

UNIVERSITY OF TORONTO

3 1761 01565941 0

Presented to the
LIBRARY *of the*
UNIVERSITY OF TORONTO

FROM THE ESTATE OF
THE LATE MRS. W. E.
BENNETT

G. Norwood.

May 18th 1905.

BIBLIOTHECA
SCRIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM

EDITA CURANTE
CAROLO SCHENKL

ORPHICA.

RECENSUIT

EUGENIUS ABEL,

ACCEDUNT PROCLI HYMNI, HYMNI MAGICI, HYMNUS IN ISIM
ALIAQUE EIUSMODI CARMINA

LIPSIÆ
SUMPTUS FECIT G. FREYTAG.

PRAGÆ
SUMPTUS FECIT F. TEMPSKY.

MDCCCLXXXV.

ORPHICA.

RECENSUIT

EUGENIUS ABEL.

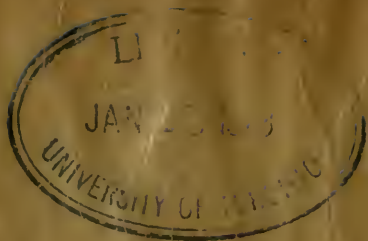
ACCEDUNT PROCLI HYMNI, HYMNI MAGICI, HYMNUS IN ISIM
ALIAQUE EIUSMODI CARMINA

LIPSIAE

PRAGAE

SUMPTUS FECIT G. FREYTAG. SUMPTUS FECIT F. TEMPSKY.

MDCCCLXXXV.

pg
4558
43
1285

15
Q

o
m
iv

Praefatio.

Minorem carminum Orpheo olim falso tributorum editionem
 turus textum ad optimos codices recensitum necdum iusto
 in critico instructum oneratumve lectoribus proponere volui,
 quod ubique, quid in libris manuscriptis traditum, quid a
 tis viris feliciter inventum esset, quam brevissime indicandum esse
 mihi visum est. Quo in proposito ita perstiti, ut in annotatione
 critica post veram lectionem coniectura inventam scripturam, in
 et omnes codices fide digni consentiunt, apponerem. Lectiones
 vis uncinis circumdatae in Lithicis e deterioribus codicibus sumptae
 et, in Argonauticis et in Hymnis e melioribus quidem, quae
 tamen paulo longius ab archetypi scriptura abesse mihi videbantur.
 autem boni codices, quorum rationem in hac quidem editione
 me debui, Argonauticorum Ruhnkenianus, Vossianus, Vindo-
 nis, Strahoviensis, Neapolitanus, Marcianus, Ambrosianus, duo
 nenses, Hymnorum integerrimi codices nonnullos versus in
 libris hucusque editionibus omissos continentes Neapolitanus,
 cianus, Ambrosianus, Mutinensis; Lithicorum praeter Ambro-
 um A nullus melioris familiae codex superest. — Emendatio a
 s doctis Stephano (1566), Eschenbachio (1689), Gesnero (1764),
 Whittio (1781), Schneidero aliis (1803) usque ad initium huius
 uli propositas magnam partem e praeclara Hermanni editione
 5) hausi; Sanctamandi observationes quasdam ineditas e co-
 Bodleiano olim a me descriptas ad Argonautica et Hymnos
 andandos adhibere potui. Recentiorum post Hermannum criti-
 um praeter Vossium (1805) et Wielium virum de Orpheo optime
 tum (1853. 61. 62. 66. 68. 78) non nisi raro unam alteramve

emendationem probare potui. Unum restat quod addam. Versuum numeri uncinis inclusi in Argonauticorum et Lithicorum, rari in Hymnorum margine editionis Hermannianae sunt, in qua nonnulli Lithicorum Hymnorumque versus, quos e libris manuscriptorum prompsi, desunt, Argonauticorum autem versus aliquot deperditi quoque — mira sane ratione — numerantur. Hymnorum numeri ex Hermanni editione retinui, in qua Hymnus in Hecaten ab E. recte seiunctus est; in editionibus ante Hermannum praeter hymnus LXXXVIII — idque fortasse recte — deest.

Fragmenta Orphica quod attinet nolui rudem indigestam molem, quam omnes paene Orphei editiones inde a Stephaniana novissima quidem fragmentorum collectione Mullachiana (1811) excepta exhibent, amplius propagare: immo potius viam a I. in „Aglaophamo“ (1829) praeclaro exemplo patefactam persequi, id est singula fragmenta non perversissimo vel potius non ordine ut casus tulit unum alteri subieci, sed sive certis veterum testimoniis sive sola probabilitate nisus ad singula carmina Orphei a veteribus tributa, quorum titulos Clemens Alexandrinus, Suiet aliique nobis servaverunt, rettuli et ita disposui, ut servato et rerum ordine lectores ex ipsis fragmentis lineamenta quaedam Orphicae doctrinae sibi cogitatione fingere possent. Sed ne iis qui qui accuratiorem harum rerum notitiam sibi comparare volunt (quod sine diligentissima Lobeckii, Schusteri, Foersteri aliorum commentationum lectione fieri nequit), meam operam prorsus utilem esse spero, cum non solum multa fragmenta novo et fortasse hic illic meliore etiam ordine a me posita sint, sed etiam plura auctorum loci, qui Orphei fragmenta nobis servaverunt, a Lobeckio nonnumquam minus accurate citati, ex optimis quas nostra aetas tulit editionibus, quarum partem haud exiguam profr. Schenkeli humanitas mihi suppeditavit, in hanc editionem transcripti sint.

Fragmentis falso Orpheo tributis ea tantum λόγια inserui, in Mullachii editione inter Orphica leguntur. Quorum numerum nolui facili sane opera augere, cum vel ex fr. 299 eluceat, Praesaltem haec oracula non ad Orpheum auctorem rettulisse.

In Appendicem hymnos aliquot Orphicis non ita dissimiles recepi, quae cum Orphicis non sine fructu comparari possunt. Proeli hymnos e libris manu scriptis emendatos et in pristinum ordinem redactos edidi; puerilem epithetorum ornantium congeriem, cui *Ὕμνος εἰς Βάκχον* et *Ὕμνος εἰς Ἀπόλλωνα* titulos auctori praepondere placuit, ex Jacobsii Anthologia Graeca transscripsi; cantationes magicas a Partheyo et Millero editas coniecturarum Meinekio, Diltheyo, Nauckio propositarum ope a nonnullis sor-
 pus purgavi, denique Hymni in Isim omnia fragmenta primus composui primumque eis, quae Sauppe, Bergk, Welcker, Hermann ad emendationem huius carminis contulerunt, usus sum.

Haec sunt quae de huius editionis ratione praemonenda esse xi. Integrum apparatus criticum maiori Orphicorum carminum editioni reservavi.

Scribebam Budapestini mense Junio a. MDCCCLXXXV.

Eugenius Abel.

ORPHEI ARGONAUTICA.¹⁾

1) Argonauticorum scriptorem antiqui Orphei nomen ementitum saeculo post Christum natum quarto post Quintum Smyrnaeum et ante Nonnum vixisse argumentis e re metrica et dicendi genere sumptis probavit Hermann.

Ο Ρ Φ Ε Ω Σ
Α Ρ Γ Ο Ν Α Υ Τ Ι Κ Α .

Ὡναξ Περθῶνος μεδέων, ἐκατηβύλε, μάντι,
 δε λάχες ἡλιβάτου χορυφὴν Παρνησίδα πέτρης,
 σὴν ἀρετὴν ἔμνυ· σὺ δέ μοι κλέος ἐσθλὸν ὀπάσσαις·
 πέμπε δ' ἐπὶ πραπίδεςσιν ἐμαῖς ἐτμυγῶρον αὐδὴν,
 ὕψρα πολυσπερέεσσι βροτοῖς λιγύφωνον αἰοιδὴν
 ἱπύσω Μούσης ἐφετμαῖς καὶ πηχιδί πνικτῇ.

5

Νῦν γάρ σοι, λυροεργέ, γῆλον μέλος αἰδοντι
 θυμὸς ἐποτρύνει λέξαι, γάπερ οὔποτε πρόσθεν
 ἔφρασ', οὔ' ἐν Βάλχοιο καὶ Ἀπόλλωνος ἀνακτος
 κέντρῳ ἐλανθόμενος φριζώδεα κῆλα πίφανσxon
 θνητοῖς ἀνθρώποισιν, ἀκήρατα δ' ὄργια μύσταις·
 ἀρχαίου μὲν πρῶτα χάους ἀμέγαρτον Ἀνάγκην,
 καὶ Χρόνον, ὥς ἐλόχευσεν ἀπειρεσίῳ ἐπὶ δόλοισι
 Αἰθέρα καὶ διφνῇ πυριωπέα κυδρὸν Ἐρωτα,
 Νεκτὸς αἰγιγέτης πατέρα κλυτόν, ὃν ῥα Φάνητα
 ὀπλότεροι καλέονσι βροτοί· πρῶτος γὰρ ἐφάνθη.

10

15

2 χορυφὴν Voss] χορυφῆς. — Παρνησίδα Hermann] παρνασσίδα. — πέ-
 τρης Voss] πέτρην. — 9 ὅτ' ἐν Wiel] ὅτ' ἂν vel ὅταν. — 10 κῆλα πι-
 φαύσxon Hermann, κῆλα πίφανσxon Wiel pro κῆλ' ἐπίφανσxon (κῆλ' ἐπί-
 φασxon). — 11 ἀκήρατα Wiel] ἄκη μετά. — ὄργια Sanctamandus] ὄρ-
 για (ὄργια). — Ἀνάγκην Abel] ἀνάγκην. — 13 Χρόνον Zoëga] χρόνον. —
 ἀπειρεσίῳ ἐπὶ δόλοισι Steuchus] ἀπειρεσίχσιν (ἀπειρεσίοισιν) ἐπ'
 ὀλοισι. — 14 πυριωπέα Abel] πυριωπέα. — 15 φανῆτα could. —
 16 καλέονσι Stephanus] κικλήσκουσι.

Βοιμοῦς τ' εἰδινάτοιο γονάς, ἡδ' ἔργ' αἰδήλα
 Γηγενέων, οἳ λιγρὸν ἅπ' Οὐρανοῦ ἐξμάξαντο
 σπέρμα γοῆς, τό τε πρόσθεν ὅθεν γένος ἐξεγένοντο
 θνητῶν, οἳ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον αἰὲν ἔασι. 20
 θητεῖν Παιᾶνος, ὄρεσσιδρόμοι τε λατρεῖν
 μητρός, ἅ τ' ἐν Κυβέλοις ὄρεσιν μητίσατο κοῦρην
 Φερσεφόρην περὶ πατρὸς ἀμαιμακέτου Κρονίωνος·
 δαιομένοι τε Ζαγρῆος περίφημον ἄμωξιν·
 ὄργιά τ' Ἰδαίων, Κορυβάντων τ' ἄπλετον ἰσχύν. 25
 Ἀῖμητρός τε πλάνην καὶ Φερσεφόρης μέγα πένθος·
 Θεσμοφόρος θ' ὥς ἦν· ἡδ' ἀγλαὰ δῶρα Καβείρων·
 χρυσοῦς τ' ἀρρήτους Νικτὲς περὶ Βάκχου ἀνακτος·
 Ἀῖμινόν τε ζαθέην ἡδ' εἰναλίην Σαμοθράκην,
 αἰπεινήν τε Κύπρον καὶ Ἀδωναίην Ἀφροδίτην. 30
 ὄργια Πραξιδίκης καὶ ὄρεινῆς μητρός ἄθρυμα·
 θρήνους τ' Αἰγυπτίων καὶ Ὀσίριδος ἱερὰ χίτλα.
 ἀμφὶ δὲ μαντείης ἐδάης πολυπείρουτας οἴμους
 θηρῶν τ' οἰωνῶν τε, καὶ ἡ σπλάγχμων θέμις ἐστίν·
 ἡδ' ὅσα θεσπίζουσιν ὄνειροπόλοισιν ἀταρτοῖς 35
 ψυχαὶ ἐφημερίων ὕπνῳ βεβολημέναι ἤτορ·
 σημείων τεράτων τε λύσεις ἄστρον τε πορείας·
 ἀγροπόλον τε καθαρόν, ἐπιχθονίοις μέγ' ὕψιαρ·
 ἱλασμοῦς τε θεῶν φθιμένων τ' ἐπινηχῆτα δῶρα.
 ἄλλα δέ σοι κατέλεξ', ἅπερ εἴσιδον ἡδ' ἐνόησα, 40
 Ταῖναρον ἡνίκ' ἔβην σκοτίνην ὁδὸν Ἀΐδος εἴσω
 ἡμετέρῃ πύσυνος κιθάρῃ, δι' ἔρωτ' ἀλόχοιο·

18 Γηγενέων manus correctrix in aliquot codd.] γιγάντων. —
 ἐξμάξαντο Hermann] ἐστάξαντο (ἐτάξαντο). — 19 τό τε πρόσθεν
 Hermann] τό πρόσθεν. — 21 θητεῖν Abel] θητεῖαν. — Παιᾶνος
 Abel] τε ζηνός. — λατρεῖν Abel] λατρεῖαν. — 24 δαιομένοι τε
 Ζαγρῆος Abel] καὶ μήλου (εὐμήλου) τε καὶ ἡρακλῆος. — 25 ὄργια
 Sanctamandus] ὄργια. — 29 Σαμοθράκην Hermann] σαμοθράκην. —
 31 ὄρεινῆς Hermann recepta aliquot bonorum codicum seriptura μητρός
 pro νυκτός] ἀρεινῆς. — ἄθρυμα Abel] ἀθήνης. — 33 οἴμους Ruhn-
 ken] ὄμοιους. — 34 τ' Slothouwer addidit. — θέμις Wiel] θέσις.

ἦ δ' οὐτ' ἐν Αἰγυπτῷ ἱερὸν λόγον ἐξελόχενσα
 Μάσπιν ἐς ἡμαθίην πελάσας ἱερὰς τε πόλιν·
 Αἰιδος, ἧς πέρι Νεῖλος ἀγάρροος ἐστειμένωται· 45
 πάντα μάλ' ἀτρύγεως ἀπ' ἐμῶν στέρνων δεδάγκας.

Νῦν δ', ἐπεὶ ἡρόδοιτος ἀπέπτατο δῆϊος οἴσιτος
 ἡμέτερον δέμας ἐκπρολιπὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν,
 κείσῃ, ἃς ἡμετέρης ἐνοπῆς, ὅσσα πρὶν ἔκειθον·
 ὥς ποιε Πιερίην Λειβήθρων τ' ἄγρα κάρηνα 50
 ἱρώων τε καὶ ἡμιθέων πρόμος εἰσεπέρησε
 λισσόμενός μ' ἐπίκουρον ἐοῦ νόστοιο γενέσθαι
 ποιοτόργῳ σὺν νηὶ πρὸς ἄξενά γῆλ' ἀνθρώπων
 ἔθνος ἐς ἀφνειὸν καὶ ἀτάσθαλον, ᾧ ἔτι κραῖνεν
 Αἰήτης, εὖδς φασσιμβρότον Ἡελίοιο. 55

Θέσφατα γὰρ Πελίης δειδίσσετο, μή οἱ ὕπισθε
 χειρὸς ἔλ' Αἰσονίδης καθέλῃ βασιλήιον ἀρχήν.
 καὶ οἱ ἐπὶ προατίδεςσι δόλον τρίβον ἱπερόπτετε·
 τάσσε γὰρ ἐκ Κόλχων κῶας χρύσειον ἐνέϊται
 θεσσαλίην εὐπωλον. ὃ δ' ὥς κλίεν ἔκνομον ἀδύην, 60
 χεῖρας ἐπαντείνας ἐπεκέλλετο πότνιαν Ἥρην·
 τήρδε γὰρ ἐκ μακάρων περιώσια κνδαίνεσκειν.
 ἥ δ' ἄμαρ εἰχολῆσιν ἐγέσπετο κηδομένη περ·
 ἔσχα γὰρ μερόπων ἡγάξετο καὶ γιλέεσκε
 δεινοβίην ἥρωα περιζλιτὸν Αἴσονος εἴα· 65

καὶ ῥα καλεσσαμένη ἐπετέλλετο Τριτογενεΐη,
 ἥ οἱ φηγρινέην πρῶτον τεκτῆρατο νῆα,
 ἥ καὶ ἐπ' εἰλατίνοισι ἐρετμοῖς ἄλμυρῆα βένθη
 πρῶτῃ ἐπεξεπέρησε, τρίβον δ' ἦνσε θαλάσσης.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ συνάγειρεν ἀραχλειτοὺς βασιλῆας, 70
 Θορίχην εἰς εὐπωλον ἐπείγετο δῖος Ἴδων,
 καὶ μ' ἐλίχανε χέλιν πολυδαίδαλον ἐντύνοντα,
 ὅγῃα νέ σοι μέλτων προχέω μελίγηρην αἰοιδήν,

43 ὅτ' ἐν Voss] ὅσον. — Αἰγυπτῷ Schneider] αἰγυπτίων. — 45 πέρι
 Gieseler] περὶ. — 49 ὅσα Wiel] ἅ. — 51 εἰσεπέρησε Schneider] ἐξε-
 πέρησε. — 54 ἐν Abel] ἐνί. — 57 Αἰσονίδης Wiel] αἰσονίδα. — 59
 κῶας χρύσειον Gierhard] χρύσειον κῶας. — 63 δ' ἄμαρ Wiel] δὲ παρ'.

καλήσω δέ ιε θῆρας ἰδ' ἐρπετὰ καὶ πετεινά.
 ἡρίκα δ' εἰς ἄντρον πολυήραιοι ἐσεπέρισε, 75
 μείλιχον ἐκ λασίων στέρων ἀνερείζατο θωρήν·

Ὅρσεῦ, Καλλιόπης τε καὶ Οἰάγρου γίλε κοῖρε,
 Βιστονίη Κιζόνεσσι πολυρρήροισιν ἀνάσσων,
 χαῖρ', ἐπεὶ Αἰμορίας ὄχεας πρόωτιστον ἰζάνω,
 Στρυμονίας τε ῥοὰς Ῥοδόπης τ' αἰπεινὰ πρὸς ἄγχι. 80

εἰμὶ δ' ἐγὼ Μινύησι πανέξοχον αἶμα λελογχώς,
 Θεσσαλὸς Αἰσονίδης· ξεῖνος δέ τοι εὔχομαι εἶναι.
 ἀλλὰ φίλος, πρόσθρων μ' ὑποδέχνησο καὶ κλίε μῦθον
 μειλίχαις ἀγοαῖς, καὶ λισσομένην ὑπάκοισον,
 Ἀξείνον πόνοιο μυχὸν καὶ Φᾶσιν ἐραννόν 85

νῆϊ σὺν Ἀργῶν πλεῦσαι, δεῖξαι τε θαλάσσης
 Παρθενίης ἀτραποὺς ἐπιήρανον ἡρώεσσιν,
 οἳ ῥα τεῖν μίμνοισι χέλιν καὶ θέσφατον ὁμηγῆν
 ἐλδόμενοι ξινῶν πελάγει ἐπάρηγόνα μόχθων.

οὐ γὰρ δὴ πλεῦσαι πρὸς βάρβαρα γῆλα μέδονται 90
 νόσφι σέθεν· καὶ γὰρ ῥα ποτὶ ζῴον ἡερόεντα,
 νεάτον ἐς κενθμῶνα, λιτῆς ἐς πενθμένα γαίης,
 μοῖνον ἀπ' ἀνθρώπων πελάσαι καὶ νόστον ἀνευρεῖν

* * *

ὣν ἔνεκα ξυνήν τε δύνῃ Μινύησιν ἀρέσθαι (95)
 καὶ κλέος, ἀνθρώποισιν ἐπ' ἐσσομένοισι πενθέσθαι. 95

Τὸν μὲν ἐγὼ μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

Αἰσονίδη, τί με ταῦτα παραισάμενος ἐρεῖνεις,
 ὄφρα κεν ἐς Κόλχους Μινύαις ἐπιήρανος ἔλθω
 νῆϊ σὺν εὐσέλμῳ πλεύσας ἐπὶ οἶνοπα πόντον; (100)

ἦδη γὰρ μοι ἄλις καμιάτων, ἄλις ἐπλετο μόχθων, 100

ὣν ἰζόμεν ἐπὶ γαῖαν ἀπείριτον ἡδὲ πόλῃας
 Αἰγύπτῳ Λιβύῃ τε βροτοῖς ἀνὰ θέσφατα φαίνων.

79 Αἰμορίας Abel] αἰμορίους. — ὄχεας Schneider] ὄχεας. —
 80 Στρυμονίας Schneider] στρυμονίους. — 81 Μινύησι Hermann]
 μινύαισι. — 85 ἐραννόν Heringa] ἐρηννόν. — 86 πλεῦσαι Huschke]
 πείλασαι. — 87 ἐπιήρανον Pierson] ἐπιήρατον. — 89 ἐλδόμενοι
 Ruhnken] ἐλπόμενοι. — 92 ἐς bis scripsi pro εἰς. — 93 lacunae
 signa Hermann posuit. — 94 Μινύησιν Hermann] μινύαισιν.

καὶ ῥά μ' ἀλητείας τε καὶ ἐξ ὅστρον ἐσάωσε
μήτιρ ἡμετέρη, καὶ ῥ' ἐς δόμον ἤγαγεν ἄγνόν, (105)
ὄφρα τέλος θανάτοιο κίχῳ μετὰ γήραϊ λυγρῷ. 105

ἀλλ' οὐκ ἔσθ' ὑπαλύξαι, ἃ δὴ πεπρωμένα κεῖται.
Μοιρῶν ἐννεσίησιν ἐπείγομαι· οὐ γὰρ ἄτιμοι
ἱεσίων Ζηρὸς κοῦραι Αἰταί. Ἴξομαι ἤδη
ὀπλοτέρους βασιλεῦσι καὶ ἡμιθέοις ἐν ἄριθμος. (110)

Καὶ τότε δὴ λίπον ἄντρον ἐπήρατον ἧδ' ἐπέρησα 110
αὐτῇ σὺν θόρυγγι καὶ ἐς Μινύας ἀφίξανον
λαιψηροῖσι πόδεσσιν ὑπὲρ Παγασῆϊδας ἀκτίας.
ἐνθα δ' ἀριστῆων Μινυῶν λόχος ἡγερέθοντο·
στεῖνον δὲ ψαμάθους ὁμάδῳ ῥηγμῖνά τ' Ἀναύρου. (115)
ἀλλ' ὅτε δὴ μ' ἐνόησαν ἀταρπιτὸν ἐξανύοντα, 115
ἀσπασίως ἡγερέθον· ἐγήθεε δ' ἦτορ ἐκάστηρ.
αὐτὰρ ἐμυθεόμην ἐρεείνων ἄνδρας ἀρίστοις.

Πρῶτα δὲ εἶδα βίην Ἡρακλῆος θείοιο,
ὃν τέκεν Ἀλκμήνη Ζηνὶ Κρονίωνι μιγεῖσα, (120)
ἥμος ὅτε τρισσὴν μὲν ἐλείπετο σείριος αἴγλην 120
ἡέλιος, δολιχῇ δ' ἐπεμαίετο πάντοθεν ὄρσην.

Τῖφίν τ' Ἀγριάδην, δολιχῆς ἰθύντορα νηός·
Θεσπιέων δ' ὄγε δῆμον ἐφ' ὕδασι Περγησσοῖο,
ἄγχούρου λαοῖς Σιφάεσι ρεΐθρου ἄμειβεν· (125)
ὃς πέρι μὲν βύζτησι καὶ ἀργήεσσιν ἀέλλαις 125

νῆα κατιθύνειν δεδάει πολυμήτιδι τέχνῃ.
Κάστορά θ' ἱππόδαμον Πολυδεύκεά τ' εἰσενόησα
καὶ Μόψον Τιταρῆθεν, ὃν Ἄμπευκι νυμφενθεῖσα
Χαονίην ὑπὸ φηγὸν Ἀρηγονὶς ἐξελόχευσε· (130)

Πηλέα τ' Αἰακίδην, Αἰγίνης ἀγλαὸν υἱόν, 130
ὃς Δολόπεσσιν ἄνασεν ἐνὶ Φθίῃ ἐριβόλῃ.

103 καὶ ῥά μ' Hermann] καὶ με. — 104 ἐς scripsi pro εἰς. — ἄγνόν Wiel]
ἄλλον. — 115 στεῖνον δὲ Sanctamandus] στεινὸν δὴ. — ψαμάθους Schnei-
der] ψαμάθου. — 123 δῆμον Wiel] τῆμος. — Περγησσοῖο Schneider]
τεργησσοῖο (τελμησσοῖο similia.) — 124 ἀγχούρου λαοῖς Σιφάεσι ρεΐθρου
Wiel] ἀγχονρος λαοῖσι φασε(σ)θρεΐθρου. — 125 πέρι Hermann] περὶ. —
126 δεδάει Hermann] δέδαεν.

- τρισσὴν δ' Ἑρμείας κλυτὴν εἰσέδραξα γένναν,
 Αἰθαλίδην, ὃν ἔτιζτε περικλυτὴν Εὐπολέμεια,
 Μυρμιδόνος θυγάτηρ, Ἀλόπη ἐνὶ πετρήεσσι· (135)
 ἰδ' Ἔρυντον καὶ καλὸν Ἐχίονα, τοὺς ποτε νύμφῃ
 Λαοθόῃ Μενετοῖο παρεννηθεῖς ἐλόχευσε
 Κυλλήνης μεδέων χρυσόορατις Ἀργεϊφόντης.
 αὐτὰρ Ἀλεκτορίδης καὶ βοιφάγος ἦλθε Κόρωνος.
 Ἴφιτλος αὖ Φυλάκον διὸν γένος ἀντεβόλησε· (140)
 Βούτης τ' Αἰνιάδης, ἕκλος χρυσάορι Φοίβῳ.
 Κάνθος δ' Εὐβοίηθεν Ἀβαντιάδης ἐπέρησεν,
 ὃν δὴ μοῖρ' ἐδάμασσε, τέλος δ' ἐπέθηγεν ἀνάγκη,
 φθίσθαι ὑπὲρ Αἰβύης, νόστον δ' οἴκοιο λαθέσθαι.
 Ἀλκωνος δὲ Φάληρος ἀπ' Αἰσῆποιο ῥοάων (145)
 ἦλθεν, ὃς Γύρτωνος ἀλισταγὲς ἔκτισεν ἄστυ.
 Ἴφίτος αὖ μεία τοῖσιν ἐφέσπετο Ναυβόλον υἱός,
 Φωλίδος ὅς ῥ' ἤγασσε καὶ εὐπύργοιο Τανάργης.
 Λαοδόκος, Ταλαὸς καὶ Ἀργίος, υἱοὶ ἄμωμοι
 ἦλθον Ἀβαντιάδαι περιώνυμοι, οὓς τέκε Πηρώ. (150)
 Ἀμφιδάμας δ' Ἀλέον παῖς ἦλθε· πέμψε γὰρ αὐτὸν
 ἰσθμῖος γενέτης Τεγέης ὄρια προλιπόντα.
 ἦλθε δ' Ἐργῖνος, Βράγχον πολύπυρον ἄρουραν
 ἐκπρολιπὼν καὶ τῖρσιν ἐρυμνῆς Μιλήτοιο,
 ἔνθα ῥοαὶ κλύζουσι πολυτελανεὸς Μαιάνδρου. (155)
 ἐν δὲ Περικλύμενος Νηλῆιος εἰσαφίκανε,
 ἀγχοῦ Παιλλήνης τε καὶ εὐύδροιο Λιπάξου
 ἄστυ λιπὼν ἀφνειὸν ἐλειονόμονος τε Κολώνας.
 ἐκ δὲ λιπὼν Καλυδῶνα θοὸς Μελέαργος ἔβαινε,
 Οἶνεὺς τὸν ῥ' ἐλόχευσε καὶ Ἀλθαίῃ ῥοδοπύχνης. (160)
 Ἴφιτλος αὖτ' ἐπέρησε λιπὼν Ἀτράκηϊδα λίμνην. 160

135. 136 εἶρυντον, ἐγγίονα, νύμφῃ λαοθόῃ μερετοῖο πα-
 ρεννηθεῖς' ἐλ. *plurique boni libri*. — 138 αὐτὰρ Ἀλεκτορίδης
 Hermann] αὐτίκα δ' ἀκτορίδης. — 139 ἀντεβόλησεν (sic) Her-
 mann] ἀντετόρησε. — 140 ἕκλος *codd. plurimi*. — 148 Ταλαὸς
 Eschenbach] τ' ἀγλαός (τ' ἀλαός). — 149 τηρώ vel τυρώ *codd. vett.* —
 150 Ἀμφιδάμας Gesner] ἰφιδάμας. — παῖς Abel] παῖς. — 153
 ἐρυμνῆς Wesseling] ἐρεμνῆς. — 156 Παιλλήνης Eschenbach] πελλήνης.

- σίγγροτος Ἀλθαίης· πέρι δ' αὖ τίεν ἔξοχα πάντων
 εἰειδὴ Μελέαγρον ἰδ' ἀγλαὰ ἔργ' ἐδίδασκειν.
 Ἀσιερίων δ' ἐπέρησε πάϊς κλεινοῖο Κομήτου,
 Πειρεσίην ὅς ἔναιεν, ἔν' Ἀπιδανοῖο ἡέθροισ (165)
 Πηρεϊὸς μίσγων ξυνὸν ῥόον εἰς ἄλα πέμπει. 165
 Εὐρυδάμας δ' ἐπέρησε λιπὼν Βοιβηίδα λίμνην,
 ἀγχόθι Πηρεϊοῖο καὶ ἐνπελαγέος Μελιβοίης.
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐλάτοιο πάϊς Πολύφημος ἀγῆνωρ,
 ὅς σφιν ἐν ἡρορέησι μετέπρεπεν ἡρώεσσιν, (170)
 ἡθεὶς Καινῆος, ἀφίκετο, τὸν ὃά τέ γασσι 170
 μισγόμερον Λαπίθαις ἐπὶ Κενταύροισι δαμῆναι
 θεινόμενον πεύκῃσι τανυγλοίοις τ' ἐλάτῃσι,
 καὶ οἱ ἀναικῆναι καὶ ἀκαμπέα γούνατ' ἐρεῖσαι,
 ζῳὸν τ' ἐν φθιμένοισι μολεῖν ἐπὶ κεύθεα γαίης. (175)
 Ἄδμητος δ' ἀφίκανε Φεραϊῶθεν, ᾧ ποτε Παιᾶν 175
 θητεύων ἐπόειζε· Λιδὸς δ' ἡλεύατο μῆνιν,
 οὐνεκά οἱ Κύνλωπας ἀμαιμακέτοισιν ὀιστοῖς
 ἐν φθιμένοισιν ἔτενξ' Ἀσκληπιοῦ εἵνεκα λώβης.
 ἦλθε δ' Εὐρυτίων Ἴρου πάϊς Ἀκτορίωνος, (180)
 τριχέην Ὀπότεντα λιπὼν· σὺν δ' ἦλθεν Ἰδας 180
 Λινγχεῖς θ', ὅς τήμιστα δι' αἰθέρος ἦδ' ἐθαλάσσης
 βένθεα, καὶ Πλουτῆος ὑποχθονίοιο βέρεθρα
 μοῦρος ἀπ' ἀνθρώπων δεινοῖσιν ὀπώπειν ὅσσοις.
 αὐτὰρ ἐπὶ Τελαμῶν συνεφέσπειτο, τὸν ῥ' ἐλόχευσεν (185)
 Αἰακῷ ἀνδρὶν κοῖρῃ κλυτοῦ Ἀσωποῖο 185
 Αἴγιν' ἐν προκάλῃσιν ἀλισταφέος Σαλαμῖνος.
 διὲ τότε Ἄβαντος παῖς νόθος ἦλθε καρτερὸς Ἰδμῶν,
 τὸν ῥ' ὑποκλισαμένη τέκεν Ἀπόλλωνι ἄνακτι
 Ἀμφρύσου παρὰ χεῦμα Φεργιᾶς Ἀντιάνειρα. (190)

161 πέρι Hermann] περι. — 164 ἔν' Hermann addidit. — 166 ἐπέρησε] Gesner] ἐπόρηνσε. — 168—170 ἀγῆνωρ pro ἴκανεν, ἡθεὶος pro ἡνείος scripsit et punctum post ἡρώεσσιν in comma mutavit Wiel. — 172 πεύκῃσι Hermann] πεύκασι (πεύκαις). — 174 ζῳὸν scripsi pro ζωόν. — 177 οἱ Schneider] τοι. — 178 ἐν φθιμένοισιν Pierson] ἐν φθιτοῖσιν. — Ἀσκληπιοῦ Sanctamandus] ἀσκληπιοῖο. — 179 Εὐρυτίων Ἴρου Burmann] ἀκτορίων Ἴλου. — πάϊς Abel] παῖς. — 189 Ἀμφρύσου Heringa] ἀμβρόσιον.

τῷ καὶ μαρτιοσύνην ἔπορεν καὶ θέσφατον ὁμηγῆν 190
 Φοῖβος, ἔν' ἀνθρώποισιν ἀρηρότα μινθίζοιτο.
 ἦλθε δ' αὖ μετὰ τοῖσι Μενότιος ἐξ Ὀπότεος,
 σύγχωρος Μινύαις· ἐπὶ δ' ἦλθε διος Ὀιλεύς.
 Φλίας δ' ἐξίκανε περικλιτός, ὃν ποτε Βάκχω (195)
 νύμφη ὑποκλινθεῖσα παρ' Ἀσωποῖο ῥοῇσι 195
 τίκτεν ἄμωμον ἔχοντα δέμας καὶ ἐπίφρονα μῆτιν.
 Κηφεὺς δ' Ἀρκαδίῃθε μεθ' ἡρώεσσι πελάσθη.
 Ἀγκαῖον δ' ἀν' ὅμιλον ἀπ' Ἀρκαδίας πολυμήλου
 πέμψε πατὴρ γηραιὸς ἐπὶ πλόον Ἀξείνοιο· (200)
 οὔτως δ' οὔποτε χλαῖναν ἐπὶ στιβαροῖς βάλεν ὦμοις, 200
 ἀλλ' ἄρκτον λάσιον στέροισι ἀμπίσχετο δέσμα.
 Ναύπλιος αὖθ' ἔκανε, Ἀμυμώνης φίλος υἱός,
 ὃν τέκεν εὐνηθεῖσα περικλυτῷ Ἐννοσιγαίῳ,
 ἀγλαὸν ἠρορέην, δέμας εἴκελον ἀθανάτοισι. (205)
 Ταιναριεὺς δ' Εὐφρημος ἔβη Μαλεήτιδος ἄρκης 205
 ἐκπρολιπὼν ἀλῶνας ἀλιχλύστους τε Θεράπρας.
 Ἀγκαῖός τ' ἔμολε Πλευρώνιος, ὅς ῥα πορείας
 οὐρανίας ἄστρον ἐδάη κύκλους τε πλανήτας·
 δίδετο γὰρ τὰ τ' ἐόντα τὰ τ' ἐσόμεν' ἀνθρώποισιν. (210)
 ἐν δὲ Παλαιμόνιος Λέρονι νόθος ἦλθεν υἱός· 210
 σίνετο δὲ σφιγρὰ δισά, πόδας δ' οἶκ ἦεν ἀρηρώς·
 τοῦνεκεν Ἡφαίστοιο γόνον καλέεσκον ἅπαντες.
 ἦλθε δ' Ἀλφειοῖο λιπὼν Πισήτιδας ὄχθας
 Ἀνγείης, υἱὸς πυριφεγγέος Ἡελίοιο. (215)
 καὶ μὲν καὶ δισσοὶ ὄρητες ἀμύμονες ἦγον, 215
 Ἀμυγίων κλυτόφρημος ἰδ' Ἀστέριος μενεχάρμης,
 Πελλήνην προλιπόντες ἰδ' ἦθεα πατρίδος αἴης.
 δισσοὶ δ' αὖ Βορέου καλὸν στάχυν εἰσενόησα,
 οὗς τέλ' Ἐρεχθῆος κοῦρη κλυτῇ Ὠρεΐθρια (220)
 Ἰλισσοῦ παρὰ χεῦμα θεοῦ φιλότῃ μιγεῖσα· 220

193 σύγχωρος codd. optimi. — ἐπὶ Hermann] ἐπὶ. — 195
 Ἀσωποῖο Eschenbach] ἀσάποιο boni codd. — 197 δ' Hermann]
 τ'. — 204 ἔκελον codd. — 205 ἔφηρος codd. — Μαλεήτιδος
 Hermann] μαλεάτιδος. — 213 Πισήτιδας Hermann] πισιδάτιδας. —
 219 κοῦρη Hermann] θείον.

οἳ δὲ καὶ ταρσοῖσιν ὑπουατίοις πεπόνηγιο.
 Ζήτης καὶ Κάλαις, δέμας εἴζελαι ἀθανάτοισιν.
 αὐτὰρ δὲ Πελίαο Φεραιόθεν ἦλθ' ἀνακτος

* * *

ἀρχιστεῖς. νῆες γὰρ ἐπ' Ἀργῶνς λελίητο (225)
 ἄξιον ποτὶ Φᾶσιν ἅμ' ἡρώεσσι πελάσσαι. 225

σὺν δέ οἱ ἦλθ' ἑταρος Ἡρακλῆος θείοιο.
 καλὸς Ὑλας· τῷ δ' οὔπω ὑπὲρ δροσεροῖο γενείου
 ἀργεννὰς ἐρύθηνε παρηίδας ἀβρὸς ἰοίλος,
 ἀλλ' ἔτι κοῦρος ἔην, πολὺν δ' ἥνδανεν Ἡρακλῆι. (230)

Οὔτοι μὲν ποτὶ νῆα καὶ ἐς λόγον ἡγρέθοντο. 230

καὶ ῥά οἱ ἄλλοθεν ἄλλος ἐζέχλετο ἦδ' ἀγόρευε.
 δεῖπνα δὲ πορσίνοντο πολυξέينوιο τραπέζης
 ἡμενοὶ ἐξείης· πόθεν δέ τοι ἔργον ἔλαστος.

αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιο ποτοῦ θ' ἄλῃς ἐπλετο θυμῷ, (235)

ἀνστήντες ὃ' ἅμα πάντες ἀπὸ ψαυμάθοιο βαθείης 235

ἥιον, ἔνθα τ' ἔμιμνεν ὑπὲρ ψαυμάθου ἀλήη νῆϊς.

τὴν ῥα τότεῖς εἰσορόωντες ἐθάμβεον· αὐτὰρ ἔπειτα

Ἀργὸς ἐπιγροσύνῃσι νόον πόρσινεν ὀχλῆζειν

δοιρατέῃσι γάλαγγι καὶ εὐσιρέπτοισι κάλωσι (240)

πρυμνόθεν ἀρτίσας. κάλεεν δ' ἐπὶ μύχθον ἰζάνειν 240

πάντας χιδαίνων. οἳ δ' ἐσσιμένως ὑπάκουσαν·

τείχεα δ' ἐκδίνοντο, περὶ στέροισι δ' ἀνῆπτον

σειραίνῃ μῆρινθον· ἐπέβριθεν δ' ἄρ' ἔλαστος

αἰψα θοὸν ποτὶ νῆμα κατειρῦσαι εὐχολον Ἀργῶ. (245)

ἦ δέ οἱ ἐγγρομφθεῖσα ποτὶ ψαυμάθῳ βεβάρητο, 245

221 ὑπουατίοις Gesner] ὑπ' οὐατίοις. — 223 versum hic desse primus Pierson vidit. — 224 Ἀργῶνς Sanctamandus] ἀργῶας. — λελίητο Pierson] γεγένητο. — 225 φάσιν codl. — 226 ἐτάρος (ἐτάρω) codl. — 227 τῷ δ' Stephanus] τὸν δ'. — 228 ἀργεννὰς ἐρ. παρηίδας Stephanus] ἀργεννῆς ἐρ. παρηίδος. — 229 ἥνδανεν codl. — 232 δὲ πορσίνοντο Hermann] δ' ἐπορσ. — Versus 233 et 234 in edd. ante Hermannum inverso ordine legebantur. 234 θυμῷ Stephanus] θυμός. — 235 ὃ' ἅμα Hermann] δ' ἅμα. — 237 τότε Schneider] ποτ'. — 238 ἐπιγροσύνῃσι Abel] ἐγροσύνῃσι. — 239 δοιρατέῃσι Hermann] δοιρατέσσι. — 240 ἀρτίσας codl. —

αἰαλέοις φέρεσσι·ν ἐριζομένη ποτὶ χέρσον,
 ἡρώων παλάμησιν ὑπὸ στιβαροῦσιν ἀπειθής.
 παχνύθη δ' αὖ θυμὸς Ἰήσονος· αὐτὰρ ἔμοιγε
 νεῦσεν ὀπιπτεύων, ἵνα οἱ θάρσος τε βίην τε
 μολπῇ, ἔφ' ἡμετέρῃ κεκηγόσιν αὖτις ὀρίνω. (250)

αὐτὰρ ἐγὼ γόομιγγα τιτανόμομος μετὰ χερσὶ
 μητρὸς ἐμῆς ἐκέρασσ' εὐτερπέα κόσμον αἰοιδῆς,
 καὶ οἱ ἀπὸ στηθέων ὅπα λείριον ἐξελόχενσα· 250

Ἐξοχον ἡρώων Μιντήιον αἶμα γενέθλης,
 εἰ δ' ἄγε νῦν στερεοῖσιν ὑπὸ στέροισι κάλῳας
 βρίσασθ' ὁμοροσθέντες, ἐρείσατε δ' ἵγνια γαίῃ
 ταρσοῖσιν ποδὸς ἄκρον ὑπερβλήδην τατίσαντες,
 καὶ χαροπὸν ποτὶ χεῖμα γεγῆθότες ἔλξατε νῆα. (255)

Ἀργῷ, πένκῃσιν τ' ἡδὲ δροσὶ γομφωθεῖσα,
 αἶ' ἐμῆς ἐνοπτῆς· καὶ γὰρ πάρος ἔλκυνες ἦδ' ἡ
 ἱγνία δένδρε' ἐθέλγον ἐν ὑλῇεντι κολώνῃ 260

πέτραις τ' ἡλιβάτοις, καὶ μοι κατὰ κόσμον ἔβαινον
 οὔρε' ἀποπρολιποῦσαι· ἐπίσπεο δ' αὖτε θαλάσσης
 Παρθενίης ἀτραπούς· σπέρχεν δ' ἐπὶ Φᾶσιν ἀμείβειν (265)
 ἡμετέρῃ πίσυνος κιθάρῃ καὶ θεσκέλῳ ὁμηῇ. 265

Λῆ τότ' ἐπιβορούμενσα Τομαριάς ἔλκνε γηγῶς,
 ἦν οἱ ἐποτροπὴν Ἀργὸς θέτο νῆϊ μελαίνῃ
 Παλλάδος ἐννεσίῃσιν· ἀνῆρόθη δὲ μάλ' ὥκα
 δοῦρατ' ἐλαφροῖσιν, θυγὲ δ' ὠλίσθαιε πόντιν· (270)

καὶ οἱ ἐπειγομένη θαμινὰς ἐκέδασσε γάλαγγας,
 αἶ' οἱ ὑπὸ τρόπῳ εἶντο μῆς σχοίνοιο ταθεῖσαι.
 ἐν δ' ἄρ' ἔβη λιμένας, χαροπὸν δ' ἀνεχάσσατο κῆμα·
 θῆνες δ' ἀμφέγγισθεν· ἐγήθει δὲ γρὲν' Ἰήσων, 270

246 φέρεσσι Hermann] φερέεσσιν. — 250 αὐθις (sic) Wiel] αἰέν. — 251
 τιτανόμομος Abel] τιτηνάμομος. — 254 μιντήιον (μινύηον) codd. — 255
 στερεοῖσιν Hermann] στεροῦσιν. — 260 αἶ' Heringa] αἰέν. — 262
 κατὰ κόσμον Abel] κατὰ πόντον. — 263 οὔρε' ἀποπρολιποῦσαι Ruhnken]
 οὔρεα (οὔρηα) προλιπ. — ἐπέσπεο codd. — 264 σπέρχεν Hermann] σπέρ-
 χον. — Φᾶσιν Heringa] πᾶσιν. — 271 ὑπὸ τρόπῳ Hermann] ὑπὸ τρόπῳ
 (ἐποτροπῇ, ἐποτροπῇ) κείντο. — μῆς Hermann] μᾶς. — 272 λιμέ-
 νας Hermann] λιμένος. — 273 γρὲν' Stephanus] γρένας.

ἄλλο δ' ἔσω νεὸς Ἄργος, ἐγέσπετο δ' αἰτόθι Τίφρις, (275)

καὶ οἱ ἐπαρτέα θῆξαν ἀρηρόια προσίνοντες 275

ἰσιόν τ' ἰδ' ὀφθόνας· ἐπὶ δ' αὐτ' ὀϊγκας ἔδιδαν

προμινόμεν ἀρτίσαντες, ἐπεσφίγγαντο δ' ἱμάσιν.

αὐτὰρ ἔπειθ' ἐκάτερθεν ἐρετμοὺς ἱπλώσαντο, (280)

εἰσβαίνειν δ' ἐκέλευον ἐπειγομένους Μινύας·

τοῖσιν δ' Αἰσονίδης ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 280

Κέκλυτέ μεν, βασιλῆες ἀμύμονες· οὐ γὰρ ἔμοιγε

ἀνδάνει ἐν πραπίδεσιν ἀρειότεροισιν ἀνάσσειν.

ὑμεῖς δ', ὄντινά οἱ κραδίη θυμός τε μενοινᾷ, (285)

ἡγεμόνα στήσασθε, καὶ ὃ φρεσὶ πάντα μελήσει

σημαίνειν, ὃ τι δεῖ ῥέξαι ἔπος ἡδὲ καὶ ἔργον 285

πόντον ἐπιπλώουσιν ἀφιζομένοις τ' ἐπὶ γαῖαν,

εἴτε καὶ ἐς Κόλχους ἢ ἐς ἄλλοδαποὺς ἀνθρώπους.

καὶ γὰρ δὴ μοῦνον σὺν ἑμοὶ πολέες τε καὶ ἐσθλοί,

οἳ ῥα καὶ ἀθανάτων ῥίξης γένος εὐχετάσασθε, (290)

ξυγὸν ἀνθρεΐψασθε πόνον, κλέος ὅσῳ ἂν ἄροισθε. 290

ἀλλ' οὐ οἱ κάριστον ἀρειότερόν τε γενέσθαι

Ἑρακλῆος ἀνακτος ὄϊομαι· ἴστε καὶ αὐτοί.

Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον· ἐν δ' ἅμα φωνή

φρηγὸς ἐπερρώθειεν, Μινύαις ἔπι κοίρανον εἶναι (295)

Ἀλκείδην, ὃς πᾶσι μέγ' ἔξοχος ἦεν ἐταίροις. 295

ἀλλ' οὐ πείθον ἀνακτα πεπνυμένον, ὃς ῥά οἱ ἦδη

Ἑρῆς ἐννεσίῃσι τετιμένον Αἴσονος υἱόν,

ἢ δὴ οἱ κλέος ἐσθλὸν ἐπ' ἐσσομένοισιν ὅπαζεν·

ὃς ῥά οἱ αὐτὸς ἐνισπεν Ἰήσωνα κοίρανον εἶναι (300)

πεντήχοντ' ἐρέτῃσιν ἀνὰ τραφερήν τε καὶ ἑγρήν. 300

καὶ τότε δὴ μάλᾳ πάντες ἐπήνεον, ὥς ἐκέλευεν

Ἑρακλῆς, καὶ θῆξαν Ἰήσωνα κοίρανον εἶναι.

275 ἐπαρτέα Schneider] ἐπάρτια. — 284 φρεσὶ Voss] περὶ. —

285 δεῖ Wiel] γεν. — 287 ἢ ἐς Hermann] καὶ ἐς. — 288 μοῦνον

Sanctamandus] μοῦνοι. — 293 ἅμα Heyne] ἄρα. — 294 φρηγὸς Wiel]

λαός. — ἔπι κοίρανον Gesner] ἐπὶ κοίρανον (ἐπιζοίρ.). — 298 ἢ Her-

mann] ὥς. — 300 ἐρετμαῖσιν (ἐρετμοῖσιν) codd.

- Ἦμος δ' Ἡέλιος ἰὼν ἀπείριτον αἰθέρα τέμνων
 ἵπτοις ὠκυπόδεσσι κελαινῇν ἔντε νύκτα, (305)
 τῆμος ἐνὶ πραπίδεσσιν ἐμῆτιεν Ἀΐσορος εἰδὼς 305
 πίστιν ἐγ' ἠρώεσσι καὶ ὄρνια συνθεσιάνων
 θέσθαι, ὅφρ' ἔμπεδα πάντα φιλασσύμοινοι πεπίθοντο.
 καὶ τότε τοι, Μορσαῖε, γίλον τέκος Ἀντιογήμοι, (310)
 πορσύναι μ' ἐκέλευε θοῶς ἱερῆμα καλὰ.
 αὐτὰρ ἐγὼ ψαφαρῆσιν ἐπ' ἠϊόνεσσιν ἔνεικα 310
 κᾶλα, τὰ τ' ἐκ δρυὸς ἐστι φρεσβίον· ἐν δ' ἄρ' ὑπερθε
 πυρκαϊῇ κατέθηκα θεοῖς ἐπινήχιντα δῶρα.
 καὶ τότε δὴ κραντῆρα βοῶν περιμήκεα ταῦρον (315)
 σφαῖζον, ἀνακλίνας κεφαλὴν εἰς αἰθέρα διαν,
 ζωταμίων· πυρὶ δ' αἷμα πέριξ χέον ἔνθα καὶ ἔνθα· 315
 αὐτὰρ ἐπὶ κραδίην ἐρύσας ποπάνοισιν ἔθηκα
 λείψας ἱγρὸν ἔλαιον, ἐπ' αὐτῇ δὲ γλᾶγος ἀμνῆς.
 ἱρώας δ' ἐκέλευσα περισταδὸν ἀμφιχυθέντας (320)
 δοῦρατ' ἐπαμπήξασθαι ἰδ' ἄορα κωπήνεντα
 βύρση τε σπλάγχνοισι τ' ἐρειδομένους παλάμῃσι. 320
 θῆκα δ' ἄρ' ἐν μέσσω τεῦχος κυκῶνος ἐρείσας
 ὀστράκεον, τῇ πάντα περιφραδέως ἐμίμικτο·
 Ἀήμητρος μὲν πρῶτα φερέσβιος ἀλγίτον ἀκτῆ, (325)
 αἷμα δ' ἐπὶ ταύροιο, θαλάσσης θ' ἄλμυρόν ὕδωρ.
 στέψασθαι δ' ἐκέλευσα κύνλους ἐρόντας ἑλαίης· 325
 καὶ τότε χρυσεῖην φιάλην χεῖρεσσιν ἐμῇσιν
 ἀμπλήσας κυκῶνος ἐφεξείης ἐπένειμα,
 γεύειν ἄνδρα ξαστον ἐρισθενέων βασιλῆων. (330)
 πυρκαϊῇ δ' ἐκέλεον Ἰήσονα λαμπάδα θέσθαι
 πείκης ἀζαλέης· ὑπὸ δ' ἔδραμε θεσπεσίῃ γλόξ.
 δὴ τότε ἐγὼ πρὸς χεῦμα πολυγλοίσβοιο θαλάσσης

310 ἔνεικα Abel] ἐνεῖκα (ἐνῆκα). — 312 πυρκαϊῇ Seidenadel] πέπλα (πολλά). — κατέθηκα Seidenadel] παρακατέθηκα. — 315 ζωτάμον codd. — πυρὶ δ' αἷμα πέριξ Hermann] περὶ δ' αἷμα πυρὶ. — 316 ἐπὶ Gesner] ἐπέι. — ἐρύσας Schneider] θραύσας. — 320 σπλάγχνοισι τ' Gesner] σπλάγχνοισιν. — ἐρειδομένους Schneider] ἐρειδομέναις. — 326 ἐμῇσιν Hermann] ἐμαῖσιν. — 327 ἐπένειμα Sanctamandus] ἐπένειμον.

- χειρας ἐπαιτείνας τὰδ' ἀπὸ γλώσσης ἀγόρευσα·
 Ὠκεανοῦ μεδέοντες ἀλικλίστοιό τε πότον (335)
 ἐμβύθιοι μάκαρες, καὶ ὅσοι ψαμαθώδεας ἀκτὰς
 καίεθ' ἀλικορογάλους καὶ Τιθύος ἔσχατον ἕδωρ· 335
 Νηρέα μὲν πρῶτιστα καλῶ πρέσβιστον ἀπάντων
 ἄμμιγα πεντήγοντα κόραις πάσῃσιν ἐραναῖς·
 Γλαυκὴν τ' ἰχθυόεσσαν, ἀπείριτον Ἀμφιτρίτην, (340)
 Πρωτέα καὶ Φόρκινα καὶ εὐρυβίην Τρίτωνα
 λαιψηροὺς τ' ἀνέμους αὔραις μίγα χορσεοτάρσοις 340
 ἄστρο τε τῆλε φανέρτα καὶ ἀγλῦα Νηκτὸς ἐρεμνῆς
 αἰγὴν τ' Ἡελίοιο θοῶν προποδιγέτιν ἔπιπιν,
 δαίμονας εἰναλίους τε μιγάζομένους ἥρωσιν (345)
 ἀκταίους τε θεοὺς ποταμῶν θ' ἄλιμυρέα ῥεῖθρα
 αὐτόν τε Κρονίδην σεισίχθονα, κυανοχαίτην, 345
 κίματος ἐκπροθορόντα μολεῖν ἐπιτάρροθον ὄρχων.
 ὄφρα μὲν οὖν ἐπίκουροι Ἰήσονος ἔμπεδον αἰεὶ
 μέμνωνεν προσφρόνως ξενῶν ἐπαρηγόρους ἄθλων, (350)
 ἕφοι ροστήσαιμεν ἐὰ πρὸς δῶμαθ' ἕλαστος·
 ὃς δέ γε συνθεσίας δηλήσεται οὐκ ἀλεγίζων 350
 ὄρχον ὑπερβάσιγ', τοῦτοι δ' ἐπιμάρτυροι ἔστων
 ἰθύντιρα Δίκη καὶ Ἐριννύες αἰνοδότιραι.
 Ὡς ἐφάμην· οἳ δ' αὐτίχ' ὁμοφροσύνῃ κατένευσαν (355)
 ὄρνια δειμαίνοντες, ἐσημῆραντο δὲ χερσίν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ' ὅμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὄρχον, 355
 δὴ τότε νηὸς ἑῆς κοῖλον κύτος εἰσεπτόρησαν
 πάντες ἐφεξείης, ὑπὸ δὲ ἕργα τεύχε' ἔθεντο
 χειρας ἐρετμώσαντες. ἐκέλευτο δ' αὐτόθι Τῆφες, (360)
 ἐκταδίους ὅπλοις δῆσαι πάρα κλίμακα μακρόν,
 ἰσιτία δ' ἀπλῶσαι, λιμένος δ' ἐκ πείσματ' ἀρέσθαι. 360

334 ψαμώδεας codd. — 337 πάσῃσιν Hermann] πάσαισιν (πασαῖ-
 σιν). — 338 τ' Sanctamandus] δ'. — 341 τῆλε φανέρτα Wiel] τηλε-
 σίμαντα. — 342 θοῶν Gesner] ποδῶν. — 347 ὄφρα Hermann] τόφρα.
 — Ἰήσονος Hermann] ἰάσονος. — 349 ἕφοι scripsi pro ζωοί. — 350
 συνθεσίας Hermann] συνθεσίης. — 351 ὑπερβάσιγ' Sanctamandus]
 ὑπερβάσιον. — 353 αὐτίχ' Hermann] αὐτίς. — 359 παρὰ codd. —
 360 πείσματ' ἀρέσθαι Pierson] πείσματα θέσθαι.

- καὶ τότε δὴ λίγὸν οὖρον ἐπιπροέηκεν ἄηνα
 Ἥρη, Ζητὸς ἄκοιτις, ἐπείγετο δ' ἐς πλόον Ἀργεῖ.
 οἳ δ' ἄρ' ἐπ' εἰρεσίην ἔπεχον χεῖράς τε νόον τε (365)
 ἄκημτοι βασιλῆες, ἐτέμμετο δ' ἄσπετος ἄλμη
 ἄφροῦ ἄμ' οἰδαίνοντος ἱπὸ τρόπιν ἔνθα καὶ ἔνθα. 365
 τῆμος δ' ἱερὸς ὄρθρος ἅπ' Ὀκεανοῖο ῥοάων
 ἀντολίας ἦνοιγεν, ἐφέσπετο δ' ἠριγένεια
 ἦδ' ἡγάος θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φέρουσα· (370)
 καὶ τότε δὴ σκοπιαί τε καὶ ἠγεμόεσσα ζολώνη
 Πηλίου ἑλῆεντος ἅπ' ἠμόνος κατέφαινε. 370
 Τίγρις δ' ἀμπαύσας δολιχῆς οἰγία νηὸς
 τυτθὸν ὑπ' εἰρεσίῃσιν ἐκέκλετο κῆμα χαράσσειν·
 καὶ ῥα θοῶς ἀκτῆσιν ὑπέδραμον· ἐκ δ' ἄρα νηὸς (375)
 κλίμακα δοιρατέην λιμένων ἔντοσθε χάλασαν,
 ἐκ δ' ἔβαν ἥρωες Μινῶαι, παύσαντο δὲ μόχθον. 375
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχεν ὀμιλαδὸν ἱππότηα Πηλεΐς·
 ὦ φίλοι, ἀθρεῖτε σκοπιῆς προύχοντα κολωνὸν
 μέσσω ἐνὶ περὶ ᾧ κατὰσκιον, ἔνθα τε Χείρων (380)
 ναίει ἐνὶ σπήλινγι, δικαιοτάτος Κενταύρων,
 οἳ τράφεν ἄν Φολόην, Πίνδον τ' αἰπεινὰ κάρηνα, 380
 ὃς ῥα δικασπολίῃ γάνυται καὶ ἀκέσμασι νούσων·
 ἄλλοτε δ' αὖ Φοίβου κισθάρην μετὰ χερσὶν ἀράσων,
 ἣ λιγυρὴν φόρμιγγα χελυκλόνον Ἑρμιάωνος (385)
 παῖσι περικτιόνεσσι δικασπολίας ἀναφαίνει.
 τῷ ῥα καὶ ἡμέτερον κοῦρον Θέτις ἀργυρόπτε' α
 νήπιον, ἀργιγένεθλον, ἐν ἀγκαλίδεσσι λαβοῦσα 385
 Πήλιον εἰνοσίγυλλον ἔβη, Χείρωνί τ' ἔδωκεν
 εὖ καὶ ἐπισταμένως ἀγαπαζέμεν ἦδ' ἀτιτάλλειν· (390)
 ὃν δὴ μοι πόθος ἐστὶ περὶ φρένα θηγήσασθαι,

361 ἐπιπροέηκε νέεσθαι codd., corr. Voss. — 371 δολιχῆς Hermann] διὰ γῆς (δισσῆς codd. dett.). — νηὸς Hermann] χειρός. —
 373 ἀκτῆσιν codd. — 378 ἔνθα τε Hermann] ἐνθάδε. — 380
 ἄν Φολόην Wakefield] ἐν φολοῇ. — 381 γάνυται Abel] μέλειται. —
 ἀκέσμασι Gesner] ἀκεύμασι. — 383 χελυκλόνον Abel] χελυκλόνον. —
 385 τῷ ῥα Hermann] τόφρα.

ἀλλὰ, φίλοι, πελάσωμεν ἐπὶ σπέος, ὅφρα ἴδωμεν
 390 ἔξιν παιδὸς ἐμοῖο, καὶ ἦθεσιν οἷσι κέκασται.
 Ὡς εἰπὼν ἔστιζεν ἀταρπυτόν· οἱ δ' ἐπόμεσθα.
 αἰτὰρ ἔπειτ' αἰλὴν εἰσῆλθοντες ἤεροισιν.
 395 καὶ οἱ κεκλιμένοι μὲν ἐπ' οὐδαίσι χαμῆνυς
 κείτο μέγας Κένταυρος, ἀπηγῆριστο δὲ πέτρῃ
 395 ἱππεύουσιν ὀπλήσι τανυσσάμενος θοὰ κῶλα.
 ἀγχοῖ δ' ἰστάμενος Θέτιδος καὶ Πηλέος εἶδος
 χερσὶ λύρην ἤρασσε, φρένας δ' ἐπετέρπετο Χείρων.
 400 ἀλλ' ὅτε δὴ ὁ ἄθροισεν ἀγαλλειτούς βασιλῆας,
 ἀσπασίως ἀνόρουσε, κύσεν δ' ἄρα σῶτα ἔκαστον.
 400 δαῖτα δὲ πόρσεν· μέθρ' δ' ἀμφιφορεῦσι κομίσσας
 ῥωγαλέαις ἔστρωσεν ὑπὸ στιβάδεσσι πέτῃλα·
 405 κλινθῆναι δ' ἐκέλευσεν, ἀδαιδάλτοις δ' ἐπὶ πλεκταῖς
 405 κρεῖτα χύδην προῦθῆκε σιῶν ἐλάφων τε ταχειῶν.
 αἰτὰρ ἔπειτ' ἐπένειμε ποτὸν μελιθόος οἶνον.
 405 ἀλλ' ὅτε δὴ δόρποιο ποτοῦ θ' ἄλῃς ἔπλετο θυμῷ,
 χερσὶν ἐπιχειροῦντες ὁμόγλεον, ὅφρ' ἂν ἐγῶγε
 410 διήριστο Χείρωνι διωλύγιον κίθαρίων.
 410 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· πέρι γάρ μοι ἐπῆλυθεν αἰδώς,
 ὀπλότερον γεγαῶτα γεραιτέρῳ ἰσοφαρίζειν·
 μέσφ' αὐτὸς Χείρων ἐλὶλαίετο καὶ μ' ἀέκοντα
 ἠνώγει ἄδοντ' ἐριδαινέμεν εἵνεκα μολεπῆς.
 415 πρῶτος δ' αὖ Κένταυρος ἀείρατο πηχιτίδα καλήν,
 415 ἦν ῥά οἱ ἐν χείρεσσι φέρων ὥρεξεν Ἀχιλλεύς.
 415 ὃς δ' ἄρ' αἶδε μάχην Κενταύρων ὀβριμοθύμων,
 οἷς Λαπίθαι κατέπεφνον ἀτασθαλίης ἔνεκα σφῆς,
 ἠδ' ὥς Ἡρακλῆι καταντία μαιμώνοντες
 420 ἐν Φολόῃ δῆρυσαν· ἐπεὶ μένος οἶνος ἔγειρεν.
 420

393 ἔπειτ' Sanctamandus] ἐπ' εἰς. — 395 πέτρην codd. —
 398 λύρην Hermann] λύραν. — 402 τ' post ῥωγ. delevit Hermann. —
 403 ἐπὶ Sanctamandus] ὑπό. — πλεκταῖς Wiel] πλακταῖς. —
 406 θυμῷ Stephanus] θυμός. — 409 μοι ἐπῆλυθεν Voss] μ' ἐπῆ-
 λυθεν. — 412 ἄδοντ' Sanctamandus] ἄδων. — 414 οἱ Hermann]
 τότ'. — 416 σφῆς Hermann] σφῶν. — 418 οἶνος Perdrierius] οἶνον.

- αὐτὰρ ἔγωγε μετ' αὐτὸν ἔλὼν φόρμιγγα λίγεια
 ἐκ σιόματος μελίγηρην ἰεὺς ἀνέπεμπον αἰοιδῆν. 420
 πρῶτα μὲν ἀρχαῖον χάεος μέλανα σκότον ἔμνονν,
 ὥς ἐπάμειψε φύσεις, ὥς τ' οὐρανὸς ἐς πέρας ἦλθε·
 γῆς τ' εὐρυστέρων γενέσιν πυθμένας τε θαλάσσης· (425)
 πρὸς βύτατόν τε καὶ αὐτοτελῇ πολέμητιν Ἔρωτα,
 ὥς θ' ἄτ' ἔφυσεν ἅπαντα διέκριθεν ἄλλο πρὸς ἄλλου· 425
 καὶ Κρόνον αἰνολέτην, ὥς τ' ἐς Λία τερπιζέραννον
 ἦλθεν ἀθανάτων μακάρων βασιλῆϊος ἀρχή·
 μέλπον θ' ὀπλοτέρων μακάρων γενέσιν τε κρίσιν τε· (430)
 καὶ Βριμοῦς, Βάκχοιο, Γιγάντων τ' ἔργ' αἰδήλα,
 ἀνθρώπων τ' ὀλιγοδρανέων πολυεθνέα φύτλην 430
 ἦειδον· στεινὸν δὲ διὰ σπέος ἦλθεν αὐδὴ
 ἡμετέρης χέλυσ μελιχρὴν ὅπα γηρινούσης.
 στείνετο δ' ἄκρα κάρηνα καὶ ἄγκεα δενδρόηεντα (435)
 Πηλίου, ὑψηλὰς τε μετὰ δρυῶς ἦλθε γῆρας·
 καὶ ῥ' αἶ μὲν πρόρριζοι ἐπ' αὐλίων ἐρρώοντο 435
 πέτραι τ' ἐσμαράγουν, θῆρες δ' αἰόντες αἰοιδῆς
 σπῆλγυγος προπάροιθεν ἀλυσκάζοντες ἔμμινον·
 οἰωνοὶ τ' ἐκκλωῦντο βοαύλια Κενταύριοι (440)
 ταρσοῖς κεκμηῶσιν, ἔης δ' ἐλάθοντο καλιῆς.
 αὐτὰρ ὄρῶν Κένταυρος ἐθάμβεε χεῖρ' ἐπὶ παλμῷ 440
 πυκνὸν ἐπισσείων, οὐδας δ' ἤρασσεν ὀπλήσι.
 Τῖφος δ' εἰσεπέρησε νεὼς ἄπο, καὶ ῥ' ἐκέλευσεν
 ὅλα περᾶν Μινύησιν· ἐγὼ δ' ἄμπαυον αἰοιδῆν. (445)
 οὐ δὲ θοῶς ἤγεοθεν, ἔδυνε δὲ τεύχε' ἔκαστος.
 παῖδα δ' ἐν ἀγκαλίδεσσιν ἀνίσχανεν ἱππότα Πηλεΐς, 445

421 μέλανα σκότον Abel] μελανήφατον. — ἔμνονν Schenkl (ἔμνεον Wiel)] ἔμνον. — 422 ἐς πέρας Steuchus] ἐσπέρας. — 423 πυθμένας Hermann] πυθμένα. — 425 ὅσα τ' ἔφυσεν codd., corr. Wiel. — διέκριθεν δ' ἄλλο (vel ἄλλον) ἀπ' ἄλλου codd.; corr. Voss. — 431 στεινὸν Stephanus] στενόν. — 433 στείνετο Wiel] ἔστατο (ἔστατο). — 435 αἶ Hermann] αἶ. — ἐρρώοντο Hermann] ἐρρώσκοντο. — 439 κεκμηῶσιν codd. — 440 παλμῷ Wiel] καρπῷ. — 441 ἐπισσείων codd. — 442 εἰσεπέρησε νεὼς Stephanus et corrector libri Vindobonensis] εἰσεπέρησεν ἔως. — 443 περᾶν (sic) Pierson] παρὰ. — Μινύησιν Hermann] μινύαισιν. — αἰοιδῆν Schneider] αἰοιδῆς. — 444 ἔδυνε Pierson] ἔντυνε.

καὶ ῥ' ἔκτισεν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάει καλὰ
 δακρυόεν γελῶν· κηλήθη δὲ φρέν' Ἀχιλλεύς.
 αὐτὰρ ἐμοὶ Κένταυρος ἔῃ γέρας ὥπασε χειρὶ
 νεβρῶν παρδαλέην, ξεινήιον ὄφρα φέροισι. (450)
 ἀλλ' ὅτε δὴ σπήλιγγος ἀποπροθορόντες ἔβημεν,
 450 ἄκρης ἐκ σκοπιῆς ὁ γέρων ἀνὰ χεῖρας αἰείρων
 Φιλιρρίδης ἤρᾶτο, θεοὺς δ' ἐπεκέκλετο πάντας,
 νόστον μὲν Μινύησιν ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἀρέσθαι
 (455) ὀπλοτέροισ βασιλεῦσιν ἐπ' ἐσσομένοις μερόπτεσσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ θῖνα καὶ ἐς νέα πάντες ἔβησαν,
 455 ἐν προτέροις θώκοισι καθίζανον· ἐν δ' ἄρ' ἔρετμοῖς
 χεῖρας ἐγαπλώσαντες ὕγρην ἄλα τύπτον ἕκαστος
 Πήλιον ἐκνεύσαντες· ὑπὲρ μέγα λαῖτμα δὲ πόντου
 (460) ἀφρὸς ἐπιζείων χαροπὴν λεύκαινε θάλασσαν.
 Τισαίη δ' ἀπέκρυφθεν ἄκρη καὶ Σηπτιάς ἀκτὴ,
 460 φάνθη δὲ Σκίαθος, Λόλοπός τ' ἀνεφαίνετο σῆμα
 ἀρχιαιός θ' Ὀμόλη ρεῖθρόν τ' Ἀμύρον ἀλιμυρές,
 (465) ὃς διὰ πολλὴν γαῖαν ἰεῖ μεγαλόβορομον ἴδωρ.
 Οὐλύμπου δὲ βαθυσκοπέλου περὶ ὤνας ἐριμνοῖς
 εἰσέδραζον Μινύαι καὶ Ἄθω δεινδρώδεα κνημόν
 465 Παλλήνην τ' εἰρεῖαν ἰδὲ ζαθέην Σαμοθράκην,
 ἔνθα καὶ ὄργια φρικτὰ θεῶν, ἄρρητα βροτοῖσιν,
 ἄσμενοι εἰσεπέτησαν ἑμαῖς ὑποθημοσύνησιν
 (470) ἥρωες· μετὰ γάρ σφιν ὀφέλισιμον ἀνθρώποισι
 τῆσδε θνητολῆς ἀβολεῖν πλωτῆρσιν ἐκάστοις. 470

447 φρέν' Stephanus] φρένας. — 449 νεβρῶν Schneider] νεβρῶν. —
 452 Φιλιρρίδης Abel] φιλλιρρίδης. — 453 Μινύησιν Hermann] μινύαισιν. —
 454 βασιλεῦσιν ἐπ' Gesner] βασιλεῦσι καί. — 455 ἐπεὶ ῥ' Hermann] ἐπεὶ
 τ'. — 457 ὕγρην Jacobs] ὑπεῖρ. — 458 δὲ Hermann] τε. — 460
 Τισαίη Eschenbach] πεισαιή. — 462 δ' pro θ' codd. — Ὀμόλη Eschen-
 bach] ὁμαλή (ὁμάλη). — τ' Ἀμύρον ἀλιμυρές Abel] θ' ἀλιμυρές ἐναύλου. —
 463 ἰεῖ Hermann] ἱεῖ. — 465 κνημόν Wiel] κᾶμρον. — 466
 Παλλήνην Eschenbach] πελλήνην. — σαμοθράκην codd. — 467 ὄργια
 Sanctamandus] ὄρκια (ὄρκια). — δὲ post ἄρρητα delevit Stephanus. —
 468 ἑμαῖς Hermann] ἐμῆς (ἐμῆς). — 470 ἀβολεῖν Hermann] ἄμστον. —
 ἐκάστοις Eschenbach] ἕκαστος.

Συντιακαῖς δ' ὀφρούσιν ἐκέλσαμεν ὠκίαλον νηῖν
 Ἀήμων ἐν ἡγαθέῃ· τόθι περ κατὰ ἔργα μειήλει
 θηλυτέραις· αἱ γάρ οἱ αἰσιτώσαντο σινεύνους
 σφῆσιν ἀτασθαλίῃσι, καὶ ἡ κλυτὴ Ὑψιπύλεια
 ἐλδομέναις κραίνεσκε, γυναικῶν εἶδος ἀρίστη. 475
 ἀλλὰ τί σοι περὶ τῶνδε πολὺν λόγον ἀμφαδὸν εἰπεῖν,
 ὅσσον ἐφ' ἡμερον ὥρσεν ἀγαναῖς Ἀημιτιάδεσσι
 Κύπρις ἐρωτοτρόφος Μινύαις ἐς λέκτρα μιγῆναι. 480
 φίλοις Ὑψιπύλῃν ἐρατοῖς ἐδάμασσαν Ἰήσων,
 ἄλλῃ δ' ἄλλος ἔμιζτο· καὶ ἐκλελάθοντο πορείης,
 εἰ μὴ ἀποτροπίοις ἐνοπαῖς θελξίηρονί θ' ὕμῳ
 ἡμετέρῳ θελχθέντες ἔβαν ποτὶ νῆα μέλαιναν
 εἰρεσίην ποθέοντες, ἔπεμνήσαντο δὲ μόχθου. 485
 Ἔνθεν ἐς Ἑλλήσπορτον ὑπηφῶνς φέρεν οὔρος,
 ἀκραῖς Ζέφυρος, στεινῆς ἀπάτερθεν Ἀβύδον
 Ἴδην, Λαρδανίην, Πιτύην τ' ἐπὶ δεξι' ἔχοντας,
 οὗ καὶ Ἀβαρριάδος Περκώτης τ' εὔσταχυν αἶαν
 ἀργυρέαις Αἴσηπος ἐπικλύζει προχοῇσιν. 490
 αἰψα δ' ἐπιθρώσκουσα θέεν πολυηγόρος Ἀργώ.
 αὐτὰρ ἐπὶ ψαμάθοισιν ἐκέλσαμεν· ἐν δ' ἄρα Τίφως,
 ἰθύντωρ ἀκάτοιο, καὶ ἀγλαὸς Αἴσονος υἱός,
 σὺν τ' ἄλλοι Μινύαι γλανκώπιδι Τριτογενεῇ
 θῆκαν αἰείραντες βριθὲν λίθον· ἔνθα τε νύμφαι 495
 κορήνῃ ὑπ' Ἀρτακίῃ καλὰ νάματα πλημιύρονσιν,
 οὔνεκά οἱ πλώουσιν ἀνὰ πλατὺν Ἑλλήσπορτον
 εὔδιος ἀντεβόλησε μυχοῦ ἔντοσθε γαλήνῃ,
 κύμασι θεινομένοις ὑπὸ χειμερίῃσιν ἀέλλαις,
 οὐδ' ἐς γαῖαν ἔριψαν ἐγνάμπτους ἀγκύρας.
 ἔνθα δὲ πορσύνοντες ἐπὶ τροχάλαις προὔχούσαις

471 ὀφρούσιν Hermann] ὀφρούσιν. — νηῖν Hermann] ναῦν. — 473
 οἱ Hermann] κερ. — 481 θ' ὕμῳ Eschenbach] θυμῷ. — 483 ἐμεμνή-
 σαντο codd. — 484 ὑπηφῶνς Wiel] ἄμ' ἡφῶνς. — 486 Ἴδην Ruhnken]
 Ἰλιον. — ἐπὶ δεξι' Schneider] ἐπιδέξι'. — 487 Ἀβαρριάδος Holstenius]
 ἀβαρριάδας. — 493 ἔνθα τε Hermann] ἔνθα δέ. — vv. 497 et 498 sedem
 mutare iussit et θεινομένοις pro θειρόμενοι scripsit Wiel.

δεῖπνά τε καὶ κλισίῃν δόρυπον μεμνήμεθ' ἔλαστοι. 500
 δι' τότε κεκλιμένοισιν ἐπύλνθε Κίχτιος ἦρωσ,
 ὃς Δολιέων ἤρασσε περιγυίωνων ἀνθρώπων,
 Αἰνῆος φίλος νιός, ὃν ἡ τέκε δῖα γυναικῶν, (505)
 Εὐσώφρον θυγάτηρ, Αἰνήτη καλλιπάρης·
 ὃς ὅα φιλοξενίῃ Μινίας ἐγέρηρεν ἅπαντας
 σφαίων πῖά τε μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς
 ἀγροτέροισ τε σύας· δῶκεν δ' ἐπὶ οἶνον ἐρυθρόν·
 οὔτοι δ' ἄφθονον ἔχεν ἀποπλώουσι φέρεσθαι (510)
 χλαίνας τ' ἠδὲ τάπητας ἐννήτους τε χιτῶνας.
 φίλατο δ' αὖ παρεόντας ἐμνηζίης ἔνεκα σφῆς·
 καὶ ὅα πανημερίῃσιν ἐν εἰλαπίνῃσιν ἕμαρτεν.
 Ἀλλ' ὅτ' ἐς Ὠκεανοῖο ῥόον βαπτίζετο Τιτάν,
 μῆρῃ δ' ἀστοχίτων ἔταγεν μελανανγέα ὄρηγνῃ, (515)
 τῆμος ἀρηίγατοι κίον ἄνθρωποι, οἳ ὅα νέμοντο
 Ἀρκυίοις ἐν ὄρεσσι τεθιγλότες εἵκελα θυρσί,
 Τιτᾶσι βριαροῖς τ' ἐναλίγκιοι ἠδὲ Γίγασιν·
 ἔξ γὰρ χεῖρες ἐκάστω ἀπ' ὤμων αἴσσαντο.
 οἷς τότε ἔσαθρήσαντες ἀμαιμάζετο βασιλῆες (520)
 ἐς μόθον ὀρμαίνοντας ἀρχία τεύχε' ἔδυνον.
 καὶ ὃ' οἳ μὲν πεύκησιν ἀμύνοντ', οἳ δ' ἐλάτῃσιν·
 ἐν δ' ἔπεσαν Μινύῃσι κατὰ σκοτόεσσαν ὁμίχλην.
 οἷς τοι ἐπειγομένοις κτεῖνεν Διὸς ἄλκιμος νιός
 ἰόξιν ἰσπεύων. σὺν δ' Αἰνέος ὤλεσε παῖδα (525)
 Κίχτιον, οὔτι ἐκόν, ἀλλ' ἀφραδίῃσι πεδῆθεις·
 τῷ δ' ἄρα μόρσιμον ἦεν ἰφ' Ἑρακλῆι δαμῆραι.
 αἰψά δέ οἱ Μινύαι κοίλης ἔντοσθεν ἔβησαν
 νηὶς τευχέρις, ποτὶ δὲ ζυγὸν ἵζον ἔλαστος.
 Τίγρης δὲ προύμνηθεν ἐπήπτεν, ἠδ' ἐκέλευε (530)

502 Δολιέων Hermann] δολόπων. — 503 ἡ Wiel] οἱ. — 504
 Εὐσώφρον θ. Αἰνήτη Eschenbach] εὐδώφρον θ. αἰνίπη. — 507
 ἐπὶ cold. — 509 χλαῖνας cold. — 510 φίλατο Gesner]
 φίλετο. — 511 εἰλαπίνῃσιν Hermann] εἰλαπίναισιν. — 512 ὅτ' ἐς
 Wakefield] ὅτε γ'. — 515 τεθιγλότες Wiel] τεθηπότες. — 519 ὀρ-
 μαίνοντας Gesner] ὀρμαίνοντες. — 523 Αἰνέος Hermann] αὖ νέον. —
 528 προύμνηθεν cold.

κλίμακα νηὸς ἔσω ἐρίσαι καὶ πείσματα λῦσαι.
 ἀλλ' οὐ οἱ λόντο κάλοι, δεσμοῖσι δ' ἀφίγκους 530
 ὠκείης στροφάλιγγος ἀρηρότες ἐσφίγγοντο
 νῆα κατείροντες. θάμβησε δὲ Τίφης ἀμύμων,
 ἄφθογγος δέ οἱ ἦκε χερῶν οἰγία νηὸς (535)
 Ἀργύρης· οὐ γὰρ οἱ ἐέλιπετο κῦμα περῆσαι·
 ῥεῖν γὰρ κοτέεσκε δεδοντότος εἶνεκα φωτός. 535
 ἀλλ' ὅτε πρὸς μέσατον νεκτὸς προῦβαινεν ἀταρπὸς
 ἄστρα τε τηλεφανῇ δύνεν ῥόον Ὀκεανοῖο,
 ὅσσε κυβερνητῆρος ἐπέστιχε νήδυμος ὕπνος. (540)
 τῷ δὲ βαθὺ κνώσσουντι θεὰ μενέδουπος Ἀθήνη
 ἄγχι παρισταμένη πανετήτυμα σήματ' ἔφαινε· 540
 ὦδε δ' ἑμοκλήσασα θεηγόρον ἔνεπε μῦθον·

Εὔδεις, Ἀγνιάδη, γλυκερῷ βεβολημένος ὕπνῳ,
 κῶμα περὶ βλεφάροισι λαβών· ἀλλ' ἔγρεο, Τίφει, (545)
 κέκλειο δ' ἡρώεσσι μολεῖν ἐπὶ νήγεμον ἀκτῖν
 νηὸς ἀποπροθορόντας, ὅθι ξένος ἐν ψαμάθοισι 545
 κεῖται ἀποφθίμενος· τῷ οἱ κτέρεα κτερεῖξαι
 παμμήτειρα ῥέη κέλεται γέρα, ἦδ' ἐπιλοιβὰς
 δοῦναι ὑποχθονίοις, καὶ δάκρυα λειβέμεν ὕσσων (550)
 αἰδομένοις Θέμιν ἀγροτελῇ ξενίην τε τράπεζαν·
 ὣν ῥ' ἀέκων ἔκτεινε βαλὼν διὰ νύκτερον ὄργην 550
 Ἡρακλῆς· θυμὸν δὲ θεᾶς ἐχολώσατε ῥεῖης.
 ἀλλ' ὅπότ' ἂν θεσμοῖς ξεῖνον σεβάσῃσθε θανόντα,
 Αἰνδυμον αὐτίκ' ἔπειτα ῥέης ἔδος εἰσαναβάντες (555)
 ἱλασμοῖς ἱεροῖς Γαίης ἀρέσασθε θύγατρα,
 πείσματα δ' ἀράμενοι τότε δὴ μνώεσθε πλόοιο. 555
 Ὡς εἰποῖσα θεὰ πάλιν ἐτράπει ἴσον οἰσιπῷ
 οὐρανὸν ἐσσυμένη. τοῦ δ' αὐτίκα κῶμα κεδάσθη·

529 λύσαι codd. — 535 φωτός Wiel] λαοῦ. — 538 κυβερ-
 νητῆρος ἐπέστιχε Schneider] κυβερνήτῃ προσεπέστιχε. — 540 πανε-
 τήτυμα Dorville] παρρητήτυμα. — 543 λαβών Wakefield] βαλὼν. —
 547 ἦδ' ἐπιλοιβὰς Ruhnken] ἦδ' τι λοιβὰς (ἦδ' ἔτι λοιβὰς). —
 549 ἀγροτερεῖ codd. — 552 ὅπότ' ἂν scripsi pro ὅπόταν.

πρέμης δ' ἄλιο θοῶς· ἀνέγειρε δὲ λαὸν ἀντι- (560)
 τοίχων ἐνθα καὶ ἐνθα παρακλιδὸν ὑπνώνοντας,
 ψυχῇ ὑποτρομέων· ἄφαρ ἠρώεσσι δ' ὀνείρου 560
 φάσματα πᾶσιν ἐνίσπεν ἐπιδρομάδην ἀγορεύων.
 οἳ δὲ θοῶς ἤγερθεν, ἐπ' ἧὸνα δ' ἄλτο ἐκαστος.
 ἦ δὲ κατ' ὀρεγναίοιο πύλου χρυσήνιος Ἡὼς (565)
 ἀντολίην ἤνοιγεν, ἐδέχντο δ' οὐρανὸς ὄρθρον·
 καὶ τότε ἄριστῆες Μινύαι νέκυν εἰσενόησαν 565
 αἵματι καὶ ζονίῃ πεπαλαγμένον· ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄλλοι
 δῆιοι ἄμμιγ' ἔκειντο, πελώρια σώματα θηρῶν.
 ἀλλ' οἳ μὲν βασιλῆα περισταδὸν ἀμφιχυθέντες (570)
 Κῆρυκον εὐξέστοισιν ὑπὸ πλατέεσσιν ἔθιμαν,
 ἂν δ' ἄρα τύμβον ἔχευαν, ἐδωμήσαντο δὲ σῆμα, 570
 φιτροὺς δ' αἴψα κόμιζον, ἰδ' ἐντομα πορσύνοντες
 παμμέλαν' ἐν βόθροις μετεκίαθον. αὐτὰρ ἔγωγε
 ψυχὴν ἱλασάμην σπένδων μειλίγματα χύτλων (575)
 ὕδατί τ' ἠδὲ γάλακτι, μελισσορύτων τ' ἀπὸ ρασμῶν
 λοιβὰς συμπροχέων καὶ ἑμοῖς ὕμνοισι γεραίρων. 575
 αὐτὸς δ' Αἰσονίδης προὔθῆκατο πᾶσιν ἄεθλον,
 τυμβιδίου ἐπ' ἀγῶνος ἐταίροις ἔμμεν ἄεθλα,
 δῶρα, τὰ οἳ πόρην Ὑψιπύλῃ Ἀθήμοιο φέρεσθαι. (580)
 Ἀγκαίῳ μὲν δῶκε πάλῃς γέρας ἀμφικύπελλον
 χοίρειον πολυχανδὲς ἔχειν· Πηλῆϊ δ' ἔδωκεν 580
 ἄσσαντι σταδίοισι ποδωκείης ἔνεκα σφῆς
 χλαῖναν φοινικέην, πολυδαίδαλον ἔργον Ἀθήνης·
 αὐτὰρ παγκρατίου δῶκεν γέρας Ἡρακλῆϊ (585)
 ἀργύρεον κρητῆρα παναίολον ἵππασίης δὲ
 Κάστορι χρυσείων φαλάρων πολυτεχνέα κόσμον· 585
 πυγμαχίης δὲ τάπητα διανθέα δῶκε φέρεσθαι
 ἀθλοφόρῳ Πολυδεύει· ὃ γὰρ κλυτὸν ἦρατο νίκος.

558 ἀντιμῇ codd. — 566 δ' ἄρ' Hermann] γάρ. — 567 ἄμμιγ'
 Voss] ἀμφίς. — 569 ὑπὸ πλατέεσσιν codd. dett. pro ὑπὸ πλατέεσσιν. —
 575 λοιβὰς Sanctamandus] λοιβαῖς. — 581 ἄσσαντι Wiel] θάσ-
 σοντι. — 583 παγκρατίου Gesner] παγκρατίοιο. — 585 Κάστορι
 add. codd. dett. — 586 διανθέα Voss] λειανθέα.

αὐτὸς δ' εἰλαμπὲς λάβε οἷ τόξον καὶ ἱστούς, (590)
 τεινόμενος δέ οἱ ἦκε βέλος, τὸ δ' ἀπέπτατο τηλοῦ·
 δῶκε δ' ἄρ' Αἰσονίδῃ Μινυῶν λόχος εἵνεκα τιμῆς 590
 πλέξας εὐανθῇ στέφανον ταυρυέλλου ἐλαίης.
 αὐτὰρ ἐμοὶ μολπῆς γέρας ὥπασε διος Ἰήσων
 ἐμβάδα χρυσεῖησι τιταινομένην πετρώεσσι. (595)
 λῦτο δ' ἄγων, γῆμῃ δὲ διέπτατο δώματος εἶσω
 Κυζίκου οἰχομένου· τοῦ δ' ὥς κλύε σύγγαμος αἰνή,
 στήθεα δρυπτομένη λίγ' ἐκώλυνε, ἀμγρὶ δὲ δειρὴν 595
 ἀψαμένη μῆρινθα βρόχω ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσε.
 γῆ δ' ἔποδεξαμένη πλακὶ δάκρυα πίδακος ἦκε
 βλύζουσ' ἀργυροειδὲς ὕδωρ πέτρης ἀπὸ λισσῆς (600)
 ἄεναον· Κλείτην δὲ περικτίονες καλέουσι.
 καὶ τότε δὴ βασιλῆς ὀνειροπύλον διὰ πύστιν
 κνημὸν ἔβαν ζάθεον καὶ Δινδύμου ἀκρώρειαν, (605)
 ὄφρα κε μειλίξαιντό οἱ εὐόνοις ἐπιλοιβαῖς
 ῥεῖν πρὸς βυγενῇ, θυμὸν δ' ἀλέοιντο ἀνάσσης.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόμεν, φόρμιγγα δὲ χερσὶν ἄειρον· 605
 Ἄργος δ' αὖθ' ἔκανε λιπὼν εὐεργέα νῆα,
 ὅς ῥα ταυρυφλοῖω ἐλάτῃ ἀμφιπλεκὲς ἔρνος
 ἀμπέλου ἀναλέης ὄξει ἀπέκρυσσε σιδήρῳ· (610)
 ξέσσε δ' ἐπισταμένως βρέτας ἱερὸν ἰδμοσύνησι,
 μίμνειν ἔμπεδον αἰὲν ἐπ' ἔσσομένοις ἀνθρώποις· 610
 λάεσι δ' εὐτύκτοις δωμήσατο οἶκον ἀνάσση.
 ἐν δ' ἄρ' ἐπειρόμενοι Μινύαι — μέγα δ' ἔζοχα πάντων (615)
 Αἰσονίδης — λιθάεσσιν ἀρηρότα βωμὸν ἔτευξαν,
 ᾧ ἐπὶ ταυροθύτους λοιβάς ἦδ' ἱερὰ καλὰ
 ῥέξαν ἀριστῆς· σπονδῆσι δὲ τέρπετο ῥεῖν. 615

588 λάβε οἷ τόξον καὶ Hermann] λάβε τόξον ἢ δ' ἄρ'. — 590 Μινυῶν Abel]
 μινύης. — 593 χρυσεῖησι Slothouwer] χρυσεῖην γε. — 599 πέτρης
 ἀπὸ λισσῆς Wiel] κρήνης ἀπὸ μέσσης. — 600 Κλείτην Gesner] κλειτήν. —
 602 ἔβαν Wiel] ἐπλ. — Δινδύμου Hermann] δίνδυμον. — 603 οἱ
 εὐόνοις Hermann] εὐοινίστοις. — 604 ἀνάσσης Stephanus] ἀνάσση. —
 607 ὅς ῥα Hermann] ὥς γε. — ταυρυφλοῖω ἐλάτῃ Hermann] ταυρυφλοίου
 (ταυρυέλλου) ἐλάτης. — 614 ἐπὶ codd. — 615 σπονδῆσι δὲ τέρ-
 πετο Hermann] σπονδαῖσι δ' ἐτέρπετο.

αἰτῶρ ἐμ' ἤρωγον κλῆσαι θεὸν ἦδ' ἐ γερόρει,
 ὄφρα κεν ἀντομένοις νόστον μελιγδ' ὀπάσσαι. (620)
 ἀλλ' ὅτε δὴ θνέεσσι λιγῆσί τε γοινασάμεσθα,
 Ἀργῶν ποτὶ νῆα κατήλθομεν. ἐν δ' ἄρα Τίφης
 ἵρως πρίμνηθεν ἐκέκλετο· σὺν δ' ἄρα πάντες 620
 ἐσσίμενοι θώκοισιν ἐπὶ προτέροισι κάθισον
 βάντες ἐπὲρ τοίχοιο καὶ εἰρεσίης μνύοντο. (625)
 ἀπροσάτως δ' ἀπὸ γῆς στρεπτοὶ λύνοντο κάλως,
 πείσματα δ' ἠπλώθη· κραιπνὸν δ' ἀπὸ Δινδύμου ἄκρης
 ἵζμενον οὔρον ἐγῆγε· Ρέη λιπαροζορῆδευρος. 625
 ἡμεῖς δ' αὖτ' ἐπὶ νηὶ γεράσμια πέμπτομεν ἰρὰ
 βομὸν ἐπιστέψαντες ἐπ' ἐσσομένοισι πυθέσθαι (630)
 Πεισματίη, τόθι πείσματ' ἐεργομένης λύθεν Ἀργοῦς.
 Αἰτῶρ ἐπεὶ ῥ' ὀθόνας ἀλάτου πλήρωσεν ἀήτης,
 θῦτε διαπρήσσουσ' ἀλμυρῆα κύματα πόντον, 630
 Μίσια δὲ σχεδόθεν παραμείβετο πείρατα γαίης·
 αἴψα δὲ Πενδακίδας προχοᾷς ἤμειψε θέονσα, (635)
 καλούς τ' ἐς λιμένας ψαμαθώδεας εἰσεπέρησε,
 κέλσε δ' ἐπ' αἰγιαλῷ· προτόνοις δ' ἐπὶ χεῖρα βαλόντες
 ἰστία κηρύσαντο καὶ ἄμφ' ἡμῶσιν ἔδθησαν, 635
 κλίμακα δ' ἐξώκειλαν ἐπὶ χθονός, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοὶ
 σίτον καὶ πόσιος λελιγμένοι· ἄμφι δὲ κρημὸς (640)
 Ἀργάνθον κατέφαινε βαθυσκόπελοί τε κολῶναι.
 Ἡρακλῆς δ' ἠπείγεται ἄν' ἐλήεντας ἐναύλους
 τόξον ἔχων παλάμαις ἰδὲ τριγλώχινας διστοῦς, 640
 ὄφρα κε θηρήσαιο, πόροι δ' ἐπὶ δόρυπον ἑταίροις
 ἢ σῖας, ἢ πόρτιν κερᾶν, ἢ ἄγριον αἶγα. (645)
 τοῦ δ' ἀφαιμαρτήσαντος Ὑλᾶς ἐξίκετο νηὸς
 λάθρη ἐπισπόμενος· σκολιῆς δ' ἀλίτησεν ἄταρποι
 ἔλη ἐν πλαγχθεῖς, ἐν δὲ σπέος ἦλθε νημφῶν 645
 λιμναίων· αἱ δὲ σφιν ἐσαθρήσασαι ἰόντα

622 τοίχοιο Sanctamandus] θώκοιο. — 623 στρεπτοὶ Pierson] λεπτοί. —
 628 Πεισματίη Hermann] πεισματίης. — 632 Πενδακίδας Abel] Πεν-
 δακίον. — 637 κρημὸς Sanctamandus] κρημὸς. — 638 ὀργάθου codd. —
 645 ἐνιπλαγχθεῖς Gesner] ἐνιπλαγχθεῖς. — 646 λιμναίων Hermann] λιμνακίδων.

κοῦρον εἴ' ἠΐθεον, κατερέχων, ὄφρα σὺν αὐταῖς (650)
 ἀθάνατός τε πέλῃ καὶ ἀγήραος ἥματα πάντα.
 ἀλλ' ὅτε πρὸς μεσάτην ἤῳ τρέπεν ὠκείας ἵππους
 Ἥελιος, κραιπνὸς δ' ἐξ οὔρεος ἔπνεεν οὔρος, 650
 ἐν δ' ἔπεσ' ἀργενναῖς ὀθόνηις, ἐγεγώνεε Τίφους
 νηὸς ἔσω περάαν, θινὸς δ' ἐλ πείσματα λύνειν· (655)
 οἳ δὲ κυβερνητῆρος ἐφημοσύνησι πίθοντο.
 Εὐλατίδης δ' ἀνὰ πρῶνα θοῶς Πολύφημος ἔβαινει,
 ὄφρα κεν Ἡρακλῆα θοῶς ἐπὶ νῆα καλέσσαι· 655
 ἀλλ' οὐ' οἳ ξύμβλητο· μολεῖν δέ οἳ οὔτι πέμπρωτο
 Φᾶσιν καλλίροον μένος ὄβριμον Ἡρακλῆος. (660)
 Ἀντάρ ὑπηῶοι λυγρὴν ἐπερήσαμεν αἶαν,
 ἔνθ' Ἀμυκὸς Βεβρύκεσσιν ὑπερφιάλοισιν ἄνασσεν·
 ὅστε Πανομφαίου Ζηνὸς θέμιν οἶκ' ἀλεγίζων 660
 ἄθλον ἐπὶ ξείνοισι περικτιόνων ἀνθρώπων,
 ὅστις ἐπὶ σταθμοὺς ἦδ' ἀστεμφῇ δόμον ἵξοι, (665)
 θήματο πνυμαχίης ὑπερόπλου πειρηθῆναι.
 τοῦ μὲν ἄρ' ἥϊστωσε βίην κρατερός Πολυδευκής
 τύψας ἀπροφάτως κεφαλὴν σκληροῖσιν ἱμάσι· 665
 λαοὺς δ' αὖ Βεβρύκων Μινύαι χαλκῷ κατένηραν.
 ἔνθα δ' ἀφορηθέντες ὑπ' εἰρεσίῃ τε καμόντες (670)
 Βιθυνῶν μέγα ἄστν βαθεῖη κέλσαμεν ἀκτῇ
 σπεύδοντες προχοαῖς, ἦδ' ἐν νιφεταργέσιν ὕλαις
 ἔσπεροι ἀνλισθέντες ἐφοπλίσσαι μέγα δόρπον. 670
 ἔνθα πότ' αἰνόγαμος Φινεὺς ὑπερήνορι θυμῷ
 δοιοὺς ἐξαλάωσε γόνους, προβλήσῃ τε πέτραις (675)
 θηρσὶν ἔλωρ προὔθηκε γυναιῶν εἵνεκα φίλτρων·
 τοὺς δὲ καὶ ἀσκηθεῖς καὶ ὀπωπότας αὐτὶς ἔτενξαν

649 τρέπεν Voss] φέρειν. — 651 ἐγεγώνεε Τίφους Wiel] τίφους
 δ' ἐγεγώνει. — 655 καλέσσαι Eschenbach] καλέσσοι. — 656
 δέ Hermann] γάρ. — 657 φάσιν codd. — 658 ὑπηῶοι Ruhnken]
 ἐπ' ἡῶοι. — ἐπερήσαμεν Hermann] ἐπεράσσομεν. — 664 τοῦ et βίην
 Hermann] τόν et βίην. — 668 τὸ μέγ' (μέγα) ἄστν codd. — 669
 νιφεταργέσιν Schneider] νιφαργέσιν. — 670 ἐφοπλίσσαι μέγα Hermann]
 ἐφοπλίσσόμεθα. — 673 ἔλωρ Ruhnken] ἐλών.

- παῖδε κλιτοῦ Βορέω· Φινεῖ δέ οἱ ὤπασαν ἄτην 675
 ἀργαλέοιο κότου, φρωὸς δ' ἀπενόσφισαν αἰγὰς.
 αἰτὰρ ἐπὶ ζαμενῆς Βορέης στρογάδεσσιν ἀέλλαις (680)
 ἀρπάξας ἐκύλινδε διὰ δρίμα πιπνὰ καὶ ὕλας
 Βιστονίης, ἵνα κῆρ' ὀλοήν καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
 Αἰτὰρ ἐπεὶ Φινῆος Ἀγηνορίδεω κατέλειπον 680
 αὖλιν, ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης ἐξικόμεσθα
 ἀγχοῦ Κρανέαις πέτραις, ἅς μοι ποτε μήτηρ (685)
 ἡμετέρῃ κατέλεξε περιφρῶν Καλλιόπεια.
 οὐ γάρ οἱ ὑπάλυξις διζυροῖο πόνοιο·
 ἀλλὰ κραδαινόμεναι ἀνέμων ἀργῆσιν ἀέλλαις 685
 ξυμβλῆτες πίπτονσιν ἐπ' ἀλλήλησιν ἰοῦσαι·
 δοῦπος δ' ἅμ πέλαγός τε καὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἴκανε (690)
 ῥηγνυμένοιο κλύδωνος ὀρινομένης τε θαλάσσης
 κύματι παφλάζοντι· περιβρεμε δ' ἄσπετος ἄλμη.
 ἀλλ' ἐγὼ Ἀγνιάδῃ τὰδ' ἀπὸ γλώσσης ἀγόρευσα, 690
 πρύμναν ἐπι κρούειν, ὅφρ' ἂν πεφυλαγμένος εἴῃ.
 τοῦ δὲ καὶ εἰσαίοντος ἐπαχνώθη φίλον ἦτορ, (695)
 ἐν στέρνοισι δὲ κεῦθεν, ἃ οἱ τελέεσθαι ἔμελλε,
 μῦθος ἄφ' ἡρώων· ἀλλὰ γλανκῶπις Ἀθήνη
 Ἥρης ἐννεσίησιν ἐρωδιὸν ἦκε φέρεσθαι 695
 ἄκρον ἰστοκεραῖαν· ὃ δ' ἀσχαλώων πεπότητο,
 πέτραις δ' ἐν μυχάτησιν ὑπὸ πτερύγεσσιν ἀερθεῖς (700)
 δινήθη· ταὶ δ' αἰψα κραδαινόμεναι ἐκάτερθεν
 σύμπεσον ἀλλήλησι καὶ οὐρῆς ἄκρον ἔκερσαν
 ὄριθος· περὶ δέ σῃν ἐτώσιον ἠρέισαντο. 700
 Τίφης δ' ἐκπροφυγόντος ἐρωδιοῦ αἰπὺν ὄλεθρον
 σῖγα μὲν ἡρώεσσιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' αἰόντες (705)
 ἰέμενοι θοὰ κύμαθ' ὑπ' εἰρεσίησι χάρασπον.

675 Βορέω Hermann] βορέου. — 680 Ἀγηνορίδεω κατέλειπον Abel] ἀγηνορίδαο λιπόντες. — 684 ὑπάλυξις Schneider] ἐξυπάλυξις. — 685 κραδαινόμεναι Wiel] κατειρύνεσθαι. — ἀργῆσιν Hermann] ἀργῆσιν. — 686 ἀλλήλησιν Hermann] ἀλλήλαισιν. — 689 περιβρεμε δ' Sanctamandus] περιβρέμει. — 691 ἐπι κρούειν Bergk] ἔπειθ' ὀρούειν. — 697 μυχάτησιν Hermann] μυχάταισιν. — 698 δινήθη Stephanus] δινεῖτο. — 701 ἐκπροφυγόντος Gesner] ἐκπρολιπόντος.

αὐτὰρ ἐγὼ μολπῇσι παρήπαφον ἡμετέροισι
 πέτρας ἡλιβάτους· αἶ δ' ἄλλήλων ἀπόρουσαν· 705
 κῆμα δ' ἀνεροχόγησε· βυθὸς δ' ὑποείλαθε νῆϊ
 ἡμετέρῃ πίσυνος κιθάρῃ διὰ θέσπελον ὁμηγῆν· (710)
 ἀλλ' ὅγε δὴ προθυμοῖο κατὰ στόμα καὶ διὰ πέτρας
 Κυνάεας ἡμειψε λάλος τρόπις, αὐτίκ' ἄρ' αἶ γε
 βυσσόθεν ἐρριζοῦντο, καὶ ἔμπεδον αἰὲν ἔμμινον· 710
 οὕτω γὰρ Μοῖραι τὰδ' ἐπεκλώσαντο βαρεῖαι.

Καὶ τότε δὴ προσγυρόντες ἀδενκέα πῆματ' ὀλέθρου (715)
 Ῥηβαίον προχοὰς ἀκτὴν θ' ἰζόμεσθα Μέλαιναν
 νῆσον ἑπὲρ δολιχὴν Θινηίδα, τῆς ἀπάτερθεν
 Τέμβριος ἰχθυεὶς θαλεραῖς πλημμύρεται ὄχθαις, 715
 Σαγγαρίος θ', ὃς κῆματ' ἐπιτρέχει Ἀξείνοιο.
 ἀλλ' οἱ ἐπ' αἰγιαλὸν ἐπενισσόμεθ' εἰρεσίησιν, (720)
 ἀμφὶ Ἀνίοιο ῥέεθρον ἐέλσαμεν, ᾧ ἐπὶ λαοῖς
 κραῖνε Ἀνζος ποταμοῖο φερώννυμος, ὅς δ' ὑπέδεκτο
 Ἥρωας Μινύας, ξενίῃ δ' ἐγέρηρε τραπέζῃ, 720
 φίλατο δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέματα συνεχὲς αἰεὶ.
 ἔνθα καὶ αἶσα κατέσχε κατασθίσθαι δύο φῶτας, (725)
 Αἰολίδην Ἰδμωνα κυβερνητῆρά τε Τίφην.

τοῦ μὲν δὴ κατὰ σῶμα λυγρὴ ἡρείσατο νοῦσος,
 τὸν δὲ κατέκτανε θῆρ, σὺς ἄγριος· ἂν δ' ἄρα τοῖσι 725
 τύμβους χενάμενοι πολλὴν ἐπενισσόμεθ' ἄλμην
 Ἀγκαίῳ πίσυνοι· τὸν γὰρ γάσαν ἵδριν ἅπαντες (730)
 ναντιλῆς σφετέρῃσι δαημοσύνησι κεκάσθαι.
 αὐτὰρ ὁ πηδαλίων οἰήμα λάξετο χερσὶ
 νῆα κατιθύνων ἐπὶ Παρθενίοιο ῥέεθρα, 730
 ὃν δὴ Καλλίχορόν μιν ἐπωνυμίην καλέονσιν,

713 Ῥηβαίον Gesner] Ῥηβατοῦ. — προχοὰς ἀκτὴν θ' ἰζόμεσθα Μέλαιναν
 Brunck] προχοαῖσι μέλαιν' ἐξιζόμεθ' ἀκτὴν. — 716 Ἀξείνοιο Gesner]
 ἐνξείνοιο. — 720 ἐγέρηρε Pierson] ὑπέδεκτο. — 721 φίλατο Gesner]
 φίλετο. — 722 κατέσχε Schneider] πυρέσχε. — 723 Αἰολίδην Wiel]
 ἀμπυκίδην. — 725 τὸν δὲ κατέκτανε Abel] τὸν δ' ἔκτανε. — ἂν δ' ἄρα
 Sanctamandus] αὐτὰρ ὁ. — τοῖσι Wiel] τοῖσγε. — 726 ἐπενισσόμεθ'
 Hermann] ἐπένησαν. — ἄλμην Sanctamandus] θῖνα. — 729 ὁ Schneider
 addidit. — 731 ἐπωνυμίην Sanctamandus] ἐπώνυμόν οἱ.

- ὅν τοι ἐγὼ μέθοισιν ἐνὶ προτέροισιν ἔλεξα. (735)
 ἔνθεν ἄκρην προβλήτα παραπλώσαντες ἔβημεν
 γῆν ἐπὶ Παφλαγόνων, τὴν οἱ παράμειψε θέονσα
 Ἀργῶ ὑπὲρ μέγα λαΐμα· Καραμβίην δ' ἔκει' ἄκρην, 735
 ἣ ἐπὶ Θερωδῶν χέεται Ἀλνός τε ῥέεθρον
 πολλὸν ἐπ' Αἰγιαλὸν δίνας ἀλιμνρέας ἔλκον. (740)
 νέρθε δ' ἐπιθρώσκουσι Βορειάδος ἀντίον ἄρζτον
 μακρὰ Θεμισζύρης Διοαντίδος * *
 ἄγχι δ' Ἀμαζονίδων δαμνίππων ἄστεα κεῖται, 740
 καὶ Χάλυβες Τιβαρηνά τ' ἔθνη λαοὶ τε Βέχειρες
 μίγδην Μοσσύνοισι πέδον περιναιετάουσι. (745)
 βαιὰ δ' ἐπιπλώσαντες ἐκέλευσεν αἰγιαλοῖσιν,
 ἥχι τε Μακροῖες Μαριανδυνοῖσιν ὕμνοροι.
 νέρθε δέ τοι Ἑλίκης δολιχὸς παρακέχλινται αὐγὴν, 745
 ἔνθα θ' ἰπυρρείησιν ἐπὶ προβλήσιν κινλοῦνται
 τηλεφανεῖς αὐλῶνες ὑπὲρ μυχὸν εἰρέα πόντον· (750)
 οὗ Σίνδης ὄρος αἰπὺ καὶ εὐθαλέες λειμῶνες·
 ἔνθα θ' Ἀράξω ρεῦμα μεγαβρεμέτον ποταμοῖο,
 ἔξ οὔ Θερωδῶν, Φᾶσις Τάναΐς τε ῥέουσιν· 750
 οὗ Κόλχων κλιτὰ γῆλα καὶ Ἡνιόχων καὶ Ἀβάσγων·
 ὅν παραμειβόμενοι μυχάτοις ἐπεπλείομεν ὄρμοις (755)
 Οὐρων Χινδαίων τε Χαρανδαίων Σολύμων τε,
 Ἀσσυρίων τε λεὼν τρηγὴν τ' ἀγκῶνα Σινώπτης,
 καὶ Φίλκρας Ναπάτας τε καὶ ἄστεα πνυχὰ Σαπείρων· 755

732 ἐν Gesner] ἐπί. — 733 ἄκρην Hermann] ἄκραν. — 736 ἐπὶ Schneider] ἐν. — χέεται Hermann] κεῖται. — 737 πολλόν Wesseling] βάλλον.
 — Αἰγιαλόν Abel] αἰγιαλόν. — 738 νέρθεν codd. pro νέρθε δ'. —
 ἐπιθρώσκουσι Hermann] ὑποθρώσκουσι. — βαριάδος (βαριάδος) codd. —
 739 δέ μιν σκύρης codd. — Διοαντίδος Gesner] βοιατίδος. — Lacunae
 signa Ruhnken posuit pro verbis ἄψα κεῖται c versu sequi. temere repetitis. —
 741 λαοὶ τε Βέχειρες Stephanus et miniator codicis Vossiani] λαοὶ
 τ' ἐπίχειρες. — 742 Μοσσύνοισι Hermann] μνημοσύνης (codd. dett.
 ἐν μοσσύνοισι). — 743 βαιὰ Hermann] λαιά. — 744 Μακροῖες
 Abel] μάκροι (μαῦροι) ἔσαι. — 746 ἔνθα θ' Schenkl] ἔνθα δ'. —
 748 Σίνδης Hermann] σίμης. — καὶ εὐθαλέες λειμῶνες Hermann]
 πολὺς τ' εὐθαλέα λειμῶν. — 749 Ἀράξω Hermann] ἀράξον. —
 750 φάσις codd. — 751 Ἀβάσγων Hermann] ἀραξῶν. —

Βύζηρας τ' ἐπὶ τοῖσιν ἰδ' ἄξενα φῶλα Σιγίντων.

Ἴκτο δ' ὑπὸ προιαῖς ἀνέμου πλησιόστιος Ἀργῶ (760)

ὄρθριος, ἐρχομένης ἡοῦς ἐπ' ἀπείρονα κόσμον,

ἐς πέρατ' Ἀξείνου Φᾶσιν κατὰ καλλιρέεθρον.

αὐτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο διὰ στόμα περὶν ῥέοντος (760)

ἰκόμεθ', αὐτίκα οἱ στέφανος καὶ τεῖχος ἐρυμνὸν

Αἰήτεω κατέφαινε καὶ ἄλσεα· τοῖς ἐνὶ κῶας (765)

χορύσειον ἠώρητο χαλαζαίῃ ἐπὶ φηγῇ.

Ἀγκαῖος δ' ἤνωγε παραιφάμενος ἐπέεσσι

λαίφεά τε στέλλειν καὶ ἐπίκριον αὖθι χαλάσσαι (765)

ἰστόν ἀνακλίναντας, ὑπ' εἰρεσίῃ δὲ νέεσθαι.

ὣς οἱ μὲν τὰ ἕκαστα πονεῖαθον· αὐτὰρ Ἰήσων (770)

αὐτίκα μερμήριζε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,

Ξυνῇ τ' ἐν Μινύησι διπλὴν ἀνενείκατο φωνήν,

ἥ ὅγ' ἐπ' Αἰήταο μόλοι δόμον οἷος ἀπ' ἄλλων, (770)

μειλιχίοις στέρξοι τε παραιφάμενος ἐπέεσσιν,

ἥ ἐ μεθ' ἡρώεσσι, καὶ ἐς μέθον αὐτίκα λεύσσοι. (775)

ἀλλ' οὐ οἱ Μινύησιν ἐφῆνδανε πᾶσι νέεσθαι·

δεῖμα δ' ἐνὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη

ἀμβολίην θ', ἵνα οἷ τέλεση, τάπερ αἶσα γενέσθαι. (775)

ὦκα δ' ἄρ' οὐλον ὄνειρον ἀπ' οὐρανοῦ ἦκε φέρεσθαι

ἐς δόμον Αἰήταο. συθεῖς δ' ὄγε δεῖμα πέλωρον (780)

ἔσκηψεν βασιλῆϊ περὶ φρένας, ὅς ῥά τ' ἔδοξε

παρθένου, ἣν ἀτίταλλεν ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσι,

Μηδείης κόλποισιν ἐν ἱμερτοῖσι συθῆναι (780)

756 Σιγίντων Eschenbach] σιγύντων. — 757 προιαῖς Hermann] προῖας. — 758 ὄρθριος Schneider] ὄρθριον. — 759 ἐς πέρατ' Heringa] ἔσπερ' ἐπ'. — φάσιν codd. — vv. 760—763 ante Hermannum post v. 766 legebantur. — 762 Αἰήτεω Hermann] αἰήτου. — ἐνὶ (sic) Hermann] ἐπί. — 765 ἐπίκριον Eschenbach] ἐπ' ἱκρίον. — 767 πονεῖαθον Hermann] πονεῖατο. — 769 Ξυνῇ τ' ἐν Μινύησι διπλὴν Hermann] Ξυνήν μὲν μινύαισιν ἄδην. — 770 ἥ ὅγ' Wiel] ἡ μιν. — μόλοι Hermann] μόλῃ. — 773 Μινύησιν Hermann] μινύαισιν. — ἐφῆνδανε Schneider] ἐπῆνδανε. — 775 οἱ Hermann] οἷ. — 777 ἐς Hermann] εἰς. — 778 βασιλῆι Schneider] βασιλῆα. — ὅς ῥά τ' Abel] ὅς νιν. — 780 Μηδείης Hermann] μηδείας.

- ἀστέρα παμφανόωντα δι' ἡριόιο πορείης.
 ἦ δ' ἐπεὶ ἐν πέπλοισι λάβεν κεχαρηότι θυμῷ, (785)
 ἤγε φερουσ' ἐς χεῦματ' ἐνρρείτον ποταμοῖο
 Φάσιδος· ἀστέρα δ' αἰνὸν ἀναρπάζαντα ρεέθρῳ
 οἴχσθαι πόντοιο δι' Ἀξείνοιο φέροντα. 785
 ταῦτα δ' ἐσαθρήσας δολίον ἐξέσσιντο ἕπνον
 ἀπροφάτως, στυγερόν δὲ περὶ φρένας ἵκετο δεῖμα· (790)
 ἄλτο δ' ἄρ' ἐξ εὐνῆς· δμῳσὶν δέ οἱ ὦλ' ἐπέτελλεν
 ἵππους ἐντύνειν, ὑπὸ δὲ ζεύξασθαι ἀπήνην,
 ὅφρα νε μιλίξαιτο κίων ἐπὶ ρεῖθρον ἐραννὸν 790
 Φᾶσιν δινήεντα σὺν ἐνδαπῖαις μίγα νύμφαις
 ψυχάς θ' ἡρώων, ὅσσαι τ' ἐπὶ ρεῖθρον ἄμειβον. (795)
 θυγατέρας δ' ἐκλήξε θυώδεος ἐκ θαλάμοιο,
 Χαλκιδέπην σὺν παισὶν ἀποφθιμένον Φοῖβοιο
 ἠδ' ἀπαλὴν Μήδειαν ἀριπρεπεῖς εἶδος ἔχουσαν, 795
 παρθένον αἰδοίην, ὅφρ' ἂν συνέποιντο κίοντι·
 Ἄψυρτος δ' ἀπάνευθε δόμοις ραίεσκε πόλῃος. (800)
 ἄρμα δ' ἐπὶ χρύσειον ἔβη μίγα θυγατέρεσσιν
 Αἰήτης. τὸν δ' αἴψα διέκ πεδίου φέρον ἵπποι
 χεῖλος ὑπὲρ ποταμοῦ δονακιδέος, ἔνθα περ αἰεὶ 800
 εὐχολὰς ρεῖθροισι καὶ ἱερὰ καλὰ κόμιζε.
 κείνησιν δ' ὄχθησιν ἐπιδρόμος ἦλνθεν Ἀργώ. (805)
 τὴν ῥα τότε Αἰήτης εἰσέδρακεν, ἐν δ' ἄρα πολλοὺς
 ἐξείης ἡρώας ἐμιλαδὸν ἐδριόωντας,
 ἀθανάτοις ἰκέλους· περὶ γάρ οἱ τεύχεα λάμπε. 805
 τοῖσι δ' ἄρ' ἐν πάντεσσι μετέπρεπε δῖος Ἴήσων·
 Ἥρη γὰρ πέρι πάνπαν ἐτίετο, καὶ οἱ ἔδωκε (810)
 κάλλος τε μέγεθος τε καὶ ἡνορέην ὑπέροπλον.

783 ἐς Abel] εἰς. — χεῦματ' Hermann] χεῦμα. — 784 αἰνόν Wiel] αἰέν. — ρεέθρῳ Sanctamandus] ῥεέθρον. — 787 ἀπροφάτως Hermann] ἀπροφανῇ. — ἵκετο Ruhnken] ἐλλέκετο. — 791 φάσιν codd. — ἐνδαπῖαις Dinner] ἐνδαπίης. — 798 ἐπὶ Hermann] ἐπὶ. — 799 διέκ Abel] δι' ἐκ. — 800 ποταμοῖο codd. — 801 καλὰ κόμιζεν (sic) Hermann] κάλ' ἐκόμιζεν (ἐκόμιζον). — 802 κείνησιν δ' ὄχθησιν Hermann] κείναισιν δ' ὄχθαισιν. — 803 τὴν Ruhnken] καί. — 805 ἰκέλους codd. — οἱ Hermann] ἐ (ἐ). — 807 Ἥρη Schneider] Ἥρη.

ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ὄντες ἐπ' ἀλλήλοισι βάλλον ὅσσε,
 Αἰσονίδης Μινύαι τε περὶ φρένα παχυνώθησαν. 810

πρόσθε γὰρ Αἰήτης μὲν ἐφ' ἄρματος ἥελιος ὧς
 λάμπετο μαρμαρυγῇσι πέριξ χροσέων ἀπὸ πέπλων· 815

ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνη κεφαλὴν ἔχε θυσανόεσσα
 ἀκτῖσι γλογαῖς· σκήπτρον δ' ἐν χερσὶν ἐνώμα 815

ἀστεροπαῖς ἵκελον· δοιὼ δ' ἐκάεργον ἐήσθην
 θυματῆρες· ταῖς γάρ οἱ ἀγαλλόμενος περιόρητο. 816

σμερνὸν ἵπ' ὀφθαλμοῖσι δ' ἐσέδρακε νηὶ πελασθεῖς,
 καὶ οἱ ἀπὸ στηθέων βριαρὴν ἀνερείκατο φωνὴν 820

δεινὸν ὁμολήσας· μέγα δ' ἀμφιάχων ἐγεγώνει·
 Φράζετον, οὔτινες ἐστέ, τί δὲ χρέος ὕμνας ἱκάνει, 820

ἔκ ποθεν ἐλδομένοισι Κυνταίδα γαῖαν ἀμειψαί.
 οὐδ' ἄρ' ἐμὴν ἀλέγοντες ἀνακτορίην πεφρόβησθε, 825

οὐδὲ λεῶν, σκήπτροισι ἐπιήρανον ἡμετέροισι,
 Κόλχων, οἳ καὶ Ἄρηι δορυσσόφῳ εἰσὶν ἀτειρεῖς, 825

ἐς μόθον ἱεμένοις εὖ εἰδότες ἴφι μάχεσθαι.
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκλὴν ἐγένοντο σιωπῇ· 830

Αἰσονίδῃ δ' ἄρα θάρσος ἐνὶ πραπίδεσσιν ὅπασσεν
 Ἥρη πρέσβα θεά· μέγα δ' ἀντιάχων ἐγεγώνει· 830

Οὔτε τι ληιστῆρες ἱκάνομεν, οὔτε τιν' ἄλλην
 γαῖαν ἐπιστροφῶντες ἐγείρομεν ὕβριος αἴση 830

ἔργ' ἄδικ' ἀνθρώποισιν, ἃ δὴ πολέες μεμάασι
 τετλάμεν ἐν βιοτῇ κέρδοις ἔνεκα σφετέρωιο. 835

ἀλλὰ μοι ἄθλον ἔταξε Ποσειδῶνος γίλος υἱός,
 πατροκασίγνητος Πελίδης, χούσεον ποτὶ κῶας 835

λαζομένους ἀφικέσθαι ἐντυμμένην ἐς Ἰωλκόν.
 810 Αἰσονίδης Hermann] αἰήτης. — 812 μαρμαρυγῇσι Hermann]

μαρμαρυγαῖσι. — 813 στεφάνη κεφαλὴν ἔχε θυσανόεσσα (sic)
 Stephanus] στεφάνην κεφαλὴν ἔχε θυσσανόεσσαν. — 814 ἀκτῖσι codd. —

815 ἵκελον codd. — ἐήσθην Hermann] ἔηστον. — 816 οἳ Her-
 mann] κεν. — 819 ἀμφιάχων Hermann] ἀντιάχων. — 820 ὕμνας

Hermann] ὕμᾱς. — 823 λεῶν codd. — σκήπτροισι ἐπιήρανον Pierson]
 σκήπτροισιν ἐπήρανον. — 824 οἳ καὶ Hermann] οἳ κεν. — δορυσσόφῳ
 Sanctamandus] δορυσσόφοι. — 828 θεῶν codd. — 834 Πελίδης Her-
 mann] πελίας.

οὐδέ τί οἱ κώνεμνοι ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι·
οἱ μὲν γὰρ μακάρων, οἱ δ' ἡρώων γένος ἐσμέν. (840)

οὐδέ τί οἱ πολέμων ἀδαήμονες οὐδὲ μόθοιο·
ξεῖνοι δ' εὐχόμεθ' εἶναι ἐφέστιοι ὥς καὶ ἄμεινον.

Ὡς γάτο· τοῦ δ' ἄρα θυμὸς ὀρίνετο ἴσος ἀέλλῃ, 840

Αἰήτεω, καὶ σμερδνὸν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσι
φρικτὸν ἐφ' ἡρώεσσι δόλον καὶ μῆτιν ὑφαίνων. (845)

ὅψε δὲ δὴ Μινύαις τοίην ἀνεεῖκατο φωνήν·

Εἰ μὲν δὴ Κόλχοισιν ἀρηιφάτοισιν ἐσάντα
μαρναμένοις ἐπιθεῖσθον, ἀποφθίσειν μένος ἄνδρας 845

ἔλπεσθ'· οὐ γὰρ ἀδήριτον γέρας ἔσσεται ὑμῖν,
κῶας ἀειρομένους ἰέναι πρὸς πατρίδα γαῖαν. (850)

εἰ δέ νῦ παῦροι ἐόντες ὑποκλίνοιτε φάλαγγι
ἡμετέρῃ, τότε νῆα καταφθιμένοισι κεάσσει·

εἰ δέ κέ μοι πεῖθοισθε, τὸ καὶ πολὺ κέρδιόν ἐστι, 850

κρίναντες τὸν ἄριστον, ἣ δὲ βασιλεύτερός ἐστιν,
ὄφρα γε πειρηθεῖς ἀέθλων, οὓς αὐτὸς ἐνίσπω, (855)

κῶας ἔλῃ χρύσειον· ὃ καὶ γέρας ἔσσεται ὑμῖν.

Ὡς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ἄρ' ὀπίσσω
βῆσαν ἐπειγόμενοι, Μινύαις δ' ἄχος ἔπλετο θυμῷ. 855

καὶ ῥα τόθ' Ἡρακλῆος ἔχον πόθον· οὐ γὰρ ἔμμινον
ἔθνος ἀμαιμάκετον Κόλχων καὶ θούριον Ἄσπην. (860)

Νῦν δέ σοι, ὦ Μουσαῖε, παραδρομάδην ἀγορεύσω,
οἷά περ αἰνόμοροι Μινύαι πάθον, ἣδ' ὅσ' ἔρεξαν,

ὥς τ' ἀψορρος ὄρουσ' ἐκ δώματος Αἰήταο 860

Ἄσπρος ἐνυμελῆς, Φοῖβου πάϊς, ὃν ῥά τ' ἔτιζτε
Χαλκιόπη — τῇ γὰρ παρελέξατο πατρὸς ἐν οἴκῳ, (865)

ἡνίχ' ὑπὲρ νώτων κριοῦ Κόλχοισι πελάσθη —

ἀγγέλλων Μινύησιν, ἃ δὴ τελέεσθαι ἔμελλε

836 νώνεμνοι codd. — 843 Μινύαις Abel] μινύαισι. — 845
ἀνδρῶν codd. — 846 οὐ γὰρ Schubert] ὥς κεν. — 849 κεάσσει
Wiel] κεάσσαι. — 851 τὸν Schneider] τίν'. — 855 ἐπειγόμενοι
Abel] ἀμειβόμενοι. — 861 ἐνυμελῆς (ἐνμ. codd.). — ῥά τ' Abel]
ῥα. — 863 νώτῳ codd. — 864 Μινύησιν Hermann] μινύαισιν.

- σφῆσιν ἀτασθαλίῃσι πολυφθόρου Αἰήταο· 865
 ἦδ' ὥς παρθενίοις αὐτοῦ φίλτροισι δαμάσθη
 αἰνόγαμος Μήδεια θεᾶς Ἥρης διὰ βουλᾶς — (870)
 ἐν δέ οἱ ἤμερον ὥρσεν ἐρωτοτρόφος Κυθήρεια,
 ἦκε δ' ἄρ' ἰὸν ἐπὶ σπλάγχνοις δασπλῆτις Ἑριννῆς —
 ὥς τε βίας ξεύλῃσι δαμάσσατο πῦρ πνειόντας 870
 τετραγύῳ θέμενος σπύρον αὔλακι, τόν ῥ' ἐκόμισσε
 Φοῖξος ἐνυμελῆς, ὅτ' ἔβη δόμον Αἰήταο, (875)
 ἔδνον Ἐνναλίοιο δρακοντείων ἀπ' ὀδόντων·
 ἦδ' ὥς δυσμενέων σπαρτῶν στάχυν ἐξεναρίξεν
 αἰτογόνη παλάμη, ὥς τ' ἀγλαῖν ἤρατο κῦδος 875
 Αἰσονίδης· ὥς τ' ἦλθε διέκ μεγάρων λελαθοῦσα
 λῆτι καλινψαμένη ξανῇ διὰ νύκτερον Ἑρσην
 παρθένος αἰνολέχης — πέρι γάρ ῥά ἐ τέϊρον ἔρωτες (880)
 νηὸς ἐπ' Ἀργώης πελάσαι, καὶ πότνι' ἀνάγκη —
 οὐ τιν' ὀπιζομένη, πατρὸς χόλον οὐκ ἀλέγονσα. 880
 ἦδ' ὥς ἀμφιπλακείσα περιπτύξασά τε μορφὰς
 στέρνα τε μαιμώωσα κύσεν χαρίεν τε πρόσωπον (885)
 δάκρυσι πλημμύρουσα γενειάδας· οὐδέ τιν' αἰδῶ
 ἔσχε πόθων ἥρωος, ἐλαινομένη δ' ὑπὸ φίλτρων
 παρθεινήν ἔρριψε γάμων τ' εὐήγορα θεσμόν· 885
 ἄλλα τε καὶ μάλα πολλὰ, τὰ θ' ἕσπερον αὖτις ἀκούσῃ.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ Μήδεια λίπεν δόμον Αἰήταο (890)
 λαθριδίῃ καὶ νηὸς ἐφ' ἡμετέρης ἐπελάσθη,
 δὴ τότε οἱ κατὰ θυμὸν ἐμηδόμεθ', ὅφρα μολόντες
 ἀμφ' ἱερῆς φηγοῖο δέρας χρίσειον ἔλωμεν. 890
 ῥᾶστα περὶ φρεσὶ δ' ἦσι δοκούμεν, οὐδέ τις ἡμέων
 ἔγνω μόχθον ἄεπτον· ἐφῆσπετο γὰρ μέγα ἔργον (895)
 πᾶσιν ἐφ' ἡρώεσσι, κακῶν δ' ἀνεφραίνετο περ θυμῷ.

866 φίλτροισι δαμάσθη Hermann] φίλτροις ἐδαμάσθη. — 868 δὲ Hermann] γάρ. — 870 πῦρ Dorville] πυρί. — 871 τετραγύῳ Sanctamandus] τετράγων. — 873 Ἐνναλίοιο Schneider] ἐννάλιόν τε. — 875 ὥς τ' Hermann] πῶς δ'. — 882 χαρίεν Schenkl] χαρίεν. — 884 ἥρωας codd. — 885 θεσμόν Schneider] θυμόν. — 886 ἄλλα τ' αὖ πολλά καὶ ἑσπέρων αὖτις ἀκούσῃ codd.; corr. Hermann.

πρόσθε γὰρ Αἰήτας δόμων ποταμοῖό τ' ἔρανον
 ἐνέ' ἐπ' ὀργυῶν ἕρκος περιμύχεται ἄτην 895
 φρουρεῖται πύργοισι καὶ εὐξέστοισι μύδροισιν,
 ἐπὶ περὶ στεφάνοισι κυλούμενον. ἐν δ' ἄρα τρισσαὶ (900)
 χαλκίρεις πύλαι εἰσὶ πελώριοι· ἐν δ' ἄρα τῇσι
 τεῖχος ἐπιθρώσκει, πέρι δ' αὖ χροῖσται ἐπάλξεις.
 αὐτὰρ ἐπὶ σταθμοῖο πηλῶν τηλῶπις ἄνασσα 900
 ἰστάνει αἰθίσσονσα πύρρος σέλας, ἣν τέ νυ Κόλχοι
 Ἄρτεμιν ξυμπλήην κελαδοδόμον ἱλάσκονται, (905)
 δεινὴν ἀνθρώποισιν ἰδεῖν, δεινὴν τ' ἔσαοῦσαι,
 εἰ μὴ τις τελετὰς πελάσει καὶ θύσθῃα καθαρῶν,
 ὅσσι περ ἁρήτεια καθάρματα μύστις ἔκενθεν, 905
 αἰνολεχὴς Ἥθδεια Κυταιάσιν μίγα κοῦραις.
 οὐδέ τις ἐνδοτέρω κείνην ἰδὼν εἰσεπέτρησεν
 ἐνθάπιος ξεινός τε βροτῶν ὑπὲρ οὐδὼν ἀμείψας·
 εἴργει γὰρ πάντῃ δεινὴ θεὸς ἡγεμόνεια
 λύσσαν ἐπιπνεῖονσα περιγλήροις σκυλάεσσιν. 910
 ἐν δέ σῃν πυμάτῃ μυχῷ ἕρκος ἄλσος ἀμείβει
 δένδρεσιν εὐθαλέεσσι κατάσκιον, ᾧ ἔτι πολλαὶ (915)
 δάφναι τ' ἡδὲ κράνεια ἰδ' εὐμήχεις πλατάνιστοι·
 ἐν δέ πύλαι ῥίξῃσι κατηρεφές χθαρμαλῆσιν,
 ἀσφόδελος κλύμενός τε καὶ εὐώδης ἀδιάντος, 915
 καὶ θρόνον ἡδὲ κίπειρον ἀριστερεῶν τ', ἀνεμώνη
 ὄρμινόν τε καὶ εἰρῖσιμον κυκλαμὶς τε θυώδης, (920)
 στοιχὰς παιονίη τε πολύννημόν τε κάτερρες,
 μανδραγόρης πόλιόν τ'· ἐπὶ δὲ ψαφαρὸν δίκταμνον
 εὐδομός τε κρόκος καὶ κάρδαμον· ἐν δ' ἄρα κῆμος, 920

894 ἔρανον Hermann] ἔρανον. — 898 τῇσιν (sic) Hermann] ταῖσι. —
 899 πέρι Hermann] περί. — 900 τηλῶπις codd. — 901 ἰστάνει Hermann]
 ἴστανεν. — αἰθίσσονσα Schneider] αἰθύνσα. — 904 τελεταῖς codd. — 906
 αἰνολεχὴς Abel] δεινολεχὴς. — Κυταιάσιν Abel] κυτηιάσιν (κυτιάσιν) —
 910 λύσσα codd. — περιγλήροις Tyrwhitt] ὑπὲρ γαληνοῖς. — 916
 ἀνεμώνη Hermann] ἀμενηνά. — 917 ὄρμινόν Eschenbach] ὄρμιον. —
 κυκλαμὶς codd. — τε θυώδης Wiel] τε θεοειδής. 918 πολύννημόν τε
 κάτερρες Hermann] κάτερρές τε πολύννημον. — 919 ἐπὶ Hermann]
 ἐπὶ. — δίκταμνον Schneider] δίκταμον. — 920 καὶ Hermann] ἰδέ.

σμίλαξ ἥδ' χαμαίμηλον μήκων τε μέλαινα
ἀλκείη, πάνακες καὶ κάρπασον ἥδ' ἀκόνιτον · (925)

ἄλλα τε δηλήεντα κατὰ χθόνα πολλὰ περὺκει.
μέσσον δ' ἡερόμηγεσ ἐπὶ στύπος ἄλσει πολλῶ
ἤπλωται γηγοῖο, πέριξ κλαδέεσσιν ἔραννόν. 925

ἐν δ' ἄρα οἱ χρύσειον ἐπιζρέματ' ἔνθα καὶ ἔνθα
ὄρητος ταναοῖο δέρας, τό οἱ ἀμφιδοκεύει (930)

δεινὸς ὄρις, θνητοῖς ὀλοὸν τέρας, οὐ γατὸν εἰπεῖν·
χρυσέαις γὰρ φολίδεσσιν ἐθείρεται, ἐν δ' ἄρα πρέμνον
ἀπλήτοις ὀλοῖσι φορεύμενος ἀμφιπολείει, 930

σῆμα χαμαιζήλοιο Διός, ποτὶ κῶας ἀμείβων·
φρουραῖς δ' ἀκμήτοις ἐπιμαίνεται ἄμμορος ὕπνου (935)

γλανθοῖς ἀμφ' ὅσσοισιν ἀναιδέ' ἄκωνθ' ἐλίσσων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κλύομεν τόδ' ἐτήτιμον, ὥς ἐτέτυκτο,
ἀμφὶ τε Μοιωνχίης Ἐκάτης φρουρῆς τε δράκοντος, 935

πάνθ' ὅσα οἱ κατέλεξεν ἀριφραδέως Μῆδεια,
διζόμεθ' οἶμον ἄελπτον οἷζυροῖο πόνοιο, (940)

ὥς κέ μιν Ἀγροτέρην μελιζάμενοι πεπύθοιμεν,
ἥδ' ὥς θῆρα πέλωρον ἰκοίμεθα, τόφρ' ἀνελόντες

δέρμ' ἀπονοστήσαιμεν ἐὴν ἐς πατρίδα γαῖαν. 940

καὶ τότε δὴ μετὰ πᾶσιν ὁμόκλεεν ἡρώεσσι
Μόψος — ὃ γάρ τ' ἐδάη σφῆσιν τάδε μαντοσύνησιν — (945)

ὄφρ' ἐμὲ γοινάσσωνται ἐπιστεῖβονσί οἱ ἔργον

Ἄρτεμιν ἵλασθαι θέλξαι θ' ὑπερήνορα θῆρα.

ὣς οἱ μὲν λίσσοντο περισταδόν· αὐτὰρ ἔγωγε 945

Λισονίδην ἐκέλευσα δύνω θ' ἅμα φῶτε κραταιώ,

921 σμίλαξ Abel] σμίλαξ. — 922 ἀλκείη Hermann] ἄλκνα καί. —

κάρπασον Hermann] κάλπασον. — 925 κλαδέεσσιν Abel] κλαδεῶσιν.

— ἔραννόν Hermann] ἔρυννόν. — 926 ἐπιζρέματ' Hermann] ἐπεζρέ-

ματ'. — 927 τό οἱ ἀμφιδοκεύει Hermann] τό κεν αἶψα δοκεύει. —

929 χρυσέαις Hermann] χρυσαῖς. — 930 ἀπλήτοις Hermann] ἀπλά-

τοις. — 932 ἀκμήτοις Hemsterhuys] ἀδμήτοις. — ἐπιμαίνεται Wiel]

ἐπιμαίνεται. — 933 ἀναιδέ' ἄκωνθ' Wiel] ἀναιδέα κωνθόν. —

935 ἀμφὶ τε Hermann] ἀμφὶ γε. — 937 οἶμον Gesner] οἱ μὲν. —

938 μιν Abel] μιν. — 942 γάρ τε δαεῖς φησιν codd. — 943 ἐπι-

στεῖβονσί οἱ Hermann] ἐπιστεῖβωσι δέ. — 946 θ' ἅμα Hermann] δῆ.

- Κάστορά θ' ἐπιπόδαμον καὶ πλῖξ ἀγαθὸν Πολιδείκεα, (950)
 Μόψον τ' Ἀμπτιζίδην ἵεναι πρὸς τέρματα μόχθον.
 αὐτὰρ ἐμοὶ Μῆδεια συνέσπειο μούνη ἀπ' ἄλλων.
 ἱνίκα δ' ἐς σηκοῖς ἰκόμην ἕαθέον τε θεράπτην, 950
 χώρῳ ἐπὶ πλαζόεντι βόθρον τριστοιχον ὄριξα,
 φιτροῖς τ' ἀρκεύθοιο καὶ ἄζαλέης ἀπὸ κέδρου (955)
 ῥάμινον τ' ὀξυτέροιο πολυγλαττίων τ' αἰγείρων
 ἴδα φέρων νήησα πυρὴν ἔντοσθε βόθροιο.
 πολλὰ δέ μοι φέρε γάρμακ' ἐπισταμένη Μῆδεια 955
 φωριαμῶν ἀνελούσα θυάδεος ἐξ ἀδύτοιο.
 αὐτίκα δ' οὐλοπλάσμαθ' ἐπὶ πλεκταῖς ἐπονεύμην,
 ἐν δὲ πυρῇ ἐνέβαλλον ἰδ' ἔντομα θύματ' ἔρεξον
 σκίμνονς παμμέλανας σκυλάκων τρισσοὺς ἱερεύσας.
 αἵματι δ' αὖ χάλκανθον ἰδὲ στρουθιον ἐμίξα 960
 κνήκον τε, σχιστήν, ἐπι τε ψύλλιον ἀηδὲς
 ἄγχουσάν τ' ἐρυθρὴν ἰδέ χάλκιμον. αὐτὰρ ἔπειτα
 νηδίας ἐμπλήσας σκυλάκων φιτροῖς ἐπέθηκα · (965)
 ἴδατι δ' αὖ μίξας λειβάς χερόμην περὶ βόθρον,
 ὄρφνινά θ' ἐσάμενος γάρη καὶ ἀπεχθέα χαλκὸν
 κρούων ἔλλισάμην. αἱ δ' ὀτραλέως ἰπάκουσαν 965
 ῥήξασαι κενεῶνας ἀμειδήτοιο βερέθρον
 Τισιγόνῃ τε καὶ Ἀληκτῶ καὶ διὰ Μέγαιρα
 πείλαις ἄζαλέαις φόνιον σέλας αἰθίσσουσαι.
 καίετο δ' αὐτίκα βύθρος, ἐπεσμαράγει δ' ὅλοον πῦρ · 970
 λιγνὺς δ' αἰθαλόεσσα χύθη περιμήκεϊ καπνῷ.
 αὐτίκα δ' ἐξ Αἶδαο διὰ γλογοὺς ἠγέρθησαν (975)

950 ἐς Abel] εἰς. — 953 ὀξυτέροιο Abel] ὀξυτέροιο. — 954 νήησα Gesner] ἔνησα. — ἔντοσθε Schneider] ἔμπροσθε. — 955 γάρμακ' Schneider] πάμπαν. — 957 οὐλοπλάσμαθ' Hermann] οὐλοπλάσμαθ'. — ἐπὶ πλεκταῖς Abel] ἐπὶ πέπλους. — 958 ἐν δὲ πυρῇ ἐνέβαλλον Hermann] ἂν δὲ πυρὴν ἐπέβαλλον. — 961 κνήκον codd. — ἐπι Hermann] ἐπὶ. — ψύλλιον (sic) Hermann] ψύλλιον. — 963 φιτροῖς ἐπέθηκα Hermann] φιτροῖσιν ἔθηκα. — 964 λειβάς Hermann] χολάδας. — 969 αἰθίσσουσαι Ruhnken] αἰσσοῦσαι. — 970 ἐπεσμαράγει Schrader] ἐσμαράγη. — 971 περιμήκεϊ (sic, corr. Schenkl) Hermann] περιμήκετα. — καπνῷ Schneider] καπνόν.

δειναὶ θαμβήτῃραι, ἀπηγέες, ἀπροσόρατοι.
 ἦ μὲν γὰρ δέμας ἔσχε σιδήρεον, ἦν καλέονσι
 Πανδώρην χθύνιοι· σὺν δ' αἰολόμορφος ἴκανε, 975
 τρισσοκέφαλος ἰδεῖν, ὅλοον τέρας, οὔτι δαΐζιόν,
 Ταρταρόπαις Ἐκάτη· λαιοῦ δ' ἄρ' ἐπέσσντο ὦμοι· (980)
 ἵππος χαιτῆεις, κατὰ δεξιὰ δ' ἦεν ἀθρῆσαι
 λυσσῶπις σκυλάκη, μέσση δὲ σναγοιόμορφος·
 χερσὶν δ' ἀμφοτέραις ἔχεν ἄορα ζωπῆντα. 980
 ἐγκύκλιαι δ' εἰλεῖντο πέριξ βύθρον ἔνθα καὶ ἔνθα
 Πανδώρην Ἐκάτη τε, συνεσσεύοντο δὲ Ποιναί. (985)
 ἐν δ' ἄφαρ Ἀρτέμιδος φρουρὸν δέμας ἦχε χαμᾶζε
 πεύκας ἐκ χειρῶν, ἐς δ' οὐρανὸν ἤραρεν ὅσσε.
 σαῖνον δὲ σκύλακες πρόπολοι, λίκοντο δ' ὀχῆες 985
 κλείθρων ἀργαλέων, ἀνὰ δ' ἔπτατο καλὰ θύρετρα
 τείχεος εὐρυμενοῦς, ὑπεφαίνετο δ' ἄλσος ἑραιννί.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἱπὲρ οὐδὸν ἔβην· τῆμος δέ τε κοῦρη (990)
 Αἰήτεω Μήδεια, καὶ Αἴσονος ἀγλαὸς υἱὸς
 Τινδαρίδαι τ' ἠπειγον ὁμοῦ, σὺν δ' ἔσπετο Μόψος. 990
 ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδόθεν κατεφαίνετο γηγῆς ἑραινῇ
 κορητὶς τε ξενίοιο Διὸς καὶ βώμιος ἔδρη, (995)
 ἔνθα δράκων ὀλοοῖσιν ἑπ' ἀπλήτοισιν ἐλιχθεῖς
 δινείων ἀνάειρε κάρη βλοσυρὸν τε γένειον,
 ἂν δ' ὅλοον σίριξ· ἐπὶ δ' ἔβραχεν ἄσπετος αἰθήρ· 995
 δένδρεα δ' ἐσμαράγησε κραδαινόμεν' ἔνθα καὶ ἔνθα
 προμινόμεν ἐκ ὀλῆς· ἰάχησε δὲ σίσκιον ἄλσος. (1000)
 αὐτὰρ ἐμ' ἦδ' ἐτάροις τρόμος ἔλλαβε, νόσφι δὲ μοῖνῃ
 Μήδει' ἐν στέροισιν ἀκαμπτέα θυμὸν ἐνώμα·
 δρέψατο γὰρ παλάμησι λεγρῶν ἀποθρίσματα ὀιζῶν. 1000
 καὶ τότε' ἐγὼ φόβιμῃ γος ἐγήρομσα θέσζελον ὀμφήν,

977 ἐπέσσντο Wiel] ἐπέσσνθεν. — 979 δὲ σναγοιόμορφος Wiel]
 δ' ἔφν ἀγριόμορφος. — 981 δ' εἰλεῖντο Wiel] διειντο. — πέριξ
 Hermann] περί. — 987 ἑραιννόν Hermann] ἑραιννόν. — 988 τῆμος
 δὲ τότε κοῦρη codd. — 993 ἑπ' ἀπλάτοισιν (-ήτοισιν Hermann) Pier-
 son] ἐπὶ πλατέσσιν. — 999 ἐν Hermann] ἐνί. — στέροισιν Sancta-
 mandus] στέροις.

- κλάγξας δ' ἐξ ὑπάτης χέλυος βαρυηχέα φωνήν (1005)
 σιγαλέοις ἄφθεγκτον ἐμοῖς ὑπὸ χεῖλεσι πέμπον.
 κληῖα γὰρ ὕπνον ἀνακτα θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
 ἔφρα μολὼν θέλξειε μένος βριαροῖο δράκοντος. 1005
 ῥίμμη δέ μοι ὑπάκουσε, Κιταιίδα δ' ἔκτ' ἐπὶ γαῖαν·
 κοιμήσας δ' ὄγε φῦλα πανημερίων ἀνθρώπων (1010)
 καὶ ξαμενεῖς ἀνέμων πνοιᾶς καὶ κύματα πόντου
 πηγὰς τ' ἀενάων ὑδάτων ποταμῶν τε ῥέεθρα
 θῆράς τ' οἰωνοῖς τε τά τε ζῶει τε καὶ ἔρπει 1010
 εὐνάζων ἤμειψεν ὑπὸ χρυσέαις πετρίγεσσιν.
 Ἴξε δ' ἐπὶ στρυγελῶν Κέλχων εὐανθέα χῶρον· (1015)
 κῶμα δ' ἄφαρ κατέμαρψε πελωρίον ὅσσε δράκοντος
 ἰσοπαλὲς θανάτῳ· δολιχὴν δ' αἶψ' ἀνέχνη δειρὴν
 θῆκε καρηβαρέων γολίσιν. θάμβησε δ' ἰδοῦσα 1015
 αἰνόποτμος Μῆδεια, καὶ Αἴσονος ἀγλαὴν νῖα
 ἦκ' ἐπιθαρσύνουσα θοῶς πρέμνοιο λαβέσθαι
 κῶας χρυσεόμαλλον· ὃ δ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας· (1020)
 αὐτὰρ αἰεράμενος δέρας ἄπλετον ἔκτ' ἐπὶ νῆα.
 Ἦρωες Μινύαι μέγ' ἐγήθεον, ἂν δ' ἄρα χεῖρας 1020
 ἀθανάτοισι ἤειραν, οἳ οἶρανὸν εἰρὴν ἔχουσιν.
 ὧς οἳ μὲν περὶ κῶας ἐμίλεον· αἴψα δ' Αἰήτης (1025)
 αἰμφιπόλων ἤκουσεν ἀποιοχόμενῃν Μῆδειαν.
 ὧκα δ' ἄρ' Ἀψύρτῳ ἐπετέλλετο λαὸν ἀγείρειν,
 μαστεύειν δ' ἄρα παῖδα κασιγνήτην καὶ ὕπατρον· 1025
 ἀλλὰ οἳ ὥκῃς ἔπειγε παρὰ προχοᾶς ποταμοῖο
 εἰς λόχον ἡρώων, ἔλιχεν δ' ἄρα παρθένον αἰνὴν. (1030)
 νῆξ δέ οἱ ἀστροχίτων μέσσην παρὰ μίβει πορείην·
 ἐκ δ' ἐτελεῖτο δόλος στυγερὸς καὶ κῆρες αἰδναὶ
 Μηδείης ἱπ' ἔρωτος ἀγακλυτοῦ Ἀψύρτοιο, 1030
 ὃν ῥα κατακτείναντες ἐπὶ προχοᾶς μεθέηκαν
 ὀρνυμένον ποταμοῖο· φέρεν δ' ὄγε κύματι κραιπνῷ. (1035)

1002 δ' ἐξ Hermann] δ' ἄρ' ἐξ. — 1006 Κιταιίδα Abel] κυτήδα.
 — ἔκτ' Schneider] ἦκτ' (ἦκ'). — 1012 ἐπὶ Pierson] ὑπό. — 1022
 ἐμίλεον Abel] ὁπώπειον. — 1027 ἐξ Hermann] εἰς. — 1028 πο-
 ρείην Hermann] πορείαν. — 1030 ἀγακλυτοῦ Abel] ἐρικλυτοῦ.

- θεινόμενον δίναις δ' ἐς κῆμ' ἄλως ἀτρυνέτοιο
 κέλσεν ὑπὲρ νήσων, Ἀψιρτίδας ἄς καλέουσιν.
 ἀλλὰ οἱ οὔτι λάθον Δί' ἐπόψιον οὐδὲ θέμιστας. 1035
 αὐτὰρ ἐπεὶ νῆος μὲν ἔσω κίον, ἐκ δ' ἐκάτερθεν
 ἔχθης πείσματ' ἔκοψαν, ὑπ' εἰρεσίαις δὲ Θοῆσι (1040)
 πλεῖον ἐπειγόμενοι ποταμοῦ ἵκμον· οὐδὲ γὰρ ἰθὺ
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα διὰ στόμα Φάσιδος εὐρὶ
 ἰέμεθ'· ἀμπλακίῃ δὲ φορεῖμεθα πολλὸν ὀπίσσω 1040
 αἰὲν ἀναπλείοντες· ἐλείπετο δ' ἄστεα Κόλχων
 ἀφραδέσιν Μινύαις, ὀνοφερὴ δέ τε ἄμφεχεν ὄρφρη. (1045)
 αὐτὰρ ἐπειγόμενοι θέομεν ῥόον ἀφραδίῃσι
 μεσσάτιοι πεδίοιο· βροτοὶ δέ μιν ἀμφινέμονται
 Γυμνοὶ Βουονόμαι τε καὶ Ἄρκυες ἀγροῖῳται 1045
 Κερκετικῶν τ' ἀνδρῶν γῆλον Σίνδων τ' ἀγερώχων,
 οἳ νάσσαντο μεσηγνὺ Χαρανδαίων ἀνλῶνων (1050)
 Κανκασίον παρὰ πρῶνα διὰ στενῆς Ἐρυθείης.
 ἀλλ' ὅτ' ἀπ' ἀντολῆς ἐφάνη τερψίμβροτος ῥῶς,
 ποιανθεῖ νήσω προσεκέλαμεν, ἔνθα τε δισσά 1050
 χεύμασιν ἀπλήτοισι περισχίζουσι ῥέεθρα,
 Φᾶσις τ' ἐρυνμενὴς ἀκαλαρρείτης τε Σαράγγης· (1055)
 τὸν ῥα πλημμύρουσα διὰ χθονὸς εἰς ἄλα πέμπει
 Μαιῶτις καταχρηδὼν ἐλειονόμον διὰ ποίης.
 καὶ τόθ' ὑπ' εἰρεσίῃ πλέομεν διὰ νύκτα καὶ ἥμαρ· 1055
 δισσαῖς δὲ τρομερῇσι Βοῦς πόρον ἐξικόμεσθα,
 λίμνης ὄντα μεσηγνύ, βοοκλόπος οὗ ποτε Τιτὰν (1060)
 ταύρων ἐφεζόμενος βριαρῶ πόρον ἔσχισε λίμνης.
 καὶ ῥα πανημερίῃσι πονεύμενοι εἰρεσίῃσι

1033 θεινόμενον δίναις δ' Hermann] θεινόμενος δὲ δίναις. — ἐς
 Abel] εἰς. — 1038 οὐδὲ γὰρ ἰθύ Hermann] οὔτι κατενθύ. —
 1042 ὀνοφερὴ Ruhnken] σκοτερί. — 1045 βουονόμαι codd. —
 1046 Σίνδων Eschenbach] σινδῶν (σιντῶν). — 1047 νάσσαντο
 Hermann] κέλσαντο (κῆσαντο). — τ' ante ἀνλ. delevit Hermann. —
 1048 Ἐρυθείης Abel] ἐρυθείας. — 1050 ἔνθα τε δισσά Hermann]
 ἐνθάδε δισσοί. — 1051 ἀπλήτοισι Hermann] ἀπλώτοισι. — 1056
 δὲ τρομεραῖσι (sic) Wiel] δ' ἐν τριμόροισι. — 1057 ὄντα Gesner] ὄντε.

Μαιώτας πρώτους ἀφικάνομεν ἄβροχίτῳνας	1060
ἢ δὲ Γελωνὸν ἔθνος Βαθυάγρων τ' ἄπλετα φῦλα	
Σαυρομάτας τε Γέτας τε καὶ Ὑλαίους Κέκρυφάς τε	(1065)
Ἄρσωπάς τ' Ἀριμασπά τ' ἔθνη, πολυπάμονα λαόν,	
ὧν περὶ ναιετάει γενεὴ Μαιώτιδα λίμνην.	
αὐτὰρ ἐπειγομένοισι δύνῃ ἀμέγαρτον ἔθνησαν	1065
ἀθάνατοι, πνύματον δὲ βρυχὸς διαμείψαμεν ἔδωρ·	
ὄχθαις δὲ χθαμαλῇσιν ἀποβλύει αἰπὺν ὄλεθρον	(1070)
ῥοιζῶ ἐλαινομένη. καναχῇ δέ τοι ἄσπετος ἄλμη	
ἀριτῶις περάτεσσιν ἐπέρχεται Ὠκεανόνδε·	
τῇ ῥα τόθ' ἀρπαχθεῖσα διὰ στόματος κίεν Ἀργῶ.	1070
ἐννέα μὲν νύκτας τε καὶ ἡμέατα μοχθίζοντες	(1075)
λείπομεν ἐνθα καὶ ἐνθα βροτῶν ἀγχήρεα φῦλα,	
Πακταίων Ἀρχτίων τε γένος Λελίων τ' ἀγερώχων,	
τοξοφόρους τε Σκύθας, Ἄρεος πιστοὺς θεράποντας,	
Ταύρους τ' ἀνδροσφάγους, οἳ ἀμειδέα θύσθλα φέρονσι	1075
Μοιρηνίῃ, βροτέω δ' ἐπιδεδέται αἵματι κρητῆρ·	(1080)
ἄνδρας Ὑπερβορέους, Νομάδας καὶ Κάσπιον ἔθνος.	
αὐτὰρ ἐπεὶ δεκάτῃ ἐφάνη φασσίμβροτος ἡώς,	
Ῥιπαίους αὐλῶνας ἐκέλσαμεν, ἐκ δ' ἄγαρ Ἀργῶ	
ἦ' ἐπιπροθέουσα διὰ στενοῖο ῥεέθρον,	1080
ἔμπεσε δ' Ὠκεανῶ· Κρόνιον δὲ ἐκ κληῖσιν	(1085)
πόντον Ὑπερβόρειοι μέροπες νεκρὴν τε θάλασσαν.	
οὐκέτι δὲ προφρυγεῖν ἐδοκεύομεν αἰπὺν ὄλεθρον·	
εἰ μὴ ἄρ' ὀρμαίνουσιν ὑπὸ κρατερῇσι βίῃφι	
νῆα μολεῖν ἴθνη' ἐπὶ δεξιὸν αἰγιαλοῖο	1085

1061 γελωνῶν codd. — 1062 Ὑλαίους Hermann] γυμναίους. —
 1063 Ἀριμασπά τ' Hermann] ἀριμάσπας. — πολυπάμονα Gesner]
 πολυπήμονα. — λαόν Hermann] λαῶν. — 1064 γενεὴ Pierson] ἐν γῇ. —
 1065 ἐπειγομένοισι Wiel] ἐπεὶ μὲν τοῖσι. — 1066 βρυχὸς Wiel]
 βρυθῶ. — 1067 ὄχθαις δὲ Wiel] ὄχθουσιν. — 1068 καναχῇ Schnei-
 der] καναχεῖ. — ἄλμη Hermann] ὕλη. — 1070 τῇ ῥα Hermann] τῷ
 ῥα (δὴ ῥα). — 1072 ἀγχήρεα Hermann] ἀγνηνέα (ἀγνηνέα). —
 1077 ἄνδρας Wiel] ἄν δ' ἄρ'. — 1080 ἦ' Hermann] ἄγεν. —
 1082 Ὑπερβόρειοι Schneider] ὑπερβορέην. — 1083 ἐδοκεύομεν Her-
 mann] ἐδοκεῦμεν.

- Ἀγκαῖος ξεστοῖσι πιθήσας πιθαλίοισιν. (1090)
 ἦ δ' ἔθορεν δισσηῖσι βιαζομένη παλάμῃσιν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μογερῇσιν ἐδαμνάμεθ' εἰρεσίῃσι,
 χεῖρες δ' οὐκέτι' ἔμμινον, ἀκηχέμενοι δὲ γίλον κῆρ
 πήχεας ἀμπλέξαντες ἐνηρείσαντο μέτωπα 1090
 ἰδρῶ ἀποψύχοντε· κέαρ δέ τε τείρετο λιμῶν. (1096)
 Ἀγκαῖος δ' ἐξᾶλτο καὶ ἄλλους πάντας ὄτρυνεν
 ἥρωας μαλακοῖσι παραιφάμενος ἐπέεσσιν.
 οἳ δ' ἐπεὶ οὖν τέταγός τε * *
 βάντες ὑπὲρ τοίχων ἄλαδε σφυρὰ κοῖθα βάλλοντο. 1095
 ὦκα δ' ἄρ' ἀρτήσαντο πολυστρέπτοισι κάλῳσι (1101)
 πρίμνης ἐξ ὑπάτης δολιχὴν μήρινθα βαλόντες
 Ἄργος τ' Ἀγκαῖός τε, καὶ ἀρχὰς δῶκαν ἐλέσθαι
 ἥρωσιν. τοῖ δ' αἴψα δι' αἰγιαλοῖο θέοντες
 σῖρον ἐπειγόμενοι· σὺν δ' ἔσπετο πομποπόρος νηῖς 1100
 τέμνονσ' ὑγρὰ κέλευθα παρ' ἀξέστοις κροτάλῃσιν. (1106)
 οὐ γάρ οἱ λιγὺς οὖρος ὑπὲρ πνοιῇσιν ὄρινε
 βυγιάων ἀνέμων κεινὴν ἄλα· κωφὰ δὲ πόντος
 κεῖθ' ὑπένερθ' Ἐλίκης καὶ Τηθύος ἔσχατον ἴδωρ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἔκτε φασσίμβροτος ἦλυθεν ἥως, 1105
 ἔθνος ἐς ἀφνειὸν καὶ πλούσιον ἐξικείμεσθα (1111)
 Μακροβίων, οἳ δὴ πολέας ζῶουσ' ἐνιαυτοῖς,
 δώδεκα χιλιάδας μηνῶν ἑκατονταετήρων
 πληθούσης ἥβης χαλεπῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων·
 αὐτὰρ ἐπὴν ἥβης τὲ πεπρωμένον ἐξανίσωσιν, 1110
 ἔπῃρ ὑπο γλυκεροῦ θανάτου μάρπτουσι τελευτήν. (1116)

1087 δισσηῖσι βησαμένη codd., corr. Hermann. — 1091 δέ τε τείρετο Hermann] δ' ἐτείρετο. — 1094 verba πολυστρέπτοισι κάλῳσι quae in fine versus exhibent codd., male ex v. 1096 irrepsisse vidit Sanctamandus. — 1099 ἥρωσιν Sanctamandus] ἡρώων. — 1101 παρ' ἀξέστοις Hermann] παρὰ ξεστοῖς (ξεστοῖς). — κροτάλῃσιν Hermann] κροτάλοισιν. — 1103 κεινὴν Hermann] κείνην. — 1104 ὑπένερθ' Schneider] οὐπέρ. — 1109 ἥβης Wiel] μήνης. — 1110 ἐπὴν Schneider] ἐπεὶ. — ἥβης Wiel] μηνός. — 1111 ὑπο Abel] ὑπό.

οἷδ' ἄρα τοῖσι μέλει βίος καὶ ἔργ' ἀνθρώπων,
 ποίαις δ' ἐν μεσάταις μελιγδέα γορβά νέμονται
 ἔρση ἱπ' ἀμβροσίῃ θείον ποτὸν ἑξαρόντες,
 πάντες ἑμῶς στήλβοντες ἐμηλιζήν ἑρατεινήν. 1115
 μελιχίῃ δέ οἱ αἰὲν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε γαλήνῃ (1121)
 παίδεσιν ἡδὲ τοκεῦσιν, ἐπιφροσύνῃ δὲ νύοιο
 αἰσιμὰ τε ῥέζειν πεπνυμένα τ' ἑξαγορεύειν.
 καὶ τοὺς μὲν ὃ' ἀθρόους παραμείβομεν αἰγιαλόνδε
 ποσσὶν ἐπιστείβοντες. ἔπειτα δὲ Κιμμερίοισι 1120
 νῆα θοὴν ἐπάγοντες ἱκάνομεν, οἳ ῥά τε μοῦνοι (1126)
 αἴγλης ἄμμοροί εἰσι πυριδρόμον ἡέλιοιο.
 ἐν μὲν γὰρ Ῥίπαιον ὄρος καὶ Κάλπιος αὐχὴν
 ἀντολίας εἶργουσιν· ἐπιζέμαται δὲ πελώρῃ
 ἄσπον ἐπισχιόονσα μεσημβρινὸν ἡέρα Φλέγρῃ· 1125
 δείλῳ αὖ κρύπτουσι γῆος ταννῆκες Ἀλπεις (1131)
 δειλοῖσιν μερόπεσσιν, ἀχλὺς δ' ἐπικέχλινται αἰεὶ.
 ἔνθα δ' ἀφορηθέντες ἐπειγομένοισι πύδεσσιν
 ἴξομεν ἀγκῶνα στειφελὸν καὶ νῆεμον ἀκτῆν,
 ἔνθα περ ἀμβλύζων ποταμὸς δίνῃσι βαθείαις 1130
 θείει χροσοόας Ἀχέρων κροεροῦ διὰ χώρον (1136)
 ἀργυροειδὲς ἰδὼρ προρέων· λίμνῃ δὲ ζελαινῇ
 ἀνδέχεται· παταγεὶ δὲ παρ' ὄχθησιν ποταμοῖο
 δένδρεα τηλεθύοντα, ποτισχομένοισί τε καρποῖς
 βέβριθεν νύκτας τε καὶ ἡμέρας συνεχὲς αἰεὶ. 1135
 ἀμφὶ δέ οἱ χθαμαλή τε καὶ εὐβοτος Ἐρμιόνη (1141)
 τεύχεσιν ἡρῆεσται ἐνκτιμέναις ἐπ' ἀγναιῖς.
 ἐν δὲ γένῃ ζῶουσι δικαιοτάτων ἀνθρώπων,
 οἷσιν ἀποφθιμένοις ἄνεσις ναύλοιο τέτυκται.

1116 δέ οἱ Hermann] δέ τοι. — 1117 ἐπιφροσύνῃ δὲ Abel] ἐπὶ
 φρεσὶν ἡδέ. — 1122 πυριδρόμον Ruhnken] πυριβορόμον. — 1124
 εἶργουσιν· ἐπιζέμαται Wiel] εἶργουσ'· ἐπιζέχλινται. — 1127 δει-
 λοῖσιν Wiel] κρύπτουσιν. — 1130 δίνῃσι Hermann] δίναισι. — 1132
 δὲ Sanctamandus] τε. — 1133 ὄχθησιν Hermann] ὄχθαισιν. — 1134
 ποτισχομένοισί τε Wiel] ποτὶ σχεδὸν οἷσι. — 1136 Ἐρμιόνη Her-
 mann] ἐρμιονεία (-vía). — 1139 ἄνεσις ναύλοιο Hermann] ἄλις ναῦς ἴα.

- καὶ δ' αἶψα ψυχαὶ μετεκίανον εἰς Ἀχέροντα 1140
 πορθμίδος ἐκ γλαφυρῆς· σχεδόθεν δέ οἱ εἰσι πόλῃος (1146)
 ἄρορητοί τ' Αἶδαο πύλαι καὶ δῆμος Ὀνείρων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ τῶνδε πόλιν καὶ ἦθεα λαῶν
 σφῆ ἄτη βαρὺν οἶτον ἀναπλήσαντες ἔβημεν,
 δὴ ῥα τότε Ἀγκαῖος νῆ' ἐς κίεν· αἶψα δ' ἑταίρους 1145
 εἰσβαίνειν ἐκέλευσε κεκμηότας ἄμμιγα πάντας. (1151)
 τοῖς ἔγε καὶ μύθοισι προσῆνδα μελιχίοισι·
 Τλήϊτε φίλοι τὸν μόχθον, ἐπεὶ νῦν τοι οὐ τι χέρειον
 ἔλπομ' ἀναστήσεσθαι· ἐπιγρίσσοιτα γὰρ ἤδη
 ἀκραῇ Ζέφυρον καταδέρομαι· οὐδ' ἀτέμναρον 1150
 ἴδωρ Ὀκεανοῦ κελαρύζεται ἐν ψαμάθοισιν. (1156)
 ἀλλὰ θοῶς ἰστὸν μὲν ἐνιστήσασθε μεσόδμη,
 λύσατε δὲ προτόνοις ὀθόνας· ἐκ δ' ὄπλα χέοντες,
 σφίγξαι' ἐπισταμένως τοίχων ἐκάτερθε βαλόντες.
 Ὡς οἱ μὲν τὰ ἕκαστα πονεῖαν· ἐκ δ' ἄρα κοίλῃς 1155
 νηὸς ἐπιβρομέουσα Τομαριάς ἔκλαγε γηγῶς, (1161)
 ἦν ποθ' ὑπ' Ἀργῶσι τομαῖς ἡρμόσσατο Παλλὰς·
 ὥδε δ' ἔφη, θάμβος δὲ περὶ γρῆνας ἔκετο πάντας·
 Ὄμοι ἐγὼν, ὄφελόν με διαρραισθεῖσαν ὀλέσθαι
 Κυανέαις πέτρῃσιν ἐν Ἀξείῳ τε κλίδωνι· 1160
 ἦ καὶ νῦν ἀνάπυστον αἰδρεῖν βασιλῆων (1166)
 νώνυμον φορέεσθαι, ἐπεὶ νῦν αἰὲν Ἑρινὺς
 αἵματος ἐμφύλοιο δεδουπότος Ἀψύρτοιο
 ὑστερόπους ἔπεται· σπέρχει δέ τοι ἄτη ἐπ' αἴτην.
 νῦν γὰρ δὴ λυγρῇ τε καὶ ἀργαλέῃ κακότητι 1165
 ἔξομαι, ἣν νήσοισιν Ἰερνίσιν ἄσπον ἴκωμαι. (1171)

1140 αἶψα Wiel] αὐ αἶ. — 1141 πόλῃος Hermann] πόλῃες. —
 1145 νῆ' ἐς Gesner] νηὸς. — 1149 ἔλπομ' ἀναστήσ. Hermann] ἔλπο-
 μαι ἀναστήσ. — 1152 ἐνιστήσασθε Schneider] ἀναστήσ. — 1153
 προτόνοις Hermann] προτόνων. — 1155 πονεῖαν Hermann] πονεῖαν-
 τον. — 1157 Ἀργῶσι Hermann] ἀργῶσι. — 1160 πέτρῃσιν
 Hermann] πέτραισιν. — 1162 φορέεσθαι Wiel] φορέεσθον. — 1164
 σπέρχει Ruhnken] στέργει. — 1165 λυγρῇ τε καὶ ἀργεννῇ (ἀργαλέῃ
 Wiel) κακότητι ἔξομαι Sanctamandus] λυγρῆς τε καὶ ἀργεννῆς κακότητος
 ἴξομαι.

εἰ μὴ γὰρ μ' ἱερῇσιν ἐπιγνάμψαντες ἄροισι
κόλπων ἔσω γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης
ἔξεσθ', αἶμ πέλαγός κεν Ἀτλαντικὸν ἐκτὸς ἵκωμαι.

Ὡς εἰποῦς' αὐδὴν καιερήνεν· ἐν δ' ἄρα θυμὸς 1170
παχνώθῃ Μινύησι διαμπερές· οὐ γὰρ ἔμελλον (1176)

σχίσειν λυγρὸν ὄλεθρον Ἰήσονος εἵνεκα φίλων.
πολλὰ δὲ μεριμνῶν ἐνὶ φρεσὶ περκαλίμῃσιν,
ἢ μιν ἀποφθίσωσι καὶ ἰχθύσι κύμα βάλῃσιν
αἰνολεχῇ Μήδειαν, ἀποστρέψωσι δ' Ἑρινύν· 1175

εἰ μὴ ἄρ' ὁξὺ νόησε περικλυτὸς Αἴσονος υἱὸς (1181)
καὶ οἱ λισσόμενος θυμὸν κατερήνυ' ἐκάστον.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἄρχοῦ ἐτυμηγόρον ἔκλυνον αὐδὴν,
ἦντο παρὰ σκαλμοῖσι θοῶς, λάζοντο δ' ἔρετμά.
Ἀγκαῖος δ' οἴγκας ἐπισταμένως ἐτίταινε· 1180

παρ δ' ἄρα νῆσον ἄμειβον Ἰερνίδα· καὶ οἱ ὅπισθεν (1186)
ἦντο καταΐγδην δροφερῇ βρομέονσα θύελλα,

ἐν δ' ὀθόνας κόλπῳσε· θέν δ' ἄφαρ ὑγρὸν ἐπ' οἶδμα
νῆϋς· οὐδ' ἄρ' τις ἔτ' αὐτὶς ἀναπλεύσεσθαι ὀλέθρον
ἤλπετο· δωδεκάτη γὰρ ἐπήϊεν ἡριγένεια. 1185

οὐδέ τις ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶν, ὀππότε' ἄρ' ἐσμέν, (1191)
εἰ μὴ ἐπ' ἐσχατιαῖς ἀλαλαγρόον Ὠκεανοῖο

Λυγρεὺς εἰσενόησεν — ὃ γὰρ τήλιστον ὅπωπε —
νῆσον περνήεσαν ἰδ' εὐρέα δώματ' ἀνάσσης
Δήμητρος· πέρι δ' αὐτὲ μέγα νέφος ἐστεφάνωται. 1190

ὣν πέρι μῦθον ἅπαντ' ἔκλινες, Μουσαῖε δαΐφρον, (1196)
ὥς ποτε Φερσεφρόνην τέρεν' ἄνθεα χερσὶ δρέπονσαν

1167 τ' ἄρ ἱεροῖσιν codd. — 1169 κεν Hermann addidit. —
1171 Μινύησι Hermann] μινύαισι. — οὐ γὰρ Hermann] ἢ τ' ἄρ'. —
1175 αἰνολεχῇ Stephanus] αἰνολέχην. — 1177 οἱ Hermann] τότε. —
1178 ἐπεὶ ῥ' ἀρχοῦ Hermann] ἐπεὶ τ' ἀργοῖς. — 1181 ἄμειβον
Hermann] ἄμειβεν. — 1182 δροφερῇ et θύελλα Stephanus pro δροφε-
ρὴν et θύελλαν. — βρομέονσα Sanctamandus] τρομέονσα. — 1184
οὐδ' ἄρ τις ἔτ' αὐτὶς Hermann] οὐ δὴ τις ἐσαῦθις. — ἀναπλεύσεσθαι
(-σασθαι) codd. — 1186 ὀππότε' Stephanus] οὐ (οὐ) ποθ'. — 1187
ἐπ' Hermann addidit. — 1188 τήλιστον Hermann] τηλωπόν. —
1190 πέρι Sanctamandus] περὶ.

- ἔξ' ἄπαρον σενόμαιμοι ἂν' ἐρύ τε καὶ μέγα ἄλσος·
 αὐτὰρ ἔπειθ' ὥς μιν Πλουτεὺς κτανότριχας ἵππους
 ζενζάμενος κούρην ἐπεβίβαστο δαίμονος αἴση· 1195
 ἀρπάξας δ' ἔφερεν διὰ κῆμ' ἄλδος ἀτρογέτοιο. (1201)
 δὴ τότ' ἐγὼν ἀπόειπον ἐπιπλώοντα νέεσθαι
 νήσου ἐπὶ ὀρημῖνα καὶ αἰγλήεντα τέρεϊνα,
 ἔνθ' οὔτις σὺν νηὶ περὶ μερόπων ἀνθρώπων·
 οὐδέ οἱ ἐστι λιμὴν νηῶν ὄχθος ἀμφιελισσῶν, 1200
 ἀλλὰ οἱ ἡλίβατος πέτρη περὶ πάντα πέφηνκεν
 ὑψηλή· τὰ δὲ καλὰ φέει μεροεικέα δῶρα.
 καὶ τότ' ἄρ' οὐκ ἀπίθῃσε νέως κτανοπρόοιο
 ἰθύντωρ Ἀργαῖος, ἀνέτρεψεν δ' ἀνακροῖων
 σκαιὸν ὑπερχλίνας οἰήιον· ἐν δ' ἄρ' ἐπεῖχε 1205
 μή τι κατ' ἰθὺ περᾶν, ἐπὶ δεξιᾷ δ' εἶργε θέουσαν. (1211)
 ἥματι δὲ τριτάτῳ Κίρκης δόμον ἐξιζόμεσθα,
 Αἰαῖον ποτὶ χέρσον ἀλιστερέας τε θεράπνας·
 καὶ ῥα οἱ αἰγιαλοῖσιν ἐκέλευσamen ἀχνύμενοι κῆρ,
 πείσματα δ' ἐν πέτρῃσιν ἐδήσαμεν. ἐκ δ' ἄρ' Ἰήσων 1210
 νηὶς ἀποπροέηκε μολεῖν ἐρήρης ἐταίρους
 (1216)
 διζομένους, εἴ τίς σφι βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
 ναιετάει, γνῶναί τε πόλιν καὶ ἥθεα λαῶν.
 τοῖς δ' ἄφαρ ὠμάρτησε καταντίον ἐρχομένοισι
 κούρη ὁμογνήτη μεγαλήρονος Αἰήτας, 1215
 Ἥελιον θυγάτηρ — Κίρκην δέ ἐκκλήσκουσι
 (1221)
 μήτηρ Ἀστερόπη καὶ τῆλεφανῆς Ὑπερίων —
 ἥ ῥα θοῶς ἐπὶ νῆα κατήλυθεν· ἐκ δ' ἄρα πάντες
 θάμβεον εἰσορόωντες· ἀπὸ κρατὸς γὰρ ἔθειραι
 πурсαῖς ἀκτίνεσσιν ἀλίγκιοι ἠώρητο· 1220

1196 κῆμ' ἄλδος Voss] κίματος. — 1199 περὶ Heringa] παρά. —
 1200 οὐδέ οἱ Hermann] οὐ γὰρ οἱ. — λιμὴν Heringa] λίμνη. — 1202 τὰ
 δὲ Schneider] τὰ τε. — 1204 ἀνέτρεψεν δ' Schneider] ἀνέτρεψε δ' αἰψ'. —
 ἀνακροῖων Wiel] ἀνορόων (ἀνορώων). — 1206 κατ' ἰθὺ Hermann]
 κατ' εἰθὺ. — 1208 Αἰαῖον Hermann] λιγυαῖον. — 1212 διζομέ-
 νους Gesner] διζόμενος. — σφι Hermann] σφε. — 1213 γνῶναί τε
 Hermann] γνῶεν δέ.

σιλῶσε δὲ καλὰ πρόσωπα, γλογοὺς δ' ἀπέλαμπεν αἰτιμή. (1226)
 αὐτὰρ ἐπεὶ Μήδειαν ἐσέδραζεν ὀφθαλμοῖσι
 λῆτι καλινπιτομένην, ξανῇ δ' ἄμπισχε παρειᾶς
 αἰδομένη· χλωρὸν γὰρ ὑπὸ στέροισι ἀκάχητο·
 τὴν τότ' ἐποικτεῖρουσα προσήνδα καὶ ῥάτο Κίρκη·

1225

ὦ δειλὴ, τί νύ σοι τοίγν Κίρκις ὥπασε μοῖραν;
 οὐ γάρ τοι λελάθεσθε, τάπερ ῥέξαντες ἱκνεῖσθε
 νῆσον ἐφ' ἡμετέρην — πανειώσιον — εἵνεκα πατρὸς
 γηραιοῦ κάσιός τε, τὸν ἐκπάγλως ὀλέσαντες

(1231)

οὐδὲ γὰρ ἔμμε πάτρῃσιν οἶομαι ἄσπον ἰκέσθαι 1230

αἶν' ἀναγνίστοισιν ἀλιτροσίταις ἀχέοντας,
 μέσφ' ὅταν ἐκνύψῃσθε μῦσος θείοισι καθαρμοῖς
 Ὀρφέος ἰδμοσύνῃσι παρὰ κροτάλλῃσι Μαλείης.

(1240)

οὐδὲ γὰρ ἡμετέροιο δόμοις θέμις ἐντὸς ἰκέσθαι
 προστροπίους· τοιῷδε λύθρῳ πεπαλαγμένοι ἐστέ.

1235

ἀλλὰ οἱ αὐτίκ' ἐγὼ πρόφρων ξεινῆια πέμψω,
 σῆτον καὶ μέθυ λαρὸν ἔχειν σὺν τε κρέα πολλά.

ὦς εἰποῦς ἄψορρος ἀπέπτατο· νῆι δὲ μέσση
 δαιτός τ' ἦδὲ ποτοῖο τετυγμένα τεύχε' ἔκειτο.

(1245)

αὐτὰρ ἐπειγομένοισι θέεν λιγὺς οὖρος ἀῆναι· 1240

καὶ τότε λυσάμενοι κείνης ἀπὸ πείσματα νήσου,
 κῆμα διαπρήσσοντες ἀνὰ στόμα Ταρτησοῖο
 ἰκόμεθα, στήλῃσι δ' ἐκέλσαμεν Ἡρακλῆος.

1223 δ' ἄμπισχε (sic, corr. Schenkl) Wiel] δ' ἔσχε (δὲ σχέθε). — 1225
 τὴν Sanctamandus] ἦν. — προσήνδα Dorville] προσήνδανε (προσκήδανε). —
 1227 τάπερ Hermann] ἄπερ. — 1228 οὔνεκα codd. — 1229 lacunae
 signa Ruhnken posuit. — 1230 πατρίσιν codd. — 1231 αἶν' et
 ἀχέοντας Hermann pro εἰ ἐν et ἀχέοντες. — 1232 μῦσος (μῖσος) codd. —
 1233 Ὀρφέος Schneider] ὀρφέως. — 1233 κροτάλλῃσι Hermann]
 κροτάλλοισι. — 1234 ἐντὸς Hermann] ἐστίν. — 1235 τοιῷδε Abel]
 τοίῳ γε. — 1236 οἱ Hermann] μιν. — ξεινῆια Sanctamandus] ξυνῆια. —
 1237 σὺν τε Schneider] καί. — 1240 αὐτὰρ Hermann] ἂν δ' ἄρ. —
 ἀῆναι Hermann] ἀήτης. — 1242 Ταρτησοῖο Eschenbach] τερμησοῖο. —
 1243 στήλῃσι Hermann] στήλαισι. — Ἡρακλῆος Schneider] ἡρακλέους. —

- ἄγκραις δ' ἄμφ' ἱερῇσι Διωνύσοιο ἄνακτος (1250)
 μίμνομεν ἑσπέριοι· δαιτὸς γὰρ ἐδένετο θυμός.
 ἡμος δ' ἀντολήσιν ἐγείρετο φωσφόρος αἴγλη, 1245
 ὄρθριοι εἰρεσίαις γλαυκῇν ἐχαράσσομεν ἄλμην,
 Σαρδῶν δ' ἐζόμεσθα βυθὸν κόλπους τε Λατίνων
 νήσους τ' Ἀυσονίας, Τυρρηνάς θ' ἐζόμεθ' ἄκτας. (1255)
 αὐτὰρ ἐπεὶ Αἰλύβαιον * * ἤχετα πορθμὸν 1250
 τριγλώχινά τε νῆσον ἐπέσχομεν Ἑγγελάδοιο,
 Αἰτναίῃ τὸν γλῶξ κατερητύει μεμαῶτα·
 δὴ τόθ' ὑπὸ πρύρης ὕλοσιν περιέξεν ὕδωρ
 νεόθεν, ἐκ μυχάτον δὲ βυθοῦ ῥοίβδησε Χάρυβδις (1260)
 κύματι καχλάζοντι καὶ ἰσιῖον ἄγκρον ἔλανε. 1255
 νῆα δ' ἄρ' αὐτόθι οἱ κατέχεν ῥόος, οὐδέ μιν εἶα
 προσπροθέειν, οὐδ' αὖτις ἀναρρώσασθαι ὀπίσσω,
 κοίλῳ ἐπὶ λυγρῷ δὲ περιστροφάδην ἀλάλητο.
 ἦ τάχα καὶ δύσεσθ' Ἀργῶ κατὰ βένθε' ἔμελλεν, (1265)
 εἰ μὴ πρεσβίστη θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος 1260
 εὐρυβίην Πηληΐα πύσιν λελίητο ἰδέσθαι.
 μελιχίῃ δ' ἐκδύτο βυθοῦ καὶ ῥύσατ' ὀλέθρου
 Ἀργῶν ἄκατον καὶ ὑπ' ἱλῖος ἐξεσάωσε.
 δὴ τότε οἱ πλάοντες ἐπέσχομεν οὐ μάλ' αὖ τηλοῦ (1270)
 προβλήητα σκόπελον· πέτρῃ δ' ἐφύπερθεν ἀπορρώξ 1265
 λισσοῖς χηραμόνεσσιν ἐπιθρώσκουσα βιάται
 πόντον ἔσω, χαροπὸν δ' ἄρ' ὑποβρέμει ἔνδοθι κύμα.
 ἔνθα δ' ἐφεζόμεναι λιγυρῇν ὕπα γηγρύουσι
 κοῦραι, ἀνοστήτους δὲ βροτῶν θέλγουσιν ἀκουάς. (1275)

1244 ἱερῇσι Hermann] ἱεραῖσι. — 1245 γὰρ] δ' codd. — 1246
 ἡμος Sanctamandus] τῆμος. — 1247 ὄρθριον codd. — εἰρεσίαις Her-
 mann] εἰρεσίης. — 1248 δ' omm. codd. — θ' Sanctamandus] δ'. —
 ἐζόμεθ' codd. — 1250 ἐπέσχομεν post Αἰλύβαιον e versu sequenti in codd.
 delatum expulit Schneider. — 1252 τὸν Hermann addidit. — κατερητύει
 Schneider] σφιν ἄρ' ἐρήτυε. — μεμαῶτα Schneider] μεμαῶτας. — 1253
 ὑπὸ Hermann] ὑτέρ. — 1257 αὖτις Sanctamandus (αὖτις Hermann)]
 αὐτίξ. — ἀναρρώσασθαι Schneider] ἀναρρώσεσθαι. — 1263 Ἀργῶν
 Schneider] Ἀργῶαν. — 1269 ἀκουάς Hermann] ἀκουῇ.

- δὴ τότε οἱ Μινύησιν ἐφρήνδανε πύστις ἀοιδῆς 1270
 Σειρήνων· οὐδέ σφι παραπλώσεσθαι ἔμελλον
 φθογγὴν οὐλομένην, χειρῶν δέ οἱ ἔζαν ἐρετμά·
 Ἀγκαῖος δ' ἔθινεν ἐπὶ προβλήτα κολωνόν, (1280)
 εἰ μὴ ἐγὼ φόρμιγγα τιταινόμενος παλάμῃσι
 μητρὸς ἐμῆς ἐκέρασσ' εὐτερέα κόσμον ἀοιδῆς. 1275
 "Ἐειδον δὲ λιγὺν κλάζων ὅπῃ θέσκελον ὕμνον,
 ὥς ποτέ οἱ δῆρισαν ἀελλοπόδων ὑπὲρ ἵππων
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης καὶ πόντιος Ἐννοσίγαιος· (1285)
 αὐτὰρ κναροχαῖτα χολωσάμενος Διὶ πατρὶ
 τῦψε Λυκαονίην γαῖαν χρυσέῳ τριόδοντι 1280
 καὶ ῥα κατατῆγδην σκέδασεν κατ' ἀπείρονα πόντον
 νήσους εἰναλίας ἔμεναι, τὰς οἱ ὀνόμησαν
 Σαρδὼ τ' Εὐβοιάν τ', ἐπὶ δ' αὖ Κύπρον ἠγεμόεσσαν. (1290)
 Ἀὐτὸς τότε φορμίζοντος ἀπὸ σκοπέλου νιφόεντος
 Σειρήνες θάμβησαν, ἔην δ' ἄμπαυσαν ἀοιδὴν· 1285
 καὶ ῥ' ἥ μὲν λωπούς, ἥ δ' αὖ χέλιν ἐκβαλε χειρῶν,
 δεινὰ δ' ἀνέστονάχησαν, ἐπεὶ πότμος ἦλυθε λυγρὸς
 μοιριδίου θανάτου· ἀπὸ δὲ σφέας ῥωγάδος ἄκρης (1295)
 ἐς βυσσὸν δίσκεισαν ἀλιχροθίοιο θαλάσσης,
 πέτραις δ' ἠλλάξαντο δέμας μορφήν θ' ὑπέρροπλον. 1290
 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τόνδε πότμον παράμειψε θεόουσα
 Ἀργώ, κῆμα δέ οἱ πόντου καὶ κόλπον ἔκανε
 λαιψηροῖς πλήθουσα κατὰ προτόνων ἀνέμοισι, (1300)
 Κέρκυραν ζαθέην ἐξίζετο, τήν σφιν ἔναιον
 ἴδριες εἰρεσίης καὶ ἀλιπλάγκτοιο πορείης 1295
 Φαίηκες· τοῖσιν δ' ἄρ' ἐπιφροσύνῃσι θέμιστας

1270 οἱ Hermann] δῆ. — Μινύησιν Hermann] μινύαισιν. — 1271
 σφιν codd. — 1276 ὅπῃ Hermann] διά. — 1280 γαῖαν χρυσέῳ
 τριόδοντι Ruhnken] γαῖην χρυσεῖη τριάλῃ. — 1281 ῥα κατατῆγδην
 Schrader] ῥ' ἀτῆγδην. — κέδασε codd. — 1282 οἱ Hermann] ῥ'. — 1283
 ἐπὶ δ' αὖ Hermann] ἐπὶ δέ. — 1287 ἦλυθε Hermann] ἦτε. — 1288 θανά-
 του· ἀπὸ δὲ σφέας Hermann] θανάτοιο· σφέας δ' ἀπό. — 1289
 βυσσὸν Schneider] βυθόν. — 1292 οἱ Hermann addidit. — 1294
 βαθέην codd. — 1296 ἐπιφροσύνῃσι Hermann] ἐφημοσύνῃσι.

Ἀλκίνοος κραίνεσκε δικαιοτάτος βασιλῆων.
 πείσματα δ' ἁψάμενοι πορσύναμεν ἱερὰ Θύσθλα (1305)
 Ζηνὶ πανομηγαίῳ καὶ ἐπακτίῳ Ἀπόλλωνι.

Ἐνθ' ἄρ' ὑπ' εἰρεσίῃσιν ἐπειγόμενοι φορέοντο 1300
 νηυσὶν ἀπειρεσίαις βριαρὸς λόχος Αἰήταο,
 Κόλχων Ἀσσυρίων τε, Χαρανδαίων Σολύμων τε,
 διζόμενοι Μινύας, ὄφρ' ἂν Μῆδειαν ἄγοιντο (1310)
 ὕσιν ἐς Αἰήταο πατρός, τίσειε δ' ἀμοιβὰς
 σφῆσιν ἀτασθαλίῃσιν ἀδελφειοῦ κταμένοιο. 1305

ἀλλ' ὅτε δὴ κοίλου λιμένος μυχῶ ἄσπον ἵκοντο,
 αἶψα δ' ἄρ' Ἀλκινόοιο δόμον κήρυκες ἔβαινον,
 Μηδείης λύτο γοῦνα, δέος δ' ὥχρaine παρειάς, (1315)
 μή οἱ ἐλὼν ἀέκουσαν ἐὼν πέμψειε δόμονδε
 Φαιήκων βασιλεὺς ἀνάπυστά τε ἔργα γένοιτο. 1310

ἀλλ' οὐ οἱ τάδε μοῖρα τελεσσίνους κατένευσε,
 πρὶν δὴ οἱ Πελῖαο δόμοις ἔπι λυγρὸν ὄλεθρον
 αὐτῷ τε κρείοντι φέροι κακὸν οἶτον Ἰήσων. (1320)
 ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀπηνέος ἔκλυνον αὐδὴν
 Ἀρήτη ῥοδόπηχυν ἰδ' Ἀλκίνοος Θεοειδής, 1315
 Ἀλκίνοος μὲν ῥ' ὦκ' ἐπετέλλετο κηρύκεσσι
 κούρην ἀμφήριστον ἄγειν ἀπὸ νηὸς ἐρυμνῆς,

* * *

(1325)

πατρὶ θ' ἐῷ τίσειε δίκην ἀλιτημοσυνάων.
 Ἀρήτη δ' ὥκτειρεν ἀγακλειτὴ βασίλεια,
 μείλιχα παρφαμένη δὲ τὸν ἐν πόσιν ὦδ' ἀγόρευεν · 1320
 Οὐ μὲν δὴ φίλον ἐστὶν ἀπὸ σφ' ὥσασθαι ὁμεῖνον,

1298 Θύσθλα vir doctus apud Vossium] θέσθαι. — 1300 ἔνθ' ἄρ' [Gesner] ἐν δ' ἄρ'. — ὑπ' εἰρεσίῃσιν Sanctamandus] ὑπειρεσίῃσιν (ἐπειρεσίῃσιν). — 1302 Ἀσσυρίων Abel] ἐράνων (ἐραύων). — 1303 ὄφρ' ἂν Hermann] τόφρ' ἂν. — 1308 μηδείας codd. — ὥχρaine Hermann] ὥχρειε. — 1312 οἱ Hermann] τοι. — ἔπι Hermann] ἐπί. — 1313 κρείοντι Stephanus] κρέοντι. — 1314 ἔκλυνον Heyne] ἔκλυνεν. — 1317 ἐρυμνῆν codd. — Lacunae signa Hermann posuit. — 1318 τίσειε Hermann] πείσεσθαι (πείσεσθε). — 1319 ἀγακλυτὴ codd. — 1321 σφ' ὦσ. ὁμεῖνον Hermann] ῥ' ὦσ. ὁμιλον.

λέκτρων τε στερέσαι λῦσαι τ' ἐκ πυρσὸν ἔρωτος. (1330)
 θυμαίνει μάλα γάρ σφι Διωναίῃ Ἀφροδίτῃ,
 ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξίν, ὅτις τάδε μήσεται ἔργα.
 ἀλλ' εἰ μὲν κοῖρῃ πέλεται καὶ ἄχραντος ἱκάνει, 1325
 οἰχέσθω πατρός τε δόμον καὶ ἦθεα Κόλχων·
 εἰ δ' αὖ νεμφιδίοις ὀάροις λέκτρῳ τε κλιθεῖσα
 παρθενίην ἤσχινεν, ἐὸς πόσις αὖ μιν ἀγέσθω. (1335)

Ὡς ἔφατ'· Ἀλκινόῳ δὲ περὶ φρένας ἤλυθε μῦθος·
 καὶ ὃ' οὕτω τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ἔμελλεν. 1330
 ἀλλ' οὐ οἱ βουλὴ Μινύας λάθην· αἴψα γὰρ Ἥρη
 δμῶι δέμας εἰκῆα θοῶς φάτο καὶ κατένευσε
 νηὸς ἔπι προθοροῦσα τὰ οἱ μήτιον ἄνακτες. (1340)
 δῆ τότε Μηδείῃ θαλάμῳν πορσύνετο λέκτρον
 πρῦμνῃ ἐπ' ἀκροτάτῃ, περὶ δ' ἐστορέσαντο χαμεύνας 1335
 ἄμφ' εὐνῇ χρύσειον ἐφαπλώσαντες ἄωτον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δοράτεσσιν ἐπαρτήσαντο βοείας
 τεύχεά τε κρύπτοντε γάμων αἰδήσιμον ἔργον, (1345)
 καὶ τότε παρθενίῃς νοσφίζετο κοῖριον ἄνθος
 αἰνόγαμος Μῆδεια δυσαινήτοις ἑμεναίοις. 1340
 αὐτὰρ ἐπεὶ βασιλῆος ἀμίμονος ὄψιν ἵκοντο
 Κόλχοι καὶ Μινύαι καὶ ἐμυθήσαντο ἔλαστα, (1350)
 ἐκ δ' ἔλαχ' Αἰσονίδης ἄλοχον Μῆδειαν ἄγεσθαι
 Ἀλκινόου, τοὶ δ' ὦκα λόντ' ἐκ πείσματα νήσου·
 δῆ τόθ' ἐπ' εἰρεσίῃσι θέεν πολυηγόρος Ἀργῶ 1345
 Ἀμπρασίου κόλποιο διαπρήσσουσα κέλειθα.

Ἔρθα τί σοι, Μουσαῖε θεηγενές, ἐξαγορεύσω, (1355)
 ὅσσα πάθον Μινύησιν ὁμοῦ ποτὶ Σύρτιν ἀήταις

1322 λέκτρων Wesseling] λέκτρα. — στερέσαι Sanctamandus]
 στορέσαι. — 1324 ὅτις Gesner] ὅστις. — 1326 ἐς ante ἦθεα
 delevit Wiel. — 1327 δ' αὖ Hermann] δὲ καί. — 1328 αὖ μιν
 Schneider] ἄμμιν. — 1333 ἔπι Hermann] ἐπὶ (ἐπι). — 1334 Μη-
 δείῃ Sanctamandus] μηδείῃ. — 1336 ἐννῇ Hermann] ἀντῇ. — 1338
 κρύπτοντες Schneider] κρύπτοντες. — αἰδέσιμον codd. — 1342 ἔλαστα
 Stephanus] ἔλαστοι. — 1344 νήσου Pierson] νηός. — 1348 Μινύη-
 σιν Hermann] μινύαισιν.

- ἦδ' ὥς ἐξεσάωθεν ἀλιπλάγκτιοιο πορείης ·
 ὅσσα τ' ἄρ' ἐν Κρήτῃ πάθον ἄλγεα τετληῶτες, 1350
 χάλκειον τριγίγαντα δοκεύμενον ὄφρ' ἰκόμεσθαι,
 ὅς ῥά οἱ οὐκ εἶα λιμένων ἔντοσθεν ἰκέσθαι. (1360)
 ἦδ' ὥς θεινόμενοι βαρυηχεί κύματι πόντου
 ῥίμφα τε κυανέησι βαρυνόμενοι νεφέλῃσιν
 ἠλπόμεθα σκοπέλοισι Μελαντίοισιν ἔχουσθαι 1355
 νῆα Θοήν. Παιὰν δ' ἄρ' ἐκηβόλος ἀγχόθι ναίων
 Δήλου ἄπο κραναῆς ἦκεν βέλος, ἐκ δ' ἀνέφηνε (1365)
 μεσσάτιον Σποράδων. Ἀνάφην δέ' ἐ πάντες ὀπίσσω
 νῆσον ἐπικλῆζουσι περικτίονες ἄνθρωποι.
 ἀλλ' οὐ οἱ θέμις ἔσχε διαμπερὲς ἐξ ἀλὸς ἔρξαι 1360
 Αἰσονίδην. πέρι γάρ ῥα λύθρον φέρειν. ἄλλο δ' ὀπίσσω
 Μοῖρ' ὀλόη· κότεεν γὰρ ἐπικρατέως Ὑπερίων. (1370)
 ἀλλ' ἔθ' ὑπ' εἰρεσίαις Μαλεήτιδας ἰκόμεθ' ἄκρας,
 Κίρκης ἐννεσίῃσιν ἀπορρύψεσθαι ἔμελλον
 ἄρας τ' Αἰήτεω καὶ νηλιτόποινον Ἑρινύν· 1365
 δὴ τότε' ἐγὼ Μινύαις εὐίερα λύτρα καθαρμῶν
 ῥέξα καὶ ἑλλισάμην γαιήοχον Ἐννοσίγαιον (1375)
 νόστον ἐπειγομένοις δόμεναι γλυκερούς τε τοκῆας.
 Καί ῥ' οὐ μὲν πλάοντες ἐνκτιμένῃν ἐπ' Ἰωλκὸν
 Θῦνον· ἐγὼ δ' ἰκόμεν ἐπὶ Ταίναρον ἠνεμόεντα, 1370
 ὄφρα κεν ἔντομα ῥέξω ἀγακλειτοῖς βασιλεῦσιν,

1349 ἦδ' ὥς Voss] ἦ πῶς. — 1350 ὅσσα δ' ἄρ' codd. — 1351
 δοκεύμενον Wiel] δοκεύμενος. — 1353 θεινόμενοι Pierson] στεινό-
 μενοι. — 1355 Μελαντίοισιν ἔχουσθαι Hermann] μελαινείοισιν ἰκέ-
 σθαι. — 1356 ἀγχόθι ναίων Sanctamandus] ἀγχόθεν αἰέν. — 1357
 ἄπο Abel] ἀπό. — 1358 μεσσάτιον Sanctamandus] μεσσατίων. — Ἀνά-
 φην Sanctamandus] κραναήν. — 1359 ἐπικλῆζουσι Hermann] ἐπικι-
 κλήσκουσι. — περικτίονες codd. — 1361 πέρι Hermann] περί. —
 λύθρον Hermann] λύτρον. — 1362 ἐπικρατέως Voss] ἐπιφραδέως. —
 1363 εἰρεσίαις Abel] εἰρεσίης. — Μαλεήτιδας Hermann] μαλεώτιδας. —
 1364 ἀπορρύψεσθαι Schneider] ἀπορρύψεσθαι (-ψασθαι). — 1365
 τ' Αἰήτεω Hermann] αἰήτου. — νηλιτόποινον Ruhnken] ἡλιτόποινον. —
 1366 Μινύαις Hermann] μινύαισιν. — εὐίερα Wiel] ἐφ' ἱερά. —
 1371 ἀγακλυτοῖς codd.

οὐ καὶ νεοτερίων βερέθρων κληῖδας ἔχουσιν. (1380)
 ἔνθεν δ' ὀρμηθεὶς ἐσίθην χιονώδεα Θρηῆην,
 Λειβήθρων ἐς χῶρον, ἐμὴν ἐς πατρίδα γαῖαν·
 ἄντρον δ' εἰσεπέρησα περιγλυτόν, ἐνθα με αἴτηρ 1375
 γείνατ' ἐνὶ λέκτροις μεγαλήτορος Οἰάγροιο.

1372 καὶ Abel] τ' ἄρα. — 1376 γείνατ' ἐνὶ Hermann] γεί-
 νατο ἐν.

ORPHEI HYMNI.¹⁾

1) Hos hymnos primo vel secundo post Christum natum saeculo a viro Orphicae aeque ac Stoicae doctrinae perito compositos esse probare voluit Chr. Petersen (in Philologo XXVII p. 385 sqq.), nisi quod octo hymnos alieni a reliquis coloris antiquiori aetati assignandos esse putavit, ex quorum numero hymni XXVIII et LV Alexandrinae aetatis esse, hymnus LIX ex variis hymnorum aetatis mythicae Pieriae Ionicaeque frustulis consutus esse, XVI antiquiorum Stoicorum doctrinam referre, XVIII et XXVII Homericis hymnis similiores esse, denique etiam XXIII et LVII a reliquis ita differre ei videbantur, ut Orpheo illi ementito attribui non possent. Quae, si summam tantum spectas, non sine probabilitate disputata sunt, de singulis carminibus, quae supra commemoravimus, adhuc sub iudice lis est. Ceterum confer incantationem a Hippolyto (refut. omn. haeres. IV 35) servatam:

Νεστερίη χθονίη τε καὶ οὐρανίη μόλε Βομβώ,
εἰνοδίη, τριοδίτι, φασσφόρε, νυκτεροφοῖτι·
ἐχθρὴ μὲν φωτός, νυκτὸς δὲ φίλη καὶ ἑταίρη,
χαίρουσα σκυλάκων ἑλακῇ τε καὶ αἵματι φοινῶ,
ἂν νέκρας στείχουσα κατ' ἡρία τεθνηώτων,
αἵματος ἱμείρουσα, φόβον θνητοῖσι φέρουσα,
Γοργῶ καὶ Μορμῶ καὶ Μήνῃ καὶ πολέμορφε,
ἔλθοις εὐάντητος ἐφ' ἡμετέροισι θνηταῖς.

ΑΔΩΝΙΔΟΣ 56.
 ΑΘΗΝΑΣ 32.
 ΑΙΘΕΡΟΣ 5.
 ΑΜΦΙΕΤΟΥΣ 53.
 ΑΝΤΑΙΑΣ ΜΗΤΡΟΣ 41.
 ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ 34.
 ΑΡΕΟΣ 65. 88.
 ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ 36.
 ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 67.
 ΑΣΤΡΩΝ 7.
 ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ 55.
 ΒΑΚΧΟΥ ΔΥΣΙΟΥ ΔΗΝΑΙΟΥ 50.
 — ΠΕΡΙΚΤΟΝΙΟΥ 47.
 ΒΟΡΕΟΥ 80.
 ΓΗΣ 26.
 ΔΑΙΜΟΝΟΣ 73.
 ΔΗΜΗΤΡΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΙΑΣ 40.
 ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ 63.
 ΔΙΚΗΣ 62.
 ΔΙΟΥΣΟΥ 30.
 — ΒΑΣΣΑΡΕΩΣ ΤΡΙΕΤ. 45. cf. 52.
 — ΔΙΚΝΙΤΟΥ 46.
 ΔΙΟΣ 15.
 — ΑΣΤΡΑΠΙΟΥ 20.
 — ΚΕΡΑΥΝΙΟΥ 19.
 ΕΚΑΤΗΣ 1.
 ΕΡΙΝΥΩΝ 69.
 ΕΡΜΟΥ 28.
 — ΧΘΟΝΙΟΥ 57.
 ΕΡΩΤΟΣ 58.
 ΕΣΤΙΑΣ 84.
 ΕΥΜΕΝΙΩΝ 70.
 ΖΕΦΥΡΟΥ 81.
 ΗΛΙΟΥ 8.
 ΗΟΥΣ 78.
 ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ 12.
 ΗΡΑΣ 16.
 ΗΦΑΙΣΤΟΥ 66.
 ΘΑΛΙΑΣΣΗΣ s. Τηθύος 27.
 ΘΑΝΑΤΟΥ 87.
 ΘΕΜΙΔΟΣ 79.
 ΙΠΠΑΣ 49.
 ΚΟΥΡΒΑΝΤΟΣ s. ΚΥΡΒΑΝΤΟΣ 39.
 ΚΟΥΡΗΤΩΝ 31. 38.

ΚΡΟΝΟΥ 13.
 — ΑΜΦΙΕΤΟΥΣ 53.
 ΔΕΥΚΟΘΕΑΣ 74.
 ΔΗΤΟΥΣ 35.
 ΜΕΛΙΝΟΗΣ 71.
 ΜΗΤΡΟΣ ΘΕΩΝ 27.
 ΜΙΣΗΣ 42.
 ΜΝΗΜΟΣΥΝΗΣ 77.
 ΜΟΙΡΩΝ 59.
 ΜΟΥΣΩΝ 76.
 ΝΕΜΕΣΕΩΣ 61.
 ΝΕΦΩΝ 21.
 ΝΗΡΕΩΣ 23.
 ΝΗΡΗΙΩΝ 24.
 ΝΙΚΗΣ 33.
 ΝΟΜΟΥ 61.
 ΝΟΤΟΥ 82.
 ΝΥΚΤΟΣ 3.
 ΝΥΜΦΩΝ 51.
 ΟΝΕΙΡΟΥ 86.
 ΟΥΡΑΝΟΥ 4.
 ΠΑΛΙΑΙΜΟΝΟΣ 75.
 ΠΑΝΟΣ 11.
 ΕΙΣ ΠΛΟΥΤΩΝΑ 18.
 ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ 17.
 ΠΡΟΘΥΡΑΙΑΣ 2.
 ΠΡΩΤΕΩΣ 25.
 ΠΡΩΤΟΓΟΝΟΥ 6.
 ΡΕΑΣ 14.
 ΣΑΒΑΖΙΟΥ 48.
 ΣΕΛΗΝΗΣ 9.
 ΣΕΜΕΛΗΣ 44.
 ΣΙΑΗΝΟΥ 54.
 ΤΗΘΥΟΣ s. Θαλάσσης 22.
 ΤΙΤΑΝΩΝ 37.
 ΤΡΙΕΤΗΡΙΚΟΥ 52. cf. 45.
 ΤΥΧΗΣ 72.
 ΥΓΕΙΑΣ 68.
 ΥΠΝΟΥ 85.
 ΦΕΡΣΕΦΟΝΗΣ 29.
 ΦΥΣΕΩΣ 10.
 ΧΑΡΙΤΩΝ 60.
 ΩΚΕΑΝΟΥ 83.
 ΩΡΩΝ 43.

ΟΡΦΕΩΣ ΥΜΝΟΙ.

Εὐτυχῶς χρῶ ἑταῖρε.

ΕΥΧΗ ΠΡΟΣ ΜΟΥΣΑΙΟΝ.

Μάνθανε δῆ, Μουσαῖε, Θνητολίην περισέμνην,
 εὐχὴν, ἣ δὴ τοι προφερεστέρη ἐστὶν ἀπάσέων.
 Ζεῦ βασιλεῦ καὶ Γαῖα καὶ οὐράνιαι φλόγες ἀγναι
 Ἡελίου, Μήνης θ' ἱερὸν σέλας Ἄστροα τέ πάντα,
 καὶ σὺ, Ποσειδάων γαίηοι, νεανοχαῖτα, 5
 Φερσεφόνη θ' ἀγνή Δημήτηρ τ' ἀγλαόχαρπε
 Ἄρτεμι τ' ἰοχέαιρα, κόρη, καὶ ἦε Φοῖβε,
 ὅς Δελφῶν ναιεὶς ἱερὸν πέδον· ὅς τε μεγίστας
 τιμὰς ἐν μακάρεσσιν ἔχεις. Διόνυσσε χορευτά·
 Ἄρξ τ' ὀβριμόθυμε καὶ Ἡφαίστου μένος ἀγνὸν 10
 ἀφρογενὴς τε θεά, μεγαλῶνιμα δῶρα λαχοῦσα·
 καὶ σὺ, καταχθονίων βασιλεῦ, μέγ' ὑπείροχε δαῖμον·
 Ἥβη τ' Εἰλείθυια καὶ Ἡρακλῆος μένος ἥν,
 καὶ τὸ Δικαιοσύνης τε καὶ Εὐσεβείης μέγ' ὄνειαρ
 κελήσσω Νύμφας τε κλυτὰς καὶ Πᾶνα μέγιστον 15
 Ἥρη τ', αἰγιόχοιο Διὸς θαλερὴν παρὰ ζοῖτιν·
 Πηνειοσύνην τ' ἑρατὴν Μοῖσας τ' ἐπικέλλομαι ἀγνὰς
 ἐννέα καὶ Χάριτάς τε καὶ Ὠρὰς ἡδ' Ἐριαντὸν
 Διτῶ τ' εὐπλόκαμον, θεῖην, σεμνὴν τε Διώνην
 Κορυϊτάς τ' ἐνόπλους Κορύβαντάς τ' ἡδὲ Καβείρους 20
 καὶ μεγάλους Σωτῆρας ἑμοῦ, Διὸς ἄφθιτα τέκνα,
 Ἰδαίοις τε θεοῖς ἡδ' ἄγγελον οὐραनिῶνων,

Ἑρμείαν κήρυκα Θέμιν θ', ἱεροσλίπον ἀνδρῶν,
 Νύκτα τε πρεσβίστην καλέω καὶ φωσφόρον Ἡμαρ,
 Πίστιν τ' ἠδὲ Δίκην καὶ ἀμίμονα Θεσμοδότειραν, 25
 Ρεῖαν τ' ἠδὲ Κρόνον καὶ Τηθύα κιανόπεπλον
 Ὠκεανόν τε μέγαν, σὺν τ' Ὠκεανοῖο θυγατρὶς
 Ἀτλαντός τε καὶ Αἰῶνος μέγ' ὑπείροχον ἰσχύν
 καὶ Χρόνον ἀέναον καὶ τὸ Στυγὸς ἀγλαὸν ὕδωρ
 μειλίχious τε θεούς, ἀγαθὴν τ' ἐπὶ τοῖσι Πρόνοιαν 30
 Δαίμονά τ' ἡγάθειν καὶ Δαίμονα πῆμωνα θνητῶν,
 Δαίμονας οὐρανίους τε καὶ ἡερίους καὶ ἐνύδρους
 καὶ χθονίους καὶ ὑποχθονίους ἠδ' ἐμπυριφοίτους,
 καὶ Σεμέλην Βάκχου τε συνεναστῆρας ἅπαντας,
 Ἰνώ Λεινοθέην τε Παλαιμόνα τ' ὀλβιοδότην 35
 Νίκην θ' ἠδυνέπειαν ἰδ' Ἀδορήσειαν ἄνασσαν
 καὶ βασιλῆα μέγαν Ἀσκληπιὸν ἡπιοδότην
 Παλλάδα τ' ἐρρεμάχην, κοῦρην, Ἀνέμους τε πρόπαντας
 καὶ Βροντὰς Κόσμου τε μέρη τετρακίονος αὐδῶ·
 Μητέρα τ' ἀθανάτων, Ἄττιν καὶ Μῆνα κιχλήσκω 40
 Οὐρανίην τε θεάν, σὺν τ' ἄμβροτον ἄγνὸν Ἄδωνιν
 Ἀρχήν τ' ἠδὲ Πέρας — τὸ γὰρ ἔπλετο πᾶσι μέγιστον —
 εὐμενέας ἐλθεῖν κευκαρημένον ἦτορ ἔχοντας
 τήνδε θυηπολίην ἱερὴν σπονδὴν τ' ἐπὶ σεμνήν.

I. EIS EKATHN.

Εἰνοδίην Ἑκάτην κλήζω, τριοδίτιν, ἐρμευήν,
 οὐρανίην χθονίην τε καὶ εἰναλίην, κροκόπεπλον,
 τυμβιδίην, ψυχᾷς νεκύων μεταβαλχεύουσαν,
 Πέρσειαν, φιλέρημον, ἀγαλλομένην ἐλάφοισι,
 νυκτερίην, σκυλακίτιν, ἀμαιμάκετον βασιλείαν, 5
 Θηρόβρομον, ἄζωστον, ἀπρόσμαχον εἶδος ἔχουσαν,
 26 Τηθύα Wiel] τηθύν. — 30 τ' Abel] δ'. — 32 τε Hermann
 addidit. — ἠδ' ἐμπυριφοίτους Wiel] ἠδὲ (ἰδὲ) πυριφοίτους. — 39 αὐδῶ
 Portus] αὐλῶν. — 41 Οὐρανίην Hermann] οὐρανίαν. — τ' Abel] δ'.

I. Hunc hymnum ab Euche Sanctamandus et Canterus primi seiun-
 xerunt. — 1 εἰνοδίην Hermann] εἰνοδίαν. — ἐρμευήν Wiel] ἐρμευήν. —
 2 οὐρανίαν χθονίαν τε καὶ εἰναλίαν codd., corr. Hermann. — 3 τυμ-
 βιδίην Hermann] τυμβιδίαν. — 4 Πέρσειαν Hermann] περσίαν.

ταυροπόλον, παντὸς κόσμον κληδοῖχον ᾤασσαν,
ἡγεμόνην, νόμφην, κοιροτρόφον, οἰρεσιφοῖτιν,
λισσομένοις κούρην τελεταῖς δσίῃσι παρεῖναι
βουκόλῳ εὐμενέουσιν αἰὲν κεχαρήσι θυμῷ.

10

Π. ΠΡΟΘΥΡΑΙΑΣ, θυμίαμα στύρακα.

Κλῦθί μοι, ὦ πολύσεμνε θεά, πολυώνυμε δαῖμον,
ᾠδίνων ἐπαρωγέ, λεχῶν ἡδεῖα πρόσουψι,
θηλειῶν σάτειρα, μόνη φιλόπαις, ἀγανόφρον,
ἀκυλίχεια, παροῦσ' ἀνίαις θνητῶν, Προθυραία,
κληδοῖχ', εὐάντητε, φιλοτρόφε, πᾶσι προσηνές,
ἣ κατέχεις οἴκους πάντων θαλίαις τε γέγηθας,
λυσίζων', ἀφανής, ἔργοισι δὲ φαίνῃ ἅπασι,
συμπάσχεις ᾠδῖσι καὶ εὐτοκίῃσι γέγηθας,
Εἰλείθυια, λῦονσα πόνους δειναῖς ἐν ἀνάγκαις.
μούνην γάρ σε καλοῦσι λεχοί, ψυχῆς ἀνάπανμα.
ἐν γάρ σοι τοκετῶν λαθικηδέες εἰσὶν ἀνῖαι.
Ἄρτεμις Εἰλείθυια, καὶ ἡ σεμνὴ Προθυραία,
κλῦθι μάκαιρα, δίδου δὲ γονὰς ἐπαρωγὰς ἑοῦσα
καὶ σῶξ', ὥσπερ ἔφυς αἰεὶ σῶτειρα προπάντων.

5

10

ΙΙΙ. ΝΥΚΤΟΣ, θυμίαμα δαλούς.

Νύκτα θεῶν γενέτειραν αἰέσομαι ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν.
Νύξ γένεσις πάντων, ἣν καὶ Κίπριν καλέσωμεν.
κλῦθι μάκαιρα θεά, κυναναγῆς, ἀστεροφεγγές,
ἡσυχίῃ χαίρουσα καὶ ἡρεμίῃ πολυύπνῳ,
εὐφροσύνῃ, τερπνῇ, φιλοπάννυχε, μήτηρ ὀνειρώων,
λυσιμέριμν', ἀγαθὴν τε πόνων ἀνάπανσιν ἔχουσα,
ὑπνοδότειρα, φίλῃ πάντων, ἐλάσιππε, νυχαυγές,
ἡμιτελές, χθονίῃ ἡδ' οὐρανίῃ πάλιν αὐτῇ,

5

9 δσίῃσι Hermann] δσίαισι.

Π. 4 παροῦσ' ἀνίαις Ruhnken] παροῦσα νέαις. — 5 φιλοτρόφε
Abel] φιλότροφε. — προσηνές Abel] προσηνής. — 11 λαθικηδέες
εἰσὶν ἀνῖαι Abel] λυσιπήμονές εἰσιν ἀνῖαι.

ΙΙΙ. 3 κυναναγές codd. — ἀστεροφεγγές Abel] ἀστεροφεγγής. — 6 λυσι-
μέριμν' Abel] ληθομέριμν'. — ἀγαθὴν Pierson] ἀγαθή. — 7 νυχαυγές
Abel] νυχαυγής. — 8 ἡμιτελές Abel] ἡμιτελής. — χθονία ἡδ' οὐρανία
codd., corr. Hermann.

ἐγκυκλίῃ, παίζετερα διώγμασιν ἡεροσίοις,
 ἢ φάος ἐκπέμπεις ὑπὸ νέεστερα καὶ πάλι φεύγεις
 εἰς Αἶδην· δεινὴ γὰρ ἀνάγκη πάντα κρατίνει.
 νῦν δέ, μάκαιρ' ὦ Νύξ, πολυλόβιε, πᾶσι ποθεινὴ,
 εὐάντητε, κλύουσα λόγων ἱετηρίδα φωνῇν
 ἔλθοις εὐμενέουσα, φόβους δ' ἀπώπεμπε νυχαιγεῖς.

10

IV. ΟΥΡΑΝΟΥ, Θυμιάμα λίβανον.

Οὐρανὲ παγγενέτορ, κόσμου μέρος αἰὲν ἀτειρές,
 πρεσβυγένηθλ', ἀρχὴ πάντων πάντων τε τελευτῇ,
 κοσμοκράτορ, σφαιρηδὸν ἐλίσσόμενος περὶ γαῖαν,
 οἷζε θεῶν μακάρων, ῥόμβου δίνῃσιν ὁδεύων,
 αἰθέριος χθονίος τε φύλαξ πάντων περιβληθείς,
 ἐν στέρονοις ἔχων φύσεως ἅπλητον ἀνάγκην,
 κυανόχρως, ἀδάμαστε, παναίολος, αἰολόμορφε,
 παιδοεργές, Κρονότεχνε, μάκαρ, παντ' ἔρτατε δαῖμον,
 κλύθ' ἐπάγων ζωὴν ὁσίην μύστη νεοφάντη.

5

V. ΑΙΘΕΡΟΣ, Θυμιάμα κρόκον.

ὦ Διὸς ὑψιμέλαθρον ἔχων κράτος αἰὲν ἀτειρές,
 ἄστρον ἡέλιον τε σεληραίης θ' ἐπέρεισμα,
 πανδαμάτορ, πυρίπνουρ, πᾶσι ζωοῖσιν ἔναυσμα,
 ὑψιφανὴς Αἰθέρ, κόσμου στοιχεῖον ἄριστον,
 ἄγλαδ' ὦ βλάστημα, σελασφόρον, ἄστεροφεγγές,
 κικλήσκων λίτομαί σε κεκραμένον εὐδιον εἶναι.

5

VI. ΠΡΩΤΟΓΟΝΟΥ, Θυμιάμα σμύρναν.

Πρωτογόνον καλέω διφνῇ, μέγαν, αἰθερόπλαγκτον,
 ῥογενῇ, χρυσέῃσιν ἀγαλλόμενον πετέριγεσσι,

9 ἐγκυκλία codd., corr. Hermann. — 12 δέ Sanctamandus] σε. — μάκαιρα
 ὦ (om. νύξ) codd.

IV. 1 παγγενέτορ Abel] παγγενέτωρ. — 3 κοσμοκράτωρ (sic) Her-
 mann] κόσμε πατήρ. — 4 δίνῃσιν Hermann] δίναισιν. — 5 αἰθέ-
 ριος Schenkl] οὐράνιος. — περιζληθείς codd. — 6 ἅπλητον Hermann]
 ἄτλητον. — 7 παναίολος Hermann] παναίολε. — 9 ὁσίην Hermann]
 ὁσίαν.

V. 2 θ' ἐπέρεισμα Wiel] τε μέρισμα. — 3 πανδαμάτορ Abel] παν-
 δαμάτωρ. — πυρίπνουρ Dinner, πυρίπνου. — 4 Αἰθέρ Abel] αἰθήρ.

VI. 2 χρυσέῃσιν Hermann] χρυσέαισιν.

ταυροβόαν, γένεσιν μακάρων θνητῶν τ' ἀνθρώπων,
σπέρμα πολύμνηστον, πολυόργιον, Ἥρικεπαῖον,
ἄρρητον, κρύφιον, ῥοιζήτορα, παμφαῆς ἔρως,
ὅσων ὃς σκοτόεσσαν ἀπημαίρωσας ἑμίχλην
πάντη δινηθεὶς πτερύγων ῥιπαῖς κατὰ κόσμον
λαμπρὸν ἄγων φάος ἄγνόν, ἀφ' οὗ σε Φάνητα κικλήσκω
ἦδὲ Πρίηπον ἄνακτα καὶ Ἀνταύγην ἐλίωπον.
ἀλλὰ, μάκαρ, πολύμητι, πολύσπορε, βαῖνε γεγηθὼς
ἐς τελετὴν ἀγίην πολυποῖζιλον ὀργιοφάνταις.

5

10

VII. ἈΣΤΡΩΝ, Θιμίαιμα ἀρώματα.

Ἄστρον οὐρανίων ἱερὸν σέλας ἐκπροκαλοῦμαι,
εὐιέροις φωνῇσι κικλήσκων δαίμονας ἄγνους.
Ἄστéρες οὐράνιοι, Νυκτὸς φίλα τέκνα μελαίνης,
ἐγκικλίοις δίνῃσι περιρρόθοιοι κικλέοντες,
ἀντανγεῖς, πυρόεντες αἰεῖ, γενετῆρες ἀπάντων,
μοιρίδιοι, πάσης μοίρης σημάντορες ὄντες,
θνητῶν ἀνθρώπων θεῖην διέποντες ἀταρπόν,
ἑπταγαεῖς ζώνας ἐφορώμενοι, ἡρόπλαγκτοι,
οὐράνιοι χθόνιοί τε, πυρίδρομοι, αἰὲν ἀτειρεῖς,
αὐγάζοντες αἰεὶ νυκτὸς ζοφοειδέα πέπλον,
μαρμαριγαῖς στίλβοντες, εὐφρονες ἐννύχιοί τε.
ἔλκε' ἐπ' εὐιέρου τελετῆς πολυῖστορας ἄθλους
ἐσθλὸν ἐπ' εὐδόξοις ἔργοις δρόμον ἐκτελέοντες.

5

10

VIII. ΗΛΙΟΥ, Θιμίαιμα λιβανομάνναν.

Κλυθι μάκαρ, πανδερεῖς ἔχων αἰώνιον ὄμμα,
Τιτὰν χρυσανγῆς, ὑπερίων, οὐράνιον ᾧως,
αὐτοφνῆς, ἀκάμας, ζώων ἡδεῖα πρόσσοψι,

4 σπέρμα Hermann] ὅστε. — Ἥρικεπαῖον Leopardus] εὐρηκε παιάν. —
7 δινηθεὶς Hermann] δινῆεις. — 9 Ἀνταύγην Hermann] ἀντανγῆ. —
11 ἀγίην Hermann] ἀγίαν.

VII. 2 εὐιέροις (sic) Lennep] εὐ ἱεραῖς. — φωνῇσι Hermann] φωναῖσι. —
2 ἀγανούς (ἀγανούς, ἀγ) codd. — 4 δίνῃσι Hermann] δίναισι. —
πυριρρόθοιοι Wiel] περιθρόνια. — 6 ἐόντες codd. — 7 θεῖην Hermann]
θεῖαν. — 8 ἐφορώμενοι codd. — 13 ἐσθλόν Lobbeck] ἐσθλοί.

VIII. 3 ἀκάμας Hermann] ἀκάμα.

δεξιὲ μὲν γενέτωρ ἦοῦς, εὐώνυμε νυκτός,
 κρᾶσιν ἔχων ὠρώων, τετραβάμοσι ποσσὶ χορεύων, 5
 εὐδρομε, ῥοιζήτορ, πυρούεις, γαιδρωπέ, διφρευτά,
 ῥόμβου ἀπειρεσίον δινεύμασιν οἶμον ἐλαύνων,
 εἰσεβέσιν καθοδηγὲ καλῶν, ῥαμενῆς ἄσεβοῦσι,
 χρυσολύρη, κόσμου τὸν ἐναρμόνιον δρόμον ἔλκων,
 ἔργων σημάντωρ ἀγαθῶν, ὠροτρόφε κοῦρε. 10
 κοσμοκράτορ, συρικτά, πυρίδρομε, κυκλοέλικτε,
 φωσφόρος, αἰολόμικτε, φερέσβιε, κάρπιμε, Παιάν,
 αἰθαλής, ἀμίαντε, χρόνον πάτερ, ἀθάνατε Ζεῦ,
 εὐδιδε, πασιφαές, κόσμου τὸ περιδρομον ὅμμα,
 σβεννύμενος λάμπων τε καλαῖς ἀκτῖσι φαειναῖς, 15
 δεῖκτα δικαιοσύνης, φιλονάματα, δέσποτα κόσμον,
 πιστοφύλαξ, αἰεὶ παννέροτατε, πᾶσιν ἀρωγέ,
 ὅμμα δικαιοσύνης, ῥωῆς φῶς· ὦ ἐλάσιπτε,
 μάστιγι λιγυρῇ τετράορον ἄρμα διώκων·
 κλῦθι λόγων, ἥδὸν δὲ βίον μύστησι πρόφαινε. 20

IX. ΣΕΛΗΝΗΣ, Θυμιάμα ἀρώματα.

Κλῦθι, θεὰ βασιλεία, φασφόρε, διὰ Σελήνη,
 γαυρόεως Μήνη, νυκτιδρόμος, ἡεροφῶτι,
 ἐννεχίη, δαδοῦχε, κόρη εὐάστερε, Μήνη,
 αὐξομένη καὶ λειπομένη, θῆλῆς τε καὶ ἄρσην, 5
 ἀνγάστειρα, φίλιπτε, χρόνον μῆτερ, φερέκαρτε,
 ἡλεκτρὶς, βαρύνθυμε, κατανγάστειρα, νυχανγές,
 πανδερχές, φιλάγρεπτε, καλοῖς ἀστροῖσι βρούουσα,
 ἡσυχίη χαίρουσα καὶ εὐφρόνη ὀλβιομοίρην,
 λαμπετή, χαριτῶπι, κερασφόρε, νυκτὸς ἄγαλμα,

6 ῥοιζήτορ Abel] ῥιζωτήρ. — 8 ῥαμενῆς Dinner] δυσμενῆς. — 11
 κοσμοκράτωρ codd., corr. Abel. — 12 φωσφόρος Hermann] φωσφόρε.
 — αἰολόμικτε Wiel] αἰολόδικτε. — 14 πασιφαές Pierson] παμφαῇ. —
 15 σβεννύμενε codd. — 16 δίκτα codd.

IX. 2 νυκτιδρόμος Hermann] νυκτιδρόμε. — 3 ἐννεχίη Hermann]
 ἐννεχία. — 5 ἀνγάστειρα Abel] ἀνγῆστειρα (ἀνγῆτειρα). — 6 νυ-
 χανγές Abel] νυχία. — 7 πανδερχές Abel] πανδερχῆς. — 8 εὐ-
 φρόνη Gesner] εὐφροσύνη (εὐφρόσυν'). — 9 χαριτῶπι Wiel] χαροδῶτι. —
 κερασφόρε Abel] τελεσφόρε; an σελασφόρε scribendum?

ἀστράρχῃ, τανύπεπλ', ἐλιχοδρόμῃ, πάνσοφῃ κοῦρῃ, 10
ἐλθέ, μάκαιρ', εὐφρων, εὐάστερε, φέγγει τῷ σὺ
λαμπομένη, σῶζονσα νέους ἰκέτας σέο, κοῦρῃ.

X. ΦΥΣΕΩΣ, Θυμίαμα ἁρώματα.

ὦ Φύσι, παμμήτειρα θεά, πολυμήχανε μήτερ,
οὐρανίη, πρέσβειρα, πολύκτιτε δαῖμον, ἄνασσα,
πανδαμάτωρ, ἀδάμαστε, κινερονήτειρα, πανανγές,
παντοκράτειρα, τιμιέν' αἰί, πανυπέρτατε δαῖμον, 5
ἄφθιτε, πρωτογένεια, παλαίφατε, κνιδιάνειρα,
ἐννεχίη, πολύπειρε, σελασφόρε, δεινοζάθευτε,
ἄψοφον ἀστραγάλοισι ποδῶν ἕγρος εἰλίσσουσα, —
ἀγνή, κοσμήτειρα θεῶν ἀτελής τε τελετή,
κοινὴ μὲν πάντεσσιν, ἀκοινῶνγτε δὲ μούνη, 10
αὐτοπάτωρ, ἀπάτωρ, ἀργής, πολύγηθε, μεγίστη,
εὐαντές, πλοκίη, φιλή, πολύμιζτε, δαῖμον,
ἡγεμόνη, κράντειρα, φερέσβιε, πάντροφε κοῦρῃ,
αὐτάρχεια, Δίκη, Χαρίτων πολυώνυμε πειθῷ,
αἰθερίη χθονίη τε καὶ εἰναλίη μεδέουσα, 15
πιερὴ μὲν φαύλοισι, γλυκεῖα δὲ πειθομένοισι,
πάνσοφε, πανδῶτειρα, κομίστρια, παμβασίλεια,
ἀνξιτρόφος, πείρα πεπαινομένων τε λύτεира,
πάντων μὲν σὺ πατήρ, μήτηρ, τροφὸς ἥδὲ τιθήνη,
ὤκνολόχεια, μάκαιρα, πολύσπορος, ὠριαὺς ὀρμή,
παντοτεχνές, πλάστειρα, πολύκτιτε, πότνια δαῖμον, 20
αἰδία, κινησιφόρος, πολύπειρε, περίφρον,
ἀενὰρ στορφάλιγγι θοὸν ῥύμα δινεῖουσα,

12 νέους Hermann] τεούς. — σέο κοῦρῃ Ruhnken] ἐσλοκοῦρῃ.

X. 2 οὐρανίη Hermann] οὐρανία. — 3 πανανγές Abel] πανανγής. —
4 τιμιέν' αἰί Koene] τιμιμενέα. — δαῖμον Hermann] πᾶσιν. — 6
ἐννεχίη Hermann] ἐννεχία. — πολύπειρε Stephanus] πολύτειρε. — 10
ἀργής Abel] ἀρετῇ. — 11 εὐαντές Abel] εὐάνθεια. — πλοκίη Hermann]
πλόκη. — φιλή Hermann] φιλία. — 14 αἰθερία χθονία τε καὶ εἰναλία
codd., corr. Hermann. — 15 πιερὴ Hermann] πιερὰ. — 17 ἀνξι-
τρόφων π. πεπ. δὲ λ. codd., corr. Hermann. — 18 τιθήνη Abel] τιθη-
νός. — 20 πότνια] παντοῖα codd. — 21 αἰδία κινησιφόρε codd.,
corr. Hermann. — περίφρον Abel] περίφρων.

πάνρτε, κυκλοτερής, ἄλλοτριομορφοδαίετε,
 εὐθρονε, τιμήεσσα, μόνη τὸ κριθὲν τελέουσα,
 σκηπτούχων ἐφύπερθε βαρυβρεμέτειρα κρατίστη, 25
 ἄτρομε, πανδαμάτειρα, πεπρωμένη αἴσα, πυρίπνους,
 αἰδῖος ζῶῃ ἢ δ' ἀθανάτη τε πρόνοια·
 πάντα σὺ ἔσσι· τὰ πάντα σὺ γὰρ μούνη τάδε τέχεις.
 ἀλλά, θεά, λίτομαί σε σὺν εὐόλβοισιν ἐν ὥραις
 εἰρήνην, ὑγίειαν ἄγειν, αὖξῃσιν ἀπάντων. 30

XI. ΠΑΝΟΣ, θυμίαμα ποικίλα.

Πᾶνα καλῷ κρατερόν, νόμιον, κόσμοιο τὸ σύμπαν,
 οὐρανὸν ἢ δὲ θάλασσαν ἰδὲ χθόνα παμβασίλειαν
 καὶ πῦρ ἀθάνατον· τάδε γὰρ μέλε' ἐστὶ τὰ Πανός,
 ἐλθέ, μάκαρ, σκιρτητά, περιδρομε, σύνθρονος Ὠραίς,
 αἰγομελές, βακχευτά, φιλένθεος, ἀντροδαίετε, 5
 ἁρμονίην κόσμοιο κρέκων φιλοπαίγμονι μολπῇ,
 φαντασιῶν ἐπαρωγέ φόβων τ' ἐκπαγλε βροτείων,
 αἰγονόμοις χαίρων ἀνὰ πίδακας ἢ δέ τε βούταις,
 εὐσκοπε, θηρητήρ, Ἥχοῦς φίλε, σύγχορε νυμφῶν,
 παντοφνές, γενέτορ πάντων, πολυῶνυμε δαῖμον, 10
 κοσμοκράτωρ, αὖξῃτά, φρεσφόρε, κάρπιμε Παιάν,
 ἀντροχαρές, βαρύμηρις, ἀληθὴς Ζεὺς ὁ κεράστης.
 σοὶ γὰρ ἀπειρέσιον γαίης πέδον ἐστήριζται,
 εἵκει δ' ἀκαμάτου πόντου τὸ βαθύρροον ὕδωρ
 Ὠκεανός τε πέριξ ἐνὶ ὕδασι γαῖαν ἐλίσσων, 15
 ἡέριόν τε μέρισμα τροφῆς, ζωοῖσιν ἔναυσμα,
 καὶ κορυφῆς ἐφύπερθεν ἐλαφροτάτου πυρὸς ὄμμα.
 βαίνει γὰρ τάδε ῥεῖα πολύκριτα σῆσιν ἐφειμαῖς·
 ἀλλάσσεις δὲ φύσεις πάντων ταῖς σῆσι προνοίαις

24 εὐθρονε Hermann] ἔνθρονε. — 28 σὺν ἔσσι Hermann] σοὶ εἰσί.

XI. 3 μέλε' Abel] μέλη. — 4 σύνθρονος Hermann] σύνθρονε. —
 5 φιλένθεε, ἀστροδαίετε codd., corr. Hermann. — 6 ἁρμονίαν codd. —
 7 τ' Abel addidit. — 10 παντοφνές, γενέτορ Abel] παντοφνῆς, γενέ-
 τωρ. — 14 βαθύρροον Lennep] βαθύπορον. — 15 ἐνὶ Hermann]
 ἐν. — 16 ἡέριον Abel] ἀέριον. — 18 ῥεῖα Wiel] θεῖα. — σῆσιν Her-
 mann] σαῖσιν. — 19 σῆσι Hermann] σαῖσι.

βόσκιον ἀνθρώπων γενεὴν καὶ ἀπείρονα κόσμον.
ἀλλὰ, μάκαρ, βακχεῖντά, φιλένθεε, βαῖν' ἐπὶ λοιβαῖς
εἰτέροις, ἀγαθὴν δ' ὅπασον βιότοιο τελετήν
Πανικὸν ἐκπέμπων οἴστρον ἐπὶ τέρματα γαίης.

XII. ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ, θυμιάμα λίβανον.

Ἥρακλες ὀβριμόθυμε, μεγασθενές, ἄλκιμε Τιτάν,
καρτερόχειρ, ἀδάμαστε, βρίων ἄθλοισι κραταιοῖς,
αἰολόμορφε, χρόνον πάτερ, αἰδίδος τε καὶ εἴφρον,
ἄρρητ', ἀγριόθυμε, πολίλλυτε, παντοδυνάστα,
παγκρατὲς ἦτορ ἔχων, κάρτος μέγα, τοξότα, μάντι,
παμφάγε, παγγενέτορ, παννύεστατε, πᾶσιν ἄρωγέ,
ὃς θνητοῖς κατέπαισας ἀνήμερα φῦλα διώξας,
εἰρήνην ποθέων κορυτρόφον, ἀγλαότιμον,
αὐτοφρηνῆς, ἀκάμας, γαίης βλάστημα φέριστον,
πρωτογόνους στράψας βολίσιν, μεγαλύνουμε δαῖμον,
ὃς περὶ κρατὶ φρεῖς ἦν καὶ νύκτα μέλαιναν,
δῶδεκ' ἀπ' ἀντολιῶν ἄχρῳ δυσμῶν ἄθλα διέρπων,
ἄθánατος, πολύπειρος, ἀπείριτος, ἀστρφέλικτος·
ἐλθέ, μάκαρ, νούσων θελκτήρια πάντα κομίζων,
ἐξέλασον δὲ κακὰς ἄτας κλάδον ἐν χειρὶ πάλλων,
πιτηνοῖς τ' ἰοβόλοις κῆρας χαλεπὰς ἀπόπεμπε.

XIII. ΚΡΟΝΟΥ, θυμιάμα στέρακα.

Ἀιθαλές, μακάρων τε θεῶν πάτερ ἦδὲ καὶ ἀνδρῶν,
ποικιλόβουλ', αἰμίαντε, μεγασθενές, ἄλκιμε Τιτάν,
ὃς δαπανῆς μὲν ἅπαντα καὶ αὖξεις ἔμπαλιν αὐτός,
δεσμοὺς ἀρρήκτους ὃς ἔχεις κατ' ἀπείρονα κόσμον,
αἰῶνος Κρόνε παγγενέτορ, Κρόνε ποιικιλόμυθε,

22 εὐερωῖς codd.

XII. 1 ὀβριμόθυμε codd. — 3 αἰδίδος τε καὶ Hermann] αἰδιέ
τε. — εἴφρον Abel] εἴφρων. — 5 κάρτος μετὰ τόξα καὶ μάντι codd.,
corr. Sanctamandus. — 6 παγγενέτορ Abel] παγγενέτωρ. — 10 βο-
λίσιν Lennep] φολίσιν. — δαῖμον Pierson] ναῖων. — 12 ἀντολίων et
ἄεθλα codd. — 13 ἄθánατος Sanctamandus] ἄθανάτοις. — 16
ἐπίπεμπε codd.

XIII. 1 αἰθαλές Abel] αἰθαλής. — 4 ἀρρήκτους Lennep] ἀρρήτους. —
5 παγγενέτορ Abel] παγγενέτωρ.

γαίης τε βλάστημα καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 γέννα, φνῆς μείωσι, ῥέας πόσι, σεμνὲ προρηθεῦ,
 ὃς καίεις κατὰ πάντα μέρη κόσμοιο, γενάρχα,
 ἀγγελομῆτα, φέριστε· κλύων ἱκετηρίδα φωνῇ
 πέμπους εὐόλβου βιότου τέλος αἰὲν ἄμεμπτον.

10

XIV. ΡΕΑΣ, θυμίαμα ἀρώματα.

Πότνα ῥέα, θύγατερ πολυμόρφου Πρωτογόνοιο,
 ἧ λῆς ταυροφόνος ἱερότροχον ἄρμα τιταίνει,
 τυμπανόδοιτε, φιλοιστρομανές, χαλκόχροτε κοίρη,
 μήτερ Ζηρὸς ἄνακτος Ὀλυμπίου, αἰγίοχοιο,
 πάντιμ', ἀγλαόμορφε, Κρόνον σύλλεπτε μάκαιρα,
 οὔρεσιν ἧ χαίρεις θνητῶν τ' ὀλολύγμασι φρικτοῖς,
 παμβασιλεία ῥέα, πολεμόζλωνος, ὄβριμόθυμε,
 ψευδομένη, σώτειρα, λιτηριάς, ἀρχιγένεθλε,
 μήτερ μὲν τε θεῶν ἡδὲ θνητῶν ἀνθρώπων·
 ἐκ σοῦ γὰρ καὶ γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθε
 καὶ πόντος πνοιαί τε· φιλόδρομος, ἡερόμορφε·
 ἐλθέ, μάκαιρα θεά, σωτήριος εὐφροني βουλῇ
 εἰρήνην κατὰγουσα σὺν εὐόλβοις πτεάτεσσι,
 λύματα καὶ κῆρας πέμποισ' ἐπὶ τέρματα γαίης.

5

10

XV. ΔΙΟΣ, θυμίαμα στύρακα.

Ζεῦ πολιτίμητε, Ζεῦ ἄφθιτε, τήνδε τοι ἡμεῖς
 μαρτυρίην τιθέμεσθα λιτήριον ἡδὲ πρόσενξιν.
 ὦ βασιλεῦ, διὰ σὴν κεφαλὴν ἐφάνη τάδε ῥεῖα,
 γαῖα θεὰ μήτηρ ὀρέων θ' ὑψηχέες ὄχθοι
 καὶ πόντος καὶ πάνθ', ὅπόσ' οὐρανὸς ἐντὸς ἔεργει·
 Ζεῦ Κρόνιε, σκηπτοῦχε, καταιβάτα, ὄβριμόθυμε,
 παντογένεθλ', ἀρχὴ πάντων πάντων τε τελετή,

5

7 φνῆς Lennep] φνῆ. — 10 εὐόλβου Hermann] εὐόλβον.

XIV. 2 ἧτ' ἐπὶ ταυροφόρον ἱερότροχον ἄρμα τιταίνεις codd., corr Hermann. — 7 πολεμόζλωνος Hermann] πολεμόζλωνε. — ὄβριμόθυμε codd. — 9 μήτερ Abel] μήτηρ. — 11 φιλόδρομος Hermann] φιλόδρομε. — ἡερόμορφε Abel] ἡερόμορφε.

XV. 1 πολίτιμε codd. — 2 μαρτυρίην Hermann] μαρτυρίαν. — 5 ἔεργει Abel] ἔταξε.

σεισίχθων, ἀν̄ξιγά, καθάρσιε, παντοινάχεια,
 ἀστράπτε, βρονταῖε, κεραύνιε, φιδάλιε Ζεῦ·
 κλῦθί μεν, αἰολόμορφε, δίδου δ' ἑγίειαν ἀμεμφῇ
 εἰρήνην τε θεὰν καὶ πλούτου δόξαν ἀμεμπτον.

10

[Pro v. 7—11 hos habet cod. Thryllitianus:

αὐτοπάτορ, μακάρων τε θεῶν πάτερ ἡδὲ ἀνδρῶν·
 ἀλλὰ χάριν λοιβῆς σὺ δίδου, φρεσὶν αἴσιμα πάντα,
 ζώῃν τ' ὀλβιόθιμον, ὁμοῦ θ' ἑγίειαν ἀνασσαν
 εἰρήνην τε θεάν, κουροτρόφον, ἀγλαότιμον,
 καὶ βίον εὐθύμοισιν αἰεὶ θάλλοντα λογισμοῖς.]

10

XVI. ΗΡΑΣ, θυμίαμα ἀρώματα.

Κτανέοις κόλποισιν ἐνημένη, ἡερόμορφε,
 Ἥρη παμβασίλεια, Διὸς σὺλλεκτρε μάκαιρα,
 ψυχотρόφους αὔρας θνητοῖς παρέχουσα προσηγεῖς,
 ὄμβρων μὲν μήτηρ, ἀνέμων τροφέ, παντογένεθλα·
 χωρὶς γὰρ σέθεν οὐδὲν ὅλως ζῶῃς φύσιν ἔγνω·
 κοινωνεῖς γὰρ ἅπασι κεκραμένη ἡέρι σεμνῇ·
 πάντων γὰρ κρατέεις μοῖνῃ πάντεσσι τ' ἀνάσσεις
 ἡερίοις ῥοῖζοισι τινασσομένη κατὰ χεῦμα.
 ἀλλὰ, μάκαιρα θεά, πολυνύνμε, παμβασίλεια,
 ἔλθοις εἰμενέουσα καλῶ γήθουσα προσώπων.

5

10

XVII. ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ, θυμίαμα σμύρναν.

Κλῦθι, Ποσείδαον γαίηοχε, κτανοχαῖτα,
 ἔππτε, χαλκοτόρετον ἔχων χεῖρεσσι τρίαINAN,
 ὅς ναιεῖς πόντοιο βαθυστέρνοιο θέμεθλα,
 ποιντομέδων, ἀλίδουπε, βαρύκτυπος, ἐννοσίγαιε,
 κνμοθαλές, χαριτῶπα, τετράορον ἄρμα διώκων,
 εἰναλίους ῥοῖζοισι τινάσσων ἀλμυρὸν ὕδωρ,

5

9 ἀστράπτε Hermann] ἀστραπαῖε. — 10 μεν Hermann] μου. — δ' ἑγίειαν Hermann] δὲ (καὶ) ἑγίειαν.

XV (2). 7 αὐτοπάτορ Abel] αὐτοπάτωρ. — 8 λοιβῆς σὺ Abel] λοιβῆσι. — 9 τ' pro δ' et θ' pro δ' Abel. — 10 θεάν Abel] θεόν.

XVI. 1 ἡερόμορφε Hermann] ἡερόμορφε. — 2 Ἥρη Hermann] Ἥρα. — 4 μῆτερ codd. — 6 ἡέρι Dorville] περὶ. — 10 γήθουσα Lobeeck] γήθοντι.

XVII. 1 Ποσείδαον Abel] Ποσειδάων. — 4 βαρύκτυπος Hermann] βαρύκτυπε. — 5 κνμοθαλές Abel] κνμοθαλῆς. — χαριδῶπα codd.

ὧς τριτάτης μοίρης ἔλαχες βαθὺ χεῖμα θαλάσσης,
 κύμασι τερπόμενος θηροσὶν θ' ἅμα, πόντιε δαῖμον·
 ἔδρανα γῆς σῶξοις καὶ νηῶν εὐδρομον ὁρμήν,
 εἰρήνην, ὑγίαν ἄγων ἢδ' ὄλβον ἀμεμῆ.

10

[Eis Ποσειδῶ hunc hymnum habet cod. Thryllitianus:

Κλυθι Ποσειδάον, Ζητὸς παῖ πρεσβυγένεθλε,
 οὐρανίων μαζάρων τε θεῶν πάτερ ἦδ' καὶ ἀνδρῶν,
 ὧς ναίεις κορυφαῖος ἐπ' Οὐλύμποιο καρῆνων
 δεύτερος ἐκ Διὸς εἰληχρῶς πάντεσσιν ἀνάσσειν·
 ἵππιε, χαλκοτόρετον ἔχων χεῖρεσσι τρίαιναν,
 εὐρύμεδον, χαριτῶπα, τετραόρον ἄρμα διώκων·
 ὦναξ ποντοζράτωρ, ἱερώτατος, ἀγλαότιμε,
 σεμνοῖς μυστιπόλοις χαίρων ὁσίοις τε σεβασμοῖς
 ἵλαος εἴης εὐτυχίην μύστησι προφαίνων.]

5

XVIII. ΕΙΣ ΠΛΟΥΤΩΝΑ.

ὦ τὸν ὑποχθόνιον ναίων δόμον, ὀβριμόθυμε,
 Ταρτάριον λειμῶνα βαθύσχιον ἦδ' λιπανγῆ,
 Ζεὺ χθόνιε, σκηπτοῦχε, τὰδ' ἱερὰ δέξο προθύμως,
 Πλούτων, ὧς κατέχεις γαίης κληῖδας ἀπάσης,
 πλουτοδοτῶν γενεὴν βροτέην καρποῖς ἐνιαυτῶν·
 ὧς τριτάτης μοίρης ἔλαχες χθόνα παμβασίλειαν,
 ἔδραν Ἀθανάτων, θνητῶν στήριγμα κραταῖον·
 ὧς θρόνον ἐστήριξας ὑπὸ ζοφοειδέα χῶρον
 τηλεπόρον τ', ἀκάμαντα, λιπόπνοον, ἄκριτον ἄδην
 κνάνεόν τ' Ἀχέρονθ', ὧς ἔχει ῥιζώματα γαίης·
 ὧς κρατεῖς θνητῶν θανάτου χάριν, ὧ πολυδέγμων·
 Εὐβονλ', ἀγνοπόλου Δημήτερος ὧς ποτε παῖδα

5

10

7 ἔλαβες codd. — μοίρης ἔλαχες Abel] ἔλαχες μοίρης.

XVII (2). 1 Ποσειδαον Abel] Ποσειδάων. — 4 πάντεσσιν Gesner] πάντων. — 7 ὦναξ παντοζράτωρ ἱερώτατε codd., corr. Hermann. — 8 μυστοπόλοις (sic, errore?) Hermann] μυνσοπόλοις (μουνσιπόλοις). — 9 μύστησι Hermann] μύσταισι.

XVIII. Inser. εἰς τυφῶνα est in codd. — 1 οβριμόθυμε codd. — 11 πολυδέγμων Ruhnken] πολυδαῖμον.

νεμφείσας λειμῶνος ἀποσπαδίην διὰ πότιον
 ιερώροις ἔπιοσιν ἔπ' Ἀτθίδος ἡγάγες ἄντρον
 δῆμιον Ἐλευσῖνος, τόθι περ πύλαι εἰς Ἀίδαο. 15
 μοῦνος ἔρως ἀφανῶν ἔργων φανερῶν τε βραβευτής,
 ἔνθεε, παντοκράτωρ, ἱερώτατος, ἀγλαότιμε,
 σεμνοῖς μυστιπόλοις χαίρων ὅσοις τε σεβασμοῖς·
 ἔλαον ἀγκαλέω σε μολεῖν κεχαρηότα μύσταις.

XIX. ΚΕΡΑΥΝΙΟΥ ΔΙΟΣ, Θυμιάμα στέρακα.

Ζεῦ πάτερ, ὑψίβρομον πυριανγέα κόσμον ἐλαύνων,
 σιράπτων αἰθερίον στεροπῆς παννέριστατον αἴγλην,
 ταμματοκάρων ἔδρανον θείαις βροντῇσι τινάσσων,
 ἰάμασι παννεφέλοις στεροπὴν φλεγέθουσας ἀναίθων,
 λαίλαπτας, ὄμβρους, πρησιτῆρας κρατερούς τε κεραυνούς, 5
 παμφλέκτους, κραιπνούς, φρικτώδεας, ὀβριμοθύμους,
 βάλλων εὐροθίους, φλογερούς, νεφέεσσι καλύπτων
 πτηνὸν ὄπλον δεινόν, κλονοκάρδιον, ὀρθοέθειρον,
 αἰφνίδιον, βρονταῖον, ἀνίκητον βέλος ἄγνόν
 ῥοῖζον ἀπειρεσίον δινεύμασι, παμφάγον ὀρμη, 10
 ἄρρηκτον, βαρύθυμον, ἀμαιμάκετον, πρησιτῆρος
 οὐράνιον βέλος ὃξὺ καταιβάτον αἰθαλόεντος,
 ὃν καὶ γαῖα πέφριξε θάλασσά τε παμφανόοντα,
 καὶ θῆρες πτήσσοισιν, ὅτ' ἂν κτύπος οὐας ἐσέλθῃ·
 μαρμαίρει δὲ πρόσωπ' αὐγαῖς, σμαραγεῖ δὲ κεραυνός 15
 αἰθέρος ἐν γάλοισι· διαρρήξας δὲ χιτῶνα
 οὐράνιον προκάλυμ' ἀφίεις ἀργῆτα κεραινόν.

13 ἀποσπαδίην Sanctamandus] ἀποσπαδάην. — 15 εἰς codd. — 17
 ἱερώτατος Hermann] ἱερώτατε. — 18 μυστοπόλοις (sic, errore?) Her-
 mann] μουςιπόλοις.

XIX. Κεραυνοῦ in inscriptione codd. — 1 ὑψίβρομον Hermann]
 ὑψίδρομον. — πυριανγέα Abel] πυρσανγέα. — 3 βροντῇσι Hermann]
 βρονταῖσι. — v. 6 ante Hermannum post v. 7 legebatur. — 6 κραιπνούς
 Hermann] κρατερούς. — 7 εὐροθίους Hermann] ἐς ῥοθίους. — νεφέ-
 εσσι Hermann] βελέεσσι. — 8 κλονοκάρδιον Stephanus] χρονοκάρ-
 διον. — 17 προκάλυμ' ἀφίεις Slothouwer] προκάλυμμα βάλλεις.

ἀλλὰ, μάκαρ, θυμὸν βαρὺν ἔμβαλε κῆμασι πόντου
 ἧδ' ὀρέων χορυφῇσι· τὸ σὸν κράτος ἴσμεν ἅπαντες.
 ἀλλὰ χάριν λοιβῆς σὺ δίδου, φρεσὶν αἷσιμα πάντα,
 ζῶήν τ' ὀλβιόθυμον, ὁμοῦ θ' ὑγίειαν ἄνασσαν
 εἰρήνην τε θεάν, κοιροτρόφον, ἀγλαότιμον,
 καὶ βίον εὐθύμοισιν ἀεὶ θάλλοντα λογισμοῖς.

20

XX. ΔΙΟΣ ΑΣΤΡΑΠΙΟΥ, θυμίαμα λιβανομάνναν.

Κιζλήσκω μέγαν, ἄγνόν, ἐρισμάραγον, περίφαντον,
 ἥριον, φλογόντα, πυρίβρομον, ἡεροφεγγῆ,
 ἀστράπτοντα σέλας νεφέων παταγοδόμῳ αὐδῇ,
 φρικώδη, βαρύμηνιν, ἀνίκητον θεὸν ἄγνόν,
 ἀστράπιον Δία, παγγενέτην, βασιλῆα μέγιστον,
 εὐμενέοντα φέρειν γλιτζερὴν βιότοιον τελευτήν.

5

XXI. ΝΕΦΩΝ, θυμίαμα σμύρναν.

Ἡέρια νεφέλαι, καρποτρόφοι, οὐρανόπλευγχοι,
 ὀμβροτόκοι, πνοιῇσιν ἐλαινόμεναι κατὰ κόσμον,
 βρονταῖαι, πυρόεσσαι, ἐρίβρομοι, ὑδροκέλευθοι,
 ἥρος ἐν κόλπῳ πάταγον φρικώδε' ἔχουσαι,
 πνεύμασιν ἀντίσπαστοι ἐπιδρομάδην παταγεῖσθαι,
 ἡμᾶς νῦν λίτομαι, δροσοείμονες, εὐπνοοὶ αἶραις,
 πέμπειν καρποτρόφους ὀμβροὺς ἐπὶ μητέρα γαῖαν.

5

XXII. ΘΑΛΑΣΣΗΣ, θυμίαμα λιβανομάνναν.

Ὠκεανοῦ καλέω νέμφην, γλαιτώπιδα Τηθύν,
 κυανόπεπλον ἄνασσαν, ἐύτροχα τιμαίνουσαν,
 αἶραις ἡδυπνόοισι πατασσομένην περὶ γαῖαν.
 θραύουσ' αἰγιαλοῖσι πέτρῃσι τε κίματα μακρά,
 εὐδίοις ἀπαλοῖσι γαληνιώσα δρόμοισι,

5

18 βαρὺν add. Slothouwer. — 19 χορυφῇσι Hermann] χορυφαῖσι. —
 22 θεάν Abel] θεόν.

XX. In inscriptione ἀστραπίου Abel pro αστραπέως. — 2 ἥριον
 Hermann] ἄριον. — πυρίβρομον Pierson] πυρίδρομον. — ἡεροφεγγῇ Her-
 mann] ἄεροφεγγῇ. — 5 ἀστράπιον Abel] ἀστραπαῖον.

XXI. 1 ἥριαι Abel] ἥριοι. — 2 πνοιῇσιν Hermann] πνοιαῖσιν. —
 3 ὑδροκέλευθοι Hermann] ὑδροκέλευθοι. — 4 ἥρος Hermann] ἄρος. —
 φρικώδε' Hermann] φρικώδη.

XXII. 5 εὐδίοις Abel] εὐδεινοῖς.

νηυσὶν ἀγαλλομένη, θηροτρόφος, ἔγροζέλενθε,
 μήτερ μὲν Κύπριδος, μήτερ νεφέων ἐρεβεντῶν
 καὶ πάσης πηγῆς νημφῶν ρασμοῖσι βροτούσης·
 κλυθί μιν, ὦ πολύσεμνε, καὶ εὐμενέουσ' ἐπαρρήγοις,
 εὐθυδρόμοις οὖρον νηυσὶν πέμπουσα, μάκαιρα.

10

XXIII. ΝΗΡΕΩΣ, Θυμίαμα σιύραν.

ᾧ κατέχων πόντον ῥίξας, κυανανγέτιν ἔδρην,
 πεντήκοντα κόρησιν ἀγαλλόμενος κατὰ κῆμα
 καλλιτέκνοισι χοροῖς, Νηρεῦ, μεγαλώνιμε δαΐμον,
 πενθμὴν μὲν πόντον, γαίης πέρας, ἀρχὴ ἀπάντων,
 ὅς κλονέεις Διοῦς ἱερὸν βάθρον, ἥνικα πνοιᾶς
 ἐν μηχίοις ζευθμῶσιν ἐλαινομένους ἀποκλείεις·
 ἀλλὰ, μάκαρ, σεισμοὺς μὲν ἀπότηρεπε, πέμπε δὲ μύσταις
 ὄλβον τ' εἰρήνην τε καὶ ἡπιόχειρ' ὑγίειαν.

5

XXIV. ΝΗΡΗΙΔΩΝ, Θυμίαμα ἀρώματα.

Νηρέος εἰναλίον νύμφαι καλυκώπιδες, ἀγναί,
 φρικαλαίαι, βύθιαι, χοροπαίγμονες, ἔγροζέλενθοι,
 πεντήκοντα κόραι περὶ κύμασι βαλχεύουσαι,
 Τριτώνων ἐπ' ὅχοισιν ἀγαλλόμεναι περὶ νῶτα
 θηροτύποις μορφαῖς, ὧν βύσκει σώματα πόντος·
 ἄλλοι θ' οἳ ναίοισι βυθόν, Τριτώνιον οἶδμα,
 ὑδροδρόμοι, σκιρτηταί, ἐλίσσόμενοι περὶ κῆμα,
 ποντοπλάνοι δελφῖνες, ἀλιρρόθιοι, κυανανγεῖς·
 ἡμᾶς κικλήσκει πέμπειν μύσταις πολὺν ὄλβον·
 ἡμεῖς γὰρ πρῶται τελετὴν ἀνεδείξατε σεμνὴν
 εὐτέρου Βάκχοιο καὶ ἀγνῆς Φερσεφονείης,
 Καλλιόπῃ σὺν μητρὶ καὶ Ἀπόλλωνι ἄνακτι.

5

10

6 νηυσὶν et θηροτρόφος Hermann pro ναυσὶν et θηροτρόφε. — 7 μή-
 τερ Abel bis pro μήτηρ. — 9 μιν Hermann] μου. — 10 νηυσὶν Her-
 mann] ναυσὶν.

XXIII. 2 κόρησιν Hermann] κόραισιν. — 6 ἐννηχίοις et ἀποκλείεις
 codd., corr. Hermann. — 8 τ' Hermann] ἐπ'. — ἡπιόχειρ' (ἡπιόχειρον
 ὑγείην Ruhnken) ὑγίειαν Hermann] ὀλβιόχειρον ὑγείην.

XXIV. 2 φρικαλαίαι Abel] σφράγια. :

XXV. ΠΡΩΤΕΩΣ, Θυμίαμα στήρακα.

Πρωτέα κελήσσω, πόντον κληΐδας ἔχοντα,
 πρωτογενῇ, πάσης φύσεως ἀρχὰς ὃς ἔφηνεν
 ἔλην ἀλλάσσων ἱερὴν ἰδέαις πολυμύθοις,
 πάντιμος, πολύβουλος, ἐπιστάμενος τὰ τ' ἐόντα
 ὅσα τε πρόσθεν ἦν ὅσα τ' ἔσσειται ὕστερον αὐτίς·
 πάντα γὰρ αὐτὸς ἔχων μεταβάλλεται, οὐδέ τις ἄλλος
 ἀθανάτων, οἳ ἔχουσιν ἔδος κίφοντος Ὀλύμπου
 καὶ πόντον καὶ γαῖαν ἐνγέριοί τε ποτιῶνται·
 πάντα γὰρ ἐν Πρωτεῖ πρώτη φύσις ἐγκατέθηκε.
 ἀλλὰ, πάτερ, μόλε μιστιπόλοις ὀσίησι προνοίαις
 πέμπων εὐόλου βίотου τέλος ἐσθλὸν ἐπ' ἔργοις.

XXVI. ΓΗΣ, Θυμίαμα πᾶν σπέρμα πλὴν κνάμων καὶ ἀρωμάτων.

Γαῖα θεά, μήτηρ μακάρων θνητῶν τ' ἀνθρώπων,
 πάντροφε, πανδώτειρα, τελεσφόρε, παντολέτειρα,
 ἀνξιθαλές, φερέκαρπε, καλαῖς ὥρησι βρούουσα,
 ἔδρανον ἀθανάτου κόσμον, πολυποίκιλε κούρη,
 ἥ λοχίαις ὠδίσι κύεις καρπὸν πολυειδῆ,
 αἰδίη, πολύσεμνε, βαθύστερν', ὀλβιύμοιρε,
 ἥδυνόοις χαίρουσα χλόαις, πολυάνθεμε δαῖμον,
 ὀμβροχαρές, περὶ τὴν κόσμος πολυδαίδαλος ἄστρον
 εἰλεῖται φύσει ἀνάνη καὶ θεύμασι δεινοῖς.
 ἀλλὰ, μάκαιρα θεά, καρποὺς αὖξοις πολυγηθεῖς
 εὐμενὲς ἦτορ ἔχουσα, σὺν εὐόλοισιν ἐν ὥραις.

XXVII. ΜΗΤΡΟΣ ΘΕΩΝ, Θυμίαμα ποικίλα.

Ἀθανάτων θεότιμε θεῶν μήτηρ, τροφὴ πάντων,
 τῇδε μόλοις, κράντειρα θεά, σέο, πότνι', ἐπ' εὐχαῖς,

XXV. 4 τὰ τ' ἐόντα Hermann] τὰ τε ὄντα. — 9 ἐν omm. codd. — 10 ὀσίησι Hermann] ὀσίαις.

XXVI. 3 ἀνξιθαλές Abel] ἀνξιθαλής. — ὥρησι Hermann] ὥραισι. — 6 αἰδίη Hermann] αἰδία. — πολύσεμνε Abel] πολύσεπτε. — 7 πολυάνθεμε Pierson] πολυανθέσι. — 8 ὀμβροχαρές Abel] ὀμβριμοχαρές. — τὴν Hermann] ἡν. — 11 εὐόλοισιν Lenner] ὀλβίοισιν.

ταιροφόνων ξείξασα ταχίδρομον ἄρμα λεόντων,
 σκληπτοῦχε κλεινοῖο πόλοι, πολυνώνιμε, σεμνή,
 ἣ κατέχεις κόσμοιο μέσον θρόνον, οὔνεκεν αὐτῇ
 γαῖαν ἔχεις θνητοῖσι τροφὰς παρέχουσα προσηγεῖς.
 ἐκ σέο δ' ἀθανάτων τε γένος θνητῶν τ' ἐλοχεύθῃ,
 σοὶ ποταμοὶ κρατέονται ἀεὶ καὶ πᾶσα θάλασσα,
 Ἰστίῃ ἀνδαχθεῖσα· σέ δ' ὀλβοδότιν καλέουσι,
 παντοίων ἀγαθῶν θνητοῖς ὅτι δῶρα χαρίζῃ.
 ἔρχεο πρὸς τελετήν, ὦ πότνια, τιμπανοτερπές,
 πανδαμάτορ, Φριγίης σώτειρα, Κρόνον σιγόμενε,
 Οὐρανόπαι, πρέσβειρα, βιοθρέπτειρα, φίλοιστρε·
 ἔρχεο γηθόσινος, γεχαρισμένη εἰσεβίησιν.

XXVIII. ΕΡΜΟΥ, θυμιάμα λίβανον.

Κλυθί μεν, Ἑρμεία, Διὸς ἄγγελε, Μαιάδος τίε,
 παγκρατὲς ἦτορ ἔχων, ἐναγώνιε, κοίρανε θνητῶν,
 εὐφρον, ποικιλόβουλε, διάκτορος Ἀργεϊφόντα,
 πτηροπέδιλε, φίλανδρε, λόγον θνητοῖσι προφῆτα,
 γυμνάσιν δς χαίρεις δολίαις τ' ἀπάταις, στροφιοῦχε,
 ἐρμηνεῦ πάντων, κερδέμπορε, λυσιμέριμνε,
 δς χεῖρεςσιν ἔχεις εἰρήνης ὄπλον ἀμεμφές,
 Κωρινχιῶτα, μάλαρ, ἐριούνιε, ποικιλόμνθε,
 ἐργασίαις ἐπαρωγέ, φίλε θνητοῖς ἐν ἀνάγκαις,
 γλώσσης δεινὸν ὄπλον, τὸ σεβάσμιον ἀνθρώποισι·
 κλυθί μεν εὐχομένον, βιότου τέλος ἐσθλὸν ὀπάζων
 ἐργασίῃσι, λόγου χάρισιν καὶ μνημοσύνησιν.

XXIX. ΥΜΝΟΣ ΦΕΡΣΕΦΟΝΗΣ.

Φερσεφόνη, θύγατερ μεγάλου Διός, ἐλθέ, μάλαίρα,
 μουνογένεια θεά, γεχαρισμένα δ' ἱερά δέξαι,

XXVII. 9 Ἰστίῃ Hermann] ἐστία. — ἀνδαχθεῖσα· σέ δ' Hermann] ἀνδά-
 χθης σέ δέ. — 11 τιμπανοτερπές Abel] τιμπανοτέρπη. — 12 παν-
 δαμάτορ Abel] πανδαμάτωρ.

XXVIII. 1 μεν Hermann] μοι. — 3 εὐφρον Abel] εὐφρων. —
 διάκτορος Hermann] διάκτορε. — 5 στροφιοῦχε Wiel] τροφιοῦχε. —
 12 ἐργασίῃσι Hermann] ἐργασίαισι.

Πλούτωνος πολέτιμε δάμαρ, κεδνή, βιοδῶτι,
 ἢ κατέχεις Ἀίδαο πύλας ὑπὸ κεύθεα γαίης,
 Πραξιδίκη, ἐρασιπλόκαμος, Ἀηοῦς θάλος ἀγνόν,
 5 Εὐμενίδων γενέτειρα, καταχθονίων βασιλεία,
 ἣν Ζεὺς ἀρρήτοισι γοναῖς τεκνώσατο κούρην,
 μῆτερ ἐριβρεμέτου πολυμόρφου Εὐβουλῆς,
 Ὡρῶν συμπαίττειρα, φασσφόρος, ἀγλαόμορφε,
 σεμνή, παντοκράτειρα, κόρη καρποῖσι βρύουσα,
 10 εὐφεγγές, κερόεσσα, μόνη θνητοῖσι ποθεινή,
 εἰαρινή, λειμωνιάσιν χαίρουσα πνοῇσιν,
 ἱερὸν ἐκφαίνουσα δέμας βλαστοῖς χλοοκάρποις,
 ἀρπαγμαῖα λέχη μετοπωρινὰ νυμφευθεῖσα,
 ζῶη καὶ θάνατος μούνη θνητοῖς πολυμόχθοις,
 15 Φερσεφόνη· φέρβεις γὰρ αἰεὶ καὶ πάντα φρονεῖς.
 κλῦθι, μάκαιρα θεά, καρποὺς δ' ἀνάπτεμ' ἀπὸ γαίης
 εἰρήνῃ θάλλουσα καὶ ἡπιόχειρ' ὑγίει
 καὶ βίῳ εὐόλβῳ, λιπαρὸν γῆρας κατάγοντι
 πρὸς σὸν ᾠδον, ἄνασσα, καὶ εὐδύνατον Πλούτινα.

XXX. ΔΙΟΝΥΣΟΥ, θυμῖαμα στίρακα.

Κικλήσκω Διόνυσον ἐρίβρομον, εὐαστῆρα,
 πρωτόγονον, διφυῆ, τρίγονον, Βακχεῖον ἄνακτα,
 ἄγριον, ἄρρητον, κρήφιον, δικέρωτα, δίμορφον,
 κισσόβρον, ταυρωπὸν, ἀρήιον, εὔτιον, ἀγνόν,
 5 ὠμάδιον, τριετῆ, βοτρυηφόρον, ἐρνεσίτεπτον.
 Εὐβουλεῦ, πολύβουλε, Διὸς καὶ Φερσεφονείης
 ἀρρήτοις λέκτροισι τεκνωθείς, ἄμβροτε· δαῖμον·
 κλῦθι, μάκαρ, φωνῆς, ἥδὺς δ' ἐπίπνειςον ἀμεμφής,
 εὐμενὲς ἦτορ ἔχων, σὺν ἐνζώνοισι τιθήναις.

XXIX. 5 ἐρασιπλόκαμος Abel] ἐρατοπλόκαμος. — Ἀηοῦς Lennep]
 διός. — 9 συμπαίττειρα Heringa] συμπλέκτειρα. — φασσφόρος Her-
 mann] φασσφόρε. — 11 εὐφεγγές Abel] εὐφεγγής. — 13 χλοοκάρ-
 ποις codd. — 18 ἡπιόχειρ codd. — ὑγίει Hermann] ὑγίεια.

XXX. 5 βοτρυηφόρον Abel] βοτρονοφόρον. — 6 Εὐβουλεῦ πολύ-
 βουλε Pierson] εὐβουλ' εὐπολύβουλε. — Φερσεφονείης Abel] περσεφο-
 νείης. — 8 ἀμεμφής Lobeck] ἀμεν . . .

XXXI. ΥΜΝΟΣ ΚΟΥΡΗΤΩΝ.

Σιριγηταὶ Κουρῆτες, ἐνόπλια βήματα θέντες,
 ποσσίζροτοι, ῥομβηταί, ὀρέστεροι, εὐαστῆρες,
 κρουσίλῃραι, παράρυθμοι, ἐπεμβάται ἵχνεσι κούφοις,
 ὅπλοφόροι, φύλακες, κοσμήτορες, ἀγλαόφρημοι,
 μητρὸς ὀρειμανέος συνοπάονες, ὀραιοφάνται·
 ἔλθοιτ' εὐμενέοντες ἐπ' εὐφρήμοισι λόγοισι,
 βοιζόλῳ εὐάντητοι αἰὲ νευαρηότι θυμῷ.

5

XXXII. ΑΘΗΝΑΣ, θυμίαμα ἀρώματα.

Παλλὰς μουνογενές, μέγαλον Διὸς ἔγγονε σεμνή,
 δία, μάκαιρα θεά, πολεμιόκλονος, ὀβριμόθυμε,
 ἄρρητη, ῥητή, μεγαλώνυμος, ἀντροδιάιτε,
 ἣ κατέχεις ὄχθων ὑψηχέας ἀκρωρείας
 ἡδ' ὄρεα σιόοντα, νάπησί τε σὴν φρένα τέρεπεις,
 ὅπλοχαρής, οἰστροῖσα βροτῶν ψυχὰς μανίῃσι,
 γυνάσσουσα κόρη, φοικώδεα θυμὸν ἔχουσα,
 Γοργοφόνος, φηγόλεκτρε, τεχνῶν μῆτερ πολίολβε,
 ὀρμήτειρα, φίλοιστρε κακοῖς, ἀγαθοῖς δὲ φρόνησις·
 ἄρσην μὲν καὶ θῆλιν ἔφρς, πολεμητόζε, μῆτι,
 αἰολόμορφε, δράκαινα, φιλένθεος, ἀγλαόθυμε,
 Φλεγραίων ὀλέτειρα Γιγάντων, ἱππελάτειρα,
 Τριτογένεια, λύτεира κακῶν, νικηφόρε δαῖμον,
 γλαυκῶφ', εἰρεσίτεχνε, πολυλλίστη βασιλεία,
 ἥματα καὶ νύκτας αἰεὶ νεάτῃσιν ἐν ὥραις,

5

10

15

XXXI. 3 κρουσίλῃραι Hermann] κρουσολύραι. — πολύρυθμοι? —
 κούφοις Valckenaer] κωφοί. — 5 ὀρειμανέος Hermann] ὀρειομανοῦς.

XXXII. 1 ἔγγονε codd. — 2 πολεμοκλόνος (sic) Hermann] πολεμό-
 κλονε (-οκλόνε). — ὀβριμόθυμε codd. — 3 ἄρρητη ῥητή Abel] ἄρρη-
 τερρητή. — μεγαλώνυμος Hermann] μεγαλώνυμε. — 4 κατέχεις
 Wiel] διοίγεις. — ὄχθων Abel] ὄχθους. — ὑψηχέας Abel] ὑψαύχενας. —
 ἀκρωρείους codd. — 5 νάπησι Hermann] νάπαισι. — 6 μανίῃσιν (sic)
 Hermann] μανίαισι. — 7 κόρη Gesner] κόρη. — φοικώδεα Hermann]
 φοικώδη. — 8 Γοργοφόνος Hermann] γοργόφορε. — 9 ὀρμήτειρα
 Abel] ὀρμάστειρα. — 10 πολεματόζε (πολεμοτόζε) codd., πολεμητόζε
 Hermann. — 11 φιλένθεος Hermann] φιλένθεε. — v. 14 ante Hermannum
 post v. 17 legebatur.

κλῦθί μεν εὐχομένον, δὸς δ' εὐρίην πολύολβον
καὶ κόρον ἰδ' ὑγίειαν ἐπ' εὐόλβοισιν ἐν ὤραις.

XXXIII. ΝΙΚΗΣ, Θυμίαμα μάνναν.

Εὐδύνατον καλέω Νίκηρ, θνητοῖσι ποθεινήν,
ἥ μοῖνῃ λίει θνητῶν ἐναγώνιον ὀριμὴν
καὶ στάσιν ἀλγινόεσσαν ἐπ' ἀντιπάλοισι μάχῃσιν,
ἐν πολέμοις κρίνονσα τροπαιοῖχοισιν ἐπ' ἔργοις,
οἷς ἂν ἐφορμαίνονσα φέρῃς γλυκερώτατον εὖχος.
πάντων γὰρ κρατεῖς, πάσης δ' ἔριδος κλέος ἐσθλὸν
Νίκη ἐπ' εὐδόξῳ κεῖται θαλίῃσι βρονάξον.
ἀλλὰ, μάκαιρ', ἔλθοις πεποθημένη ὄμματι φαιδρῷ
αἰεὶ ἐπ' εὐδόξοις ἔργοις τέλος ἐσθλὸν ἄγουσα.

5

XXXIV. ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ, Θυμίαμα μάνναν.

Ἐλθέ, μάκαρ, Παιάν, Τιτυοκτόνε, Φοῖβε, Λυκωρεῦ,
Μεμψίτ', ἀγλαότιμος, ἰήμιος, ὀλβιοδῶτα,
χρυσολύρη, σπερμεῖος, ἀρότριε, Πύθειε, Τιτάν,
Γρυνεῖε, Σμινθεῦ, Πυθοκτόνε, Δελφικέ, μάντι,
ἄγριε, φωσφόρε δαῖμον, ἐράσμιε, κῆδιμε κοῦρε,
κρουσιλύρη, χοροποιός, ἐκηβόλε, τοξοβέλεμνε,
Βράγχιε καὶ Διδυμεῦ, Παταρήιε, Λοξία, ἀγνέ,
Ἀήλι' ἄναξ, πανδερεὲς ἔχων φασειμβροτον ὄμμα,
χρυσοκόμη, καθαρὰς φήμας χρησμούς τ' ἀναφαίνων.
κλῦθί μεν εὐχομένου λαῶν ὑπερ εἴςροσι θυμῷ.
τόνδε σὺ γὰρ λεύσσεις τὸν ἀπείριτον αἰθέρα πάντα
γαῖάν τ' ὀλβιόμοιρον ἵπ' αἰθέρι καὶ δι' ἀμολγοῦ,

5

10

16 μεν Hermann] μον.

XXXIII. 3 μάχῃσιν Hermann] μάχαισιν. — 5 φέρῃς Hermann]
φέρεις. — 7 θαλίῃσι Hermann] θαλίασι. — 8 πεποθημένη Slot-
houwer] πεποθημένηφ. — 9 τέλος Lobeck] κλέος.

XXXIV. 2 ἀγλαότιμε, ἰήμιε codd., corr. Hermann. — 3 σπερμεῖος
Hermann] σπέρμιε. — 4 Γρύνειε (sic) Hermann] γρύνιε καί. — 6
κρουσιλύρη Abel] μουσαγέτα. — χοροποιός Hermann] χοροποιέ. — 7
βράγχιε codd. — Παταρήιε Wiel] ἐκάεργε. — 9 χρυσοκόμη Hermann]
χρυσοκόμα. — 10 μεν Hermann] μον. — 12 ὑπ' αἰθέρι Wiel]
ὑπερθέ τε.

νεκτὸς ἐν ἡσυχίῃσιν ὑπ' ἀστεροομήατον ὄρφνης
 ῥίξας νέρθε δέδορξας, ἔχεις δέ τε πείρατα κόσμου
 παντός· σοὶ δ' ἀρχή τε τελευτή τ' ἐστὶ μέλουσα. 15
 παντοθαλές, σὺ δὲ πάντα πόλον κιθάρῃ πολυχρόνῳ
 ἀρμόζεις, ὅτε μὲν νεάτης ἐπὶ τέρματα βαίνουν,
 ἄλλοτε δ' αὖθ' ἐπαίτην, ποτὲ Δώριον ἐς διάκοσμον
 πάντα πόλον κιθάς, κρίνεις βιοθρέμμονα φῦλα,
 ἀρμονίῃ κεράσας παγκόσμιον ἀνδράσι μοῖραν, 20
 μῖξας χειμῶνος θέρους τ' ἴσον ἀμφοτέροισιν,
 εἰς ὑπάτας χειμῶνα, θέρους νεάταις διακρίνας,
 Δώριον εἰς ἔαρος πολυχρότου ὥριον ἄνθος.
 ἔνθεν ἐπωνυμίην σε βροτοὶ κληῖουσιν ἄνακτα,
 Πᾶνα, θεὸν διζέρωτ', ἀνέμων σφρίγμαθ' ἱέντα· 25
 οὔνεα παντὸς ἔχεις κόσμον σφρηγίδα τυπῶτιν.
 κλῦθι, μάκαρ, σῶζων μύστας ἱκετηρίδι φωνῇ.

XXXV. ΑΗΤΟΥΣ, Θυμίαμα σμίρναν.

Αἰητοῖ κιανόπεπλε, θεὰ διδυματόζε, σεμνή,
 Κοιαντίς, μεγάθυμε, πολυλλίστη βασιλεία,
 εὔτεκρον Ζητὸς γονίμην ὠδῖνα λαχοῦσα,
 γειναμένη Φοῖβόν τε καὶ Ἀρτεμιν ἰοχέαιραν,
 τὴν μὲν ἐν Ὀρτυγίῃ, τὸν δὲ κранаῇ ἐνὶ Δήλῳ· 5
 κλῦθι, θεὰ δέσποινα, καὶ ἵλαον ἦτορ ἔχουσα
 βαῖν' ἐπὶ πάνθειον τελειὴν τέλος ἰδὺ φέρουσα.

XXXVI. ΑΡΤΕΜΙΟΣ, Θυμίαμα μάνναν.

Κλῦθί μεν, ὦ βασιλεία, Διὸς πολυώνυμε ζούρη,
 Τιτηρίς, βρομίνη, μεγαλώνυμε, τοξότι, σεμνή,
 πασιφαές, δαδοῦχε, θεὰ Δίλιπνα, λοχείη,

13 ἡσυχίαισιν ὑπ' ἀστεροομήατον ὄρφνην codd., corr. Schneider. —
 14 δέδορξας Lennep] δέδωκας. — 16 παντοθαλές Abel] παντο-
 θαλής. — 18 ἐς Abel] εἰς. — 19 κρίνας codd. — 20 κεράσας τὴν
 παγκόσμιον codd. — 24 ἐπωνυμίην Hermann] ἐπωνυμία. — 26
 σφραγίδα τυπῶτιν codd., corr. Hermann.

XXXV. 1 Αἰητοῖ Hermann] λητώ. — 3 λαβοῦσα codd.

XXXVI. 2 τιτανίς, βρομία codd., corr. Hermann. — 3 πασιφαές
 Abel] πασιφαής. — λοχείη Hermann] λοχεία.

ὠδίνων ἐπαρωγὲ καὶ ὠδίνων ἀμύητε,
 λυσίζωνε, φίλοισιτρε, κενηγέτι, λυσιμέριμνε,
 5 εὐδρομος, ἰοχέαιρα, φιλαγρότι, νυκτερόφοιτε,
 κλησίη, εὐάντητε, λυτηριάς, ἀρσενόμορφε,
 ὀρθίη, ὠκυλόχεια, βροτῶν κορυτοτρόφε δαῖμον,
 ἀμβροσίη, χθονίη, θηροκτόνος, ὀλβιόμοιρε,
 10 ἧ κατέχεις ὀρέων δρυμούς, ἐλαφρηβόλε, σεμνή,
 πότνια, παμβασίλεια, καλὸν θάλος αἰὲν ἐοῦσα,
 δρυμονίη, σκυλακίτι, Κυδωνιάς, αἰολόμορφε·
 ἐλθέ, θεὰ σώτειρα, φίλῃ, μύστησιν ἅπασιν
 εὐάντητος, ἄγουσα καλοὺς καρπούς ἀπὸ γαίης
 15 εἰρήνην τ' ἐρατὴν καλλιπλόκαμόν θ' ἱγίειαν·
 πέμπτοις δ' εἰς ὀρέων κορυφὰς νοῦσους τε καὶ ἄλγῃ.

XXXVII. ΤΙΤΑΝΩΝ, θυμίαμα λίβανον.

Τιτῆνες, Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,
 ἡμετέρων πρόγονοι πατέρων, γαίης ὑπένερθεν
 οἴκοις Ταρταρίοισι μυχῷ χθονὸς ἐνναίοντες,
 ἀρχαὶ καὶ πηγαὶ πάντων θνητῶν πολυμόχθων,
 5 εἰναλίων πτηνῶν τε καὶ οἱ χθόνα ραιετᾶουσιν·
 ἐξ ἡμέων γὰρ πᾶσα πέλει γενεὴ κατὰ κόσμον.
 ἡμᾶς κυκλήσκω μῆνιν χαλεπὴν ἀποπέμπειν,
 εἴ τις ἀπὸ χθονίων προγόνων οἴκοισι πελάσθῃ.

XXXVIII. ΚΟΥΡΗΤΩΝ, θυμίαμα λίβανον.

Χαλκόκοροτοι Κουρήτες, Ἀργία τεύχε' ἔχοντες,
 οὐράνιοι χθόνιοί τε καὶ εἰνάλιοι, πολύολβοι,
 ζυγογόνοι πνοιαί, κόσμον σωτῆρες ἀγανοί,
 οἵτε Σαμοθρήκην, ἱερὴν χθόνα, ραιετᾶοντες
 5 κινδύνους θνητῶν ἀπερύκετε ποντοπλανήτων·

6 εὐδρομος Hermann] εὐδρομε. — 7 κλησίη Abel] κλησία. — λυτηριάς
 Abel] λυτηρία. — 8 ὀρθίη Hermann] ὀρθία. — 9 ἀμβροσίη Abel]
 ἀμβροτέρα. — χθονία, θηροκτόνε codd., corr. Hermann. — 16 κορυφὰς
 Abel] κρηφάλας.

XXXVII. 6 γενεὴ Hermann] γενεά. — 8 οἴκοισι πελάσθῃ Her-
 mann] οἴκοις ἐπελάσθῃ.

XXXVIII. 4 Σαμοθρήκην Hermann] σαμοθράκην.

ἡμεῖς καὶ τελειὴν προῶτοι μερόπεσιν ἔθεσθε,
 ἀθάνατοι Κορυῆτες, Ἀργία τεύχε' ἔχοντες·
 νομᾶτ' Ὠκεανόν, νομᾶθ' ἄλα δένδρεά θ' αὐτως·
 ἐρχόμενοι γαῖαν νοναβίζετε ποσσὶν ἐλαφροῖς,
 μαρμαίροντες ὅπλοις· πτήσσουσι δὲ θῆρες ἅπαντες 10
 ὀρμίωντων, θόρυβος δὲ βοή τ' εἰς οὐρανὸν ἵκει,
 εἰλιγμοῖς τε ποδῶν κονίη νεφέλας ἀφρίζανει
 ἐρχομένων· τότε δὴ ῥα καὶ ἄνθρα πάντα τέθηλε.
 δαίμονες ἀθάνατοι, τροφές τε καὶ αὐτ' ὀλετήρες,
 ἥνικ' ἂν ὀρμαίνητε χολούμενοι ἀνθρώποισιν 15
 ὀλλύντες βίοτον καὶ κτήματα ἥδὲ καὶ αὐτοὺς
 πιμπράντες· στοναχῇ δὲ μέγας πόντος βαθυδίνης,
 δένδρεα δ' ὑψιζάρην' ἐκ ῥιζῶν ἐς χθόνα πίπτει,
 ἡχώ δ' οὐρανὴν κελαδεῖ ῥοιζήμασι φύλλων.
 Κορυῆτες Κορύβαντες, ἀνάκτορες εὐδύνατοί τε 20
 ἐν Σαμοθράκῃ ἄνακτες, ὁμοῦ Ζηνὸς κόροι αὐτοί,
 πνοιαὶ ἀέναοι, ψυχοτρόφοι, ἡεροειδεῖς,
 οἵτε καὶ οὐράνιοι δίδυμοι κληῖτεςθ' ἐν Ὀλίμπῳ,
 εἵπνοοι, εὐδίοι, σωτήριοι ἥδὲ προσηγεῖς·
 ὠροτρόφοι, φερέκαρποι ἐπιπνεύοιτε ἄνακτες.

XXXIX. ΚΟΡΥΒΑΝΤΟΣ, θυμιάμα λίβανον.

Κικλήσκω χθονὸς ἀεναόν βασιλῆα μέγιστον,
 Κέρβαντ' ὀλβιόμοιρον, Ἀργίον, ἀπροσόρατον,
 νικτερινὸν Κορυῆτα, φόβων ἀποπαύστορα δεινῶν,
 φαντασιῶν ἐπαρωγόν, ἐρημοπλάνον Κορύβαντα,
 αἰολόμορφον ἄνακτα, θεὸν διφυῆ, πολύμορφον, 5
 φοῖνιον, αἶμαχθέντα κασιγνήτων ὑπὸ δισσωῶν,

11 ἵκει Hermann] ἥκει. — 12 νεφέλας Hermann] νεφέλην. — 14
 τε add. Hermann. — 15 ἂν ὀρμαίνητε Bentley] ἀνορμαίνονται. —
 17 πιμπράντες Wiel] πιμπλάντες. — 18 δένδρεα Hermann] δένδρη. —
 19 οὐρανὴ Hermann] οὐρανία. — φύλλων Stephanus] γύλλων. — 21
 ἐν] καὶ codd. — Σαμοθράκῃ Hermann] σαμοθράκη. — διός codd. —
 22 ἡεροειδεῖς Hermann] ἀεροειδεῖς.

XXXIX. 3 Κορυῆτα Abel] κούρητα. — 4 ἐρημοπλάνον Abel] ἐρη-
 μοπλάνα.

Διοῦς ὅς γνῶμησιν ἐνήλλαξας δέμας ἄγρόν,
 θηρότυπον θέμενος μορφήν δνοσεροῦτο δράκοντος·
 κλῦθι, μάκαρ, φωνῶν, χαλεπὴν δ' ἀποπέμπεο μῆνιν,
 παύων φαντασίας ψυχῆς ἐκπλήζτορ, ἀνάγρου.

10

XL. ΔΗΜΗΤΡΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΙΑΣ, θυμίαμα στίρακα.

Διοῖ, παμμήτειρα θεά, πολυνώνυμε δαῖμον,
 σεμνὴ Δήμητερ, κουροτρόφος, ὀλβιοδῶτι,
 πλουτοδότειρα θεά, σταχυοτρόφε, πανδώτειρα,
 εἰρήνη χαίρουσα καὶ ἐργασίας πολυμήχθοις,
 σπερμείη, σωρίτις, ἄλωαίη, χλοόκαρπε,
 ἦ ναίεις ἀγροῖσιν Ἐλευσῖνος γνάλοισιν,
 ἡμερόεσσ', ἐρατή, θνητῶν θρέπτειρα προπάντων,
 πρώτη ὑποξενύξασα βοῶν ἀροτῆρα τένοντα
 καὶ βίον ἡμερόεντα βροτοῖς πολύολβον ἀνείσα,
 ἀνξιθαλές, Βρομίοιο συνέστιος, ἀγλαότιμος,
 λαμπαδόεσσ', ἀγνή, δρεπάνοις χαίρουσα θερείοις·
 σὺ χθονίη, σὺ δὲ φαινομένη, σὺ δὲ πᾶσι προσηγής·
 εὖτεκε, παιδοφίλη, σεμνὴ, κουροτρόφε κόρη,
 ἄρμα δρακοντείοισιν ὑποξενύξασα χαλινοῖς
 ἐγκυκλίοις δίναις περὶ σὸν θρόνον ἐνᾶζόντων,
 μουννογενές, πολύτεκε θεά, πολυπότνια θνητοῖς,
 ἧς πολλαὶ μορφαί, πολυάνθεμοι, ἱεροθηλεῖς·
 ἐλθέ, μάκαιρ', ἀγνή, καρποῖς βρίθουσα θερείοις,
 εἰρήνην κατάγουσα καὶ εὐνομίην ἐρατεινὴν
 καὶ πλοῦτον πολύολβον, ὁμοῦ δ' ὑγίαιαν ἄνασσαν.

5

10

15

20

7 γνῶμησιν Hermann] γνώμαισιν. — 8 θηρότυπον Hermann] θηρο-
 τύπου. — 11 ἀνάγρου Wiel] ἀνάγκης.

XL. 1 Διοῖ Hermann] δηώ. — θεά Hermann] θεοῖς. — 2 κουρο-
 τρόφε codd. — 5 σπερμείη σωρίτι ἄλωαῖα codd., corr. Hermann. — 8
 πρώτη ὑποξενύξασα Hermann] ἢ πρώτη ξενύξασα. — 9 περίολβον codd. —
 10 ἀνξιθαλές Abel] ἀνξιθαλής. — Βρομίοιο Hermann] βρομίους. — 12
 χθονίη Hermann] χθονία. — 13 κόρη Hermann] κόρα. — 15
 ἐνᾶζόντων Hermann] ἐνᾶζονσα. — 16 μουννογενές Abel] μουννογενής. —
 17 ἱεροθηλεῖς Hermann] ἱεροθαλλεῖς. — 18 καρποῖσι βρίθουσα?

XLI. ΜΗΤΡΟΣ ΑΝΤΑΙΑΣ, θυμίαμα ἀρώματα.

Ἀνταΐη βασίλεια, θεά, πολυώνυμε μήτηρ
 ἀθανάτων τε θεῶν ἡδὲ θνητῶν ἀνθρώπων,
 ἥ ποτε μαστεύουσα πολυπλάκτω ἐν ἀνῇ
 νηστειήν κατέπαυσας Ἐλευσῖνος γνάλοισιν
 ἡλθές τ' εἰς Αἶδιον πρὸς ἀγανὴν Φερσεφόνειαν 5
 ἄγνόν παῖδα Λυσάϊλον ὁδηγητῆρα λαχοῦσα,
 μηνυτῆρ' ἀγίων λέκτρων χθονίου Διὸς ἀγνοῦ,
 Εὐβοιῆα τεκοῦσα θεὰ θνητῆς ὑπ' ἀνάγκης.
 ἀλλὰ, θεά, λίτομαί σε, πολυλλίστη βασίλεια,
 ἔλθεῖν ἐναντητον ἐπ' εὐιέρῳ σέο μύστη. 10

XLII. ΜΙΣΗΣ, θυμίαμα στύρακα.

Θεσμοφόρον καλέω ναρθηγοφόρον Διόνυσον,
 σπέρμα πολέμνηστον, πολυώνυμον Εὐβοιῆκος,
 ἀγνὴν τ' εὐιέρῳ τε Μίσην, ἄρρητον ἄνασσαν,
 ἄρσена καὶ θῆλην, διφιτῆ, λύσειον Ἰαχχον·
 εἴτ' ἐν Ἐλευσῖνος τέρπη νηῶ θυόεντι, 5
 εἴτε καὶ ἐν Φρυγίῃ σὺν μητέρι μισσιπολεύεις,
 ἢ Κύτρω τέρπη σὺν εὐστεφάνῳ Κηθερείῳ,
 ἢ καὶ περσοφόροις πεδίοις ἐπαγάλλεαι ἀγνοῖς
 σὺν σῇ μητρὶ θεῇ μελανηφόρῳ Ἰσιδι σεμνῇ,
 Αἰγύπτου παρὰ χεῖμα σὺν ἀμφιπόλοισι τιθήναις· 10
 εὐμενέουσ' ἔλθοις ἀγάθ' ἐκτελέουσ' ἐπ' ἀέθλοις.

XLIII. ΩΡΩΝ, θυμίαμα ἀρώματα.

Ὠραι, θυγατέρες Θέμιδος καὶ Ζηνὸς ἀνακτος,
 Εὐνομίη τε Δίκη τε καὶ Εἰρήνη πολύολβε,
 εἰαριναί, λειμωνιάδες, πολυάνθεμοι, ἀγναί,

XLI. 1 Ἀνταΐη Hermann] ἀνταΐα. — 3 πολυπλάκτω codd. — 4 νηστειήν Abel] νηστειαν. — ἔλευσῖνος ἐν γνάλοισιν codd. — 5 Φερσεφόνειαν Abel] περσεφόνειαν. — 6 δύσαγνος παῖδ' ἄγνόν ὁδηγητῆρα λαβοῦσα codd., corr. Hermann. — 7 μηνυτῆρ codd. — 8 Εὐβοιῆα τεκοῦσα Abel] εὐβοῖον τέξασα. — θεὰ Lobeck] θεόν. — ἐπ' codd.

XLII. 3 τ' omm. codd. — 4 ἄρσена Hermann] ἄρσена. — 11 ἀγάθ' ἐκτελέουσ' Hermann] ἀγαθοῖς τελέουσ'.

παντόχοροι, πολίοδομοι ἐν ἀνθεμοιδέσι προιαῖς,
 ὦραι ἀειθαλέες, περικυκλάδες, ἡδιπρόσωποι,
 πέπλους ἐννύμεναι δροσεροὺς ἀνθῶν πολυθρέπτων,
 ἀγνῆς Φερσεφόνης συμπαίκτορες, εὔτε ἔ μοῖραι
 καὶ Χάριτες κυκλίοισι χοροῖς ποτὶ γῆς ἀνάγῳσι
 Ζηρὶ χαριζόμεναι καὶ μητέρι καρποδοτεῖσθαι.
 ἔλθουτ' ἐπ' εὐγήμενος τελετὰς ὁσίας νεομύστοις
 ἐνκάροπος καιρῶν γενέσεις ἐπάγονσαι ἀμεμφῶς.

XLIV. ΣΕΜΕΛΗΣ, Θυμίαμα στύρακα.

Κυκλήσω κόρυνη Καδμηίδα παμβασίλειαν,
 εἰδειδῇ Σεμέλην, ἐρασιπλόκαμον, βαθύκολπον,
 μητέρα θυροσφόροιο Διωνύσου πολυγηθοῦς,
 ἥ μεγάλας ὠδῖνας ἐλάσσαστο πρηγόρου ἀγῆ
 ἀστραπίοιο τεκοῦσα Διὸς βολίσι Κρονίοιο·
 τιμὰς τευξαμένη παρ' ἀγανῆς Φερσεφονείης
 ἐν θυητοῖσι βροτοῖσιν ἀνὰ τριετηρίδας ὥρας,
 ἡνίκα σοῦ Βάκχου γονίμην ὠδῖνα τελῶσιν
 εὐερόν τε τράπεζαν ἰδὲ μυστήριά θ' ἀγνά.
 νῦν σέ, θεά, λίτομαι, κόρυη Καδμηίς. ἄνασσα,
 προήνεον καλέων αἰεὶ μύστησιν ὑπάσχειν.

XLV. ΥΜΝΟΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΒΑΣΣΑΡΕΩΣ ΤΡΙΕΤΗ- ΡΙΚΟΥ.

Ἐλθέ, μάκαρ Διόνυσε, πρὶς πορὲ, ταυρομέτωπε,
 Βάσσαρε καὶ Βακχεῦ, πολυνώνιμε, παντοδυνάστα,
 ὅς ξίφεσιν χαίρεις ἡδ' αἵματι Μαινάσι θ' ἀγναῖς,
 εὐάξων κατ' Ὀλύμπον, ἐρίβρομε, μαινόλα Βάκχε,

XLIII. 7 ἀγνῆς add. Abel. — Περσεφόνης (sic) Hermann] Περσεφόνη. —
 εὔτε ἔ Hermann] ἡνίκα. — 8 ποτὶ Wiel] πρός. — 10 νεομύστοις
 Hermann] νεομύστον.

XLIV. 2 ἐρασιπλόκαμον Abel] ἐρατοπλόκαμον. — 5 ἀστραπίοιο
 Wiel] ἀθανάτον. — τευχεῖσα eodd. — βολίσι Wiel] βουλαῖς. — 6 παρ'
 ἀγανῆς Pierson] παρ' αὐτῆς. — Φερσεφονείης Abel] περσεφονείης. —
 9 ἡδέ eodd. — 11 μύστησιν Hermann] μύστασιν.

XLV. 3 αἵματι Hermann] αἵμασι. —

ν Hermann] μαινέ.

θερσερχέε, βαρέμενι, τετιμένε πᾶσι θεοῖσι
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν, ὅσοι χθόνα καιετίουσιν.
ἔλθέ, μάκαρ, σμιοτητά, φέρων πολὺ γῆθος ἅπασι.

XLVI. ΛΙΚΝΙΤΟΥ, Θυμιάμα μάντιν.

Λικνίτην Διόνυσον ἐπ' εἰχαῖς ταῖσδε κελήσω,
Νύσιον, ἀμφιθαλῆ, πεποθυμένον, εὔφρονα Βάκχον,
νυμφῶν ἕορος ἐραστὸν ἐνστεφάνον τ' Ἀφροδίτης,
ὃς ποτ' ἀνὰ δορυμοὺς νεχορευμένα βήματα πάλλεσ
σιν νύμφαις χαρίεσσιν ἐλυνόμενος μανίῃσι,
καὶ βουλῇσι Διὸς πρὸς ἀγανὴν Φερσεφόρεια
ἄχθεις ἐξετράφης φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
εὔφρων ἔλθέ, μάκαρ, νεχαρισμένα δ' ἱερὰ δέξαι.

XLVII. ΠΕΡΙΚΛΙΟΝΙΟΥ, Θυμιάμα ἀρώματα.

Κελήσω Βάκχον περιζιόηον, μεθιδώτην,
Καδμείοισι δόμοις ὃς ἔλισσόμενος πέρι πάντῃ
ἔσκησε κρατεροὺς βρασιμοὺς γαίης ἀποπέμψας,
ἥρκα πικρόροος ἀγῆ ἐκίνησε χθόνα πᾶσαν
πριστιῶρος ῥοῖοις· ὃ δ' ἀνέδραμε δεσμός ἁπάντων.
ἔλθέ, μάκαρ, βακχευτά, γεγηθύναις προπύδεσι.

XLVIII. ΣΑΒΑΖΙΟΥ, Θυμιάμα ἀρώματα.

Κλῦθι, πάτερ, Κρόνον νίε, Σαβᾶζε, κέδιμε δαῖμον,
ὃς Βάκχον Διόνυσον, ἐρίβρομον, εἰρασιώτην,
μηρὶ ἐγκατέραψας, ὅπως τετελεσμένος ἔλθοι

* * *

Τυῶλον ἐξ ἡγάθεον παρὰ θ' Ἴπταν καλλιπάρηον.
ἀλλά, μάκαρ, Φοργίης μεδέων, βασιλεύτατε πάντων,
εὐμενέων ἐπαρωγὸς ἐπέλθοις μυστιπόλοισιν.

5 θερσερχής (sic) Ruhnken] θερσερχής. — βαρέμενι codd.

XLVI. 2 νύσιον codd. — 4 δορυμοῦ codd. — πάλλεσ Hermann] πάλλει. — 6 βουλῇσι Hermann] βουλαῖσι. — πρὸς ἀγανὴν Pierson] πρὸς τ' αὐτήν. — 7 φόβος codd.

XLVII. 2 πέρι πάντῃ Hermann] περὶ πάντα. — 4 ἐκίνησε Scriverius] ἐκίνησε.

XLVIII. 3 ἔλθοι Hermann] ἔλθῃ. — Post v. 3 versum huius fore sententiae μὲν περιπλομένοις, καὶ μὲν ταχέως ἐκόμεσας excidisse vidit Lobbeck. — 4 παρὰ θ' Ἴπταν Hermann] παρ' Ἴπταν.

XLIX. ΠΗΛΑΣ, θυμίαμα στήρακα.

Ἴτιπαι κικλίσκω, Βάκχον τροφόν, εὐάδα κοῦρη,
μυστιπόλον, τελετήσιν ἀγαλλομένην Σάβου ἀγροῦ
νυκτερίοις τε χοροῖσιν ἐριβρεμέτιο Ἰάκχον.

κλῦθι μὲν εὐχομένον, χθονίῃ μῆτερ, βασίλεια,
εἴτε σύ γ' ἐν Φρυγίῃ κατέχεις Ἰδης ὄρος ἀγρόν
ἢ Τιῶδος τέρεται σε, καλὸν Λυδοῖσι θόασμα·
ἔρχομαι πρὸς τελετὰς ἱερῶν γήθουσα προσώπων.

5

L. ΛΥΣΙΟΥ ΑΗΝΑΙΟΥ.

Κλῦθι, μάκαρ, Διὸς υἱ', ἐπιλήριε Βάκχε, διμήτωρ,
σπέρμα πολύμνηστον, πολυώνυμε, λίσσιε δαῖμον,
κρυψίγονον μακάρων ἱερὸν θάλος, εἴτε Βάκχε,
εὐτραγές, εὐκαρπος, πολυγυθέα καρπὸν ἀέξων,
ῥήξιχθον, ληραῖε, μεγασθενές, αἰολόμορφε,
πανσίπονον θνητοῖσι φανείς ἄλλος, ἱερὸν ἄνθος,
χάρμα βροτοῖς φιλάλκτον, ἐπάγριε, καλλιέθειρε,
λίσσιε, θυρσομανές, βρόμι', εἴτε, παῖσιν ἐνφρον,
οἷς ἐθέλεις θνητῶν ἥδ' ἀθανάτων σε πιφαύσκειν·
νῦν σε καλῶ μύστησι μολεῖν ἥδύν, φερέκαρπον.

5

10

LI. ΝΥΜΦΩΝ, θυμίαμα ἀρώματα.

Νύμφαι, θυγατέρες μεγακήτεος Ὠκεανοῖο,
ἔγροπόροις γαίης ὑπὸ κεύθεσιν οἰκί' ἔχουσαι,
κρυψίδομοι, Βάκχοιο τροφοί, χθόνια, πολυγυθεῖς,
καρποτρόφοι, λειμωνιάδες, σκολιδόδρομοι, ἀγναί,
ἀντροχαρεῖς, σπήλινγξι κεχαρμέναι, ἡερόφοιτοι,
πηγαῖαι, δρομάδες, δροσοεῖμονες, ἵχνεσι κοῦφαι,

5

XLIX. 2 τελετήσιν Hermann] τελεταῖσιν. — 3 νυκτερίοις τε Schenkl]
νυκτερίοισι. — χοροῖσι περιβρεμέτοις ἰάχοισι codd., corr. Hermann. —
4 μὲν Hermann] μόν. — χθονίῃ Hermann] χθονία. — μῆτερ Abel] μήτηρ. —
7 γήθουσα Abel] γηθοῦσα.

L. 1 ἐπιλήριε codd. — διμήτωρ (sic) Hermann] διμάτωρ. — 4 εὐ-
καρπος Hermann] εὐκαρπε. — 5 ῥήξιχθον Abel] ῥηξίχθων. — 6
πανσίπονον Hermann] πανσίπονος. — 8 ἐνφρον Abel] ἐνφρων. —
9 πιφαύσκειν Hermann] πιφαύσκων. — 10 μύστησι Hermann] μύσταισι.

LI. 1 μεγακήτεος Wiel] μεγαλήτορος. — 3 κρυψίδομοι Casaubonus]
κρυψίδρομοι.

γαινόμεναι, ἀφανεῖς, ἀλωνιάδες, πολυανθεῖς,
 σὺν Πανὶ σκιρτῶσαι ἀν' οὔρεα, εὐάσκειραι,
 πετρόριτοι, λιγυραί, βομβήγραι, οὔρεσίφοιτοι, 10
 ἀγρότεραι κοῦραι, χρονίτιδες ἰλονόμοι τε, 10
 παρθένοι εὐώδεις, λειχεύμονες, ἔππροι αἴραις,
 αἰπολιχαί, νόμιαι, θηρσὶν γίλαι, ἀγλαόχαρτοι,
 δορυμοχαρεῖς, ἀπαλαί, πολυθρέμιοι ἀνξίτροφοί τε,
 κοῦραι ἀμαδογάδες, φιλοπαίγμονες, ἔγροσέλενθοι,
 Νυσαῖαι, μαριχαί, παιωνίδες, εἰαροτερπεῖς, 15
 σὺν Βάκχῳ Ἰηοῖ τε χάριν θνητοῖσι γέρονσαι · 15
 ἔλθει' ἐπ' εὐφύμοις ἱεροῖς νεχαρχότι θνητῷ
 ἱάμα χέουσ' ὑγιεινὸν ἀξιτρόφοισιν ἐν ὥραις.

ΛΙΛ. ΤΡΙΕΤΗΡΙΚΟΥ, Θυμιάμα ἀρώματα.

Κιζλήσχω σε, μάλαρ, πολυνώνιμε, μαινόλα. Βακχεῦ,
 ταρρόζερω, λιγαῖε, πυροσπύρε, Νύσιε, λυσεῦ,
 μηροτρεφές, λιγνῖτα, πυρίπνοε καὶ τελετάρχα,
 πυκτέρι', Εὐβοιλεῦ, μυριηγόρε, θηρσοτινάγια,
 ὄραιοι ἄρορητον, τρισητές, κοίσιον Διὸς ἔροτος, 5
 πρωτογόν', ἤριζεπαῖε, θεῶν πάτερ ἡδὲ καὶ υἱέ, 5
 ὠριάδιε, σκηπτοῦχε, χοροίμανές, ἡγέτα κόμων,
 βακχεῖων ἀγίας ιουιετρίδας ἀμφὶ τιθήνας,
 ῥήξιχθον, πυριγεγγές, ἐπάφιε, κοῦρε διμῆτορ,
 οὔρεσίφοιτος, Ἔρω, νεβριδοσινόλος, ἀμφιέτιρε, 10
 Παιὰν θηρσεγχής, ὑποζόλπιε, βοτρυνόκοσμε,
 Βάσσαρε, κισσοχαρές, πολυπάρθενε, κύνιμε κοῦρε ·
 ἔλθέ, μάλαρ, μύστιγχι βρύων νεχαρισμένος αἰεὶ.

7 πολυανθεῖς Hermann] πολύνανθοι. — 13 δορυμοχαρεῖς Heringa] δορυμο-
 χαρεῖς. — 15 Νυσαῖαι Abel] νύσσιαι. — 18 σὺν ἀξιτρόφοισιν ἐν
 ὥραις codl.

ΛΙΛ. 1 μαινόλα Hermann] μαριζέ. — 2 νύσσιε codl. — λυσεῦ
 Schneider] λυσσεῦ. — 3 μηροτρεφές Abel] μηροτρεφής. — πυρίπνοε
 Hermann] πυριπνόε. — 7 ἡγέτα Abel] ἀγέτα. — 8 τιθήνας Wiel]
 γαλιναῖς. — 9 ῥήξιχθον Abel] ῥήξιχθων. — διμῆτορ Abel] διμάτωρ. —
 10 οὔρεσίφοιτος Abel] οὔρεσιφοῖτα. — νεβριδοσινόλος Hermann] νεβρι-
 δοσινόλε. — 11 θηρσεγχής Hermann] θηρσεγχής. — 12 κισσοχαρές
 Abel] κισσοχαρής. — κύνιμε κοῦρε Wiel] καὶ διάκοσμε. — 13 μύ-
 στιγχι Hermann] μύστισσι. — νεχαρισμένος Abel] νεχαρημένος.

LIII. ΑΜΦΙΕΤΟΥΣ, θνιμίαμα πάντα πλὴν λιβάνου, καὶ
σπένδε γάλα.

Ἀμφιετῇ καλέω Βάκχον, χθόνιον Διόνυσον,
ἐγρόμενον κοῦραις ἅμα νέμγαις ἐνπλοκάμοισιν,
ὃς παρὰ Φερσεφόνης ἱεροῖσι δόμοισιν ἱαύων
κοιμῖζει τριετῆρα χρόνον, Βακχῆιοι, ἀγρόν.
αὐτὸς δ' ἤνικα τὸν τριετῆ πάλι κῶμον ἐγείρεις,
εἰς ὕμνον τρέπεται σὺν ἐξῴνοισι τιθήναις
ἐνᾶζων κινῶν τε χοροὺς ἐνὶ κελιάσιν ὥραις.
ἀλλὰ, μάκαρ, γλοῦκαρπε, κερασφόρε, κάρπιμε Βάκχε,
βαῖν' ἐπὶ πάνθειον τελετὴν γανόωντι προσώπῳ
εὐιέροις καρποῖσι τελεσσιγόνοισι βροᾶζων.

5

10

LIV. ΣΙΛΗΝΟΥ ΣΑΤΥΡΟΥ ΒΑΚΧΩΝ, θνιμίαμα μάνναν.

Κλυθί μεν, ὦ πολύσεμνε τροφός, Βάκχοιο τιθῆνέ,
Σιληνῶν ὅχ' ἄριστε, τετιμένε πᾶσι θεοῖσι
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ τριετηρίσιν ὥραις,
ἀγνοτελές, γεραρός, θιάσου νομίον τελετάρχα,
εὐαστής, φιλάγρυπνε σὺν ἐξῴνοισι τιθήναις,
Ναῖσι καὶ Βάκχαις ἡγούμενε κισσοφόροισι·
δεῦρ' ἐπὶ πάνθειον τελετὴν Σατύροις ἅμα πᾶσι
θνητοτύποις, εὖασμα διδοὺς Βάκχοιο ἄνακτος,
σὶν Βάκχαις ληναῖα τελεσφόρα σεμνὰ προπέμπτων,
ἔργια νικτιγαῇ τελεταῖς ἀγίαις ἀνασφαίνων,
ἐνᾶζων, φιλόθυρσε, γαληνιόων θιάσοισιν.

5

10

LV. Εἰς ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Οὐρανίη, πολύνεμε, φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη,
ποντογενές, γενέτειρα θεά, φιλοπαύνη, σεμνή,

LIII. 2 ἐνπλοκάμοις codd., corr. Stephanus. — 3 Φερσεφόνης Abel] περσεφόνης. — 5 ἐγείρης Hermann] ἐγείροις. — 6 τρέπεται Mitscherlich] τρέπεται. — 7 χρόνους codd. — 10 εὐιέροις codd.

LXIV. 1 μεν Hermann] μον. — τροφός Abel] τροφέ. — 4 ἀγνοτελής (sic) Casaubonus] ἀγνοτερής. — θιάσ' ἐννομίον codd. — 5 φιλάγρυπνε νεάζων οἷσι σιληνοῖς codd., corr. Dorville. — 6 Βάκχαις Dinner] βάκχοις. — κισσοφόροισι Hermann] κισσοφόροισι. — 8 Βάκχοιο Hermann] βακχεῖον.

LV. 1 οὐρανίη Hermann] οὐρανία. — 2 ποντογενές Abel] ποντογενής.

νυκτερίη, ξεύλειρα, δολοπλόκε, μῆτερ ἀνάγκης·
 πάντα γὰρ ἐκ σέθεν ἐστίν, ὑπεξεύξω δέ τε κόσμον
 καὶ κρατέεις τρισσῶν μοιρῶν, γεννῆς δὲ τὰ πάντα, 5
 ὅσσα τ' ἐν οὐρανῷ ἐσσι καὶ ἐν γαίῃ πολυκάρπῳ
 ἐν πόντῳ τε βυθῷ, σεμνὴ Βάκχοιο πάρεδρε,
 τερπομένη θαλήσι, γαμοστόλε, μῆτερ ἐρώτιν,
 πειθοῖ λεκτροχαρές, κρυφίη, χαριδῶτι ἄνασσα,
 φαινομένη, ἀφανής, ἐρασιπλόκαμ', εὐπατέρεια, 10
 νυμφιδίη, σὺνδαιτι, θεῶν σκηπτοῦχε, λυκείη,
 γεννοδότειρα, φίλανδρε, ποθεινοτάτῃ, βιοδῶτι,
 ἐνξεύξασα βροτοὺς ἀχαλινώτοισιν ἀνάγκαις
 καὶ θηρῶν πολὺν θῦλον ἐρωμανέων ὑπὸ φίλτρων·
 ἔρχεο, Κυπρογενὲς θεῖον γένος, εἴτ' ἐν' Ὀλύμπῳ 15
 ἐσσί, θεὰ βασιλεία, καλῷ γήθουσα προσώπῳ,
 εἴτε καὶ εὐλιβάνου Συρίης ἔδος ἀμφιπολεύνεις,
 εἴτε σύ γ' ἐν πεδίοισι σὺν ἄρμασι χρυσεοτενύτοις
 Αἰγύπτου κατέχεις ἱερῆς γονιμῶδεα λουτρά,
 ἣ καὶ νυκνείοισιν ὄχοις ἐπὶ πόντιον οἶδμα 20
 ἐρχομένη χαίρεις κητῶν κυκλήσι χορείαις,
 ἣ νύμφαις τέρπῃ καλυκώπισιν ἐν χθονὶ Δίῃ,
 θυνᾶς ἐπ' αἰγιαλοῖς ψαμαθώδεσιν ἄλματι κοῖφῳ·
 εἴτ' ἐν Κύπρῳ, ἄνασσα, τροφῷ σέο, ἔνθα καλαί σε
 παρθένοι ἄδμῃται νύμφαι τ' ἀνὰ πάντ' ἐνιαυτὸν 25
 ἑμνοῦσιν, σέ, μάκαιρα, καὶ ἄμβροτον ἄγνὸν Ἄδωνιν.

3 νυκτερίη Hermann] νυκτερία. — 4 ὑπεξεύξω δὲ κόσμον codd., corr. Hermann. — 7 ἐν πόντῳ τε βυθῷ τε codd., corr. Hermann. — 8 θαλήσι Hermann] θαλάισι. — 9 λεκτροχαρές Abel] λεκτροχαρής. — κρυφίη Hermann] κρυφία. — 10 τ' ante ἀφανής deletit Abel. — ἐρασιπλόκαμ' Abel] ἐρατοπλόκαμ'. — 11 νυμφιδίη Hermann] νυμφιδία. — σὺνδαιτι Her- ringa] σὺν δαιτί. — λυκείη Abel] λύκαινα. — 13 ἐνξεύξασα Hermann] ἣ ξεύξασα. — 14 ἐρωτομανῶν ἀπό codd., corr. Hermann. — 16 ἐσσί Hermann] εἰ σύ. — 20 νυκνείοισιν Wiel] νυανέοις. — ὄχοις Hermann] ὄχθοις. — 21 ἐρχομένη Hermann] τερπομένη. — κητῶν Wiel] θνητῶν. — κυκλήσι Hermann] κυκλίσαισι. — 22 καλυκώπισιν Wiel] νυανώπισιν. — 23 θυνᾶς Hermann] θύνας. — ψαμαθώδεσιν Abel] ψαμμώδεσιν. — ἄρματι codd. — 25 ἄδμῃται Abel] ἀδμῃται.

ἐλθέ, μάκαιρα θεά, μάλ' ἐπήρατον εἶδος ἔχουσα·
 ψυχῇ γάρ σε καλῶ σεμνῇ ἁγίοισι λόγοισιν.

LVI. ΑἰΩΝΙΟΣ, Θυμίαμα ἀρώματα.

Κλῦθί μεν ἐνχομένοι, πολιῶν τε, δαῖμον ἄριστε,
 ἄβροζόμη, φιλέρημε, βρύων ὄρησι ποθειναῖς,
 Εὐβοιῦν, πολέμορθε, τροφὸς πάντων ἀρίδην τε,
 κοῖρη καὶ κόρη, πασιγαῆς θάλος αἰέν, Ἄδωνι,
 σβεννύμενος λάμπων τε καλαῖς ἐνὶ κυκλάσιν ὥραις, 5
 αὐξιθαλές, δίκερως, πολυήρατε, δακρυότιμε,
 ἀγλαόμορθε, κνηγεσίαις χαίρων, βαθιχαῖτα,
 ἱμερόνοιος, Κύπριδος γλυκερὸν θάλος, ἔρως ἔρωτος,
 Φερσεφόνης ἔρασιπλοκάμου λέκτροισι λοχευθεῖς,
 ὅς ποτὲ μὲν ναίεις ἐπὶ Τάρταρον ἡρόεντα, 10
 ἤδὲ πάλιν πρὸς Ὀλυμπον ἄγεις δέμας ὠριόλαρπον·
 ἐλθέ, μάκαρ, μίστησι φέρων καρποὺς ἀπὸ γαίης.

LVII. ΕΡΜΟΥ ΧΘΟΝΙΟΥ, Θυμίαμα στέρακα.

Κωκυτοῦ ναίων ἀνιπτόστροφον οἶμον ἀνάγκης,
 ὅς ψυχὰς θνητῶν κατὰγεις ἐπὶ νέστερα γαίης,
 Ἑρμῆ, βακχεχόροιο Διωνύσοιο γένεθλον
 καὶ Παφίης κοῖρης, ἐλικοβλεφάρου Ἀφροδίτης,
 ὅς παρὰ Φερσεφόνης ἱερὸν δέμον ἀμφιπολείεις, 5
 αἰνομέροις ψυχαῖς πομπὸς κατὰ γαῖαν ὑπάρχων,
 ὅς κατὰγεις, ὅπότε' ἂν μοίρης χρόνος εἰσαφίκηται,
 εὐτέρῳ ῥάβδῳ θέλγων ἐπνοδιώτιδι πάντα,
 καὶ πάλιν ἐπνύοντας ἐγείρεις· σοὶ γὰρ ἔδωκε
 τιμὴν Φερσεφόνηια θεὰ κατὰ Τάρταρον εὐρὺν 10

LVI. 1 μεν Hermann] μον. — 2 ὥραισι (sic) Ruhnken] ᾠδαῖσι. —
 3 Εὐβοιῦν Hermann] εὐβοιῦν. — τροφὸς Abel] τροφή. — 4 κόρη]
 κοῖρη codd. — πασιγαῆς Wiel] σὺ πᾶσιν. — 5 σβεννύμενος codd. —
 ἐνὶ Wiel] ἐν. — 6 αὐξιθαλές Abel] αὐξιθαλής. — 7 κνηγεσίαις
 Dinner] κνηγεσίαις. — 12 μύστησι Hermann] μύστασι.

LVII. 3 βακχεχόροιο Casaubonus] βάκχε χοροῖο. — 5 Φερσεφόνης
 Abel] περσεφόνης. — 7 ὅπότε' ἂν Abel] ὅποτεν. — 8 ἐπνοδιώτιρα
 codd.

ψυχαῖς αἰνομόροις θνητῶν ὁδὸν ἡγεμονεῖειν.
ἀλλὰ, μάκαρ, πέμπτοις μύσταις τέλος ἔσθλόν ἐπ' ἔργοις.

LVIII. ΕΡΩΤΟΣ, Θυμιάμα ἀρώματα.

Κιλήσω μέγαν, ἄγνόν, ἑράσμιον, ἦδ' ἐν Ἐρώτα,
ιοξαιλῇ, πτερόεντα, πτερόβομον, εἴδομον ἰριῇ,
συμπαῖζοντα θεοῖς ἦδ' ἐν θνητοῖς ἀνθρώποις,
εἰπάλαμον, διφιῇ, πάντων κληίδας ἔχοντα,
αἰθέρος οὐρανόου, πόντου, χθονός, ἦδ' ὅσα θνητοῖς 5
πνεύματα παντογένηθλα Ῥέα βόσκει χλοόζαυτος,
ἦδ' ὅσα Τάρταρος εὐρύς ἔχει πόντος θ' ἁλίδουπος·
μοῦνος γὰρ τοῦτων πάντων οἷηκα κρατύνεις.
ἀλλὰ, μάκαρ, καθαραῖς γνώμαις μύστησι σινέροχοι,
φαύλους δ' ἐκτοπίους θ' ὀρμαῖς ἀπὸ τῶνδ' ἀπόπεμπε. 10

LIX. ΜΟΙΡΩΝ, Θυμιάμα ἀρώματα.

Μοῖραι ἀπειρέσιοι, Νεκτὸς φίλα τέκνα μελαίνης,
κλῦτέ μεν εἰχομένοι, πολιώνυμοι, αἵτ' ἐπὶ λίμνης
ὀρφναίης, ἵνα λεγρὸν ἕδωρ νυχίης ἐπὶ θέρμης
ῥήγνται ἐν σκιερῷ λιπαροῦ μυχῷ εὐλίθου ἄντρου,
ναῖονσαι πεπότησθε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν· 5
ἔνθεν ἐπὶ βρότειον δόκιμον γένος ἐλπίδι κοῦφῃ
στείχετε πορφυρέῃσι καλυψάμεναι ὀθόνησι
μορσίμῳ ἐν πεδίῳ, ὅθι πάγγενον ἄρμα διώκει
δόξα δίκης παρὰ τέρμα καὶ ἐλπίδος ἦδ' ἐμεριμνῶν
καὶ νόμον ὠγγίον καὶ ἀπείροτος ἐννόμου ἀρχῆς· 10
Μοῖρα γὰρ ἐν βιότῳ καθορᾷ μόνῃ, οὐδ' ἐτις ἄλλος
ἀθανάτων, οὐ ἔχουσι νόρον νιφόεντος Ὀλύμπου,
καὶ Διὸς ὄμμα τέλειον· ἐπεὶ γ' ἔσα γίγνεται ἥμῃν,

11 αἰνομόροις Abel] ἀενάοις.

LVIII. 2 τοξονλῇ? — πτερόβομον Hermann] πτερόδομον. — 6
Ῥέα Wiel] θεά. — 9 μύστησι Hermann] μύσταις.

LIX. 2 μεν Abel] μου. — 3 ὀρφναίης Wiel] οὐρανίας. — λεγρὸν
Wiel] λεγρόν. — νυχίης Abel] νυχίας. — 4 λιπαρῷ μυχῷ εὐλίθῳ
ἄντρον codd., corr. Hermann. — 6 κοῦφῃ Hermann] κοῦφον. — 7
πορφυρέῃσι Hermann] πορφυρέαισι. —

Μοῖρά τε καὶ Λιὸς οἶδε νόος διὰ παντὸς ἅπαντα.
 ἀλλὰ μοι, ἥρεια, μαλακόφρονες, ἠπιόθιμοι,
 Ἀτροπε καὶ Λάχεσι, Κλωθῶ, μόλει', εὐπατέρειαι,
 νεκτέρειαι, ἀφανεῖς, ἀμετάτροποι, αἰὲν ἀτειρεῖς,
 παντοδότειραι, ἀφαιρέτιδες θνητοῖσιν ἀνάγκης·

15

Μοῖραι, ἀκοῖσαι' ἐμῶν ὁσίων λοιπῶν τε καὶ εὐχῶν,
 ἐρχόμεναι μύσταις λαθικηδέες εὔφρονι βονλῇ.

20

LX. ΧΑΡΙΤΩΝ, Θυμιάμα στέρρακα.

Κλῦτέ μεν, ᾧ Χάριτες μεγαλῶντιμοι, ἀγλαότιμοι,
 θυγατέρες Ζηρός τε καὶ Εὐρυνόμης βαθυκόλπον,
 Ἀγλαΐη Θαλίη τε καὶ Εὐφροσύνη πολύολβε,
 χαρμοσύνης γενέτειραι, ἐράσμιαι, εὔφρονες, ἀγναί,
 αἰολόμορφοι, αἰεθαλές, θνητοῖσι ποθειναί·

5

οὔτε γὰρ ἡέλιον ταχινὰ γλόγες οὔτε σελήνης
 καὶ σοφίης ἀρετῆς τε καὶ ἐργασίμου θρασύτητος
 εὐχέει' οὔτε βίου λιπαρῆς περικαλλέος ἥβης
 ἐμῶν χωρὶς ἐγείρει εὐφροσύνας βιότοιο·

εὐκταῖται, κικλάδες, καλινκώπιδες, ἱερόεσσαι·
 ἔλθοιτ' ὀλβοδότειραι, αἰὲ μύστησι προσηγεῖς.

10

LXI. NEMESEΩΣ ΥΜΝΟΣ.

ᾧ Νέμεσι, κλῦζω σε, θεά, βασίλεια μεγίστη,
 πανδερχῆς, ἐσορῶσα βίον θνητῶν πολιγύλων·
 αἰδίη, πολύσεμνε, μόνη χαίρουσα δικαίοις,
 ἀλλ' ἔχθουσα λόγον πολιποίικilon, ἄστατον αἰεῖ,

14 διὰ παντός Abel] διαπαντός. — 15 ἄεριοι (sic) Ruhnken] νεκτέριοι. —
 17 νεκτέριοι (sic) Ruhnken] ἄεριοι. — 18 ἀνάγκης Hermann] ἀνάγκη. —
 20 λαθικηδέες Abel] λυσιπήμονες. — Post v. 20 sequitur in codd. hic
 versus Μοιρῶων τέλος ἔλλαβ' αἰοιδή, ἣν ἔφαν' Ὀρφενός.

LX. 1 μεν Abel] μοι. — 2 Εὐρυνόμης Schrader] ἐνρομῆς. — 3
 Θαλίη τε Hermann] τε θάλλεια. — 4 εὔφρονες Slothouwer] εὐφροσύν'. —
 Vss. 6-9 ex hymno LXIX. huc transposuit Ruhnken. — 7 σοφίης Her-
 mann] σοφίας. — 8 εὐχέει' Wiel] εὔχαρι. — λιπαρῆς Hermann] λι-
 παρᾶς. — 11 μύστησι Hermann] μύσταισι.

LXI. 2 πολυθρύ(λ)ων vel πολν . . . codd. — 3 αἰδίη Hermann]
 αἰδία. — 4 ἀλλ' ἔχθουσα Wiel] ἀλλάσσουσα.

ἦν πάντες δεδίασι βροτοὶ ζυγὸν αὐχένι θέντες·
 σοὶ γὰρ αἰὶ γνώμη πάντων μέλει, οὐδέ σε λήθει
 ψυχῇ ὑπερφρονέουσα λόγων ἀδιακρίτῃ ὀριῇ·
 πάντ' ἐσορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις, πάντα βραβεύεις·
 ἐν σοὶ δ' εἰσὶ δίκαι θνητῶν, παντεπέρτατε δαῖμον.
 ἐλθέ, μάκαιρ', ἀγνή, μύσταις ἐπιτάρροθος αἰεὶ·
 δὸς δ' ἀγαθὴν διάνοιαν ἔχειν, παύονσα πανεχθεῖς
 γνώμας οὐχ ἐσίας, παντεπέρφρονας, ἄλλοπροσάλλας.

LXII. ΔΙΚΗΣ, Θυμιάμα λίβανον.

Ὅμιμα Δίκης μέλπω πανδερχέος, ἀγλαομόρφοι,
 ἦ καὶ Ζηρὸς ἀνακτος ἐπὶ θρόνον ἱερὸν ἔξει
 οὐρανόθεν καθορῶσα βίον θνητῶν πολυηέλων,
 τοῖς ἀδίκοις τιμωρὸς ἐπιβρίθουσα δικαίῃ,
 ἐξ ἰσότητος ἀληθείῃ συνάγουσ' ἀνόμοια·
 πάντα γάρ, ὅσσα κακαῖς γνώμας θνητοῖσιν ὀχεῖται,
 δύσκριτα, βουλομένοις τὸ πλεόν βουλαῖς ἀδίκοιςι,
 μούνη ἐπεμβαίνουσα δίκην ἀδίκοις ἐπεγείρεις·
 ἐχθρὴ τῶν ἀδίκων, εὐφρων δὲ σύνεσσι δικαίοις.
 ἀλλὰ, θεά, μὲν' ἔτι γνώμας ἐσθλῇσι δικαίῃ,
 ὥς ἂν αἰὶ βιοτῆς τὸ πεπρωμένον ἡμᾶς ἐπέλθῃ.

LXIII. ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, Θυμιάμα λίβανον.

Ὡ θνητοῖσι δικαιοτάτῃ, πολέολβε, ποθεινὴ,
 ἐξ ἰσότητος αἰὲ θνητοῖς χαίρονσα δικαίοις,
 πάντιμ', ὀλβιόμοιρε, Δικαιοσύνη μεγαλανχές,
 ἦ καθαραῖς γνώμας αἰεὶ τὰ δέοντα βραβεύεις,
 ἄθραυστος τὸ σινειδὸς· αἰὲ θραύεις γὰρ ἅπαντας,

5 δεδίασι Pierson] δεδάσσι. — 6 σοί Hermann] σή. — μέλει Hermann]
 πέλει. — 8 ἐπακούεις καὶ πάντα codd. — 12 ἄλλοπροσάλλας
 Hermann] ἄλλιτροτάτας.

LXII. 4 δικαίῃ Hermann] δίκαια. — 5 ἀληθείῃ Hermann] ἀλη-
 θείας. — ἀνόμοια Abel] ἀνομοῖα. — 9 ἐχθρὴ Hermann] ἐχθρά. —
 εὐφρων codd. — 10 ἐσθλαῖσι δικαία (-αῖα) codd., corr. Hermann. —
 11 ἐπέλθοι codd.

LXIII. 3 πάντιμα Dinner] πάντιμε. — μεγαλανχές Abel] μεγαλανυχής.

ὅσσοι μὴ τὲ σὸν ἦλθον ἱπὸ ξιγόν, ἄλλοπρόσαλλοι,
 πλάσιγ' ἔτι βριαρῇσι παρεγλίναντες ἀπλήστως·
 ἀστασίαστε, γίλη πάντων, γιλόκωμ', ἐρατεινῇ,
 εὐρήνῃ χαίρουσα, βίον ζηλοῦσα βέβαιον·
 αἰεὶ γὰρ τὸ πλεόν στιγέεις, ἰσότητι δὲ χαίρεις·
 ἐν σοὶ γὰρ σοφίῃ ἀρετῆς τέλος ἐσθλὸν ἱκάνει.
 κλῦθι, θεά, κακίην θνητῶν θραύουσα δικαίως,
 ὥς ἂν ἰσορροπήσιν αἰεὶ βίος ἐσθλὸς ὁδεύῃ
 θνητῶν ἀνθρώπων, οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσι,
 καὶ ζώων πάντων, ὅπ' ὅς' ἐν κόλποισι τιθῇ·
 γαῖα θεὰ μήτηρ καὶ πόντιος εὐνάλιος Ζεὺς.

LXIV. ΥΜΝΟΣ ΝΟΜΟΥ.

Ἀθανάτων καλέω καὶ θνητῶν ἀγνὸν ἄνακτα,
 οὐράνιον Νόμον, ἀστροθέτην, σφρηγῖδα δικαίην
 πόντου τ' εὐναλίου καὶ γῆς, γέσεως τὸ βέβαιον
 ἀκλινὲς ἀστασίαστον αἰεὶ τηροῦντα νόμοισιν,
 οἷσιν ἄνωθε γέρον μέγαν οὐρανὸν αὐτὸς ὁδεύει,
 καὶ φθόνον οὐτιδανὸν ῥοῖζον ἐρόπδον ἐκτὸς ἐλαίνει·
 ὃς καὶ θνητοῖσιν βιοτῆς τέλος ἐσθλὸν ἐγείρει·
 αὐτὸς γὰρ μοῦνος ζώων οἴηκα κρατύνει
 γνώμῃς ὀρθοτάταις σπινεύων, ἀδιάστροφος αἰεὶ,
 ὠγύγιος, πολίπειρος, ἀβλάπτως πᾶσι σπινεύων
 τοῖς νομίμοις, ἀνόμοις δὲ γέρον κακότητα βαρεῖαν.
 ἀλλὰ, μάκαρ, πάντιμε, φερόλβιε, πᾶσι ποθεινέ,
 εὐμενὲς ἦτορ ἔχων μνήμην σέο πέμπε, φέριστε.

LXV. ΑΡΕΟΣ, Θυμιάμα λίβανον.

Ἀρρηκτ', ὀβριμόθυμε, μεγασθενές, ὄβριμε δαῖμον,
 ὀπλοχαρῆς, ἀδάμαστε, βροτοκτόνε, τειχεσιπλήτα,

6 ἄλλοπρόσαλλοι Hermann] ἀλλ' ἐπὲρ αὐτοῦ. — 7 βριαρῇσι Her-
 mann] βριαραῖσι. — 8 ἀστασίαστε codd. — 11 σοφίῃ Hermann]
 σοφίης. — ἐσθλὸν Lennep] ἄλλον. — 13 ἰσορροπήσιν Hermann]
 ἰσορροπίασιν. — ὁδεύῃ Abel] ὁδεύοι.

LXIV. 2 σφρηγῖδα δικαίην Hermann] σφραγῖδα δικαίαν. — 4 ἀκλινὲς
 Stephanus] ἀκλινῇ. — 6 οὐτιδανόν Wiel] οὐ δικαίον. — ἐκτός Wiel] αὐτός.

LXV. 1 ὀβριμόθυμε codd. — ὄβριμε Abel] ὀμβριμε.

Ἄρες ἄναξ, ὀπλόδουπε, γόνοις πεπαλαγμένος αἰεί,
 αἶμαί τ' ἀνδρογόνῃ χαίρων, πολεμιόζλωνε, φριχτέ,
 ὃς ποθέεις ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσι δῆριν ἄμουνσον·
 στῆσον ἔριν λισσῶσαν, ἄνεσ πόνον ἀλγεσίθρυμον,
 ἐς δὲ πόθον νεῦσον Κύπριδος κόμους τε Ληαίου
 ἀλλάξας ἀλκὴν ὕπλων εἰς ἔργα τὰ Ληοῖς.

5

LXVI. ΗΦΑΙΣΤΟΥ, θνητῆς βασιλείας.

Ἥφαιστ' ὀβριμόθυμε, μεγασθενές, ἀγάμιτον πῦρ,
 λαμπόμενε φλογεραῖς αὐγαῖς, φρεσὶμβροτε δαῖμον,
 φωσφόρε, καρτερόχειρ, αἰώνιε, τεχνοδίατε,
 ἐργαστήρ, κόσμοιο μέρος, στοιχεῖον ἀμεμγές,
 παμψάγε, πανδαμάτωρ, παντύτερτατε, παντοδίατε,
 αἰθήρ, ἥλιος, ἄστρα, σελήνη, γῶς ἀμείαντον·
 ταῦτα γὰρ Ἥφαιστοιο μέλη θνητοῖσι προσφαίνει.
 πάντα δὲ οἶκον ἔχεις, πᾶσαν πόλιν, ἔθνεα πάντα,
 σώματά τε θνητῶν οἰκεῖς, πολύλοβ' ἐχθραίε.
 κλέθι, μάκαρ, κλέψω σε πρὸς εὐιέρους ἐπιλοιβάς,
 αἰὲν ὕπως χαίρουσιν ἐπ' ἔργοις ἡμέρος ἔλθης.
 παῦσον λισσῶσαν μακίην πρὸς ἀκαμάτοιο
 καῦσιν ἔχων φύσεως ἐν σώμασιν ἡμετέροισιν.

5

10

LXVII. ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ, θνητῆς βασιλείας.

Ἥγῃρ πάντων, Ἀσκληπιέ, δέσποτα Παιάν,
 θέλων ἀνθρώπων πολυαλγέα πῆματα ρούσων,
 ἡτιόδωρε, κραταίε, μόλοις κατὰγων ἔγχειαν
 καὶ παύων ρούσους χαλεπὰς θανάτοιο τε κῆρας,
 ἀνξιθαλὲς κοῦρος καὶ ἀλεξίσταλ', ὀλβιόμοιρε,
 Φοῖβος Ἀπόλλωνος κρατερὸν θάλος, ἀγλαότιμον,

5

3 ὀπλόδουπε Pierson] δολόδουπε. — 4 τ' add. Hermann. — 7 ἐς
 Abel] εἰς. — Ληαίου Lennep] λυαίους.

LXVI. 1 ὀβριμόθυμε codd. — 2 φλογεραῖς Abel] φλογίαις. —
 αὐγαῖς Hermann] αἶραις. — 5 πανδαμάτωρ Abel] πανδαμάτωρ. —
 10 σε add. Lennep. — 11 αἰὲν Hermann] αἰεί. — ἔλθης Hermann]
 ἔλθοις. — 12 μακίην Hermann] μακίαν.

LXVII. 3 κατὰγων καὶ ἔγχειαν codd. — 5 ἀνξιθαλὲς κοῦρος καὶ
 Abel] ἀνξιθαλὲς κοῦρε.

ἐχθρὸν νόσων, Ὑγίειαν ἔχων σίλλεπτρον ἀμειψῆ,
ἐλθέ, μάκαρ, σωτήρ, βιοτῆς τέλος ἐσθλὸν ὅπασζων.

LXVIII. ΥΤΕΙΛΑΣ, Θυμιάμα μάνναν.

Ἱμερόεσσ', ἐρατῇ, πολυθάλμιε, παμβασίλεια,
κλῦθι, μάκαρ' Ὑγίεια, φερόλβιε, μῆτερ ἀπάντων·
ἐκ σέο γὰρ νοῦσοι μὲν ἀποφθινύθουσι βροτοῖσι,
πᾶς δὲ δόμος θάλλει πολυγηθῆς εἵνεκα σεῖο,
καὶ τέχναι βροίθουσι· ποθεῖ δέ σε κόσμος, ἄνασσα,
μοῦνος δὲ στυγέει σ' Αἰδῆς ψυχολύτρος αἰεὶ,
ἀιθαλῆς, εἵκταιοτάτη, θνητῶν ἀνάπαιμα·
σοῦ γὰρ ἄτερ πάντ' ἐστὶν ἀνωφελέ' ἀνθρώποισιν·
οὔτε γὰρ ὀλβოდότης Πλοῦτος γλυκερὸς θαλίῃσιν,
οὔτε γέρων πολύμοχθος ἄτερ σέο γίγνεται ἀνὴρ·
πάντων γὰρ κρατέεις μούνη καὶ πᾶσιν ἀνάσσεις.
ἀλλὰ, θεά, μόλε μυστιπύλοισ ἐπιτάροθος αἰεὶ
δρομένη νοῦσων χαλεπῶν κακόποτον ἀνὴρ.

LXIX. ΕΡΙΝΝΥΩΝ, Θυμιάμα στέρρακα καὶ μάνναν.

Κλῦτε, θεαὶ πάντιμοι, ἐρίβρομοι, εὐάστειραι,
Τισιγόνη τε καὶ Ἀλληγτιὼ καὶ διὰ Μέγαιρα·
νυκτέραι, μύχαι, ὑπὸ κεύθεσιν οἴκι' ἔχουσαι
ἄνθρωπ' ἐν ἡρόεντι παρὰ Στυγὸς ἱερὸν ἔδωρ,
οὐχ ὅσαις βουλῇσι βροτῶν πεποτημέναι αἰεὶ
λυσσηρεῖς, ἀγέρωχοι, ἐπενάζουσαι ἀνάγκαις,
θηρόπεπλοι, τιμωροί, ἐρισθενέες, βαρυναλγείς,
Ἀίδεω χθόνιαι, φοβεραὶ κέραι, αἰολόμορφοι,
ἡέριαι, ἀφανεῖς, ὠκύδρομοι ὥστε νόημα,
αἵτ' αἰεὶ θνητῶν πάντων ἐπ' ἀπείρονα γῆλα
ὄμμα Δίκης ἐφορᾶτε, δικασπύλοι αἰὲν ἐοῦσαι.
ἀλλὰ, θεαὶ Μοῖραι, ὀφιοπλόκαμοι, πολέμορφοι,
προγῆνοον μετὰθεσθε βίου μαλακόφρονα δόξαν.

LXVIII. 7 ἀειθαλῆς (ἀειθαλῆς) codd. — 8 ἀνωφελέ' Abel] ἀνω-
φελῆ. — 9 γίγνεται Hermann] γίνεται.

LXIX. 2 μεγάρα codd. — 5 βουλῇσι Hermann] βουλαῖσι. —
Post v. 9 ante Rubkenium legebantur versus quos ille in h. LX. transtulit. —
13 προγῆνοον Hermann] προάγονον.

LXX. ΕΥΜΕΝΙΩΝ, Θυμίαμα ἀρώματα.

Κλῦτέ μεν, Εὐμενίδες μεγαλώνημοι, εὐφροσι βουλῇ,
 ἀγναὶ θυγατέρες μέγαλοιο Διὸς χθονίοιο
 Φερσεφόνης τ', ἐρατῆς κοῦρης καλλιπλοκάμοιο,
 αἶ πάντων καθορᾶτε βίον θνητῶν ἀσεβούντων,
 τῶν ἀδίκων τιμωροί, ἐφεστηκῦναι ἀνάγκη, 5
 κτανόχρωτοι ἄνασσαι, ἀπαστράπτουσαι ἀπ' ὅσων
 δεινὴν ἀντανγῇ γάεος σαρκοφθόρον αἵγλην·
 αἰδίοι, φοβερῶπες, ἀπόστροφοι, αὐτοκράτειραι,
 λυσιμελεῖς οἴστρον, βλοσυραί, νύχαι, πολέποτμοι,
 νυκτέριαι κοῦραι, ὄφιοπλόκαμοι, φοβερῶπες· 10
 ἡμᾶς κικλήσκω γνώμῃσι δόσιγσι πελάζειν.

LXXI. ΜΕΛΙΝΟΗΣ, Θυμίαμα ἀρώματα.

Μελινόην καλέω, νύμφην χθονίην, κοροκόπεπλον,
 ἦν παρὰ Κωκυτοῦ προχοαῖς ἐλοχεύσατο σεινὴ
 Φερσεφόνη λέκτροις ἱεροῖς Ζηνὸς Κρονίοιο,
 ἧ ψεισθεῖς Πλούτων' ἐμίγη δολίαις ἀπάτησι,
 θυμῷ Φερσεφόνης δὲ δισώματον ἔσπασε χοιρὴν, 5
 ἧ θνητοὺς μαίνει φαντάσμασιν ἡερίοισιν,
 ἀλλοκότοις ἰδέαις μορφῆς τύπον ἐκπροφανοῦσα,
 ἄλλοιτε μὲν προφανῆς, ποτὲ δὲ σκοτέεσσα, νυχανγῆς,
 ἀνταίαις ἐφόδοισι κατὰ ζοφοειδέα νύκτα.
 ἀλλά, θεά, λίτομαί σε, καταχθονίων βασιλεια, 10
 νυχτῆς ἐκπέμποις οἴστρον ἐπὶ τέρματα γαίης,
 εὐμενὲς εἰέρον μύσταις φαίνουσα πρόσωπον.

LXXII. ΤΥΧΗΣ, Θυμίαμα λίβανον.

Δεῦρο, Τύχη· καλέω σ', ἀγαθὴν κράντειραν ἐπ' εὐχαῖς,
 μελιχίην, ἐνοδῖτιν, ἐπ' εὐόλοισι κτεάτεσσιν,

LXX. 4 ἡ πάντων καθορᾶ βίοντον codd., corr. Hermann. — 9 βλοσυ-
 ραὶ Lennep et νύχαι Hermann; codd. βλοσυροννύχαι. — 11 δόσιγσι
 Hermann] δόσαισι.

LXXI. In inscriptione Μελινόης Lobeck pro μηλινόης. — 1 Μελινόην
 Lobeck] μηλινόην. — χθονίην Hermann] χθονίαν. — 4 Πλούτων' Gesner]
 Πλούτων. — ἀπάτησιν (sic) Hermann] ἀπάταισι. — 7 ἐκπροφανοῦς (ἐκ-
 προφαί...) codd. — 11 ἐκπέμποις Hermann] ἐκπέμπειν. — 12 εὐέροις?

LXXII. 2 μελιχίην Hermann] μελιχίαν.

"Αρτεμιν ἡγεμόνην, μεγαλύνεμον, Εὐβοιῆλος
 αἵματος ἐκγεγῶσαν, ἀπρόσμαχον εἶδος ἐχοῖσαν,
 τυμβιδίην, πολὺπλαγζτον, αἰδιδιμον ἀνθρώποισιν.
 ἐν σοὶ γὰρ βίοςτος θνητῶν παμποίκιλός ἐστιν·
 οἷς μὲν γὰρ τεύχεις κτεάνων πληῆθος πολὺόλβον,
 οἷς δὲ κακὴν πενίην θνιψὶ χόλον ἐρμαιίνουσα.
 ἀλλὰ, θεά, λίτομαί σε μολεῖν βίῳ εὐμενέουσιν,
 ὀλβοῖσι πληῆθουσιν ἐπ' εὐόλβοις κτεάτεσσιν.

5

10

LXXIII. ΔΑΙΜΟΝΟΣ, θνιμίαμα λίβανον.

Δαίμονα κελήσσω πελάσαι ἡγήτορα φριζτόν,
 μειλίχιον Δία, παγγενέτην, βιοδώτορα θνητῶν,
 Ζῆνα μέγαν, πολὺπλαγζτον, ἀλάστορα, παμβασιλῆα,
 πλουτοδότην, ὅπότε' ἂν γε βρονάζων οἶκον ἐξέλθῃ,
 ἔμπαλι δὲ ψύχοντα βίον θνητῶν πολυμύχθων·
 ἐν σοὶ γὰρ κληῖδες λύπης τε χαρᾶς τ' ὀχέονται.
 τοιγάρ τοι, μάκαρ, ἀγνέ, πολύστονα κήδε' ἐλάσσας,
 ὅσσα βιοσθορίην πέμπει κατὰ γαῖαν ἀπασαν,
 εὐδοξον βιοτῆς γλυκερὸν τέλος ἐσθλῶν ὀπάξοις.

5

LXXIV. ΛΕΥΚΟΘΕΑΣ, θνιμίαμα ἀρώματα.

Λευκοθέην καλέω Καδυηίδα, δαίμονα σεμνήν,
 εὐδύνατον, θρέπτειραν ἐνστεγάνον Διονύσου.
 κλυθι, θεά, πόνοιτοιο βαθυστέρονου μεδέουσα,
 κύμασι τερπομένη, θνητῶν σῴτειρα μεγίστη·
 ἐν σοὶ γὰρ νητῶν πελαγοδροῖος ἄστατος ὁρμή,
 μούρη δὲ θνητῶν οἰκτρὸν μόνον εἶν' ἀλλ' ἴλεις,
 οἷς ἂν ἐφορμαίνουσα φίλῃ σωτήριος ἔλθῃς.
 ἀλλὰ, θεὰ δέσποινα, μὲνολις ἐπαρωγὸς ἐοῖσα

5

4 εἶδος Abel] εἶχος. — 5 τυμβιδίην Hermann] τυμβιδίαν.

LXXIII. 1 πελάσαι ἡγήτορα Wiel] μεγαλανηγήτορα. — 4 ὅπότε' ἂν Abel] ὅπότεν. — 6 λύπης τε χαρᾶς κληῖδες ὀχοῦνται coll., corr. Wiel. — 7 πολύστονα Slothower] πολύσπορα. — 9 εὐδοξον Hermann] εὐδοξον.

LXXIV. 1 Λευκοθέην Hermann] λευκοθέαν. — 7 ἔλθῃς Hermann] ἔλθοις.

νησὶν ἐπ' εὐσέλμοις σωτήριος εὐφρονη βουλῇ,
 μύσταις ἐν πόντῳ ναυσίδρομον οὖρον ἄγουσα. 10

LXXV. ΠΑΛΑΙΜΟΝΟΣ, Θυμιάμα μάνναν.

Σύντροφε βασιχεχόροιο Λιωνύσου πολυγηθοῦς,
 ὃς καίεις πόντοιο βυθοὺς ἀλικύμονας, ἄγνοῦς,
 κικλήσκω σε, Παλαῖμον, ἐπ' εὐιέροις τελετῇσιν
 ἐλθεῖν εὐμενέοντα, νέω γήθοντα προσώπῳ,
 καὶ σῶζειν μύστας κατὰ τε χθόνα καὶ κατὰ πόντον· 5
 ποντοπλάνοις γὰρ αἰὲ νηυσὶν χειμῶνος ἐναργῆς
 φαινομένον σωτήρ μοῦνος θνητοῖς ἀναφαίνῃ,
 ὄνόμενος μῆνιν χαλεπὴν κατὰ πόντιον οἶδμα.

LXXVI. ΜΟΥΣΩΝ, Θυμιάμα λίβανον.

Μνημοσύνης καὶ Ζητὸς ἐριγδούποιο θύγατρες,
 Μοῦσαι Πιερίδες, μεγαλῶνυμοι, ἀγλαόφημοι,
 θνητοῖς, οἷς κε παρῆτε, ποθεινόταται, πολύμορφοι,
 πάσης παιδείης ἀρετὴν γεννᾶσαι ἄμεμπτον,
 θρέπτειραι ψυχῆς, διανοίης ὀρθοδότειραι, 5
 καὶ νόον εὐδυνάτοιο καθηγῆτειραι ἄνασσαι,
 αἱ τελετὰς θνητοῖς ἀνεδείξατε μυστιπολεύτους,
 Κλειὺ τ' Εὐτέρπη τε Θάλειά τε Μελπομένη τε
 Τερψιχόρη τ' Ἑρατώ τε Πολύμνιά τ' Οὐρανίη τε
 Καλλιόπη σὺν μητρὶ καὶ Εὐνομίῃ θεῇ ἀγνῇ. 10
 ἀλλὰ μόλοιτε, θεαί, μύσταις, πολυποίκιλοι, ἀγναί,
 εὐκλείην ἕηλόν τ' ἐρατὸν πολύνυμον ἄγουσαι.

LXXVII. ΜΝΗΜΟΣΥΝΗΣ, Θυμιάμα λίβανον.

Μνημοσύνην καλέω, Ζητὸς σύλλεκτρον, ἄνασσαν,
 ἣ Μοῦσας τέκνωσ' ἱεράς, ὀσίας, λιγυρώνους,
 ἐκτὸς ἔχουσ' ἀπάτης μνήμην βλαψίφρονος αἰεὶ,

LXXV. 3 τελετῇσιν Hermann] τελεταῖσιν. — 6 νηυσὶν Hermann]
 ναυσί. — 7 φαινομένον Hermann] φαινόμενος.

LXXVI. 1 θυγατέρες codd. — 3 κε] καὶ codd. — 5 διανοίης
 Abel] διανοίας. — 6 νόον Hermann] νοῦ. — 10 Εὐνομίῃ Abel]
 εὐδυνάτῃ. — 12 εὐκλείην Abel] εὐκλειαν.

LXXVII. 3 ἔχουσα (sic) Hermann] ἔοῦσα. — ἀπάτης Wiel] κακῆς. —
 μνήμην Hermann] μνήμης.

πάντα νόον συνέχουσα βροτῶν ψυχῇσι σίνουσιον,
 εὐδύνατον κρατερόν θνητῶν αὔξουσα λογισμόν, 5
 ἡδυτάτῃ, φιλάργυπτος ὑπομνήσουσά τε πάντα,
 ὧν ἂν ἕκαστος ἀεὶ στέρνοις γνώμην κατάθῃται,
 οὔτι παρεμβαίνουσ', ἐπεγείρουσα φρένα πᾶσιν.
 ἀλλὰ, μάκαιρα θεά, μύσταις μνήμην ἐπέγειρε
 εὐιέρου τελετῆς, λήθην δ' ἀπὸ τῶνδ' ἀπόπεμπε. 10

LXXVIII. ΗΟΥΣ, Θυμίαμα μάνναν.

Κλῦθι, θεά, θνητοῖς φασίμβροτον ἡμᾶρ ἄγουσα,
 Ἡοὶ λαμπροφαῆς, ἐρυθαινομένη κατὰ κόσμον,
 ἀγγελίεια θεοῦ μεγάλου Τιτῆνος ἀγανοῦ,
 ἥ νυκτὸς ζοφόεντα κελαινόχρωτα πορείην
 ἀντολίαις ταῖς σαῖς πέμπεις ὑπὸ νέεστερα γαίης· 5
 ἔργων ἡγήτειρα, βίου πρόπολε θνητοῖσιν·
 ἥ χαίρει θνητῶν μερόπων γένος· οὐδέ τις ἐστίν,
 ὃς φεύγει τὴν σὴν ὄψιν καθυπέρτερον οὔσαν,
 ἥνικα τὸν γλυκὺν ὕπνον ἀπὸ βλεφάρων ἀποσεισῇς,
 πᾶς δὲ βροτὸς γήθει, πᾶν ἐρπετὸν ἄλλα τε φῦλα 10
 τετραπόδων πτηνῶν τε καὶ εἰναλίῳν πολυεθνῶν·
 πᾶσι γὰρ ἐργάσιμον βίοτον θνητοῖσι πορίζεις.
 ἀλλὰ, μάκαιρ', ἀγνή, μύσταις ἱερὸν γάος αὔξοις.

LXXIX. ΘΕΜΙΛΟΣ, Θυμίαμα λίβανον.

Οὐρανόπαιδ' ἀγνὴν καλέω, Θέμιν εὐπατέρειαν,
 Γαίης τὲ βλάστημα νέον, καλυκώπιδα ζούρην,
 ἥ πρώτη κατέδειξε βροτοῖς μαντήιον ἀγνὸν
 Δελφικῷ ἐν κενθμῶνι θεμιστεύουσα θεοῖσι,
 Πυθίῳ ἐν δαπέδῳ, ὅτε Πυθοῖ ἐμβασίλευεν· 5

4 ψυχῇσι Hermann] ψυχαῖσι. — 6 τε Hermann] δέ. — 7 ἑκάστοις
 et κατὰθῃται codd. — 10 ἀπὸ (ἄπο) τῶν codd.

LXXVIII. 2 Ἡώς codd., corr. Abel. — 3 ἀγγελιωτί? — θεοῦ
 τιτάνος ἀγανοῦ μεγάλιο codd., corr. Dinner (Τιτῆνος Hermann
 scripsit pro τιτᾶνος). — 4 ζοφόεντα Hermann] ζοφερὴν τε. — Ἀν
 ζοφερὴν τε κελαινόχροον τε scribendum? — κελαινόχρωτα Abel] κελαι-
 νοχρῶτα. — 5 πέμπεις codd. — 12 πᾶσι Abel] πάντα.

LXXIX. 5 ὅτε Hermann] ὅθι.

ἦ καὶ Φοῖβον ἄνακτα θεμιστοσύνας ἐδίδαξε·
 πάντιμ', ἀγλαόμορφε, σεβάσμιε, νικηπόλευντε·
 πρώτη γὰρ τελετὰς ἁγίας θνητοῖς ἀνέφηνας,
 Βακχιακὰς ἀνὰ νύκτας ἐπενάζονσα ἄνακτα·
 ἐκ σέο γὰρ τιμαὶ μαζάρων μυστήρια θ' ἄγνά.
 ἀλλὰ, μάκαιρ', ἔλθοις νεχαρισμένην εὔηρον βοῦλῃ,
 εὐέρονς ἐπὶ μυστιπόλοισι τελετὰς σέο, κοῖρῃ. 10

LXXX. ΒΟΡΕΟΥ, θυμιάμα λίβανον.

Χειμερίοις αὔρησι δονῶν βαθὺν ἡέρα κόσμον,
 χρυμοπαγὲς Βορέα, χιονώδεος ἔλθ' ἀπὸ Θορήκης
 λῦε τε παννέφελον στάσιν ἡέρος ὑγροζελεῦθον
 ἱμῶσι διπύζων νοτεραῖς ὀμβρογενεὺς ὕδωρ,
 αἴθρια πάντα τιθεῖς, θαλερόμμιατον αἰθέρα τεύχων
 ἀκτῖσιν λάμπουσιν ἐπὶ χθονὸς ἡελίοιο. 5

LXXXI. ΖΕΦΥΡΟΥ, θυμιάμα λίβανον.

Αἶραι ποντογενεῖς Ζεφυρίτιδες, ἡερόφοιτοι,
 ἡδύπνιοι, ψιθυραί, χαμάτου ἀνάπανσιν ἔχουσαι,
 εἰαριναί, λειμωνιάδες, πεποθῆναι ὄρμιοις,
 σίρουσαι νηυσὶ τριφερόν πόρον, ἡέρα κοῖφον·
 ἔλθοιτ' εὐμενέουσai, ἐπιπνεύουσai ἀμειφεῖς,
 ἡέραι, ἀφανεῖς, κορυόπτεροι, ἡερόμορφοι. 5

LXXXII. ΝΟΤΟΥ, θυμιάμα λίβανον.

Διαιψηρόν πήδημα δι' ἡέρος ὑγροπόρευτον,
 ὠκείαις πτερούγεσσι δονούμενον ἔνθα καὶ ἔνθα,
 ἔλθοις σὺν νεφέλαις νοτίαις, ὄμβροιο γενάρχα·
 τοῦτο γὰρ ἐκ Διὸς ἐστι σέθεν γέρας ἡερόφοιτον,

1 πάντιμε codd. — 11 νεχαρισμένη Abel] νεχαρημένη.

LXXX. 1 αὔρησι Hermann] αὔραισι. — 2 χρυμοπαγὲς Abel] χρυμοπαγῆς. — Θορήκης Hermann] θοράκης. — 3 λύετε codd. — 4 διπύζων ἱμῶσι νοτεραῖς ὀμβρογενεὺς codd. — 6 ἀκτῖσιν Hermann] ἀκτίνες ἄς.

LXXXI. 1 παντογενεῖς codd. — ἡεροφοῖτοι (sic) Hermann] ἡεροφοῦται. — 2 θανάτου codd. — 3 λειμωνίδες codd. — 4 νηυσίν (sic) Hermann] νανσί. — πόρον] ὄρμον codd. — 6 ἡερόμορφοι Hermann] ἀερόμορφοι.

ὀμβροτόζους νεφέλας ἐξ ἡέρος ἐς χθόνα πέμπειν.
τοιγάρ τοι λιτόμεσθα, μάκαρ, ἱεροῖσι χαρέντα
πέμπειν καρποτροφούς ὄμβρους ἐπὶ μητέρα γαῖαν.

5

LXXXIII. ΩΚΕΑΝΟΥ, θυμίαμα ἀρώματα.

᾽Ωκεανὸν καλέω, πατέρ' ἄφθιτον, αἰὲν ἔοντα,
ἀθανάτων τε θεῶν γένεσιν θνητῶν τ' ἀνθρώπων,
ὃς περικυμαίνει γαίης περιτέρμονα κύκλον·
ἐξ οἷπερ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα
καὶ χθόνοι γαίης πηγόρροντο ἱμμάδες ἄγναι.
κλῦθι, μάκαρ, πολύολβε, θεῶν ἄγνισμα μέγιστον,
τέρμα φίλον γαίης, ἀρχὴ πόλον, ὑγροζέλευθε,
ἔλθοις εὐμενέων μύσταις κεχαρισμένος αἰεὶ.

5

LXXXIV. ΕΣΤΙΑΣ, θυμίαμα ἀρώματα.

Ἰστίῃ εὐδυνάτοιο Κρόνου θύγατερ βασίλεια,
ἧ μέσον οἶκον ἔχεις πυρὸς ἀενάοιο, μεγίστον,
τούσδε σὺ ἐν τελεταῖς ὁσίαις μύστας ἀναδείξαις,
θεῖσ' αἰειθαλέας, πολυόλβους, εὐφρονας, ἄγνοῦς·
οἶκε θεῶν μακάρων, θνητῶν στήριγμα κραταῖόν,
αἰδίῃ, πολύμορφε, ποθεινοτάτῃ, χλοόμορφε·
μειδιώσα, μάκαιρα, τὰδ' ἱερὰ δέξο προθύμως,
ὄλβον ἐπιπνεύουσα καὶ ἡπιόχειρ' ὑγίειαν.

5

LXXXV. ΥΠΝΟΥ, θυμίαμα μετὰ μήκωνος.

Ὑπνε, ἄναξ μακάρων πάντων θνητῶν τ' ἀνθρώπων
καὶ πάντων ζώων, ὅπόσα τρέφει εὐρεῖα χθών·
πάντων γὰρ κρατέεις μῶννος καὶ πᾶσι προσέρχῃ
σώματα δεσμεύων ἐν ἀχαλκεύτοισι πέδῃσι.
λυσιμέριμνε, κόπτων ἡδέϊαν ἔχων ἀνάπανσιν
καὶ πάσης λύπης ἱερὸν παραμύθιον ἔρδων·

5

LXXXII. 5 ἐς Abel] εἰς.

LXXXIV. 1 Ἰστίῃ Hermann] ἰστία. — 2 ἀενάοιο codd. — 3
ὁσίαις Abel] ὁσίων. — 4 θεῖσ' αἰειθαλέας Hermann] θήσω αἰειθαλέας. —
5 οἶκε Dorville] οἶ καί. — 6 αἰδίῃ Hermann] αἰδιδε. — 8 ἡπιό-
χειρον ὑγίαν codd., corr. Porson.

LXXXV. 6 ἔρδων] ἔργον codd.

καὶ θανάτου μελέτην ἀπάγεις ψυχὰς διασώζων·
 αὐτοκασίγητος γὰρ ἔφης Ἀήθης Θανάτου τε.
 ἀλλὰ, μάκαρ, λίτομαί σε κεκραμένον ἥδ' ἰζάνειν
 σῶζοντ' εὐμενέως μύστας θείοισιν ἐπ' ἔργοις.

10

LXXXVI. ΟΝΕΙΠΟΥ, Θυμιάμα ἀρώματα.

Κικλήσσω σε, μάκαρ, τανυσίπτερε, οὔτε Ὀνειρε,
 ἄγγελε μελλόντων, θνητοῖς χρησιμὸνδὲ μέγιστε·
 ἥσυχίῃ γὰρ ὕπνοι γλυκεροῦ σιγηλὸς ἐπελθών,
 προσφωνῶν ψυχᾷς θνητῶν νόον αἰτὸς ἐγείρεις,
 καὶ γνώμας μακάρων αὐτὸς καθ' ὕπνους ὑποπέμπεις,
 σιγῶν σιγώσais ψυχᾷς μέλλοντα προφαίνων,
 οἷσιν ἐπ' εἰσεβίησι θεῶν νόος ἐσθλὸς ὁδεύει,
 ὥς ἂν αἰεὶ τὸ καλὸν μᾶλλον, γνώμῃσι προληφθέν,
 τερπνολαῖς ὑπάγῃ βίον ἀνθρώπων προχαρέντων,
 τῶν δὲ κακῶν ἀνάπανσιν, ὅπως θεὸς αὐτὶς ἐνίσπῃ
 εὐχολαῖς θυσίais τε χόλον λύσωσιν ἀνάκτων.
 εὐσεβέσιν γὰρ αἰεὶ τὸ τέλος γλυκερώτερόν ἐστι,
 τοῖς δὲ κακοῖς οὐ κεν φαῖνοι μέλλονσαν ἀνάγκην
 ὄψις ὕειρήσσεια, κακῶν ἐξάγγελος ἔργων,
 ὄφρα κεν εὔρωνται λύσιν ἄλγεος ἐρχομένοιο.
 ἀλλὰ, μάκαρ, λίτομαί σε θεῶν μηνύματα φράζειν,
 ὥς ἂν αἰεὶ γνώμῃais ὀρθαῖς κατὰ πάντα πελάζῃς
 μηδέν' ἐπ' ἀλλοκότοισι κακῶν σημεῖα προφαίνων.

5

10

15

LXXXVII. ΘΑΝΑΤΟΥ, Θυμιάμα μάνναν.

Κλυθί μεν, ὃς πάντων θνητῶν οἴηκα κρατύνεις
 πᾶσι διδοὺς χρόνον ἀγρόν, ὅσων πόρρωθεν ὑπάρχεις·
 σὸς γὰρ ὕπνος ψυχὴν θραύει καὶ σώματος ὀλκόν,
 ἥνικ' ἂν ἐκλύῃς φύσεως κεκρατημένα δεσμᾶ

7 ἀπάγεις Wiel] ἐπάγεις.

LXXXVI. 3 ἥσυχίῃ Hermann] ἥσυχία. — ὕπνος γλυκερός codd. —
 4 προσφωνῶν codd. — 6 προφαίνων Lennep] προσφωνῶν. — 9
 ἀπάγῃ codd. — 10 ἀνάπανσιν Abel] ἀνάπανταν. — 11 τε πόλον
 θύσαντες codd. — 13 οὐ κεν φαῖνοι Hermann] οὐδὲν φαίνει. — 15
 ὄφρα κεν Hermann] ὄφρα ἂν. — 18 μηδέν' Hermann] μηδέν.

τὸν μακρὸν ζῳοῖσι φέρων αἰώνιον ἔπνον,
 κοινὸς μὲν πάντων, ἄδικος δ' ἐνίοισιν ὑπάρχων,
 ἐν ταχὺντι βίου παύων νεοήλικας ἀχμᾶς·
 ἐν σοὶ γὰρ μούνη πάντων τὸ κριθὲν τελεοῦται·
 οὔτε γὰρ εὐχῇσιν πείθῃ μόνος οὔτε λιτῇσιν.
 ἀλλὰ, μάκαρ, μακροῖσι χρόνοις ζωῆς σε πελάζειν
 αἰτοῦμαι, θυσίῃσι καὶ εἰχολαῖς λιτανείων,
 ὥς ἂν ἔῃ γέρας ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισι τὸ γῆρας.

5

10

LXXXVIII. Εἰς Ἀρεά.

Ἄρες ὑπερμενέτα, βρισάρματα, χορσεοπήληξ,
 ὀβριμόθυμε, φέρουσι, πολισσόε, χαλκοχορυστά,
 καρτερόχειρ, ἀμόγητε, δορισθενές, ἕρκος Ὀλύμπου,
 Νίκης εὐπολέμοιο πάτερ, συνάρωγε Θέμιστος,
 ἀντιβίοισι τύραννε, δικαιοτάτων ἀγὲ φωτῶν,
 ἡρορέης σκηπτοῦχε, περραγέα κύκλον ἐλίσσω
 αἰθέρος ἑπταπύροις ἐνὶ τείρεσιν, ἔνθα σε πῶλοι
 ζαφλεγέες τριτάτης ὑπὲρ ἀντιγος αἰὲν ἔχουσι·
 κλῦθι, βροτῶν ἐπίκουρε, δοτὴρ εὐθαρσέος ἥβης,
 πρηνὺ καταστίλβων σέλας ὑψόθεν ἐς βιότῃτα
 ἡμετέρην, καὶ κάρτος ἀρήιον, ὥς γε διναιμένην
 σεύεσθαι κακότητα πιερὴν ἀπ' ἑμοῖο καρήνου·
 καὶ ψυχῆς ἀπατηλὸν ὑπογνάμψαι φρεσὶν ὁρμὴν
 θυμοῦ τ' αὖ μένος ὃξὺ κατισχέμεν, ὅς μ' ἐρέθῃσι
 φιλότητος κριτερῆς ἐπιβαινέμεν. ἀλλὰ σὺ θάρσος
 δός, μάκαρ, εὐρήνης τε μένειν ἐν ἀπήμοσι θεσμοῖς
 δυσμενέων προσεγγόντα μόθον κῆρας τε βιαίους.

5

10

15

LXXXVII. 9 οὔτε γὰρ εὐχᾶσι(ν) πιθόμενος οὔτε λιταῖσιν codd., corr. Hermann. — 10 σε Hermann] γε. — 11 θυσίῃσι (sic) Hermann] θυσίαις. — 13 ἔῃ Abel] ἔοι.

LXXXVIII. Hic hymnus inter Homero vulgo adscriptos octavo loco legitur. Transtulit eum hic Hermann, haud recte, cum hoc carmen diversi coloris sit ab Orphicis hymnis.

ORPHEI LITHICA.¹⁾

1) Incerti auctoris de magica lapidum virtute carmen, e Damigeronis cuiusdam magi, qui ante saeculum nostrae aerae alterum vixit, de lapidibus libello soluta oratione conscripto versibus nondum ad Nonni normam redactis expressum, quarto p. Chr. n. saeculo tribuendum est quod saevissima magorum persecutione (ann. 357. 371) de qua poeta in prooemio acerbe queritur memorabile erat. Haec Tyrwhitti est sententia a. MDCCLXXXI prolata atque omnibus deinceps editoribus probata.

Α Ι Θ Ο Ι

- ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ 1—90
 ΥΠΟΘΕΣΙΣ 91—171
 I. ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΟΣ 172—190
 II. ΓΑΛΑΚΤΙΤΗΣ 191—229
 III. ΕΥΠΕΤΑΙΟΣ 230—231
 IV. ΑΧΑΤΗΣ ΔΕΝΔΡΗΕΙΣ 232—243
 V. ΕΛΑΦΟΚΕΡΑΤΙΤΗΣ 244—259
 VI. ΖΑΜΛΙΑΜΠΙΣ 260—266
 VII. ΙΑΣΠΙΣ 267—270
 VIII. ΔΥΧΥΙΣ 271—279
 IX. ΤΟΠΑΖΟΣ 280—281
 X. ΟΠΑΛΙΟΣ 282—284
 XI. ΟΨΙΑΝΟΣ 285—291
 XII. ΔΕΠΙΔΩΤΟΣ 287. 291.
 XIII. ΧΡΥΣΟΘΡΙΞ 292—305
 XIV. ΜΑΓΝΗΤΙΣ 306—337
 XV. ΟΦΙΗΤΙΣ. ΟΦΙΤΗΣ 338—343, 461—473
 XVI. ΟΣΤΡΙΤΗΣ 344—345
 XVII. ΕΛΥΤΙΣ 346—356
 XVIII. ΣΙΔΗΡΙΤΗΣ 357—460
 XIX. ΓΑΓΑΤΗΣ 474—493
 XX. ΣΚΟΡΠΙΟΣ 494—497
 XXI. ΚΟΡΣΗΕΙΣ 498—509
 XXII. ΚΟΥΡΑΛΙΟΝ 510—609
 XXIII. ΑΧΑΤΗΣ 610—632
 XXIV. ΑΝΤΙΑΧΑΤΗΣ 633—641
 XXV. ΑΙΜΑΤΙΤΗΣ 642—747
 XXVI. ΝΕΒΡΙΤΗΣ 748—754
 XXVII. ΧΡΥΣΟΠΡΑΣΟΣ 755—757
 XXVIII. ΧΑΛΑΖΙΟΣ 758—761

- ΑΙΜΑΤΙΤΗΣ 642
 ΑΝΤΙΑΧΑΤΗΣ 633
 ΑΧΑΤΗΣ 610
 ΑΧΑΤΗΣ ΔΕΝΔΡΗΕΙΣ 232
 ΓΑΓΑΤΗΣ 474
 ΓΑΛΑΚΤΙΤΗΣ 191
 ΕΛΑΦΟΚΕΡΑΤΙΤΗΣ 244
 ΕΥΠΕΤΑΛΟΣ 230
 ΕΧΙΤΙΣ 346
 ΖΑΜΛΙΑΜΠΙΣ 260
 ΙΑΣΠΙΣ 267
 ΚΟΡΣΗΕΙΣ 498
 ΚΟΥΡΑΔΙΟΝ 510
 ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΟΣ 172
 ΔΕΠΙΔΩΤΟΣ 284
 ΔΙΠΑΡΑΙΟΣ 685
 ΔΥΧΝΙΣ 271
 ΜΑΓΝΗΤΙΣ 306
 ΝΕΒΡΙΤΗΣ 748
 ΟΠΑΔΔΙΟΣ 282
 ΟΡΕΙΤΗΣ vide ΣΙΔΗΡΙΤΗΣ.
 ΟΣΤΡΙΤΗΣ 344
 ΟΦΙΗΤΙΣ, ΟΦΙΤΗΣ 338. 361.
 ΟΨΙΑΝΟΣ 285
 ΣΙΔΗΡΙΤΗΣ 357
 ΣΚΟΡΠΙΟΣ 494
 ΤΟΠΑΖΟΣ 280
 ΧΑΛΑΖΙΟΣ 758
 ΧΡΥΣΟΠΡΑΣΟΣ 755
 ΧΡΥΣΟΘΡΙΞ 292
-

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΟΥ ΜΟΣΧΟΥ 1)

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ

ΟΡΦΕΩΣ ΠΕΡΙ ΛΙΘΩΝ.

Θειοδάμαντι τῷ Πριάμου συνήρτησεν Ὀρφεὺς μετὰ ἑταίρων
αἰνῶν πρὸς Θυσίαν Ἥλιον, ἣν ἐτέλει κατ' ἔτος, εἰς ὄρος ἀνερ-
χόμενος· καὶ αὐτῷ τῆς νενομισμένης ταύτης ἐτησίου Θυσίας
τὴν αἰτίαν ἀφηγεῖται, λέγων ὑπὸ δράκοντος αἰτὸν παῖδα ὄντα
ποτὲ ἀναιρεθῆναι κινδυνεύοντα κατασφγεῖν εἰς τὸ ἐκεῖ πον-
τλήσιον ἱερὸν τοῦ Ἥλιου. ἔφ' οὗ καὶ σωθέντα ὡς ὁ πατὴρ
περιεποιήσατο τῆς τοῦ παιδὸς σωτηρίας κατ' ἔτος ἤγεν Ἥλιον
θύματα. μεταστάντος δὲ ἐκείνου τῶν ἐντεῦθεν αὐτὸς Ὀρφεὺς
ἀντὶ τοῦ πατρὸς τῆς τοιαύτης Θυσίας καθίσταται διάδοχος,
ἣν νῦν ἀφοσιούμενος ἄνεισι συμπαραλαβὼν καὶ Θειοδάμαντα.
οὗτος δὲ καθ' ὁδὸν τῷ ποιητῇ περὶ δυνάμεώς τε λίθων καὶ
χρήσεως διεξέρχεται, οἵτινες αὐτῶν χρήσιμοι πρὸς τῶν θνόντων
χρητούμενοι, ὅπως αὐτοῖς τὰ τῶν εὐχῶν ἐξανόιτο, καὶ οἱ πρὸς
τὰς ἰοβόλους τῶν δήξεων θεραπείας. ἔθεν οἶμαι καὶ Νίκανδρος
ὁ Κολοφώνιος ἕστερον ὀρυκθεῖς συνέγραψε τὰ θηριακά.

1) Demetrius Moschi filius poeta Graeculus Orphēi de lapidibus carmen
Pici Mirandulae principis gratia vergente saeculo quinto decimo descripsit
et argumentum ac brevia scholia, quae nullius omnino sunt pretii, adiecit.

Τοῦ αὐτοῦ. Ἰστέον δέ, ὡς δύο τινὰ προοίμια τοῦ παρόντος προ-
τίθεται ποιήματος· ἐν μὲν τῷ πρώτῳ αὐτὴν τε τὴν ἀρετὴν καὶ
σοφίαν ἅπασαν ἐξυμνῶν καὶ τοὺς πάλαι τῶν ἡρώων κατ' αὐτὴν
γενομένους ἐνδόξους καὶ ἰσοθέους νομισθέντας, ὧν καὶ μητέρα
τὴν ἀρετὴν προσεΐρηκεν· ἐν ταύτῳ δὲ καὶ τῶν ἰδιωτῶν καθά-
πτεται, ὡς ἐπιφθόνως ἐχόντων πρὸς τοὺς τὴν ἀρετὴν διώκοντας
καὶ τούτοις ἀεὶ φιλαπεχθνημόνως ἐπιχειμένων. ἐν θ' αὐτῷ δὲ
ὁ πρὸς αὐτὸν καὶ Θειοδάμαντα γίνεται διάλογος.

ΟΡΦΕΩΣ ΛΙΘΙΚΑ.

Λῶρον ἀλεξιζάκοιο Διὸς θνητοῖσιν ὀπάσσαι
 κεκλόμενος Μαίης ἐριούνιος ἦλθε κομίζων
 εὐός, ὅπως ἂν ἔχοιμεν οἰζύος ἀτρεκέες ἄλλα.
 γηθόσντοι δέχνησθε βροτοί, πινυτοῖσιν ἐνίσπω,
 οἷς ἀγαθὴ κραιδίη καὶ πείθεται ἀθανάτοισι.
 νηπυτίοισι δ' ὄνειαρ ἀκήρατον οὐ θέμις εἶρεῖν.
 τῷ δ' αἰτῷ καὶ πρόσθεν ἀγαλλομένους ἐπὶ δώρῳ
 εἰά τε Αἰητοΐδης ἀεσίμβροτον ἀθανάτοισιν
 ἶξεν ἄγων ἐς Ὀλυμπον ἀγάνηγον ἠδὲ σαόφρων
 Παλλὰς Ἀθηναίη λαοσσόον Ἡρακλῆα.
 ἄλτο δὲ καὶ Κρονίδης ταναῆν ὑπὲρ αἰθέρα Χείρων
 σενάμενος πρὸς Ὀλυμπον, ἐπεὶ μάθην ἄμβροτα δῶρα.
 ἀλλ' ἦτοι κείνους μὲν ἀμώμητοι Διὸς οἶκοι
 χαίροντες δέξαντο, θεηγενέων ὄχ' ἀρίστους.
 ἡμῖν δ' ἐν γαίῃ κέλεται Χρυσόοραπισ ὄλβῳ
 ζῶειν τερπομένοισιν, ἀπειρήτοις κακότητος.
 ὃν δὲ κεν ἀνθρώπων πεπνυμένον ἦτορ ἀνώγῃ
 ἐς πολυήρατον ἄντρον ἐσελθέμεν Ἑρμείας,
 ἐνθ' ὅγε παντοίων ἀγαθῶν κατέθηκεν ὅμιλον,
 αἰψά κεν ἀμφοτέρησιν ὀνειάτα πολλὰ κομίζων
 οἴκαδ' ἀποστείχοι προσηγῶν πολὺδακρυν οἰζύν.
 οὐδέ ἔ νοῦστος ἄλκις ἐνὶ μεγάροισι δαμάσσει,
 οὐδ' ὅγε δυσμενέων ποθ' ὑποτρέσσας μένος αἰνὸν

5

10

15

20

ἂψ ἀναχωρήσει προλιπὼν ἐριγηθέα νίκην·
 οὐδέ οἱ ἀθλητῇρι κοινοσαμένῳ ἐν ἁγῶνι 25
 ἀντιβίην τινὰ θυμὸς ἐφορμήσει μενεαίνειν,
 οὐδ' εἰ χάλκεα γυῖα καὶ ἄγναμπτον σθένος ἀνὴρ
 ἄντικρυ στεφάνοιο πόθῳ κομίσας ἐριδαίνοι.
 καὶ μιν καὶ θήρεσσιν ὀρεσκαίῳσι λέοντα
 δεινὸν καὶ λαοῖσιν ἐοικότα δαίμονι τεύξω, 30
 καὶ οἱ καὶ βασιλεῦσι διοτρεφέεσσιν ὑπάσσω
 ῥεῖα καὶ ἄλλοδαποῖσι μετ' ἀνθρώποισι τίεσθαι.
 τὸν δὲ καὶ ἡῖθεοι τερενόχροες ἱμερτῆσιν
 αἰὲν ἐφορμήσουσι περιπτύσσειν παλάμῃσι,
 καὶ μαλακῇ χρύσειον ἐπὶ λέχος αἰὲν ἐρύσσει 35
 ἄλληλκτον κούρη ἐπιεμένη φιλότιτος·
 εὐχομένον τε πρὸς οὐατ' ἀγίξεται αἰὲν ἐόντων
 εὐχῇ, καὶ πόντοιο κυκωμένου οὐκ ἀλεγίζων
 βήσεται ἐπὶ τραφερὴν χθόν' ἀκνυάντοισι πόδεσσι.
 τὸν καὶ ληιστῆρες ἀνάρσοι οἷον ἐόντα 40
 φεύξονται, καὶ δμῶες οἰόμενοι πατέρ' εἶναι
 τίσουσιν καὶ οἶκον ἐοῦ στέρεξουσιν ἀνακτος.
 ἴδμεναι αἶ' κ' ἐθέλῃσι, δαήσεται, ὅσσα τε φῶτες
 κρυπτάδια σφετέρῃσιν ἐνὶ φρεσὶ μηχανώονται,
 ὅσσα τε κεκλήγασιν μετὰ σφίσιν ἡεροφῶται 45
 ἀνθρώποισι ἄφραστον λαχάζοντος αἰοιδῆν,
 οἶωνοί, μέγαλοιο Διὸς κραιπνοὶ ὑποφῆται.
 ῥοιζόν τε στήσαι χαμαὶ ἐρχομένοιο δράκοντος
 εἴσεται ἡδ' ὄφεων ἰὸν σβέσαι ἐρπυστήρων.
 δώσω οἱ καὶ φῶτα χόλῳ πίπτοντα σελήνης 50
 ῥύσασθαι καὶ ροῦσον ἀταρτηρὴν ἐλέφαντος,
 καὶ ψυχὴν ἐλάσαι τεθνητός, ἥ κεν ἐρεμνοῦ
 ἐξ' Αἰδος προμολοῦσα ποτιχρίμπηται ἐκάστῳ.
 ἄλλαι ἀπειρέσιοι πολυμήτιος Ἑρμείαο

28 ἄντικρυ Hermann] ἄντικρυς. —
 εσσι. — 39 χθόν' add. Dorville. —
 54 τ' post ἄλλαι expulit Stephanus.

31 βασιλεῦσι Stephanus] βασιλέ-
 εσσιν Hermann] τίσουσι. —

δωῖται νομίσαντος ἐνὶ σπήλῳ γιγνέσθαι, 55
 ἄμβροτοι, ἀτρεκέες, ῥίμῃα πρήσσουσαι ἕκαστα·
 τῶν ἡμιθέος τε καὶ ὄλβιος ὃς γ' ἐφίηται.
 τὰς ἐμὲ κηρύσσειν λαοσσόος Ἀργεϊφόντης
 ἀνθρώποισιν ὄρινε, μελιγλώσσοιο κελεύσας 60
 φθόγγον ἀπὸ στήθεσφιν ἀοιδῆς κηρύσασθαι.
 Ἄλλ' οὐ πάγχυ βροτοῖσι σαοφροσύνης ἀλεγίζειν
 ἡμερος· αἴψα δέ, πρέσβα, σ' ἀλιτροσύναις ἀτίουσι·
 μητέρα δ' ἡρώων ἀρετὴν ἀπάτερθε κλύοντες
 προτροπάδην φεύγουσιν, ἀοσσητῆρα δὲ μόχθον, 65
 μόχθον ἀοσσητῆρα βίου μάλα πεφρίζασιν.
 οὐδέ σφι κρείων ἐνὶ δώμασιν ὄλβος ὀμιλεῖ,
 οἷδ' ἐκ οἷδε θεοῖς ὀαριζέμεν ἀθανάτοισιν·
 ἐκ δ' οἷγε πτολίων τε καὶ ἀγρῶν ἤλασαν ἐσθλὴν
 — ἅ δειλοί — σοφίην, Ἐριούνιον ὑβρίζοντες.
 Ὅλκετο δὲ προτέροις πεπονημένον ἡμιθέοισιν 70
 ἔργον· ὃ δ' ἀργαλέος καὶ ἀπεχθὴς αὐτίκα πᾶσιν,
 ᾧ κεν ἐπωνυμίην λαοὶ τείξωσι μάγοιο.
 καὶ ὃ δὲ μὲν ἐν κονίῃσιν ὑπ' ἄσρι κρατὸς ἀμερθεῖς
 λευγαλέῳ θανάτῳ διὸς φῶς ἐκτεάνωσται·
 οἳ δ' ἔλκελοι θίρεσσιν, αἰδοῖες ἡδ' ἀδίδακτοι, 75
 χήτεϊ δαιμονίῳ νοήματος, οὗθ' ὑπ' ἀρωγὴν
 θεσπεσίην φρονέτην ὀλεσιμβρότον ἐκ κακότητος,
 οἷτε τι θέσκελον ἔργον, ὃ κεν μάλα θαυμάζοιτο,
 ἴσασ'· ἀλλὰ σφιν νεφέλῃ πρᾶπτιδεσσι κελαινῇ
 ἀμμιπεριπλεχθεῖσα βαδιζέμεν ἀνθεμόεντα 80
 εἰς ἀρετῆς λειμῶνα πολυστεφάνοιο μεγάροει.
 ἀλλ' ἐμέθεν στεῦμαι κειμήλια πειθομένοισιν

60 ἀοιδῆς Hermann] ἀοιδοῦ. — 61 πάγχυ Stephanus] πάγγι. — 62
 πρέσβα σ' ἀλιτροσύναις Abel] πρέσβαν δημοσύνην. — 71 ἔργον· ὃ
 δ' ἀργ. καὶ Tyrwhitt] ἔργον. ἀργαλέος δὲ καὶ (ἔργον δ' ἀργαλέος καί). —
 75 ἡδ' Gesner] οἳ δ'. — 76 χήτεϊ Hermann] χήτει. — 77 ὀλεσιμ-
 βρότου Tyrwhitt] φρεσιμβρότου. — 78 θαυμάζοιτο Tyrwhitt] θαυμά-
 ζοντο. — 82 στεῦμαι Hermann] ἐπισχνοῦμαι.

ἀφνειοῦ χρυσοῖο πολὺ προφερέστερα δείξειν·
 φῶτα δὲ διΐζημαι ταλακάρδιον, ὅς κεν ἐκάστοι
 ἐμμεμαῶς πειρᾶτο μενοιήσῃ τε κάμῃ τε, 85
 ὅς τε διδάσκηται καὶ ὃς εἰδότας ἐξερεείνῃ.
 οὐ γὰρ ἄτερ καμάτοιο τέλος μύθοισι καὶ ἔργοις
 εὐρύοπα Κρονίδης ἐθέλει δόμεν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸν
 ἐς δύσιν ἀσθμαίνοντες ἀν' αἰθέρα λαμπετώσαν
 Ἥελιον φαέθοντα σὺν ἄρματι πῦλοι ἄγουσι. 90

Μᾶλλον ἐγὼ πινυτοῖο παραίφασιν ἀνέρος εὐρῶν
 τέρψομαι ἥτερ χρυσὸν ἀπάντων κοίρανον ἀνδρῶν.
 Ἥελίῳ γὰρ ἄγων ἱερήιον ἀντεβόλησα
 ἀγρόθεν ἄστειδ' ἰόντι περίφρονι Θειοδάμαντι
 καί μιν ἔλῶν χερὶ χεῖρα προσσηύδων ὧδ' ἐπέεσσιν. 95

Ἔς πόλιν, εἰ μὴ πάμπαν ἐπισπέρχουσιν ἀνάγκαι,
 ῥηιδίως σοι, ἑταῖρε, καὶ αὐρίον ἔσσεθ' ἰκέσθαι·
 νῦν δέ σέ μοι στείχοντι μετ' εἰλαπίνην θεὸς αὐτὸς
 ὥρσεν ὑπαντιάσαι· τῷ μοι πρόφρων ἐπίνευσον
 ἐσπέσθαι· θυσίαι δ' ἱεροπρεπέες τελέθουσιν, 100
 ἃς ἀγαθοὶ ῥέξουσιν βροτοί· γάννται δὲ φίλον κῆρ
 ἀθανάτων, εὐτ' ἂν σφι χοροὺς ἀνάγωσιν ἄριστοι.
 ἄξω δ' οὐ μακρὴν ἐς ἀταρπιτόν· εἰσοράας γὰρ
 ἡμετέρων με κίοντα πρὸς ἀγρῶν ἀκρώρειαν.
 ἔνθα νεογνὸς ἐὼν ἐτλην ποτὲ μοῦνος ἀνελθεῖν, 105
 λαιψήρῳ πέρδιζε μετασπόμενος προφυγόντε·
 οἳ δ' ἦτοι εἴως μὲν ἀκούων οὐνομ' ἕκαστος
 ἰστάμενος μίμνασκεν, ὀρεξάμενον δὲ δοκεύσας,
 πρὶν μάρψαι χεῖρεσσιν ἀλυσκάζων προφύγεσκεν.
 αὐτὰρ ἐγὼ σπουδῇ κεν ἐπὶ στόμα κάππεσον ἐλθῶν· 110
 ἅψ δ' αὖτις γαίῃθεν ἀναΐξας ἐδίωκον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κορυφὴνδε μετασπόμενος κίον ἄκρην,

83 ἀφνειοῦ Stephanus] ἀφνειοῖο. — 84 διΐζημαι Hermann] δειξεται. —
 85 μενοιήσαι τε κάμοι τε codd., corr. Witting. — 86 ἐξερεείνοι codd.,
 corr. Hermann. — 90 σὺν Hermann] ἐφ'. — 100 δ' add. Wiel. —
 111 αὖτις Hermann] αὐτίς. — 112 κίον Stephanus] ἴον.

οὐ μὲν ἄρ' ἐξαπίνης ἰαχὴν ὀξείαν ὄροντιε
 αἰγανέης ἐσσντο θοώτερον ἢ βελέμινον
 ὑψίζομον ποτὶ φηγόν, ἐπεσσύμενον προῖδόντιε
 αἰνὸν ὄφιν, πετάσαντα γένυν πλείην θανάτοιο. 115
 ἰὸν δ' ἐγὼ ἐγχοιμηθεὶς ὑπεναντίον αἶξαντα
 οὐκ ἴδον· ὄφθαλμοὶ δέ μοι ὀρνίθων λελίνγτο·
 πρὶν περ ἀναστήσαντος ἀπὸ χθονὸς αὐχένα δεινὸν
 ἐφρασάμην ἤδη τε δέμας μεμαῶτα λαφύξαι. 120
 ἔνθ' εἴ τις σπεύδοντα παλίσσυντον εἰσενόησεν,
 οὔτε με περδίκεσσιν ἀλλοποδόδεσσιν ἐπεσθαι
 οὔτε με νηπιάχοισιν δίστατο ποσσὶ φέρεσθαι.
 κέκλειτο γάρ μοι δεῖμα τανύπτερον αἰετὸν εἶναι
 καὶ πνοιὴν ἀνέμον· παρὰ γὰρ ποσσὶν κακὸν ἦεν. 125
 πολλάκι δ' εἵματος ἄλκρου ἐπιψαΐεσκεν ἀκωχαῖς·
 καὶ ζεν ὑπὲρ μοῖραν με πελώριος ἀμφέχανεν θήρ,
 εἰ μὴ μοι νόος ὥρτο θοῶς ἐπὶ βωμὸν ὀροῦσαι,
 τὸν ὅα παλαιότεροι Φαεσιμβρότῳ ἰδρύσαντο.
 τῷ δ' ἄρ' ἐπὶ τρύφος αἶον ἐλαϊνέης ἐλέλειπτο 130
 σχίζης, ἦντε μαρανθὲν ἀδηγάγον ἐξέλειπεν πῦρ·
 τὴν ἐγὼ ἀρπάξας ὀλοοῦ κατένωπα δράκοντος
 ἐστρέφθην. μαίμησε δ' ὄρεσκόφου μένος αἰνὸν
 μάρνασθαι, μεμαῶτα ἰδὼν, εἰλεῖτο δὲ πυκνῶς
 γνάμπτων ἐκνύλως ταναὴν ῥάχιν· ἀντάρ ἐπ' ἄλλῳ 135
 ἄλλος, ἔπειτα δέ τ' ἄλλος ἐλισσομένον τροχὸς ἦεν·
 ἦδ' ἔτι καὶ βωμοῦ ὑπερ αὐχένας ἤερταζε,
 σιγῆζων βοδόντος ἐμῆς πολὺ μεῖζον ἀντῆς.
 καὶ τύπτων ἄρρηκτον ὄρεσκόφωιο κάρηνον
 ἀμφ' αὐτῷ θραύεσκον ὑπέκλυτον ὄζον ἄκιλιν· 140
 οὐδ' ἄρα μόρσιμος ἦα δαφνοῖνι θηρὶ δαμῆναι.
 τοῦνεκεν αἰπολίοισιν ἀπόπροθι βοσκομένοισιν
 ἐστομένῳ δύο πατρὸς ἐμοῦ κύνε κεκλήγοντα

113 ὄροντες (sic Tyrwhitt) ὄρωντες. — 116 πλείην Hermann] πλείω. —

118 λελίνγτο Hermann] ἀλάληντο. — 125 γάρ Stephanus] δέ. — 130
 ἐπὶ Stephanus] ἐπὶ. — 141 οὐδ' ἄρα Tyrwhitt] οὐ γάρ.

- γρόντες ἐπεδραμέτην· μάλα γάρ σφισι μείλιχος ἔσπον.
 οἳ μὲν ἄρ' ὑλάσσοντες ἐπέδραμον· αὐτὰρ ὅγ' αἶψα 145
 ἀντίον ἔσσυτο τοῖν, ἐγὼ δ' ἐς γαῖαν ὀρούσας (145)
 προτροπαδὴν, ὥς τις τε Διὸς γαμψώνυχα φεύγων
 αἰετὸν ἐν πεκνοιῖσι λάθῃ θάμνοισι λαγῶδες,
 τῷ ἕκλος μήλοισι μυγεῖς ὕλοσ' ἀπὸ θηρὸς
 ἐκρίφθην μέσσοισιν ἐνὶ πτήξας ἐρίφοισιν. 150
 ὕφρα μὲν οὖν ἀκάκητα πατήρ ἐμέθεν ζώεσκεν,
 αἰεὶ μόσχον ἄγεσκεν ἐμὸν πρὸς ἀμύντορα βομόν, (150)
 τίνων Ἥελίῳ ζῳάγρια παιδὸς ἔοτο·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Μοῖραί μιν ἀπήγαγον ἡελίοιο,
 αὐτὸς ἐγὼν ἀγέληθεν ἐλάσσας πίονα μόσχον 155
 εἰαρινόν, θαλέθοντα νεήριδος οὔθατι μητρός,
 ἔρχομ' ἐς ἀκρώρειαν, ἄγων χορὸν ἡδὺν ἑταίρων· (155)
 σὺν δέ σφιν καὶ τῷδε δρακοντοφόνῳ κύνε βήτην
 αὐτομάτῳ· γλυκερὴ δὲ πέλει περὶ βομόν ἄνακτος
 τερπωλὴ χλοερὸν τε πέδον μαλακάϊ τ' ἐπὶ ποταίαι 160
 καὶ λασίαις πετελέησιν ὑπο σκίῃ· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῶν
 ὕδωρ ἀέναον λισσῆς ὑπὸ πυθμένι πέτρης (160)
 λευκὸν ἀναβλύζον κελαρύζεται εἵκελον ῥοδῇ.
 ἴομεν· οὔτοι δαῖτα θεῶν θέμις ἀρνήσασθαι.
 Ὡς ἐφάμην· ὃ δέ μ' ὦδε προσήνδα δαιμόνιος φῶς· 165
 Ἀλλὰ σε μὲν κρείων Φαεσίμβροτος ἔξ Ἀλγεινῆς
 αἰὲν ἄγοι κακότητος ἀδακρύτοιο τε πέμπτοι (165)
 ὄλβον πρὸς μέγα δῶμα φιλοφροσύνης ἔνεκα σφῆς.
 οὐδὲ μὲν οὐδέ σ' ἐγὼ περ ἀμοιβῆς αὐτὸς ἀμέρσω·
 ἀλλ' ἐπεὶ οὖν ἄξιον ἱερήιον εἰσαναβαίνεις, 170
 ὕφρα σευ εὐχομένοιο κλύοι θεός, ἐγγυαλίξω.
 Κρύσταλλον φαέθοντα διανγέα λάξο χερσὶ (170)
 λαῶν, ἀπόρροϊαν περιφεγγέος ἀμβρότου αἴγλης·

148 λάθῃ Abel] λασι (λαοί). — 154 μοῖρά μιν ἀπήγαγεν cod., corr.
 Abel. — 155 ἐλάσσας Stephanus] ἐλάσας. — 161 λασίαις Ruhnken]
 λασία. — 163 κελαρύζεται εἵκελον Stephanus] κελαρύζετ' ἕκελον. —
 171 σευ Volkmann] τοι. — 173 περιφεγγέος Hermann] περιφεγγέος. —

αἰθεῖ δ' ἀθανάτων μέγα τέρεται ἄφθιτον ἦτορ.
 τὸν γ' εἴ περ μετὰ χειρας ἔχων παρὰ νηὸν ἵκηται, 175
 οὔτις τοι μακάρων ἀρνήσεται εὐχολῆσι.
 κέκλυθι δ', ὅσρα μάθοις μένος ἀργεῖνοιο λίθοιο· (175)
 εἰ γὰρ ἄτερ κρατεροῦ θετέλοις πηρὸς ἐκ γλόγας ὕρσαι,
 κέκλυμαι ἀναλέων μιν ὑπὲρ δαΐδων καταθεῖναι·
 αἰτὰρ ὅγ' ἡελίου κατεναντίον ἀνγάζοντος 180
 αὐτὶχ' ὑπὲρ δαΐδων ὀλίγην ἀκτῖνα τανύσσει·
 ἣ δ' ὅτε καρχαλέης τε θίγγῃ καὶ πίονος ἕλης, (180)
 καπνόν, ἔπειτα δὲ πῦρ ὀλίγον, μετὰ δὲ γλόγα πολλὴν
 ὄρσει· τὴν δ' ἄρα φασὶ παλαιγενέες ἱερὸν πῖρ.
 ἰάων οὐχ ἑτέρης μᾶλλον γλογὸς ἔλπομι' ἐγωγε 185
 ἀθανάτοισι οὔτω νεχαρισμένα μηρία καίειν.
 πρὸς δ' ἔτι τοι καὶ τοῦτο, φίλος, μέγα θαῦμα πιθαύσκω· (185)
 αἰτόν, ὅτις πέλειται γλογὸς αἴτιος, αἴ γε μάλ' ὥνα
 ἐκ πηρὸς ἀρπάξῃς, ψυχρὸς πέλει ἀμψαφάσθαι·
 ἀμψὶ δὲ καὶ νεφροῖσι δεθεῖς κάμνοντα σώσει. 190
 δεύτερον εὐχομένη τοι ἀρηγόνα λαῶν ὀπάσσω,
 θεσπεσίοιο γάλακτος ἐνίπλεον, ἥντε μαζὸν (190)
 πρωτοτόκου νύμφης ἢ μηγάδος οὐθατοέσσης·
 τὸν ὃα παλαιγενέες μὲν ἀνακτίτην ἀδάμαντα
 κλεῖον, ὅτι γνάμπτει μακάρων νόον, ὅσρα θυγλὰς 195
 ἄζόμενοι θετέλωσιν ἐπιχθονίους ἐλεαίρειν·
 οἳ δ' ἄρα μιν λήθαιον ἐσθήμισαν, οὔνεκεν αἰεὶ
 μεινῆσθαι κακότητος οἴζυρῃς ἀπερύζει (195)
 θνητοὺς ἀθανάτους τε· νόον δ' ἐριούνηον εἶναι
 θέλγει ἐποτρύνων ἀγανά φρεσὶ βοιλεύεσθαι. 200
 ἄλλοι δ' ἐσκέψαντο γαλακτίδα φέρτερον εἶναι
 κικλήσκειν πέτρην, ὅτι τοι τρίψαντι γάλακτος
 ἐκπρορρέει λευκοῖο παρείκελος ἔνδοθεν ἰχώρ. (200)
 πείρα δέ τοι καὶ τοῦδε παρέσσειται, αἴ γ' ἐθέλῃσθαι.

174 αἰθεῖ Hermann] αἰθέρι. — 175 παρὰ Hermann] περὶ. — 178
 κρατεροῖο θέλοις (θέλεις) codd., corr. Gerhard. — 180 ἡελίου Abel]
 ἡελίοιο. — 185 ἑτέρης Wiel] ἑτέρας. — 189 ἀρπάξῃς Witting] ἀρπά-
 ξαις. — 203 πανείκελος Stephannus] πανίκελος.

- οὐθ' αὖτα γὰρ μήλων οὔτε κεν μινέθορτα ἴδῃαι, 205
 πῶς ἔρξεις, φίλε τέκνον, ἐπὴν ἐρίγοισι τεοῖσιν,
 οὓς ποτε θῆρα πέλωρον ἔπελπροφινῶν ἰζέτερες, (205)
 τοῖοι παρασταίης τετλιχόσιν, οἳ δ' ἐνὶ σπηλῶ
 ἀμφὶ σε λεπταλέοι γοερὸν περιμυγίσκωνται;
 ἰὼν μὲν ἀκηχεμένας ἐπιτέλλεο μητέρας αἰψα 210
 λοίειν πηγῶν κυανανγέσιν ἐν δίνῃσι·
 στήσας δ' ἡέλιον κατεναντίον ἀντέλλοντος, (210)
 ἀγνίζειν μὲν πρῶτον ἐποικόμενος περὶ πάσας,
 ἄλμην δ' ἐν κρητῆρι καὶ ἄλγιστα λεπτὰ λίθοιο
 χενάμενος, διὰ πῶν καὶ αἰγῶν ἔρχεν ὅμιλον, 215
 ῥαίνων καρποφόρῳ λάσιον κατὰ ῥῶτον ἐκάστης
 θαλλῶ· ταὶ δ' ἄρα πᾶσαι λαινόμεναι περὶ σπηλοῦς (215)
 ἐξαπίνης μετὰ τέκνα φερεγλαγέες στιχόωνται·
 οἳ δ' ἄρ' ἔπαι μαζοῖσι κορεσσάμενοι γαλαθῆροι
 σκιρτηθμῶν ἐξαὔτις ἀναμνήσονται ἄγέρωχοι. 220
 σὴν δέ μελιζρήτοιο μετὰ γλυκεροῖο μίγντα
 ἔρνεε πινέμεναι ῥύμην, ἵνα ῥήπιόν εἶα (220)
 μαστοῖσιν μεθύοντα παρ' ἀενάοισι κομίξῃ.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' αὖχένι παιδὸς ἀεργάζουσα τιθήνη
 λᾶαν, ἐρητύσει κακομήτιος ὅσσε Μεγαίρης. 225
 καὶ δέ σε καὶ βασιλῆες ἀμύμονες αἰδέσσονται
 ἐν χερὶ λᾶαν ἔχοντα, καὶ ἄπλετα φῦλ' ἀνθρώπων· (225)
 ἀθάνατοι δὲ μάλιστα θεοὶ καταθύμια σεῖο
 πάντα τελευτήσουσιν ἐπ' ἀράων αἰόντες.
- Χρῆ δὲ καὶ εὐπέταλον τετρανγέα λᾶαν ἔχοντα; 230
 ἀρᾶσθαι παρὰ βωμὸν ἐναιρομένης ἐκατόμβης.
- Εἰ καὶ δειδροφύτοιο φέροις τρύφος ἐν χερὶ πέτρης, (230)
 μᾶλλον κεν θάλλοιτο θεῶν νόος αἰὲν ἐόντων.

209 περιμυγίσκονται codl., corr. Wiel. — 210 αἰψα Wiel] αἶα (αἰέν). —
 215 ἔρχεν Hermann] ἔρχε'. — 217 θαλλῶ· ταὶ δ' Stephanus] θαλλῶν-
 ται δ'. — 223 ἀενάοισι Abel] ἀεννάοισι (ἐνναίοισι). — 226 καὶ
 post σε add. Stephanus. — 229 ἐπ' ἀράων Tyrwhitt] ἐπαράων. —
 233 μᾶλλον κεν Hermann] μᾶλλον καί.

δένδρεα γὰρ μάλα πολλὰ κατόψεαι, ὥς ἐνὶ κίτρῳ
ἀνθεμόεντι, κλάδοισιν ἐπασσυντέροις κομώοντα. 235

τοὔτεκά οἱ καὶ ῥῶτες ἀγάτη δειδροῇεντι
θῆκαν ἐπωνυμίην, ὅτι οἱ τὸ μὲν ἔπλετ' ἀγάτου, (235)
ἄλλο δ' ἔχει λασίης ἑλῆς δέμας εἰσοράσθαι.

τὸν δὲ τεοῖσι βόεσσιν ἀνασχίζουσιν ἄρουραν
ἀμφὶ κέρα δοιῷ βαλέειν ἢ καρτερὸν ἀμφὶς 240
ὅμον ἀροτρεύοντος ἀτειρέος ἀγροιώτου.

καὶ κεν ἅπ' οὐρανόθεν σταχνοπλόκαμος Διμήτηρ
μεστὸν ἴοι φερέεαρπον ἐς αὔλακα κόλπον ἔχουσα. (240)

Σκέπτεο καὶ θηητὸν ἔχων ἐλάφοιο πέλαζε
ἀθανάτοισι κέρας· ποτὶ γὰρ νόος οὐραυνίωνων 245
μειδιάει φρίσεως πολυδαιδάλου ἔργον ἰδόντων.

ἦτοι μὲν κέρας ἐστί, ταναύποδος οἷα γίνονται
ἐκ κεφαλῆς ἐλάφοιο· φέει γε μὲν οὐ ποτε κόρησιν
πέτρην, ἀλλ' ἔμπης πέλεται κρατερὴ τόγε πέτρῃ. (245)

οὐδέ κεν ἂν γνοίης, κέρας ἀτρεκές ἢ λίθος ἐστί,
πρὶν κέ μιν ἀμφαφῶν εὖρης νημερτέα λᾶαν.
αἰεὶ τοι θήσει λασίην ἐπὶ κράτι λάχνην,
εἰ καὶ ψεδνοκάρηρος ἔοις. εἰ γάρ μιν ἐλαίῳ (250)

* * *

τριζόμενον τρίβειν κρατάφους πάντ' ἥματα σεῖο,
αἱ δὲ νέαι περὶ βρέγμα τεὸν τρίχες ἀνθήσουσι. 255

πρωτόγαμον δ' αἰζήδ' ἄγων ἐς δέμνια κοῦρην
τερπωλῆς ἐρατῆς ἐπιμάρτυρα τόνδε φέροιο
λᾶαν· ὃ δ' ἀρρήκτοισιν ὁμοφροσύνῃσιν ἅμ' ἅμῳ
ἴσιατον ἐς γῆρας καὶ ἐς ἥματα πάντα καθέξει. (255)

Ποιμένι δ' ἀγραύλων ταύρων, Διὸς αἰγιόχοιο 260
αἰεὶ κισσοχίτωνι, λίθον καταθύμιον εἶναι
βάρεταρον ἀγγέλλω, Συριηγενέος κελαδεινοῦ
ἴδασιν Εὐφροῆταο διαινόμενον ζαμίλαμπιν· (260)
ὥς τοι φεταλιῆς ἔνεκεν ῥέξαντι θνητῶς

234 κατόψεαι Stephanus] κατόψεται. — 240 δοίω (sic) Hermann] δύω. —
253 Lacunae signa posuit Abel; sed fort. ἐν γάρ οἱ ἐλαίῳ Τριζομένῳ
τρίβειν κτλ. scribendum est.

κλήμασιν αὐτίκα σεῖο φερεσταφύλοισιν ἄλωϊν
 ἀμφιέσας, πολλόν τοι ἀφίσσασθαι μέθιν δώσει. 265

Καὶ γλαφυρὴν κομίσας ἐαρόχροον αἶ' κεν ἱάσπιν
 ἱερὰ τις ῥέξῃ, μακάρων λαίνεται ἦτορ, (265)
 καὶ οἱ καρφαλέας νεφέλαις κορέσουσιν ἀρούρας·
 ἦδε γὰρ αὐχμηροῖσιν ἄγει πολὺν ὕμβρον ἀρούραις. 270

Λίχνη, σὺ δ' ἐκ πεδίου ῥόθιον τ' ἀπόεργε χάλαζαν
 ἡμετέρον καὶ κῆρας, ὅσαι στιχόωνται ἐπ' ἀγρούς·
 καὶ σε γὰρ ἀθανάτων φιλέει νόος, ἐκ δ' ἄρα βωμῶν (270)
 ἦντε περ κρύσταλλος ἄνευ πυρὸς ἐκ φλόγα πέμπεις·
 ἐν δέ σοι ἀντίπαλον κεῖται μένος· ὅπποτε δὴ πύρ
 ρηδὶν ἀμφιέσῃσιν ἐνιπλείοιο λέβητος, 275

ψυχρὸν ἐπειγομένοιο πυρὸς μένει ἔνδοθεν ὕδωρ·
 εἰ δέ τις ἐν ψυχροῖσι λίπη κοινήσι λέβητα, (275)
 παπλάζει κρατεροῦτο κινώμενον ἔνδοθι χαλκοῦ.

Ἐσθλοὶ δ' αὖτ' ἐπὶ τοῖσι καὶ ὑαλοειδέες εἶναι 280
 κλείονται θνητοῖσι θνητολέοισι τόπαζοι.

Φημὶ δέ τοι τέρευν καὶ ὀπάλλιον οὐρανίωνας
 ἀγλαόν, ἡμεροῦ τέρενα χροά παιδὸς ἔχοντα· (280)
 καὶ ἐ καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἀοσοσητῆρα τεύχθαι.

Καὶ πίττος δακρυόισι λίθον μένος ὀψιαροῖο 285
 καὶ σμύρνην μίσγειν εὐώδεα καὶ φολίδεσσιν
 ἀργυρέαις λεπιδωτὸν ἀποστίλβοντα κελεύω.
 αὐτίκα γάρ τοι ταῦτα πυρὸς καθύπερθε πάσσονται
 ἀθάνατοι δώσουσι θεοπροπίας ἀγαθῶν τε (285)
 ἐσσομένων λυχρῶν τε· καὶ εἶσαι ἄσπ' ἐθέλῃσθα. 290
 καὶ νεύρων ἀλεγρινὰ πάθη λεπιδωτὸς ἀμύνει.

267 γλαφυρὴν Wiel] γλαφυρόν. — 268 ἱερὰ τις ῥέξῃ Hermann] ἱερὰ
 ῥέξοι τις. — 270 ἡδὲ καὶ αὐχμηροῖσιν ἄγει codd., corr. Hermann. —
 271 Λίχνη, σὺ δ' Tyrwhitt] λίχνης δ'. — ῥόθιον τ' (Gesner) ῥοθίον. —
 275 δὴ Stephanus] μή. — 276 ἐνιπλείοιο Hermann] ἐν δὲ (ἐνὶ δὲ)
 πλείοιο. — 277 πυρὸς μένει Tyrwhitt] προσμένει. — 279 κινώ-
 μενον O. Schneider] κινώμενον. — 283 ἡμεροῦ Stephanus] ἡμεροῦτο. —
 285 λίθον μένος Bernard] λιθούμενος. — 288 ταῦτα Abel] αὐτά.

τοιῷ δ' Ἡελίου χρυσότιγχε λαῖε πέλονται,
 ἄμφω θεσπεσίῳ· θάμβος δέ τοι ἔσσει' ἰδόντι.
 ἀμφοτέροισ ἀκτῖνες ἐτήτυμοι ἐμπεφύασιν, (290)
 ὄρθαί, λαμπετόωσαι· ἰδεῖν γε μὲν οἷον ἔθειραι, 295
 εἶδος δέ σφι λίθων ἄλλων· τὸν μὲν τε νοήσεις
 κρύσταλλον λευκὴν· εἰ δ' οὐκ ἔχεν ἔνδον ἐθείρας,
 κρύσταλλός κεν ἔην· ὃ δὲ χρυσολίθῳ δέμας ἄντην
 εἴκελος εἰσιδέειν· εἰ δ' οὐκ ἔχεν οὐδ' ὄγ' ἐθείρας
 χρυσολίθός κεν ἔην· ἀτὰρ ἐσθλὴ γημι τετίχθαι. (295) 300
 ἐν γάρ σφιν μέγα δὴ τι φερέσβιος ἔμβαλε πνεῦμα
 Ἥλιος, ῥέξειν ἐρικυδέας αὐτίκα φῶτας
 σεμνοτέροισ τ' ἰδέειν· καί τοι σέβας ἔσσεται αἰτῶν.
 αἴψα γὰρ ἡρώων σφιν ἐπέρχεται εἶδος ἀγανόν,
 οἷ κε θεοῦ μέγα δῶρον ἐπισταμένως φορέωσι. (300) 305
 Τόλμα δ' ἀθανάτους καὶ ἐνῆι μειλίσσεσθαι
 μαγνήσῃ· τὴν δ' ἔξοχ' ἐφίλατο θούριος Ἄρης,
 οἶνεκεν, ὅππότε κεν πελάσῃ πολιοῖο σιδήρου,
 ἥντε παρθενικὴ γλαγερόχροα χερσὶν ἑλοῦσα
 ἥϊθεον στέρνῃ προσπτίσσεται ἡμερόεντι, (305) 310
 ὣς ἥγ' ἀρπάξουσα ποτὶ σφέτερον δέμας αἰεὶ
 ἄν' πάλιν οὐκ ἐθέλει μεθέμεν πολεμιστὰ σίδηρον.
 ἦτοι μὲν μὴν φασὶ καὶ Ἥλιοιο πέλεσθαι
 ἀμφίπολον κοίρης, ὅτε κεν θέλῃτ'ρα παλύνῃ·
 καὶ μιν ὑπερθύμοιο τεκοκτόνος Αἰήταο (310) 315
 λύδηρεν κοίρη πολυμήχανος· αὐτὰρ ἔγωγε
 σῆς ἀλόχον κέλομαί σε δαήμεναι, εἰ ἔθεν ἄγρὸν
 ἀνδρὸς ἀπ' ἄλλοτρίοιο λέχος καὶ σῶμα φιλᾷσσει.

298 κρύσταλλός κεν ἔην Koene] κρύσταλλον κενεήν. — 299 εἴκελος
 Stephanus] ἴκελος. — 302 ῥέξειν Musgrave] ῥοτίζον. — ἐρικυδέος
 αὐτίκα φωτός codd., corr. Tyrwhitt. — 305 οἷ κε Hermann] οἷ καὶ (οἷ
 τε). — 307 μαγνήσῃ· τὴν Hermann] μαγνήσίτην (μαγνήτιν). —
 309 γλαγερόχροα Abel] γλαγόφρονα (γλαγόφρονι). — An τερθενόχροα
 scribendum? — 314 παλύνῃ Hermann] παλύνει (παλύνει). — 315
 ὑπερθύμοιο Dinner] ὑπερθνυμός. — τεκοκτόνος Lobeck] τεκεκοκτόνος (τε-
 κεκτόνος). — 318 σῶμα Pierson] δῶμα.

ἐς γὰρ μιν κομίσας, ὑπὸ δέμνια κάτθεο λάθρη,
χείλεσιν αἰδῶν θελξίμβροτον ἀτρέμας ῥῶδῆν· (315) 320

ἣ δὲ κατακνώσσοισα καὶ ἡδέι περ μάλ' ἐν ὕπνῳ,
ἀμφί σε χεῖρ' ὀρέγουσα ποτιπτύσσειν μενεαίνει·
εἰ δέ ἐ μαχλοσύνησιν ἐλαῦνοι δι' Ἀφροδίτῃ,
ὑπόθεν ἐς γαῖαν τετανύσσεται ἐλκροπτεσοῦσα.
καὶ δοιῶ μάγνησαν ἀδελφειῶ φορεόντων, (320) 325

θυμὸν ἀπειρεσίης θυγέειν ἔριδος ποθέοντε·
καὶ λαοὺς ἀγορήνδε συναγρομένους ὑπὶ καλῇ
θέλξις ἐν στήθεσσιν ἄγων μελιγδέα πειθῶ.
καὶ τοι πολλὰ κεν ἄλλα δυνησόμενος καταλέξαι
θέσζελα τοῖο λίθιοι, τί τοι πλέον οὐρανιώνων (325) 330

φθέγγωμαι; τῶν αἴψα καὶ ὑπόθι περ μάλ' ἔόντων
ἦτορ ἐπιγνάμπτει καὶ ἐφέλκεται, ἔγγρα κε σεῖο
ὦκα μάλ', ὥστε τοκῆς, ἐέλδωρ ἐκτελέσωσιν.
ἀλλ' ἦτοι τάδε μὲν καὶ ἐπαντίκα πειρηθῆναι
πάντα μάλ', ὅσσ' ἀγόρευσα, παρέσσεται, εἴ κ' ἐπὶ βωμὸν (330) 335
ἔλθωμεν· καὶ γὰρ τοι ἐπισπόμενός μοι ὄγ' ἀνὴρ
ὥμοισι κρατεροῖσι λίθων φέρει αἰόλον ὕλην.

Νῦν δ' ἐπεὶ ἀτραπιτοῖο πολὺν πλέον ἄμμι λέλειπται,
σεῖο δ' ἔτι κραδίην κλονέει μέγα δέργμα δράκοντος,
μάνθανε καὶ δολιχῶν ὄφειον μὴ δεידέμεν ἰούς. (335) 340

τρίψαι γὰρ λεπτήν· ὀφίητιδα κέκλεο πέτρην,
ἣν ποτέ τις κρατεροῖσι πεπαρμένους ἔλθῃ ὁδοῦσι,
καὶ μιν ἐφ' ἔλκεϊ πάσσε· καὶ ἀτρεκές ἔσσει' ὄνειαρ.
σὺν δὲ καὶ ὀστρίτην οἶνῳ λίθον ἐντρίψαντας
ἀκρότην κέλομαι πίνειν ὀδυνήγατον εἰδώς. (340) 345

Καὶ σέο, δαιμονίη, μεμνήσομαι αὐτίκα, πέτρῃ,
αὐτοζασιγνήτη πολιῆς καὶ ὁμώνυμ' ἐχίδνης·
ἴ' ῥά ποτ' εἰναετῇ λώβην ἀμενηνὸν ἔθηγας

329 καταλέξαι Stephanus] καταλέξω. — 331 φθέγγωμαι Tyrwhitt]
φθέγγωμαι. — 336 τοι Tyrwhitt] μοι. — 337 κρατεροῖσινέων
(-οῖσιν ἑών) codd., corr. Tyrwhitt. — 340 δειδέμεν Tyrwhitt] δεῖμεν. —
341 τρίψαι Abel] τρίψαι. — 345 ἀκρότην Gesner] ἀκρότην. —

- ὄμμα Φιλοκλήταο Μαχαιονίης ὑπὸ τέχνης.
 οὐ μὲν πως κείνην Ποιάντιος ἔλπετο θυμῷ 350
 νοῦσον ἵπεκγεύξεσθαι ἀταρτηρήν, ποθέων περ· (345)
 ἀλλ' ὅγ' ἀλεξιζάκοιο μαθὼν παρὰ πατρός ἀρωγὴν,
 λαῶν, ἕτις κ' ἀκέοιτο, βαλὼν ἐπὶ θάσμακα μηρῶν,
 σῆεν ἐπὶ Τρώεσσιν Ἀλεξάνδροιο γονῆα·
 τὸν ῥα μεθ' ἑσμίνην ἦκειν ποσὶν ἀρτεμέεσσι 355
 Πριαμίδης Πάρις αὐτός, ἀποθνήσκων περ, ἀπίστει. (350)
 ἔλτανε δ' ἡπεροπτῆα Πάριν Ποιάντιος ἦρως,
 κεκλομένον Δαναοῖς Ἑλένου Τροίηνδε κομίσσαι
 λοιγὸν ἀδελφειοῦ μαιφόνον ἐκ Αἰήμοιο.
 τῷ γὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἔχειν λίθον αὐδήγента 360
 δῶκε, σιδηρίτην νημερτέα· τὸν ῥα βροτοῖσιν (355)
 ἦνδανεν ἄλλοισιν καλέειν ἔμψυχον ὀρείτην,
 γηρόν, ἵπποτρηγὴν, στιβαρόν, μελανόχροα, πυκνόν·
 ἀμφὶ δέ μιν κύκλῳ περὶ τ' ἀμφὶ τε πάντοθεν ἵνες
 ἐμφερέες ὀυτίδεσσιν ἐπιγράβδην τανύονται. 365
 ἥματα μὲν τρί' ἐφ' ἑπτὰ βίην Ἑλένοιο πέπτισμαι (360)
 θηλυτέρης τε λέχος φεύγειν καὶ κοινὰ λοετρά,
 καὶ μίμνειν ἀμίαντον ἐδωδῆς ἐμψύχοιο·
 ἀνάνη δ' ἐνὶ πέτρων ἐχέφρονα πίδακι λοῖων,
 φάρεσιν ἐν καθαροῖσιν, ἅτε βρέφος, ἀλδύσασκε, 370
 καὶ θεὸν ὧς λιπαρῇσιν ἀρεσσάμενος θυσίῃσι, (365)
 λαῶν ἵπερμενέεσσιν αἰοιδαῖς ἔμπροσθ' ἔρδεν.
 ἐν καθαρῷ δὲ φάος μεγάρῳ λίγχοισιν ἀνάπτων,
 χερσὶν ἑαῖς ἀτίταλλε θεονδέα πέτρων αἰείρων,
 μητέρι ρήπιον τίδ' εἰκοτὼς ἀγκὰς ἐχούσῃ. 375
 καὶ σὺ δ', ἐπὴν ἐθέλῃς ὅπα δαιμονίην ἐπακοῦσαι, (370)
 ὧδ' ἔρδειν, ἵνα θαῦμα μετὰ φρεσὶ σῇσι δαείης·

353 κ' ἀκέοιτο Hermann] κε πίθοιτο (κε πύθοιτο). — 362 ἦνδανεν Ste-
 phanus] ἦνδανεν. — 365 ἐμφερέες Hermann] ἱκελοι. — 366 ἥματα
 Stephanus] ἥματα. — 370 καθαροῖσιν Abel ex Tzetza et epitome pro-
 saica] μαλακοῖσιν. — 371 λιπαροῖσιν (sic) Musgrave] ἐπ' ἀρῇσιν. —
 375 ἀγκὰς ἐχούσῃ Hermann] δὴ κατεχούσῃ. — 377 ἔρδειν Abel] ἔρδεν.

ὅππότε γάρ μιν πάγχυ κάμῃς ἐνὶ χεῖρεσι πάλλων,
 ἔξαπίνῃς ὄρσει νεογίλου παιδὸς ἀντήν,
 μαίης ἐν κόλπῳ κεκληγόςτος αἰγιῇ γάλακτι. 380
 χορὴ δέ σε τετληῶτι νόῳ ἐπακουέμεν αἰεὶ, (375)
 μὴ πως ἤπεδανοῖο λυθεὶς ὑπὸ δείματος ἔξω
 ἐκ χειρῶν οὐδ' ἄσδε βαλὼν χέλον αἰνὸν ὀρίνης
 ἀθανάτων. τόλμα δὲ θεοπροπίην ἔρξείναι·
 πάντα γὰρ ἔξερέει νημερτέα. καὶ μιν ἔπειτα 385
 πλησίον ἐφθαλμῶν, ὅτε κεν λήγῃσι, πελάσσας, (380)
 δέρεο· θεσπεσίως γὰρ ἀποψύχοντα νοήσεις.
 τῷδε μὲν Αἰρείδῃσιν ἀλώσιμον ἔγρασε πάτορην
 Λαομεδοντιάδης, φοιβήτορι λᾷ πιθήσας.
 σοὶ δέ τι καὶ σθένος ἄλλο σιδηρίταιο πιφάσκει· 390
 ἔρπειτ' ἄρ' οὐδ' ἄν πάμπαν ἵποτρομέοντι ἔοικας. (385)
 σεῖο δ' ἔχεν πολὺν μεῖζον ἀκοιμήτοιο νόοιο
 δεῖμα Φιλοκλήτης, μεμνημένος αἰὲν ἐχίδνης.
 τοῦνεκα Πριαμίδαο σαόφρονος οὐ ποτε νόσφιν
 ἦθελεν ἔρχεσθαι, γονιούμενος, ὄφρα τιν' εἴπη 395
 θαλπωρήν, εἰ πέρ ποτ' ἐπὶ χθόνα μητέρα θηρῶν (390)
 ἔρχεται, πῶς κεν πολὺν γένος ἐκπροφύγῃσι.
 τῷ δ' ὄγε Λητοῖδην ἐπέων ἐπιμάρτυρα Φοῖβον
 κελκῆστων ἀγόρευε, τὰ δὲ νῦν σοι καταλέξω.
 Εὐτὲ με παῖδ' ἐδίδασκεν Ἀχειρεζόμης ἀγορεύειν 400
 μαυροσύνας, μέγαν ὄρκον ἐκέλετο πρῶτον ὁμόσσαι, (395)
 ψειδέα μὴ ποτε μῦθον ἐνισπέμειν ἀνθρώποισι.
 τοῦνεκεν ἀτρεκέως μάλα τοι ἐρέω τὰ ἔκαστα.
 φράξω νῦν, ἥρως ἐκατηβόλε, μῦθον ἐμεῖο.
 Αὐτὴ γαῖα μέλαινα πολυκλαῦτοισι βροτοῖσι 405
 τίκει καὶ κακότητα καὶ ἄλγος ἄλλας ἐκάστων· (400)
 γαῖα μὲν ἔρπειτ' αὖ τίκει, τέκεν δ' ἐπὶ τοῖσιν ἀρωγὴν·

380 μαίης Eschenbach] φαίης. — 381 τετληῶτι Schrader] τετληότι. —
 ἐπακουέμεν Abel] αἰνέμεν. — 383 χειρῶν Schrader] χερός. — οὐδ' ἄσδε
 Stephanus] οὐδ' ἄσδε. — 388 τῷδε Hermann] ὧδε. — 392 ἀκοιμή-
 τοιο Abel] ἀκοιμητόν τε. — 402 ἐνισπέμειν Nauck] ἐνισπεῖν.

ἐκ γαίης δὲ λίθων πάντων γένος, ἐν δ' ἄρα τοῖσι
 κάρτος ἀπειρέσιον καὶ ποικίλον· ὅσα δύνανται
 ῥίξαι, τόσσα λίθοι· μέγα μὲν σθένος ἔπλετο ῥίξις, 410
 ἀλλὰ λίθου πολὺ μεῖζον· ἐπεὶ μένος ἄφθιτον αἰεὶ
 γεινομένῳ μήτηρ καὶ ἀγήραον ἐγγυάλισεν·
 ἣ δὲ καταθνήσκει τε, μινυνθάδιον θαλέθουσα,
 καὶ τίσον αὐτῆς κάρτος, ἐφ' ὅππῃσον ἔμπνοός ἐστιν·
 εἰ δέ κ' ἀποπνεύσῃ, τίς ἐῖ' ἐλπωρὴ παρὰ νεκρῆς; 415
 ἐν μὲν δὴ βοτάναις ἄγρῳιν λυγρῶν τε καὶ ἐσθλῶν
 δῆεις, ἐν δὲ λίθοις ἄτην οὐ ῥεῖά κεν εὗροις.
 ἦτοι ὅσαι βοτάναι, τόσσοι λίθοι. ἀλλὰ σύ γ' ἦρως,
 λαῖ σιδηρίτῃ πεφρυλαγμένος, ἐρπετὰ πάντα
 θαρσαλέως, εἰ καὶ τοι ὀμιλαδὸν ἀντιώσιν, 420
 ἔρχεσθαι διὰ μέσσα, κελαινῆς οὐκ ἀλεγίζων
 λώβης. οὐ γὰρ ἔτι σφι θέμις μεμνησθαι ὁδόντων,
 οὐδ' εἴ κεν στείχοντος ἐνυχρίμπτοινοτο πόδεςσιν.
 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ μένειν περ ἔτι προφανέντα δύνανται,
 ἀλλὰ μετὰ σφισι θάμβος, ἐλαννομένοισι δ' ὁμοῖα 425
 ἔσσινται. τὰ δὲ καὶ περ ἐναντίον αἰζαντὰ,
 ἄνθ' ὀπίσω παλίνορσα μεθερπύζειν μενεαίνει·
 καὶ σφισιν ἑξαπίνης ῥόθος ἵσταται, οὐδέ τι πρόσσω
 νίσσεται, ἀλλ' ὀρέγοντα πέλας περιμήγεα δειρὴν
 γλώσσησιν μεμάασι περισσαίνειν σκύλακες ὥς. 430
 πολλάκι καὶ κατέδαρθε δαφνοινῶν ἄγχι δρακόντων
 ἄμφι κεννηγεσίησι μένων ἐν τάρχεσιν Ἰδῆς·
 θρηγῆτῃρ Εὐφορβος ἀρωγῇ εἴδε πεποιθώς.
 δῶκα γὰρ ἀντομένῳ λίθον ἱερὸν· οὐδ' ὅφρις αἰτῶ
 ἐκ μάλα περ πολλῶν ἐλθεῖν κατεναντίον ἔτλη. 435
 ἔρπετο δ' Εὐφρόβῳ περικαλλέει φέρτατος ἀνδρῶν 440

414 κάρτος Musgrave] καρπός. — 415 εἰ δέ Hermann] ἦν δέ. — 425
 μετὰ σφισι Abel] μετὰ σφίσι. — 428 καὶ σφισιν Abel] καὶ σφίσιν. —
 429 νίσσεται Rulinken] νήχεται. — 430 περισσαίνειν Hermann] περι-
 σαίνειν. — 434 ἱερὸν ed. Juntina] ἱρόν (ἱρόν). — οὐδ' ὅφρις Rzach]
 οἰδέ ποτ'.

αἰχμητῆς Μελάνιππος, ἀνεψιὸς ἑσθλὸς ἐμεῖο,
 εἶδος ἀμώμητον καὶ ἐπ' εἶδει κάρτος ἄρειον
 αἰζιοῦ ποθέων δορυκλυτοῖ, εὐπλοκάμοιο.
 τοῦνεκα καὶ μετὰ θῆρας ἀλωμένου οὐ ποτε νόσῃν 440
 ἔσθαιεν Εὐφρόβοιο μένειν Ἰκετάονος υἱός·
 ἀλλ' αἰεὶ λαίοισιν ἐν οὔρεσιν ἀντιθέοιο
 καγχαλόων κοῦροιο μετ' ἵχνια σύν τε κίνεσσιν
 ἔσπετο σύν θ' ἐτάροις ἔθελέν τέ οἱ οἶος ἔπεσθαι.
 ἦ μὲν κέν μιν πολλὰ πατὴρ μενέαιεν ἐρύκειν, 445
 ἀσχαλόων ἐὼν ὑῖα φίλον θήρεσσι μάχεσθαι·
 καὶ Πριάμοιο βίῃ μιν ἐρήτυεν· οὐδ' ὄγε θυμῷ
 πείθεται, ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκε ποτ' Εὐφρόβοιο λιπέσθαι.
 ῥεῖά γε μὴν ἀέκοντα μέλας ἠρύκαζεν ὕδρος,
 νέρθεν ὑπὸ κνήμην ὀλεσίμβροτον ἰὼν ἐλάσσας· 450
 τὸν μὲν ἔπειτ' ὀλοή νόσος ἔλλαβεν, οὔνεκ' ἔμελλεν
 αἰεὶ λελεῖψεσθαι, τό ῥά μιν καὶ μᾶλλον ἔτειρεν.
 οἰκτιέρων δ' ὀρέγοντα χέρας ποτὶ γούνατ' ἐμεῖο,
 αὐτοῦ τοῦδε λίθοιο διατρίψαντα κέλεσσα
 λεπταλέην ἄχνην ἐπιπασσέμεν ἔλκεϊ λιγρῷ· 455
 καὶ ῥα μάλ' αὐτίκα φῶτα κραταιὴ κάλλιπε νοῦσος.
 τοῖον γὰρ βροτοῖσιν ἀρηγόντα τίκειν ὀρείτην,
 ὅστε καὶ οὐταμένοις ἄκος ἠρώεσσι κομίζει
 καὶ στείρῃσι γυναιξὶ τεκεῖν φίλα τέκνα δίδωσι.
 ποικίλα γὰρ θνητοῖσι λίθους ἔρδιν ἀγορεύω. 460
 ὥς καὶ ἔης ποτε μητρὸς Ἀβαρβαρέης ἐπακούσας,
 ἀνδρῶν ἐν μάλᾳ νοῦσον ἐπισταμένης ἀλέσασθαι, 455

437 αἰχμητῆς Tyrwhitt] αἰχμῆ· τήν (αἰχμητῇ τήν). — 433 ἀμώμητον
 Hermann] ἀμώμητος. — κάρτος Eschenbach] καρτός. — ἄρειον Hermann]
 ἀρείων. — 440 ἀλωμένου Tyrwhitt] ἀλωμένον. — 441 μένειν Mus-
 slothouwer] φέρειν. — 444 οἱ Hermann] μιν. — 445 ἐρύκειν Mus-
 grave] ἐρύσσειν. — 448 πείθετο· τίς γ' ἐθέλεσκε τότ' codd., corr.
 Hermann. — 449 μὴν Stephanus] μὲν (μιν). — 451 ἔπειτ' Her-
 mann] ἔτ' ὦ. — ὀλοή νόσος ἔλλαβεν Abel] ὀλοῦστέρος οὐ λάθεν. —
 460 λίθους O. Schneider] θεούς. — 461 ἔης Schrader] ἐμῆς. — ποτε
 Abel] ποτέ.

Βορβολίδης ἘΨορβος ἀγανοῦ φάσκειν ὀρίτιον
φάρμακα μὴ μούνων ὄψεων κατένωπα δύνασθαι,
ἀλλὰ καὶ ὀφθαλμοῖσι φέρειν φάος ἡδὲ βαρεῖαν 465
ἐκ κεφαλῆς ἔλκειν ὀδύνην. ἥδη δέ τιν' ἀνδρῶν (460)
οὔασι δηθύνοντα καθήρας ὥπασεν αἴψα
καὶ δὴ καὶ λεπτιῆς ἐριήζοον ἔμμεν ἀντιῆς.
ἥδη καὶ τινα φῶτα χόλῳ χροσέης Ἀφροδίτης
ἔργα πρὸς ἡμερόεντα γάμων ἀμενηρὸν ἔοντα 470
μεινῆσθαι φιλότῃτος ἀκεσσάμενος προῖαλλεν. (465)
ἐν πυρὶ δ' εἴ κε βάλλῃς μιν, ὀδωδὴν ἐρπετὰ τοῖο
φενῆται, οὐδ' ἔτι πῶ μενέει σχεδόν, οὐδ' ἐνὶ χειρῇ.

Φεύγει καὶ κνίσσῃσι γαγάτην ὀρνυμένησι,
τεύροντα θνητοὺς ἐχεπενκέει πάντας ἀντμῇ. 475
χροιὴν δ' αἰθαλόεις, πλατύς, οὐ μέγας ἔπλετ' ἰδέσθαι, (470)
καρφαλέη δ' ἵκελον πεύκη γλόγα δῖαν ὀρίνει.
ἀλλ' ὀλοὸν ποτὶ ῥίνας ἄγει μένος· οὐδέ τι φῶτες
λήσονθ' ὦν κ' ἐθέλοις ἱερὴν ἀπὸ νοῦσον ἐλέγξει.
γνάμπτει γὰρ σφεας αἴψα χαμαὶ προπορηνέας ἔλκων· 480
οἳ δ' ἄρ' ὑπὸ σφειτέρου πεπαλαγμένοι ἀφλοισμοῖο (475)
στρωφῶντ' ἐνθα καὶ ἐνθα κυλινδόμενοι κατὰ γαῖαν.
τοῖσι δὲ χωρομένη φρένα τέρπεται, ὅσπιντ' ἴδῃσι
πῆματα πάσχοντας κεραὴ πόδας ὠκέα Μῆνη.
θῆλυτέρῃ δ' εἴ κεν πολυφάρμακον ἀμφιβεβῶσα 485
καπνὸν ὑπὸ σπλάγχχοισιν ἀναΐσσοντα δέχεται, (480)
ἀθρόος ἐνδοθεν ὦκα μέλας καταλείβεται ἰχώρ,
ὅστε γυναικοφόνος νεάτῃ μίμνων ἐνὶ γαστρὶ
λέλλεται. τότε δ' αὖτις ὑπὸ πνοιῇσι λίθοιο
δερχομένη γάνυται τις ἑῆς θολὸν ἐκβλύζοντα 490
κηδύος· ἐκ γὰρ νοῦσον ἀπειροσίην ἀλεείνει. (485)

464 μούνων Schrader] μούνων. — 469 χροσέης Hermann] χροσῆς. —
472 βάλλῃς Hermann] βάλοις. — 473 οὐδ' ἔτι Stephanus] οὐδέ τι. —
477 ἵκελον Wiel] ἵκελον. — 478 φῶτες Abel] φῶτας. — 480 γὰρ
σφεας Abel] γὰρ σφέας. — 481 ἐπὶ Wiel] ἀπό. — ἀφλοισμοῖο
Hermann] ἄφαρ οἴμοιο. — 489 αὖτις Hermann] αὐτόν. — 490 τις
ἑῆς Abel] τισέ η (ἄφαρ). — θολὸν Bernard] σόλον (δόλον).

ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τοῖσι γαγάτην θέσκελα ῥέζειν
οἶδα· σὲ δὲ κρίσῃσιν ἐλαύνων ῥεπετὰ τέρψει.

Σχορπίε, σείο δὲ λᾶαν ὁμώνυμον ἔμμεναι ἤρως
ἀγλαὸς Ὀρίων οὐκ ἔχλην· ἦ γάρ, ὦ, 495
πιρρῇσιν τότε γυῖα πεπαρμένος ἄμφ' ᾠδῆνῃσι, (490)
μᾶλλον σφωιτέρων κεν ἔχειν ἐθέλεσκε μιν ἄστρον.

Οὐδ' ἔγε χορσῆντα λίθον κλίεν, οὔνεα μυχθεῖς
δοιμεί σὺν σκοροῦδοιο καρήατι, τοξευτῆρα
πενθεδανῶν ὥμιστα βελέμωνν σκορπίον εἶργει. 500
τὸν μὲν ἐγὼ κόρσῃ μάλ' εὐκρίτα γημὶ βροτείῃ (495)
παίειν, ὀξυτάτῳ τετριμμένον ἄμμιγα Βάκχῳ,
ἀμμίπολον θανάτοιο κελαινῆς ἀσπίδος ἰόν.
μέτρον δ' ὅς κεν ἴσῃ μίξῃ ῥοδόεντος ἐλαίου,
κόψας ἐκ πυρὸς ὀπτόν, ἐν αὐχενίαις ὀδῆνῃσιν 505
ἄλκαρ ἄγει· μέλιτος δὲ μετὰ γλυκεροῖο κερασθεῖς (500)
ἵδατος ἀτηρῆν ὀλέκει κατὰ γαστέρος ἱλὴν,
ἥτε καταΐγδην ἐπὶ νέρετρα νηδύος ἀνδρῶν
δοιμένην φέρει ἔγκον αἰεκέα βουβώνεσσιν.

Ἴσθι δ' ἀμαλδύνειν σκορπηῖα κέντρα δύνασθαι 510
καὶ Περσηιάδαο μένος μέγα κουραλίαιο (505)
ἦδὲ παλαιναίην ἀνεμώλιον ἀσπίδα θεῖναι.

τοῦδε δέ μοι πάντων περιώσιον, ὅσσα γύονται,
Φοῖβος ἀχειρεζόμενς γύσιν ἔμμεναι ἐξ ἑτέροιο
μυθεῖτ' εἰς ἕτερον στρωφωμένον εἶδος· ὃ τίς τοι 515
ψεῦδός κεν φαίῃ· τὸ δ' ἐτήτυμον οἶδα τετύχθαι. (510)
χλωρῇ γάρ βοτάνῃ πρῶτον γύει, οὐδ' ἐνὶ γαίῃ,
ἦν γε γυντῶν ἴσμεν στερεὴν τροφόν, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
ἀτρογέτῳ, ἵνα γύει, ἵνα βρύα γίνετ' ἐλαφρά.

497 κεν ἐκεῖνα θελεσκέμεν ἄστρον codd., corr. Tyrwhitt. — 498
χορσῆντα vir doctus in Bibl. philol. Gottingensi vol. II. p. 205 sqq.]
χορσίεντα (χορσιόεντα). — 499 δοιμεί σὺν Wiel] δοιμέος ἐν. —
500 πενθεδανῶν Bernard] ἡπεδανῶν. — 504 μίξῃ Hermann] μίξει. —
507 ἱλὴν Schrader] ἕλην. — 515 στρωφωμένον (iesner] στρωφώ-
μερον (-μερος). — 516 οἶδα τετύχθαι Hermann] ἄρα τέτυκται (ἄρα
τετύχθαι).

αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ ἔλθῃσι μαραινόμενῃ ποτὶ γῆρας, 520
 ἦτοι μὲν οἱ γόλλα περιφθινύθουσιν ἐφ' ἄλμης· (515)
 αὐτὴ δ' ἐν βένθεσσιν ὑπὸ γλοίσβοιο θαλάσσης
 κήχειται, ὅθρα ἐ κέματ' ἀποπτύσῃ αἰγιαλόνδε.
 ἔνθα δ' ἄρ' ἐξαπίνης μιν ἀναπλησθεῖσαν ἐπ' αἴθρης
 βάξουσ', οἱ περ ἴδοντο, κρατινομένην ὀράσθαι. 525
 δηρὸν δ' οὐ μετέπειτα πάγῳ περιπαχνωθείσα
 πετροῦται, καὶ χερσὶν ἐν ὀκρίοντα τεῆσιν
 ἀμφοφάεις λίθον, ὃς πρὶν ἔχων ἕγρον δέμας ἦεν.
 σχῆμα μὲν οἶν βοτάνης ἔτι οἱ μένει, οἶον ἔην περ,
 οἷ τε κλάδοι, ἔσα τέ σφιν ἀκρόδοντα προσπεφύασιν, 530
 ἣ τέ οἱ ἐβλάστησε καὶ ἐτρόαφη εἰν ἀλλ' ὀΐζα,
 (525) γλοῖος θ' ὅσπερ ἔην· γλοῖος δέ γε λαίνός ἐστι.
 τερωπῶν δ' ἡδεῖα θειόμενοι ἐς γρένα σείθ
 βήσεται· ἐγὼ δ' οὐκ οἶδα, τί μοι θέλγχετρον ἰδόντι
 αἰὲν ἐπὶ πρᾶπιδας καταλείβεται· οὐδὲ δύνανται 535
 ὥσσε χορσεσθῆναι θηγεμένον, ἀλλὰ με θάμβος
 (530) σείειται ἐν στέρονοισιν διόμενον τέρας εἶναι·
 καὶ οἱ πιστεύων περ ἑολπά μιν εἶναι ἄπιστον.
 ἀλλ' οὐ Γοργεῖν μὲν ἐτώσιος ἀνθρώποισι
 σμερδαλέην κεφαλὴν γάτις ἔμμεναι· οὐδ' ἄρα Περσεὺς 540
 ὠκυπέτης πέλεται Πενδὲς τέρας ἡγήσασθαι.
 (535) Γοργόνα γὰρ Περσῇ δρακοντοέθειραν ἀκούεις
 Ἀτλαντος νεάτοισιν ὑπὸ κρηνοῖσι δαμῆναι,
 παρθένον ἀργαλέην, ξεβώπιδα, κῆρα μέλαιναν
 ἀνθρώπων, οἷσιν κεν ἐπ' ἀνδροφόνῳ βάλεν ὅσσε· 545
 οἱ μιν δεῖμα πέλωρον ἀάσχετον ἀθρόησαντες
 (540) αἶσῃ λαϊνὴν τεθνηότες ἐστήκασιν.

524 ἀναπλησθεῖσαν ἐπ' αἴθρης Abel] ἀναπτεύσασαν (ἀναπνεύσασαν)
 ἐπ' αἴθρην. — 527 ἐν ὀκρίοντα Tyrwhitt] ἐνοκρινθέντα. — 528
 ὃς πρὶν Hermann] πρὶν δ' (ὃ πρὶν). — 531 ἦτε οἱ Stephanus (corr. Her-
 mann)] ἦ οἷτ'. — 532 δέ γε Hermann] κεν. — λαίνός ἐστι Stephanus] λαί-
 νος ἐστί. — 534 οἶδα τί Wiel] οἶδ' ὅτι. — 536 θηγεμένον Hermann]
 θειόμενον (θειωμένον). — 539 ἀλλ' οὐ Hermann] ἀλλὰ (ἀλλὰ τε). —
 ἐτώσιος Hermann] ἐτώσιον. — 542 Περσῇ Tyrwhitt] περσηίδα.

τὴν δ' οὐτ' εὐρύστερον ἐναντίον Ἀτρυτώνη
 δέρεσθαι μενέαιεν, ἀδείμαντός περ ἑοῦσα,
 οὔτε κασιγνήτην κέλετο, κρατερόφρονι φωτί, 550
 χουσογόνῳ Περσῇ φονευομένην περ ἰδέσθαι, (545)
 ἀλλὰ δόλῳ θήρειον ἀφήρπασεν ἀνχένα κούρης,
 ἦγα μάλ' ἐξόπιθεν γαμψώνυχον οὐ προϊδούσης
 ἀμφιβαλὼν ἄρπην Κυλληνίδα λευκανήσι.
 τῆς δ' ἄρα καὶ φθιμένης περ ὀλέθριος ἔσχεν ὀπωπί, 555
 καὶ στιγεροῦ Κρονίδαο μολεῖν ἑπὶ δῶμα κελαινὸν (550)
 πολλοῖς αἰσιμον ἔπλετ' ἐναιρομένοις ἑπὶ νεκρῆς.
 ἀλλὰ τότε ἁγιαλόνδε φόνῳ πεπαλαγμένος ἦρως
 ἔλθων, εἰσόκε λύθρον ἀποπλίνειε θαλάσση,
 θεομῆν ἐξ ὁμάδου κεφαλὴν ἔτι καὶ τρομέουσιν 560
 Γοργεῖν κατέθηκεν ἐπὶ χλοεραῖς βοτάνησιν. (555)
 ὄφρα δ' ὄγ' ἐν δίνησιν ἀναψύχεςκε θαλάσσης,
 στείχων ἔκ τ' ὀλοοῖτο πόνου δολιχῆς τε κελεύθου,
 τόφρα δὲ πορφυρέοιο διαινόμενοι χορέσαντο
 αἵματος οἷ ἃ κέχυντο χαμαὶ ὑπὸ κράτι θάμνοι. 565
 ἀμφὶ δ' ἄρα σφίσιν αἵψα θοαὶ πόντοιο θύγατρεις (560)
 λύθρον ἐπεσσύμεναι θάμνοις περιπήγνυν αἶραι·
 πήγνυντο δ' ὥστε σε πάγχυ λίθον στερεὴν οἴσασθαι·
 οὐδ' ἔτ' ἔην οἴσασθαι, ἐπεὶ στερεὴ λίθος ἦεν.
 ἐκ δ' ὄλεσεν βοτάνης ἔγρον δέμας· ἀλλὰ καὶ ἔμπης 570
 ὀλλυμένης πᾶμπαν βοτάνης οὐκ ὄλεσεν εἶδος. (565)
 τὴν μὲν ἄρα χοιρὴν ἐξ αἵματος ἔσχεν ἐρυθρῇ,
 ἀμφασίῃ δ' ἥρωα λάβε θρασύν, ὥς ἐνόησεν
 ἔξαπίνης μέγα θαῦμα· τὸ καὶ πέλας αἵψα κιοῦσα
 διογενῆς πολέμητις ἐθαύμασεν Ὀβριμοπάτρη. 575
 θῆκε δ', ἀδελφειοῦ κλέος ἄφθιτον ὥς κε πέλοιτο, (570)

V. 550 ante Tyrwhittum post v. 551 legebatur. — 552 ἀφήρπασεν Wiel]
 ἀφάρπασεν. — 553 ἐξόπιθεν Stephanus] ἐξόπισθε(v). — 562 δ'
 ὄγ' ἐν Stephanus] δ' ὄγε. — 566 σφίσιν Schrader] σφιν. — 568
 πήγνυντο Abel] πήγνυντο (πήγνυνον). — 569 οὐδ' ἔτ' ἔην Abel] οὐδ'
 ἔτεήν (οὐδέ τ' ἔην). — 571 ὀλλυμένης Hermann] οὐλομένης.

αἰεὶ κουράλιον προτέρην φίσιν ἀλλάσσεσθαι.
 ἐν δὲ βίην οἱ δῶκεν ἀπειρεσίην Ἀγελείη,
 φῦλα φυλασσέμεναι κρυερὴν ἐς δῆριν ἰόντα,
 ἣ δολιχὴν ἔρπων ἐς ἀταρπιδὸν εἴ μιν ἔχει τις, 580
 ἣ περόων ἄλα δῖαν ἐυσσέλμῳ ἐνὶ νηϊ.
 καὶ γὰρ Ἐνναλίιο θοδὸν δόρυ μαινομένοιο
 καὶ λόγον ἀνδροφόνων φεύγειν ἄπο ληιστήρων,
 καὶ πολὺν Νηρῆα κινώμενον ἐξυπαλύξαι
 ἐσθλὴν κουραλίιο βίην θνητοῖσιν ὀπάσσει. 585
 γλανκὴν δ' ἐγρεκύνδομον ἀταρβέα Τριτογένειαν
 σφωιτέρων καμάτων ἐπαμύντορα κινλήσκουσι.
 φάρμακα δ' ὅσα πέλονται ἀτάσθαλα καὶ κατὰδεσμοι
 ἀραί τ' ἀγνάμπτουσιν Ἑρινῷσι πάγχυ μέλουσαι,
 εἴτε μίσος κεύθων οἰκοφθόρον οὔκ ἐνόησεν 590
 ἀνὴρ, εἴθ' ὅσα λίματ' ἐπὶ σφίσις ἦδ' ἐπαιοιδὰς
 σχέτλιοι ἀλλήλοισι μεγαίροντες τελέουσι,
 πάντων ἀντίλυτρον δῆεις κρατερώτατον εἶναι.
 κόψας δὲ σπείρειν ξανθῇ Δημήτερι μίσγων,
 καὶ τοι λοιγὸν ἅπαντα τεῆς ἀπάτερθεν ἀρούρης 595
 αὐχοῖς τ' ἐξελάσει σταχύων γλάγος ἐκπίνοντας
 ἀτηρὴν τε χάλαζαν, ἀπειρεσίοισι βελέμνοισι
 ἀγρῷ τραῦμα φέρουσαν ἀμήχανον ἐξακέσασθαι.
 βρωτήρων τ' ἐπὶ τοῖσι γένος πάντων ἀλαπάξει,
 εὐλὰς τε κάμπας τε καὶ αἰθερίην ἐρυσίβην, 600
 ἥτε κατ' οὐρανόθεν πταμένη ποτὶ καρπὸν ἐρυθρῇ
 ἄμφι περὶ σταχύεσσι περισμύχουσα κάθεται.
 ἐκ τε μυῶν ἀγέλας, ἔκ τ' ἀκρίδος ἄπλετον ἔθνος
 ῥαίσει, καὶ Κρονίδαο παραῖττονσι κεραυνοί,
 παιδὸς ἐοῦ κλέος ἔρξαι ἐτώσιον ἄξιμένοιο. 605
 κεῖνο πολὺ πρῶτιστον ἀνερχόμενος περάττηθεν 600

581 ἐυσσέλμῳ Stephanus] ἐυσέλμῳ. — 583 λόγον Ruhnken] χόλον. —
 ἀνδροφόνων Bernard] ἀνδριφόνον (ἀνδροφόνον). — 586 γλανκὴν Ste-
 phanus] γλυνκὴν (γλυνκὴν). — 593 ἀντίλυτρον Stephanus] ἀντίλυτον. —
 605 ἔρξαι Abel] ἔρξ' (οὔτοι). — 606 ἀνερχόμενος Tyrwhitt] ἀνερχο-
 μένοισι.

κουράλιον θνητοῖσι φέρων πόρεν Ἀργεифόντης.
τόνῃ δ' ἀκρήτοιο μετ' οἶνον πινέμεν αἰεὶ
μένεο πευκεδαῆς ἐνεκ' ἀσπίδος, ὥσπερ ἔειπον.

Καὶ πολυειδέα πῖνε μετ' ἀκρήτου Βρομίοιο 610
μορφὴν παντοίην ἐπιειμένον ἐσθλὸν ἀχάτην. (605)

πολλὰ μὲν οὖν θέα γ' ἐστὶν ἀχάτου χρώματ' ἰδέσθαι.
ἐν γάρ οἱ δῆεις ὀρόων ἰάλωπιν ἴασπιν

σάρδιά θ' αἱματόεντα καὶ αἰγλήεντα μάραγδον.
ἐν δ' ὃ γε μιλοπαρῆος· ἀτὰρ καὶ χαλκὸν ἐν αὐτῷ 615

δῆεις καὶ χροίην ἑαροτρεφῆος μήλοιο. (610)

ἀλλ' οἷος πάντων προφερέστατος, εἴ κέ μιν εὖρης
εἶδος ἔχοντα δαφοινὸν ἀμαιομακέτοιο λέοντος·

τῷ καὶ μιν προτέροισι λεοντοδέρην ὀνομήναι
ἦνδανεν ἡμιθέοισι, κατάστικτον σπιλάδεσσι 620

πυρσῆσιν λευκαῖς τε, μελαινομέναις χλοεραῖς τε. (615)

τὸν δ', εἰ σκορπεῖην ὀλοφυρόμενός τις ἀλωκῆν
ἔλθοι, ἀερτάζειν περὶ ἔλκει κέκλεο λυγρῷ

ἢ μιν ἐπιπλάσσειν· ἀπὸ γὰρ μινύθουσιν ἀνῖαι.
ἱμερτόν τε γυναιξὶ δυνήσσαι ἀνέρα θεῖναι, 625

καὶ θέλξεις μύθοισι βροτοὺς, καὶ πάντα κομίζων (620)

ὅσσα κεν αἰτήσειας ἀφίξειαι οἴκαδε χαίρων.

καὶ νοῦσιν κάμνοντα σωθῆναι θέμις ἐστίν,
ὅς μιν ἐνὶ σφετέρῃσι λαβὼν χεῖρεσσι κατὰσχη·

εἰ δὲ Ζεὺς τοι τὸν γε βιωσέμεν ἀρνήσεται, 630

ἀλλὰ νόει σὺ τεῆσιν ἐνὶ φρεσίν, οὐνεκεν αὐτῷ (625)

ῥῆξε λίνον Κλωθῶ· τὸ δέ κ' ἔρχεται ὕστατον ἡμαρ.

Εἰ δὲ περιφλεγέθων ἐτερήμερος ἄνδρα θαμίζων
ἢ κριτερὸς μάρπτων πυρετὸς παραδηθύνῃσιν,

610 ἀκρήτοιο βρόμοιο codd., corr. Stephanus. — 617 εὖρης Hermann]

εὐροῖς. — 620 ἦνδανεν Stephanus] ἦνδανεν. — 621 πυρσῆσιν Her-

mann] πυρσαῖσιν. — 624 ἐπιπλάσσειν Abel] ἐπιπάσσειν. — ἀνῖαι

Abel] ἀνῖαι. — 625 δυνήσσαι Musgrave] δυνήσεται. — 630 εἰ δὲ

Ζεὺς τοι Hermann] διῆεσθ' οὐτοί. — 631 ἀλλὰ νόει Hermann] ἀλλ'

ἂ νοεῖς (ἀλλὰ νοεῖς). — 633 εἰ δὲ Stephanus] οὐδέ. — 634 παρα-

δηθύνῃσιν Wiel] παρ' ἄδην (παρ' ἄδην θείῃσι).

ἤε ιεραταίης πῆμα βραδί, μὴ ποτε λήγειν 635
 βουλομένης, ἀλλ' αἰέν, ὅπῃ πελάσῃσι, μενούσης, (630)
 τόνδε σὺ γ' ἰᾶσθαι δι' ἀμίμονος ἀντιαχάτου·
 οὗτος γὰρ πυρετῶν πολὺ φέρτερος. αἵψα δὲ σῆμα
 ἐξερέω, τό περ ὦκα βίην δείκνυσσι λίθοιο.
 ἐν γάρ μιν κεράεσσι βαλὼν μέσον ἐψομένοισι, 640
 τιτθὸν ἀνασχέσθαι· τὰ δὲ τήγεται ἔνδοθι πάντα. (635)
 Οὐ μὲν τοι καὶ τόνδε πρὸς ἐρπετὰ γῆμι δύνασθαι,
 ἀλλ' ἕτερον δώσω χατέοντί τοι ἰητῆρα
 οὐρανόθεν γεγαῶτα· σὺ δ' ἐν φρεσὶ βάλλεο μῦθον.
 εὔτε γὰρ αἰγλήεν σφέτερον δέμας εὐρύστερος 645
 Οὐρανός, ὠμησιτῆρος ὑπαὶ παλάμῃσι Κρόνιο (640)
 δηρωθεὶς εἰλιξεν ἀπειρεσίην ἐπὶ γαῖαν,
 αἰθέρος ἐκ δίης πεσέειν οὐδάσδε μενοινῶν,
 ὄφρα κε πάντ' αἰδηλα πολύτροχον ἀμφιπετάσσας
 νῶτον ἐὼν τεύξαι, μηδ' Οὐρανοῦ ἀστερόεντος 650
 θυμὸν ἀνήσας Κρόνος οὐρανὸν εἰσέτι ναίοι· (645)
 δὴ ῥα τότε ἀμβροσίοιο κατειβόμεναι φορέοντο
 αἵματος ὠτειλῇθεν ἐπὶ τραφερὴν ῥαθάμιγγες,
 τὰς οὐ μόρσιμον ἦεν ἀπ' ἀθανάτοιο κιούσας
 σώματος ὀλλυσθαι· μενέμεν δ' ἐριβώλακι Μοῖραι 655
 ἐν γαίῃ προγόνοιο θεῶν σόον αἶμα κέλοντο. (650)
 μεῖνε μὲν οὖν, αὖτον δὲ πυρίγληροι θέσαν ἵπποι
 Ἥελίου· καὶ κέν τις ἐπιψαύων ἐρίσειε
 λαῶν ἔχειν ἐνὶ χερσίν, ἔχοι γε μὲν αἶμα πεπηγός.
 ἐν γάρ οἱ χρῶς αὐτὸς ἐτήτυμον αἱματός ἐστιν, 660
 ἐν δὲ καὶ ὕδατι ῥεῖα δαμασθεὶς ἀτρεκέλς αἶμα (655)
 γίνεται· αἱματόεις δὲ καὶ οὖνομα λαῶς ἔτ' ἀνδρῶν

637 ἀντιαχάτου Abel] ἀντί' ἀχάτου (αὐτίκ' ἀχάτου). — 638 οὗτος Tyrwhitt] οὗτις. — πυρετῶν Slothouwer] προτέρων. — 647 εἰλιξεν Stephanus] ἔλλιξεν (ἔλεξεν, ἔλιξεν). — 648 οὐδάσδε Stephanus] οὐδασ-
 δε (οὐδας δέ). — 650 τεύξαι Abel] τεύξοι (τεύξει). — 657 μεῖνε μὲν Stephanus] μενέμεν. — 659 γε μὲν Abel] γέ μιν (δέ μιν). —
 660 αἱματός ἐστιν Stephanus] αἱματος ἐστίν. —

ἐκ προτέρων κέκληται· ἀκήρατα δ' οὐνεκ' ἔοικε
φάρμακ' ἔχειν, νημερτὲς ἀπόρροϊάν μιν ἄοιδοι
οὐρανίην κλείουσιν ἐς ἀνθρώπους ἀγικέσθαι.

665

οὐ γὰρ ὅ γ' οὔτε νέην ἐθέλει θνητοῖσιν οἰζύν
ἔρχεσθαι ποτὶ ὅσσε, παλαιοτέρην δ' ἀπερύνει
πινόμενος λευκοῖο μετὰ γλάγεος· κεράσας δὲ
ἰχθῶρι σφετέρῳ γλυκερὸν μέλι, τὸν δὲ δαμάσας

(660)

* * *

ἐκ βλεφάρων ἀπὸ πᾶσαν ἄγει νόσον· ἀσχαλάα γὰρ
εἴργεσθαι θνητοὺς ὄράαν ἐρατεινὰ πρόσωπα
πρεσβυτάτου μακάρων ἀστροβλεφάρου βασιλῆος.
καὶ γλήνησι τεῆσιν, ὁμιλήσας κελίκεσσιν

670

(665)

* * *

ἄνερὸς αἰδοίων ἄκος ἔσσεται, ὅς κε πίησι.
καὶ μιν ἐγὼν Αἴαντι δαΐφρονι πόλλ' ἐπέτελλον,
ἔντεσι δῆριν θεῖναι ἀνύμονος ἀμφ' Ἀχιλῆος
ἔσσυμένῳ, νίκης ἐπαρηγόνα χειρὶ κομίζειν.

675

(670)

καὶ κεν Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος ἀντίον αὐτῷ
κῦδος Ἀθηναίῃ περ ἐλέπτολις ἐγγυάλιξεν·
ἀλλ' οὐ οἱ μοῖρ' ἔσκε παραιφαμένοιο πιθέσθαι·

680

τοῦνεκα θεσπέσιόν μιν ἀνὴρ ἀθέριζεν ὄνειαρ,
λάξετο δ' οἴλοδὸν ἄορ. ἀτὰρ σύ γε τοῖο μὲν αἶσαν
ἄξεο, πρὸς δὲ μέλαιναν ὀλισθηροῖο γενέθλην
ἔρπετοῦ αἱματόεντα δαεὶς λίθον, αἰὲν ἐταίρους
πινέμεναι νύμφαις ἐνὶ νηιάδεσσι κέλειε.

685

καὶ μὲν ἐγὼ λαιψηρὸν ἐμὸν θεράποντα Δόλωνα
αὐτοκασιγνήτῳ μεμαῶς φίλον Ἑκτορι θεῖναι,
πρόφρων ὥπασα λαῶν Ὀλύμπιον αἰτήσαντι·
αὐτὰρ ὅ γ' ἐξαπίνης Τρώων προπάροισεν ἀπάντων

(680)

663 οὐνεκ' ἔοικεν (sic) Hermann] ὡς ἐπέοικε. — 664 ἔχει Hermann]
ἔχει (ἔχοι). — μιν Hermann] κεν. — 665 κλείουσιν O. Schneider] κα-
λέουσιν. — 668 δέ Hermann] τε. — 669 γλυκερὸν μέλι, τὸν δὲ
δαμάσας Abel] γλυκερὸν μελίτην δε δανάσας (γλυκερῶ μέλιτι δὲ διά-
νας). — Lacunae signa Abel posuit. — 673 γλήνησι Hermann] γλή-
ναισι. — Lacunae signa Abel posuit. — 682 ἄορ Stephanus] ἄορ.

- Ἐκτορι Πριαμίδῃ κεχαρισμένους ἔπλεθ' ἑταίρους. 690
 τοιοῦτο δ' ἔκχρησέ μ' ἐκείνους ἀμοιβήδην ἀρέσασθαι (685)
 ἴεμενος, λιπαραῖον ἐπὶ κλησιν παρὰ πατρὸς
 ὥπασεν ἀφνειοῖο λαβὼν λίθον, ὃν ποτ' ἄρ' αὐτὸς
 ἐλθὼν Πιόθεν κρατερὸν μετὰ Μέμνονα κῆρυξ,
 στήματ' ἐμείο πορόντος ἀνευρὼν Ἀσσιρήθην 695
 χρυσοῦ τιμῆντος ἀρείονα δεῦρο κόμισσε, (690)
 μυρία κεῖθι μάγοισι πορῶν πολυτῆμοσι δῶρα.
 εἰ δ' ἄγε δέχνησο μῦθον· ἐγὼ δ' ἐδάην, τὰ κε λέξω.
 Πρῶτα μὲν οὖν σπένδοντας ἀναιμιάκτων ἐπὶ βωμῶν
 — οὐ γὰρ ἄγειν θέμις ἐστὶ θυγλῆν ἐμψύχοιο — 700
 Ἥλιον εὐρύοπα κληῖξιν ἕμνοισιν ἄνωγα (695)
 καὶ χθόνα πείριαν, πάντων τροφὸν οὐδατόεσσαν.
 δεῦτερον αὖτ' αἰθωνος ὑπὲρ λίθον Ἡφαίστοιο
 τήλειν, ἥδειν ταλαοὺς θέλγοντα δράζοντας
 ὀδμῆν, τὴν ἄρα κείνοι ἀνερχομένην ἐσορῶντες, 705
 σπερχόμενοι ποτὶ βωμόν, ἀολλέες ἐκπρομολόντες (700)
 χηραμόθεν, ῥῶνται ἐφερπύζοντες ἅπαντες.
 αὐτὰρ ἔπειτα λίνοιο νεόπλυτα φάρεα κοῦροι
 ἐσσάμενοι τρεῖς, ὅξυν φέρων ἄμφηκες ἕκαστος
 ἄορ, ἀναρπάξιν ὄφιν αἰόλον, ὅς κε μάλιστα 710
 κνίσσης ἱμείρων πυρὸς ἐγγύθι δινεύῃσι. (705)
 τοῦ δὲ διαμελείσσι δαΐξέμεν ἑνέα μοῖρας·
 τρεῖς μὲν ἐπὶ κλησιν πανδερεκός ἡελίοιο,
 τρεῖς δ' ἐτέρας γαίης ἐριβύλων λαοβοτείρης,
 τρεῖς δὲ θεοπροπίης πολυτῆμονος, ἀψεύστοιο· 715
 τὰς δὲ λέβης νεράμοιο τετυγμένος αἵματοέσσας (710)
 δεξάσθω· καὶ δῶρον ἐλαῖνον Ἀτρυτώνης
 ἡδὲ μέθυ Βρομίοιο καλεσσιγόρου καταχεῖν,
 ἐν δ' ἄλλας ἀργεννοὺς βαλέειν, θεράποντας ἐδωδῆς·

690 Πριαμίδῃ Hermann] πατρί τ' ἐμῷ. — 701 ἕμνοισιν Stephanus]
 ἕμνοισιν (ἕμνοῦσιν). — 707 ῥῶνται Hermann] δροῶνται. — 710
 ἄορ Stephanus] ἄορ. — 712 δαΐξέμεν Nauck] δαΐζειν. — 715
 ἀψεύστοιο Musgrave] ἀψαύστοιο.

- ἐν δὲ σφιν καὶ δριμὺν ἐπήλυδα κόκλον ἄνωγα 720
 μῖξαι ὀνυσοχίτωνα, μελαγροῖην, ἐρίτιμον· (715)
 ἐν δὲ καὶ ὅσα περ ἄλλα μετ' ἀλλήλοισι μιγέντα
 ἕμερον ἐσπέμπουσιν ἐδητύος ἀνθρώποισιν.
 ὄφρα δ' ἐνὶ τρίποδος κρέα γαστέρι δάμνατ' ἔοντα,
 τόφρα δὲ κικλήσκειν μακάρων ἄρρητον ἐκάστων 725
 οὐνομα. τέρπονται γάρ, ἐπεὶ κέ τις ἐν τελετῇσι (720)
 μυστικὸν αἰείδῃσιν ἐπώνυμον οὐρανιώνων.
 ἀρᾶσθαι δὲ Μέγαιραν ἀπόπροθι παφλάζοντος
 σενέμεναι τρίποδος κακομήχανον· ἐς δ' ἄρα τοὺς γε
 πνεῦμα διυπετές ἐνδον ἄγειν ἱεράς ἐπὶ μοίρας. 730
 ὁππότε δ' ἐψομένοισιν ἐπὶ κρεάεσσιν ἵκηται, (725)
 δαίνυσθαι τότε ἔπειτα κορέννυσθαι μεμαῶτας
 αὐτόθεν ἐκ τρίποδος· τὰ δὲ λείψανα γαῖα καλύπτει·
 καὶ σφιν ἐπισπεῖσαι λευκὸν γάλα καὶ μέθυ ἡδὺ
 καὶ λίπ' ἐπήρατον ἡδὲ μελίσσης ἀνθιμον εἶδαρ· 735
 καὶ στέψαι πλέξαντας ἀκρόδρυα καρποφόροιο (730)
 παρθενικῆς ἀφελόντας ἐλαίης, ἀμφὶ δὲ κόρσαις
 σφωιτέραις πέπλους ἐλέειν οἰκόνδε κιόντας·
 μηδὲ μεταστρωφᾶσθαι, ἐπεὶ κ' ἀπονόσφι τράπησθε,
 ἀλλ' αἰεὶ προτέρην ἐς ἀταρπιτὸν ὅσσε φέροντας 740
 ἔρχεσθ' ἐς μέγαρον μηδὲ προτιμυθῆσασθαι, (735)
 εἴ κέν τις ξύμβληται ὁδίτης, ἔστ' ἂν ἵκησθε
 ἐς δόμον· ἔνθα δ' ἔπειτα θνητὰς ἀθανάτοισιν
 ἐξαῦτις ῥέζοντας ἀρώματα ποικίλα καίειν.
 Ταῦτ' ἐγὼ ἐκτελέσας, ὅσα τ' ἔσσεται, ὅσα τε κοῦφοι 745
 ὄρνηθες κλάζουσιν, ἐπίσταμαι, ὅσα τε θῆρες (740)
 ὠμησται τετραπέζοι ἐνὶ σφίσιν ὠρύνονται.

721 μῖξαι Abel] μίξαι. — ὀνυσοχίτωνα (sic) Tyrwhitt] ὀνυσοχίτωνα. —
 725 ἄρρητον Stephanus] ἄρρηκτον. — ἐκάστων Hermann] ἕκαστον. —
 731 κρεάεσσιν Hermann] κρεάτεσσιν. — 735 λίπ' ἐπήρατον Seidenadel]
 λίπα τ' ἐρατόν. — ἡδὲ Abel] αὐτε. — 738 πέπλους Abel] πέπλον
 (πέπλοις). — 739 ἀπονόσφι Abel] ἀπὸ νόσφι. — 740 φέροντας
 Tyrwhitt] φέροντες. Malim βαλόντας. — 742 ἵκησθε Hermann] ἱκέσθαι.

Ἔνθεν ἐγὼν ἐδάην καὶ Βακχικὰ νεβρίταιο
 δῶρα λίθου, Βρομίῳ κεχαρισμένα· τὸν περ ἔχοντες
 ἄνθρωποι θύοιτε καὶ ἁράων αἰοῦσιν 750
 Οὐρανίδαί. γυμνῷ δὲ ῥάχιν ποδὶ πενκεδανοῖο (745)
 εἴ κέν τις θλίψας ὄψεως διὰ σάρκας ἀλάνθῃ
 δηώσῃ σφετέρας, ὀδυνήφατος ἔσσεται αὐτῷ
 νεβρίτης. ἔρδει δ' ἀλόχῳ πόσιν ἱμερόεντα.

Ἔνθεν καὶ κατένωπα κελαινῆς ἀσπίδος ἔγνων 755
 καρτερὰ φάρμακα σείο, βροτοσσόε θέσκελε πέτρη,
 τῆς ὄνομα χροιή τε πέλει χλοεροῖο πράσοιο. (750)

Ἔνθεν καὶ σέο, διε χαλᾶζε, πειρηθῆναι
 ἐν θυμῷ βαλόμην, καὶ σεν μένος εὔρον ἄριστον.
 ἄμφω γάρ, καὶ νοῦσον ἀναψύχεις πυρόεσσαν, 760
 καὶ μοι σκορπιόθεν βεβολημένῳ ἦρα κομίζεις. (755)

Λητοῖδαο μάλα χρησιμοῖς, Ποιάντιος ἦρως,
 ἐσπόμενον τάδε πάντα μ' ἀληθέα φημί πιφάσκειν.
 αὐτοκασιγνήτην κεχολωμένους Ἀργυρότοξος
 Κασσάνδρην ἐκέλευσεν ἀκουόντεσσιν ἄπιστα 765
 θεσπίζειν Τρώεσσιν ἐτήτυμά περ φρονέουσιν· (760)
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ πρόσθεν ἀπώμοσα καρτερὸν ὄρκον,
 ψευδέα μὴ ποτε μῦθον ἐνισπόμεν ἀνθρώποισι·
 καὶ νῦν ἀτρεκέως μάλα τοι λέξαντος ἕκαστα
 ἡμετέροισ, ἦρως ἐκατηβόλε, πείθεο μύθοις. 770

Ὡς ἄρ' ἔφη Πριάμοιο διοτρεφέος φίλος υἱός,
 ἀτρέστον θεράποντι φέρων χάριν Ἑρακλῆος· (765)
 νῶϊ δὲ ποιήεσαν ἐς ἀκρόρειαν ἰοῦσι
 ιορχεῖαν μάλα μῦθοι ἀταρπιτὸν ἐπρήηναν.

748 Βακχικά Stephanus] βακχίδα. — νεβρίταιο Tyrwhitt] νεβρίταιο. —
 752 ὄψεως Abel] ὄφιος. — 754 νεβρίτης Tyrwhitt] νεβρίτης (νεβρίτις). —
 756 θέσκελε Tyrwhitt] θέσκελα. — 762 λητοῖδῃ σέο μέχρις ἐμοῦ codd.,
 corr. Abel. — 763 ἐσπόμενος (sic) Musgrave] ἐσσόμενος. — μ' Musgrave
 addidit. — ἀληθέα Abel] ἀμήχανα. — φημί Tyrwhitt] φησι. — πιφάσκειν
 Hermann] πιφάσκειν. — 765 ἄπιστα Merrick] ἅπαντα. — 767
 ἐνισπόμεν Nauck] ἐνισπείν.

FRAGMENTA ORPHICA.

Clemens Alexandrinus Strom. I. c. 21 p. 143. 144: Ναὶ μὴν Ὀνομάκριτος ὁ Ἀθηναῖος, οὗ τὰ εἰς Ὀρφέα φερόμενα ποιήματα λέγεται εἶναι, κατὰ τὴν τῶν Πεισιστρατιδῶν ἀρχὴν περὶ τὴν πεντηχοστὴν Ὀλυμπιάδα εὐρίσκεται· Ὀρφεὺς τε ὁ συμπλεύσας Ἡρακλεῖ Μουσαίου μαθητὴς — καὶ τοὺς μὲν ἀναφερομένους εἰς Μουσαῖον Χρησμοὺς Ὀνομακρίτου εἶναι λέγουσι, τὸν Κρατῆρα δὲ τὸν Ὀρφέως Ζωπύρου τοῦ Ἡρακλεώτου, τὴν τε εἰς Αἶδον Κατάβασιν Προδίκου τοῦ Σαμίου. Ἴων δὲ ὁ Χῖος ἐν τοῖς Τριαγμοῖς καὶ Πυθαγόραν εἰς Ὀρφέα ἀνενεγκεῖν τινα ἱστορεῖ. Ἐπιγένης δὲ ἐν τοῖς περὶ τῆς εἰς Ὀρφέα ποιήσεως Κέρκωπος εἶναι λέγει τοῦ Πυθαγορείου τὴν εἰς Αἶδον Κατάβασιν καὶ τὸν Ἰερὸν λόγον, τὸν δὲ Πέπλον καὶ τὰ Φυσικὰ Βροντίνου.

Suidas: Ὀρφεὺς — ἔγραψε Τριασμούς (l. Τριαγμούς)· λέγονται δὲ εἶναι Ἴωνος τοῦ τραγικοῦ· ἐν δὲ τούτοις τὰ Ἱεροστολικὰ καλούμενα. Κλίσεις κοσμικὰς (l. κτίσιν κόσμου?). Νεοτενκτικά (l. Νεωτ.?). Ἱεροὺς λόγους ἐν ῥαψωδαῖς κδ'· λέγονται δὲ εἶναι Θεογενήτου τοῦ Θεσσαλοῦ, οἱ δὲ Κέρκωπος τοῦ Πυθαγορείου¹⁾. Χρησμούς, οὓς ἀναφέρονται εἰς Ὀνομάκριτον. Τελετάς· ὁμοίως δὲ φασὶ καὶ ταύτας Ὀνομακρίτου... ἐν τούτοις δ' ἐστὶ περὶ Αἴθων γλυφῆς, ἣτις Ὀγδοηκοντάλιθος ἐπιγράφεται. Σωτήρια· ταῦτα Τιμοκλέους τοῦ Συρακοσίου λέγεται καὶ (ῆ?) Περσίνου

1) Cf. Cicero de nat. deor. I 38: „Orpheum poetam docet Aristoteles nunquam fuisse et hoc Orphicum carmen Pythagorei ferunt cuiusdam fuisse Cercopis“ et Philoponus ad Aristot. de an. I 5 (τοῦτο δὲ πέπονθε καὶ ὁ ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς καλουμένοις ἔπεισι λόγος): Λεγομένοις εἶπεν, ἐπειδὴ μὴ δοκεῖ Ὀρφέως εἶναι τὰ ἔπη, ὥς καὶ αὐτὸς ἐν τῷ περὶ φιλοσοφίας λέγει· αὐτοῦ μὲν γὰρ εἶσι τὰ δόγματα, ταῦτα δὲ φησὶν Ὀνομάκριτον ἐν ἔπεισι κατατεῖναι.

τοῦ Μιλησίου. Κρατῆρας· ταῦτα Ζωπύρου φασί. Θροισμοὺς Μητρώους καὶ Βαρχικά· ταῦτα Νιζίου τοῦ Ἐλεάτου φασίν εἶναι. Εἰς Ἄιδου Κατάβασιν· ταῦτα Ἡροδίου τοῦ Περινθίου· Πέπλον καὶ Δίκτυον· καὶ ταῦτα Ζωπύρου τοῦ Ἡρακλεώτου, οἱ δὲ Βροντίου. Ὀνομαστικόν, ἔπη, ασ'. Θεογονίαν, ἔπη, ασ'. Ἀστρονομίαν. Ἀμοχοπίαν (l. ἀμμοχοπίαν vel ἀμνοχοπίαν vel ἀνεμοσχοπίαν vel ἀστροσχοπίαν). Οὐηπολικόν. Ὠιοθιντικά ἢ Ὠιοσχοπικά ἐπικῶς (l. ἔπη κα'?). Καταζωστικόν. Ὑμνος. Κορυβαντικόν καὶ Φυσικά, ἃ Βροντίου φασίν.

Suidas: Ὀρφεὺς Κικοναῖος ἢ Ἀρχὰς ἐκ Βισαλτίας τῆς Θρακικῆς, ἐποποιός. γέγονε δὲ καὶ οὗτος πρὸ Ὀμήρου δύο γενεαῖς πρεσβύτερος τῶν Τρωικῶν· ἔγραψε δὲ μυθοποιίαν, ἐπιγράμματα, ὕμνους.

Ὀρφεὺς Ὀδρύσης ἐποποιός. Διονύσιος δὲ τοῦτον οὐδὲ γεγενῆναι λέγει· ὅμως ἀναφέρονται εἰς αὐτόν τινα ποιήματα.

Ὀρφεὺς Κροτωνιάτης ἐποποιός, ὃν Πεισιστράτῳ συνεῖναι τῷ τυράνῳ Ἀσκληπιάδης φησὶν ἐν τῷ ἕκτῳ βιβλίῳ τῶν Γραμματικῶν· Δεκαετηρίαν (l. Δωδεκαετηρίδα), Ἀργοναυτικά καὶ ἄλλα τινά.

Ὀρφεὺς Καμαριναῖος ἐποποιός· οὗ φασιν εἶναι τὴν εἰς Ἄιδου Κατάβασιν.

Lascaris Prolegg. in Orph. in Marm. Taurin. p. 98: Κατέλιπε δὲ συγγράμματα μετρικά καὶ ὅσα καὶ αὐτὸς ἐν Ἀργοναύταις κατ' ἐπανάληψιν ἀριθμεῖ — καὶ περὶ θεῶν καὶ κοσμογενείας, ὕμνους διαφόρους εἰς θεοὺς, Γεωργικά, Φυσικά, Ἀρχολικά, Μετέωρα, Λιθικά, μυστήρια δὲ διάφορα, περὶ τῶν φυτῶν, βοτανῶν, χωρογραφίας, ἱατρικῆς, νόμων, τελευταῖα τὰ Ἀργοναυτικά. γέγονασι δὲ Ὀρφεῖς ἕξ. πρῶτος οὗτος ἀρχαῖος ποιητὴς ἐκ Λειβήθρων τῆς Θράκης. δεῦτερος Κικοναῖος ἐκ Βισαλτίας πρὸ τῶν Τρωικῶν καὶ αὐτός, ὡς συνέγραψε μυθοποιίαν, ἐπιγράμματα, ὕμνους. τρίτος Ὀδρύσης ἐποποιίαν τινὰ ποιήσας. τέταρτος Κροτωνιάτης, ὃς συνῆν Πεισιστράτῳ. συνέγραψε δὲ Δεκαετηρίαν, Ἀργοναυτικά καὶ ἄλλα. πέμπτος Καμαριναῖος ἐποποιός, οὗ φασι τὴν εἰς Ἄιδου Κατάβασιν· ἕκτος βασιλεὺς Θρακῶν, ἐφ' οὗ Ἀμαζόνες Φρυγίαν ἐδασμολόγησαν.

I. *ASTRONOMIA.*

Firmicus Maternus Mathes. (Astrologiae) IV praef. (p. 84):
Omnia quae Aesculapio Mercurius Enichnusque tradiderunt,
quae Petosiris explicavit et Necepsō, quae Abraham, Orpheus
et Critodemus ediderunt ceterique omnes huius artis antiscii
perlecta pariter atque collecta — in his perscriptissimis libris.

1.

Plutarchus de placitis philos. II 13: Ἡρακλείδης καὶ οἱ Πυ-
θαγόρειοι ἕκαστον τῶν ἀστέρων κόσμον ὑπάρχειν γῆν περιέχοντα
ἄερα τε καὶ αἰθέρα ἐν τῇ ἀπείρῳ αἰθέρι· ταῦτα δὲ τὰ δόγμα-
τα ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς φέρεται· κοσμοποιούσι γὰρ ἕκαστον τῶν
ἀστέρων.

2.

ΟΡΦΕΩΣ ΠΕΡΙ ΣΕΙΣΜΩΝ.¹⁾

Φράζεο δὴ καὶ τόνδε λόγον, τέκος· ὅππότε κεν δὴ
γαῖαν κινήσῃ σεισίχθων Κυανοχαίτης,
τόφρα βροτοῖς ἐπὶ τ' εὐτυχίην κακότητά τε φράζει.

Ὅππότε ἂν εἰαρινὴν ἐπ' ἰσημερίην ἀφίκηται
ἥελιος κριόν τε διεκτρέχῃ, ἐν δ' ἄρα τῷ γε
γαῖαν νυκτερινὸς Γαίηοχος ἀμφελελίξῃ,
σῆμα τόδ' ἐστὶ πόληος ἀπόστασις οὐκ ἀλαπαδνῆς·
εἰ δέ κεν ἡμερινός, φράζει τόδε λυγρὰ καὶ ἄτας

5

¹⁾ Hoc carmen a nullo vetere scriptore commemoratum in nonnullis codi-
cibus falso Hermeti Trismegisto tribuitur. Dedi textum a Jacobsio in Antho-
logia Graeca constitutum, nisi quod pauca quaedam ex codice Vaticano
n. 1314 (saec. XV.), qui cum libro Mediceo plerumque consentit, correxi. —
7 ἀλαπαδνῆς Brunck] ἀλαπαδνή.

πήματος ὀρμήσαντος ἐπ' ἄλλοδαπούς ἀνθρώπους
ἔσσεσθαι, σφετέραις ἐπὶ πημοσύναις ἰδὲ λύπαις. 10

Εἰ δ' ἀνὰ ταῦρον ἰόντος ἐφορμήσει διὰ νύκτα
σεισμός, πῆματα μὲν τε καταφθινύθουσιν ὀπίσσω,
εὐφροσύνη δ' ἀνὰ ἄστρῳ καὶ εἰρήνῃ τεθαλυῖα
ἔσσεται· ἡμερινὸς δὲ φέρει πολέμου μέγας
ἔργον ἐπερχομένου τοῖς κρείσσοσιν· ἀλλὰ φυλάσσου. 15

Εἰ δέ κεν ἐν διδύμοις στρωφωμένον ἡέλιον
νυκτερινὴ μῆνις ἐλελίξῃται κατὰ γαῖαν,
σημαίνει ὅτι δυσμενέες βροτοὶ ἐγχεσίχειρες
ὑμετέρεν πελάσσουσιν ἐπ' ἄλγεσι γαῖαν ἅπασαν·
εἰ δέ κεν ἡμερινή, τότε κεν βασιλῆες ἄτιμοι 20
ἔσονται· ἡγεμόνες τε θεῶν διὰ μήνιος ἐχθρῶν.

Εἰ δ' ἀνὰ τὴν μοῖραν τοῦ καρκίνου ἡέλιον
στείχοντος, τόθι δὴ θερινὰ τροπαί, ἔννυχος ἔσται
γῆς ἔνοσις, τοῦτο φράζει κακότητα βαρεῖαν
ἀργαλέην πενίην ἀλλαξέμεν· ἡμερινὸς δὲ 25
φράζει πῆμ' αὐτοῖς καὶ ἀνάστασιν ὠλεσίοικον.

Εἰ δέ κεν ἡέλιον λέοντος μοῖραν ἰόντος
νύκτερος ὀρμηθῇ γαίης σάλος, αὐτίκα πένθη
κλανθμοὶ τε στοναχαὶ τε πόλιν καὶ λαὸν ἅπαντα
ἔξουσ'· ἡμερινὸς δὲ φανείς καὶ ταῦτα πιφάσκει. 30

Εἰ δέ κεν ἡέλιον σὺν παρθένῳ ἐρχομένοιο
ἐσπερινὸς σεισμός, λαοῖς τότε λοιμὸς ἅπασιν
ἔσσεται· ἡμερινὸς δὲ φανείς καρποὺς καταβλάψει.

Εἰ δ' ἂν ἐπὶ φθινοπωρίδ' ἰσημερίην ἀφίζηται
ἡέλιος, χηλαῖς διαφαίνων, νυκτερινὸς δὲ 35
κινήσῃ, καρπῶν δηλοῖ φθόρον ἐξαναφύτων
γαίης· ὥραις δ' ἡμεριναῖς, χαλεπῆς τίδε φράζει
ἔργα μάχης· πολλοὺς δ' αὐτῶν κατὰ γαῖα καλύψει.

18 σημαίνει ὅτι add. Jacobs. — 19 ἐπ' ἄλγεσι Jacobs] ὑπ' ἄλγεα. —

21 διὰ μήνιος Abel] διὰ μήνιας (διομηνίη). — 22 μοῖραν Abel] μοῖρην. —

23 τίθι Abel] τότε γ' ὀπότε. — 25 ἀργαλέης πενίης? — 26

ἀνάστασιν Jacobs] ἀπόστασιν. — 34 φθινοπωρίδ' Abel] φθινόπωρον. —

ἰσημερίην Brunck] ἰσημερινήν.

Εἰ δέ κεν ἡελίου τὸν σκορπίον ἀμφιθέοντος
νύκτερος ὀρμηθῇ γαίης σάλος, ἔργα μάταια 40
ἀνδράσιν ἔσσονται κακοφραδμοσύνησι νόοιο·
ἡμερινὸς δὲ φανείς, τότε δὴ τότε ἄλγεα φράζει
ἔσσεσθαι πολέεσσιν ἀπὸ πτολέμου κρυεοῖτο,
ἔργα ματαιότατα Ζηνὸς μεγάλου διὰ βουλὰς.

Εἰ δέ κεν ἐν μοίρῃ τοῦ τοξότου ἡελίοιο 45
στρωφῶντος γαῖαν κινήσῃ Κυανοχαίτης
νυκτερινός, σημεῖον ὀλέθριον ἔσσεται ἀνδρῶν
πολλῶν· ἡμερινὸς δὲ φανείς πόλεων βασιλῆι
σημαίνει μεγάλην τιμὴν καὶ σκῆπτρα λιπόντα
ἄλλην οἴχεσθαι φεύγοντ' ἀπὸ πατρίδος αἵτης. 50

Εἰ δέ κ' ἐν αἰγοκέρωτι, τόθι τροπαὶ ἡελίοιο
χειμεριναί, στείχοντος ἔδος χθονὸς ἐννεχὸς ἐλθῶν
σεισίχθων γαῖαν κινήσῃ πνεύματι λάβρῳ,
φράξο δὴ πόλεμον καὶ δάκρυα τοῖσι γενέσθαι 55
καὶ στάσιν· ἡμερινὸς δὲ φανείς καρποφθόρος ἔσται.

Ἵδροχόου δ' εὖτ' ἂν διανίσσῃτ' ἡελίοιο
φέγγος, νυκτερινὴ δ' ἐλελιχθῇ πᾶσα περὶ χθών,
ἄρπαγαὶ ὠλεσίοικοι ἀνὰ πτόλιν εὐρυάγτιαν
ἔσσονται δῆμου τε κακοφροσύναι τε καὶ ὕβρεις·
εἰ δέ κεν ἡμερινή, δῆμου κράτος ἔμπεδον ἔσται. 60

Εἰ δ' ἀνὰ τοὺς ἰχθῦς στρωφωμένον ἡελίοιο
γῆς ἔνοσις προγένειτο θοὴν διὰ νύκτα, τότε ἔσται
πάσαις ἐν πολίεσσι διάστασις· εἰ δέ κεν ἡοῖ
γαίης κινηθῇ πέδον ἱερὸν, ἀντίκα πάσαις
εὐφόρβοισι βοῶν ἀγέλαις οἴων τε καὶ ἄλλων 65
τετραπόδων φθόρος ἔσται ἂν' ἄστυα καὶ κατὰ χώρας.

47 ἔσσεται Jacobs] ἔμμεναι. — 51 κ' ἐν Jacobs] κεν. — τόθι Abel]
ὅθι. — 56 Ἵδροχόου Abel] ἰδροχόφ. — διανίσσῃτ' Abel] διανείσεται. —
57 νυκτερινή Abel] νυκτερινῇ (νυκτερίῃ). — πᾶσα Abel] γαῖα. — περὶ χθών
Abel] περιχθών (περιχθών). — 63 ἡοῖ Jacobs] ἡῶ (ἡά').

II. ΒΑΚΧΙΚΑ.

3.

Hippolytus Refutationis omnium haeresium libri X. p. 208:
 Ὁ γὰρ περὶ τῆς μήτρας αὐτῶν καὶ τοῦ Ὁρφέως λόγος καὶ ὁ
 ὀμφαλός, ὅπερ ἐστὶν ἁρμονία, διαρρήδην οὕτως ἐστὶν ἐν τοῖς
 Βακχικοῖς τοῦ Ὁρφέως.

III. ΔΙΑΘΗΚΑΙ.¹⁾

4.

Justinus Cohortat. cap. 15: Ὁρφεὺς γοῦν ὁ τῆς πολυθεό-
 τητος ἑμῶν, ὡς ἂν εἴποι τις, πρῶτος διδάσκαλος γεγονώς, οἷα
 πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Μουσαῖον καὶ τοὺς λοιποὺς γνησίους
 ἁεροατὰς ὕστερον περὶ ἐνὸς καὶ μόνου Θεοῦ κηρύττει λέγων,
 ἀναγκαῖον ὑπομνησαι ἡμᾶς. ἔφη δὲ οὕτως·

Φθέγξομαι οἷς θέμις ἐστί· θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι
 πάντες ὁμοῦ· σὺ δ' ἄκουε, φραεσφόρου ἔκγονε Μήνης,
 Μουσαῖ· ἐξερέω γὰρ ἀληθεῖα, μηδέ σε τὰ πρὶν
 ἐν στήθεσσι φανέντα φίλης αἰῶνος ἀμέρσῃ.
 εἰς δὲ λόγον θεῖον βλέψας, τούτῳ προσέδρευε,
 ἰθύνων κραδίης νοερὸν κύτος, εὖ τ' ἐπίβαινε

5

¹⁾ De titulo carminis, quod ab Aristobulo et Clemente ἱερὸς λόγος inscribitur, haec Lobeck Agl. I p. 449: „Nos utramque carminis formam sic distinguemus, ut illi, quo veteres Graeci usi sunt, proprium nomen sermonis sacri [ἱερὸς λόγος] reddamus, alterum vero, quod a Judaeis interpolatum videtur, Testamenti vocabulo [διαθήκαι] notemus sive etiam Palinodiae [παλινωδία].“ Cf. Justinus Cohort. c. 36: Εἰ δέ τις ὀκνὸς ἢ παλαιὰ τῶν προγόνων ἡμῶν δεισιδαιμονία τέως ἐντυγχάνειν ἡμᾶς ταῖς τῶν ἁγίων ἀνδρῶν προφητείαις κωλύει, δι' ὧν δυνατόν μανθάνειν ἡμᾶς ἕνα καὶ μόνον εἶναι θεόν, ὃ πρῶτόν ἐστι τῆς ἀληθοῦς θεοσεβείας γνώρισμα, τῷ γοῦν πρότερον ἡμᾶς τὴν πολυθεότητα διδάξαντι, ὕστερον δὲ λυσαιτελῇ καὶ ἀναγκαίαν παλινωδίαν ᾗσαι προελομένῳ πεισθητε Ὁρφεῖ ταῦτ' εἰρηκότι, ᾧ μικρῷ πρόσθεν γέγραφα, καὶ τοῖς λοιποῖς δὲ τοῖς τὰ αὐτὰ περὶ ἐνὸς Θεοῦ γεγραφότι πείσθητε. Unde non elucet huic carmini Palinodiae quoque titulum fuisse. — 1 Primum versum inde a Platone (Symp. p. 218 B.) frequenter respiciunt veteres. — 5 Legendum ἐς.

ἀτραπιτοῦ, μούνον δ' ἐσόρα κόσμοιο ἄνακτα·
 εἷς ἔστι, αὐτογενής, ἐνὸς ἔκγονα πάντα τέτυκται·
 ἐν δ' αὐτοῖς αὐτὸς περιγίνεται οὐδέ τις αὐτὸν
 εἰσοράει θνητῶν. αὐτὸς δέ γε πάντας ὁρᾷται. 10
 οὗτος δ' ἐξ ἀγαθοῦ κακὸν θνητοῖσι δίδωσι
 καὶ πόλεμον κρύεντα καὶ ἄλγεα δακνύοντα·
 οὐδέ τις ἔσθ' ἕτερος χωρὶς μεγάλου βασιλῆος.
 αὐτὸν δ' οὐχ ὁρώ· περὶ γὰρ νέφος ἐστήρικται·
 πᾶσιν γὰρ θνητοῖς θνηταὶ κόραι εἰσὶν ἐν ὅσοις, 15
 ἀσθενέες δ' ἰδέειν Δία τὸν πάντων μεδέοντα.
 οὗτος γὰρ χάλκειον ἐς οὐρανὸν ἐστήρικται
 χρυσέῳ ἐνὶ θρόνῳ, γαίης δ' ἔπι ποσσὶ βέβηκε,
 χεῖρά τε δεξιτερὴν ἐπὶ τέρματος ὠκεανοῦ
 πάντοθεν ἐκτέτακεν· περὶ γὰρ τρέμει οὐρεα μακρὰ 20
 καὶ ποταμοὶ πολλῆς τε βάθος χαροποῖο θαλάσσης.

Cf. Justinus Monarch. cap. 3: *Μαρτυρήσει δέ μοι καὶ Ὁρφεὺς ὁ παρεισαγαγὼν τοὺς τριακοσίους ἐξήκοντα θεοὺς ἐν τῷ Διαθήκαι ἐπιγραφομένῳ βιβλίῳ, ὅποτε μετανοῶν ἐπὶ τούτῳ φαίνεται, ἐξ ὧν γράφει· Μουσαῖ' ἐξερέω γὰρ etc. usque ad χαροποῖο θαλάσσης. καὶ ταῦτα οὕτως γράζει ὡς αὐτόπτης γεροντὸς τοῦ μεγέθους θεοῦ. Cf. etiam Theophilus ad Autolyceum III 117 C: Τί γὰρ ὠφέλησαν Ὁρφέα οἱ τριακόσιοι πεντήκοντα πέντε θεοί, οὓς αὐτὸς ἐπὶ τέλει τοῦ βίου ἀθετεῖ ἐν ταῖς Διαθήκαις αὐτοῦ λέγων· ἵνα εἶναι θεόν.*

5.

Clemens Cohort. c. VII p. 21. 22. Strom. V 14. 259. V 12. 693. 1)
 Ὁρφεὺς μετὰ τῇ τῶν ὁργίων ἱεροφαντίαν καὶ τῶν εἰδώλων
 18 ἔπι Hermann] ἐπὶ.

1) Hanc Testamenti recensioem Lobeckii sententiam secutus ex variis Clementis locis concinnavi. Ceterum cf. Lobeck, Aglaoph. I p. 447: „In universum igitur sic contendo, Justiniano fragmento omnium brevissimo primigeniam carminis Orphici, qualis quidem illis temporibus fuit, formam repraesentari; novae interpolationis specimen praebere exemplum Clementis, quod Justiniano copiosius est, Aristobuleo adstrictius; novissimae ac gravissimae auctorem esse Aristobulum illum, quem Eusebius introduxit, hominem sive Judaeum sive Christianum, Clementis certe temporibus posteriorem.“

τὴν θεολογίαν παλινωδίαν ἀληθείας εἰσάγει τὸν ἱερὸν ὄντως
ὁψέ ποτε, ὁμως δ' οὖν, ἄδων λόγον·

Φθέγξομαι, οἷς θέμις ἐστί· θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι
πάντες ὁμῶς. σὺ δ' ἄκουε, φασαφόρου ἔκγονε Μήνης,
Μουσαί· ἐξερέω γὰρ ἀληθέα, μηδέ σε τὰ πρὶν
ἐν στήθεσσι φανέντα φίλης αἰῶνος ἀμέρῃ.

εἰς δὲ λόγον θεῖον βλέψας τούτῳ προσέδρενε, 5

ἰθύνων κραδίης νοερὸν κύτος· εὖ δ' ἐπίβαινε
ἀτραπιτοῦ, μῦνον δ' ἐσόρα κόσμοιο ἄνακτα
ἀθάνατον· παλαιὸς δὲ λόγος περὶ τοῦδε φασκίει.

εἰς ἐστ', αὐτογενής, ἐνὸς ἔκγονα πάντα τέτυκται·

ἐν δ' αὐτοῖς αὐτὸς περινίσσεται, οὐδέ τις αὐτὸν 10

εἰσοράα θνητῶν, αὐτὸς δὲ γε πάντας ὁρᾶται.

αὐτὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ κακὸν θνητοῖσι φυνεύει

καὶ πόλεμον κρυόνετα καὶ ἄλγεα δακρυόνετα·

οὐδέ τις ἐσθ' ἕτερος χωρὶς μεγάλου βασιλῆος.

αὐτὸν δ' οὐχ ὁρώ· περὶ γὰρ νέφος ἐστήρικται· 15

πᾶσιν γὰρ θνητοῖς θνηταὶ κόραι εἰσὶν ἐν ὅσοις

μικραί, ἐπεὶ σάρκες τε καὶ ὀστέα ἐμπεφύασιν.

οὐ γὰρ κέν τις ἴδοι θνητῶν μερόπων κραινόντα,

εἰ μὴ μουνογενής τις ἀπορρῶξ φύλου ἄνωθεν

Χαλδαιῶν· ἴδοις γὰρ ἔην ἄστροιο πορείης, 20

καὶ σφαίρης κίνημ' ἀμφὶ χθόνα ὡς περιτέλλει

κυκλωτερές, ἐν ἴσῳ τε κατὰ σφέτερον κνώδαλα.

πνεύματι δ' ἡραιοχῆ περί τ' ἡέρα καὶ περὶ χεῦμα.

αὐτὸς δ' αὖ μέγαν αὐτὶς ἐπ' οὐρανὸν ἐστήρικται

χρυσέῳ εἰνὶ θρόνῳ, γαίῃ δ' ὑπὸ ποσσὶ βέβηκε. 25

χεῖρα δὲ δεξιτερὴν ἐπὶ τέρμασιν ὠκεανοῦ

ἐκτέτακεν, ὁρέων δὲ τρέμει βάσις ἔνδοθι θυμῷ

οὐδὲ φέρειν δύναται κρατερὸν μένος. ἐστὶ δὲ πάντως

αὐτὸς ἐπουράνιος καὶ ἐπὶ χθονὶ πάντα τελευτᾷ,

ἀρχὴν αὐτὸς ἔχων ἅμα καὶ μέσον ἥδὲ τελευτήν. 30

22 κυκλωτερές codd. — Ceterum cf. fr. 6, 25—28. — 27 θυμοῦ codd. —

28 πάντῃ codd.

ἄλλως οὐ θεμιτόν σε λέγειν· τρομέω δέ τε γυῖα
ἐν νόῳ· ἐξ ὑπάτου κραίνει
καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις.

6.

Euseb. Praep. Evang. XIII cap. 12. p. 191 Dind.: (Ὅπως
καὶ πρὸ ἡμῶν ἐξ Ἑβραίων Ἀριστόβουλος ὁ Περιπατητικὸς ἐκ
τῆς παρ' Ἑβραίοις φιλοσοφίας ὁμολογεῖ τοὺς Ἕλληνας ὠριμῶ-
σθαι. ἐκ τῶν Ἀριστοβούλου βασιλεῖ Πτολεμαίῳ προσπειρω-
νημένων.)

... Ἐτι δὲ καὶ Ὁρφεὺς ἐν ποιήμασι τῶν κατὰ τὸν ἱερὸν λόγον
αὐτῷ λεγομένων οὕτως ἐκτίθεται περὶ τοῦ διακρατεῖσθαι θεία
δυνάμει τὰ πάντα καὶ γενητὰ ὑπάρχειν, καὶ ἐπὶ πάντων εἶναι
τὸν θεόν. λέγει δ' οὕτως·

Φθέγξομαι, οἷς θέμις ἐστί· θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι
φύγοντες δικαίων θεσμούς, θείοιο τεθέντος·

πᾶσι νόμον· σὺ δ' ἄκουε, φασεφόρον ἔκκουε Μήνης,
Μουσαῖ· ἐξερέω γὰρ ἀληθέα, μηδέ σε τὰ πρὶν
ἐν στήθεσσι φανέντα φίλης αἰῶνος ἀμέρῃ. 5

εἰς δὲ λόγον θεῖον βλέψας τούτῳ προσέδρανε,
ἰθύνων κραδίης νοερὸν κύτος· εὐ δ' ἐπίβαινε

ἀτραπιτοῦ, μούνον δ' ἐσόρα κόσμοιο τιτωτῆν
ἀθάνατον· παλαιὸς δὲ λόγος περὶ τοῦδε φασκίνει.

εἰς ἔστ', αὐτοτελής, αὐτοῦ δ' ὑπο πάντα τελεῖται· 10

ἐν δ' αὐτοῖς αὐτὸς περινίσσεται, οὐδέ τις αὐτὸν
εἰσοράα ψυχῶν θνητῶν, κῆ δ' εἰσοράεται.

αὐτὸς δ' ἐξ ἀγαθῶν θνητοῖς καλὸν οὐκ ἐπιτέλλει
ἀνθρώποις· αὐτῷ δὲ χάρις καὶ μῖσος ὀπηθεῖ

καὶ πόλεμος καὶ λοιμὸς ἰδ' ἄλγεα δακρυόεντα· 15

οὐδέ τις ἔσθ' ἔτερος· σὺ δέ κεν ῥέα πάντ' ἔσαθρήσαιο,
πρὶν κεν ἴδῃς αὐτόν· πρὶν δὴ ποτε δεῦρ' ἐπὶ γαῖαν,

32 cf. Aristobuli recensioem.

Fr. 6, 2 οὐασι φεύγοντες θεσμούς coni. Mullach; θνητῶν pro δι-
καίων coni. Schenkl. — 14 δὲ χάρις] δέ τ' ἔρις coni. Schenkl. — 16
ἔσαθρήσαιο Lobeck] ἔσορήσαιο. — 17 πρὶν κεν Lobeck] αἶ κεν. —
Lobeck πλὴν pro πρὶν voluit.

τέκνον ἐμόν, δείξω σοι, ὅτην ῥίζα δέρομαι αὐτοῦ
 ἵχνια καὶ χεῖρα στιβαρὴν κρατεροῖο Θεοῖο. 20
 αὐτὸν δ' οὐχ ὁρώ· περὶ γὰρ νέφος ἐστήρικται
 λεπτὸν ἐμοί, πᾶσιν δὲ δέκα πτυχαὶ ἀνθρώποισιν·
 οὐ γάρ κέν τις ἴδοι θνητῶν μερόπων κραίνοντα,
 εἰ μὴ μονογενὴς τις ἀπορρώξ φύλοι ἀνωθεν
 Χαλδαίων· ἴδρις γὰρ ἔην ἄστροιο πορείης,
 καὶ σφαίρης κίνημ' ἀμφὶ χθόνα ὡς περιτέλλει 25
 κυκλοτερές γ' ἐν ἴσῳ, κατὰ δὲ σφρέτερον κνώδαλα.
 πνεύματα δ' ἡνιοχεῖ περὶ τ' ἡέρα καὶ περὶ χεῦμα
 νάματος· ἐκφαίνει δὲ πυρὸς σέλας ἱφιγενήτου.
 αὐτὸς δὴ μέγαν αὖτις ἐπ' οὐρανὸν ἐστήρικται
 χρυσέῳ εἰνὶ θρόνῳ, γαίῃ δ' ἐπὶ ποσσὶ βέβηκε, 30
 χεῖρα δὲ δεξιτερὴν ἐπὶ τέρμασιν ὠκεανοῖο
 ἐκτέτακεν, ὁρέων δὲ τρέμει βάσις ἔνδοθι θυμῷ
 οὐδὲ φέρειν δύναται κρατερόν μένος· ἔστι δὲ πάντως
 αὐτὸς ἐπουράμιος καὶ ἐπὶ χθονὶ πάντα τελευτᾷ,
 ἀρχὴν αὐτὸς ἔχων ἅμα καὶ μέσον ἡδὲ τελευτήν. 35
 ὡς λόγος ἀρχαίων, ὡς ὑδογενὴς διέταξεν
 ἐκ Θεόθεν γνώμησι, λαβὼν κατὰ δίπλακα Θεσμόν.
 ἄλλως οὐ Θεμιτόν σε λέγειν· τρομέω δέ γε γυῖα
 ἐν νόῳ· ἐξ ὑπάτου κραίνει περὶ πάντ' ἐνὶ τάξει.
 ὦ τέκνον, σὺ δὲ τοῖσι νόοισι πελάζεις, γλώσσης 40
 εὖ μάλ' ἐπικρατέων· στέροισι δὲ ἔνθεο γήμην.

7.

Justinus Cohort. c. 15: Καὶ αὖτις ἀλλαχοῦ ποιε οὕτως λέγει·
 Εἰς Ζεὺς, εἰς Ἀΐδης, εἰς Ἥλιος, εἰς Διόνυσος,
 εἰς Θεὸς ἐν πάντεσσι· τί σοι δίχα ταῦτ' ἀγορεύω;

21 λεπτόν Lobeck] λοιπόν. — πᾶσιν Hermann] σιᾶσιν. — 29 αὖτις
 Abel] αὖτις. — 36 ὡς Gesner] ὡς. — ὡς Gesner] ὡς. — ὑδογενὴς
 Scaliger] ὑλογενής. — 37 γνώμησι Abel] γνώμαισι. — 40 γλώσσης
 Dindorf] γλώσσην.

IV. ΔΙΚΤΥΟΝ.¹⁾

8.

Aristot. de Gener. Anim. II 1. 613 C: Ἡ γὰρ τοι ἅμα πάντα γίνεται τὰ μόρια, οἷον καρδία πλείμων ἥπαρ ὀφθαλμοὶ καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον, ἣ ἐφεξῆς, ὥσπερ ἐν τοῖς καλουμένοις Ὀρφέως ἔπεσιν· ἐκεῖ γὰρ ὁμοίως φησὶ γίνεσθαι τὸ ζῶον τῇ τοῦ δικτύου πλοχῇ.

9.

Suidas s. v. Ἴππος Νισαῖος: Μεταξὺ τῆς Σουσιανῆς καὶ τῆς Βακτριανῆς τόπος ἐστὶ Καταστιγόνα, ὅπερ Ἑλλάδι γλώσση Νῖσος καλεῖται· ἐνταῦθα ἵπποι διάφοροι γίνονται. οἱ δὲ ἀπὸ Ἐρυθρᾶς θαλάσσης· εἶναι δὲ ξανθὰς πάσας. ὁ δὲ Ἡρόδοτος τῆς Μηδίας εἶναι τὸν τόπον Νίσαιον. ὁ δὲ Πολέμων κακῶς φησι λευκὸν ἵππον Νισαῖον. ἐν δὲ Δικτύῳ²⁾ Ὀρφεὺς λέγει...

Ὅτι ἡ Νῖσα τόπος ἐστὶν ἐν Ἐρυθρᾷ κείμενος.

V. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

10.

Dio Chrysost. (Anonymus) Or. XXXVII. p. 107 R: Ἐγένετο δὲ καὶ νεῶν ἄμιλλα· καὶ Ἀργῶ ἐνίκα, καὶ μετὰ ταῦτα οὐκ ἔπλευσεν, ἀλλ' αὐτὴν ἀνέθηκεν ὁ Ἰάσων ἐνταῦθα [ἐν Κορίνθῳ] τῷ Ποσειδῶνι καὶ τὸ ἐπίγραμμα ἐπέγραψεν, ὃ λέγουσιν Ὀρφεὺς εἶναι·

Ἀργῶ τὸ σκάφος εἰμί· θεῖν δ' ἀνέθηκεν Ἰήσων,
Ἰσθμια καὶ Νεμέοις στεψάμενον πίτυσιν.

¹⁾ Hoc carmine fortasse cosmogonia Orphica continebatur.

Fr. 9, ²⁾ Δικτύῳ Küster] δίκτυϊ. — Orphei verba exciderunt.

Fr. 10, 1 Ἰάσων codd.

VI. ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.¹⁾

11.

Tzetzes Prooem. ad Hes. ἐκὴ p. 18 ed. Gaisf.: Ἡσιόδου Ἔργα καὶ Ἡμέραι τὸ βιβλίον ἐπιγέγραπται ἥτοι διδασκαλία γεωργίας καὶ ἡμερῶν, καθ' ἧς δεῖ τόδε καὶ τόδε ποιεῖν. οὕτω δὲ ἐπιγέγραπται πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἐτέρων αὐτοῦ πεντεκαίδεκα βίβλων Ἀσπίδος, Θεογονίας, Ἡρωογονίας, Γυναικῶν καταλόγου καὶ λοιπῶν ἀπασῶν· ἔτι δὲ καὶ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν τοῦ μεγάλου Ὁρφέως Ἔργων καὶ Ἡμερῶν, ὧν Ἔργων Ὁρφέως ἥτοι τοῦ περὶ Γεωργίας οὕτως ἐστὶν ἡ ἀρχή

Εἰ δὲ γεωπονίης σε φιλομβρότου ἡμερος αἰρεῖ
καὶ τ' ἐπὶ χρυσείης γενεῆς ἐντύνει ἔργα,
γαῖαν ἐπὶ Ξείδωρον ἄγων εὐκαμπέες ἄροτρον,
ἣ γῆροισ ἐν κλῆμα Μεθυναίου λελίησαι
κατθήμεναι, καὶ λαρὸν ὀπώρας εἶδαρ ἐλέσθαι 5
ἡμεῖρες σκαπάνη τε λαχήμεναι ἄμβροτον αἶαν·
αὐτίκα δὴ τοι πᾶσαν ἐτητυμίην καταλέξω,
ὅπως ἂν πανθία Σεληραίη πεπίθοιτο
ὄμπνιά σοι Ἀήμητρος ἀρσινόοιό τε Βάκχον
δῶρ' ἀναπεμπέμεναι καὶ ἐπηρετανὸν ὄλβον ὀπάξειν. 10
καὶ τῶν μὲν Ἔργων Ὁρφέως οὕτως ἐστὶν ἡ ἀρχή.

12.

Tzetzes Chil. IV 128: Μέννηται ταύτης (τῆς Ἡσιόνης) καὶ Ὁρφεὺς ἐν Γεωργίᾳ γράφων·

¹⁾ Cf. Lobeck, Aglaoph. I p. 416: „Sic concludo, unum grandiusculum opus generatim Ὁρφέως Ἔργα καὶ Ἡμέραι inscriptum duo comprehendisse poemata, quorum prius Ἔργα et interdum a potiore parte Περὶ Γεωργίας nuncupatum Dodecaeterides sibi adiunctas haberet, posterius autem nominaretur Ἡμέραι sive Ἐφημερίδες, planeque simile esset Ephemeridi mathematicae, qualem Juvenalis VI 569. Plinius XXIX. l. et Ammianus Marc. XXVIII. 4. 433 significant.“ — 1—10 Hi versus etiam in Maximi carmine περὶ καταρχῶν extant v. 456—465. Lobecki sententiam „carmen illud quod Tzetzae Orpheo tribuant, a Maximo non compositum sed exscriptum multis locis et compilatum esse“ improbavit Ludwich.

Ἀστραίῃ κοῖρῃ δὲ πέλει πρὸς ἅπαντα φερίσθη
 σπέρματα, καὶ δὲ φντοῖσιν ἐναΐσιμος, ἐν τε βόθροισι
 βάλλειν ἔρρεα πάντα, τὰ τε θρνὸς ἄκρα λέγονται,
 οἴνας δ' ἐξαλέασθαι, ἐπεὶ στυγέει περίαλλα
 Ἰαρίον κοῖρῃ ληνοὺς καὶ ἀδεντέας οἴνας, 5
 μνωομένη, ὅσα λνγρὰ Διωνόσοιο ἔκητι
 Ἀλταῖοι μῆσαντο μέθῃ δεδμημένοι αἰνῇ
 Ἰάριον, καὶ μιν στυφελαιῖς κορύνῃσι δαΐξαν
 σφαλλόμενοι δώροισι χορομανέος Βάχχοιο.

Cf. Tzetzes ad Hes. ἐκὴ 568: Καὶ οὕτως μὲν ὁ Ἡσίοδος τυχαίως
 καὶ ἅπλῳς φησιν ἀροτριᾶν τε καὶ φντεῦν καὶ σπείρειν καὶ
 κλαδεῦν καὶ πλεῖν καὶ γαμεῖν καὶ τὰ ὅμοια. Ὁρφεὺς δὲ μα-
 θηματικῶς πάντα παρακελεύεται δοῶν. οἷον σελήνης τρεχοῦσης
 περὶ παρθένον πάντα φντεῦν πλὴν μόνων ἀμπέλων· μισεῖ
 γὰρ ἡ παρθένος τὴν ἀμπελον διὰ τὸν πατέρα Ἰάριον. Διὸς
 Ὑδροχόον περιπολεόντος μὴ πλεῖσῃς, χαλεπὴ γὰρ τότε λῖαν
 ἐστὶν ἡ θάλασσα. τοῦ αὐτοῦ Διὸς ἐν Ἰχθύσιν ὄντος καλὸν
 γάμους ποιεῖν καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως.

13.

Tzetzes ad Hes. ἐκὴ ν. 780: Ὁρφεὺς δὲ ἐκεῖνος ὁ Θράκιος
 ἐν τῷ περὶ Γεωργίας οὐ τὴν ἅπλῳς ἡμέραν τῆς σελήνης τὴν τοι-
 ἀνδε λέγει λισιτελῇ ἢ καὶ ἀνόνητον, ἀλλ' ὅταν τοιῷσδε σχημα-
 τισθῇ καὶ συντρέχῃ ζῳδίοις τε καὶ τοῖς ἀστράσι.

14. 15.

Tzetzes Exeg. in Il. p. 26: Εὐρίσχω γὰρ αὐτὸν [τὸν Ὅμηρον]
 ἃ μὲν τινα τῶν Ὁρφέως ἐπῶν καθ' ὁλοκληρίαν πρὸς τὴν αὐτοῦ
 μετοχετεύσαντα ποιήσιν, ἕτερα δὲ πάλιν καθ' ἡμίσειαν παρα-

Fr. 12, 1—9 Hi versus etiam apud Maximum extant v. 483—496, apud quem
 v. 5 κοῖρῃ ἔλινον καὶ, v. 8 κορύναις ἐδαΐξαν editur; v. 9 χορομανηεος ἰοβάκ-
 χον Maximi codex, χορομανέοιο Βάχχοιο Tetztae codices; corr. Lobeck. —
 V. 3 Tzetzes ad Lycophr. 83 ex Dodecaeteribus affert: δρόκαρπα πᾶσαν
 ὁπώραν σημαίνει, ὥς πού φησιν ἐν ταῖς Δωδεκαετηρίσιν Ὁρφεύς·
 βάλλειν ἔρρεα πάντα, τὰ τε θρνὸς ἄκρα . . .

σπάσαντα· ἐστὶ δ' αὖ καὶ μεταφράσαντα ἢ καὶ ἀλληγάλλως μεταστρέψαντα· ὡς τὸ

Σηράζειν πυρούς τε καὶ ἀστάχνας κατ' ἀλωὰς
ἀνδρῶν λιμνῶντων, ὅτε τε ξανθὴ Διμήτηρ
ζοῖνι ἐπειγομένων ἀνέμων καρπὸν τε καὶ ἄχνας.

— — καὶ τό·

Σμήνεα δ' εἰργάζοντο μελισσάων ἀδινάων.

16.

Tzetzes ad Hes. ἐκὴ v. 502: Τὰ δὲ ἔπη ἐκ τῶν Ὀρφέως μετεβλήθη. φησὶ γὰρ Ὀρφεύς·

Πολλαὶ δ' οὐρανόθεν καὶ ἐπαρτέες ἐκ νεφελῶν
τῆμιος ἐπόρνυνται φηγοῖς καὶ δένδρεσιν ἄλλοις
οὔρεσιν τε σκοπέλοις τε καὶ ἀνθρώποις ἐριθύμοις
πηγνλίδες, καὶ ἔσονται ἀμειδέες· αἶδε γὰρ ὄντως
τρύουσιν καὶ θῆρας ἐν οὔρεσιν, οὐδέ τις ἀνδρῶν
προβλώσκειν μεγάρων δύναται κατὰ γαῖα δαμασθεῖς
ψύχει λευγαλέω, πάχνη δ' ὑπὸ γαῖα μέμυκε.

5

17.

Tzetzes ad Lycophr. v. 410: Λείβηθρα καὶ Λειβηθρία πόλις Μακεδονίας, ὅθεν ἦν Ὀρφεύς, ὡς φησιν αὐτός·

νῦν δ' ἄγε μοι, κούρη Λειβηθριάς ἔννεπε Μοῦσα.

18.

Tzetzes Exeg. in Il. p. 26, 24 (et Chil. II 610—612): Εὐρίσχω γὰρ αὐτὸν [τὸν Ὅμηρον] αὖ μὲν τινα τῶν Ὀρφέως ἐπῶν καθ' ὁλοκληρίαν πρὸς τὴν αὐτοῦ μετοχτεύσαντα ποιήσιν —
— — καὶ κατὰ μετάφρασιν, ὥς τό·

Οἷδ' ἦν Ἰφίζλοιο θοώτερος ἀνδάζοιο,

Fr. 15, 1 εἰργάζοντο Mullach] ἐργάζεο.

Fr. 16, 1 ἐπαρτέες codd. — 3 ἀνθρώποις Heinsius] ἀνθρώπων. —
4 ἀμειδέες codd. — αἱ δέ codd. — 5 τρύουσιν Heinsius] τρύουσιν.

Fr. 17. Habet hunc versum etiam Maximus v. 141, ubi *πυμπληιάς* corrector codicis in margine, quam scripturam Tzetzes ad Lycophr. 275 tuetur.

ὅσπερ καὶ ἀνθροπίκοις ἐπέτρεχεν, οὐδέ τι καρπὸν
σίνει· ἀήσθη γυνὴ γέρον ἐπὶ λήιον αἶον.

19.

Tzetzes Exeg. in Il. p. 33, 14: Καὶ ὁ Ὀρφεύς·
Εἰ μὲν γὰρ στείχουσιν ἐπ' Ἀρνειοῖο Θουῖο.

20.

Tzetzes Exeg. in Il. p. 28, 25: Καὶ οἱ ἐν Λιὸς ἀστέρος
μοῖρα τεχθέντες βασιλικὰς ἢ ἡγεμονικὰς κληροῦνται γενέσεις, εἰ
μὴ κακοποιὸς ἀνὴρ μαρτυρεῖ·

ἢ Φαίνων δίστλητος ἢ Ἀρης ἐργεκίδοιμος.

21.

Tzetzes Chiliad. XII 339: Τῶν Δωδεκαετηρίδων δὲ ἡ καταρχὴ
τοιαύδε·

Δεῦρό νιν οὐατά μοι καθαρὰς ἀκοάς τε πετάσσας
κέκλυθι τάξιν ἅπασαν ὅσῃν τεκμήρατο δαίμων
ἔκ τε μίης νικτὸς ἢ δ' ἐξ ἐνὸς ἡματος αὐτως.

22.

Tzetzes Exeg. in Il. p. 127: Ὁ παλαιὸς γὰρ Ὀρφεύς
ἀφ' οὗπερ ὁ ἐμὸς χερσοῦς Ὀμηρος ὡς ἀνθεμουργὸς μέλισσα
πολλὰ ἀνθ' ἐπὶ ἀπαρτέψατο, ἐν ταῖς ξαντοῦ Δωδεκαετηρίδιν
οὐ νήδυμον γησίον, ἀλλὰ ἡδυμον, λέγων οὕτως·

Ὡδε γὰρ ἂν μίμνοι καθαρός τε καὶ ἔμπεδος οἶνος,
ἡδυμος εὐώδης τε· καλὸν δ' ἔτος ἐστὶ φρυγίη.

23.

Tzetzes ad Lycophr. v. 523: Κοίρανος γὰρ ὁ διατάκτωρ λέ-
γεται· τύραννος δὲ ὁ βιαίως μοναρχήσας· βασιλεὺς δὲ ὁ ἐννό-

Fr. 18 etiam apud Maximum extat v. 422–424, ubi εἰ' α' pro ἦν Ludwich,
ἄκρον pro αἶον Wakefield. Praeterea ἀνγάσιο pro αὐδάσιο et ἀνθροί-
κοισιν pro ἀνθροπίκοις ibi legitur. Mullach αἶψα γένηται pro ἀνγάσιο
(αὐδάσιο) edidit.

Fr. 19 extat etiam apud Maximum v. 466.

Fr. 20 extat etiam apud Maximum v. 268.

Fr. 22, 1 καὶ Lobeck addidit. — ἔμπεδος Koechly] ἔμπλεος.

μῶς καὶ δικαίως κρατῶν. δείκνυσιν δὲ καὶ Ὅρφεύς τὴν τούτων διαφοράν, οὕτωςι λέγων ἐν ταῖς Δωδεκαετηρίσιν·

Ἔσται δ' οὗτος ἀνὴρ ἢ κοίρανος ἢ τύραννος,
ἢ βασιλεὺς, ὃς τῆμος ἐς οὐρανὸν ἵξεται αἰπύν.

24.

Proclus ad Hes. ἐκῆ v. 763: Αἱ περὶ τῆς τῶν ἡμερῶν ἐκλογῆς καὶ ἀπεκλογῆς παραινέσεις ἔχουσι μὲν τὰς ἀρχὰς ἐκ τῶν παρατηρήσεων, ἄλλαι δὲ παρ' ἄλλοις ἐκράτησαν, ἐπεὶ καὶ παρ' Ὅρφεϊ τινες αὐτῶν διακρίσεις καὶ ἐν τοῖς Ἀθηναίων πατρίοις διωρίσθησαν, καὶ αἱ μὲν ἀγαθαί τινες, αἱ δὲ φαῦλαι, μέσαι δὲ τινες εἶναι. καὶ οὐχ ὅλας ἡμέρας μόνον ὑπέλαβόν τινες εὐκαιρίαν ἔχειν πρὸς καταρχὰς τινων πράξεων, ἀλλὰ καὶ μόρια τῆς ἡμέρας, ὅτε μὲν τὰ ἐωθινὰ ἐπαινοῦντες, ὅτε δὲ τὰ περὶ δείλην ὀψίαν, ὅπου δὲ καὶ τοῖς μὲν θεοῖς οἰκεῖα τὰ πρὸς μεσημβρίαν εἰρήκασιν, ἤρωσι δὲ τὰ μετὰ μεσημβρίαν. Cf. Proclus ad Hes. ἐκῆ v. 820: Καὶ γὰρ Ὅρφεύς εἶπε περὶ τῶν ἡμερῶν τούτων ἄλλας ἐπαινῶν καὶ ἄλλας ἐκβάλλων· καὶ Ἀθηναῖοι κατὰ τὴν παρατήρησιν ἴδια περὶ αὐτῶν ἐδόξασαν. Tzetzes ad Hes. ἐκῆ v. 817: (Ἡσίοδος) λέγει, αἶδε μὲν ἡμέραι ἀνύσιμοι, αἱ δὲ λοιπαὶ ἀποφράδες· ἄλλος δ' ἄλλην αἰνεῖ. τοῦτο δὲ φησιν, ὅτι Ὅρφεύς ἄλλας παραδίδωσιν ἡμέρας ἀνυσίμους καὶ ἀποφράδας, ἑτέρας δὲ ὁ Μελάμπους.

25.

Tzetzes Prooem. ad. Hes. ἐκῆ p. 18 ed. Gaisf.: Αἱ δὲ ἡμέραι ἦτοι αἱ Ἐφημερίδες αὐτοῦ (τοῦ Ὅρφέως) ἄρχονται οὕτως· Πάντ' ἐδάης, Μουσαῖε θεοφραδές· εἰ δέ σ' ἀνώγει θυμὸς ἐπωνυμίας μήνης κατὰ μοῖραν ἀκούσαι, ξείᾳ τοι ἐξερέω· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν, οἷήν τάξιν ἔχοντα κινεῖ· μάλα γὰρ χρεὸς ἐστὶν ἵδμεναι, ὥς αὕτη παρέχει κλέος ἀντιγμῖ μνήδος.

5

26.

Tzetzes ad Hes. ἐκῆ v. 763: Κατάρχεται γοῦν καὶ φησιν ὅποια τούτων ποίῳ τῶν ἔργων καθέστηκεν χρήσιμος, καὶ δεινῶς

καὶ συγχεχρίμένως καὶ κακοζήλως ἔτι δὲ καὶ ψευδῶς καὶ οὐκ, ὥσπερ ὁ μέγας Ὅρφεύς, διδασκαλικῶς τε καὶ τεταγμένως καὶ κατ' εὐκρίνειαν καὶ τὸ πλέον τεχνικωτέρως καὶ ἀληθῶς. ἐκείνους μὲν γὰρ οὕτω φησί·

Πρῶτον μὲν πρῶτον ἐνὶ ἡματι φαίνεται Ἄρης,
μήνη δ' εἰς τ' Ἄρην ἐπιτέλλεται. Ἰσχεο δ' ἔργων·

τῇδε γὰρ ἐξανίστασα γένειν δίεζων ἀναφαίνει.

αὐτὰρ ἐπὴν τρίτον ἡμαρ ἀπόπροθεν ἡελίοιο,

πᾶσιν ἐπιχθονίοισι φυτοσπύρον αἰτὶν ἀλκῆς.

5

τετράδι δ' αἰξομένη πολυγεγγέα λαμπάδα τείνει.

καὶ καθεξῆς πέντε, ἕξ, ἑπτά, μέχρι τῆς τριακοστῆς. οὗτος δὲ (ὁ Ἡσίοδος) τριακοστὴν λέγει ἔτην.

27.

Proclus ad Hes. ἐκὴ ν. 804: Εἰ δέ, ὥς φησιν Ὅρφεύς, τῇ ἄτῃ ἀνεῖται ἡ ἑπτακαιδεκάτη καὶ διὰ τοῦτο τῇ τε τομῇ τῆς ἱλῆς ἐστὶν οἰκεία καὶ τῇ τοῦ καρποῦ γηγνώσει τῶν περικαρπίων, ὁ Ἡσίοδος οὐκ ἀμούσως τοῖτοις τοῖς ἔργοις ἀνῆκε τὴν ἡμέραν.

28.

Tzetzes ad Hes. ἐκὴ ν. 764: Καὶ τὴν τριακοστὴν δὲ ἡμέραν οὗτος ἀγαθὴν λέγει, ἣν Ὅρφεὺς φαίλην πᾶσιν ἔργοις φησί, δοσοληψίαις δὲ μόναις ἐσθλήν.

29.

Proclus ad Hes. ἐκὴ ν. 767: Τὴν μὲν τριακάδα πεποιήται ἀρχὴν (ὁ Ἡσίοδος) — — μετὰ δὲ ταύτην ἀπὸ τῆς νομηνίας ἀρξάμενος ἐπαινεῖ τὰς τρεῖς, τὴν ἔτην οὕτως καλῶν τὴν νομηνίαν παρὰ τὸ ἔν, τὴν τετράδα, τὴν ἐβδόμην. — — ἡ μὲν οὖν πρώτη, ἡ καὶ ἔτη ῥηθεῖσα, ὥς ἀρχή, θεῶν ἐστι· καὶ γὰρ πᾶσαν ἀρχὴν φησι Πλάτων εἶναι θείαν· καὶ γενέθλιος αὕτη καλεῖται τοῦ μηνός. καὶ ὁ μὲν ἐν αὐτῇ παρ' Ὅρφεϊ προσαγορεύεται μονόζερος μύσχος. ἀπλῶς μὲν γὰρ ὁ μὲν ὥς γενέσεως ἐργάτης λέγεται βοῦς, ὥς δὲ πρώτην ἔχων τότε τῆς οἰκείας οὐσίας τὴν ἐκφασιν μύσχος, καὶ διὰ τὸ μοναδικὸν μονόζερος.

Cf. Joh. Protospatharius ad Hes. ἐκῆ v. 768: 'Ο δὲ μὴν παρ' Ὀρφεῖ μόσχος μονόκερως ὀνομάζεται, καὶ μόσχος μὲν ὡς πρώτην ἔχων τῇ νύκτι τὴν ἔκφυσιν, μονόκερως δὲ διὰ τὸ μοναδικὸν αὐτοῦ.

VII. ΘΕΟΓΟΝΙΑ (Θεολογία).

1. Antiquissima Theogonia.¹⁾

30.

Damascius, Quaestiones de primis principiis p. 382: Ἡ δὲ παρὰ τῷ Περιπατητικῷ Εὐδήμῳ ἀναγεγραμμένη ὡς τοῦ Ὀρφεὺς οὕσα θεολογία πᾶν τὸ νοητὸν ἐσιώπησεν, ὡς παντάπασιν ἀρρητον καὶ ἄγνωστον τρόπῳ κατὰ διέξοδόν τε καὶ ἀπαγγελίαν· ἀπὸ δὲ τῆς Νυκτὸς ἐποιήσατο τὴν ἀρχήν, ἀφ' ἧς καὶ ὁ Ὀμηρος, εἰ καὶ μὴ συνεχῇ πεποιήται τὴν γενεαλογίαν, ἴστησιν· οὐ γὰρ ἀποδεκτὸν Εὐδήμου λέγοντος, ὅτι (ὁ Ὀμηρος) ἀπὸ Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος ἄρχεται. φαίνεται γὰρ εἰδὼς καὶ τὴν Νύκτα μεγίστην οὕτω θεὸν ὡς καὶ τὸν Δία σέβεσθαι αὐτήν· ἄξετο γὰρ μὴ Νυκτὶ θοῇ ἀποθύμια ῥέξοι (II. Ξ 261).

31.

Plato Tim. p. 40 D: Περὶ δὲ τῶν ἄλλων δαιμόνων εἰπεῖν καὶ γινῶναι τὴν γένεσιν μεῖζον ἢ καθ' ἡμᾶς, πειστέον δὲ τοῖς εἰρηκόσιν ἔμπροσθεν, ἐκγόνοις μὲν θεῶν οὖσιν, ὡς ἔφασαν, σαφῶς δὲ πού τοὺς γε αὐτῶν προγόνους εἰδόσιν· — οὕτως οὖν κατ' ἐκείνους ἡμῖν ἡ γένεσις περὶ τούτων τῶν θεῶν ἐχέτω καὶ

1) Cf. Paul Robert Schuster, De veteris Orphicae Theogoniae indole atque origine. Lipsiae. 1869. p. 79. 80: „Concludendum Orphicam Theogoniam ante medium saeculum octavum prima fere Olympiade scriptam esse . . . fortasse etiam Orphicae Theogoniae scriptor inter horum antiquissimorum Atticorum poetarum recensendus est numerum.“ Quae est non omnino improbabilia, tamen nimis incerta sunt. Vetustissimae huius Theogoniae a Platone, Aristotele (?), Eudemo lectae secundum Schusterum (p. 12 sqq.) haec fuit summa: Noctem Coelus et Terra subsequuntur. Ex Coelo et Terra nascuntur Oceanus et Tethys. II Titans procreant, quorum maximus natu fortasse Phoreus, princeps Saturnus erat. Saturni et Rheae filius Juppiter est, mox in patris locum regno successurus. A Jove tandem novissima deorum proles oritur. Ita quinque gentes sese excipiunt Coeli (simul cum Nocte aliquantum vetustiore et Terra), Oceani, Saturni, Jovis, filiorum Jovis. In celebrando sexto, i. e. heroum genere denique poeta subsistere iussit Musas.

λεγέσθω. Γῆς τε καὶ Οὐρανοῦ παῖδες Ὠκεανός τε καὶ Τηθύς
ἐγενέσθην, τοῦτων δὲ Φόρκυς Κρόνος τε καὶ Ῥέα καὶ ὅσοι μετὰ
τοῦτων, ἐκ δὲ Κρόνου καὶ Ῥέας Ζεὺς Ἥρα τε καὶ πάντες ὅσους
ἴσμεν πάντας ἀδελφοὺς λεγομένους αὐτῶν, ἔτι τε τούτων ἄλλους
ἐγγόνους.

32.

Plato Cratyl. p. 402 B: Ὡσπερ αὖ Ὅμηρος Ὠκεανόν τε
θεῶν γενέσιν φησι καὶ μητέρα Τηθύν· οἶμαι δὲ καὶ Ἡσίοδος.
λέγει δὲ πον καὶ Ὀρφεύς, ὅτι
Ὠκεανὸς πρῶτος καλλίχροος ἦρξε γάμοιο,
ὃς ῥα κασιγνήτην ὁμομήτορα Τηθὺν ὄπτιεν.

33.

Plato Legg. IV 715 D: Ὁ μὲν δὴ θεός, ὥσπερ καὶ ὁ πα-
λαιὸς λόγος, ἀρχὴν τε καὶ τελευτὴν καὶ μέσα τῶν ὄντων ἀπάν-
των ἔχων εὐθείᾳ περαίνει κατὰ φύσιν περιπορενόμενος· τῇ
δ' αἰὲ ξυνέπεται Δίκη τῶν ἀπολειπομένων τοῦ θείου νόμου τι-
μωρός¹⁾. Cf. Schol. ad h. l. apud Bekkerum III 2. p. 451: Θεὸν
μὲν τὸν δημιουργὸν σαφῶς, παλαιὸν δὲ λόγον λέγει τὸν Ὀρφικόν,
ὃς ἐστὶν οὗτος· Ζεὺς ἀρχή, Ζεὺς μέσσα, Διὸς δ' ἐκ πάντα τέτυ-
κται. Ζεὺς πνυθμὴν γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος. καὶ ἀρχὴ
μὲν οἷτος ὥς ποιητικὸν αἷτιον, τελευτὴ δὲ ὥς τελικόν, μέσσα
δὲ ὥς ἐξ ἴσου πᾶσι παρών, καὶ πάντα διαφόρως αὐτοῦ μετέχῃ.

34.

Plato Phileb. p. 66 C: Ἐκτῇ δ' ἐν γενεῇ (φησὶν Ὀρ-
φεύς) καταπαύσατε κόσμον αἰοιδῆς. ἀτὰρ κινδυνεύει καὶ ὁ
ἡμέτερος λόγος ἐν ἔκτῃ καταπεπαυμένος εἶναι κρίσει.

2. Theogonia ab Apollonio Rhodio servata.²⁾

35.

Apoll. Rhod. I 494—512:

ἀν δὲ καὶ Ὀρφεὺς

λαίῃ ἀνασχόμενος κίθαριν πείραζεν αἰοιδῆς.

495

¹⁾ Versus quos Plato respicit (Ζεὺς ἀρχή, Ζεὺς μέσσα, Διὸς δ' ἐκ πάντα τέτυκται et τῇ δὲ Δίκη πολὺποινος ἐφέσπετο πᾶσιν ἀρωγός) auctor Theogoniae Rhapsodiae recepit.

Fr. 34. γενεῇ ex Plutarcho Abel] γενεῇ.

²⁾ Et ab eodem fortasse supposita tantum Orpheo.

ἦειδεν δ' ὥς γαῖα καὶ οὐρανὸς ἡδὲ θάλασσα
 τὸ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι μιῇ συναρρηρότα μορφεῇ,
 νείκεος ἔξ' ὀλοοῖτο διέκριθεν ἀμφὶς ἕκαστα. 498
 ἦδ' ὥς ἔμπεδον αἰὲν ἐν αἰθέρι τέκμαρ ἔχουσιν
 ἄστροα σεληναίη τε καὶ ἡέλιοιο κέλενθοι.
 οὔρεά θ' ὥς ἀνέτειλε, καὶ ὥς ποταμοὶ κελάδοντες 501
 αὐτῇσιν ῥύμφῃσι καὶ ἐρπετὰ πάντ' ἐγένοντο.
 ἦειδεν δ' ὥς πρῶτον Ὀσίων Εὐρυνόμη τε
 Ὀκεανὶς νιφόεντος ἔχον κράτος Οὐλύμπιοι. 504
 ὥς τε βίῃ καὶ χερσὶν ὃ μὲν Κρόνῳ εἵλαθε τιμῆς,
 ἥ δὲ Περὶ, ἔπεσον δ' ἐν κύμασιν Ὀκεανοῖο.
 οἳ δὲ τέως μακάρεσσι θεοῖς Τιτῇσιν ἄνασσον, 507
 ὅφρα Ζεὺς ἔτι κοῖρος, ἔτι φρεσὶ νήπια εἰδὼς
 Λικταῖον ναίεσκεν ὑπο σπέος, οἳ δέ μιν οὐπω
 Γηγενέες Κύνλωπες ἐκαρτύναντο κεραινεῶ 510
 βροντῇ τε στεροπῇ τε· τὰ γὰρ Λὶ κῦδος ὀπάξει.
 ἦ καὶ ὃ μὲν γόρμυγγα συν ἀμβροσίῃ σέχθεν αἰδοῖ.

3. Hellanici et Hieronymi Theogonia.¹⁾

36.

Damascius, Quaest. de primis principiis p. 387: *Τοιαύτη μὲν ἡ συνθήκη Ὀρφικῇ Θεογονίᾳ. ἡ δὲ κατὰ τὸν Ἱερώνυμον γε-*

¹⁾ Cf. Schuster p. 81 sqq.: „Puto igitur illum Hellanicum a Damascio adhibitum Phoenicem fuisse post medium saeculum secundum a. Chr. natum. [Fuit is pater Sandonis philosophi, qui Suida teste ὑποθέσεις εἰς Ὀρφέα scripsit] . . . iure coniecere mihi videor, auctorem nostrae Theogoniae Stoicum fuisse. Eundem vero Phoenicem fuisse, ex eis quae nunc proponam, colligendum puto.“ Hieronymum autem eundem fuisse, qui a Josepho commemoretur, putat Schuster, qui p. 100 haec dicit: „Ant. I, 3, 6: *Μέμνηται δὲ τούτων* (h. e. cataclysmi) *καὶ Ἱερώνυμος ὁ τὴν ἀρχαιολογίαν τὴν Φοινικὴν συγγραψάμενος* et I, 3, 9: *Μωχὸς τε καὶ Ἑστιάος καὶ πρὸς αὐτοῖς ὁ Αἰγύπτιος Ἱερώνυμος* . . . Non veri dissimile igitur est, Hellanicum quidem ipsum scripsisse Theogoniam, sed primae partis materiam ex Hieronymi libro in patria sua vulgato et lectitato deprompsisse, ita ut argumentum Hieronymi, versus Hellanici esse videantur.“ Confer etiam „Sine titulo brevem notitiam“ quam ex cod. Matritensi Iriarte (Bibl. Matrit. p. 346) traxit: *Σαγγωνιάθων ὁ Βηρύτιος τὴν Φοινικὴν θεολογίαν ἐξέδωκεν, ἣν Ὀρφεὺς μετήνεγκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα φωνὴν καὶ τὰς Αἰγυπτίων τελετάς.*

ρομένη καὶ Ἑλλάνιον, εἶπερ μὴ καὶ ὁ αὐτός ἐστιν οὕτως ἔχει· ἵδωρ ἦν, γησίην, ἐξ ἀρχῆς καὶ ἰλὺς¹⁾, ἐξ ἧς ἐπάγη ἡ γῆ, δύο ταύτας ἀρχὰς ὑποτιθέμενος πρῶτον, ἵδωρ καὶ γῆν· ταύτην μὲν ὡς φύσει σκεδαστήν, ἐκείνη δὲ ὡς ταύτης κολλητικὸν τε καὶ συνεκτικόν, τὴν δὲ μίαν πρὸ τῶν δυοῖν ἄρρητον ἀφήσι· αὐτὸ γὰρ τὸ μηδὲ γράναι περὶ αὐτῆς ἐνδείκνυται αὐτῆς τὴν ἀπόρρητον φύσιν· τὴν δὲ τρίτην ἀρχὴν μετὰ τὰς δύο γεννηθῆναι μὲν ἐκ τούτων, ἵδατος γημὶ καὶ γῆς, δράκοντα δὲ εἶναι κεφαλὰς ἔχοντα προσπεφυκίας ταύρου καὶ λέοντος, ἐν μέσῳ δὲ θεοῦ πρόσωπον, ἔχειν δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων πτερά, ὠνομάσθαι δὲ Χρόνον ἀγήρατον²⁾ καὶ Ἡρακλῆα τὸν αὐτόν· συνεῖναι δὲ αὐτῷ τὴν Ἀνάγκην, φύσιν οὔσαν, τὴν αὐτὴν καὶ Ἀδράστειαν ἀσώματον διωργανωμένην³⁾ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ τῶν περάτων αὐτοῦ ἐφαπτομένην. ταύτην οἶμαι λέγεσθαι τὴν τρίτην ἀρχὴν κατὰ τὴν οὐσίαν ἐστῶσαν, πλὴν ὅτι ἀρσενόθηλυν αὐτὴν ὑπεστήσατο πρὸς ἐνδειξιν τῆς πάντων γεννητικῆς αἰτίας. καὶ ὑπολαμβάνω τὴν ἐν ταῖς ῥαψωδίαις θεολογίαν ἀφείσαν τὰς δύο πρώτας ἀρχὰς μετὰ τῆς μιᾶς πρὸ τῶν δυῶν τῆς τῇ σιγῇ παραδοθείσης ἀπὸ τῆς τρίτης μετὰ τὰς δύο ταύτης ἐνστήσασθαι τὴν ἀρχήν, ὡς πρώτης ῥητόν τι ἐχοίσης καὶ σύμμετρον πρὸς ἀνθρώπων ἀκοάς. οὗτος γὰρ ἦν ὁ πολιτίμητος ἐν ἐκείνῃ Χρόνος ἀγήρατος καὶ Αἰθέρος καὶ Χάος πατήρ. ἀμέλει καὶ κατὰ ταύτην (scil. Hieronymi Theogoniam in hac re non diversam ab Rhapsodiis) οὗτος ὁ δράκων γεννᾷ τὴν τριπλῆν γοτῆν, Αἰθέρα γημὶ νοτερόν⁴⁾ καὶ Χάος ἄπειρον, καὶ τρίτον ἐπὶ τούτοις Ἑρεβος ὀμιχλῶδες τὴν δευτέραν ταύτην τριάδα ἀνάλογον τῇ πρώτῃ παραδίδωσι δυναμικὴν οὔσαν ὡς ἐκείνην πατρικὴν· διὸ καὶ τὸ τρίτον αὐτῆς Ἑρεβός ἐστιν ὀμιχλῶδες, καὶ τὸ πατρικόν τε καὶ ἄκρον αἰθὴρ οὐχ ἁπλῶς ἀλλὰ νοερός· τὸ δὲ μέσον αὐτόθεν χάος ἄπειρον. ἀλλὰ μὴν ἐν τούτοις, ὡς λέγει (Hieronymus?), ὁ Χρόνος ὧδ' ἐγέννησεν, τοῦ Χρόνου ποιούσα γέννημα καὶ αὕτη ἡ παράδοσις (scil. Hieronymi relatio).

¹⁾ sic Creuzer pro ἵλῃ. — ²⁾ ἀγήραον poeticam formam praetulit Lobeck. — ³⁾ διωργανωμένην conl. Kopp. — ⁴⁾ γημὶ νοτερόν Lobeck] γημὶ νοερόν.

καὶ ἐν τούτοις τιτλούμενον, ὅτι καὶ ἀπὸ τούτων ἡ τρίτη πρόεισι
ροητὴ τριάς. τίς οὖν αὕτη ἐστί; τὸ ὦν, ἡ δυὰς τῶν ἐν αὐτῇ
φύσεων ἄρρενος καὶ θηλείας καὶ τῶν ἐν μέσῳ παντοίων σπερ-
μάτων τὸ πλήθος· καὶ τρίτον ἐπὶ τούτοις θεὸς ἀσώματος πτε-
ρυγας ἐπὶ τῶν ὤμων ἔχων χρυσᾶς, ὃς ἐν μέν ταῖς λαγόσι
προσπεφυγκίας εἶχε ταύρων κεφαλᾶς, ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς δράκον-
τα πελώριον παντοδαπαῖς μορφαῖς θηρίων ἰνδαλλόμενον. τοῦτον
μὲν οὖν ὡς νοῦν τῆς τριάδος ὑποληπτέον, τὰ δὲ μέσα γένη τά
τε πολλὰ καὶ τὰ δύο τὴν δύναμιν, αὐτὸ δὲ τὸ ὦν ἀρχὴν πατρι-
κὴν τῆς τρίτης τριάδος· ταύτης δὲ τῆς τρίτης τριάδος τὸν τρί-
τον θεὸν καὶ ἴδε ἡ θεολογία Πρωτόγονον ἀνυμνεῖ καὶ Δία
καλεῖ πάντων διατάκτορα καὶ ὅλου τοῦ κόσμου, διὸ καὶ
Πᾶνα καλεῖσθαι. τοσαύτη καὶ αὕτη περὶ τῶν νοητῶν ἀρχῶν ἡ
γενεαλογία παρίστησιν.

37.

Apio apud Clement. Rom. Homil. VI 4. 671: Καὶ Ὁρφεὺς
δὲ τὸ Χάος ὦν παρεικάζει, ἐν ᾧ τῶν πρώτων στοιχείων ἦν ἡ
σύγχυσις. τοῦτο Ἡσιόδος Χάος ὑποτίθεται, ὅπερ Ὁρφεὺς ὦν
λέγει γεννητὸν ἐξ ἀπείρου τῆς ὕλης προβεβλημένον, γεγονὸς δὲ
οὕτω· τῆς τετραγενοῦς ὕλης ἐμψύχου οὔσης καὶ ὅλου ἀπείρου
τινὸς βυθοῦ ἀεὶ ῥέοντος καὶ ἀκρίτως φερομένου καὶ μυρίας ἀτε-
λεῖς κράσεις εἰς ἄλλοτε ἄλλως ἐπαναχέοντος καὶ διὰ τοῦτο
αὐτὰς ἀναλύοντος τῇ ἀταξίᾳ καὶ κεκηνότος καὶ εἰς γέννησιν
ζώου δεθῆναι μὴ δυναμένου, συνέβη ποτὲ αὐτοῦ τοῦ ἀπείρου
πελάγους ὑπὸ ἰδίας φύσεως περιωθούμενον κινήσει φυσικῇ εὐ-
τάκτως ῥυθῆναι ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό, ὥσπερ ἱλιγγα, καὶ
μῖξαι τὰς οὐσίας καὶ οὔτως ἐξ ἐκάστου τῶν πάντων τὸ νοστι-
μώταιον, ὅπερ πρὸς γέννησιν ζώου ἐπιτηδειότατον ἦν, ὥσπερ ἐν
χώρῃ κατὰ μέσον ῥυθῆναι τοῦ παντὸς καὶ ὑπὸ τῆς πάντα φερού-
σης ἱλιγγος χωρῆσαι εἰς βάθος καὶ τὸ περιζέμενον πνεῦμα
ἐπισπάσασθαι καὶ ὡς εἰς γοιμιώτατον συλληφθὲν ποιεῖν κριτι-
κὴν σύστασιν. ὥσπερ γὰρ ἐν ὑγρῷ φιλεῖ γίνεσθαι πομφόλυξ,
οὔτως σφαιροειδὲς πανταχόθεν συνελήθη κύτος. ἔπειτα ἐν ἐαυτῇ
κυηθὲν ὑπὸ τοῦ κατειληφτός θειώδους πνεύματος ἀναφερόμενον
προέκνυσεν εἰς φῶς μέγιστόν τι τοῦτο ἀποκύημα, ὡς ἂν ἐκ

παρτὸς τοῦ ἀπείρου βιθοῦ ἀποκεκμημένον ἔμψυχον διημιούργημα
καὶ τῇ περιφερείᾳ τῶν ὧν προσσευκὸς καὶ τῷ τάχει τῆς
πτήσεως.

38.

Apion apud Clem. Rom. Homil. VI 4. p. 672: Κρόνον
οὖν τὸν χρόνον μοι νόει, τὴν δὲ Ῥέαν τὸ ῥέον τῆς ὑγρᾶς οὐσίας·
οἱ χρόνῳ φερομένη ἢ ἔλῃ ἅπαντα ὥσπερ ὧν τὸν πάντα περιέ-
χοντα σφαιροειδῇ ἀπεκύνησεν οὐρανόν· ὅπερ κατ' ἀρχὰς τοῦ γονί-
μου πλήρες ἦν, ὥς ἂν στοιχεῖα καὶ χρώματα παντοδαπὰ ἐκτε-
κεῖν δυνάμενον καὶ ὁμῶς παντοδαπὴν ἐκ μιᾶς οὐσίας τε καὶ
χρώματος ἑνὸς ἔφερε τὴν φαντασίαν. ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ τοῦ ταῦ
γενήματι ἐν μὲν τοῦ ὧν χροῶμα δοκεῖ, δυνάμει δὲ μυρία ἔχει
ἐν αὐτῷ τοῦ μέλλοντος τελεσφορεῖσθαι χρώματα, οὕτως καὶ τὸ
ἐξ ἀπείρου ἔλῃς ἀποκεκμηθὲν ἔμψυχον ὧν ἐκ τῆς ὑποκειμένης
καὶ αἰετοειδούς ἔλῃς κινούμενον παντοδαπὰς ἐκφαίνει τροπὰς.
ἔνδοθεν γὰρ τῆς περιφερείας ζῶόν τι ἀρρενόθηλυ εἰδοποιεῖται
προοίῳ τοῦ ἐνότος ἐν αὐτῷ θείῳ πνεύματος, ὃν Φάνητα Ὁρ-
φειὺς καλεῖ, ὅτι αὐτοῦ φανέντος τὸ πᾶν ἐξ αὐτοῦ ἔλαμψε τῷ
φέγγει τοῦ διαπρεπεστάτου τῶν στοιχείων πυρὸς ἐν τῷ ὑγρῷ
τελεσφοροῦμενον. καὶ οὐκ ἄπιστον, ὅτι καὶ ἐπὶ λαμπυρίδων,
δείγματος ἕνεκα, ἢ φύσις ἡμῖν ὁρᾷν ὑγρὸν φῶς ἐδωρήσατο. τὸ μὲν
οὖν πρωτοσύστατον ὧν ὑποθερμανθὲν ὑπὸ τοῦ ἔσωθεν ζῶον
ὀρίγνεται, ἔπειτα δὲ μορφωθὲν προέρχεται ὁποῖόν τι καὶ Ὁρ-
φεὺς λέγει·

Ἀρχαίον σχισθέντος ὑπέκ πολυχανδέος ὧν.¹⁾
καὶ οὕτω μεγάλη δυνάμει αὐτοῦ τοῦ προεληλυθότος φανέντος²⁾ τὸ
μὲν κύτος τὴν ἀρμονίαν λαμβάνει καὶ τὴν διακόσμησιν ἴσχει,
αὐτὸς δὲ ὥσπερ ἐπ' ἀκρωρείας οὐρανοῦ προκαθέζεται καὶ ἐν
ἀπορρήτοις τὸν ἀπείρον περιλάμπει αἰῶνα. ἢ δὲ τοῦ κύτους
ἔνδοθεν γόνιμος ἐποληφθεῖσα ἔλῃ, ὥς ἐν πολλῇ τῷ χρόνῳ
ὑποκειμένη ἕως φυσικῶς ὑποζέουσα ἢ θερμότης τὰς πάντων
διέκρινεν οὐσίας. τὸ μὲν κατώτερον αὐτῆς πρῶτον ὥσπερ ὑπο-

¹⁾ Ἀρχαίον Düntzer] κραταίον (κραμαίον). — ὑπέκ Lobeck addidit. —

²⁾ Φάνητος conl. Schenkl.

στάθμη ἐπὶ τοῦ βάρους εἰς τὰ κάτω ὑποκεχώρηκεν ὁ διὰ τὴν ὀλκίτητα καὶ διὰ τὸ ἐμβριθὲς καὶ πολὺ τῆς ὑποκειμένης οὐσίας πληθὺς Πλούτωνα προσηγόρευσαν ἄδου τε καὶ νεκρῶν βασιλέα εἶναι ἀποσφηνάμενοι. Ad quae Clemens haec respondet p. 163: Παρίημι νῦν ἐπ' ἀκριβὲς λέγειν τὸ ἐκ τῆς ἀπείρου ὕλης καὶ ἐπιτηχίαν κοάσεως ἀποκινήθην ἔμψυχον ὄν, ὃ ἡγαγέντος κατὰ τινος ἀρρηρόθῆλῆς ἐξέθορεν Φάνης· καὶ πάντ' ἐκείνα ἐπιτέμνομαι μέχρις οὗ τὸ ἡγαγὲν κύτος τὴν ἁρμονίαν ἔλαβεν ὑποληφθείσης αὐτοῦ μεγάλουτος ὕλης· καὶ τὸν λόγον τῶν ὑπ' αὐτῆς ἔνδοθεν γενομένων ἐπιτετραχαιῶν μετὰ τῶν ἀκολούθων ἐπιτρέχω etc. — Cf. Clemens Rom. Recogn. X c. 30: „Omnis sermo apud Graecos, qui de antiquitatis origine conscribitur, cum alios multos tum duos praecipuos auctores habet, Orpheum et Hesiodum. — Orpheus igitur est, qui dicit primo fuisse Chaos sempiternum, immensum, ingenitum, ex quo omnia facta sunt; hoc sane ipsum Chaos non tenebras dixit esse, non lucem, non umidum, non aridum, non calidum, non frigidum, sed omnia simul mista et semper unum fuisse, informe, aliquando tamen quasi ad ovi immanis modum per immensa tempora effectum peperisse ac protulisse ex se duplicem quandam speciem, quam illi masculofeminam vocant ex contraria admixtione huiusmodi diversitatis speciem concretam; et hoc esse principium omnium, quod primum ex materia puriore processerit, quodque procedens discretionem quattuor elementorum dederit et ex duobus quae prima sunt elementis fecerit coelum, ex aliis autem terram, ex quibus iam omnia participatione sui invicem nasci dicit et gigni. Haec quidem Orpheus.“ Idem X 7. 316: „Aiunt ergo qui sapientiores sunt inter gentiles primo omnium Chaos fuisse; hoc per multum tempus exteriores sui solidans partes fines sibi et fundum quandam fecisse tanquam in ovi immanis modum formamque collectum; intra quod multo nihilominus tempore quasi intra ovi testam fotum vivifactumque esse animal quoddam disruptoque post haec immani illo globo processisse speciem quandam hominis duplicis formae, quam illi masculofeminam vocant. Hunc etiam Phaneta nominarunt, ab apparendo, quia quum apparuisset, inquirunt, tunc etiam lux effulsit. et ex hoc

dicunt progenitam esse substantiam, prudentiam, motum, coitum. Ex his factum Coelum et Terram: ex Coelo sex progenitos mares, quos et Titanas appellant, similiter et de Terra sex feminas, quas Titanidas vocitarunt; et sunt nomina eorum quidem, qui ex Coelo orti sunt, haec: Oceanus, Coeus, Crios, Hyperion, Iapetos, Cronos, qui apud nos Saturnus nominatur: similiter et earum, quae e Terra ortae sunt, nomina sunt haec: Theia, Rhea. Themis, Mnemosyne, Thetis, Phoibe. Ex his omnibus qui primum fuerat e Coelo natus primam Terrae filiam accepit uxorem, secundus secundam, et ceteri similiter per ordinem; primus ergo qui primam duxerat, propter eam deductus est deorsum; secunda vero propter eum cui nupserat, ascendit sursum, et ita singuli per ordinem facientes manserunt in his qui eis nuptiali sorte obvenerant locis. Ex istorum coniunctionibus alios quoque innumeros adserunt progenitos. Sed de illis sex maribus unus, qui dicitur Saturnus, qui in coniugium acceperat Rheam, et eum responso quodam commonitus esset, quod qui ex eo nasceretur fortior ipso futurus esset regnoque eum depelleret, omnes qui ei nascerentur filios devorare instituit. Huic ergo primus nascitur filius, quem *Ἀΐδην* appellarunt, qui apud nos Orcus nominatur, quem devorat pater. Post hunc secundum genuit, quem Neptunum dicunt, quemque simili modo devoravit. Novissimum genuit eum quem Iovem appellant. Sed hunc mater miserans Rhea per artem devoratori subtrahit patri et primo quidem ne vagitus pueri innotesceret, Corybantes quosdam cymbala fecit ac tympana percutere, ut obstrepente sonitu vagitus non audiretur infantis."

39.

Athenagoras, Legatio pro Christianis p. 294 C: *Ὅτι ἐξ ἀρχῆς, ὅς φασιν, ἦσαν οἱ θεοί, ἀλλ' οὕτως γέγονεν αὐτῶν ἕκαστος, ὅς γινόμεθα ἡμεῖς· καὶ τοῦτο πᾶσιν αὐτοῖς ξυμψωνεῖ.* 'Ομήρου μὲν γὰρ λέγοντος (Il. Ξ 201. 302) 'Ωκεανόν τε θεῶν γέεσιν καὶ μητέρα Τηθύν, 'Ορφέως δέ (ὅς καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν πρώτος ἐξέειρε, καὶ τὰς γενέσεις διεξῆλθε, καὶ ὅσα ἐκάστοις πέπραται εἶπε, καὶ πεπίστενται παρ' αὐτοῖς ἀληθέστερον θεολογεῖν,

ἦ καὶ Ὅμηρος τὰ πολλὰ καὶ περὶ θεῶν μάλιστα ἔπειτα) καὶ αὐτοῦ τὴν πρώτην γένεσιν αὐτῶν ἐξ ὕδατος σηνισιάντος·

Ὡλεανός, ὅσπερ γένεσις πάντεσσι γίνεται.

ἦν γὰρ ἰδὼρ ἀρχὴ κατ' αὐτὸν τοῖς ὅλοις, ἀπὸ δὲ τοῦ ὕδατος ἰλὺς καίεσθῃ, ἐκ δὲ ἐκατέρων ἐγεννήθη ἕξων δράκων προσπειριζῖται ἔχων κεφαλὴν λέοντος καὶ ἄλλην ταύρου¹⁾, διὰ μέσοι δὲ αὐτῶν θεοῦ πρόσωπον, ὄνομα Ἡρακλῆς καὶ Χρόνος. οὗτος ὁ Ἡρακλῆς ἐγέννησεν ὑπερμέγεθες ὄν, ὃ συμπληρούμενον ἐπὶ βίᾳ τοῦ γεγεννηκότος ἐκ παραιριβῆς εἰς δύο ἐρράγη. τὸ μὲν οἶν κατὰ χορηγὴν αὐτοῦ οὐρανὸς εἶναι ἐτελέσθη, τὸ δὲ κατενεχθὲν γῆ. προῆλθε δὲ καὶ θεὸς Γῆ διὰ σώματος. Οὐρανὸς δὲ Γῆ μιχθεὶς γενῆ θηλείας μὲν Κλωθώ, Λάχεσιν, Ἄτροπον· ἄνδρας δὲ ἐκατόγχειρας, Κόττον, Γῆγην, Βριάρεων· καὶ Κίχλωπας, Βρόντην καὶ Στερόπτην καὶ Ἄργον²⁾. οἷς καὶ δῖσας κατεπαριάρωσεν, ἐκπεσεῖσθαι αὐτὸν ἐπὶ τῶν παίδων τῆς ἀρχῆς μαθών. διὸ καὶ ὀργισθεῖσα ἡ Γῆ τοὺς Τιτᾶνας ἐγέννησεν·

Κοῖρους δ' οὐρανίωτας ἐγείνατο πότνια Γαῖα,

οἷς δὴ καὶ Τιτῆνας ἐπίκλησιν καλέουσιν,

οἵνεκα τιςάσθην μέγαν Οὐρανὸν ἀστερόεντα.

40.

Etymol. Magnum p. 787, 31 s. v. Φάνης: Φάνητος·

Τὸν δὴ τοι πρώτιστα μέγαν θεόν, ὃν ὅα Φάνητα
καλέησζοντο, ὅτι πρῶτος ἐν αἰθέρι φαντὸς ἔγεντο.

Ὁρσεῖς· οἷτως Ὁρος.

41.

Athenagoras, Leg. pro Christ. p. 295 C — 296 B: Ἐπὶ τὰ λοιπὰ ἂν παρεγνόμην τῶν ἐγκλημάτων. ἐπεὶ δὲ τοῦτο μὲν διατεθείκασιν αὐτῶν τὰ σώματα, τὸν μὲν Ἡρακλέα, ὅτι θεὸς δράκων ἐλικτός, τοὺς δὲ ἐκατόγχειρας εἰπόντες· καὶ τὴν θηγατέρα τοῦ Διὸς, ἦν ἐκ τῆς μητρὸς Πέας ἢ Δήμητρος αὐτῆς ἐπαιδοποιήσατο, δύο μὲν κατὰ φύσιν εἶπεν ἔχειν ὀφθαλμοὺς καὶ ἐπὶ τῷ μετώπῳ δύο καὶ προτομὴν κατὰ τὸ ὕψισθεν τοῦ τραχήλου μέρος, ἔχειν δὲ καὶ κέρατα· διὸ καὶ τὴν Πέαν

¹⁾ καὶ ἄλλην ταύρου Zoëga addidit. — ²⁾ Legendum Ἄργον. — 2 καλέησζοντο Miller] καλέουσιν.

γορηθεῖσαν τὸ παιδὸς τέρας γιγνῆν, οὐκ ἐφείσαν αὐτῇ τὴν θυ-
λήν· ἐνθεν μυστικῶς μὲν Ἀθιγᾶ, κοινῶς δὲ Φερσεφόνη καὶ
Κόρη κέκληται, οὐκ ἢ αὐτῇ οὔσα τῇ Ἀθιγᾷ τῇ ἀπὸ τῆς κόρης
γενομένη. τοῦτο δὲ τὰ τραχθένια ἐπ' ἀκριβὲς αὐτοῖς, ὡς οἴοι-
ται, διεξηληλέθασιν. Κρόνος μὲν ὡς ἐξέτιμε τὰ αἰδοῖα τοῦ πατρὸς
καὶ κατέσπυεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἄρματος, καὶ ὡς ἐτεκροκτόνει
καταπίνων τῶν παιδῶν τοὺς ἄρρενας, Ζεὺς δέ, ὅτι τὸν μὲν πα-
τέρα δῆσας κατεταρτάρωσε, καθὰ καὶ τοὺς γίεις ὁ Οὐρανός· καὶ
πρὸς Τιτᾶνας περὶ τῆς ἀρχῆς ἐπολέμησε· καὶ ὅτι τὴν μητέρα
Ῥέαν ἀπαγορεύονσαν αὐτοῦ τὸν γάμον ἐδίωκε· δρακαίνης δ' αὐτῆς
γενομένης καὶ αὐτὸς εἰς δράκοντα μεταβαλὼν συνδήσας αὐτὴν
ἐπὶ καλουμένην Ἡρακλειωτικῶ ἄμματι ἐμίγη· τοῦ σχήματος τῆς
μίξεως τὸ σύμβολον ἢ τοῦ Ἑρμοῦ ὁάβδος· εἶθ' ὅτι Φερσεφόνη
τῇ θυγατρὶ ἐμίγη, βιασάμενος καὶ ταύτην ἐν δράκοντος σχή-
ματι, ἐξ ἧς παῖς Διόνυσος αὐτῷ· ἀνάγκη γὰρ τοσοῦτον εἰπεῖν.
ὡς τὸ σεμνὸν ἢ χρηστὸν τῆς τοιαύτης ἱστορίας, ἵνα πιστεῖσωμεν
θεοὺς εἶναι τὸν Κρόνον, τὸν Δία, τὴν Κόρην, τοῖς λοιποῖς; αἱ
διαθέσεις τῶν σωμάτων; καὶ τίς ἂν ἄνθρωπος κεκοιμημένος καὶ
ἐν θεωρίᾳ γεγονώς ὑπὸ θεοῦ γεννηθῆναι πιστεῖσθαι ἐχιδναν;
Ἰορφεύς·

Σὺν δὲ Φάνητι ἄλλην γενεὴν τεκνώσατο δεινὴν
νηδύος ἐξ ἱερῆς, προσιδεῖν φοβερῶπτόν ἐχιδναν,
ἧς χαῖται μὲν ἀπὸ κρατὸς, καλὸν δὲ πρόσσωπον
ἦν ἐσιδεῖν, τὰ δὲ λοιπὰ μέρη φοβεροῦτο δράκοντος
ἀνέχοντος ἐξ ἄκρου.)

5

ἢ αὐτὸν τὸν Φάνητα δέξαιτο θεὸν ὅντα πρωτόγονον (οὗτος γὰρ
ἔστιν ὁ ἐκ τοῦ ῥοῦ προχρηθείς) ἢ σῶμα ἢ σχῆμα ἔχειν δράκον-
τος ἢ καταποθῆναι ὑπὸ τοῦ Διός, ὅπως ὁ Ζεὺς ἀχώρητος¹⁾
γένετο;

42.

Gaudentius Isag. Harmon. initio: Τῶν ἐρμουνιζῶν λόγων
ἐντύμερος διζυῖως ἂν τις προσοιμιάσασθαι·

Fr. 41. 1 Σὺν δὲ Φάνητι(ι) Schuster | τὸν (τὴν) δὲ Φάνης. —
ἢ ἀχώρητος coni. Lobbeck, ἀλόχευτος coni. Schenkl.

Ἀεῖδω ξινετοῖσι, θύρας δ' ἐπίθεσθε βέλῃλοι.

Cf. Plutarchus Symp. II 3. 2: Ἐξ ἐννεπίου τινὸς ἀπειχόμεν ὧν πολὺν ἤδη χρόνον — — ἐπόνουσαν μέντοι παρ' ἑσχον ἐνέχεσθαι δόγμασιν Ὀρφικοῖς ἢ Περθαγορικοῖς καὶ τὸ ὧν (ὥσπερ ἔνιοι καρδίαν καὶ ἐγγέγαλον) ἀρχὴν ἡγοῦμενος γενέσεως ἀφροσιῶσθαι. — Ἀείσω σινετοῖσι τὸν Ὀρφικὸν καὶ ἱερὸν λόγον, ὃς οἷα ὕμνου μόνον τὸ ὧν ἀποφαίνει προσβίτερον, ἀλλὰ καὶ συλλαβὸν ἔπασσαν αὐτῷ τὴν ἀπάντων ὁμοῦ προσβιγέειαν ἀνατίθῃσι — — ὅθεν οἷα ἀπὸ τρέπον τοῖς περὶ τὸν Διόνυσον ὀργιασμοῖς ὡς μῦγμα τοῦ τὰ πάντα γεννῶντος καὶ περιέχοντος ἐν ἑαυτῷ συγκαθίσταται.

43.

Clemens Alex. Strom. VI p. 259: Ὁ τε Ὀρφεύς·

Ἐν ζώοις, εἰς δαίμων γενέτο, μέγας Οὐρανὸς αἴθων,
ἐν δὲ τὰ πάντα τέτυκται, ἐν ᾧ τὰδε πάντα κελεῖται.
πῦρ καὶ ἔδωρ καὶ γαῖα

καὶ τὰ ἐπὶ τοῖτοις.

44.

Etymol. Magnum p. 231, 21 s. v. Γίγας: Παρὰ τὸ γῶ, τὸ χωρῶ, γίνεταί γας· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν γίγας· ἢ παρὰ τὸ ἐκ τῆς γῆς ἵεσθαι¹⁾, οἶον·

Οἷς καλέουσι Γίγαντας ἐπώνυμον ἐν μαζάρεσσιν.

οἷνεκα Γῆς ἐγένοντο καὶ αἷματος (Ὡρανίου).

οἷτως Ὀρφεύς ἐν τῷ ὁγδόῳ τοῦ Ἱεροῦ λόγον.²⁾

Fr. 42. 1. Versus a Pythagora in usum suum conversus etiam sub Pythagorae nomine citatur.

Fr. 44. ¹⁾ γηγόνειαι coni. Struve. — ²⁾ Sacer Orphei Sermo ex viginti quattuor rhapsodiis constans olim *Διαιθήζας*. Hieronymi Theogoniam. Carmen de numero (cuius fragmenta infra sub Ἱεροῦ Λόγος posui) et fortasse alia in se continuisse videtur. Postea Hieronymi Theogonia expulsa est et seorsum ferebatur (cf. Suidam); in huius locum Theogonia a Platonicis lecta successit. librorum in Sacro Sermonē ordine paullum mutato: nam Hieronymi Theogonia octavum librum et fortasse etiam proxime antecedentes et sequentes libros occupabat. Rhapsodica Theogonia a duodecimo Sacri Sermōnis libro inceperisse videtur.

45.

Clemens Alex. Strom. VI. p. 266: Ἐν τε τῇ Θεογονίᾳ ἐπὶ τοῖς Κρόνον Ὀρφεὺς πεποιήται·

Κεῖτ' ἀποδοχμώσας παχὺν αὐχένα, καὶ δέ μιν ἕπνος ἔρει παιδαματόωρ·

ταῦτα δὲ Ὀμηρος ἐπὶ τοῦ Κύκλωπος (Od. IX 372) μετέθηνεν.

46.

Pseudo-Aristot. de mundo c. 7 p. 401 a: Οὐράνιος τε καὶ χθόνιος, πάσης ἐπώνυμος ὧν γύσεώς τε καὶ τύχης αἵτε πάντων αὐτὸς αἴτιος ὢν· διὸ καὶ ἐν τοῖς Ὀρφεζικοῖς οὐ κακῶς λέγεται·

Ζεὺς πρῶτος γένετο, Ζεὺς ἕστατος ἀργιζέραννος·

Ζεὺς κεφαλῇ, Ζεὺς μέσσα· Διὸς δ' ἐκ πάντα τέτυκται·

Ζεὺς περσυχὴν γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος·

Ζεὺς ἄρσην γένετο, Ζεὺς ἄμβροτος ἔπλετο νύμφη·

Ζεὺς προτὴ πάντων, Ζεὺς ἀγαμέμνον περὸς ὄρη·

Ζεὺς πόντου δῖζα, Ζεὺς ἥλιος ἡδὲ σελήνη·

Ζεὺς βασιλεύς, Ζεὺς ἀρχὸς ἀπάντων ἀργιζέραννος·

πάντας γὰρ κρύψας αὐθις φάος ἐς πολυγυθὲς

ἐξ ἱερῆς κραδίης ἀνενέγκαιτο μέγερα δέξων.

47.

Athenagoras. Leg. pro Christ. p. 309 A: Χρὴν δ' αὐτοῖς, εἰ δεινὸν τὸ ἐπ' ἀδείας καὶ ἀδιαφόρως μίγνυσθαι κρίνειν ἔμελλον, ἢ τὸν Δία μεμισηγένηναι, ἐκ μητρὸς μὲν Ῥέας, θυγατρὸς δὲ Κόρης πεπαιδοποιημένον, γενναίᾳ δ' ἰδίᾳ ἀδελφῇ χρώμενον· ἢ τὸν τοιούτων ποιητὴν Ὀρφέα, ὅτι καὶ ἀνόσιον ὑπὲρ τὸν Θυέστην καὶ μαρὸν ἐποίησε τὸν Δία. Cf. Tatianus Oratio adv. Graecos cap. 6 p. 251: Ζεὺς θυγατρὶ συγγίνεται καὶ ἡ θυγάτηρ ἀπ' αὐτοῦ κίει· μαρτυρήσει μοι Ἑλεσίς καὶ δράκων ὁ μυστικὸς καὶ Ὀρφεὺς θύρας δ' ἐπίθεςθε βέβηλοι λέγων.

4. Ἡ ἐν ταῖς ῥαψωδίαις Θεογονία.¹⁾

48.

Damascius Quaest. de primis principiis p. 380: Ἐν μὲν τοίνυν ταῖς φερομέναις ταύταις ῥαψωδίαις Ὀρφικαῖς Θεολογία δὴ τίς ἐστιν ἢ περὶ τὸ νοητόν, ἣν καὶ οἱ φιλόσοφοι διεκμηρεύουσιν, ἀντὶ μὲν τῆς μιᾶς τῶν ὄλων ἀρχῆς τὸν χρόνον τιθέντες, ἀντὶ δὲ τοῖν δυοῖν αἰθέρα καὶ χάος, ἀντὶ δὲ τοῦ ὄντος ἀπλῶς τὸ ὄν ἀπολογιζόμενοι καὶ τριάδα ταύτην πρώτην ποιοῦντες· εἰς δὲ τὴν δευτέραν τελεῖν ἤτοι τὸ ζοούμενον καὶ τὸ κίνον ὄν τὸν θεὸν ἢ τὸν ἀργῆτα χιτῶνα ἢ τὴν νεφέλην, ὅτι ἐκ τούτων ἐκθρόσκει ὁ Φάνης· ἄλλοτε γὰρ ἄλλα περὶ τοῦ μέσου φιλοσοφοῦσι· τοῦτο μὲν ὅποιον ἂν ᾖ, ὡς τὸν νοῦν, ὡς δὲ πατέρα καὶ δύναμιν, ἄλλα τινὰ προσεπινοοῦντες οὐδὲν τῷ Ὀρφεῖ προσήκοντα. εἰς δὲ τὴν τρίτην τὸν Μῆτιν ὡς νοῦν, τὸν Ἡριεπαῖον ὡς δύναμιν, τὸν Φάνητα ὡς πατέρα.²⁾ — (Post descriptionem Theogoniae κατὰ τὸν Ἱερώνυμον καὶ Ἑλλάνικον p. 381:) Καὶ ὑπολαμβάνω τὴν ἐν ταῖς ῥαψωδίαις Θεολογίαν ἀφείσαν τὰς δύο πρώτας ἀρχὰς [in Hieronymi et Hellanici Theogonia obvias] μετὰ τῆς μιᾶς πρὸ τῶν δυοῖν τῆς τῇ σιγῇ παραδοθείσης ἀπὸ τῆς τρίτης μετὰ τὰς δύο ταύτης ἐνστήσασθαι τὴν ἀρχὴν ὡς πρώτης ῥητόν τι ἐχούσης καὶ σύμμετρον πρὸς ἀνθρώπων ἀκοάς. οὗτος γὰρ ἦν ὁ πολιτίμητος ἐν ἐκείνῃ Χρόνος ἀγήρατος καὶ Αἰθέρος καὶ Χάους πατήρ. ἀμέλει καὶ κατὰ ταύτην οὗτος ὁ δράκων γεννᾷ τὴν τριπλὴν γονήν, Αἰθέρα γημὶ νοτερόν³⁾ καὶ Χάος ἄπειρον καὶ Ἐρεβος ὀμιχλῶδες — ἀλλὰ μὲν ἐν τούτοις, ὡς λέγει (Hieronymus?), ὁ Χρόνος ὄν ἐγέννησεν, τοῦ Χρόνου ποιοῦσα γέννημα καὶ αὕτη ἢ παράδοσις (scil. Hieronymi relatio), καὶ ἐν τούτοις τιζόμενον, εἰ καὶ ἀπὸ τούτων ἢ τρίτῃ πρόεισι νοητὴ τριάς. τίς οἶν αὕτη ἐστί; τὸ ὄν, ἢ διὰς τῶν ἐν αὐτῷ γίσεων ἄρρενος καὶ θηλείας, καὶ τῶν ἐν μέσῳ παντοίων σπερμάτων τὸ πλήθος· καὶ τρίτον ἐπὶ

¹⁾ „Carmen subditicium quod ineunte saeculo p. Chr. n. secundo praesertim inter Platonicos harum rerum cupidissimos inclaruit.“ Schuster p. 35. — ²⁾ Sic Lobeck pro τὴν δὲ τρ. τὸν Μ. τὸν Ἡρ. ὡς δύν. κτλ. (cm. εἰ δέ). — ³⁾ γημὶ νοτερόν Lobeck pro γησὶ νοερόν.

τοῖσι θεὸς ἀσώματος¹⁾ πτέρυγας ἐπὶ τῶν ὤμων ἔχων χρυσᾶς, ὡς ἐν μὲν ταῖς λαγόσι προσπεφικτίας εἶχε ταύρων κειφαλὰς, ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς δράκοντα πελώριον παντοδαπαῖς μορφαῖς θηρίων ἰνδαλλόμενον. τοῦτον μὲν οὖν ὡς τοῦν τῆς τριάδος ὑποληπτέον, τὰ δὲ μέσα γένη τά τε πολλὰ καὶ τὰ δύο τὴν δύνανται, αὐτὸ δὲ τὸ ὦν ἀρχὴν πατρικὴν τῆς τρίτης τριάδος· ταύτης δὲ τῆς τρίτης τριάδος τὸν τρίτον θεὸν καὶ ἦδε ἡ θεολογία Πρωτόγονον ἀντιμεῖ καὶ Δία καλεῖ πάντων διατάκτορα καὶ ὅλου τοῦ κόσμου, διὸ καὶ Πᾶνα καλεῖσθαι. τοσαύτη καὶ αὕτη περὶ τῶν νοητῶν ἀρχῶν ἡ γενεαλογία παρίστησιν.

49.

Joannes Malala, Chronographiae lib. IV p. 72. 73: Μετὰ δὲ βραχὺ ἡγήσατο τοῦ Ἰσραὴλ Γεδεών. ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ ἦν Ὀρφεύς, ὅστις ἐξέθετο θεογονίαν καὶ κόσμον κτίσιν καὶ ἀνθρώπων πλαστοργίαν, εἰρηκὼς ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ σιντάγματος αὐτοῦ, ὅτι ἐκ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἐνθυμήσεως οὐκ ἐξέθετό τί ποτε περὶ θεοῦ ἢ τῆς κοσμικῆς κτίσεως, ἀλλ' εἶπεν ὅτι αἰτησαμένου διὰ ἰδίας αὐτοῦ εἰχῆς μαθεῖν παρὰ τοῦ Φοῖβου Τιτᾶνος ἡλίου τὴν θεογονίαν καὶ τὴν τοῦ κόσμου κτίσιν καὶ τίς ἐποίησεν αὐτήν. ἐμφέρεται γὰρ ἐν τῇ αὐτοῦ ἐκθέσει διὰ ποιητικῶν στίχων οὕτως·

ὦ ἄνα, Αἰτοῖς εἴ, ἐκατηβόλε, Φοῖβε, κραταίε,
πανδερχές, θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσων,
Ἥελιε, χρυσέησιν ἀειρόμενε πτερόγεσσι,
δωδεκάτην δὴ τήνδε παρὰ σοὶ ἔκλινον ὁμῆην

σεῦ φάμενον, σὲ δὲ γ' αὐτόν, ἐκηβόλε, μάρτιρα θείμην. 5
Cf. Malalae paraphrasim: ὦ δέσποτα, ἡμέρας εἶέ, ὃ τὰ πάντα πόρρωθεν ταῖς ἀκτῖσί σου τοξεύων, ἀμίαντε καὶ δυνατέ, ὃ τὰ πάντα ἐπιβλέπων, θνητῶν καὶ ἀθανάτων βασιλεύων, Ἥλιε τιμίαις εἰς τὸν ἀέρα ἐνθούμενε πτέρυξι· δωδεκάτην δὴ ταύτην παρὰ σοὶ ἔχουσα θείαν φωνήν, σοῦ εἰρηκότος μοι, σὲ δ' αὐτὸν τὴν ἀπὸ μακρόθεν λάμποντα μάρτιρα τίθηναι.

¹⁾ ἀσώματος coni. Lobeck.

Fr. 49, 3 χρυσέησιν Abel] χρυσέαισιν (χρυσῆσιν Tzetzes). — 4 παρὰ σοὶ Bentley] παρὰ σεῖο. — 5 σεῖο φάμενον σὲ δὲ αὐτόν eodd., corr. Bentley. — θείμην Herwerden] θείην.

50.

Proclus in Plat. Crat. p. 64 Boiss.: *Ἀναλογεῖ γὰρ αὐτῇ (τῇ αὐτῇ τῶν πάντων αἰτίᾳ ὁ Κρόνος) μόνον, ὥς καὶ Ὁρφεὺς τὴν πρῶτην πάντων αἰτίαν Χρόνον καλεῖ ὁμωνύμως σχεδὸν τῷ Κρόνῳ· αἱ δὲ θεοπαράδοτοι φῆμαι τὴν θεότητα ταύτην τῷ Ἀπυξ χαράττηζουσιν λέγουσαι ἅπαξ ἐπέκεινα· τὸ γὰρ ἅπαξ τῷ ἐνι συγγεγῆς. Idem in Plat. Tim. I 86 B: Οἱ δέ γε θεολόγοι — — Χρόνον τὸ πρῶτον ἐπωνόμασαν, ὥς δέοντος, ὅπου γένεσις ἐστίν, ἐκεῖ προηγεῖσθαι τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἡ γένεσις καὶ δι' ὃν. Idem in Theol. Plat. I 28, 68: τοῖς μὲν γὰρ Ὁρφεῖ τοῖς καὶ διὰ τοῦτο τὸ πρῶτιστον αἴτιον χρόνος προσείρηται. Idem in Plat. Parm. L. VII 230: Μὴ ποτε οἶν, φαίη ἄν τις, χρόνον μὲν οὐδαμῶς ἐστι μετέχον τὸ ἐν, χρόνος δὲ ἐστίν αὐτό· καὶ γὰρ οἱ Πυθαγόρειοι καιρὸν αὐτὸ προσηγόρευον, καὶ Ὁρφεὺς χρόνον ἀποκαλεῖ τὸ πρῶτιστον. — Χρόνος δὲ ὑπὸ Ὁρφέως ὀνομάζεται κατὰ δὴ τινα θαιμασιγὴν ἀναλογίαν· γενέσεις γὰρ ὁ θεολόγος τῶν ἀγεννήτων μυστικὰς παραδοὺς, κατὰ τὸ αἴτιον τῆς ἐκφάνσεως τῶν θείων Χρόνον συμβολικῶς ὠνόμασεν· ὅπου γὰρ γένεσις, ἐκεῖ καὶ χρόνος. Idem in Plat. Crat. p. 71 Boiss.: Ὅτι ὁ μὲν Ὁρφεὺς πολὺ τῆς τῶν μύθων ἔξουσίας ἀπολέλανκε· καὶ πάντα τὰ πρὸ τοῦ Οὐρανοῦ μέχρι τῆς πρωτίστης αἰτίας ὀνόμασιν ἐδήλωσε· καὶ αὐτὸ τὸ ἄρρητον καὶ τῶν νοητῶν ἐνάδων ἐκβεβηκὸς Χρόνον προσείρηκεν· εἴθ' ὅτι πάσης γενέσεως αἴτιον προῖπάσχω, εἴθ' ὅτι τὰ ὄντως ὄντα γινόμενα παραδιδούς, ἵνα τὴν τάξιν ἐνδείξηται αὐτῶν καὶ τὴν τῶν ὀλιγωτέρων πρὸς τὰ μεριζιώτερα ὑπεροχὴν, ἵνα ἢ ταὐτὸν εὖ κατὰ χρόνον τῷ καὶ αἰτίαν, ὥσπερ ἡ γένεσις τῇ τεταγμένῃ προσόδῳ. ὁ δέ γε Ἡσίοδος καὶ σιγῇ πολλὰ σέβει, καὶ τὸ πρῶτον ὅλως οὐκ ὠνόμασεν, ἀλλ' ὅτι μὲν τὸ μετ' ἐκείνο ἀπ' ἄλλου προῆλθε, δηλοῖ διὰ τοῦ ἥτοι μὲν πρῶτιστια Χάος ἐγένετο. Damascius Quaest. de pr. princ. I 198: τί δὲ ὁ θεῖος Ὁρφεὺς; οἱ πολλοὺς θεοὺς ἐγίστησιν ἀπὸ τοῦ Χρόνου μέχρι τοῦ πρωτογόνου Φάνητος;*

51.

Simplicius in Aristotelis librum I de Coelo p. 132 ed. Karsten: Καὶ γὰρ περὶ μὲν τὸ γεγονέναι τὸν κόσμον πάντας ὁμογενεομεῖν φησι τοῖς τε θεολόγοις καὶ τοῖς φυσικοῖς· τῶν

δὲ γερνέται λεγόντων αὐτὸν οἱ μὲν αἰδίων λέγουσιν ὥς Ὀρφεὺς καὶ Ἡσιόδος καὶ μετ' αὐτοῖς ὁ Πλάτων, ὥς φησιν Ἀλέξανδρος. Idem in Aristotelis de Coelo locum L. III c. 1. (εἰσὶ γὰρ τινες, οἱ φασιν οὐθὲν ἀγέννητον εἶναι τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ πάντα γίγνεσθαι, γενόμενα δὲ τὰ μὲν ἄσθρα διαμένειν, τὰ δὲ πάλιν φθείρεσθαι, μάλιστα μὲν οἱ περὶ Ἡσιόδον εἶτα καὶ τῶν ἄλλων οἱ πρότεροι φυσιολογήσαντες) p. 251 ed. Karsten: Τῶν δὲ ἄλλων τοῖς πρώτοις φυσιολογήσαντας τοὺς περὶ Ὀρφέα καὶ Μουσαῖον λέγειν εἰζὼς, οἵτινες πλὴν τοῦ πρώτου πάντα γενέσθαι λέγουσιν.
52.

Simplicius in L. IV Aristotelis Auscult. p. 528 ed. Diels: *Ἀποῖ δὲ (Chaos Hesiodium) οὐ χῶραν ἀλλὰ τὴν ἀπειροειδῆ καὶ τελευτησμένην τῶν θεῶν αἰτίαν, ἣν Ὀρφεὺς χάσμα πελώριον ἐκάλεσε. μετὰ γὰρ τὴν μίαν τῶν πάντων ἀρχήν, ἣν Ὀρφεὺς Χρόνον ἀντιμεῖ ὥς μέτρον οὔσαν τῆς μεθιζῆς τῶν θεῶν γενέσεως, αἰθέρα καὶ τὸ πελώριον χάσμα προσέθειν φησι, τὸν μὲν τῆς περιμοειδοῦς προόδου τῶν θεῶν αἴτιον, τὸ δὲ τῆς ἀπειροειδοῦς, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ.*

(Οὐδὲ τι πεῖρα οἶπῃ, οὐ περὶ μὴν, οὐδέ τις ἔδρη. ¹⁾)

Cf. Proclus in Plat. Tim. I 54 D: Ἄλλ' ἐπεὶ καὶ μετὰ τὴν μίαν αἰτίαν ἢ διὰς τῶν ἀρχῶν ἀνεσάνη καὶ ἐν ταύτῃς ἢ μονὰς χρειύτων τῆς δυνάμεως, ἢ, εἰ βούλοιο λέγειν Ὀρφεϊκῶς, ὁ Αἰθὴρ τοῦ Χάους κατὰ. — Idem II 117 C: Ὡς περὶ γὰρ ὁ Πλάτων διττὰς παρήγαγε αἰτίας ἀπὸ τοῦ ἐνός, τὸ πέρας καὶ τὴν ἀπειρίαν. οἷον δὲ καὶ ὁ θεολόγος ἀπὸ τοῦ Χρόνου τὸν τε Αἰθέρα καὶ τὸ Χάος ἐπέστησε, τοῦ μὲν πανταχοῦ πέρατος αἴτιον τὸν Αἰθέρα, τῆς δὲ ἀπειρίας τὸ Χάος, καὶ ἀπὸ τούτων τῶν δυοῖν ἀρχῶν τοῖς τε θεοῖς γενεὰ διακόσμων καὶ τοὺς ἐμφανεῖς, ἀπὸ μὲν τῆς χρειύτου πᾶν τὸ μόνιμον καὶ ταῖς τοιοῦτον καὶ μετορτικὸν καὶ σιτετικόν, ἀπὸ δὲ τῆς λοιπῆς πᾶσαν τὴν κινητικὴν καὶ τεροποιὸν καὶ ἀνέλεπτον πρόδον καὶ τὴν ἐπ' ἄλλων ὀριζομένην καὶ τὴν ἐπ' ἄλλων συνεχομένην γένειν καὶ τελευταίαν τὴν ἐσχάτην ἀπειρίαν, ὥς ἣς καὶ ἡ ἔλη περιέχεται, διὸ καὶ ἀνομοίως ὁμοίονται πρὸς ἐαυτήν. χώρισμα μὲν γὰρ ἐστίν, ὥς χῶρα

¹⁾ πεῖρα, habet Proclus. — ἔδρη Simplicius.

τῶν εἰδῶν καὶ τόπος, οὔτε δὲ πέρας οὔτε περὶ μὴν οὔτε ἔδρα περὶ αὐτὴν ἐστίν, ὥς ἄπειρον καὶ ἄστατον καὶ ἀόριστον οὔσαν. ἄζηχῆς δὲ αὐτὸ σκότος καὶ αὐτὴ ὥς ἀνείδεον λαχοῦσα τὴν γένειν ὀνομάζοιτο ἄν· ὥστε καὶ Ὁρφεὺς κατὰ τοῦτον τὸν λόγον ἀπὸ τῆς πρωτίστης τῶν νοητῶν ὑποστάσεως παράγει τὴν ἔλκην. ἐκεῖ γὰρ τὸ ἄζηχῆς σκότος καὶ τὸ ἄπειρον, καὶ ταῦτα μὲν κρειττόνως τῶν ἐφεξῆς, τῇ δὲ ἔλκῃ τὸ ἀλαμπές δι' ἐνδειαν καὶ τὸ ἄπειρον οὐ κατὰ δυνάμειος περιουσίαν, ἀλλὰ κατ' ἐλλειψιν. — Proclus in Plat. Parmen. VII. p. 168: Ἀδιακρίτων πάντων ὄντων κατὰ σκοτόεσσαν ὁμίχλην γήρην ὁ Θεολόγος. — Proclus in Plat. Parmen. VI p. 102: Μὴ γὰρ ταύτας αἰτίας ἅμα παρήγαγεν ὁ Θεός, πέρας καὶ ἄπειρον· ἢ ἐπεὶ βούλει λέγειν ἡμᾶς Ὁρφεῖ, Αἰθέρα καὶ Χάος. τὸ μὲν γὰρ ἄπειρον χάος ἐστίν ὥς χωρητικὸν πάσης δυνάμειος καὶ πάσης ἀπειρίας καὶ ὥς περιληπτικὸν τῶν ἄλλων καὶ οἷον τῶν ἀπείρων τὸ ἀπειρότατον· τὸ δὲ πέρας, ὁ αἰθέρ, ἔτι καὶ οὗτος ὁ αἰθέρ τὰ πάντα περατοῖ καὶ μετρεῖ. Syrianus in Arist. Metaph. I p. 859 b: Μέγα μὲν αὐτὸν προσεῖπὼν ὥσπερ ὁ Ὁρφεὺς τὸ χάος Καὶ μέγα χάσμα πελώριον ἐνθα καὶ ἐνθα¹⁾, καὶ ὁ Πρωταγόρας ἀόριστον τὴν δυνάδα. — Idem p. 842 a: Ἀλλὰ καὶ μίαν λέγωμεν εἶναι τὴν πάντων ἀρχὴν καὶ θεὸν αὐτὴν ἢ τὰγαθὸν ἢ ἐν προσαγορεύομεν, καὶ δύο, πέρας καὶ ἀπειρίαν, ὥς ἐν Φιλήβῳ Πλάτων καὶ πρὸ αὐτοῦ Φιλόλαος, αὐτὰς ὀνομάζοντες, ἢ μονάδα καὶ δυνάδα, ὥς οἱ πλεῖστοι τῶν Πρωταγορείων, ἢ Αἰθέρα καὶ Χάος, ὥς Ὁρφεὺς, ἢ πρᾶτὰ καὶ δυνάδα, ὥς αὐτὸς ὁ Πρωταγόρας ἐν τῷ Ἱερῷ λόγῳ. — Damascius Quaest. de primis princ. p. 133: Φέρε οὖν ἤδη, τί καὶ περὶ ταύτης διαλεχθῶμεν· ἄρα γὰρ ὥς ἅπαντες ἐλίγον τι οἱ φιλοσόφοι καὶ ἐπὶ τῶν Θεολόγων ἐπιοι μετὰ τὴν μίαν ἡμιονμένην ἀρχὴν δυνάδα τίθεσθαι δοκοῦσιν, οὔτω καὶ ἡμῖν θετέον ἀκριβοποιομένοις, ὥς νῦν πειρώμεθα ἀκριβολογεῖσθαι; καὶ τί γὰρ οὐκί; αἰνῇ τις ὄν· τί γὰρ ἔδει μετὰ τὴν ἐν προελθεῖν ἢ τὰ δύο; καὶ μεία τὴν μονάδα τὴν δυνάδα καὶ οὔτω γε τὸν λοιπὸν ἀριθμὸν προελθεῖν. οὔτω γοῖν Ὁρφεὺς μὲν Αἰθέρα καὶ Χάος μετὰ τὸν Χρόνον παράγει· οἱ δὲ θεοὶ μετὰ τὸν ἓνα θεὸν πατέρα καὶ δύναν-

¹⁾ Αἰθέρ z. μ. γ. π. ε. z. ε. omi. Lobeck.

αι, ως διάδα μόνον εξαίρουσι καὶ πᾶσαι ὁμοῦ τι αἱ θεολογίαι
ταύτην ποιοῦσαι παραδέδονται. — Pseudo-Apuleius de orthogr.
p. 137 ed. Mai: Orpheus, Linus et Hesiodus deos ex chao ab initio
erupisse dixerunt. — Joannes Malala, Chronogr. lib. IV p. 73. 74.
Suidas s. v. Ὀρφεύς, Cedrenus I. p. 57 et 84: Καὶ ἄλλους
δὲ πολλοὺς περὶ τοῦτον εἶπε στίχους ὁ αὐτὸς Ὀρφεύς. ἔγραψε
δὲ ὥς ἐκ τῶν προειρημένων στίχων ποιητικῶν ἐξέθετο· καὶ οὐκ
ἐνεδέχτο ἐντάξαι τὸ πλήθος τῶν στίχων ἐν τῇ συγγραφῇ ταύτῃ.
ἔστι δὲ ἅπερ ἐξέθετο Ὀρφεύς ταῦτα, ὅτι ἐξ ἀρχῆς ἀνεδείχθη
τῷ Ἀρόνῳ ὁ Αἰθήρ ἐπὶ τοῦ Θεοῦ δημιουργηθεὶς καὶ ἐντεῖθεν
κἀκεῖθεν τοῦ Αἰθέρος ἦν Νάος, καὶ Νύξ Ἰοφερά πάντα κατεῖχε
καὶ ἐκάλετε τὰ ἐπὶ τὸν αἰθέρα, σημαίνων τὴν νύκτα πρω-
τεύειν, εἰρηκῶς ἐν τῇ αὐτοῦ ἐκθέσει ἀκατάληπτόν τινα καὶ
πάντων ἐπέρτατον εἶναι καὶ προγενέστερον δὲ καὶ δημιουργόν
ἁπάντων καὶ τοῦ Αἰθέρος αὐτοῦ καὶ τῆς Νυκτὸς καὶ πάσης τῆς
ἐπὶ τὸν αἰθέρα οὐσῆς καὶ καλυπτομένης κτίσεως, τὴν δὲ γῆν
εἶπεν ἐπὶ τοῦ σκότους ὀρόανον οὖσαν.

53.

Damasc. Quaest. de primis princ. p. 147: Καὶ γὰρ Ὀρφεύς·
ἔπειτα δ' εἰενξε μέγας Χρόνος¹⁾ αἰθέρι δίῳ
ὣδὸν ἀργύρεον.

τὸ γὰρ εἰενξε δηλοῖ τὸ τεχνητὸν ἄλλ' οὐ γέννημα.

Cf. Achilles Tatius Isag. ad Arati Phaenom. p. 76: Τὴν δὲ
τάξιν, ἣν δεδώκαμεν τῷ σφαιρώματι, οἱ Ὀρφεῖοι λέγουσι πα-
ραπλησίαν εἶναι τοῖς ᾠοῖς. ὃν γὰρ ἔχει λόγον τὸ λεπύρον ἐν
τῷ ᾠῷ, τοῦτον ἔχειν ἐν τῷ παντὶ τὸν οὐρανόν· καὶ ὥς ἐξήρ-
χηται τοῦ οὐρανοῦ νεκροτερόως ὁ αἰθήρ, οἷτω τοῦ λεπύρου ὁ
ἐμῆρ. Idem p. 77: Σχῆμα δὲ κόσμον οἱ μὲν κωνοειδές, οἱ
δὲ ῥοειδές· ἧς δόξης ἔχονται οἱ τὰ Ὀρφεῖα μυστήρια τε-
λοῦντες. Proclus in Plat. Tim. II 130: Ἦν δὲ τὸ ᾠδὸν ἐκείνο
τοῦ τε αἰθέρος ἔργον καὶ τοῦ χάους, ᾧν ὁ μὲν κατὰ τὸ πέρας
ἴδονται τῶν νοητῶν, τὸ δὲ κατὰ τὸ ἄπειρον. ὁ μὲν γὰρ ἐστὶ
ῥῖζωμα τῶν πάντων, τῷ δὲ οὐδὲ πείραθ' ἐπῆρ. εἰ οὖν τὸ
πρώτον πέρατος καὶ ἀπείρου τὸ πρότως ἐστὶν ἔν, εἴη ἂν ταύ-

¹⁾ Χρόνος Iobek] Κρόνος.

τὸν τό τε Πλάτωνος ὄν καὶ τὸ Ὀρμηζὸν ὄν· εἰ δὲ ἐκ τοῦτοιο
ὁ Φάνης, κατὰ τὸ αὐτόζῳρον τειραγμένους, δεῖ ζητεῖν καὶ¹⁾ τὸν
αἰῶνα παρὰ τῷ Ὀρμεῖ μέσον ὄναι τοῦ αὐτόζῳρου παρὰ Πλάτωνι
καὶ τοῦ ὄντος. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἐν ἄλλοις· νῦν δὲ τὰ περὶ τοῦ
Φάνητος, εἰ οὗτός ἐστι τὸ αὐτόζῳρον τρανέστερα ποιητέον καὶ
λεχτέον.

54.

Proclus in Plat. Tim. III 160 D.: Καὶ γὰρ τῷ παντὶ τὸ
σφαιρικὸν συγγενές — προγονικὸν οὖν τὸ σχῆμα τοῦτο ἐστὶ τῷ
κόσμῳ, φανὲν μὲν καὶ ἐν αὐτῷ τῷ κορηγίῳ διακόσμῳ· τὸ γὰρ
ἀπειρέσιον κατὰ κύκλον ἀγρότως ἐφορεῖτο καὶ ἐκείνην
εἴρηται τὴν τάξιν· ἐναργέστερον δὲ ἰσθῆν καὶ ἐν τῷ παντελεῖ
ζῳρῷ· τὸ γὰρ

Ὀρμηθή δ' ἀνὰ κύκλον ἀθέσμαιον

περὶ ταύτης εἴρηται τῷ Θεολόγῳ τῆς Θεότητος (de Sole).

55.

Proclus in Plat. Cratyl. p. 79: Ὁ δ' Ὀρμεὺς περὶ τοῦ κο-
ρήγιου διακόσμου τῶν Θεῶν οὕτως ἔφη·

τὸ δ' ἀπειρέσιον κατὰ κύκλον

ἀγρότως ἐφορεῖτο.

56.

Joannes Malala, Chronogr. lib. IV. p. 74, Suidas et Cedrenus:
Ἐφρασε δὲ ὅτι τὸ φῶς ὤψαν τὸν αἰθέρα ἐφώτισε τὴν γῆν καὶ
πᾶσαν τὴν γῆνιν, εἰπὼν ἐκεῖνο εἶναι τὸ φῶς τὸ ὤψαν τὸν
αἰθέρα τὸ προειρημένον τὸν ἐπέρτατον πάντων· οὗ ὄνομα ὁ
αὐτὸς Ὀρμεὺς ἀκούσας ἐκ τῆς μαρτυρίας ἐξεῖπε, Μητρίν, Φάνητα,
Ἡρικεπαῖον, ὅπερ ἐριμνέεται τῇ κοινῇ γλώσσῃ βοιλή, φῶς,
ἐφοδοιήρ²⁾· εἰπὼν ἐν τῇ αὐτοῦ ἐκθέσει ταύτας τὰς τρεῖς θείας
τῶν ὀνομάτων δυνάμεις μίαν εἶναι δύναμιν καὶ ἐν κράτος τοῦ
μόνου Θεοῦ, ὃν οὐδεὶς ὄρεῖ, ἥστινος δυνάμεως οὐδεὶς δύναται
γινῶναι ἰδέαν ἢ γένειν, ἐξ αὐτῆς δὲ τῆς δυνάμεως τὰ πάντα
γεγενῆσθαι, καὶ ἀρχὰς ἀσωμάτων καὶ ἥλιον καὶ σελήνην ἐξο-
σίας καὶ ἄστρα πάντα καὶ γῆν καὶ θάλασσαν, τὰ ὁρώμενα ἐν
αὐτοῖς πάντα καὶ τὰ ἀόρατα.

¹⁾ καὶ Schneider] κατὰ.

²⁾ ζῳή Suidas.

57.

Lactantius Instit. I 5: Orpheus — deum verum et magnum *Πρωτόγονον*, primogenitum, appellat, quod ante ipsum nihil sit genitum, sed ab ipso sint cuncta generata. Eundem etiam *Φά-
νητα* nominat, quod cum adhuc nihil esset primus ex infinito apparuerit et exstiterit. Cuius originem atque naturam quia concipere animo non poterat, ex aere immenso natum esse dixit:

Πρωτόγονος Φαέθων περιμήκεος αἰθέρος υἱός.

Aliud enim amplius quod diceret non habebat.

58.

Proclus in Plat. Tim. II 132: Ἀλλὰ διὰ τί τῶν νοουμένων κάλλιστον εἶπε τὸ αἰτόζωον καίτοι πέρας ὂν τῶν νοητῶν; ἢ καὶ εἰ πρὸ αὐτοῦ νοηταὶ τάξεις εἰσὶν, ἀλλ' ἐξείνων ἰσφείται τὸ κάλλιστον. οὐ γὰρ μετέχουσι τοῦ κάλλους, ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἐστὶν ἡ καλοποιὸς αἰτία καὶ τὸ πρῶτιστον κάλλος καὶ ἡ καλλονή. διὸ καὶ παρ' Ὁρφεῖ κατὰ ταύτην τὴν τάξιν νοερώς ἐκφαίνεται, καὶ ὡς τοῦ κάλλους ἤδη προόντος ἐν τοῖς νοητοῖς τοῖς πρώτοις ἡνωμένως καὶ συνεχῶς ὁ Φάνης περικαλλέος αἰθέρος υἱὸς ὀνομάζεται καὶ ἄβροδός Ἐρως, ὅτι δὴ τῆς χορηγίας καὶ ἀρρήτου καλλονῆς πρῶτος οὗτος ὁ θεὸς πεπληρωται. διὸ καὶ κάλλιστος ὀνομάζεται, τῶν μετεχόντων τὸ πρῶτιστον ὂν, καὶ εἰ πάντα τὰ νοητὰ ἡνῶται ἀλλήλοις. — — ἔτι ζῆϋον μὲν ἐστὶν ὁ κόσμος ὡς εἰκὼν τοῦτο τοῦ νοητοῦ ζῆϋου καὶ τῆς παντότητος τῆς νοητῆς. ὁρατὸν δὲ ὡς ὁμοιούμενον τῷ φανῷ τοῦ παραδείγματος. ὁ γὰρ ἐστὶν ὁ ἐκεῖ χρώς, τοῦτό ἐστι τὸ ἐνταῦθα ὁρατόν.

Θαύμαζον καθορῶντες ἐν αἰθέρι φέγγος ἄελπτον.

τοῖον ἀπέσυλβε χροὸς ἀθανάτοιο Φάνητος.

Cf. Proclus in Plat. Theol. III 20. 161: τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ φανότατον τῶν νοητῶν ὁ νοῦς ὁ νοητὸς καὶ τὸ ἀποστίλβον τὸ φῶς τὸ νοητόν, ὃ καὶ τοὺς νοεροὺς θεοὺς ἐκπλήττει φανέν καὶ ποιεῖ θαυμάζειν τὸν πατέρα, καθάπερ φησὶν ὁ Ὁρφεύς. Proclus in Plat. Tim. IV p. 264 C: Λιχὼς ἄρα θεωρήσομεν τὸν ἥλιον, καὶ ὡς ἓνα τῶν ἐπτά καὶ ὡς ἡγεμόνα τῶν ὅλων, καὶ ἐγκόσμιον καὶ ὡς ὑπερκόσμιον, καθὸ καὶ προσλάμπει τὸ θεῖον φῶς, ὡς τὰγαθὸν τὴν ἀλήθειαν τὴν ἐκθεοῦσαν τοὺς τε νοητοὺς καὶ τοὺς νοεροὺς διακόσμους, ὡς ὁ

Φάνης παρὰ τῆς Ὀρφεῖ προΐησι τὸ νοητὸν φῶς, ὃ πληροῖ νοήσεως πάντας τοὺς νοερούς θεούς, ὡς ὁ Ζεὺς νοερὸν καὶ δημιουργικὸν ἀνάπτει φῶς εἰς πάντας τοὺς ὑπερκοσμίους. Proclus in Plat. Tim. II p. 130 C: Νῦν δὲ τὰ περὶ τοῦ Φάνητος, εἰ οὐκ ἔστι τὸ αὐτόζῳον τρανέστερα ποιητέον καὶ λεπτέον. τὸ αὐτόζῳον οὐκ ἄλλο τί ἐστιν ἢ ὁ παρὰ τῇ θεολόγῳ Φάνης. εἰ γὰρ πρῶτος ἀπὸ τοῦ ὧσὺ πρόεισιν ὅπερ ἐκείντος δηλοῖ τὸν πρώτιστον νοητὸν νοῦν, τὸ δὲ ἐξ ὧσὺ προῖδὸν πρῶτον καὶ μόνον οὐκ ἄλλο ἐστὶν ἐξ ἀνάγκης, ἢ ζῶον, δηλὸν ὅτι καὶ ὁ μέγιστος Φάνης οὐκ ἄλλο τί ἐστιν ἢ τὸ πρώτιστον ζῶον καὶ, ὡς φασὶν Πλάτων, τὸ αὐτόζῳον.

59.

Hermias in Plat. Phaedr. p. 141: Καὶ πρῶτος καταλάμπεται ὁ οὐρανὸς ὑπὸ τοῦ θείου φωτὸς τοῦ Φάνητος· τὴν γὰρ Νύκτα ἠγῶσθαι αὐτῷ φησι·

Πρωτόγονόν γε μὲν οὔτις ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν,
εἰ μὴ Νίξ ἱερὴ μοῖνῃ· τοὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες
θαύμαζον καθορῶντες ἐν αἰθέρι φέγγος ἄελπτον·
τοῖον ἀπέστιλβε χρὸς ἀθανάτοιο Φάνητος.

Cf. Wolfii Anecd. III p. 209: Ὁ τε γὰρ Ἑλλήνων θεολόγος Ὀρφεὺς πρῶτον ἐποίησε τὸν Φάνητα καθορῶμενον ὑπὸ τῶν θεῶν.

60.

Proclus in Plat. Tim. IV p. 266 AB: Καὶ γὰρ τῆς νυκτὸς καὶ τῆς ἡμέρας τάξεις πολλαί, νοητὰ καὶ νοεραὶ καὶ ὑπερκόσμοι καὶ οὐράνιοι καὶ ὑπὸ σελήνην, ὡς καὶ ἡ Ὀρφικὴ διδάσκει θεολογία, αἱ μὲν πρὸ τῆς δημιουργίας, αἱ δὲ ἐν αὐτῇ περιεχόμεναι, αἱ δὲ ἀπ' αὐτῆς προϊούσαι, καὶ αἱ μὲν ἀφανεῖς, αἱ δὲ ἐμφανεῖς etc. Cf. Hermias in Plat. Phaedr. p. 144: Τριῶν γὰρ παραδιδωμένων Νυκτῶν παρ' Ὀρφεῖ τῆς μὲν ἐν αὐτῷ μενοῦσης τῆς πρώτης, τῆς δὲ τρίτης ἔξω προελθούσης, τῆς δὲ μέσης τοίτων, τὴν μὲν πρώτην μαντεύειν φησὶν, ὃ ἐστὶ τῆς ἐπιστήμης, τὴν δὲ μέσῃν αἰδοίαν καλεῖ, ὃ ἐστὶ σωφροσύνης, τὴν δὲ τρίτην ἀποτίκειν φησὶ τὴν δικαιοσύνην.

61.

εὐδαίμονα, σεμνόν,

Μῆτιν, σπέρμα φέροντα θεῶν, κλυτόν, ὃν τε Φάνητα
πρωτόγονον μάκαρες κάλεον κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον.

Cf. Proclus in Plat. Crat. p. 36: Καὶ Ὀρφεὺς πρώτην ταύτην (τὴν τῶν νοητῶν φύσιν) ὀνόματί φησὶν ὑπὸ τῶν ἄλλων καλεῖσθαι θεῶν· τὸ γὰρ ἀπ' αὐτῆς προῖδον ἥως γνωσιτὴν αὐτὴν τοῖς νοεροῖς καὶ ὀνομαστὴν ἀπέφηνεν· λέγει δ' οὕτως· Μῆτιν, σπέρμα φέροντα θεῶν, κλυτόν, ὃν τε Φάνητα πρωτόγονον μάκαρες κάλεον κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον. Et in Plat. Tim. II 137 C: Ἀεὶ ἄρα τὸ δημιουργικὸν αἷτιον ὁμοιοῦται μὲν τῇ παραδειγματικῇ, πρόεισι δὲ εἰς πλῆθος ἀπὸ τῆς νοητῆς ἐνώσεως. ταῦτα μὲν οὖν καὶ ἐν ἄλλοις· ὅτι δὲ τὸ αὐτοῦζ' ὡρον μονόητι χαίρει, δεδήλωται καὶ διὰ τῶν Ὀρφικῶν θεολογιῶν. κλίνει γὰρ ὁ κατὰ τὸ ὦρον θεός, δῆλον ὅτι ζῶον ἄρ' ἔαιτοῦ, καλεῖ δὲ ὁμῶς αὐτὸν εὐδαίμονα σεμνόν, Μῆτιν, σπέρμα φέροντα θεῶν, κλυτόν. Conf. II 137 B: Εἰκότως ἄρα καὶ ὁ θεολόγος μόνον παράγει τὸν Φάνητα σπέρμα φέροντα θεῶν, κλυτόν ἀπὸ τοῦ κρηγίως ὄντος θεοῦ τὰ πάντα καὶ ἀπὸ τοῦτου πάσας ἐφίστησι τὰς δευτέρας τάξεις τῶν θεῶν. Et in Plat. Tim. V 303 B: Πατὴρ μὲν ὁ πρῶτος ἀπὸ τοῦ ἐνός (Chrono) προελθὼν Αἰθήρ, πατὴρ δὲ καὶ ποιητὴς ὁ κατὰ παράδειγμα θεός, ὃν τε Φάνητα πρωτόγονον μάκαρες κάλεον· ποιητῆς δὲ καὶ πατὴρ ὁ Ζεὺς, ὃς καὶ νῦν λέγεται δημιουργὸς ἑφ' ἑαυτοῦ· πατὴρ τε ἔργων γαῖεν ἂν οἱ Ὀρφικοί· ποιητῆς δὲ μόνος ὁ τῆς μεριστῆς ἐστὶ δημιουργίας αἷτιος (Zagreus), ὡς ἂν οἱ αὐτοὶ γαῖεν. τῇ μὲν οὖν πατρὶ μόνως ὑπόκειται τὰ νοητὰ πάντα, τὰ νοερά, τὰ ὑπερκόσμια, τὰ ἐγκόσμια· τῇ δὲ πατρὶ καὶ ποιητῇ τὰ νοερά πάντα, τὰ ὑπερκόσμια, τὰ ἐγκόσμια· τῇ δὲ ποιητῇ μόνως τὰ ἐγκόσμια· καὶ ταῦτα πάντα ἡμᾶς ἡ Ὀρφέως ἐδίδαξεν ἐφήγησις· καθ' ἑκάστην γὰρ ιδιότητα τῶν τετάρων πλῆθος ὑποτίθεται τῶν θεῶν. τίνα δὲ τὰ ἔργα τοῦ δημιουργοῦ καὶ πατρός; ἡ δῆλον τὰ τε σώματα πάντα καὶ ἡ τῶν ζῴων σύστασις καὶ ὁ τῶν ψυχῶν τῶν μεθεκτῶν ἀριθμός. ταῦτα οὖν πάντα ἅλντά ἐστι διὰ τὸ θέλημα τοῦ πατρός· τοῦτο

γὰρ καὶ αὐτοῖς ἐνδεδόκε δύναμιν τῆς ἀτρέπτου διαμοιῆς, συνε-
κτιζόν αὐτῶν καὶ φρονητικὸν ὑπάρχον ἐξηρημένως· οἱ δὲ νόες
οἱ ταῖς ψυχαῖς ἄνωθεν ἐπιβεβηκότες οἷα ἂν λέγοιντο ἔργα τοῦ
πατρὸς. οὐδὲ γὰρ γένεσιν ἔσχον, ἀλλ' ἀγεννήτως ἐξεφάνησαν,
οἷον ἐντὸς ἀδύτων τεχθέντες καὶ οὐ προσελθόντες ἐξ αὐτῶν. ἐκείνων
γὰρ οὐδὲ παραδείγματα ἐστίν, ἀλλὰ τῶν μέσων τε καὶ τῶν τε-
λειταίων. ψυχὴ γὰρ πρώτη τῶν εἰκόνων, τὰ δὲ ὅλα, οἷον τὰ
ζῆα καὶ ἔμψυχα καὶ ἔννοα καὶ γεννητά, καὶ ἐκ τῶν νοητῶν
ἐπέστη παραδειγμάτων, ὧν καὶ τὸ αὐτόζῳον ἦν περιληπτικόν.
Damascius Quaest. de primis princ. p. 307: Καὶ Ὁρφεὺς τὸν
πολυτίμητον τοῦτον θεὸν ἀνυμνεῖ Μῆτιν, σπέρμα φέροντα
θεῶν, κλειτὸν Ἑριζεπαῖον. Confer p. 142: Μὲν καὶ τὸν
Μῆτιν πρῶτον ὁ θεολόγος ἀνυμνεῖ σπέρμα φέροντα θεῶν. Et
p. 346: Εἰ δὲ ὁ παρ' Ὁρφεῖ πρωτόγονος θεός, ὁ πάντων σπέρμα
φέρων τῶν θεῶν, ἀπὸ τοῦ ᾧ τοῦ πρώτος ἐξέθορε καὶ ἀνέδραμε,
τίς μηχανὴ τὸ μὲν ᾧ ἐξηγεῖσθαι τὸ ὄν, τὸν δὲ ἀπὸ τοῦ ὄντος
ἐκθορόντα πρωτόγονον θεὸν ἀνυμνεῖν;

62.

Proclus in Plat. Tim. II 130 F: Καὶ ἐν αὐτῷ πρώτῳ τὸ
Θῆλυ καὶ τὸ ἄρρεν, ὡς ζῶν πρώτῳ.

Θῆλυς καὶ γενέτωρ κρατερός θεὸς Ἑριζεπαῖος,
φῆσιν ὁ θεολόγος· αὐτῷ δὲ καὶ αἱ πτέρυγες πρῶτον. (Cf. La-
ctantius Instit. IV 8, 4: Nisi forte existimabimus deum, sicut
Orpheus putavit, et marem esse et feminam, quod aliter gene-
rare nequiverit, nisi haberet vim sexus utriusque: quasi aut ipse
secum coierit aut sine coitu non potuerit procreare.

63.

Proclus in Plat. Tim. II 130 B: Τοιαῦτα γὰρ περὶ αὐ-
τοῦ καὶ Ὁρφεὺς ἐνδείκνυται περὶ τοῦ Φάνητος θεολογῶν. πρῶτος
γούν ὁ θεὸς παρ' αὐτῷ ζῶνων κεφαλὰς φέρει
πολλὰς

ζορίας, ταιρείας, ὄφις χαροποῦ τε λέοντος
καὶ πρόεισιν ἀπὸ τοῦ πρωτογενοῦς ᾧ τοῦ, ἐν ᾧ σπερματικῶς τὸ

Fr. 63. Traditam scripturam κερ. φέρει πολλὰς ζορίας, ταιρείους,
ὄφιας χαροποῦ τε λέοντος corr. Herwerden.

ζῆλον ἔστι. Et p. 131 E: *Μὲν καὶ ὀλιγώτατον ζῆλον ὁ θεολόγος ἀναπλάττει χριοῦ καὶ ταύρου καὶ λέοντος καὶ δράκοντος αὐτῇ περιθεὶς ζεφאלάς.*

64.

Hermias in Plat. Phaedr. p. 135: *Τετραὶς δὲ ὁ Φάνης, ὡς Ὀρφεὺς φησι·*

Τετράσιν ὁφθαλμοῖσιν ὁρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα.

65.

Hermias in Plat. Phaedr. p. 137: *Πρώτη γὰρ τοῦτη (τῇ Φάνητι) ἡ θεολογία παρέχει τοῖς ἵππους ἅτε πρώτην ἐκφοιτήσαντι τῶν οἰκείων ἀρχῶν, ἐπεὶ καὶ πρῶτος ἐν τοῦτῃ γίνεται γάμος, καὶ ἀπλῶς ᾧ ἐνέργειαν δίδωσι τοῦτῃ καὶ ἵππους παρέχει, αὐτῇ δὲ τοῦτῃ πρώτην τῇ δεσπότῃ Φάνητι καὶ πετέργας δίδωσι·*

Χρυσείαις περὶ γέσσοι φορεῖμενος ἔνθα καὶ ἔνθα.

Cf. Hermias l. l. p. 125: *Οὗ πρῶτος δὲ ὁ Πλάτων ἡρίοχον καὶ ἵππους παρέλαβεν, ἀλλὰ καὶ πρὸ αὐτοῦ οἱ ἔνθεοι τῶν ποιητῶν, Ὀμηρος, Ὀρφεύς, Παρμενίδης.*

66.

Nonni Abbatis coll. et exp. hist. quibus Gregorius Nazianzenus in priore invectiva in Julianum usus est cap. 78 (Patr. Mign. vol. 36, p. 1027): *Περὶ τοῦ Φάνητος καὶ Ἑρικαπαίου. Ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς ποιήμασιν εἰσηγέθη τὰ δύο ταῦτα τὰ ὀνόματα μετὰ καὶ ἄλλων πολλῶν· ὧν τὸν Φάνητα εἰσάγει αἰδοῖον ἔχοντα ὀπίσω περὶ τὴν πεγνὴν. λέγουσι δὲ αὐτὸν ἔφορον εἶναι τῆς ἡερογόνου δυνάμεως. ὁμοίως δὲ καὶ τὸν Ἑρικαπαῖον λέγουσιν ἑτέρας ἔφορον εἶναι δυνάμεως. περὶ δὲ τοῦ, Ὁ πάντας καταπίνων θεοῦς, οὗ λέγει περὶ τοῦ Ἑρικαπαίου, ἀλλὰ περὶ τοῦ Κρόνου. λέγεται γὰρ οὗτος οὗς ἔτεκεν υἱὸς πάλιν καταπιεῖν καὶ ἐμέσαι οὗς ἤδη κατέπιε. λέγεται λίθον καταπιεῖν ἀντὶ τοῦ Λιὸς καὶ λίθον κατελθόντος ἐμέσαι πάντας.¹⁾*

Fr. 65, χρυσείαις cod.

¹⁾ Pertinent haec ad Gregor. Nazianz. Or. III adv. Julianum p. 104 *Παρίτω ἐπὶ πᾶσιν ὁ Φάνης τε καὶ ὁ Ἑρικαπαῖος καὶ ὁ πάντας καταπίνων τοὺς ἄλλους εἴτ' ἀναδιδόνς θεοῦς. ἵνα γένηται πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.*

67.

Schol. Apoll. Rhod. III 26: Ὁ δὲ Ἡσίοδος ἐκ Χάους λέγει τὸν Ἔρωτα· ἐν δὲ τοῖς εἰς Ὀρφέα Χρόνον·

Αἰτῶρ Ἔρωτα Χρόνος καὶ πνέιματα πᾶνι ἐτέκνωσε.

68.

Proclus in Plat. Tim. IV 267 C: Ἐπεὶ τὸν γε νοητὸν νοῦν καὶ ἀνόμμιον ὁ Θεολόγος προσηγόρευσε· λέγει γοῦν περὶ αὐτοῦ·

Ποιμαίνων πραπίδεςσιν ἀνόμμιον ὧλὸν Ἔρωτα.

69. 70.

Proclus in Plat. Alcib. II p. 181: Καί μοι δοκεῖ καὶ ὁ Πλάτων εἰρὼν παρ' Ὀρφεῖ τὸν αὐτὸν τοῦτον θεὸν καὶ Ἔρωτα καὶ δαίμονα μέγαν ἀποκαλούμενον ἀγαπήσαι καὶ αὐτὸς ἐπὶ τοῦ ἔρωτος τὸν τοιοῦτον ἕμνον· περὶ μὲν γὰρ τοῦ νοητοῦ νοῦ λέγων ὁ Θεολόγος

Ἀβρὸς Ἔρωτος (φησί) καὶ Μῆτις ἀτάσθαλος, καὶ πάλιν·

Οἷσιν ἐπεμβεβαῖος δαίμων μέγας αἰὲν ἐποικνεῖ.

71.

Proclus in Plat. Tim. II 102 D. E: Πάλαι γὰρ ὁ Θεολόγος ἐν γε τῷ Φάνητι τὴν δημιουργικὴν αἰτίαν ἀνέμνησεν· ἐκεῖ γὰρ ἦν τε καὶ προῦρ, ὥσπερ ἔφη καὶ αὐτός,

Βρόμιός τε μέγας καὶ Ζεὺς ὁ πανόπτης,

ἵνα δὴ τῆς διτιτῆς δημιουργίας ἔχη τὰς οἰονεῖ πηγὰς· καὶ ἐν τῷ Αἰὶ τὴν παραδειγματικὴν. Μῆτις γὰρ αἶψα καὶ οὐτός ἐστιν, ὥς φησι· Καὶ Μῆτις πρῶτος γενέτωρ καὶ Ἔρωτος πολυτερεπής. Αὐτός τε ὁ Λόνυσσος καὶ Φάνης καὶ Ἡριεπαῖος συνεχῶς ὀνομάζεται. Cf. Proclus in Plat. Alcib. III p. 88: Ἐν γὰρ τῷ Αἰὶ ὁ Ἔρωτος ἐστί· καὶ γὰρ Μῆτις ἐστὶ πρῶτος γενέτωρ καὶ Ἔρωτος πολυτερεπής, καὶ ὁ Ἔρωτος πρόεισιν ἐκ τοῦ Αἰὸς καὶ συνεπέστη τῷ

Fr. 67, 1 Χρόνος et supra Χρόνον Zoëga pro Κρόνος et Κρόνον.

Fr. 70. ἐποικνεῖ [Lobeck] ἐπ' ἔγνη (ἐπίσχη); Mullach ἐπίσχει coni.

Fr. 71. ἦν δὲ Φάνης Bq. τ. μ. κ. Ζ. ὁ π. coni. Mullach.

Αὐτὴν πρῶτως ἐν τοῖς νοητοῖς· ἐκεῖ γὰρ ὁ Ζεὺς ὁ πανόπτης ἐστὶ καὶ ἀβρὸς Ἐρως, ὥς Ὁρφεὺς φησιν.

72.

Proclus in Plat. Tim. V 291 C: *Μοῦναι καὶ πρὸ τοῦ κόσμου τῶν νοερῶν ἡγούνται* (Nox et Phanes) *θεῶν ἐν τῇ ἀδύτῳ διαιωνίως ἰδρυμένοι, καθά φησιν Ὁρφεύς, τὴν κοίτιον αὐτῶν τάξιν καὶ ἀνέκφαντον ἐκείνος ἄδυστον ἀποκαλῶν.* Cf. Proclus in Plat. Parmen. I. IV p. 235: *Ἐπὶ δὲ τούτων τῶν νοητῶν εἰδῶν ἀληθές καὶ τὸ μὴ πρὸς ἡμᾶς αὐτὰ τὴν δύναμιν ἔχειν μηδὲ ἡμᾶς πρὸς ἐκείνα· καὶ γὰρ ἡμῖν ἄγνωστιά ἐστι καὶ ὑπὲρ τὴν ἡμετέραν ἰδρυταὶ νόησιν, ἐν τῇ ἀδύτῳ κεκοιμημένα τοῦ πατρὸς καί, ὥς φησιν ὁ θεολόγος, μόνῃ γνώριμα τῇ προσεχῶς μετὰ ταῦτα τάξει τῶν θεῶν (id est Nocti).*

73.

Proclus in Plat. Tim. II 137 B: *Ὁ δὲ γε Φάνης μόνος τε πρόεισιν, καὶ ὁ αὐτὸς ἀννυνεῖται θῆλυς καὶ γενέτωρ, παράγει τε τὰς νέκτας καὶ τῇ μέσῃ σύνεστιν ὁ πατήρ.*

αὐτὸς ἐῆς γὰρ παιδὸς ἀφείλετο ζούριον ἄνθος.

Cf. Proclus in Plat. Tim. V 291 D: *Τὸν δὲ κρατῆρα τὸν ζιωρόνον τῇ Νεκτὶ τῇ πᾶσαν ἐκ τῶν ἀφανῶν παραγούσῃ ζῶσιν μετὰ τοῦ Φάνητος.*

74.

Proclus in Plat. Tim. V 335 B: *Ὡσπερ γὰρ αὐτὸς ὁ γανεὶς τῶν ὅλων δημιουργὸς τὸν σύμπαντα κόσμον κάλλιστον καὶ ἄριστον εἰς δύναμιν ἀπέσκηπεν, οὕτω δὴ βούλεται καὶ τοὺς δευτέρους δημιουργοὺς κάλλιστα καὶ ἄριστα τὸ θνητὸν διακρίβειν ζῶν, κάλλος μὲν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν νοητῶν ἐποχειτεύων, ἀγαθοειδοῦς δυνάμειος ἀποπληρῶν αὐτοὺς καὶ βουλήσεως, οἷαν καὶ αὐτὸς ἔχων τὸν ὅλον ἐδημιούργησε κόσμον.* Idem in Plat. Tim. II 93 E: *καὶ ὁ μάλιστα παρ' αὐτῷ (Ὁρφεῖ) δημιουργὸς ὁ Φάνης ἐστίν.*

75.

Lactantius Instit. I. 6 p. 28: Hunc ait esse omnium deorum parentem. quorum causa caelum condiderit liberisque prospexerit, ut haberent habitaculum sedemque communem.

Ἐκτίσεν ἀθανάτοις δόμον ἄφθιτον.

76.

Joannes Malalas IV p. 75. 76: Τὸ δὲ τῶν ἀνθρώπων γένος εἶπεν ἔπ' αὐτοῦ τοῦ θεοῦ πλασθέντα ἐκ γῆς καὶ ψυχὴν ὑπ' αὐτοῦ λαβόντα λογικὴν, καθὼς Μωσῆς ὁ πάνσοφος ἐξέθειο ταῦτα. ὁ δὲ αὐτὸς Ὁρφεὺς ἐν τῇ αὐτοῦ βίβλῳ συνέταξεν, οἱ διὰ τῶν αὐτῶν τριῶν ὀνομάτων (scil. Μῆτις, Φάνης, Ἡριεπαῖος), μιᾷ δὲ θεότητι τὰ πάντα ἐγένετο, καὶ αὐτὸς ἐστὶ τὰ πάντα. περὶ δὲ τοῦ ταλαιπώρου γένους τῶν ἀνθρώπων ὁ αὐτὸς Ὁρφεὺς ἐξέθειο ποιητικῶς στίχους πολλοίς, ὧν μέρος εἰσὶν οὔτοι·

Θῆρές τ' οἰωνοὶ τε βροτῶν τ' ἀλιτῆρια φῆλα,

ἄχθεια γῆς, εἰδῶλα τετυγμένα, μηδαμὰ μηδὲν

εἰδότες, οὔτε κακοῖο προσερχομένοι οὔσαι

φράδμορες, οὔτ' ἀποθνήσκουσιν ἀποστρέψαι κακότητος.

οὔτ' ἀγαθοῦ παρθέοντος ἐπιστρέψαι τε καὶ ἔρξαι

ἴδουρες. ἀλλὰ μάτην ἀδαήμενες, ἀπροσόντοι.

καὶ ἄλλους δὲ πολλοὺς στίχους ἐξέθειο ὁ αὐτὸς σοφώτατος Ὁρφεὺς. ταῦτα δὲ πάντα ἐξέθειο ὁ σοφώτατος Τιμόθεος ὁ χρονογράφος λέγων τὸν αὐτὸν Ὁρφέα πρὸ τοσούτων χρόνων εἰπόντα τριάδα ἑμοσίσιον δημιουργῆσαι τὰ πάντα. Cf. Malalae periphrasim versuum supra prolatorum: Θηρία ὄρνεά τε, τῶν ἀνθρώπων τὰ καταναλισκόμενα ἔθνη, τὸ βάρος τῆς γῆς, εἶδος κατεσχευασμένον, μηδὲ διὰ τί ἐγεννήθησαν, μηδὲ διὰ τί ἀποθνήσκουσιν γινώσκοντες· οὔτε κακοῦ ἐρχομένοι κατ' αὐτῶν αἰσθανόμενοι ἀσφαλίσασθαι, οὔτε ἀπὸ μακρόθεν πολὺ ἀποστρέψαι ἐκ τοῦ κακοῦ, οὔτε ἀγαθοῦ ἐρχομένοι ἐπιστρέψαι ἐκ τοῦ κακοῦ καὶ κρατῆσαι καλὸν ἔμπειροι, ἀλλ' ὥς ἔτιχεν ἀμαρτυρίᾳ φέρονται

Fr. 76, 1 τ' ἀλιτῆρια Bentley δ' ἀλιτώσια (ταλειῖτε οἶα). —

2 μηδαμὰ Bentley] μὴ διὰ. — 4 οὔτ' ἀποθνή Bentley] οὔτε ποῖον. —

5 τε omm. codd.

μηδὲν προεννοούμενοι. Cf. Suidas s. v. Ὀρφεύς: Περὶ δὲ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων εἶπεν, ὅτι καὶ αὐτὸ ἐπὶ τοῦ δημιουργοῦ πάντων καὶ θεοῦ ἐπλάσθη καὶ ψυχὴν ἔλαβε λογικὴν, ἀπολογισάς τοις Μωσέως· καὶ ταλαίπωρον εἰρηκῶς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων καὶ πολλοῖς ὑποκείμενον πάθεσι, ψυχικοῖς τε καὶ σωματικοῖς· δεκτικὸν τε ἀγαθῶν καὶ ποιηρῶν ἔργων καὶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀθλίως διακείμενον.

77.

Proclus in Plat. Tim. I 381 A: Καὶ γὰρ οὐ μόνον οἱ μαθηματικοὶ λέγουσι περὶ τοῦ μὴ πᾶν κλίμα γῆς ἀνθρώπους ἔχειν, ἀλλὰ καὶ Ὀρφεὺς οἷτως διορίζων·

διώρισε δ' ἀνθρώποισι

χωρὶς ἀπ' ἀθανάτων ναίειν ἔδος, ἧ μέσος ἄζων

ἡελίου τρέπεται δινεύμενος, οὔτε τι λίην

ψυχρὸς ἐπὲρ κεφαλῆς οὔτ' ἔμπροσ, ἀλλὰ μεσηγύς.

78.

Simplicius in Aristot. I. IV Phys. Auscult. p. 641 ed. Diels
Καὶ γὰρ αἱ νοηταὶ τάξεις ὡς τόπους διαφόρους ἐκληρώσαντο τὰς τοῦ νοητοῦ κόσμου διαφόρους ὑποδοχάς· λέγει γοῖν Ὀρφεὺς περὶ ἐκείνου τοῦ τὰς τῶν λήξεων διαφορὰς ἔχοντος·

Τοῖον ἔλὼν διένειμε θεοῖς θνητοῖσί τε κόσμον,

οὗ πρῶτος βασίλευσε περικλυτὸς Ἡριεπαῖος.

79.

Proclus in Plat. Tim. V 308 F: τοῦτον γὰρ (Solem) ἐπέστησε τοῖς ἔλοις ὁ δημιουργός·

Καὶ γίγλας αὐτὸν ἔτεξε θέλεισέ τε πᾶσιν ἀνάσσειν,
ὥς γησιν Ὀρφεὺς.

80.

Macrobius Sat. I 17. 42: Apollinem πατρῶον cognominaverunt, non propria gentis unius aut civitatis religione, sed ut auctorem progenerandarum omnium rerum, quod sol umoribus

Fr. 77, 2 ἔδος Stephanus | ἔδος. — 3 δινεύμενος Herwerden | ποτινεύμενος (τινεύμενος).

Fr. 78, 2 ex Syriani comm. ad Arist. Metaph. p. 935 A accessit.

exsiccat, ad prognerandum omnibus prae-buit causam, ut ait Orpheus

πατρὸς ἔχοντα νόον καὶ ἐπίφορα βουλὴν.

81.

Proclus in Plat. Tim. III. 154 A: Οἱ δὲ Πυθαγόρειοι ἔλεγον ἐν τῷ οὐρανῷ θεωρεῖσθαι τὰ στοιχεῖα διχῶς, ἄλλως μὲν πρὸ ἡλίου, ἄλλως δὲ μετὰ ἡλίον. γῆ μὲν αἰθερία ἢ σελήνη· τοῦτο μὲν οὖν καὶ ὁ θεολόγος εἶρηκε σαφῶς·

Μήσατο δ' ἄλλην γαῖαν ἀπείριτον, ἣν τε σελήνην

ἀθάνατοι κληῖζουσιν, ἐπιχθόνιοι δέ τε μήνην·

ἢ πόλλ' οὔρε' ἔχει, πόλλ' ἄστεα, πολλὰ μέλαθρα.

Cf. Proclus in Plat. Tim. IV p. 283 B: Τὴν μὲν γὰρ σελήνην γῆν εἰώθασιν καλεῖν, ὥς τοῦτον ἔχουσιν τὸν λόγον πρὸς τὸν ἡλίον, ἐν ἢ γῆ πρὸς τὸ πῦρ· Μήσατο δ' ἄλλην — μήνην, φησὶν Ὅρφεύς. Idem in Plat. Tim. V 292 B: οὐρανίαν γῆν τὴν σελήνην Ὅρφεὺς προσηγόρευεν.

82.

Proclus in Plat. Tim. IV 256 A: Διὸ καὶ ὥσπερ τὸν ἡλίον κατὰ ὥραν καὶ κατὰ ζώδιον εἰρήκασιν ἀμείβειν τὰς μορφάς, οὕτω καὶ τὴν σελήνην κατὰ ἐκάστην ἡμέραν,

Ὅρφ' ἐν μηνὶ τρέπη ὅπερ ἥλιος εἰς ἐνιαυτόν,

ὥς φησιν ὁ θεολόγος.

83.

Proclus in Plat. Tim. I 29 D: Οὕτω γὰρ καὶ παρ' Ὅρφει τὰ τῆς φύσεως ἔργα κλυτὰ προσαγορεύεται·

Καὶ φύσεως κλυτὰ ἔργα μένη καὶ ἀπείριτος αἰών.

84.

Proclus in Plat. Tim. II 95 D: Καὶ περὶ ἐκείνοι μὲν [Φάητος] Ὅρφεὺς φησι·

Ταῦτα πατὴρ ποίησε κατὰ σπέος ἡεροειδές.

Fr. 81, 3 Huic fragmento duo versus proxime sequentes subnexos esse coni. Lobeck.

Fr. 82, 1 ὅπερ ὁ ἥλιος codd.

Fr. 83. μένη Lobeck] μένει.

85.

Syrianus in Arist. Met. XIV 301 (οἱ ποιηταὶ οἱ ἀρχαῖοι ταύτη ὁμοίως, ἢ βασιλεύειν καὶ ἄρχειν φασὶν οὐ τοὺς πρώτους οἶον Νύκτα καὶ Οὐρανὸν ἢ Χάος ἢ Ὠκεανὸν ἀλλὰ τὸν Δία· ἀλλὰ τούτοις μὲν διὰ τὸ μεταβάλλειν τοὺς ἄρχοντας τῶν ὄντων συμβαίνει τὰ τοιαῦτα λέγειν, ἐπεὶ οἱ μεμιγμένοι αὐτῶν καὶ τῷ μὴ μυθικῶς ἅπαντα λέγειν, οἶον Φερεκύδης καὶ ἕτεροί τινες τὸ γεννηῆσαν πρῶτον ἄριστον τιθέασιν) p. 935 a: Οὐδὲ ταῦτα κατὰ τὸ ἀληθὲς ἰστοῦρηται περὶ τῶν θεολόγων· ἐκεῖνοι γὰρ Νύκτα μὲν καὶ Οὐρανὸν φασὶ βασιλεύειν καὶ πρὸ τούτων τὸν μέγιστον αὐτῶν πατέρα· Τοῖον ἐλὼν διένειμε θεοῖς θνητοῖσί τε κόσμον, οὗ πρῶτος βασίλευσε περικλυτὸς Ἡρικεπαῖος. μεθ' ὃν ἡ Νύξ· σκῆπτρον ἔχουσα ἐν χερσὶν ἀριπρεπὲς Ἡρικεπαίου. μεθ' ἣν ὁ Οὐρανός· ὃς πρῶτος βασίλευσε θεῶν μετὰ μητέρα Νύκτα. τὸ δὲ Χάος ἰπὲρ τὴν τοῦ βασιλεύοντός ἐστι σχέσιν. τὸν δὲ Δία οὐ πρῶτον ἀλλὰ πέμπτον βασιλέα σαφῶς ὀνομάζουσιν οἱ πρὸς αὐτὸν παρὰ τῆς Νυκτὸς δοθέντες χρησιμοί· Ἀθανάτων βασιλῆα θεῶν πέμπτον σε¹⁾ γενέσθαι. ἡ πρωτίστη οἷν ἀρχὴ καὶ παρ' αὐτοῖς ἐν καὶ τὰγαθόν, μεθ' ἣν ἡ δυὰς ἡ κρείττων τοῦ βασιλείειν, Αἰθήρ μὲν καὶ Χάος κατὰ τὸν Ὀρφέα, Πρωτεὺς δὲ καὶ Χάος²⁾ κατὰ Πυθαγόραν. εἶτα τὰ πρώτιστα καὶ κρύφια τῶν θεῶν γένη, ἐφ' οἷς ὁ πρῶτος ἀναφανεὺς τῶν ὄλων πατὴρ καὶ βασιλεύς, ὃν διὰ τοῦτο Φάνητα προσεῖπον. οὗτ' οὖν οἱ ἄριστοι τῶν φιλοσόφων ἀρίσταται τῶν θεολόγων οὗθ' οἱ θεολόγοι τὰ δεύτερα δυνατώτερα καὶ ἀμείνω τῶν ἀρχηγικωτέρων φασὶν εἶναι, ἀλλὰ μία ἡ παρὰ πᾶσιν αὐτοῖς ἀλήθεια. Alexander Aphrodisiensis in Aristot. Metaphys. I p. 800: Εἰπὼν, ὅτι τινὲς τῶν νῦν θεολόγων διαρρηδὴν ἀνακηρύττουσιν, ὅτι τὸ ἀγαθὸν καὶ ἄριστον ἕστερόν ἐστι τῆς τῶν ὄντων φύσεως, ἐπιφέρει, ὅτι παραπλησίως τοίτοις περὶ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ἀρίστου λέγουσι καὶ οἱ ἀρχαῖοι ποιηταί. αἰνίττεται δὲ τὸν Ὀρφέα· καὶ οὗτος γάρ φησιν, ὅτι τὸ

¹⁾ ἀθανάτων Lobeck] ἀθάνατον. — σε Lobeck] τε. —
δ. κ. X. Usener addidit.

²⁾ κ. τ. Ὁ. Πρ.

ἀγαθὸν καὶ ἄριστον ὕστερόν ἐστι τῶν ἄλλων. ἐπεὶ γὰρ τὸ βασι-
λεῦον καὶ κρατοῖν τῆς τῶν ἀπάντων φύσεώς ἐστι τὸ ἀγαθὸν καὶ
ἄριστον, ὃ δὲ Ζεὺς βασιλεύει καὶ κρατεῖ, ὃ Ζεὺς ἄρ' ἐστὶ τὸ ἀγα-
θὸν καὶ ἄριστον. καὶ ἐπεὶ πρῶτον μὲν κατ' Ὀρφέα τὸ Χάος γέγο-
νεν, εἰθ' ὁ Ὠκεανός, τρίτον Νύξ, τέταρτον ὁ Οὐρανός, εἰτ' ἀθανάτων
βασιλεὺς θεῶν ὁ Ζεὺς, δῆλον ὅτι καὶ οὗτος τὸν Δία, ταῦτόν δ'
εἰπεῖν τὸ ἀγαθὸν καὶ ἄριστον, ὕστερον νομίζει καὶ τοῦ Χάους
καὶ τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ τῆς Νυκτὸς καὶ τοῦ Οὐρανοῦ, ἥτοι τοῦ
κόσμου. ἀλλ' οὗτοι μὲν, φησὶν, οἱ ποιηταὶ διὰ τὸ μεταβάλλειν
καὶ ἄλλοτε ἄλλους ποιεῖν τοὺς ἄρχοντας τῶν ὄντων (πρῶτον μὲν
γὰρ βασίλευσε περικλυτὸς Ἑρικεπαῖος, φησὶν ἡ ποιήσις,
μεθ' ὃν Νύξ σκηπτρον ἔχουσα ἐν χερσὶν ἀριπρεπὲς Ἑρι-
κεπαῖον, μεθ' ἣν Οὐρανός, ὃς πρῶτος βασίλευσε θεῶν
μετὰ μητέρα Νύκτα)· οὗτοι δὲ διὰ τὸ τοὺς ἄρχοντας μετα-
βάλλειν τὸ ἀγαθὸν καὶ ἄριστον ὕστερον ποιοῦσιν. Cf. Proclus
in Plat. Tim. V 291 A: Τίνες οὖν αἱ Ὀρφικαὶ παραδόσεις,
ἐπειδήπερ εἰς ταύτας ἀναφέρειν οἰόμεθα χρῆναι τὴν τοῦ Τι-
μαίου περὶ θεῶν διδασκαλίαν; θεῶν βασιλέας παραδέδωκεν
Ὀρφεὺς κατὰ τὸν τέλειον ἀριθμὸν τῶν ὅλων προεστηκότας Φά-
νητα, Νύκτα, Οὐρανόν, Κρόνον, Δία, Διόνυσον. πρῶτος γὰρ ὁ Φά-
νης κατασκευάζει τὸ σκηπτρον καὶ πρῶτος βασιλεὺς (sic)
περικλυτὸς Ἑρικεπαῖος, δευτέρα δὲ ἡ Νύξ δεξαμένη παρὰ
τοῦ πατρὸς, τρίτος δὲ Οὐρανός παρὰ τῆς Νυκτὸς, καὶ τέταρτος
ὁ Κρόνος, βιασάμενος, ὥς φησι, τὸν πατέρα, καὶ πέμπτος ὁ
Ζεὺς κρατήσας τοῦ πατρὸς, καὶ μετὰ τοῦτον ἕκτος ὁ Διόνυσος.
Minus accurate Proclus in Plat. Tim. II 93 E: Καὶ τοὺς παρὰ
τῷ Πλάτῳ τρεῖς βασιλέας καὶ τοὺς παρ' Ὀρφεὶ τρεῖς, Φά-
νητα καὶ Οὐρανὸν καὶ Κρόνον. Et Hermias in Plat. Phaedr.
p. 143: τὰ τέσσαρα ταῦτα τὸ ἓν, τὸν Φάνητα, ὅπερ ἐστὶ πέρας
τῶν νοητῶν θεῶν, ἀρχὴ δὲ τῶν νοεῶν ἐξηρημένη, τὸν Δία, ὃς
ἐστὶ τῶν ὑπερχοσμίων θεῶν βασιλεὺς, τὸν Ἥλιον, ὃς βασιλεὺς
ἐστὶ τῶν αἰσθητῶν. Olympiodorus in Plat. Phaedr.: Παρὰ τῷ
Ὀρφεὶ τέσσαρες βασιλεῖαι παραδίδονται· πρώτη μὲν ἡ τοῦ
Οὐρανοῦ, ἣν ὁ Κρόνος διεδέξατο ἐκτεμὼν τὰ αἰδοῖα τοῦ πατρὸς·
μετὰ δὲ τὸν Κρόνον ὁ Ζεὺς ἐβασίλευσε καταταρταρώσας τὸν

πατέρα· εἶτα τὸν Νῆα διεδέξατο ὁ Διόνυσος. Michael Ephesius in Arist. Met. XIV 301: αἰνίττεται τὸν Ὀρφέα· καὶ οὗτος γὰρ γησιν, οὗ το ἀγαθὸν καὶ ἄριστον ὕστερόν ἐστι τῶν ἄλλων — — καὶ ἐπεὶ πρῶτον μὲν κατ' Ὀρφέα τὸ Χάος, εἰθ' ὁ Ὠκεανός, τρίτον Νῆξ, τέταρτον Οὐρανός, εἰτ' ἀθανάτων βασιλεὺς ὁ Ζεὺς ...

86.

Proclus in Plat. Crat. p. 59: Καὶ γὰρ ἡ Νῆξ παρ' ἐξόντιος αὐτοῦ (τὸ σκηπτρον) λαμβάνει τοῦ Φάνητος·

σκηπτρον δ' ἀριδείκετον εἶο χέρεσσι
θῆκε θεᾶς Νυκτός, ἣν' ἔχῃ βασιληίδα τιμήν.

87.

Syrianus in Arist. Met. p. 935 a: Μεθ' ὃν (Φάνητα ἐβασίλεισεν) ἡ Νῆξ·

σκηπτρον ἔχουσ' ἐν χερσὶν ἀριπρεπὲς Ἡριζεπαίου.

88.

Hermias in Plat. Phaedr. p. 140: Ὁ γὰρ τοι Ὀρφεὺς περὶ τῆς Νυκτός λέγων, θεῶν γὰρ ἔχει γησὶ καὶ

Μαντοσύνην οἱ δῶκεν ἔχειν ἀψευδέα πάντη.
καὶ αὐτὴ λέγεται μαρτενεῖν τοῖς θεοῖς.

89.

Hermias in Plat. Phaedr. p. 144: Πρὸς δὲ τοῦτο εἶπεν, ὅτι γενήμαιά ἐστι ταῦτα τῆς Νυκτός μένοντα ἐν αὐτῇ· ἔστι δὲ καὶ οὐρανὸς ὑπερουράνιος, καὶ ταῦτα πάντα μένει ἐν τῇ Νυκτί·

Ἡ δὲ πάλιν Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν εὐρὺν ἔτικτε
δεῖξέν τ' ἔξ ἀφανῶν φανερούς, οἳ τ' εἰσὶ γενέθλην.

Cf. Hermias in Plat. Phaedr. p. 141: Ἡ σφόδρα παρηκολουθηζὼς ὁ Πλάτων τοῖς ὑπὸ τῶν θεολόγων εἰρημένοις κατ' ἐκείνους καὶ αὐτὸς διατίθῃσι τὸν λόγον; μετὰ γὰρ τὴν τῶν Νυκτῶν τάξιν τρεῖς εἰσι τάξεις τῶν θεῶν, Οὐρανοῦ, Κυχλώπων, Ἐκατογχείρων, ὧν αὐτὸς ἀποφάσκει τὰ οἰκτεῖα τούτων ὀνόματα. ἐπειδὴ γὰρ

Fr. 86, 2 ἣν' ἔχῃ Lobeck addidit. sed plura excidisse videntur. Ceterum χέρεσιν ἔθηκεν θεᾶς extat in codd.

Fr. 88. post γὰρ ἔχει fort. excidit βασιληίδα τιμήν. — 1 δέ ante οἱ delevit Abel.

Fr. 89, 2 δεῖξέν τ' Lobeck δεῖξαί τ'.

τῶν ἔνδον ἐν ταύτῃ μαινάντων τῷ Φάνητι πρώτως φανερώς ὁ Οὐρανὸς ἐξ αὐτοῦ γέγονεν — ἔξω γὰρ προῆλθον πρώτοι ἀπ' αὐτοῦ Οὐρανὸς καὶ Γῆ· δεῖξαί τ' ἐξ ἀφανῶν φανερούς, οἳ τ' εἰσὶ γενέθλην — καὶ πρώτος καταλάμπεται ὁ Οὐρανὸς ἐπὶ τοῦ θείου φωτός τοῦ Φάνητος.

90.

Achilles Tatius in Arat. p. 85: ὁ τοῦ Ὁραφέως Οὐρανὸς οὗρος καὶ πάντων φύλαξ εἶναι βούλεται.

91.

Proclus in Plat. Tim. V 293: Κατὰ μίαν ἔνωσιν καὶ συμ-
πλοχὴν τῶν δυνάμεων ἀδιαίρετον, ὃν καὶ εἰώθασι γάμον οἱ
θεολόγοι προσαγορεύειν· οἰκεῖος γὰρ καὶ ὁ γάμος τῇ τάξει ταύτῃ
καθὰ φησιν ὁ θεολόγος. πρώτην γὰρ νύμφην ἀποκαλεῖ τὴν
Γῆν καὶ πρώτιστον γάμον τὴν ἔνωσιν αὐτῆς τὴν πρὸς τὸν Οὐ-
ρανόν. οὐ γὰρ ἐν τοῖς μάλιστα ἡνωμένοις ὁ γάμος, διὸ Φάνητος
οὐκ ἔστι γάμος καὶ Νικτὸς ἡνωμένων ἀλλήλοις νοητῶς, ἀλλ' ἐν
τοῖς μετὰ τῆς ἐνώσεως καὶ τὸ διήρημένον τῶν δυνάμεων καὶ
τῶν ἐνεργειῶν ἐπιδεικνυμένοις. καὶ ἔοικε διὰ ταῦτα καὶ Οὐρανῷ
τούτῳ καὶ Γῇ προσήκειν ὁ γάμος ὡς ἐκείνον Οὐρανὸν καὶ Γῆν
ἐκείνην ἐπεικονιζομένοις. Ἦ δὲ καὶ οἱ θεομοὶ τῶν Ἀθηναίων
εἰδότες προσέτατον Οὐρανῷ καὶ Γῇ προτελεῖν τοὺς γάμους.

92.

Proclus in Plat. Tim. II 100 A: Ὡς γὰρ φησιν ὁ θεολόγος
οἱ πρώτοι τεκτονόχειρες τῷ Διὶ τὰς δημιουργικὰς δυνάμεις
ἔδωσαν πάσης τῆς ἐγκοσμίου ποιήσεως·

Ὡς Ζητὶ βροντὴν τε πόρον τεῦξάν τε κεραυνόν,
πρῶτοι τεκτονόχειρες, οἳ Ἑφαιστον καὶ Ἀθήνην
δαίδαλα πάντ' ἐδίδαξαν, ὅς' οὐρανὸς ἐντὸς ἔεργει.

Cf. Hermias in Plat. Phaedr. p. 141: Ἐν γὰρ πρώτοις τούτοις τὸ
σχῆμα ἐκφαίνεσθαι ἡ θεολογία φησὶ καὶ πρώτας ἀρχὰς καὶ
αἰτίας τῶν πανταχοῦ σχημάτων τούτους εἶναι τοὺς θεοὺς Κρό-
νον καὶ Ζεῦσιν — διὸ καὶ τεκτονόχειρας αὐτοὺς ἡ θεολογία φησὶν — — —
οὗτοι δὲ καὶ τὴν Ἀθηνᾶν καὶ Ἑφαιστον διδάσκουσι τὰ ποικίλα

των σχημάτων εἶδη, ὡς πρῶτοι αἵτιοι τῶν σχημάτων· πρῶτοι τε-
 ζιτονόχειρες, οἱ Ἡφαιστον καὶ Ἀθήνην πάντ' ἐδίδαξαν.

93.

Proclus in Plat. Parmen. I 40: Ἡ δὲ τῶν Ὀρριζῶν (ἐφεριμή-
 νεισις) τῆς Ἑλληνικῆς οὐσα θεολογίας ἰδία, Κρόνον, Λία καὶ
 Οὐρανὸν καὶ Νύκτα καὶ Κίχλωπας καὶ Ἐκατόγχειρας ἐπισημί-
 ζουσα ταῖς ἀκροτάταις τῶν πάντων ἀρχαῖς.

94.

Proclus in Plat. Tim. III 137 B: Εὐκότως ἄρα καὶ ὁ θεο-
 λόγος μόνον παράγει τὸν Φάνητα σπέρμα φέροντα θεῶν
 κλητὸν ἀπὸ τοῦ κρυφίως ὄντος θεοῦ τὰ πάντα, καὶ ἀπὸ τού-
 του πάσας ἱφίστησι τὰς δευτέρας τάξεις τῶν θεῶν. Οὐ-
 ρανὸς μὲν γὰρ μετὰ Γῆς πρόεισιν· Ἡ δὲ πάλιν Γαῖάν τε
 καὶ Οὐρανὸν εἶρὸν ἐτικτε, καὶ Κρόνος μετὰ τῆς Ῥέας·
 κατὰ γὰρ τὴν τρίτην γονὴν ἡ Γῆ προήγαγεν

Ἐπὶ μὲν εἰδεῖς κούρας, ἐλιζώπιδας, ἀγνάς,

ἐπὶ δὲ παῖδας ἀνακτας ἐγένετο λαχρήντας.

ὁ δὲ δημιουργὸς αὐτῆς, ὁ μέγιστος Ζεὺς, συνγενεῖ τῇ Ἥρᾳ διὸ
 καὶ ἰσοτελὲς αὐτῇ καλεῖται καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν προελήλυθασι
 πατέρων. ὁ δὲ γε Φάνης μόνος τε πρόεισι καὶ ὁ αὐτὸς ἀν-
 νενεῖται θῆλῃς καὶ γενέτωρ, παράγει τὰς Νύκτας, καὶ τῇ μέσῃ
 σίνεσιν ὁ πατήρ· αὐτὸς γὰρ ἐῆς παιδὸς ἀφείλετο κοί-
 ριον ἄνθος.

95.

Proclus in Plat. Tim. V 295 D: Τίττει γὰρ ἡ Γῆ λαθοῦσα
 ἰὸν Οὐρανόν, ὡς γησιν ὁ θεολόγος, ἐπὶ μὲν εἰδεῖς κοί-
 ρας, ἐπὶ δὲ παῖδας ἀνακτας·

Θυγατέρας μὲν τίττει Θέμιν καὶ Ἑφρονα Τηθὴν

Μημοσύνην τε βαθυπλόκαμον Θείαν τε μάκαιραν,

ἣ δὲ Λιώνην τίττει, ἀριπρεπὲς εἶδος ἔχουσαν,

Φοῖβην τε Ρεῖην τε, Λιδὸς γενέτειραν ἀνακτος.

παῖδας δὲ ἄλλους τοσοῦτους

Fr. 95. 1 τίττει Mullach addidit. — ἐφρονα Eschenbach] εὔφρονα. —
 5 Κροτὸν Abel] Κροῖτον. — κραταιὸν Gesner] κρατερόν.

Κοῖόν τε Κρόνόν τε μέγαν Φορζύν τε κραταῖον
καὶ Κρόνον Ὀκεανόν θ' Ὑπερίονά τ' Ἰαπετόν τε.

Cf. Chalcidius in Plat. Tim. (p. 41 A: Γῆς τε καὶ Οὐρανοῦ παῖδες Ὀκεανός τε καὶ Τηθύς ἐγενέσθην, τούτων δὲ Φόρζυς Κρόνος τε καὶ Ῥέα καὶ ὅσοι μετὰ τούτων) c. 126 p. 326: Simul exposuit ea, quae Orpheus et Linus et Musaeus de divinis potestatibus vaticinati sunt, non quo delectaretur aut crederet, sed quod tanta esset auctoritas vaticinantium, ut iis adseverantibus parcius credi non oporteret.

96.

Syrianus in Arist. Metaph. p. 935 a: Μεθ' ἧν (Νύκτα ἐβασίλευσεν) ὁ Οὐρανός.

ὧς πρῶτος βασίλευσε θεῶν μετὰ μητέρα Νύκτα.

Cf. Proclus in Plat. Crat. p. 59: Καὶ ὁ Οὐρανὸς παρὰ τῆς Νυκτὸς ἐκούσης ἐποδέχεται τὴν ἐπιζράτειαν τῶν ὄλων, καὶ ὁ Διόνυσος τελευταῖος θεῶν βασιλεὺς παρὰ τοῦ Διὸς.

97.

Proclus in Plat. Tim. V 295 F: Ὡς γὰρ ἐνόησε, φησὶν, αὐτοὺς ὁ Οὐρανός

ἀμείλιχον ἦτορ ἔχοντας

καὶ γύσιν ἐκρομήν . . .

ῥῖπτε βαθὺν γαίης ἐς τάραρον.

98. 99.

Damascius Quaest. de primis princ. p. 186: Ἔοικε δὲ καὶ ὁ Ὅρμεις τὸν Κρόνον εἰδὼς τοῦν, ὡς δηλοῖ ὁ τε σύμψας μῦθος ὁ περὶ αὐτοῦ καὶ ὁ ἀγκυκλομήτης. καὶ τὴν Νύκτα, ὡς πρώτην οὐσίαν καὶ τροφὸν πάντων διὰ τοῦτο ἀνιμνουμένην αὐτὸν μάλιστα τὸν Κρόνον πεποιήκε τρέφουσιν, ὡς τοῦ τοῦ οὖσαν τὸ νοητόν, ἐπειδὴ τῇ τοῦ νοῦντι τροφῇ τὸ νοούμενόν ἐστι κατὰ τὸ λόγιον. λέγει γοῦν ὁ Θεολόγος.

Fr. 97. ὧς ἐνόησ' αὐτοὺς παναμείλιχον ἦτορ ἔχοντας erat secundum Lobeckium, ὧς δ' αὐτοὺς ἐνόησεν ἄμ. ἦτορ ἔχ. secundum Koechlyum, Οὐρανὸς ὧς ἐνόησεν ἀμείλιχον ἦτορ ἔχοντας secundum Mullachium.

Ἐξ πάντων δὲ Κρόνον Νύξ' ἔτρεφεν ἡδ' αἰτίαλλεν.

Proclus in Plat. Crat. p. 97: "Οτι ἡ Δημήτηρ ὥσπερ πᾶσαν ζωὴν προχέει, οὕτω καὶ πᾶσαν τροφήν· ἔχει δὲ παράδειγμα τὴν Νύκτα· θειῶν γὰρ τροφὸς ἀμβροσίῃ Νύξ' λέγεται.

100.

Proclus in Plat. Tim. V 296 A: Πίπτε βαθὺν γαίης εἰς Τάρταρον· κρύπτων οὖν ἐν ἀφανεί δι' ὑπεροχὴν δυνάμεως· τὰ δὲ καὶ μένει καὶ πρόεισιν, ὥσπερ ὁ Ὀκεανὸς καὶ ἡ Τηθύς. τῶν γὰρ ἄλλων Τιτάνων εἰς τὴν κατὰ τοῦ πατρὸς ἐπιβουλὴν ἱεμένων ὁ Ὀκεανὸς ἀπαγορεύει τε πρὸς τὰς τῆς μητρὸς ἐπιτάξεις καὶ ἐνδοιάζει περὶ τῆς πράξεως.

Ἐνθ' οὖν Ὀκεανὸς μὲν ἐνὶ μεγάροισιν ἔμεινεν ὀρμαίνων, ποτέρωσε νόον τράποι, ἢ πατέρα δὴ γυμνώσῃ τε βίῃς καὶ ἀτάσθαλα λωβήσαιο σὺν Κρόνῳ ἡδ' ἄλλοισιν ἀδελφοῖς, οἳ πεπύθοντο μητρὶ φίλῃ, ἢ τοὺς γε λιπὼν μένοι ἔνδον ἔκχλος. 5
πολλὰ δὲ πορφυρέων μένεν ἡμερος ἐν μεγάροισι, σκιζόμενος ἢ μητρὶ, κασιγνήτοισι δὲ μᾶλλον.

μένει οὖν οὗτος ἅμα καὶ πρόεισι μετὰ τῆς Τηθύος· συνῆενται γὰρ αὐτῷ κατὰ τὴν πρώτην ἀπογέννησιν· οἱ δὲ ἄλλοι Τιτᾶνες εἰς διάκρισιν ἐπείγονται καὶ πρόοδον, ἡγεῖται δὲ αὐτῶν ὁ μέγιστος Κρόνος, ὡς φησιν ὁ θεολόγος.

101.

Proclus in Plat. Crat. p. 116: Παράγει οὖν αὐτὴν (τὴν πρωτίστην Ἀφροδίτην) ὁ Οὐρανὸς ἐκ τοῦ ἀφροῦ τῶν γονίμων ἑαυτοῦ μορίων διφέντος εἰς τὴν θάλασσαν, ὡς φησιν Ὀρφεύς·

Μήδεα δ' ἐς πέλαγος πέσεν ὑπόθεν, ἀμφὶ δὲ τοῖσι λευκὸς ἐπιπλώουσιν ἐλίσσετο πάντοθεν ἄφρος.
ἐν δὲ περιπλωμέναις ὥραις ἐνιαυτὸς ἔτιζτε

Fr. 100, 1 τ' post οὖν Gesner deletit. — 2 νόον [Gesner] νόον. — ἢ [Gesner] ἡέ. — 3 γυμνώσῃ [Gesner] γνώσῃ. — 4 ἄλλοισιν [Gesner] ἄλλοις. — 5 μένοι [Gesner] μένει. — 6 ἡμερος [Hermann] ἡμερος.
Fr. 101, 1 ἐς πέλαγος [Werfer] ἐν πέλαγος (ἐνπέλαγος, δὲ πέλαγος).

παρθένον αἰδοίην, ἣν δὴ παλάμαις ὑπέδεξιο
γεινομένην τὸ πρῶτον ὁμοῦ Ζῆλός τ' Ἀπάτη τε.

5

102.

Proclus in Plat. Tim. I 54 B: Ἐπεὶ παράδειγμα αὐτῶν διὰ
τοῦτων παρὰ τῷ Θεολόγῳ δηλοῦται τῶν ὀνομάτων.

Τιτῆνες κακομῆται, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντες.

103.

Proclus in Plat. Tim. I 57 F: Οὕτω γὰρ ἡ δημιουργικὴ πέρας
ἴσχει βούλησις καὶ τὰ χεῖρω κρατεῖται ὑπὸ τῶν ἀμεινόνων, ἐν
μὲν τοῖς μερικοῖς Ἀτλαντῖνοι ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, ἐν δὲ τοῖς
ἔλοις οἱ Τιτᾶνες ὑπὸ τῶν Ὀλυμπίων.

Καὶ κρατεροὶ περ ἐόντες ἀμείνονος ἀντίαςαντες
ἴβριος ἀντ' ὀλοῆς καὶ ἀτασθαλίας ὑπερόπλον,
φησὶν ὁ Θεολόγος. Cf. Schol. Hes. Theog. v. 209: (Τιτᾶνες)
παρὰ τὸ τετάσθαι καὶ ἐξαπλωθῆναι. ἢ ὅτι (ὡς λέγει οὗτος ἀπὸ
τῆς δόξης τοῦ Ὀρφέως λαβὼν τοῦτο) πάλιν τιμωρῆσαι μέλλει ὁ
Κρόνος τοὺς Θεοὺς καὶ λαβεῖν τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, ἥγον πάλιν
ἐπικρατῆσαι μέλλει τὸ σκότος ἐκείνο τὸ ἀρχαιότατον.

104.

Proclus in Plat. Tim. V. 295: Καίτοι γε ὅτι ὁ Κρόνος ὑπέρτε-
ρός ἐστι τοῦ Ὠκεανοῦ, δεδήλωκεν ὁ Θεολόγος πάλιν λέγων τὸν
μὲν Κρόνον αὐτὸν καταλαμβάνειν τὸν οὐράνιον Ὀλύμπον, καὶ εἰ
θρονισθέντα βασιλεύειν τῶν Τιτάνων, τὸν δὲ Ὠκεανὸν τὴν λῆξιν
ἄπασαν τὴν μέσην· καίειν γὰρ αὐτὸν ἐν τοῖς Θεσπεσίοις
θεῖοις τοῖς μετὰ τὸν Ὀλύμπον καὶ τὸν ἐκεῖ περιέπειν οὐ-
ρανόν, ἀλλ' οὐ τὸν ἀχρότατον, ὡς δὲ φησιν ὁ μῦθος, τὸν ἐκ-
πесόντα τοῦ Ὀλύμπου καὶ ἐκεῖ τεταγμένον. τοῦτων δ' οἷον οὕτως
ἐχόντων ὁ Ὠκεανὸς καὶ ἡ Τηθὺς καθ' ὅσον μένουσι καὶ ἥρω-
ται πρὸς τὸν Οὐρανόν, συμπαράγοντι αὐτῇ τὴν τῶν προΐόν-
των βασιλείαν, Κρόνον τε καὶ Πέας, καὶ καθ' ὅσον ἴδρυνται
τῇ μονίμῳ δυνάμει τῆς μητρὸς, κατὰ τοσοῦτον τὸν Φόρον μετ'
αὐτῶν. αὕτη γὰρ αὐτὸν προάγει Πόντον φιλότῃτι μιγεῖσα

μετὰ Νηρέως καὶ Θαύμαντος¹⁾· οὐ γάρ ἐστιν ὁ Φόρξυς Οὐρανίδης ἀλλὰ Πόντου²⁾, ὡς ἔστι δῆλον ἐκ τῆς Θεογονίας (Hesiodi) (Deinde p. 297 A enumerat eosdem Titanes et Titanides, quos ante) καὶ τοὺς ἅμα τῷ Φόρξυνι προελθόντας, τὸν Νηρέα, τὸν Θαύμαντα, τὴν κινητικωτάτην Εὐρυβίαν καὶ τοὺς μάλιστα τὴν γένεσιν ὅλην συνέχοντας.

105.

Proclus in Plat. Tim. II 121 A: Διὸ καὶ μένει μὲν (ἡ Θέμις) παρθένος πρὸ τῆς τοῦ δημιουργοῦ προόδου κατὰ τοὺς χρησμούς τῆς Νυκτός·

Ἔστ' ἂν Ρεῖη παῖδα τέκη Κρόνῳ ἐν φιλότῃτι.

106.

Proclus in Plat. Crat. p. 96: "Οτι τὴν Δημήτραν Ὀρφεὺς μὲν τὴν αὐτὴν λέγων τῇ Ρέα εἶναι λέγει, ὅτι ἄνωθεν μὲν μετὰ Κρόνου οὐσα ἀνεκχοίμηντος Ρέα ἐστί, προβάλλουσα δὲ καὶ ἀπογεννώσα τὸν Δία Δημήτηρ. λέγει γὰρ Ρεῖην τὸ πρὶν ἐοῦσαν ἐπεὶ Διὸς ἐπλετο μήτηρ γεγονέναι Δημήτραν.¹⁾ Cf. Proclus in Plat. Crat. p. 85: 'Ο δ' Ὀρφεὺς τρόπον μὲν τινα τὴν αὐτὴν εἶναι τὴν Δημήτρα τῇ ὅλῃ ζωογονίᾳ, τρόπον δ' ἄλλον οὐ τὴν αὐτήν· ἄνω μὲν γὰρ οὐσα Ρέα ἐστί, κάτω δὲ μετὰ τοῦ Διὸς Δημήτηρ· καὶ γὰρ τὰ παραγενόμενα (l. παραγόμενα) ὁμοιά εἰσι τοῖς παράγουσι καὶ σχεδὸν τὰ αὐτά.

107.

Proclus in Plat. Crat. p. 97: "Οτι ἡ Δημήτηρ ὥσπερ πᾶσαν ζῴην προχέει οἷτω καὶ πᾶσαν τροφήν· ἔχει δὲ παράδειγμα τὴν

Fr. 104 ¹⁾ Θαύμαντος C. E. Chr. Schneider] Θαύμαντι. — ²⁾ Πόντου Lobeck] ὁ Φόρξυς. Idem supra Πόντῳ pro πόντων.

Fr. 105. 1 παῖδα τέχοι Hermann] τέχοι παῖδα. — τέκη Herwerden scripsit.

Fr. 106 ¹⁾ γέγονε Δημήτραν codd. Monacenses et Parisini (de cod. Vaticano non videtur constare¹⁾, unde Boissonade γέγονε Δημήτηρ edidit, pro quo in notis Δημήτηρ γέγονε proposuit. Corr. Lobeck. Werfer hos versus proculditi: Ρεῖη τὸ πρὶν ἐοῦσα (γ' Mullach add.) ἐπεὶ Διὸς ἐπλετο μήτηρ, Πύρρετο Δημήτηρ.

Νύκτα· θεῶν γὰρ τροφὸς ἀμβροσίη Νύξ λέγεται· ἀλλ' ἐκείνη μὲν νοητῶς· καὶ γὰρ τροφή τὸ νοητόν ἐστι κατὰ τὸ λόγιον ταῖς νοεραῖς διακοσμῆσει τῶν θεῶν· ἡ δὲ Ἀημίτηρ πρώτη καὶ τὰς διττὰς τροφὰς διεΐλεν ἐν τοῖς θεοῖς, ὥς φησιν Ὀρφεὺς·

μήσατο γὰρ προπόλους τε καὶ ἀμριπόλους καὶ ἐπηδοὺς,
μήσατο δ' ἀμβροσίην καὶ ἐρυθροῦ νέκταρος ἀρδμόν,
μήσατο δ' ἀγλαὰ ἔργα μελισσάων ἐριβόμβων.

108.

Tzetzēs ad Lycophr. v. 399: Δίσκον τὸν Δία λέγει διὰ τὸν λίθον τὸν ἀντὶ Διὸς ὑπὸ Κρόνου καταποθέντα, ὥς φησιν Ἡσίοδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ τὴν Ὀρφείως ὑποκλέψας καὶ παραρθεύρας Θεογονίαν.

109. 110.

Hermias in Plat. Phaedr. p. 148: Ἡ δὲ Ἀδράστεια μία ἐστὶ καὶ αὕτη θεὸς τῶν μενουσῶν ἐν τῇ Νυκτί, γενομένη ἐκ Μελίσσου καὶ Ἀμαλθείας. ὁ μὲν οὖν Μέλισσος κατὰ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν δευτέρων καὶ πρόνοιαν εἴληπται, ἡ δὲ Ἀμαλθεία κατὰ τὸ ἀκλινὲς καὶ μὴ μαλθάσσεσθαι. ἐκ τῆς οὖν προνοίας τῆς ἀκλινοῦς γέγονεν ἡ Ἀδράστεια, ἥτις ἀδελφὴ ἐστὶ τῆς Εἰδῆς·

Εἶδη τ' εὐειδὴς καὶ ἑμόσπορος Ἀδράστεια.

ἡ πάντων ὁμοῦ τῶν νόμων τῶν τε ἐγκοσμίων καὶ ὑπερκοσμίων τῶν τε εἰμαρμένων καὶ Διῶν (εἰσὶ γὰρ καὶ Δίιοι νόμοι καὶ Κρόνιοι θεῖοί τε καὶ ὑπερκόσμιοι καὶ ἐγκόσμιοι) ἡ πάντων οὖν τούτων τὰ κέντρα ἐνιαίως ἐν ἑαυτῇ συλλαβοῦσα καὶ συνέχουσα, αὕτη ἐστὶν ἡ θεός, Ἀδράστεια διὰ τοῦτο κεκλημένη, διὰ τὸ τὰ ὑπ' αὐτῆς τεθέντα καὶ νομοθετηθέντα ἀναπόδραστα εἶναι. διὸ καὶ πρὸ τοῦ ἄντρου τῆς Νυκτὸς ἡγεῖν λέγεται·

παλάμῃσι δὲ χάλκεα ῥόπτρα

δῶκεν Ἀδραστεία.

ἐν τοῖς προθύροις γὰρ τοῦ ἄντρου τῆς Νυκτὸς ἡγεῖν λέγεται τοῖς κυμβάλοις, ἵνα πάντα τὰ αὐτῆς τῶν νόμων κατήκοα γένηται. ἐνδον μὲν γὰρ ἐν τῷ ἀδύτῳ τῆς Νυκτὸς κάθεται ὁ Φάνης· ἐν

Fr. 107, 1 τε Abel addidit. — ὀπηδοῖς Lobeck] ὀπαδοῖς. — 2 ἀρδμόν Koechly] ἄρθρον.

Fr. 109, 1 Fort. Ἰδῆ legendum.

μέσῳ δὲ ἡ Νύξ μαρτείουσα τοῖς θεοῖς, ἡ δὲ Ἀδράστεια ἐν τοῖς προθύροις πᾶσι νομοθετοῦσα τοὺς θείους νόμους. διαφέρει δὲ τῆς ἐκεί Δίκης ὡς νομοθετικὴ δικαστικῇ· καὶ ἡ μὲν ἐκεί Δίκη θυγάτηρ λέγεται τοῦ ἐκεί Νόμου καὶ Εὐσεβείας. αὕτη ἡ Ἀδράστεια ἐκ Μελίσσου καὶ Ἀμαλθείας οὕσα περιεκτικὴ ἐστὶ καὶ τοῦ Νόμου. αὗται δὴ καὶ λέγονται τρέφειν τὸν Δία ἐν τῷ ἄνθρωπῳ τῆς Νουτός, ἄντικρυς τοῦτο τοῦ θεολόγου λέγοντος. ὁ καὶ Πλάτων περὶ αὐτοῦ γησι· καὶ γὰρ δημιουργοῦντα αὐτὸν ποιεῖ καὶ διαθεσμοθετοῦντα. — Cf. Proclus in Plat. Tim. V 323 C: Καὶ γὰρ ὁ δημιουργός, ὡς ὁ Ὀρφεύς γησι, τρέφεται μὲν ἐπὶ τῆς Ἀδραστείας, σύνεστι δὲ τῇ Ἀνάγκῃ, γεννᾷ δὲ τὴν Εἰμαρμένην.

111.

Proclus Theol. Plat. IV 16. 206: Παρ' Ὀρφεῖ δὲ καὶ φρορεῖν λέγεται (ἡ Ἀδράστεια) τὸν τῶν ὅλων δημιουργὸν καὶ χάλκεα ῥόπτρα λαβοῦσα καὶ τύμπανα ἠχῆντα¹⁾ οὕτως ἔχειν, ὥστε πάντας ἐπιστρέφειν εἰς αὐτὴν τοὺς θεοίς.

112.

Proclus Theol. Plat. V 3. 253: Καὶ γὰρ Ὀρφεύς τοὺς Κουρήτας φύλακας τῷ Διὶ παρίστησι τρεῖς ὄντας καὶ οἱ θεομοὶ τῶν Κρητῶν καὶ ἡ Ἑλληνικὴ πᾶσα θεολογία τὴν καθαράν καὶ ἄχραντον ζωὴν καὶ ἐνέργειαν εἰς τὴν τάξιν ταύτην ἀναπέμπουσιν· οὐδὲν γὰρ ἄλλο τι τὸ κόρον ἢ τὸ καθαρὸν καὶ ἀκήρατον ἐνδείκνυται. Cf. Proclus Theol. Plat. VI 13. 382: Ἐπεὶ καὶ περιεστάναι λέγονται τὸν τῶν ὅλων δημιουργὸν καὶ περιχορεῖν ἀπὸ τῆς Ρέας ἀναφανέντες. ἐν μὲν οἷν τοῖς νοεροῖς θεοῖς ἡ Κουρητικὴ τάξις ἡ πρωτίστη τὴν ἐπόστασιν ἔλαχεν. Proclus in Plat. Tim. II 96 E: Ὡσπερ γὰρ ὁ θεολόγος περὶ αὐτὸν (τὸν Δία) ἵστησι τὴν Κουρητικὴν τάξιν, οὕτω δὴ καὶ ὁ Πλάτων φύλακας φοβερὰς εἶναί γησι περὶ αὐτόν, καὶ ὡς ἐκεῖνος ἐπὶ τῆς τοῦ Ὀλύμπου κορυφῆς αὐτὸν ἰδρίει, οὕτω καὶ οὗτος τὴν ἀκρόπολιν ἀνῆκεν αὐτῷ, ἐν ἧ διαιωνίως ἰδρυμένος διὰ τῶν

Fr. 111 ¹⁾ τύμπανα ἠχῆντα Lobeck] τύμπανον αἰγῆες.

μέσων τάξεων κοσμεῖ τὰ πάντα. τίς μὲν οὖν ὁ δημιουργός ἐστι, καὶ ὅτι νοῦς θεῖος τῆς ὅλης ποιήσεως αἷτιος, εἰρήσθω διὰ τούτων καὶ ὅπως ὑπὸ τε Ὀρφείως καὶ Πλάτωνος ὁ αὐτὸς ἀνυμνεῖται δημιουργὸς Ζεὺς, ἀπὸ τούτων ἱπομεμνήσθω.

113.

Syrianus in Aristot. Metaph. p. 935 A: Τὸν δὲ Δία οἱ πρῶτον ἀλλὰ πέμπτον βασιλέα σαφῶς ὀνομάζουσιν οἱ πρὸς αὐτὸν παρὰ τῆς Νυκτὸς δοθέντες χρησμοί·

Ἀθανάτων βασιλῆα θεῶν πέμπτον σε γενέσθαι.

114.

Porphyrus De antro Nymph. p. 118 ed. Barnes.: Παρὰ δὲ τῷ Ὀρφεῖ ὁ Κρόνος μέλιτι ὑπὸ Διὸς ἐνεδρεύεται· πλησθεῖς γὰρ μέλιτος μεθύει καὶ σκοτοῦται ὥς ὑπὸ οἶνον καὶ ἔπνοι — οὔπω γὰρ οἶνος ἦν. φησὶ γὰρ παρ' Ὀρφεῖ ἡ Νύξ τῷ Διὶ ὑποτιθεμένη τὸν διὰ μέλιτος δόλον·

εὖτ' ἂν δῆ μιν ἴδῃαι ὑπὸ δρυσὶν ὑψιζόμοισιν
ἔργοισιν μεθύοντα μελισσάων ἐριβόμβων,
ἀντίκα μιν δῆσον,

ὁ καὶ πάσχει ὁ Κρόνος, καὶ δεθεῖς ἐκτέμνεται ὥς ὁ Οὐρανός. Cf. Proclus in Plat. Crat. p. 59: Διὰ τί οὖν, εἰ καὶ ὑβριστικὸν ἦν τὸ τοιοῦτον ὄνομα (τοῦ Κρόνου), οὐκ εὐρήμως καὶ πρεπούσῃ θεοῖς σιγῇ τοῦτο παρέδραμεν; ἢ ὅτι τῆς βασιλικῆς τῶν θεῶν σειρᾶς ἀρχομένης μὲν ἀπὸ Φάνητος, καταντήσεως δ' εἰς αὐτὸν τὸν δεσπότην ἡμῶν τὸν Διόνυσον, καὶ τὸ αὐτὸ σκῆπτρον ἄνωθεν ἄχρι τῆς ἐσχάτης βασιλείας προαγοῦσης, μόνος ὁ Κρόνος τὴν τετάρτην βασιλικὴν τάξιν κληρωσάμενος παρὰ πάντας τοὺς ἄλλους ὑβριστικῶς δοκεῖ κατὰ τὸ μυθικὸν πρόσχημα προσδέχεσθαι καὶ ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ τὸ σκῆπτρον καὶ μεταδιδόναι τῷ Διὶ; — — — μόνος δ' ὁ Κρόνος καὶ ἀφαιρεῖται τὸν Οὐρανὸν τὴν βασιλείαν τελέως καὶ τῷ Διὶ παραχωρεῖ τῆς ἡγεμονίας τέμνων καὶ τεινόμενος, ὥς φησιν ὁ μῦθος. Proclus in Plat. Crat. p. 66: Ὡς δ' Ὀρφεὺς ἐνθέῳ στόματι λέγει, — — — καὶ ὁ

Κρόνος πάσης τῆς δημιουργίας ἐνδίδωσι τῷ Αὐτὰς ἀρχὰς καὶ τῆς εἰς τὰ αἰσθητὰ προνοίας, καὶ ἑαυτὸν νοῶν ἡνωταὶ τοῖς πρωτίστοις νοητοῖς καὶ πεπλήρωται τῶν ἐκείθεν ἀγαθῶν· διὸ καὶ τρέφεσθαι γησιν αὐτὸν ὁ θεολόγος ὑπὸ Νυκτός· ἐκ πάντων δὲ Κρόνον Νύξ ἔτρεφεν ἣ δ' ἀτίταλλεν.

115.

Proclus in Plat. Polit. p. 388: Τὸν πατέρα ζῆλῶν· καὶ γὰρ ἐκείνος πρωτίστος παραδέδοται τῶν θεῶν·

Ἐνθα Κρόνος μὲν ἔπειτα γαγὼν δολόεσσαν ἐδωδῆν
κεῖτο μέγα ῥέγων.

116.

Proclus in Plat. Crat. p. 57: Καὶ γὰρ (ὁ Ζεὺς) διττοὺς ὑγίστησι διακόσμοις, τὸν τε οὐράνιον καὶ τὸν ὑπερουράνιον, ὅθεν αὐτοῦ καὶ τὸ σκῆπτρον εἶναι γησιν ὁ θεολόγος πισύρων καὶ εἴζοσι μέτρων, ὡς διττῶν ἀρχόντος διωδεκάδων. Cf. Proclus in Plat. Tim. II 137 C: Ἀλλ' ὁ μὲν Φάνης διττὰς ὑγίστησι τριάδας, ὁ δὲ Ζεὺς διττὰς διωδεκάδας. καὶ γὰρ διὰ τοῦτο τὸ σκῆπτρον αὐτοῦ λέγεται πισύρων καὶ εἴζοσι μέτρων, et Proclus in Plat. Crat. p. 65: Ὡς δ' ἂν οἱ Ὀρσικοὶ γαῖην· ἄνωθεν μὲν ὀριζόμενος (ὁ ὑπερουράνιος τόπος) τῷ αἰθέρι, κάτωθεν δὲ τῷ Φάνητι. Hermias in Plat. Phaedr. p. 247 C (τὸν δὲ ὑπερουράνιον τόπον οὔτε τις ἔμνησέ πω τῶν τῆδε ποιητῆς οὔτε ποθ' ἔμνησε κατ' ἀξίαν) p. 140: Τὸ πλῆθος τῶν τῆδε ἀνθρωπίνων ποιητῶν, ὥστε ἐξαίρεσθαι τοῦ λόγον Ὀμηρον καὶ Ὀρφέα· εἴρηται γὰρ αὐτοῖς περὶ τοῦδε τοῦ τόπου καὶ Ἡσιόδῳ καὶ Μουσαίῳ.

117. 118.

Proclus in Plat. Tim. II 63 E: Πρὶν δὲ ἄψεται τῆς ὅλης πραγματείας, ἐπὶ θεῶν παρακλήσεις καὶ εἰχὰς τρέπεται, μιμούμενος καὶ ταύτῃ τὸν τοῦ παντός ποιητήν, ὃς πρὸ τῆς ὅλης δημιουργίας εἰς τε τὸ χρηστήριον εἰσιέναι λέγεται τῆς Νυκτός,

κακείθεν πληροῦσθαι τῶν θείων νοήσεων καὶ τὰς τῆς δημιουργίας ἀρχὰς ὑποδέχεσθαι καὶ ἀπορίας, εἰ θέμις εἰπεῖν, ἀπάσας διαλύειν καὶ δὴ καὶ τὸν πατέρα παρακαλεῖν εἰς τὴν τῆς δημιουργίας σύλληψιν. πρὸς μὲν τὴν Νίξια πεποιήται τῷ θεολόγῳ λέγων·

Μαῖα, θεῶν ὑπάτη, Νύξ ἄμβροτε, πῶς, τάδε γράζεις,
πῶς γρηΐ μ' ἀθανάτων ἀρχὴν κρατερόφρονα θέσθαι;¹)
καὶ ἀκούει παρ' αὐτῆς·

Αἰθέρι πάντα πέριξ ἀφάτη λάβε, τῇ δ' ἐνὶ μέσῳ
οὐρανόν.

καὶ περὶ πάσης ἐξῆς ἀναδιδάσκειται τῆς κοσμοποιίας· πρὸς δὲ τὸν Κρόνον πάλιν μετὰ τοὺς δεσμοὺς μόνον οὐκ εὐχόμενός γησιν·

Ὅρθου δ' ἡμετέρην γενεήν, ἀριδεύετε δαῖμον·

καὶ διὰ πάντων τῶν ἐχομένων τὴν τοῦ πατρὸς εὐμένειαν προκαλούμενος. καὶ πῶς γὰρ ἄλλως ἔμελλε θεῶν πάντα πληρώσειν καὶ τῷ αὐτοζήνῳ ἀνομοιώσειν τὸ αἰσθητὸν ἢ πρὸς τὰς ἀφανεῖς αἰτίας τῶν ὅλων ἀνατεινόμενος, ἀφ' ὧν αὐτὸς πεπληρωμένος ἔμελλεν ἀπὸ κραδίης προσφέρειν πάλι θέσζελα ἔργα. Et Proclus in Plat. Crat. p. 30. 31: Καὶ γὰρ ὁ μέγιστος Κρόνος ἄνωθεν τὰς τῶν νοήσεων ἀρχὰς ἐνδίδωσι τῇ δημιουργῇ καὶ ἐπιστατεῖ τῆς ὅλης δημιουργίας· διὸ καὶ δαίμονα αὐτὸν ὁ Ζεὺς καλεῖ παρ' Ὅρφεϊ· Ὅρθου δ' ἡμετέρην γενεήν, ἀριδεύετε δαίμων. καὶ ἔοικε τῶν σιναγωγῶν καὶ τῶν διαιρέσεων τὰς ὑκροτάτας αἰτίας ἔχειν παρ' ἑαυτῇ ὁ Κρόνος — — ἐπεὶ καὶ ὁ δημιουργὸς Ζεὺς παρ' αὐτοῦ προσεχῶς ὑποδέχεται τὴν ἀλήθειαν τῶν ὄντων· καὶ νοεῖ τὰ ἐν αὐτῇ πρῶτως· μαρτεῦει μὲν γὰρ αὐτῇ καὶ ἡ Νύξ· ἀλλ' ὁ πατήρ προσεχῶς καὶ πάντα τὰ μέτρα τῆς ὅλης δημιουργίας αὐτῇ ἐνδίδωσιν.

119.

Proclus in Plat. Tim. IV 267 C: Αὐτὸ δὴ καὶ Ὅρφεϊς Φάνητά τε τὸν θεὸν τοῦτον προσηγόρευεν ὡς ἐκφαίνοντα τὰς νοητὰς ἐνάδας καὶ ζήνων αὐτῇ μορφὰς ἀνέθηκεν, ὡς ἐν αὐτῇ

¹) Huic versui alter subiunctus fuisse videtur: πῶς δέ μοι ἔν τε τὰ πάντ' ἔσται καὶ χωρὶς ἑκαστον; cf. fr. 122.

τῆς πρώτης αἰτίας τῶν νοητῶν ζήων ἐκφανείσης, καὶ ιδέας πολιειδεῖς, ὡς τῶν νοητῶν ιδεῶν πρώτως περιληπτικῇ. καὶ κλητῖδα νόου προσειπὼν κλεῖν τε αὐτὸν ἐκάλεσε τοῦ νοῦ, διότι περατοῖ πᾶσαν τὴν νοητὴν οὐσίαν καὶ σινέχει νοερὰν ζωήν. πρὸς δὴ τοῦτον τὸν τοσοῦτον Θεὸν ὁ δημιουργὸς ἀνήρτηται τοῦ παντός, νοῦς μὲν καὶ αὐτὸς ὢν, ὥσπερ εἶπομεν πρότερον, ἀλλὰ νοερὸς νοῦς καὶ νοῦ διαφερόντως αἴτιος· διὸ καὶ ὁρᾶν λέγεται τὸ αὐτόζῳον. ἴδιον γὰρ τὸ ὁρᾶν τῶν νοερῶν Θεῶν, ἐπεὶ τὸν γε νοητὸν νοῦν καὶ ἀνόμματον ὁ Θεολόγος προσηγόρευσε· λέγει γοῦν περὶ αὐτοῦ Ποιμαίνων πραπίδεσσιν ἀνόμματον ὥκυν "Ερωτα· ἔστι γὰρ αὐτοῦ τὸ ἐνέργημα νοητόν· νοῦς δὲ ὁ δημιουργὸς ὢν οὐκ ἔστι τῶν μετεχομένων, ἵνα τῶν ὅλων ἢ δημιουργός, καὶ ἵνα δύνηται πρὸς τὸ αὐτόζῳον ὁρᾶν· ἀμέθεκτος δὲ ὢν ὄντως νοερὸς ἔστι νοῦς, καὶ διὰ μὲν τῆς ἀπλῆς νοήσεως συνήνωται πρὸς τὸ νοητόν, διὰ δὲ τῆς ποιικίλης εἰς ἀπογέννησιν σπεύδει τῶν δευτέρων. ἐκείνην μὲν αὐτοῦ τὴν νόησιν ὅρασιν προσείρημεν ὁ λόγος, ὡς ἀπλήθυντον καὶ ὡς τῷ νοητῷ φωτὶ καταλαμπομένην, τὴν δὲ δευτέραν ἐνέργειαν διανόησιν, ὡς διὰ τῆς ἀπλῆς νοήσεως προοῖουσιν καὶ εἰς ἀπογέννησιν τῶν δημιουργικῶν ἔργων προχωροῦσαν. καὶ ὁ μὲν Πλάτων ὁρᾶν αὐτὸν εἰς τὸ αὐτόζῳον εἶπεν, ὁ δὲ Ὅρφεϊς καὶ ἐπιπηδᾷ αὐτῷ καὶ καταπίνειν δειξάσης μέντοι τῆς Νυκτός.

120.

Proclus in Plat. Tim. II 99 A: Ταῦτα δὲ καὶ Ὅρφεϊς ἐνδεικνύμενος καταπίνεσθαι τὸν νοητὸν Θεὸν ἔφατο παρὰ τοῦ δημιουργοῦ τῶν ὅλων· καὶ ὁ μὲν Πλάτων βλέπειν εἰς τὸ παράδειγμα τὸν δημιουργὸν ἐπέθετο, τὴν νόησιν διὰ τῆς ὁράσεως ἐνδεικνύμενος, ὁ δὲ Θεολόγος καὶ οἷον ἐπιπηδᾷ αὐτὸν τῷ νοητῷ καὶ καταπίνειν, ὡς ὁ μῦθος ἔφησεν. ἔστι γάρ, εἰ χρὴ διαρρήδην τὰ τοῦ καθηγεμόνος λέγειν, ὁ παρὰ τῷ Ὅρφεϊ πρωτόγονος Θεὸς κατὰ τὸ πέρας τῶν νοητῶν ἰδρυμένος παρὰ τῷ Πλάτῳ τὸ αὐτόζῳον. διὸ καὶ αἰώνιον ἔστι καὶ τῶν νοουμένων κάλλιστον· καὶ τοῦτό ἐστιν ἐν νοητοῖς ὅπερ ὁ Ζεὺς ἐν νοεροῖς· πέρας δὲ ἐκάτερος τῶνδε τῶν τάξεων. καὶ ὁ μὲν τῶν παραδειγματικῶν αἰτίων τὸ πρῶτιστον, ὁ δὲ τῶν δημιουργικῶν τὸ μοναδικώτατον.

διὸ καὶ ἐνοῦται πρὸς ἐκεῖνον ὁ Ζεὺς διὰ μέσης τῆς Νυκτός, καὶ πληρωθεὶς ἐκείθεν γίγνεται κόσμος νοητός, ὡς ἐν νοεροῖς.

Ὡς τότε πρωτογόνοιο χανῶν μένος Ἡριεπαίου
τῶν πάντων δέμας εἶχεν ἔῃ ἐνὶ γαστέρι κοίλῃ,
μῖξε δ' ἑοῖς μελέεσσι θεοῦ δύναμιν τε καὶ ἀλλήν.
τοῦνεκα σὺν τῷ παντὶ Διὸς πάλιν ἐντὸς ἐτέχθη.

εἰκότως ἄρα καὶ νῦν ὁ Πλάτων εἰς τὸ παραδείγμα βλέποντά φησι δημιουργεῖν αὐτόν, ἵνα τῷ νοεῖν ἐκεῖνο πάντα γενόμενος τὸν αἰσθητὸν ὑποστήσῃται κόσμον· τὸ μὲν γὰρ ἦν νοητῶς πᾶν, αὐτὸς δὲ νοερῶς πᾶν, ὁ δὲ κόσμος αἰσθητῶς πᾶν. διὸ καὶ ὁ θεολόγος φησί· πάντα τάδε κρύψας αὐθις φάος ἐς πολυγηθὲς μέλλεν ἀπὸ κραδίης προφέρειν πάλι, θέσκελα ῥέζων. Cf. Hermias in Plat. Phaedr. p. 141: Οἷδὲ οἱ ὑπὸ τὸν Δία θεοὶ λέγονται ἐνοῦσθαι τῷ Φάνητι, ἀλλὰ μόνος ὁ Ζεὺς καὶ αὐτὸς διὰ μέσης τῆς Νυκτός.

121. 122.

Proclus in Plat. Tim. II 95 E: Ὁ μὲν οὖν Πλάτων τοιοῦτον ὑποστησάμενος δημιουργὸν ἄρρητον αὐτόν καὶ ἀκατονόμαστον εἶασεν, ὡς ἐν τὰγαθοῦ μοίρα προτεταγμένον τῶν ὄλων. ἔστι γὰρ ἐν πάσῃ τάξει θεῶν τὸ ἀναλογεῖν τῷ ἐνί. τοιοῦτον γοῦν ἢ ἐν ἐκάστῃ κόσμῳ μονάς. ὁ δὲ γε Ὅρφευς καὶ ὄνομα αὐτῷ προσήνεγκεν ἅτε ἐκείθεν κινούμενος· ἢ καὶ αὐτὸς ὁ Πλάτων ἐν ἄλλοις ἠκολούθησεν. ὁ γὰρ παρ' αὐτῷ Ζεὺς, ὁ πρὸ τῶν τριῶν Κρονιδῶν, οὗτός ἐστι τῶν ὄλων δημιουργός. μετὰ γοῦν τὴν κατάποσιν τοῦ Φάνητος αἱ ἰδέαι τῶν πάντων ἐν αὐτῷ πεφρήνασιν, ὡς φησιν ὁ θεολόγος.

τοῦνεκα σὺν τῷ παντὶ Διὸς πάλιν ἐντὸς ἐτέχθη
αἰθέρος εὐρείης ἥδ' οὐρανοῦ ἀγλαὸν ὕψος,
πόντου τ' ἀτρυγέτου γαίης τ' ἐρικυδέος εἴρη,
ὠκεανὸς τε μέγας καὶ νεάτατα τέταρα γαίης,

Fr. 120, 1 χανῶν Zoëga] χανόν. — 2 δέ post πάντων delevit, ἔῃ addidit Gesner. — 3 μῖξε codd. — δ' ἑοῖς [Gesner] δ' οῖς. — 4 vide fragm. 121.

Fr. 121, 2 αἰθέριος et ἢ δ' (ἡδ') codd., corr. Stephanus. — 4 νεάτατα [Stephanus] νήατα.

καὶ ποταμοὶ καὶ πόντος ἀπείριτος ἄλλα τε πάντα 5
 πάντες τ' ἀθάνατοι μάκαρες θεοὶ ἡδὲ θείηαι
 ὅσα τ' ἔην γεγεαῶτα καὶ ὕστερον ὀππὸς' ἔμελλεν,
 ἐγγένητο· Ζηρὸς δ' ἐνὶ γαστέρι σίρρα πεφύκει.

τῶν δὲ ἰδεῶν πλήρης ὢν διὰ τούτων ἐν ἑαυτῇ τὰ ὅλα περιείληφεν,
 ὥς καὶ τοῦτο ἐνδεικνύμενος ὁ θεολόγος ἐπήγαγε Ζεὺς πρῶτος
 γένητο ... τὰ τοίνυν ὅλα περιέχων ὁ Ζεὺς καὶ πάντα μονα-
 δικῶς καὶ νοερῶς κατὰ τούτους τοὺς χρησμοὺς μετὰ τῆς Νυκτός
 ἐφίστησι, καὶ πάντα τὰ ἐγκόσμια, θεοὺς τε καὶ τὰς μοῖρας
 τοῦ παντός. λέγει γοῦν πρὸς αὐτὸν ἡ Νύξ ἐρωτήσαντα· πῶς δέ
 μοι ἔν τε τὰ πάντ' ἔσται, καὶ χωρὶς ἕκαστον·

αἰθέρι πάντα πέριξ ἀγὰρ λάβε· τῇ δ' ἐνὶ μέσσω
 οὐρανόν· ἐν δέ τε γαῖαν ἀπείριτον, ἐν δὲ θάλασσαν,
 ἐν δέ τε τείρεα πάντα, τὰ τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται.

καὶ δὴ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων ὑποθεμένη δημιουργη-
 μάτων ἐπήνεγκεν·

αὐτὰρ ἐπὴν δεσμὸν κρατερὸν περὶ πᾶσι τανύσσης

σειρὴν χρυσεῖην ἕξ αἰθέρος ἀρτίσαντα.

εἰ τοίνυν ὁ Ζεὺς ἐστὶν ὁ τὸ ἐν κράτος ἔχων ὁ τὸν Φάνητα
 κατακτών, ἐν ᾧ πρῶτως αἱ νοηταὶ τῶν ὅλων αἰτίαι, ὁ πάντα
 παράγων κατὰ τὰς ὑποθήκας τῆς Νυκτός, ὁ τοῖς θεοῖς
 τὰς ἐξουσίας παραδιδούς, οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ κόσμου ποιητής,
 πέμπτῃν ἔχων ἐν τοῖς βασιλεῦσι τάξιν, ὥς ἀποδέδεικται τῇ
 ἡμετέρῃ καθηγμένῳ ἐν ταῖς Ὀρφικαῖς συνουσίαις. Cf. Proclus
 in Plat. Tim. III 146 E: Καὶ οὗτός ἐστιν ὁ κρατερός δεσμός,
 ὡς φησὶν ὁ θεολόγος, διὰ πάντων τεταμένος καὶ ἐπὶ τῆς
 χρυσεῖς σειρᾷ συνεχόμενος· ἐπ' αὐτῇ γὰρ ὁ Ζεὺς τὴν χρυσὴν
 ἐφίστησι σειρὰν κατὰ τὰς ὑποθήκας τῆς Νυκτός· αὐτὰρ
 ἐπὴν κτλ. Proclus in Plat. Tim. III 173 F: Κρατερός μὲν
 γὰρ καὶ ὁ δεσμός ὁ ἀπὸ νοῦ καὶ ψυχῆς, ὡς καὶ Ὀρφεύς φησιν,
 ἀλλὰ μείζων ἢ τῆς χρυσεῖς σειρᾷ ἔνωσις καὶ μείζονων τοῖς πᾶσιν
 ἀγαθῶν αἰτία.

5 ἀπείριτος [Stephanus] ἀπειρητος. — 7 ὀππὸς' [Stephanus] ὅπως. —
 8 ἐγγένητο [Gesner] ἐγένετο.

Fr. 122, 4 ἐστεφάνωται [Gesner] ἐστεφάνωτο.

Eusebius Praep. Ev. III 9, Stobaeus Eclog. Phys. I cap. 1, 23: "Ορα δὲ τὴν τῶν Ἑλλήνων σοφίαν οὕτως διασχοπούμενος. τὸν γὰρ Δία τὸν νοῦν τοῦ κόσμου ὑπολαμβάνοντες, ὃς τὰ ἐν αὐτῷ ἐδημιούργησεν ἔχων τὸν κόσμον, ἐν μὲν ταῖς θεολογίαις ταύτῃ περὶ αὐτοῦ παραδεδώκασιν οἱ τὰ Ὀριγέως εἰπόντες·

Ζεὺς πρῶτος γένητο, Ζεὺς ὕστατος, ἀρχιζέραντος·

Ζεὺς κεφαλὴ, Ζεὺς μέσσα, Διὸς δ' ἐκ πάντα τέτυκται·

Ζεὺς ἄρσην γένητο, Ζεὺς ἄμβροτος ἐπλετο νύμφη·

Ζεὺς πνυθμὴν γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος·

Ζεὺς πνοιὴ πάντων, Ζεὺς ἀκαμάτου πυρὸς ὀρυμνί, 5

Ζεὺς πόντου ῥίζα, Ζεὺς ἥλιος ἡδὲ σελήνη·

Ζεὺς βασιλεύς, Ζεὺς αὐτὸς ἀπάντων ἀρχιγένεθλος.

ἐν κράτος, εἰς δαίμων γένητο, μέγας ἀρχὸς ἀπάντων,

ἐν δὲ δέμας βασίλειον, ἐν ᾧ τὰδε πάντα κινεῖται,

πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ γαῖα καὶ αἰθήρ, νῆξ τε καὶ ἡμαρ, 10

καὶ Μῆτις, πρῶτος γενέτωρ, καὶ Ἔρως πολυτερεπτής·

πάντα γὰρ ἐν Ζηρὸς μεγάλῳ τὰδε σώματι κεῖται.

τοῦ δὴ τοι κεφαλὴ μὲν ἰδεῖν καὶ καλὰ πρόσωπα

οὐρανὸς αἰγλήεις, ἐν χροῖσαι ἀμφὶς ἔθειραι

ἄστρον μαρμαρέων περικαλλέες ἡερέθονται. 15

ταῖρεα δ' ἀμφοτέρωθε δύο χροῖσεια κέρατα

ἀντολίῃ τε δύσις τε, θεῶν ὁδοὶ οὐρανίωνων,

ὄμματα δ' ἥελιος καὶ παμφανώσσα σελήνη·

οὓς δέ οἱ ἀψευδὲς βασιλῆιον ἄφθιτος αἰθήρ,

ᾧ δὴ πάντα κλύει καὶ φράζεται· οὐδέ τις ἐστίν 20

αὐτῇ οὐδ' ἐνοπὴ οὐδὲ κτύπος, οὐδὲ μὲν ὅσσα,

ἧ λήθει Διὸς οὐκ ἐπερμενέος Κρονίωνος.

ὥδε μὲν ἀθανάτην κεφαλὴν ἔχει ἡδὲ νύμφα·

σιῶμα δέ οἱ περιγεγῆς, ἀπείριτον, ἀστερφέλιτον,

ἄτρομον, ὀβριμόγνιον, ἵπερμενὲς ὥδε τέτυκται. 25

Fr. 123, 3 ἀφθιτος Eus. — 5 Pro πάντων Hermann recte ἀνέμων coni. — 5. 6 omm. Eus. et Proclus. — 12 μεγάλῳ Ζηρὸς Eus. — 13 κεφαλῇ Eus. — 18 καὶ παμφανώσσα Koechly] τε καὶ ἀντιώσσα. — 19 οὓς δέ οἱ ἀψευδὲς βασιλῆιον Heringa] νοῦς δέ οἱ ἀψευδὲς βασιλῆιος. — 20 κινεῖται Eus. — 21 οὐτ' — οὐτε κτ. Eus. — 25 ὀβριμον ὀβριμόγνιον Eus.

ὦμοι μὲν καὶ στήθια καὶ εἰρῆα ῥῶτα θεοῖο
 ἀλὲρ εἰρυβίης· πτέρυνγες δὲ οἱ ἐξηγύοντο,
 ταῖς ἐπὶ πάντα ποτᾶθ'· ἱερὴ δὲ οἱ ἔπλετο νηδὺς
 γαῖά τε παμμήτειρ', ὀρέων τ' αἰπεινὰ κάθηνα,
 μέσση δὲ ζῶνι βαρυηχέος οἶδμα θαλάσσης 30
 καὶ πόντον· πνυμάτη δὲ βάσις χθονὸς ἔνδοθι ῥίζαι
 τάρταρά τ' εἰρώοντα καὶ ἔσχατα πείρατα γαίης.
 πάντα δ' ἀποκρύψας αὐτὶς θάος ἐς πολυγηθὲς
 μέλλει ἀπὸ κραδίης προφέρειν πάλι θέσκελα ῥέζων.

... (III 9, 10) τοιοῦτος μὲν τις ὁ διὰ τῶν ἐπῶν ὑπογραφόμενος
 τιγγάνει Ζεὺς. ὁ δὲ τῶν ἐπῶν ἐξηγητὴς ἀρξάμενος μὲν τοῖς
 ἔπαισιν ἀκολούθως λέγει· Ζεὺς οὖν ὁ πᾶς κόσμος, ζῆϋον ἐκ
 ζῆϋων, θεὸς ἐκ θεῶν· σαφῶς τὸν θεολογούμενον Δία οὐδὲ ἄλλον
 ἢ τὸν ὀρώμενον καὶ αἰσθητὲν κόσμον δηλοῦσθαι διὰ τῶν
 ἐπῶν ἐξηγεῖσθαι. Cf. Proclus in Plat. Alcib. III p. 88: 'Ἐν γὰρ
 τῷ Διὶ ὁ Ἔρως ἐστὶ· καὶ γὰρ Μῆτις ἐστὶ πρῶτος γενέτωρ καὶ
 Ἔρως πολυτερεπής, καὶ ὁ Ἔρως προέεισιν ἐκ τοῦ Διὸς καὶ συνεπ-
 ἔστι τῷ Διὶ πρῶτως ἐν τοῖς νοητοῖς· ἐκεῖ γὰρ ὁ Ζεὺς ὁ
 πανόπτης ἐστὶ καὶ ἀβρὸς Ἔρως, ὡς Ὀρφεὺς φησι. Proclus in
 Plat. Parmen. III p. 22: 'Ὁ μὲν γὰρ Ὀρφεὺς μετὰ τὴν κατὰποσιν
 τοῦ Φάνητος ἐν τῷ Διὶ τὰ πάντα γεγονέναι φησὶν· ἐπειδὴ
 πρῶτως μὲν καὶ ἡρωμένως ἐν ἐκείνῳ, δευτέρως δὲ καὶ διακεκρι-
 μένως ἐν τῷ δημιουργῷ τὰ πάντα ἀνεγάνη τῶν ἐγκοσμίων
 αἷτια. ἐκεῖ γὰρ ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη καὶ ὁ οὐρανὸς αὐτὸς
 καὶ τὰ στοιχεῖα καὶ ὁ Ἔρως ὁ πολυτερεπής καὶ πάντα ἀπλῶς
 ἐν γεγονότα Ζηρὸς ἐνὶ γαστέρι σῖρρα πέφυκε. — Idem in Plat.
 Crat. p. 66: 'Ὡς δ' Ὀρφεὺς ἐνθέρῳ στόματι λέγει, καὶ
 καταπίνει τὸν πρόγονον αὐτοῦ τὸν Φάνητα καὶ ἐγκολπίζεται
 πάσας αὐτοῦ τὰς δυνάμεις ὁ Ζεὺς, καὶ γίνεται πάντα νοερώς
 ὥσαπερ ἦν ἐκεῖνος νοητῶς.

124.

Proclus in Plat. Parmen. IV: Καὶ οὐκ ἂν θαυμάσαιμεν
 τῶν Ὀρφικῶν ἐπῶν ἀκούοντες, ἐν οἷς φησιν ὁ θεολόγος·

Οὕτως δὲ Ζηρὸς καὶ ἐν ὄμμασι πατρὸς ἀνακτος
 ναίουσ' ἀθάνατοί τε θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρωποὶ
 ὅσα τ' ἔην γεγαῶτα καὶ ὕστερον ὀππὸς' ἔμελλε.
 πάντων γάρ ἐστι πλήρης τῶν νοητῶν καὶ πάντων ἔχει τὰς διηρη-
 μένας αἰτίας, ὥστε καὶ ἀνθρώπους καὶ ἄλλα πάντα γεννᾷ.

125.

Proclus Theol. Plat. VI 8. 363: 'Ο δὲ 'Ορφεύς καὶ διαρρήδην
 εἰς τὸν τῶν ὅλων ἀναπέμπει δημιουργόν (τὴν Δίην). ἤδη γὰρ
 αὐτῷ βασιλεύοντι καὶ διακοσμεῖν ἀρχομένη τὸ πᾶν ἐπεσθαί
 γησι τὴν ὅλην Δίην.

Τῷ δὲ Δίῃ πολέποινος ἐφείπετο πᾶσιν ἀρωγός.

126.

Proclus in Plat. Tim. II 96 B C: Καὶ τὸν Νόμον αὐτῷ
 συγκαθιδρύνων, ὥσπερ καὶ 'Ορφεύς· κατὰ γὰρ τὰς ὑποθήκας
 τῆς Νυκτὸς καὶ παρ' ἐκείνου πάρεδρον ποιῆται τὸν νόμον· ἔτι
 δὲ τὴν Δίην ὅλην ὀπαδὸν αὐτοῦ τιθέμενος ἐν Νόμοις, ὥσπερ
 καὶ ὁ θεολόγος. Cf. Proclus in Plat. Alcib. III p. 70: Πρὸ
 τοῦ κόσμου Δίῃ συνάπτεται τῷ Διί· πάρεδρος γὰρ ὁ Νόμος
 τοῦ Μιός, ὡς γησιν 'Ορφεύς.

127.

Proclus in Plat. Crat. p. 52. 53: Τῆς τοίνυν νοερᾶς τῶν θεῶν
 διακοσμήσεως ἄνωθεν μὲν ὀριζομένης τῷ βασιλεῖ τῶν ὅλων θεῶν
 γενῶν καὶ πατρικῇ ἔχοντι πρὸς πάντας τοὺς νοεροὺς ὑπεροχὴν·
 ὄντε Φάνητα, γησὶν 'Ορφεύς, πρωτόγονον μάκαρες κάλειον
 κατὰ μακρὸν Ὀλύμπον· προΐούσης δὲ διὰ τε τῶν τριῶν
 νυκτῶν καὶ τῶν οὐρανίων ὑποστάσεων εἰς τὴν Τιτανικὴν γενεάν,
 ἣ πρώτῃ τῶν πατέρων ἑαυτὴν διέχοιρε καὶ τῆς συνοχιζῆς
 βασιλείας τὴν διαιρετικὴν ἡλλάξατο τῶν ὅλων προστασίαν καὶ
 ἀναφαίνεται πᾶν τὸ δημιουργικὸν τῶν θεῶν γένος ἀπὸ πάντων
 μὲν τῶν προειρημένων ἀρχικῶν αἰτίων καὶ βασιλικῶν. προσεχῶς

Fr. 124, 1 οὕτως Mullach] αὐτῇ. — 3 ὀππὸς' Gesner] ὅπως.

Fr. 125, 1 πολέποινος ἐφείπετο cod., corr. Aemilius Portus.

δ' ἀπὸ τοῦ ἐνὸς τῶν Τιτανικῶν διακόσμων ἡγεμόνος, καὶ πρὸ τῶν ἄλλων δημιουργῶν ὁ Ζεὺς τὸ ἐνιαῖον κράτος τῆς ἑλῆς δημιουργικῆς σειρᾶς κληρωσάμενος· καὶ τὰ τε ἀφανῆ πάντα καὶ τὰ ἐμφανῆ παράγων καὶ ὑφιστάς, νοερός μὲν αὐτὸς ὑπάρχων κατὰ τὴν τάξιν· τὰ δ' εἶδη τῶν ὄντων καὶ τὰ γένη προάγων εἰς τὴν τῶν αἰσθητῶν διακόσμησιν· καὶ τῶν μὲν ὑπὲρ ἑαυτὸν θεῶν πεπληρωμένος, τοῖς δ' ἐγκοσμίοις πᾶσιν ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν εἰς τὸ εἶναι προόδον παρέχων. διὸ δὴ καὶ Ὀρφεὺς δημιουργοῦντα μὲν αὐτὸν τὴν οὐρανίαν πᾶσαν γενεὰν παραδίδωσι καὶ ἥλιον ποιοῦντα καὶ σελήνην καὶ τοὺς ἄλλους ἀστρώους θεούς, δημιουργοῦντα δὲ τὰ ὑπὸ σελήνην στοιχεῖα καὶ διακρίνοντα τοῖς εἶδεσιν ἀτάκτως ἔχοντα πρότερον, σειρὰς δ' ὑφιστάντα θεῶν περὶ ὅλον τὸν κόσμον εἰς αὐτὸν ἀνηρτημένας καὶ διαθεσμοθετοῦντα πᾶσι τοῖς ἐγκοσμίοις θεοῖς τὰς κατ' ἀξίαν διανομὰς τῆς ἐν τῷ παντὶ προνοίας. καὶ Ὅμηρος δ' ἐπόμενος Ὀρφεὶ πατέρα μὲν αὐτὸν ἀνρμενεῖ κοινῇ θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων καὶ ἡγεμόνα καὶ βασιλέα καὶ ὑπατον κρείντων....

128.

Proclus Theol. Plat. V 11. 267: Κατ' Ὀρφέα τῷ μὲν Κρόνῳ σινοῦσα κατὰ τὴν ἀκρότητα τὴν ἑαυτῆς ἢ μέσῃ θεὸς Ῥέα καλεῖται, τὸν δὲ Δία παράγουσα καὶ μετὰ Διὸς ἐκφαίνουσα τοὺς τε ὅλους καὶ τοὺς μερικοὺς διακόσμους τῶν θεῶν Δημήτηρ.

129.

Proclus in Plat. Tim. II. 121 A: Διὸ καὶ μένει μὲν (ἢ Θέμις) παρθένος πρὸ τῆς τοῦ δημιουργοῦ προόδου κατὰ τοὺς χρησμούς τῆς Νηκεὺς ἔστ' ἂν Ῥεῖη παῖδα τέκῃ Κρόνῳ ἐν σφιλότῃ (cf. fragm. 105)· συμπιράγει δὲ τῷ Διὶ τὴν τριάδα τῶν Ὡρῶν.

130.

Proclus in Plat. Tim. II 137 B: Ὁ δὲ δημιουργὸς αὐτῆς ὁ μέγιστος Ζεὺς σὺν γαίῃ τῇ Ἥρᾳ· διὸ καὶ ἰσοτελής αὐτῷ καλεῖται καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν προελθίθασιν πατέρων. Cf. Proclus in Plat. Tim. V. 315 D: Ζηροποιούσα καὶ τὸν ἕλον κόσμον, ἣν ὁ μὲν

Ὁρφεὺς ἰσοτελῇ τῷ δημιουργῷ καλεῖ καὶ συνάπτει καὶ συζείξας μίαν ποιεῖ μητέρα πάντων ὧν ὁ Ζεὺς πατήρ — — — καὶ οἱ μὲν βάρβαροι τὴν ζυγογονικὴν ταίτην αἰτίαν πηγαίαν ψυχὴν ἀποκαλοῦσι μετὰ τῆς πηγαίας ἀρετῆς ἀναφανεῖσαν ἀπὸ τῶν λαγόνων τῆς ὅλης ζυγογόνου θεότητος, ἐν ἣ περιέχονται πάσης ζωῆς πηγαί, θείας, ἀγγελικῆς, δαιμονίας, ψυχικῆς, φυσικῆς· ὁ δὲ θεολόγος ὁ παρ' Ἑλλήσιν Ἦραν αὐτὴν προσείρηκε μετὰ τῆς Ἑστίας ἀναφανεῖσαν ἀπὸ τῆς μεγίστης Ῥέας, ἣ περιείληφεν ἀπάσας τὰς ζυγογονικὰς δυνάμεις, ἐπὶ τέλει καὶ αὐτὴν ἀποτίκτουσα τὴν φύσιν, εἰ καὶ συντάττει τῷ δημιουργῷ τὴν Ἦραν ὡς μητέρα πατρί, καὶ πάσης τῆς Τιτανικῆς διαίρεσεως ἑξάρχον αὐτὴν παραδίδωσι τῆς τε ἐν ψυχαῖς θεωρουμένης κατὰ τὰς μοίρας καὶ διακρίσεως αἰτίαν.

131.

Proclus in Plat. Tim. I 52 B: Λέγει οὖν καὶ ὁ θεολόγος, ὅτι παρήγαγεν αὐτὴν (τὴν Ἀθηνᾶν) ὁ πατήρ, Ὁρφ' αὐτῷ μεγάλων ἔργων κράντειρα πέλοιτο.

132.

Proclus in Plat. Tim. I. 51 D: Λὸ καὶ Ὁρφεὺς περὶ αὐτῆς τικτομένης φησὶν, ὅτι ἄρα αὐτὴν ὁ Ζεὺς ἀπεγέννησεν ἐκ τῆς κεφαλῆς, Ὅπλοισ λαμπτομένην χαλκήιον ἄνθος ιδέσθαι.

133.

Proclus in Plat. Polit. p. 387: Καὶ γὰρ οἱ πρῶτιστοι Κοιρηῆτες τά γε ἄλλα τῇ τάξει τῆς Ἀθηνᾶς ἀνεῖνται, καὶ περιεστέφθαι λέγονται τῷ θαλλῷ τῆς ἐλαίας, ὥς φησιν Ὁρφεύς· Δεινὴ γὰρ Κρονίδαο νόον κράντειρα τέτυκται.

134.

Proclus in Plat. Crat. p. 118: Τὴν οὖν εἴρουθμον χορείαν διὰ τῆς κινήσεως ἐποφαίνει (ἢ Ἀθηνᾶ), ἥς καὶ μετέδωκε πρώτη μὲν τῇ Κοιρητικῇ τάξει, δευτέρως δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἔστι γὰρ ἡ θεὸς κατὰ ταύτην τὴν δύναμιν ἡγεμὼν τῶν Κοιρητικῶν, ὥς φησιν Ὁρφεύς.

135.

Proclus in Plat. Crat. p. 24: Εἰ δέ τις αἰτᾷ τὰς ποιητικὰς καὶ γονίμους δυνάμεις τῶν θεῶν, ἃς εἰς τὸ πᾶν προάγουσι τέχνας, προσαγορεύοι δημιουργικὰς καὶ νοερὰς καὶ γεννητικὰς καὶ τελεσιουργούς, οὐκ ἂν οὐδ' ἡμεῖς ἀποδοκιμάσαιμεν τὴν τοιαύτην προσηγορίαν· ἐπεὶ καὶ τοὺς θεολόγους εὐρίσκομεν διὰ τούτων τὰς θείας ποιήσεις ἐνδεικνυμένους, καὶ τοὺς μὲν Κίχλωπας ἀπάσης τεχνικῆς ποιήσεως αἰτίους λέγοντας, οὐ καὶ τὸν Δία καὶ τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὸν Ἥφαιστον ἐδίδαξαν· τὴν δ' Ἀθηνᾶν τῶν ἄλλων τεχνῶν καὶ διαφερόντως τῆς ἱφαντικῆς προστατεῖν· τὸν δ' Ἥφαιστον ἄλλης ἰδίως ἔχοντον τέχνης· αὐτὴν δὲ τὴν ἱφαντικὴν ὀρχομένην μὲν ἀπὸ τῆς δεσποίνης Ἀθηνᾶς·

Ἦδε γὰρ ἀθανάτων προφερεστάτη ἐστὶν ἀπασέων

ἰστὸν ἐποίχεσθαι, ταλασίᾳ τ' ἔργα πινύσσειν, γηρὸν Ὀρφεύς· προῖοῦσαν δ' εἰς τὴν ξυρογένον τῆς Κόρης σειρᾶν (καὶ γὰρ αὕτη καὶ πᾶς αὐτῆς ὁ χορὸς ἄνω μενοίσσης ὑφαίνειν λέγονται τὸν διάκοσμον τῆς ζῶης).

136.

Proclus in Plat. Tim. I 52 D: Οἰκεῖον γὰρ τὸ τῆς ἀρετῆς γένος πρὸς τὴν μεγίστην ταύτην θεόν, ὥς καὶ αὐτὴν ἀρετὴν οἶσαν· ἐν γὰρ τῇ δημιουργίᾳ μένουσα σοφία καὶ νόησις ἐστὶν ἄτρεπτος, καὶ ἐν τοῖς ἡγεμονικοῖς θεοῖς ἐκφαίνει τὴν τῆς ἀρετῆς δύναμιν,

ἀρετῆς τ' ὄνομ' ἐσθλὸν

κληῖται,

γηρὸν Ὀρφεύς. Cf. Proclus in Plat. Tim. I 57 B: Ἰνα διὰ μὲν τῆς ἀρετῆς τὴν πρὸς τὸ φιλόσοφον τῆς Ἀθηνᾶς αὐτῆς οἰκείωσιν ἐνδείξῃται (καὶ γὰρ ἄλλη θεολογία τις, οὐκ ἢ Ὀρφικὴ μόνον· ἀρετὴν αὐτὴν ἀπεκάλεσε), διὰ δὲ τῆς ῥώμης τὴν πρὸς τὸ φιλοπύλεμον.

137.

Proclus in Plat. Crat. p. 112: Ἐπεὶ ἡ γε Ἀρτεμις ἡ ἐν

Fr. 135, 2 ἐφήνασθαι codd. Parisini, ἐποίχεσθαι Werferi codd.

Fr. 136, 1 τ' ὄνομ' Lobeck] τε οὔνομα.

αὐτῇ (τῇ Κόρῃ) καὶ ἡ Ἀθηνᾶ τὴν παρθενίαν ἀεὶ τὴν αὐτὴν διασφύζουσι· καὶ γὰρ ἡ μὲν κατὰ τὸ μόνιμον αὐτῆς, ἡ δὲ κατὰ τὸ ἐπιστρεπτικὸν χαρακτηρίζεται· τὸ δὲ γεννητικὸν μέσῃ ἐν αὐτῇ τάξιν ἔλαχεν· ἐπιθυμεῖν δ' αὐτὴν τῆς παρθενίας φασίν· ἐπειδὴ τὸ εἶδος αὐτῆς ἐν τῇ ζυγογονίᾳ περιέχεται πηγῇ καὶ νοεῖ τὴν πηγαίαν ἀρετὴν καὶ ἐφίστησι τὴν ἀρχικὴν καὶ ἀναγωγὴν, καὶ τὴν ἐννολὸν ἀτιμάζει πᾶσαν μῆξιν, καίτοι ἐφορῶσα τοὺς καρποὺς τῆς τοιαύτης ἐνύλον μίξεως·

Ἀτελής τε γάμων καὶ ἄπειρος ἐοῦσα

παιδογόνου λοχίης πάσης ἀνὰ πείρατα λύει (sc. Artemis), φησὶν Ὀρφεύς· καὶ ἔοικε τὰς μὲν γενέσεις καὶ τὰς προόδους τῶν πραγμάτων ἐκτρέπεσθαι, τὰς δὲ τελειότητος ἐπιφέρειν αὐτοῖς, καὶ τὰς μὲν ψυχὰς διὰ τῆς κατ' ἀρετὴν ζωῆς τελειουργεῖν, τοῖς δὲ θνητοῖς ζῴοις τὴν εἰς τὸ εἶδος ἀποκατάστασιν χορηγεῖν.

138.

Proclus in Plat. Crat. p. 111: Ὅτι τῆς δεσποίνης ἡμῶν Ἀρτέμιδος τρεῖς ὁ Πλάτων παραδίδωσιν ιδιότητας, τὴν τε ἄχραντον καὶ τὴν κόσμιον καὶ τὴν ἀναγωγόν· καὶ διὰ μὲν τὴν πρώτην παρθενίας ἐρᾶν λέγεται ἡ θεός, διὰ δὲ τὴν δευτέραν καθ' ἣν τελειουργὸς ὡς ἀρετῆς ἐφορος εἶναι λέγεται· διὰ δὲ τὴν τρίτην καθ' ἣν μισῆσαι λέγεται τὰς γενεσιουργοὺς ὁρμὰς· καὶ μάλιστα τῶν τριῶν ἡ πρώτη ἐφαρμόζει τῇ τῆς¹⁾ θεοῦ προόδῳ καθ' ἣν ἐν τῇ ζυγογονίᾳ τῶν ἀρχῶν τριάδι τὴν ὑπαρξίν ἔλαχεν· εἴτ' Ἑκατικὴ προσαγορευομένη θεότης ὡς οἱ θεουργοὶ φασιν, εἴτ' Ἀρτεμις, ὡς Ὀρφεύς· ἐκεῖ γὰρ ἰδρυμένη πεπλήρωται μὲν ἀχράντων δυνάμεων ἀπὸ τῶν ἀμειλίχτων θεῶν, εἰς δὲ τὴν τῆς ἀρετῆς βλέπει πηγὴν καὶ τὴν παρθενίαν αὐτῆς ἀσπάζεται. καὶ γὰρ ἐκείνη τὸ παρθέμιον οὐ προΐησιν, ὡς φησι τὸ λόγιον· νοοῦσα δ' ἐκείνην ἐφίστησι καὶ τὴν ἀρχικὴν ἀρετὴν καὶ ἐξίρηται πάσης κοινωνίας καὶ σὺν-εξέως καὶ τῆς κατὰ τὴν γένεσιν προόδου.

139.

Proclus in Plat. Tim. III 156: Εἰ δὲ καὶ πρὸς τούτων

Fr. 137, 1 τε Werfer addidit. — ¹⁾ τῆς Boissonade] τοῦ.

τὴν ὑπερκόσμιον αἰτίαν τῆς φιλίας ἐθέλοις σκοπεῖν, εὐρήσεις καὶ παρὰ τοῖς θεολόγοις αὐτὴν ὑμνουμένην. τὴν γὰρ Ἀφροδίτην παρήγαγεν ὁ δημιουργός, ἵνα κάλλος ἐπιλάμπῃ, τάξιν καὶ ἁρμονίαν καὶ κοινωνίαν πᾶσι τοῖς ἐγκοσμίοις καὶ τὸν Ἔρωτα ὁπαδὸν αὐτῆς, ἐνοποιὸν ὄντα τῶν ὄλων· ἔχει δὲ καὶ αὐτὸς ἐν ἑαυτῷ τὴν τοῦ Ἑρώτος αἰτίαν. ἔστι γὰρ Καὶ Μῆτις πρῶτος γενέτωρ καὶ Ἑρως πολυτερεπής. εὐλότως ἄρα φιλίας ἐστὶν αἴτιος τοῖς δημιουργήμασι καὶ ὁμολογίας.

140.

Proclus in Plat. Crat. p. 116: Τὴν δὲ δευτέραν Ἀφροδίτην παράγει μὲν ὁ Ζεὺς ἐκ τῶν ἑαυτοῦ γεννητικῶν δυνάμεων, συμπάραγει δ' αὐτῷ καὶ ἡ Διώνη, πρόεισι δ' ἡ θεὸς ἐκ τοῦ ἀφροῦ κατὰ τὸν αὐτὸν τῇ πρεσβυτέρᾳ τρόπον· λέγει δ' οὕτως καὶ περὶ ταύτης ὁ αὐτὸς θεολόγος·

Τὸν δὲ πύθος πλέον εἶλ', ἀπὸ δ' ἔκθορε πατρὶ μεγίστῳ
αἰδοίων ἀφροῖο γονή, ἐπέδεκτο δὲ πόντος
σπέρμα Διὸς μέγαλον· περιτελλομένου δ' ἐνιαυτοῦ
ὥραις καλλιφύτοις τέκ' ἐγεσιγέλωτ' Ἀφροδίτην
ἀφρογενῇ . . .

Cf. Proclus in Plat. Tim. II 101 D: Διὰ δὲ ταῦτα καὶ οἱ θεολόγοι τῷ Ἡφαίστῳ τὴν Ἀφροδίτην συζεύξαντες οὕτως αὐτὸν χαλκείειν εἰρήνασι τὸ πᾶν· καὶ αὖ ἐξ Ἡφαίστου καὶ Ἀγλαΐας Εὐκλείαν καὶ Εὐσθένηαν ἀπογεννῶσι καὶ Εὐφύμην καὶ Φιλοφροσύνην, αἱ καὶ αὐταὶ τὸ σωματοειδὲς τῷ κάλλει διαπρέπον ἀποτελοῦσι.

VIII. ΙΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ. 1)

141.

Iamblichus Vit. Pythag. V 28, p. 304: Ὡς τῆς Πυθαγορικῆς κατ' ἀριθμὸν θεολογίας παράδειγμα ἐναργὲς ἔχειτό πως

Fr. 140, 1 *μεγίστη* Boissonadii codices.

1) Sacer hic sermo, si quidem Ἱερὸς Λόγος aequae ac Pythagoreus liber similis argumenti inscribatur, non is fuisse videtur, qui Suida teste e rhapsodiis quattuor et viginti constabat. Continebat autem numerorum rationem secundum Pythagorae doctrinam.

ἐν Ὀρφεῖ. οὐκ ἔτι δὴ οὖν ἀμφίβολον γέγονε τὸ τὰς ἀφορμὰς παρὰ Ὀρφέως λαβόντα Πυθαγόραν συντάξαι τὸν περὶ θεῶν λόγον, ὃν καὶ Ἱερὸν διὰ τοῦτο ἐπέγραψεν, ὥς ἂν ἐκ τοῦ μυστικωτάτου ἀπηνθισμένον παρὰ Ὀρφεῖ τόπον. Cf. Pythagoram apud Iamblichum Vit. Pythag. V 96, p. 306: *Δηλοῦται δὴ διὰ τοῦ Ἱεροῦ λόγου ἢ περὶ θεῶν λόγου (ἐπιγράφεται γὰρ ἀμφότερα) καὶ τίς ἦν ὁ παραδεδωκὼς Πυθαγόρα τὸν περὶ θεῶν λόγον· λέγει γάρ· „Λόγος ὅδε περὶ θεῶν Πυθαγόρα τῷ Μινασάρχῳ, τὸν ἐξέμαθον ὀργιασθεὶς ἐν Λειβήθοις τοῖς Θρακίοις Ἀγλαοφάμῳ τελετὰς μεταδόντος· ὡς ἄρα Ὀρφεὺς ὁ Καλλιόπας κατὰ τὸ Πάγγαιον ὄρος ὑπὸ τῆς μητρὸς πινυσθεὶς ἔφα, τὴν ἀριθμῷ οὐσίαν αἰδίαν ἔμμεν ἀρχὰν προμαθεστάταν τῷ παντὸς ὦρανῳ καὶ γᾶς καὶ τῆς μεταξὺ φύσιος, ἔτι δὲ καὶ θεῶν καὶ θεῶν καὶ δαιμόνων διαμονᾶς ῥίξαν.“* ἐκ δὴ τούτων φανερόν γέγονεν, ὅτι τῷ ἀριθμῷ ὠρισμένην οὐσίαν τῶν θεῶν παρὰ τῶν Ὀρφικῶν παρέλαβεν. ἐποιεῖτο δὲ διὰ τῶν αὐτῶν ἀριθμῶν καὶ θαυμαστὴν πρόγνωσιν καὶ θεραπείαν τῶν θεῶν, κατὰ τοὺς ἀριθμοὺς ὅτι μάλιστα συγγενεστάτην.

142.

Syrianus in Arist. Metaph. p. 902 a: *Τὸ δὲ μόνων αὐτοῖς ἀνατιθέναι τῶν αἰσθητῶν ἀριθμῶν τὴν κατανόησιν, μὴ πρὸς τῷ καταγελάστῳ καὶ λίαν ἀσεβὲς ἢ· τοὺς γὰρ ὑποδεξαμένους μὲν παρ' Ὀρφέως τὰς θεολογικὰς ἀρχὰς τῶν νοητῶν καὶ νοερῶν ἀριθμῶν, ἐπὶ πλεῖστον δὲ αὐτὰς προαγαγόντας καὶ τὴν ἄχρι τῶν αἰσθητῶν ἐπικράτειαν αὐτῶν ἀναφῆναντας καὶ πρόχειρον ἔχοντας ἐπίφθεγμα τὸ ἀριθμῷ δέ τε πάντ' ἐπέριζε, πῶς οὐκ ἄτοπον περὶ τὰ σώματα μόνον καὶ τοὺς συνόντας τοῖς σώμασιν ἀριθμοὺς διατετριφέναι λέγειν;*

143.

Syrianus in Arist. Metaph. p. 893 a: *Πῶς οὖν κατ' αὐτοὺς ὑφέστηκε τὰ εἶδη τοὺς τῆς ἀληθείας φιλοθεάμονας; νοητῶς μὲν καὶ τετραδιζῶς ἐν τῷ αὐτοζῳῳ, νοερῶς δὲ καὶ δεκαδιζῶς ἐν δημιουργικῷ νῷ· πρόεισι γὰρ ὁ θεῖος ἀριθμὸς Μουνάδος ἐκ*

λειθμῶνος ἀκηράτου, ἐς τ' ἂν ἵκηται Τειράδ' ἐπὶ ζαθέην· ἥ δὲ τέκε μητέρα πάντων, Πανδεχέα, πρέσβειραν, ὅρον περὶ πᾶσι τιθεῖσαν, Ἄτροπον, ἀκαμάτην· δεκάδα κλείουσί μιν ἀγνήν Ἀθάνατοί τε θεοὶ καὶ γηγενεές ἄνθρωποι. λέλεσται μὲν οὖν πᾶν τὸ ἀληθές Πυθαγορείως τε καὶ Ὀρφικῶς.

144.

Lydus de mens. II 5: Ὁρφεὺς δὲ τὸν ἕνα ἀριθμὸν Ἀγνιέα καλεῖ, τουτέστιν ἀμερῇ· οὐδὲν γὰρ τῶν μερῶν τοῦ ἀριθμοῦ περὶ αὐτόν, οἷχ ἡμιόλιον, οἷχ ἐπίτριτον· τέλειος ἐπεὶ ὅλος.

145.

Lydus de mens. II 7: Καὶ τῶν περιττῶν ἀριθμῶν ἀρχὴ ἡ τριάς — καὶ τρεῖς πρῶται κατ' Ὀρφέα ἐξεβλάστησαν ἀρχαί, νῦξ καὶ γῆ καὶ οὐρανός· θεῶν δὲ τῶν ἐν γενέσει τρία γένη, οὐράνιον, ἐπίγειον καὶ τὸ μεταξὺ τούτων· τρία δὲ καὶ τῆς ψυχῆς τὰ κυριώματα, λογικόν, θυμικὸν καὶ ἐπιθυμητικόν.

146.

Iamblichus Theolog. Arithm. VI § 37: Τὴν ἐξάδα ὀλομέλειαν¹⁾ προσηγόρευον οἱ Πυθαγορικοὶ κατακολουθοῦντες Ὀρφεῖ, ἥτοι παρόσον ὅλη τοῖς μέλεσιν ἢ μέρεσιν ἴση ἐστὶ μόνη τῶν ἐντὸς δεκάδος, ἥ ἐπειδὴ ὅλον καὶ τὸ πᾶν κατ' αὐτὴν διαμεμερίζεται καὶ ἐμμελές ὑπάρχει.

147.

Lydus de mens. II 11: Ὅθεν καὶ Ὁρφεὺς περὶ ἐξάδος ἰαυτὰ φησι·

Ἰλαθι, κίδιμ' ἀριθμέ, πάτερ μακάρων, πάτερ ἀνδρῶν.²⁾

¹⁾ οὐλομέλεια Nicom. ap. Phot. CLXXXVII 240.

²⁾ Versum Κέκλυθι. κίδιμ' ἀριθμέ, πάτερ μακάρων, πάτερ ἀνδρῶν Pythagoras in Sacro Sermone non de senario numero, sed de numero in universum usurpavit.

148.

Lydus de mens. II 11: Οἳ γε μὴν Πυθαγόρειοι τῷ ἡγεμόνι τοῦ παντὸς τὴν ἐβδόμην ἀνατίθενται, τουτέστι τῇ ἐνὶ καὶ μάρτυς Ὁρφεὺς λέγων οὕτως·

Ἐβδόμη, ἣν ἐφίλησεν ἄναξ ἐκάργος Ἀπόλλων.

Cf. Proclus in Plat. Tim. III 168 C: Καὶ γὰρ ἡ μονὰς καὶ ἑπτὰς ἀριθμοὶ νοεροὶ τινες· ἡ μὲν γε μονὰς αὐτόθεν νοῦς, ἡ δὲ ἑπτὰς τὸ κατὰ νοῦν φῶς, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ὁ περικόσμιος νοῦς μοναδικὸς τε καὶ ἐβδομαδικὸς ἐστιν, ὡς φησιν Ὁρφεύς.

149.

Iamblichus Theolog. Arithm. IX § 59: Κουρήτιδα ἰδίως καὶ Ὁρφεὺς καὶ Πυθαγόρας τὴν ἐννεάδα ἐκάλουν ὡς Κουρήτων¹⁾ ἱερὰν ὑπάρχουσαν τριῶν τριμερῆ ἢ Κόρην γε.

150.

Syrianus in Aristot. Metaphys. p. 915 b: Τῶν θείων ἀνδρῶν δεκάδα τὸν εἰδητικὸν εἰπόντων ἀριθμὸν ὡς κοσμικὸν παράδειγμα καὶ ὅρον περὶ πᾶσι τεθέντα καὶ ὅτι ὥσπερ ἡ δεκάς ἐντὸς αὐτῆς ἔχει πάντα τὸν ἀριθμὸν οὐκέτι κορυφίως ὡς ἡ μονάς, οὐδ' οὐσιωδῶς ὡς ἡ τετράς, ἀλλ' ἤδη σὺν ἑτερότητι πλείονι καὶ διαιρέσει, τοῦτον τὸν τρόπον καὶ ἡ νοερὰ δημιουργία πάντα προεἴληφεν ἐν ἑαυτῇ τὰ τῶν κόσμων εἶδη, καὶ ταύτην τὴν δόξαν ἀπὸ τε Ὁρφέως καὶ Μουσαίου καὶ τῶν ἐκείθεν καταγομένων ὑποδεξαμένων ὁ Ἀριστοτέλης ὡς δέκα τῷ ἀριθμῷ ἰδέας αὐτῶν ὑποτιθεμένων, οὕτως εὐθύνει τὰς δόξας.

151.

Lydus de mens. I 15: Ὁρθῶς οὖν αὐτὴν ὁ Φιλόλαος δεκάδα προσηγόρευσεν ὡς δεκτικὴν τοῦ ἀπείρου, Ὁρφεὺς δὲ κλαδοῦχον, ἐξ ἧς ὡσεὶ κλάδοι τινεὲς πάντες οἱ ἀριθμοὶ φύονται.

¹⁾ Κουρήτων Lobeck] Κυρήτιν (Κουρήτιδα).

ΙΧ. ΙΕΡΟΣΤΟΛΙΚΑ ΚΑΤΑΖΩΣΤΙΚΟΝ.¹⁾

152.

Macrobius Sat. I 18, 22: Item Orpheus Liberum atque Solem unum esse deum eundemque demonstrans de ornatu vestituque eius in sacris Liberalibus ita scribit:

Ταῦτά τε πάντα τελεῖν ἱερῇ σκευῇ πυκνάσαντα
 σῶμα θεοῦ, μίμημα περιζυτοῦ Ἑλίοιο·
 πρῶτα μὲν οἷν φλογέαις ἐναλίγκιον ἀπτίνεσσι
 πέπλον φοινίκεον πυρὶ εἵκελον ἀμφιβαλέσθαι·
 αὐτὰρ ὑπερθε νεβροῖο παναίολον εὐρὺ καθάψαι 5
 δέρμα πολυστίκτον θηρὸς κατὰ δεξιὸν ὦμον
 ἄστρων δαιδαλέων μίμημ' ἱεροῦ τε πόλοιο.
 εἶτα δ' ὑπερθε νεβρῆς χρίσειον ζωστῆρα βαλέσθαι,
 παμφανόωντα, πέριξ στέρνων φορέειν μέγα σῆμα
 εὐθύς ὅτ' ἐκ περάτων γαίης Φαέθων ἀγορεύων 10
 χρυσεαῖς ἀκτῖσι βάλλῃ ῥόον Ὀκεανοῖο,
 αὐγὴ δ' ἄσπετος ἦ, ἀνὰ δὲ δρόσῳ ἀμφιμυγεῖσα
 μαρμαίρῃ δίνῃσιν ἐλισσομένη κατὰ κύκλον
 πρόσθε θεοῦ· ζωστὴρ δ' ἄρ' ὑπὸ στέρνων ἀμετρήτων
 φαίνεται Ὀκεανοῦ κύκλος, μέγα θαῦμα ἰδέσθαι. 15

X. ΚΑΤΑΒΑΣΙΣ ΕΙΣ ΑΙΔΟΥ.²⁾

153.

Diod. Sic. I 96, 4 sqq.: Ὁρφέα μὲν γὰρ τῶν μυστικῶν τελετῶν
 ἡ πλεῖστα καὶ τὰ περὶ τὴν ἑαυτοῦ πλάνην ὀργιαζόμενα καὶ

¹⁾ „Ιεροστολικά et Καταζωστικά, quae Suidas recenset, ad unum eundemque locum de vestitu sacro sive initiatorum sive simulacrorum divinorum pertinere videntur . . . Καταζωστικόν fortasse a cinguli sacri traditione nomen habet, quo recens initiati tum in Samothraciis mysteriis tum in aliis ornari solebant.“ Lobeck I p. 371 sq.

Fr. 152, 1 ἱερῇ Lobeck (ἱερῇ Joach. Camerarius)] *EPI* (περι); ἥρι Geel. — 2 περιζυτοῦ Abel] περιζύτον. — 4 εἵκελον Zeunius] ἔκελον. — 6 πολυστίκτον Gesner] πολύστικτον. — 7 δαιδάλλον conl. Mullach.

²⁾ Hercules, non Orphei in Orcum descensum in hoc carmine descriptum

τὴν τῶν ἐν Ἄιδου μυθοποιίαν ἀπενέγκασθαι. τὴν μὲν γὰρ Ὀσίριδος τελετὴν τῇ Διονύσου τὴν αὐτὴν εἶναι, τὴν δὲ τῆς Ἰσιδος τῇ τῆς Δήμητρος ὁμοιοτάτην ὑπάρχειν τῶν ὀνομάτων μόνον ἐνῆλλαγμένον. τὰς δὲ τῶν ἀσεβῶν ἐν Ἄιδου τιμωρίας καὶ τοὺς τῶν εὐσεβῶν λειμῶνας καὶ τὰς παρὰ τοῖς πολλοῖς εἰδωλοποιίας ἀναπεπλασμένας παρειαγαγεῖν, μιμησάμενον τὰ γινόμενα περὶ τὰς ταφὰς τὰς κατ' Αἴγυπτον. τὸν μὲν γὰρ ψυχοπομπὸν Ἑρμῆν κατὰ τὸ παλαιὸν νόμιμον παρ' Αἴγυπτίοις, ἀναγαρόντα τὸ τοῦ Ἄπιδος σῶμα μέχρι τινὸς παραδιδόναι τῷ περικειμένῳ τὴν τοῦ Κερβέρου προτομήν. τοῦ δ' Ὀρφέως τοῦτο καταδείξαντος παρὰ τοῖς Ἕλλησι τὴν Ὀμήρου ἀκολούθως θεῖναι κατὰ τὴν ποίησιν. Ἑρμῆς δὲ ψυχὰς Κυλλήμιος ἐξεκάλειτο. Cf. Diod. Sic. I 92, 3: Διὸ καὶ φασιν Ὀρφέα τὸ παλαιὸν εἰς Αἴγυπτον παραβαλόντα καὶ θεασάμενον τοῦτο τὸ νόμιμον, μυθοποιῆσαι τὰ κατ' Ἄιδον, τὰ μὲν μιμησάμενον, τὰ δ' αὐτὸν ἰδίᾳ πλασάμενον. Iulianus Or. VII 216: Καὶ Πλάτωνι πολλὰ μεμνηθολόγηται περὶ τῶν ἐν Ἄιδου πρᾶγματων θεολογοῦντι καὶ πρό γε τούτου τῷ τῆς Καλλιόπης.

154.

Proclus in Plat. Polit. p. 696 ed. Mai: Ἐπεὶ καὶ τὰ ἄλλα παρ' Ὀρφέως ἐμνηθολόγησεν (ὁ Πλάτων) λαβὼν, οἷον ὅτι ἐν τῷ Ἀχέροντι καθαίρονται καὶ τεγγάνουσιν εὐμοιρίας τινός·

Οἳ μὲν γ' εὐαγέωσιν ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο,
αὗτις ἀποφθίμενοι μαλακώτερον οἶτον ἔχουσιν
ἐν καλῷ λειμῶνι βαθύροον ἀμφ' Ἀχέροντα.

καὶ ὅτι κολάζονται ἐν τῷ Ταρτάρῳ·

Οἳ δ' ἄδικα ῥέξαντες ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο

fuisse e fr. 158 elucere videtur, quamquam in Marmore Pario ad annum 1399/98 a. Chr. n. haec leguntur: [. . ἀφ' οὗ Ὀρφεὺς Οἰάγρον καὶ Καλλιόπης] εὐδ[ὲς τῇ]ν αἰτοῦ πόησιν ἐξ[έ]θηκε, Κόρης τε ἀρπαγὴν καὶ Δήμητρος ζήτησιν καὶ τὸν αἰτοῦ [ἐς] Ἄιδου καταβαθμόν καὶ τὸ γῆ[θ]ος τῶν ὑποδεξαμένων τὸν καρπὸν, quae tamen non omnibus locis recte suppleta esse apparet.

Fr. 154, 1 οἳ μὲν γ' Preller] οἳ μὲν γ'. — ἡελίοιο Preller] ἡελίοιο. — 4 Οἳ δ' Abel] τὰ δ'. —

ὑβριν θ', οἷ καταγονται ὑπὸ πλάνα Κωκυτοῖο 5
 Τάρταρον ἐς κρυόνετα.

διὰ γὰρ τούτων σαφῶς τὰς Πλατωνικὰς διατάξεις περὶ τῶν
 ὑπὸ γῆς λήξεων φαίνεται προλαβόν, ὥσπερ καὶ τὰς περὶ τῶν
 μετεμψυχώσεων· εἰ δὲ ταῦτα ἐπόμενος Ὅρφεϊ διατάττει
 Πλάτων, ἄρ' οὐ γελοῖόν ἐστιν;

155.

Olympiod. ad Plat. Phaedon. c. 60 (ed. Finckh): 'Οτι οἱ
 παραδιδόμενοι τέσσαρες ποταμοὶ κατὰ τὴν Ὅρφῳ παραδόσιν
 τοῖς ὑπογείοις ἀναλογοῦσι δ' στοιχείοις τε καὶ κέντροις κατὰ δύο
 ἀντιθέσεις. ὁ μὲν γὰρ Πυριφλεγέθων τῷ πυρὶ καὶ τῇ ἀνατολῇ,
 ὁ δὲ Κωκυτὸς τῇ γῇ καὶ τῇ δύσει, ὁ δὲ Ἀχέρων ἄερί τε καὶ
 μεσημβρίᾳ. τούτους μὲν Ὅρφεὺς οὕτω διέταξεν, αὐτὸς δὲ τὸν
 Ὠκεανὸν τῷ ὕδατι καὶ τῇ ἄρκτῳ προσοικειοῖ.

156.

Olympiod. ad Plat. Phaedon. c. 61: 'Οτι οἱ τέτταρες ποταμοὶ
 τὰ τέτταρα στοιχεῖα ἐστὶ τὰ ἐν τῷ Ταρτάρῳ· ὁ μὲν Ὠκεανός,
 γησί, τὸ ὕδωρ· ὁ δὲ Κωκυτὸς ἥτοι Στύγιος ἢ γῇ· ὁ δὲ Πυρι-
 φλεγέθων τὸ πῦρ· ὁ δὲ Ἀχέρων ὁ ἀήρ· ἀντικείμενα δὲ τῷ
 μὲν Πυριφλεγέθοντι τὸν Στύγιον ὥς θερμῷ ψυχρόν, τῷ δὲ
 Ὠκεανῷ τὸν Ἀχέροντα ὥς ὑδαίῳ ἄεριον· διὸ καὶ Ὅρφεὺς τὴν
 Ἀχερουσίαν λίμνην ἀερίαν καλεῖ.

157.

Servius ad Aen. VI 565: Fertur namque ab Orpheo, quod
 dii peierantes per Stygem paludem novem annorum spatio puni-
 untur in Tartaro.

158.

Servius ad Aen. VI 392: Lectum est in Orpheo, quod
 quando Hercules ad inferos descendit, Charon territum eum
 statim suscepit, ob quam rem anno integro in compedibus fuit.

5 οἱ Abel] αἱ. — ὑπὸ πλάνα Κωκυτοῖο Preller] ὑποπτωκάτω κυτοῖο.

XI. ΚΡΑΤΗΡΕΣ.¹⁾

Proclus in Plat. Tim. V 316 A: Ἐπεὶ καὶ ἄλλοι παρα-
 δέδονται κρατῆρες ὑπὸ τε Ὀρφέως καὶ Πλάτωνος. Πλάτων τε
 γὰρ ἐν Φιλήβῳ τὸν μὲν Ἑφαιστείον κρατῆρα παραδίδωσι, τὸν
 δὲ Διονυσιακόν, καὶ Ὀρφεὺς οἶδε μὲν καὶ τὸν τοῦ Διονύσου
 κρατῆρα, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους ἰδρύει περὶ τὴν ἡλιακὴν
 τράπεζαν.²⁾ Cf. Macrobius in Somnium Scipionis I 12, 7: Et
 hoc est quod Plato notavit in Phaedone, animam in corpus
 trahi nova ebrietate trepidantem, volens novum potum mate-
 rialis alluvionis intellegi, quo delibuta et gravata deducitur.
 Archani huius indicium est et Crater Liberi Patris ille sidereus
 in regione quae inter Cancrum est et Leonem locatus, ebrie-
 tatem illic primum descensuris animis evenire silva influente
 significans: unde et comes ebrietatis oblivio illic animis incipit
 iam latenter obrepere.

159.

Servius ad Aen. VI 667: Theologus fuit iste (Musaeus)
 post Orpheum et sunt variae de hoc opiniones: nam eum
 alii Lini filium, alii Orphei volunt, cuius eum constat fuisse
 discipulum: nam ad ipsum primum carmen scripsit, quod
 appellatur Crater.

160. 161. 162.

Joannes Diaconus ad Hes. Theog. 950: Ὅτι δὲ καλῶς
 ἡμεῖς ἐξελαβόμεθα τὸν μὲν Ἀρην εἰς τὸν πόλεμον — — — καὶ
 ἄλλα ἄλλως, μαρτυρεῖ καὶ ἐν τῷ μικροτέρῳ Κρατῆρι ὁ Ὀρφεὺς
 τάδε λέγων.

¹⁾ „Nomen carminis Crateres e Platonis Psychogonia sumptum videtur
 et ab illa duplici temperatione, quarum in una deus omnem animum uni-
 versae naturae permiscuit, ex altera residua parte mentes delibavit humanas.
 Hunc δεύτερον κρατῆρα vocat Themistius Or. XXVI. 338 cf. VI. 77. D.
 multisque verbis obumbrat magis quam explanat Proculus in Tim. V 314.
 nescio quid de Orpheo mussitans p. 316.“ Lobeck I p. 736.

²⁾ „Quae sine dubio ad quendam Theogoniae locum spectant. Sed in
 nostro carmine cocetum quoddam symbolicae interpretationis propositum esse
 manifestum faciunt versus residui.“ Lobeck I p. 376.

Ἐρμῆς δ' ἑρμηνεύς τῶν πάντων ἄγγελός ἐστι,
 Νύμφαι ἕδωρ, πῖρ Ἑχαιστος, σῖτος Δημήτηρ.
 ἢ δὲ Θάλασσα Ποσειδάων μέγας ἦδ' Ἑνοσίχθων.
 καὶ πόλεμος μὲν Ἄρης, εἰρήνη δ' ἐστὶ Ἀφροδίτη.
 οἶνος, τὸν φιλέουσι θεοὶ θνητοὶ τ' ἄνθρωποι,
 ὃν τε βροτοῖς εἶρεν λυπῶν κηλήτορα πασῶν
 ταυρογενῆς Διόνυσος, ἐφροσύνην πόρε θνητοῖς
 ἡδίστην, πάσῃσι τ' ἐν εἰλαπίνῃσι πάρεστι.
 καὶ Θέμις, ἥ περ ἅπασι θεμιστεύει τὰ δίκαια,
 Ἥλιος, ὃν καλέουσιν Ἀπόλλωνα κλυτότοξον,
 Φοῖβον ἐκηβελήτην, μάντιν πάντων ἐκάεργον,
 ἱητῆρα νόσων Ἀσκληπιόν, ἐν τάδε πάντα.

5

10

“Ὅτι δὲ καὶ ἐκ τῆς Μνημοσύνης αἱ Μοῦσαι γεννῶνται, καὶ
 ὅτι ὁ Ζεὺς καὶ αἰθέρ λέγεται, ἄκουε τοῦ εἰρημένου Ὀρφέως·

Ζεὺς δὲ τε πάντων ἐστὶ θεὸς πάντων τε κεραστής,
 πνεύμασι συρίζων καὶ φωναῖς ἡερομίτοις.

ἢ γὰρ οὐχὶ δῆλός ἐστι τὸν αἰθέρα καλῶν οὕτω·

Οὕτως ἁρμονίη Μουσῶν, ταῖς τ' ὄργανα πάντα
 Μνημοσύνη πάντων πρῶτον πόρει, οὐκ ἀνεγάνθη,
 ἀλλὰ χρόνος λήθῃ κατεχρίσατο καὶ κατέχευσε.

νῦν δὲ τέχνηι τε λόγοι τε νόμοι θ' ὅσα τ' ἔργα τέτυκται
 πάντα διὰ μνήμην διασφίζεται ἀνθρώποισιν.

5

163.

Olympiod. ad Plat. Philebum ed. Stallb. p. 267: “Ὅτι εἰσὶ
 μνημαὶ τοσαῖδε· πρώτη μὲν ἢ κατὰ αἴσθησιν· τηρεῖ γὰρ
 πως καὶ ἢ αἴσθησις· δευτέρα δὲ ἢ κατὰ φαντασίαν· τρίτη ἢ
 κατὰ δόξαν· εἴτα ἢ κατὰ διάνοιαν· εἴτα ἢ κατὰ νοῦν ἐν τοῖς
 νοεροῖς ἐν τοῖς θείοις· εἴτα ἢ θεὸς αὐτή, ἀφ' ἧς πᾶσα ἡ ιδιότης
 ἐπιγίγνεται, εἴτε ἢ παρὰ τῷ Ὀρφεῖ Μνημῷ¹⁾, εἴτε καὶ ἄλλη τις
 οὕσα τυγχάνει.

Fr. 160, 8 ἐν] ἐπ' Flachii editio.

Fr. 161, 2 καὶ φωναῖς Abel] φωναῖσί τε. — ἡερομ. Hermann] ἁερομ.

Fr. 162, 1 οὕτως Mullach] ταυτὸ καλ. — ἁρμονίη Hermann] ἁρμονία.
 — ταῖς τ' Hermann] τὰ τε. — οὐκ Mullach] οὐτ'.

¹⁾ Sic Hermannii codex pro μνήμη.

164.

Joannes Diaconus ad Hes. Theog. v. 617: Ὁ Ζεὺς τοῦ Διὸς κλίνεται, δηλοῦμένον πάντως ἡμῖν, ὡς οὗτός τε ζωὴ ἐστι καὶ δι' αὐτοῦ ζῶσι τὰ ζῶντα καὶ τὰ ὄντα ἀπλῶς δι' αὐτοῦ τὸ εἶναι εἴληχεν. ἄκουε γὰρ τοῦ Ὀρφέως ἐν τῷ λεγομένῳ Κρατῆρι τάδε σοι λέγοντος·

Ἔστιν δὴ πάντων ἀρχὴ Ζεὺς· ζῆν γὰρ ἔδωκε
ζῶά τ' ἐγέννησεν· καὶ Ζῆν' αὐτὸν καλέουσι,
καὶ Δία τ' ἡδ', ὅτι διὰ τοῦτον ἅπαντα τέτνται·
εἷς δὲ πατὴρ οὗτος πάντων, θηρῶν τε βροτῶν τε.

Cf. Proclus in Plat. Crat. (Platonem secutus Crat. p. 396 AB) p. 56: Τὸ μὲν Δία τὴν δι' οὗ αἰτίαν δηλοῖ — — τὸ δὲ Ζῆνα τὴν ζωογονίαν.

165.

Diod. Sic. I 12, 4: Τὴν δὲ γῆν ὥσπερ ἀγγεῖόν τι τῶν φρυμένων ὑπολαμβάνοντας μητέρα προσαγορεῦσαι (φασί). καὶ τοὺς Ἑλλήνας δὲ ταύτην παραπλησίως Δήμητρα καλεῖν, βραχὺ μετατεθείσης διὰ τὸν χρόνον τῆς λέξεως· τὸ γὰρ παλαιὸν ὀνομάζεσθαι γῆν μητέρα, καθάπερ καὶ τὸν Ὀρφέα προσμαρτυρεῖν λέγοντα·

Γῆ μήτηρ πάντων, Δήμητηρ πλουτοδότειρα.

Cf. Diod. Sic. III 62, 7: Καθόλου γὰρ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ποιητῶν καὶ μυθογράφων τὴν Δήμητρα γῆν μητέρα προσαγορεῦσθαι.

166.

Diod. Sic. III 62, 8: Σύμφωνα δὲ τούτοις (scil. Cererem terram, Bacchum vinum, eius occisores agricolas esse) εἶναι τά τε δηλούμενα διὰ τῶν Ὀρφικῶν ποιημάτων καὶ τὰ παρεισαγόμενα κατὰ τὰς τελετάς, περὶ ὧν οὐ θέμις τοῖς ἀμνήτοις ἱστορεῖν τὰ κατὰ μέρος.

167.

Macrobius Sat. I 18, 12: Orpheus quoque Solem volens intellegi ait inter cetera:

Fr. 164, 1 ἔστιν δὲ τῶν ἀπάντων codd. — ζῆν Struve] Ζεύς.

Τήνων αἰθέρα διὸν ἀκίνητον πρὶν ἐόντα,
 ἔξανέφηρε θεοῖς δῶρον κάλλιστον ἰδέσθαι,
 ὃν δὴ νῦν καλέουσι Φάνητά τε καὶ Διόνυσον
 Εὐβουλῆά τ' ἄνακτα καὶ Ἀναύγην ἀρίδην.
 ἄλλοι δ' ἄλλο καλοῦσιν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων. 5
 πρῶτος δ' ἐς γὰρ ἦλθε, Διώνυσος δ' ἐπεκλήθη,
 οὐνεκα δινεῖται κατ' ἀπείρονα μακρὸν Ὀλύμπον.
 ἀλλαχθεῖς δ' ὄνομα ἔσχε προσωρυμίας πρὸς ἕναστον
 παντοδαπὰς κατὰ καιρὸν ἀμειβομένοιο χρόνιοι.

Φάνητα dixit Solem ἀπὸ τοῦ φωτὸς καὶ φανεροῦ, id est
 a lumine atque inluminatione, quia cunctis visitur cuncta
 conspiciens. Διώνυσος, ut ipse vates ait, ἀπὸ τοῦ δινεῖσθαι καὶ
 περιγέρεσθαι, id est quod circumferatur in ambitum.

168.

Diocl. Sic. I 11, 3: Εὐμολπος μὲν ἐν τοῖς Βακχικοῖς ἔπεσιν
 γησιν Ἀστροφαῇ Διόνυσον ἐν ἀκτίνεσσι πύρρον. Ὀρ-
 φεὺς δέ·

Τοῦνεκά μιν καλέουσι Φάνητά τε καὶ Διόνυσον.

169.

Macrobius Sat. I 18, 17: Idem versus Orpheici [cf. fragm.
 167] Εὐβουλῆα vocantes boni consilii hunc deum (Liberum)
 praestitem monstrant. Nam si conceptu mentis consilia na-
 scuntur, mundi autem mentem solem esse opinantur auctores,
 a quo in homines manat intellegendi principium, merito boni
 consilii solem antistitem crediderunt. Solem Liberum esse mani-
 feste pronuntiat Orpheus hoc versu:

Ἥλιος, ὃν Διόνυσον ἐπίκλησιν καλέουσιν.

Et is quidem versus absolutior, ille vero eiusdem vatis
 operosior: Εἷς Ζεὺς, εἷς Αἰδης, εἷς Ἥλιος, εἷς Διώνυσος [cf.
 fragm. 7].

XII. ΟΡΚΟΙ.¹⁾

170.

Iustinus Cohort. c. 15: Καὶ ἐν τοῖς Ὀρκοῖς δὲ οὕτως·

Οὐρανὸν ὀρκίζω σε, Θεοῦ μεγάλου σοφὸν ἔργον,
 ἀνδρὴν ὀρκίζω σε πατρός, τὴν φθέγγατο πρῶτον,
 ἡνίκα κόσμον ἅπαντα ἑαῖς στηρίζατο βουλαῖς.

τί βούλεται τὸ λέγειν αὐτὸν ἀνδρὴν ὀρκίζω σε πατρός, τὴν φθέγγατο πρῶτον; ἀνδρὴν ἐνταῦθα τὸν τοῦ Θεοῦ ὀνομάζει λόγον, δι' οὗ οὐρανὸς καὶ γῆ καὶ ἡ πᾶσα ἐγένετο κτίσις, ὡς διδάσκουσιν ἡμᾶς αἱ θεαὶ τῶν ἁγίων ἀνδρῶν προφητεῖαι, αἷς ἐν μέρει καὶ αὐτὸς ἐν τῇ Αἰγύπτῳ προσσχὼν ἔγνω ὅτι τῷ λόγῳ τοῦ Θεοῦ πᾶσα ἐγένετο κτίσις· διὸ καὶ μετὰ τὸ φῆσαι· ἀνδρὴν ὀρκίζω σε πατρός, τὴν φθέγγατο πρῶτον, παρ' αὐτὰ συνάπτει λέγων· ἡνίκα κόσμον ἅπαντα ἑαῖς στηρίζατο βουλαῖς. ἐνταῦθα τὸν λόγον ἀνδρὴν διὰ τὸ ποιητικὸν ὀνομάζει μέτρον. ὅτι δὲ τοῦθ' οὕτως ἔχει, δῆλον ἀπὸ τοῦ μικροῦ πρόσθεν, τοῦ μέτρου συγχωροῦντος αὐτῷ λόγον αὐτὸν ὀνομάζειν· — ἔφη γάρ· εἰς δὲ λόγον θεῖον βλέψας τούτῳ προσέδρευε. Cf. Cedrenus Histor. Compend. I p. 37: Οὕτως εἰπὼν ὁ Ἑρμῆς ἡΐστατο· ὀρκίζω σε, οὐρανοῦ μεγάλου ἐργάτα, ὀρκίζω σε, φωνὴ πατρός, ἣν ἐφθέγγατο πρώτην τὸν μονογενῆ λόγον αὐτοῦ, ἵλεως ἔσο. τῶν φωνῶν τούτων καὶ ὁ ἱερός Κύριλλος ἐμνήσθη εἰπὼν ὅτι καὶ ὁ τρισμέγιστος Ἑρμῆς τριάδα ὡμολόγει.

171.

Theo Smyrnaeus, Expos. rerum mathemat. ad legendum Platonem utilium p. 105: Ἡ δὲ ὀγδοάς, ἥτις ἐστὶ πρῶτος κύβος, συντίθεται ἔκ τε μονάδος καὶ ἐπτάδος. ἔνιοι δὲ φασιν ὁππῶ τοὺς πάντων κρατοῦντας εἶναι θεούς, ὡς καὶ ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς Ὀρκοῖς ἐστὶν εὐρεῖν·

¹⁾ Cf. Lobeck p. 744: „Neque admonitione opus videtur Orphicos versus a Theone recitados iuramento Pythagorico Ναὶ μὰ τὸν ἀμετέρεα aliquatenus similes, sed ab exorcismo Iustiniano plane diversos esse, utrumque autem locum non inter carmina Orphei, sed inter carminum particulas referri debere.“

Ναὶ μὲν ἀθανάτων γεννήτορας αἰὲν ἔόντων,
πῦρ καὶ ὕδωρ, γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἡδὲ σελήνην
ἡέλιόν τε Φανῇ τε μέγαν καὶ νύκτα μέλαιναν.

ἐν δὲ Αἰγυπτιακῇ στήλῃ φησὶν Εὐάνδρος εὐρίσκεισθαι γραφὴν βασιλέως Κρόνου καὶ βασιλίσσης Πέας. Cf. Zenobius V 78: Εὐάνδρος ἔφη ὁτιὸς τοὺς πάντων εἶναι κρατοῦντας θεοὺς, πῦρ, ὕδωρ, γῆν, οὐρανόν, σελήνην, Μίθραν, νύκτα (cf. Porphyrius de antro nymph. 24: Δημιουργὸς ὢν ὁ Μίθρας. Proclus in Plat. Tim. II 93 E: Ὁ μάλιστα παρ' αὐτῷ δημιουργὸς ὁ Φάνης ἐστίν).

VIII. ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ, ΒΟΤΑΝΩΝ, ΦΑΡΜΑΚΩΝ.

172.

Apuleius Apol. 30: At tu piscium insimulator longe diversa instrumenta magis attribuis, non frontibus teneris detergenda, sed dorsis squalentibus excindenda, nec fundo revellenda, sed profundo extrahenda, nec falcibus metenda, sed hamis inuncanda. Postremo in maleficio ille venenum nominat, tu pulmentum, ille herbas et surculos, tu squamas et ossa, ille pratum decerpit, tu fluctum scrutaris. Memorassem tibi etiam Theocriti paria et alia Homeri et Orphei plurima, et ex comoediis et tragoediis Graecis et ex historiis multa repetissem.

173.

Alexander Trallianus medicamentum epilepticorum commendat I 15 (I p. 565 ed. Puschmann): ἐκ τῶν παρακειμένων ἐν τοῖς Στράτωνος, λέγει δὲ Ὀρφείως εἶναι.

174.

Galenus de Antid. II 7. 909 B. T. XIII: Ἐκτίθεσθαι δὲ τὰς τούτων (τῶν θανασίμων) σενασίας μοχθηρόν μοι δοκεῖ, καίπερ πολλῶν ἐπιχειρησάντων ταῖς τοιούτων συγγραφαῖς, ὧν ἐστιν

Ὀρφεὺς ὁ ἐπικληθεὶς θεολόγος καὶ Ὡρος ὁ Μενδήσιος ὁ νεώτερος καὶ Ἡμιόδωρος ὁ Ἀθηναῖος τραγωδιῶν ποιητὴς καὶ Ἀρατος καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν τοιούτων συγγραφεῖς. τούτους μὲν οἶν ἂν τις θαυμάσειεν ἐμμέτρως ἐπιχειρήσαντας ταῖς περὶ τούτων σκευασίαις, μέμψαιτο δ' ἂν εὐλόγως διὰ τὰ πράγματα.

175.

Plinius Nat. Hist. XXVIII 34: Sic et sagittas corpori educatas, si terram non attigerint, subiectas cubantibus amatorium esse Orpheus et Archelaus scribunt, quin et comitiales morbos sanari cibo e carne ferae occisae eodem ferro quo homo interfectus sit.

176.

Plinius Nat. Hist. XXVIII 43: Sanguine ipsius hominis ex quacumque parte emisso efficacissime anguinam inlini tradunt Orpheus et Archelaus, item ora comitali morbo conlapsorum: exurgere enim protinus.

177.

Plinius in indice libri XXVIII ex „Orpheo qui ἰδιοφυνῆ scripsit“, et „Archelao, qui item“ se nonnulla hausisse profitetur de medicinis ex animalibus.

178.

Plinius Nat. Hist. XXV 12: Primus autem omnium, quos memoria novit, Orpheus de herbis curiosius aliqua prodidit, post eum Musaeus et Hesiodus polium herbam in quantum mirati sint diximus, Orpheus et Hesiodus suffitiones commendavere. Homerus et alias nominatim herbas celebrat, quas suis locis dicemus. Ab eo Pythagoras clarus sapientia primus volumen de effectu earum composuit.

179.

Plinius Nat. Hist. XX 32: Orpheus amatorium inesse staphylino dixit, fortassis quoniam venerem stimulari hoc cibo certum est.

180.

Aëtius I 6, f. 10^b, v. 12 sqq. ed. Venetae: Ὁρφεὺς δὲ φησι· δίδου τοῖς αἵμοπτοῖζοις τοῦ χυλοῦ τῆς ἐλελισφάκου κοκκία β' μετὰ μέλιτος. Γο. α. νῆστις πιεῖν· καὶ εὐθέως σταθήσεται, τοῖς δὲ φθισικοῖς, φησὶν, κατασκέαζε καταπότια οὕτως· καρδοστάχυος < β', ζιγγιβέρεως < β', σπέρματος ἐλελισφάκου πεφωσμένον, κεκομμένον καὶ σεσησμένον < ιδ', πεπέρεως < ιβ'. ἀναλάμβανε τῷ χυλῷ καὶ ποίει καταπότια καὶ δίδου < α' πρῶι καὶ νήστει καὶ εἰς κοίτην ὁμοίως καὶ ἐπιπροχείτω ὕδατος καθαροῦ.

181.

Aëtius I 10, f. 12^b, v. 2 sqq. ed. Venetae: Ὁρφεὺς δὲ φησιν, ὅτι ὁ χυλὸς αὐτῆς (τῆς καλαμίνθης) σὺν ἴσῳ ῥοδίῳ μετὰ ψιμνθίου λειωθεὶς ὡς γλοιοῦ ἔχει πάχος καὶ ἐπιχρῳόμενος τὰ πυρρίζαντα θεραπεύει.

XIV. ΣΦΑΙΡΑ.

182.

Schol. Ven. ad Hom. Il. XVIII. 570: Ἡ τε καλουμένη σφαῖρα ποιήμᾳ ἐστὶν εἰς τὸν Αἶνον, ἀναφέρεται δὲ εἰς Ὁρφέα. Cf. Eustathius ad. h. l. p. 1163: Αἶνος δὲ εἶδος ὠδῆς κατὰ Ἀρίσταρχον ἢ ὕμνον, ὡς καὶ ὁ παιὰν καὶ ὁ διθύραμβος. ὠνόμασται δὲ Αἶνος τὸ τοιοῦτον ὠδικὸν εἶδος ἢ ὡς μετὰ λίνου ἦτοι χορδῆς ἀδόμενος ἢ ἀπὸ τινος Αἶνον, ἀνδρὸς ἥρωος· φασὶ γὰρ οἱ παλαιοὶ ποιημάτιόν τι ἐπὶ τῷ Αἶνῳ εἶναι, ὃ σφαῖρα μὲν καλεῖται, εἰς Ὁρφέα δὲ ἀναφέρεται.

XV. ΣΩΤΗΡΙΑ.¹⁾

183.

Proclus in Plat. Tim. I 36 E: *Διὸ καὶ παρὰ τῷ Ὁρφεῖ τὰ καθάρσια κομίζειν ὁ Ζεὺς ἀπὸ τῆς Κρήτης παρακελεύεται· τὴν γὰρ Κρήτην ἀντὶ τοῦ νοητοῦ τάττειν εἰώθασιν οἱ θεολόγοι.*

XVI. ΤΕΛΕΤΑΙ.

1. Διονύσου ἀφανισμός.²⁾

Cf. Nonnus Dionys. VI 155 sqq.:

Παρθένη Περσεφόνηα, σὺ δ' οὐ γάμον εὗρες ἀλύξαι, 155
ἀλλὰ δρακοντείοισιν ἐννυφεύθης ἡμεναίοις,
Ζεὺς ὅτε πουλὲλίκτος ἀμειβομένοιο προσώπου
νυμφίος ἡμερόεντι δράκων κυκλούμενος ὄλκῳ
εἰς μυχὸν ὄρφναίοιο διέστιχε παρθενεῶνος,
σείων δαυλὰ γένεια· παρισταμένων δὲ θυρέτρῳ 160
εὔνασεν ἰσοτύπων πεφορημένος ὄμμα δρακόντων

— — — — —
καὶ γαμίαις γενέσσει δέμας λιχιάζετο κούρης
μείλιχος. αἰθερίων δὲ δρακοντείων ἡμεναίων 164
Περσεφόνης γονέεντι τόκῳ κυμαίνετο γαστήρ, 163
Ζαχρέα γειναμένη κερόεν βρέφος, ὃς Διὸς ἔδρης 165
μοῦνος ἐπουρανίης ἐπεβήσατο, χειρὶ δὲ βαιῇ
ἄστροπὴν ἐλέλιξε· νεηγενέος δὲ φορῆος

¹⁾ Cf. Lobeck I p. 383: „Hesychius Σωτήρια interpretatur σῶστρα, quod utroque nomine donaria et sacrificia dicuntur. — Quaeritur, an non similis fuerit Empedoclis Καθαρμοῖς neque tam corporum quam animorum medicinam et remedia, quibus a vitiis consanescant, tradiderit carminis auctor.“

²⁾ Cf. Suidas: *Τελεταί· ὁμοίως δὲ φασὶ καὶ ταύτας Ὀνομακρίτον.* Pausanias VIII 37, 5: *Παρὰ δὲ Ὀμήρου Ὀνομάκριτος παραλαβὼν τῶν Τιτάνων τὸ ὄνομα Διονύσῳ τε συνέθηκεν ὄργια καὶ εἶναι τοὺς Τιτᾶνας τῷ Διονύσῳ τῶν παθημάτων ἐποίησεν αὐτουργούς.* Diod. Sic. V 75, 4: *Τοῦτον δὲ τὸν θεὸν (Zagreum) γεγονέναι φασὶν ἐκ Διὸς καὶ Περσεφόνης κατὰ τὴν Κρήτην, ὃν Ὁρφεὺς κατὰ τὰς τελετὰς παρέδωκε διασπώμενον ἐπὶ τῶν Τιτάνων.*

νηπιάχοις παλάμῃσιν ἐλαφροῖζοντο κεραινοί.
 οὐδὲ Διὸς θρόνον εἶχεν ἐπὶ χρόνον· ἀλλὰ ἔ γούψω
 κερδαλέῃ χρυσθέντες ἐπὶ κλοπα κύνλα προσώπου 170
 δαίμονος ἀστόργοιο χόλῳ βαρυμήνιος Ἕρως
 Ταρταρίῃ Τιτῆρες ἐδηλήσαντο μαχαίρῃ
 ἀντιτύπῳ νόθον εἶδος ὀπιπεύοντα κατόπτρῳ.
 ἔνθα διχαζομένων μελέων Τιτῆρι σιδήρῳ
 τέρμα βίου Διόνυσος ἔχων παλινάγρετον ἀρχὴν 175
 ἄλλοφυνῆς μορφοῦτο πολυσπερὲς εἶδος ἀμείβων,
 πῇ μὲν ἄτε Κρονίδης δόλιος νέος αἰγίδα σείων,
 πῇ δὲ γέρων βαρύγονος ἄτε Κρόνος ὄμβρον ἰάλλων·
 ἄλλοτε ποικιλόμορφον ἔην βρέφος, ἄλλοτε κοῖρῳ
 εἷζελος οἰστρηθέντι, νέον δὲ οἱ ἄνθος λούλων 180
 ἀχροκελαινώοντα κατέγραψε κύνλα προσώπου·
 πῇ δὲ χόλῳ δασπλῆτι λέων μιμηλὸς ἰάλλων
 φριζαλέον βρύχημα σεσηρότι μαίνεται λαιμῷ,
 ὀρθώσας πτερινῇσι κατάσκιον αἰχένα χαίταις,
 ἀμφελελιζομένης λασιότριχος ὑψόθι νώτου 185
 αὐτομάτῃ μάστιγι περιστίζων δέμας οὐρῆς·
 εἶτα λεοντείοιο λιπὼν ἴνδαλμα προσώπου
 ὑψηλόφῳ χρεμετισμὸν ὁμοῖον ἔβρεμεν ἱππῳ
 ἄξει, γαῖρον ὀδόντα μετοχλίζοντι χαλινῷ,
 καὶ πολὺν λεύκαινε περιτρίβων γένυν ἀφροῖ· 190
 ἄλλοτε ῥοιζήεντα χέων συριγμὸν ὑπήνης
 ἀμφιλαφῆς φολίδεσσι δράκων ἐλέλιζτο κεραστής,
 γλῶσσαν ἔχων προβλήτα κερηνότος ἀνθερεῶνος,
 καὶ βλοσυρῷ Τιτῆρος ἐπεσιόρτησε καρήνῳ
 ὄρμον ἐχιδνήεντα περίπλοκον αὐχένι δήσας· 195
 καὶ δέμας ἐρπησιτῆρος ἀειδίνητον ξάσας
 τίγρις ἔην στίξας δέμας αἰόλον· ἄλλοτε ταύρῳ
 ἰσοφυνῆς, στομάτων δὲ νόθον μυκηθμὸν ἰάλλων
 θηγαλέῃ Τιτῆρας ἀνεστειγέλιξε κεραίῃ.
 καὶ ψυχῆς προμάχιζεν, ὥς ξηλήμονι λαιμῷ 200
 τρηγαλέον μύκημα δι' ἥρος ἔβρεμεν Ἕρῳ
 μητρονὴ βαρύμηνης, ἰσόφθογγοι δὲ θεαίνῃ

αἰθέριον κελάδημα πύλαι κανάχιζον Ὀλύμπου·
καὶ θρασὺς ὤκλασε ταῦρος· ἀμοιβαίῃ δὲ φρονῆες
ταυροφυῇ Διόνυσον ἐμιστύλλοντο μαχαίρῃ. 205

Ζεὺς δὲ πατὴρ, προτέρωιο δαΐζομένου Διονύσου,
γινώσκων σκιόεντα τύπον δολίοιο κατόπτρου
μητέρα Τιτήνων ἐλάσας ποινήτορι πυρσῷ
Ζαγρέος εὐκεράοιο κατεκλήμισσε φρονῆας

Ταρταρίῳ πυλεῶνι· καὶ αἰδομένων ἀπὸ δένδρων
θερμὰ βαρυνομένης ἐμαραίνεται βόστρυχα γαίης. 210

ἀντολίην δ' ἔφλεξε, καὶ αἰθαλόεντι βελέμνῳ
καίετο Βάκτριον οὐδας ἑώιον, ἀγχιπόροις δὲ
κύμασιν Ἀσσυρίοισιν ἐδαίετο Κάσπιον ὕδωρ
Ἰνδῶοί τε τένοντες, Ἐρυθραίοιο δὲ κόλπου 215

ἐν πυρὶ κυμαίνοντος Ἄραψ θερμαίνεται νηρεὺς·
καὶ δύσιν ἀντικέλευθον ἑῷ πρήμιξε κεραυνῷ
Ζεὺς πυρόεις φιλότεκνος, ὑπὸ Ζεφύροιο δὲ ταρσῷ
ἡμιδαῆς σέλας ὑγρὸν ἀπέπτυνεν ἐσπερίς ἄλμη

Ἀρχιτῶοί τε τένοντες, ὁμοφλεγέος δὲ καὶ αὐτῆς
πηγνυμένης πάφλαζε Βορῆα νῶτα θαλάσσης· 220

καὶ Νοτίου φλογέσσαν ὑπὸ κλίσιν αἰγοκερῆος
θερμοτέρῳ σπινθῆρι μεσημβρινὸς ἔξεν ἀγκών.
καὶ διεροῖς βλεφάροις ποταμῆα δάκρυα λείβων
Ὠκεανὸς λιτάνευε χέων ἱκετήσιον ὕδωρ. 225

Ζεὺς δὲ χόλον πρήντε, μαραινομένην δὲ κεραυνῷ
γαῖαν ἰδὼν ἐλείαιρε, καὶ ἥθελεν ὕδατι νίψαι
λύματα τεφρήνεντα καὶ ἔμπυρον ἔλκος ἀρούρης.
καὶ τότε γαῖαν ἅπασαν ἐπέκλυσεν ἑτίος Ζεὺς . . .

Nonnus Dionys. X 293 sqq.:

Νηπιάχῳ μὲν εἶπεν ἐμὴ τροφὸς εἰσέτι Πείῃ,
ὥς στεροπτήν Ζαγρῆι πόρες, προτέρῳ Διονύσῳ
εἰσέτι παππάζοντι τήν πυρόεσσαν ἀκωκὴν
καὶ βροντῆς κελάδημα καὶ ἡερίου χύσιν ὄμβρου,
καὶ πέλε δεύτερος ἄλλος ἔτι βρέφος ἑτίος Ζεὺς.

Nonnus Dionys. XXIV 44 sqq.:

Ἄλλον ἐγὼ (Hydaspes ait) Λιόνυσσον ἐμοῖς γαῖδρ' ἰνα λειροῖς
 ὀπλοτέρου Βρομίοιο φερώνυμον, εὔτε Κρονίων
 Ζαγρέα παιδοκόμοισιν ἐμαῖς παρελάτθετο Νύμφαις.
 καὶ σὺ φέρεις Ζαγρῆος ὄλον δέμας· ἀλλὰ σὺ κείνη
 δὸς χάριν ὀψιτέλεστον, ὅθεν πέλες· ἀρχηγόνου γὰρ
 ἐκ κραδίης ἀνέτελλες ἀειδομένου Λιονύσου.

184.

Proclus in Plat. Polit. p. 353: Καὶ τοῦ Θραλὸς θεολόγου
 μετὰ τῶν πολλῶν τῆς Σελήνης ὀνομάτων καὶ τὴν Βένδιν εἰς
 τὴν Θεὸν (Περσεφόνην) ἀναπέμποντος·

Πλουτώνη τε καὶ Εὐφροσύνη Βένδις τε κραταιή.

185.

Proclus in Plat. Tim. II 139 B: Καὶ γὰρ ὁ θεολόγος
 τὴν Κόρην μονογένειαν εἶωθε προσαγορεύειν ὥς τῶν ἐργο-
 σμίων ἀπάντων ἡγεμονικῶς προῖσταμένην καὶ τῶν μονογενῶν
 ζῴων αἰτίαν· τὰς γὰρ μὴ μονογενεῖς ἢ μετ' αὐτὴν ἰφίστησι θεός,
 ἀλόγους οὕσας· μονογενῇ δ' οὖν καλεῖ καὶ ἐκείνος διὰ ταῦτα
 τὴν Κόρην, καίτοι καὶ ἄλλην θεότητα παραγαγὼν ἀπὸ τῶν
 αὐτῶν αἰτίων τῇ Κόρῃ.

186.

Proclus in Plat. Crat. p. 90: Ὅθεν καὶ ὁ θεολόγος τοὺς
 μὲν ἄκρονς (Iovem et Plutonem) μετὰ τῆς Κόρης φησὶ τὰ τε
 πρῶτα καὶ τὰ ἔσχατα δημιουργεῖν, τὸν δὲ μέσον καὶ ἄνευ
 ἐκείνης ἀπὸ τοῦ σφειτέρου κλήρου τὴν γεννητικὴν αἰτίαν συντά-
 ξαντα· διὸ καὶ φασὶ τὴν Κόρην ὑπὸ μὲν τοῦ Διὸς βιάζεσθαι,
 ὑπὸ δὲ τοῦ Πλούτωνος ἀρπάζεσθαι.

187.

Proclus Plat. Theol. VI 11. 371: Λιττῆς δὲ οὔσης τῆς
 Κοριζῆς τάξεως καὶ τῆς μὲν ὑπὲρ τὸν κόσμον προφαινομένης,
 ὅθι δὴ καὶ συντάσσεται τῷ Διὶ καὶ μετ' ἐκείνου τὸν ἕνα
 δημιουργὸν ἰφίστησι τῶν μεριστῶν (Dionysum)· τῆς δὲ ἐν τῷ
 κόσμῳ δειτέρας, ἣ δὴ καὶ ὑπὸ τοῦ Πλούτωνος ἀρπάζεσθαι

λέγεται καὶ ψυχοῦν τὰ ἔσχατα τοῦ παντός, ὧν ὁ Πλούτων ἐπετρόπενεν, ἀμφοτέρως ὁ Πλάτων ἡμῖν τελέως ἐξέφηνε, τοτὲ μὲν τῇ Δήμητρι τὴν Κόρην συνάπτων τοτὲ δὲ τῷ Πλούτωνι καὶ σύζυγον αὐτὴν ἀποφαίνων τοῦδε τοῦ Θεοῦ.

188.

Clemens Alex. Strom. VI p. 266: Εὐροις δ' ἂν καὶ Ὅμηρον, τὸν μέγαν ποιητὴν, ἐκεῖνα τὰ ἔπη

Οἷον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθιγλὲς ἐλαίης καὶ τὰ ἐξῆς¹⁾ κατὰ λέξιν μετενηνοχότα παρ' Ὀρφέως ἐκ τοῦ Διονύσου ἀφανισμοῦ· ἐν τε τῇ Θεογονίᾳ ἐπὶ τοῦ Κρόνου Ὀρφεῖ πεποιήται ...

189.

Tzetztes Exeg. in Hom. Il. p. 26:

Ἔκτον ἔτος, τὸ μὲν οὔτις ἐπεφράσατ' οὐδ' ἐνόησεν.

190.

Proclus in Plat. Crat. p. 59: Καὶ ὁ Διόνυσος τελευταῖος Θεῶν βασιλεὺς παρὰ τοῦ Διός· ὁ γὰρ πατὴρ ἰδρύει τε αὐτὸν ἐν τῷ βασιλείῳ Θρόνῳ καὶ ἐγχειρίζει τὸ σκῆπτρον καὶ βασιλέα ποιεῖ τῶν ἐγκοσμίων ἀπάντων Θεῶν·

Κλῦτε Θεοί, τόνδ' ἔμμιν ἐγὼ βασιλῆα τίθημι, λέγει πρὸς τοὺς νέους Θεοὺς ὁ Ζεὺς.

191.

Proclus in Plat. Tim. V 334 D: Τὸν γὰρ Διόνυσον οἱ Θεολόγοι ταύτῃ τῇ προσηγορίᾳ (νέος Θεός) κεκλήκασιν, ὁ δὲ ἐστὶ πάσης τῆς δευτέρας δημιουργίας μονάς· ὁ γὰρ Ζεὺς βασιλέα τίθησιν αὐτὸν ἀπάντων τῶν ἐγκοσμίων Θεῶν καὶ πρωτίστας αὐτῷ νέμει τιμὰς

¹⁾ Sunt vero hi (Il. XVII. 54—56):

χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὅθ' ἄλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ,
καλόν, τηλεθάον, τὸ δὲ τε πνοιᾶ δονέουσι
παντοίων ἀνέμων, καὶ τε βρῦει ἀνθεῖ λευκῶ.

Fr. 189,1 ἐπεφράσατ' Mullach] ἐπέφρασεν.

Καίπερ ἔοντι νέω καὶ νηπίῳ εἰλαπινασιγῇ.

Cf. Proclus in Plat. Parmen. I p. 91: Καὶ γὰρ αὐτὸν τὸν Δία καὶ τὸν Διόνυσον παῖδας καὶ νέους ἢ θεολογία καλεῖ· καίπερ ὄντε νέω, φησὶν Ὁρφεύς. Proclus in Plat. Tim. V 313 B Ἐν τοῖς νέοις ἄρα θεοῖς καὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς δημιουργίαν τῶν θνητῶν καὶ τὴν τῆς παλιγγενεσίας αἰτίαν ὁ δημιουργὸς ἐνέθηκεν, ὥσπερ ἀπάντων τῶν ἐγκοσμίων ἐν τῇ μονάδι τῶν νέων θεῶν, ἣν καὶ αὐτὴν νέον θεὸν προσηγόρευσεν Ὁρφεύς.

192.

Proclus in Plat. Tim. V 336 A: Ὁ γὰρ εἶπε περὶ τῆς μονάδος τῶν νέων θεῶν ὁ Ὁρφεύς·

Κραῖνε μὲν οἷν Ζεὺς πάντα πατήρ, Βάκχος δ' ἐπέκραινε, τοῦτο καὶ περὶ τῶν νέων θεῶν ῥητέον, ὅτι δὴ τὴν δημιουργίαν ἐπιτελοῦσι τοῦ πατρός, ἣν ἐκεῖνος αὐτῷ τῷ νοεῖν ὑπέστησεν.

193.

Proclus in Plat. Alcib. p. 83: Ὁρφεὺς ἐφίστησι τῷ βασιλεῖ Διονύσῳ τὴν μονάδα τὴν Ἀπολλωνιακὴν ἀποτρέπουσαν αὐτὸν τῆς εἰς τὸ Τιταρικὸν πληθὺς προόδου καὶ τῆς ἐξαναστάσεως τοῦ βασιλείου θρόνου καὶ φρουροῦσαν αὐτὸν ἄχραντον ἐν τῇ ἐνώσει.

194.

Proclus Theol. Plat. V 35, 322: Τίς γὰρ οὐκ οἶδε τῶν καὶ σμικρὰ τῆς Ἑλληνικῆς θεοσοφίας ἀκηροῦτων ἐν τε ταῖς ἀρεαῖς αὐτῶν τελεταῖς καὶ ταῖς ἄλλαις περὶ τῶν θεῶν πραγματείαις τὴν τῶν Κουρήτων τάξιν παρ' αὐτοῖς διαφερόντως ὑμνουμένην ὡς τῆς ἀχράντου προεσιῶσαν ιδιότητος τῆς θεᾶς ἡγεμονεύσαν καὶ τὴν φρουρὰν τῶν ὅλων εἰς αὐτὴν ἀναδησαμένην; αὐτοὶ γοῦν οἱ θεοὶ τὴν Πέαν λέγονται φρουρεῖν καὶ τὸν τῶν ὅλων δημιουργόν, καὶ μέχρι τῶν αἰτίων τῆς μεριστῆς ζωογονίας τε καὶ δημιουργίας προϊόντες τὴν τε Κόρην ἐν ἐκείνοις καὶ τὸν Διόνυσον ἐξηρημένους τῶν δευτέρων φυλάττειν, ὥσπερ ἐνταῦθα τὰς τῆς ὅλης ζωῆς ζωογονίας καὶ τῆς παντελοῦς δημιουργίας πρωτοουργούς

ἀνέχουσι μοιράδας. ταύτην δὴ οὖν τὴν Κουρητικὴν ἰάξιν οὐ μόνον Ὁρφεὺς καὶ οἱ πρὸ τοῦ Πλάτωνος ἔγνωσαν θεολόγοι καὶ γρόντες ἐθρήσκεισαν...

195.

Proclus in Plat. Tim. III 163 F: Πάλαι δὲ καὶ τοῖς θεολόγοις τὸ ἔσοπτρον ἐπιτηδείοιτος παρείληπται σύμβολον πρὸς τὴν νοερὰν ἀποπλήρωσιν τοῦ παντός· διὸ καὶ τὸν Ἑφαιστον ἔσοπτρόν φασι ποιῆσαι τῷ Διονύσῳ, εἰς δ' ἐμβλέψας ὁ θεὸς καὶ εἰδῶλον αὐτοῦ θεασάμενος προῆλθεν εἰς ὅλην τὴν μεριστὴν δημιουργίαν.

196.

Clemens Alex. Cohort. p. 5: Τὰ γὰρ Διονύσου μυστήρια τέλεον ἀπάνθρωπα, ὃν εἰσέτι παῖδα ὄντα, ἐνόπλιον κινήσει περιχορευόντων Κουρήτων, δέλω δὲ ὑποδύντων Τιτάνων, ἀπατήσαντες παιδαριώδεσιν ἀθύρμασιν, οἷτοι δὴ οἱ Τιτᾶνες διέσπασαν, ἔτι νηπίαχον ὄντα, ὥς ὁ τῆς τελετῆς ποιητὴς Ὁρφεὺς φησιν ὁ Θράξιος·

Κῶνος καὶ ῥόμβος καὶ παίγνια καμπεσίγνια
μῆλ' ἀ τε χρύσεα καλὰ παρ' Ἑσπερίδων ληνυγῶνων.

καὶ τῆσδε ὑμῖν τῆς τελετῆς τὰ ἀχρεῖα σύμβολα οὐκ ἀχρεῖον εἰς κατάνγνωσιν παραθέσθαι· ἀστράγαλος, σφαῖρα, στρόβιλος, μῆλα, ῥόμβος, ἔσοπτρον, πόζος. Cf. Arnobius adv. nationes V 19: Sed et illa desistimus Bacchanalia altera praedicare, in quibus arcana et tacenda res proditur insinuaturque sacratis, ut occupatus puerilibus ludicris distractus ab Titanis Liber sit, ut ab isdem membratim sectus atque in ollulas coniectus ut coqueretur, quemadmodum Iuppiter suavitate odoris inlectus, invocatus advolarit ad prandium conpertaque re gravi grassatores obruerit fulmine atque in imas Tartari praecipitaverit sedes. Cuius rei testimonium argumentumque fortunae suis prodidit in carminibus Thracius talos, speculum, turbines, volubiles rotulas et teretis pilas et virginibus aurea sumpta ab Hesperidibus mala.

197.

Proclus in Plat. Tim. V 291 B: Αὐτὸς δὲ ὁ μέγιστος Κρόνος οὐχὶ καὶ πρὸ τοῦ Διὸς τέτακται καὶ μετὰ τὴν Δίον βασιλείαν μετὰ τῶν ἄλλων Τιτάνων τὴν Διονυσιακὴν μερίζων δημιουργίαν;

198. 199.

Proclus in Plat. Tim. III 184 D: Ἀλλὰ τὰ μὲν ἄλλα δημιουργήματα αὐτοῦ πάντα μεμερίσθαι φησὶν ὑπὸ τῶν διαιρετικῶν Θεῶν, μόνην δὲ τὴν καρδίαν ἀμέριστον εἶναι προνοίᾳ τῆς Ἀθηνᾶς. ἐπειδὴ γὰρ ὑφίστησι μὲν καὶ νοῦς καὶ ψυχὰς καὶ σώματα, ἀλλὰ ψυχαὶ μὲν καὶ σώματα δέχονται πολλὴν τὴν πρὸς ἑαυτὰ διαίρεσιν καὶ τὸν μερισμόν, νοῦς δὲ ἥνωμένος μένει καὶ ἀδιαίρετος ἐν ἐνὶ τὰ πάντα ὧν καὶ μιᾷ νοήσει τὰ ὅλα τὰ νοητὰ περιέχων, μόνην τὴν νοερὰν οὐσίαν καὶ τὸν νοερὸν ἀριθμὸν ἀπολελεῖσθαι φησὶν ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς σεσωσμένον. μόνην γὰρ καρδίην νοερὴν λεῖπον,¹⁾ φησὶν, ἀντικρὺς νοερὰν αὐτὴν προσαγορεύων. εἰ τοίνυν ἡ ἀμέριστος καρδία νοερὰ ἐστι, νοῦς ἂν εἴη δηλαδὴ καὶ νοερὸς ἀριθμὸς, οὐ μέντοι πᾶς νοῦς, ἀλλ' ὁ ἐγκόσμιος· οὗτος γάρ ἐστιν ἡ καρδία ἡ ἀμέριστος, ἐπειδὴ καὶ τοῖτοι δημιουργὸς ἦν ὁ μεριζόμενος Θεός. τὸν μὲν δὴ νοῦν ἀμέριστον οὐσίαν τοῦ Διονύσου καλεῖ, τὸ δὲ γόνιμον αὐτοῦ τὴν μεριστὴν αὐτὴν περὶ τὸ σῶμα ζωὴν φυσικὴν οὖσαν καὶ σπερμάτων οἰστικὴν, ἣν καὶ τὴν Ἀρτεμίν φησι τῆς πάσης προεστῶσαν τῆς ἐν τῇ φύσει γεννήσεως καὶ μαιετομένην τοὺς φυσικοὺς λόγους ἄνωθεν διατείνειν ἄχρι τῶν ὑποχθονίων, δυναμοῦσαν αὐτῆς τὴν γόνιμον δύναιμιν, τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ Θεοῦ σῶμα πᾶν, τὴν ψυχικὴν οὐσίαν, εἰς ἑπτὰ καὶ τοῦτο διηρημένον.

Ἑπτὰ δὲ πάντα μέλη κούρου διεμοιρήσαντο, φησὶν ὁ Θεολόγος περὶ τῶν Τιτάνων· καθάπερ καὶ ὁ Τίμαιος εἰς ἑπτὰ διαιρεῖ μοῖρας αὐτήν. καὶ τάχα ἂν τὸ διὰ παντὸς τοῦ κόσμου τεταμένην εἶναι τὴν ψυχὴν τοῦ Τιτανικοῦ μερισμοῦ τοὺς Ὀρφικοὺς ἀναμνησχοί, δι' ὃν οὐ μόνον ἡ ψυχὴ περικαλύπτει

¹⁾ Veram lectionem μόνην γὰρ νοερὴν καρδίην λῖπον fuisse putat Lobeck.

τὸ πᾶν, ἀλλὰ καὶ τέταται δι' αὐτοῦ παντός. εἰκότως οὖν καὶ ὁ Πλάτων ἀμέριστον οὐσίαν ἀπεκάλεσε τὴν προσεχῶς ὑπὲρ ψυχὴν καὶ ὡς συντόμως εἰπεῖν τὸν μεθεκτὸν ὑπὸ ψυχῆς τοῦν, τοῖς Ὀρφικοῖς ἐπόμενος μύθοις καὶ ὅσον ἐξηγητῆς τῶν ἐν ἀπορρητοῖς λεγομένων εἶναι βουλόμενος.

200.

Clemens Alex. Cohort. p. 5: Ἀθηνᾶ μὲν οὖν τὴν καρδίαν τοῦ Διονύσου ὑφελομένη Παλλὰς ἐκ τοῦ πάλλειν τὴν καρδίαν προσηγορεύθη· οἱ δὲ Τιτᾶνες, οἱ καὶ διασπάσαντες αὐτόν, λέβητά τινα τρίποδι ἐπιθέντες καὶ τοῦ Διονύσου ἐμβάλλοντες τὰ μέλη καθήψουν πρότερον· ἔπειτα ὀβελίσκοις περιπιέραντες ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο.¹⁾ Ζεὺς δὲ ὕστερον ἐπιφανείς, εἰ θεὸς ἦν, τάχα πον τῆς κνίσσης τῶν ὀπτωμένων κρεῶν μεταλαβών, ἧς δὴ τὸ γέρας λαχεῖν ὁμολογοῦσιν ὑμῶν οἱ θεοί, κεραννῷ τοῖς Τιτᾶνας αἰκίζεται καὶ τὰ μέλη τοῦ Διονύσου Ἀπόλλωνι τῷ παιδὶ παρακατατίθεται θάψαι. ὁ δέ, οὐ γὰρ ἡπείθησε Διί, εἰς τὸν Παρνασσὸν φέρων κατατίθεται διεσπασμένον τοῦτον τὸν νεκρόν. Cf. Firmicus Maternus de errore profan. relig. c. 6: Liber itaque Iovis fuit filius, regis scilicet Cretici. Hic cum fuisset adultera matre progenitus, nutriebatur aput patrem studiosius quam decebat. Uxor Iovis, cui Iunoni fuit nomen, novercalis animi furore commota ad necem infantis omnifarias parabat insidias. Proficiscens peregre pater, quia indignationes tacitas sciebat uxoris, ne quid ab irata muliere dolo fieret, idoneis, sicut sibi videbatur, custodibus tutelam credidit filii. Tunc Iuno opportunum insidiarum nacta tempus et ex hoc fortius inflammata, quia proficiscens pater et sellam regni puero tradiderat et sceptrum, custodes primum regalibus praemiis muneribusque corruptit, deinde satellites suos, qui Titanes vocabantur, in interioribus regiae locat partibus et crepundiis ac speculo affabre facto animos ita pueriles

¹⁾ ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο legitur etiam II. B. 426.

inlexit, ut desertis regiis sedibus ad insidiarum locum puerilis animi desiderio duceretur. Illic interceptus trucidatur et ut nullum posset necis inveniri vestigium, articulatim membra concisa satellitum sibi dividit turba. Tunc ut huic facinori aliud facinus adderetur, quia vehementer tyranni crudelitas timebatur, decocta variis generibus pueri membra consumunt, ut humani cadaveris inauditis usque in illum diem epulis vescerentur. Cor divisum sibi soror servat, cui Minerva fuit nomen, quae et ipsa sceleris fuit particeps, et ut manifestum delationis esset indicium et ut haberet unde furentis patris impetum mitigaret, reverso Iovi filia ordinem facinoris exponit. Tunc pater funesta calamitate cladis et acerbi luctus atrocitate commotus Titanas quidem vario genere excruciatos necat nec praetermissum est in ultione filii aut tormentum aliquod aut poena, sed per omnia poenarum genera bacchatus necem qualiscumque filii vindicavit, affectu quidem patris sed tyrannica potestate. Tunc, quia diutius pater ferre lugentis animi tormenta non poterat et quia dolor ex orbitate veniens nullis solaciis mitigabatur, imaginem eius ex gypso plastico opere perfecit et cor pueri, ex quo facinus fuerat sorore deferente detectum, in ea parte plastae conlocat, qua pectoris fuerant liniamenta formata. Post haec pro tumultu extruit templum et paedagogum pueri constituit sacerdotem; huic Silenus fuit nomen. Cretenses, ut furentis tyranni saevitiam mitigarent, festos funeris dies statuunt et annum sacrum trieterica consecratione componunt, omnia per ordinem facientes, quae puer moriens aut fecit aut passus est. Vivum laniant dentibus taurum, crudeles epulas annuis commemorationibus excitantes et per secreta silvarum clamoribus dissonis eiulantes fingunt animi furentis insaniam, ut illud facinus non per fraudem factum sed per insaniam crederetur. Praefertur cista, in qua cor soror absconderat; tibiarum cantu et cymbalorum tinnitu crepundia quibus puer deceptus fuerat mentiuntur. Sic in honorem tyranni a serviente plebe deus factus est qui habere non potuit sepulturam.

201.

Proclus in Plat. Crat. p. 112: "Οτι δὲ πολλὴ τῆς Ἀρτεμίδος καὶ ἡ πρὸς τὴν ἐγκόσμιον Ἐκάτην ἔνωσις καὶ ἡ πρὸς τὴν Κόρην, φανερόν τοις καὶ ὀλίγα τῷ Ὀρφεῖ παραβεβληκόσιν· ἐξ ὧν δῆλον, ὅτι καὶ ἡ Αἰτιὴ περιέχεται ἐν τῇ Δήμητρει τῇ καὶ τὴν Κόρην συνυποστησάσῃ τῷ Διὶ καὶ τὴν ἐγκόσμιον Ἐκάτην, ἐπεὶ καὶ τὴν Ἀρτεμιν Ἐκάτην Ὀρφεὺς κέκληκεν·

Ἡ δ' ἄρα δι' Ἐκάτη παιδὸς μέλε' αὖθι λιποῦσα

Αἰτοῦς εὐπλοκάμοιο κόρη προσεβήσατ' Ὀλυμπον.

ὥστ' οὐδὲν θαυμαστόν, εἰ καὶ τὴν ἐν τῇ Κόρῃ Ἀρτεμιν Ἐκάτην ἐν ἄλλοις κέκληκαμεν. Cf. Proclus in Plat. Crat. p. 100: Προσαγορεύεται δὲ καὶ Κόρη διὰ τὴν καθαρότητα τῆς οὐσίας καὶ τὴν ἄφρατον ἐν ταῖς ἀπογεννήσεσιν ὑπεροχὴν· ἔχει δὲ πρῶτην τε καὶ μέσην καὶ τελευταίαν ἡγεμονίαν· καὶ κατὰ μὲν τὴν ἀκρότητα ἑαυτῆς Ἀρτεμις καλεῖται παρ' Ὀρφεῖ, κατὰ δὲ τὸ μέσον κέντρον Περσεφόνη, κατὰ δὲ τὸ πέρας τῆς διακοσμήσεως Ἀθηνᾶ. Proclus in Plat. Crat. p. 111: Καὶ μάλιστα τῶν τριῶν (sc. Ἀρτέμιδος ἰδιοιγνίων) ἡ πρώτη (sc. ἡ ἄφρατος) ἐφαρμόζει τῇ τῆς Θεοῦ προόδῳ, καθ' ἣν ἐν τῇ ζυγογόνῳ τῶν ἀρχῶν τριάδι τὴν ὑπαρξιν ἔλαχεν εἴτε Ἑκατικὴ προσαγορευομένη Θεότης, ὥς οἱ Θεουργοὶ φασιν, εἴτε Ἀρτεμις, ὥς Ὀρφεὺς.

202. 203. 204.

Proclus in Plat. Crat. p. 114: "Οτι τὸν δεσπότην ἡμῶν Διόνυσον οἱ θεολόγοι πολλάκις καὶ ἀπὸ τῶν τελευτάτων αὐτοῦ δώρων Οἶνον καλοῦσιν, οἷον Ὀρφεὺς·

Οἶνον δ' ἀντὶ μιῆς τριπλῆν μετὰ ῥίζαν ἔθεντο.
καὶ πάλιν·

Οἶνον πάντα μέλη κόσμῳ λάβε καὶ μοι ἔνεικε.
καὶ αὖθις·

Οἶνον ἀγαιομένην κόρυϊ Διός.

Cf. Proclus in Plat. Tim. III 200 D: Καὶ γὰρ ἐν ἐκείνοις ὁ συνάγων καὶ ἐνίζων τὰ μερισθέντα τοῦ Διονύσου μέλη κατὰ τὴν βούλησιν τοῦ πατρὸς οὗτός ἐστιν ὁ Θεός (Ἀπόλλων).

205.

Proclus in Plat. Tim. I 53 C: Καὶ γὰρ οἱ θεολόγοι μετὰ τὸν τοῦ Διονέσου διασπασμόν, ὡς δηλοῖ τὴν ἐκ τῆς ἀμερίστου δημιουργίας μεριστὴν προόδον εἰς πᾶν, ἐπὶ τοῦ Διὸς τοῖς μὲν ἄλλοις Τιτᾶσιν ἄλλας λήξεις διακεκληρωσθαι φασί, τὸν δὲ Ἀτλαντα ἐν τοῖς πρὸς ἑσπέραν τόποις ἰδρῦσθαι, ἀνέχοντα τὸν οὐρανόν·

Ἀτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ἐπ' ἀνάγκης
πεύρασιν ἐν γαίῃς.¹⁾

Cf. Proclus in Plat. Tim. I 58: Ἀναμνήσαντες ἡμᾶς αὐτοὺς τῶν παρὰ τῷ Ὀρφεῖ λεγομένων πρὸς τῷ πέρατι τῆς δημιουργίας καταταρταρώσεων. Proclus in Plat. Polit. p. 375: Τὸν πρὸς ἑῷ πόλεμον καὶ τὰς καλουμένας παρὰ τοῖς Ὀρφικοῖς καταταρταρώσεις. Proclus in Plat. Tim. I 53 F: Εἴτε οὖν Ὀρφικῶς ἐθέλοις ἀντιτάττειν τὰ Ὀλύμπια γένη καὶ Τιτανικά καὶ κρατοῦντα τὰ ἕτερα τῶν ἑτέρων ὑμνεῖν.

206.

Proclus in Plat. Tim. V 313 B: Τελευτᾷ δὲ καλῶς ἡ δημιουργία τῶν νέων θεῶν κατὰ τὴν τοῦ πατρὸς βοίλῃσιν εἰς τὴν παλιγγενεσίαν. — ἐν τοῖς νέοις ἄρα θεοῖς καὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς δημιουργίαν τῶν θνητῶν καὶ τὴν τῆς παλιγγενεσίας αἰτίαν ὁ δημιουργὸς ἐνέθῃεν ὥσπερ ἀπάντων τῶν ἐγχοσμίων ἐν τῇ μονάδι τῶν νέων θεῶν, ἦν καὶ αὐτὴν νέον θεὸν προσηγόρευσεν Ὀρφεύς. — Τιτανικὰς (δυνάμεις) δὲ διὰ τοῦ θνητὰ καὶ ἐπίκληρα παράγειν, Διονυσιακὰς δὲ διὰ τῆς παλιγγενεσίας. Cf. Proclus Hymnus in Minervam v. 11 sqq.:

Ἡ κραδίην ἐσάωσας ἀμιστίλλετον ἄνακτος
αἰθέρος ἐν γυάλοισι, μεριζομένοι ποτὲ Βάκχου
Τιτῶν ὑπὸ χερσὶ· πόρες δὲ ἐ πατρὶ φέρονσα,
ὅσρα νέος βουλῇσιν ἐπ' ἀρχήτοισι τοκῆς
ἐκ Σεμέλης περὶ κόσμον ἀνηβήσῃ Διόνυσος.

Macrobius in Somnium Scipionis I 12: Sed altissima et purissima pars eius (ἐλῆς), qua vel sustentantur divina vel con-

¹⁾ Hi versus leguntur etiam apud Hesiodum Theog. 517, 518.

stant, nectar vocatur et creditur esse potus deorum, inferior vero atque turbidior potus animarum. Et hoc est quod veteres Lethaeum fluvium vocaverunt. Ipsum autem Liberum patrem Orphaici *νοῦν ἑλικὸν* suspicantur intellegi, qui ab illo individuo natus in singulos ipse dividitur. Ideo in illorum sacris traditur Titanio furore in membra discerptus et frustis sepultis rursus unus et integer emersisse, quia *νοῦς*, quem diximus mentem vocari, ex individuo praeibendo se dividendum et rursus ex diviso ad individuum revertendo et mundi inplet officia et naturae suae archana non deserit. — Mythogr. Vatic. III 12 p. 246 ed. Bode: Habet fabula Gigantes Bacchum inebriatum invenisse et discerpto eo per membra frusta sepelisse et eum paullo post vivum et integrum resurrexisse. Quod figmentum discipuli Orphei interpretati leguntur, nihil aliud Bacchum quam animam mundi intellegendum asserentes; quae, ut ferunt philosophi, quamvis quasi membratim per mundi corpora dividatur, semper tamen se redintegrare videtur, corporibus emergens et se formans, dum semper una eademque perseverans nullam simplicitatis suae patitur sectionem. Hanc etiam fabulam in sacris eius repraesentasse leguntur.

207.

Proclus in Plat. Tim. II 124 C D: Ἡ μὲν γὰρ Ἰππα τοῦ παντὸς οὐσα ψυχὴ καὶ οὕτω κεκλημένη παρὰ τῷ θεολόγῳ λίκνον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς θεμένη καὶ δράκοντι αὐτὸ περιστέψασα τὸ καρδιαῖον, ὑποδέχεται Διόνυσον. — Ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ μηροῦ τοῦ Διὸς πρόεισιν εἰς αὐτὴν (ἣν γὰρ ἐκεῖ συνηνωμένος) καὶ προσελθὼν καὶ μεθεκτὸς αὐτῇ γενόμενος ἐπὶ τὸ νοητὸν αὐτὴν ἀνάγει καὶ τὴν ἑαυτῆς πηγὴν· ἐπείγεται γὰρ πρὸς τὴν μητέρα τῶν θεῶν καὶ τὴν Ἰδην, ἀφ' ἧς πᾶσα τῶν ψυχῶν ἡ σειρά. διὸ καὶ συλλαμβάνεσθαι ἡ Ἰππα λέγεται τίκτοντι τῷ Διί. ὥς γὰρ εἴρηται πρότερον, νοῦν ἄνευ ψυχῆς ἀδύνατον παραγενέσθαι τῇ. τοῦτο δὲ ὁμοιον τῷ παρ' Ὀρφεῖ.

Γλυκερὸν δὲ τέκος Διὸς ἐξελαλεῖτο.

τοῦτο δὲ ἣν ὁ κοσμικὸς νοῦς Δίος ὢν κατὰ τὸν ἐν τῷ Διὶ μέιναντα προσελθών.

Cf. Proclus in Plat. Tim. III 208 D: "Εδει τὴν ψυχὴν νοῦ μετέχουσαν Διονυσιακοῦ καί, ὡς Ὀρφεὺς φησιν, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρουσαν τὸν θεὸν διηρῆσθαι κατ' ἐκείνον. Et p. 171 F: Τῆς γὰρ τοῦ παντός ψυχῆς ἐχούσης μὲν τι καὶ ὑπερχόσιμον καὶ ἐξηρημένον τοῦ παντός, καθὰ συνῆπται πρὸς τὸν νοῦν, ὃ δὴ κεφαλὴν αὐτῆς ὃ τε Πλάτων ἐν τῷ Φαίδρῳ καὶ Ὀρφεὺς ἐν τοῖς περὶ Ἰνπας λόγοις προσωνόμασεν ...

208.

Olympiod. ad Plat. Phaedon. c. 32 ed. Fischer: 'Ο Διόνυσος λίσσεώς ἐστιν αἴτιος, διὸ καὶ Λυσσεὺς ὁ θεός, καὶ Ὀρφεὺς φησιν·

Ἄνθρωποι δὲ τεληέσσας ἐκατόμβας
πέμψουσιν πάσῃσιν ἐν ὥραις ἀμφιέτεσσιν
ὄργιά τ' ἐκτελέσουσι λύσιν προγόνων ἀθεμίστων
μαιόμενοι· σὺ δὲ τοῖσιν ἔχων κράτος, οὓς κ' ἐθέλῃσθαι
λύσεις ἔκ τε πόνων χαλεπῶν καὶ ἀπείρονος οἴστρου.

Cf. Servius ad Verg. Georg. I 166: Mystica autem vannus Iacchi ideo ait, quod Liberi Patris sacra ad purgationem animae pertinebant et sic homines eius mysteriis purgabantur. sicut vannis frumenta purgantur. Hinc est quod dicitur Osiridis membra a Typhone dilaniata Isis cribro superposuisse. Nam idem est Liber Pater, in cuius mysteriis vannus est, quia, ut diximus, animas purgat. Unde et Liber ab eo quod liberat dictus, quem Orpheus a Gigantibus dicit esse discerptum.

2. Κόρης ἀρπαγή. ¹⁾

209.

Iustinus Cohort. c. 17: 'Ο δὲ ποιητῆς Ὀμηρος τῇ τῆς ποιήσεως ἀποχρώμενος ἐξουσία καὶ τὴν ἐν ἀρχῇ τῆς πολυθεότητος Ὀρφέως ζηλώσας δόξαν μυθωδῶς μὲν πλειόνων θεῶν μέμνηται, ἵνα μὴ δόξη τῆς Ὀρφέως ἀπάδειν ποιήσεως, ἣν οὕτως

• Fr. 208, 3 τ' Lobeck addidit.

¹⁾ Carmen de raptu Proserpinae initio sexti a. Chr. n. saeculo assignavit Ric. Foerster, Der Raub und die Rückkehr der Persephone p. 79. Titulum Marmor Parium supra ad Κατάβασιν εἰς Ἅιδου commemoratum suppeditavit.

ζηλωσαι προύθετο, ὡς καὶ διὰ τοῦ πρώτου τῆς ποιήσεως ἔπους τὴν πρὸς αὐτὸν σημῆναι σχέσιν. τοῦ γὰρ Ὁρφέως

Μῆνιν ἄειδε, θεά, Διμήτερος ἀγλαοκάρπου
ἐν ἀρχῇ τῆς ποιήσεως εἰρηκότος, αὐτὸς Μῆνιν ἄειδε, θεά,
Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος γέγραπεν, ἐλόμενος, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ἐν
ἀρχῇ καὶ τοῦ κατὰ τὴν ποίησιν ἐκπεσεῖν μέτρου, ἵνα μὴ δόξη
τοῦ τῶν θεῶν ὀνόματος μὴ μεμνησθαι πρώτον.

210.

Proclus Theol. Plat. VI 13, 382: Ἀνάλογον δὴ τοῖς ἐκεῖ Κορυβαίνουσιν (qui Iovem custodierunt) ἢ τῶν Κορυβάντων (τάξις) προβαίνουσα σὺν τῇ Κόρῃ καὶ φρουροῦσα πανταχόθεν αὐτήν, ὡς φησιν ἡ Θεολογία, διὸ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔλαχον ταύτην. Cf. Proclus Theol. Plat. VI 11, 371: Καὶ γὰρ ἡ τῶν Θεολόγων φήμη, τῶν τὰς ἀγιωτάτας ἡμῖν ἐν Ἑλευσῖνι τελετὰς παραδεδωκότων, ἄνω μὲν αὐτήν ἐν τοῖς μητρὸς οἴκοις μένειν φησὶν, οὗς ἡ μήτηρ αὕτη κατεσκεύασεν ἐν ἀβάτοις ἐξηρημένους τοῦ παντός· κάτω δὲ μετὰ Πλούτωνος τῶν χθονίων ἐπάρχειν καὶ τοὺς τῆς γῆς μυχοὺς ἐπιτροπεύειν καὶ ζωὴν ἐπορέγειν τοῖς ἐσχάτοις τοῦ παντός καὶ ψυχῆς μεταδιδόναι τοῖς παρ' ἑαυτῶν ἀψύχοις καὶ νεκροῖς. Cf. Proclus in Plat. Crat. p. 62: Τῆς Κορυβτικῆς δεῖσθαι φρουρᾶς, ὥσπερ τὴν Ῥέαν καὶ τὸν Δία καὶ τὴν Κόρην.

211.

Tzetzes Exeg. in Hom. II. p. 26:

Ἴστον ἐποικομένην ἀτελῇ πόρον ἀνθεμόεντα.

Cf. Proclus in Plat. Tim. V 307 D: Καὶ διὰ ταῦτα ἄρα Ὁρφεὺς τὴν τῶν μεριστῶν ζωοποιὸν αἰτίαν ἄνω μένουσαν καὶ ἰφαίνουσαν τὸν διάκοσμον τῶν οὐρανίων νύμφην τε εἶναί φησιν ὡς ἄχραντον καὶ ταῦτα τῷ Διὶ συναφθεῖσαν καὶ μένειν ἐν οἰκείοις ἡθεσι· προσελθοῦσαν δὲ ἀπὸ τῶν ἑαυτῆς οἴκων ἀτελεῖς τε καταλείπειν τοὺς ἰστοὺς καὶ ἀρπάζεσθαι καὶ ἀναρπασθεῖσαν γαμεῖσθαι καὶ γαμηθεῖσαν γεννᾶν, ἵνα ψυχώσῃ καὶ τὰ ἐπείσασκον ἔχοντα ζωῇ. τὸ γὰρ ἀτελές, οἶμαι, τῶν ἰστιῶν ἐνδείκνυται

κακῆϊτο τὸ μέχρι τῶν αἰδίων ἑφών ἀτελές εἶναι τὸ πᾶν διὸ καὶ ὁ Πλάτων παρακελεύεσθαι γησι τὸν ἕνα δημιουργὸν τοῖς πολλοῖς προσυφαίνειν τὰ θνητὰ τοῖς ἀθανάτοις, ἀναμνησζων πως ἡμᾶς, ὅτι τῆς τοῦ παντὸς ὑφαντικῆς ζωῆς τελείωσίς ἐστιν ἢ προσθήκη τῶν θνητῶν, καὶ τῆς Ὀρφικῆς Θεομυθίας καὶ τῶν ἀτελῶν ἰστῶν ἐξηγητικὰς ἐννοίας παρεχόμενος. Porphyrius De antro nympharum XIV 15: Οὕτω καὶ παρὰ τῷ Ὀρφεῖ ἡ Κόρη, ἣπερ ἐστὶ παντὸς τοῦ σπειρομένου ἔφορος, ἰστοιργοῦσα παραδέδοται. Proclus in Plat. Crat. p. 24: Καὶ γὰρ αὕτη (ἡ Κόρη) καὶ πᾶς αὐτῆς ὁ χορὸς ἄνω μενούσης ὑφαίνειν λέγονται τὸν διάκοσμον τῆς ζωῆς. Syrianus in Aristot. Metaphys. p. 850 b: Ὅτι μέντοι τὰς ἀνάλογον καὶ ἐν θεοῖς ἐστὶν ἐπινοεῖν δηλοῦσι καὶ οἱ θεολόγοι Κύνλωπας καὶ Ἑχαιστον χαλκίας καὶ οἰκοδόμους οὐκ ὄκνοῦντες καλεῖν, οἷδὲ Ἀθηνᾶ καὶ Κόρη τὴν ὑφαντικὴν ἀποκλιροῦν.

212.

Schol. (Didymi?) ad Hes. Theog. v. 914: Ἠρπάσθαι τὴν Περσεφόνην γασὶν οἱ μὲν ἐκ Σικελίας, Βακχylίδης δὲ ἐκ Κρήτης, Ὀρφεὺς δὲ ἐκ τῶν περὶ τὸν Ὀκεανὸν τόπων, Φανόδημος δὲ ἀπὸ τῆς Ἀιτικῆς, Δημάδης δὲ ἐν νάπαις.

213.

Suidas s. v. Βάραθρον: Χάσμα τι γερατῶδες καὶ σχοτεινὸν ἐν τῇ Ἀιτικῇ, ἐν ᾧ τοὺς κακούργους ἔβαλλον. ἐν δὲ τῷ χάσματι τοῖσι ἐπὶ τῷ ὄγκῳ οἱ μὲν ἄνω οἱ δὲ κάτω. ἐνταῦθα τὸν Φρίγα τὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν ἐνέβαλον ὥς μεμνηνότες, ἐπειδὴ προέλεγεν, ὅτι ἔρχεται ἡ μήτηρ εἰς ἐπιζήτησιν τῆς Κόρης. ἡ δὲ θεὸς ὀργισθεῖσα ἀκαρπίαν ἔπεμψε τῇ χώρᾳ καὶ γρόντες τὴν αἰτίαν διὰ χρησιμοῦ τὸ μὲν χάσμα κατέχωσαν, τὴν δὲ θεὸν θυσίαις ἴλαον ἐποίησαν. Cf. Suidas s. v. Μητραγόρης: Ἐλθὼν τις εἰς τὴν Ἀιτικὴν, εὐμει τὰς γυναῖκας τῇ μητρὶ τῶν θεῶν, ὥς ἐκείνοι γασιν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀπέκτειναν αὐτὸν ἐμβαλόντες εἰς βάραθρον ἐπὶ κεφαλῇ. λοιμοῦ δὲ γενομένου ἔλαβον χρησιμὸν ἰλάσασθαι τὸν πεφορευμένον, καὶ διὰ τοῦτο ὠκοδόμησαν βουλευτήριον, ἐν ᾧ ἀνείλον τὸν μητραγόρην καὶ περιφράττοντες αὐτὸ

καθιέρωσαν τῇ μητρὶ τῶν θεῶν ἀνασιτήσαντες καὶ ἀνδριάντα τοῦ μητραγέριου. ἐχρῶντο δὲ τῷ μητρῷ ἀρχαίῳ καὶ νομοφυλακείῳ καταχώσαντες καὶ τὸ βάραθρον.

214.

Etym. Gud. p. 395: Μίνθη, ἣν τινες ἡδύοσμον καλοῦσιν· ἔστι δὲ καλάμινθος, ἄγριον ἡδύοσμον, ὅπερ λυπουμένη ἡ Δημήτηρ ἰδοῦσα ἐμίσησε καὶ ἄκαρπον ἐποίησεν. Ὅρφεύς·

Τὸ πρὶν ἐὼν μέγα δένδρον ἐπὶ χθονὶ καὶ φερέκαρπον.

215.

Clemens Alex. Cohort. p. 6: Ὅπου γε Ἀθηναίοις καὶ τῇ ἄλλῃ Ἑλλάδι (αἰδοῦμαι καὶ λέγειν αἰσχύνῃς ἔμπλεως) ἡ περὶ τὴν Δηὸ μυθολογία· ἀλωμένη γὰρ ἡ Δηὸ κατὰ ζήτησιν τῆς θυγατρὸς τῆς Κόρης περὶ τὴν Ἑλευσίνα — ἀποκλίνει καὶ φρέατι ἐπικαθίζει λυπουμένη. τοῦτο τοῖς μινυμένοις ἀπαγορεύεται εἰσέτι νῦν, ἵνα μὴ δοκοῖεν οἱ τετελεσμένοι μιμεῖσθαι τὴν ὀδυρομένην. ὥκουν δὲ τηρικᾶδε τὴν Ἑλευσίνα οἱ γηγενεῖς· ὀνόματα αὐτοῖς Βαυβὼ καὶ Δυσαύλης καὶ Τριπτόλεμος, ἔτι δὲ Εὐμόλπος τε καὶ Εὐβουλεύς. — καὶ δὴ (οὐ γὰρ ἀνήσω μὴ οὐχὶ εἰπεῖν) ξενίσασα ἡ Βαυβὼ τὴν Δηὸ ὀρέγει κνεῶνα αὐτῇ, τῆς δὲ ἀναινομένης λαβεῖν καὶ πιεῖν οὐκ ἐθελούσης (πενθήρης γὰρ ἦν) περιαλγῆς ἡ Βαυβὼ γενομένη, ὥς ὑπεροραθεῖσα δῆθεν, ἀνασιτέλλεται τὰ αἰδοῖα καὶ ἵποδεικνύει τῇ θεῷ. ἡ δὲ τέρεται τῇ ὕψει ἡ Δηὸ καὶ μόλις ποτὲ δέχεται τὸ ποτόν, ἡσθεῖσα τῷ θεάματι. ταῦτ' ἐστὶ τὰ κρύφια τῶν Ἀθηναίων μυστήρια· ταῦτά τοι καὶ Ὅρφεὺς ἀναγράφει. παραθήσομαι δέ σοι αὐτὰ τοῦ Ὀρφείου τὰ ἔπη, ἃ ἐκ τῆς μάστιγος τῆς ἀναισχυντίας τὸν μυστιαγωγόν·

Ὡς εἰποῖσα πέπλους ἀνεσύρατο, δεῖξε δὲ πάντα

Fr. 214, 1 φέρε καρπὸν codex.

Fragmentum 215 ut a Clemente et Eusebio exhibetur dedi. — V. 1 δεῖξε δ' ἄφαντον coni. Herwerden. — V. 2 οὐτι pro οὐδέ Hermann. — ἦεν Wakefieldius, παῖς νηπίαχος δὲ Paulus Leopardus et Herwerden, παιδῆμον ἄνθος Dan. Heinsius. — V. 3 χειρὰ θ' ἐγὼ Gesner, qui bene ὑπὸ κόλπους edidit, χειρὶ θ' ἐγὼ Heinsius, χεῖρ' ἰταμὴν Herwerden. — Βαυβῶ Heinsius. — V. 4 ἡπίη οὖν μείδησε Heinsius, ἡ δ' ἐπεὶ οὖν ἐνόησε Hermann. — ἡ δ' ἐπὶ τῷ μείδησε θεὰ γηθοῦς ἐνὶ θυμῷ Herwerden. — γήθησ' ἐνὶ Mullach.

σώματος οὐδὲ ἀρέσποντα τίπον· παῖς δ' ἦεν Ἰαχχός·
 χειρὶ τέ μιν δάπτασκε γελῶν Βαυβοῦς ὑπὸ νόλοις.
 ἦ δ' ἔπει οἷον μείδισε θεά, μείδισ' ἐνὶ θυμῷ,
 δέξατο δ' αἰόλον ἄγχιος, ἐν ᾧ χιτῶν ἐρέζετο.

Cf. Arnobius adv. nationes lib. V c. 26: Baubo — — accipit hospitio Cererem — — sitientis ardori oggerit potionem cinni; — — aversatur et respuit — — dea. — — vertit Baubo artes et quam serio non quibat allicere, ludibriorum statuit exhilarare miraculis: partem illam corporis. per quam secus femineum et subolem solet prodere et nomen solet acquirere generi, tum longiore ab incuria liberat, facit sumere habitum puriorem et in speciem levigari nondum duri atque hystriculi pusionis. Redit ad deam tristem et inter illa communia quibus moris est frangere ac temperare maerores reteggit se ipsam atque omnia illa pudoris loca revelatis monstrat inguinibus. Atque pubi adfigit oculos diva et inauditi specie solaminis pascitur: tum diffusior facta per risum aspernatam sumit atque ebibit potionem. et quod diu nequivit verecundia Baubonis exprimere propudiosi facinoris extorsit obscenitas. Calumniari nos improbe si quis forte hominum suspicatur, libros sumat Threicii vatis, quos antiquitatis memoratis esse divinae. et inveniet nos nihil neque callide fingere neque quo sint risui deum quaerere atque efficere sanctitates. Ipsos namque in medio ponemus versus, quos Calliopae filius ore edidit Graeco et cantando per saecula iuri publicavit humano:

Sic effata simul vestem contraxit ab imo
 obiecitque oculis formatas inguinibus res,
 quas cava succutiens Baubo manu, — nam puerilis
 olli voltus erat — plaudit, contrectat amice.
 tum dea defigens augusti luminis orbes,
 tristitias animi paulum mollita reponit;
 inde manu poculum sumit risuque sequenti
 perducit totum cyceonis laeta liquorem.

— 5. ἐμέμικτο perbene Herwerden.

Fr. 215, 3. Bacchi manu' pro Baubo manu fort. recte Auratus. —
 4. [olli Sabaeus] ollis.

Orph.

216.

Psellus apud Allatium De quorund. Graec. opinat. p. 139:
 'Ο Βαρουντζιζάριος προσεφθάρη τῷ βίῳ· ἔνεστι γάρ που τοῖς
 'Ορφικοῖς ἔπεσι Βαβὼ τις ὀνομαζομένη δαίμων νυκτερινή, ἐπι-
 μύχης τὸ σχῆμα καὶ σκιώδης τὴν ἕπαρξιν.

217.

Pausan. I 14, 3: ('Επη ᾗδεται) 'Ορφέως δὲ (οὐδὲ ταῦτα
 'Ορφέως, ἔμοι δοκεῖν, ὄντα) Εὐβουλεῖ καὶ Τριπτολέμῳ Διουκόλῳ
 πατέρα εἶναι, μνηύσαι δὲ σφισι περὶ τῆς παιδὸς δοθῆναι παρὰ
 τῆς Δήμητρος σπείραι τοὺς καρπούς.

218.

Proclus in Plat. Crat. p. 111. 112: 'Οθεν δὴ καὶ ἡ Κόρη
 κατὰ μὲν τὴν 'Αρτεμιν τὴν ἐν ἑαυτῇ καὶ τὴν 'Αθηνᾶν παρθένης
 λέγεται μένειν, κατὰ δὲ τὴν τῆς Περσεφόνης γόνιμον δύναμιν
 καὶ προσιέναι καὶ συνάπτεσθαι τῷ τρίτῳ δημοιοργῷ καὶ τί-
 πτειν, ὥς φησιν 'Ορφεὺς

Ἐννέα θυγατέρας γλαυκώπιδας ἀνθεσιουργούς.

Cf. Proclus in Plat. Crat. p. 100: Διὸ καὶ Περσεφόνη καλεῖται
 μάλιστα (ἡ Κόρη) τῷ Πλούτωνι συνοῦσα καὶ μετ' αὐτοῦ δια-
 κοσμοῦσα τὰ τελευταῖα τοῦ παντός, καὶ κατὰ μὲν τὰ ἄκρα
 παρθένης εἶναι λέγεται καὶ ἄχραντος μένειν, κατὰ δὲ τὸ μέσον
 ζεῖγνεσθαι τῷ Αἰδῇ καὶ συναπογενεῖν τὰς ἐν τοῖς ἑποχθονίοις
 Εὐμενίδας. Pseudo-Apuleius de orthogr. p. 132: Furiae — —
 filiae secundum Eudemum Acheruntis et Noctis fuerunt — —
 Orpheus Plutonis et Proserpinae.

219.

Schol. ad. Theocr. II 12: Τῇ Δήμητροι μυχθεῖς ὁ Ζεὺς
 τεκνοῖ Ἐλάτην διαφέρονσαν ἰσχύϊ καὶ μεγέθει, ἣν ὑπὸ γῆν
 πεμφθῆναι ὑπὸ τοῦ πατρὸς πρὸς Περσεφόνης ἀναξήτησιν.

3. *Περὶ Διὸς καὶ Ἑρας.*¹⁾

220.

Eustathius ad Dionys. Perieg. v. 1: Πάντως γὰρ Ὁκεανὸς ἀψόρροος ὁ εἰς ἑαυτὸν ὀρούων, ἥρουν ἐπαίων καὶ εἰς κίχλον σχῆμα περιαγόμενος καὶ οὕτως ἐναποκλείων ἑαυτῷ τὴν γῆν· καθὰ καὶ Ὅρσεϋς ἐν τῷ περὶ Διὸς καὶ Ἑρας γησιὶ λέγων·

Κίχλον τ' ἀκαμάτον καλλιρρόον Ὁκεανοῖο,
ὅς γαῖαν δίνησι πέριξ ἔχει ἀμφιελίζας.

Cf. Dio Chrysost. Or. 36, 453: Τοῦτον ἱεροῖσι παῖδες σοφῶν ἐν ἀρρήτοις τελεταῖς Ἑρας καὶ Διὸς εἰδαίμονα γάμον. Proclus in Plat. Tim. I 16 A: Ἐπεὶ καὶ τὸ τὴν αὐτὴν (sc. θεὰν) ἑτέροις ἢ τὸν αὐτὸν πλείοσι συζεύγνυσθαι, λάβοις ἂν ἐκ τῶν μυστικῶν λόγων καὶ τῶν ἐν ἀπορρήτοις λεγομένων ἱερῶν γάμων.

4. De migratione animarum.

221.

Plato Crat. p. 400 C: Καὶ γὰρ σῆμά τινες αὐτὸ (τὸ σῶμα) εἶναι τῆς ψυχῆς, ὡς τεθαμμένης ἐν τῷ νῦν παρόντι — — δοκοῦσι μέντοι μοι μάλιστα θέσθαι οἱ ἀμφὶ Ὅρσεᾶ τοῦτο τὸ ἔκτομα, ὡς δίκην διδούσης τῆς ψυχῆς, ὣν δὴ ἕνεκα δίδωσιν· τοῦτον δὲ περίβολον ἔχειν, ἵνα σώζῃται, δεσμοτηρίου εἰκόνα. Cf. Plato Phaed. p. 62 B: Ὁ μὲν οὖν ἐν ἀπορρήτοις λεγόμενος περὶ αὐτῶν λόγος, ὡς ἐν τινι φρουρᾷ ἐσμὲν οἱ ἄνθρωποι καὶ οἱ δεῖ δὴ ξαιτὸν ἐκ ταύτης λείναι οἷδ' ἀποδιδράσκειν, μέγας τέ τίς μοι φαίνεται καὶ οὐ ὀλίγιος διυδεῖν. Schol. ad. h. l. apud Bekkerum II 3 p. 379: Ἐντεῦθεν τὸ πρῶτον πρόβλημα τὸ μὴ δεῖν ἐξάγειν ἑαυτόν, οἷ ἐπιχείρημα μυθικὸν ἐξ Ὅρσεως ληφθέν. Proclus in Plat. Polit. p. 372: Μηλοῖ δὲ (ὁ Πλάτων)

¹⁾ Carmen fort. Διὸς καὶ Ἑρας γάμος vel Ἑρὸς γάμος inscriptum erat.

Fr. 221, 1 τ' Bernhardy addidit. — Alter scholiasta apud Bernhardy p. 281: Καὶ Ὅρσεϋς ἐν τῷ περὶ Διὸς καὶ Κόρης γησιὶ· κίχλον τ' ἄετταον (ἀετταον fort. recte se habet) καλλιρρόον Ὁκεανοῖο, γαῖαν δίνησιν περὶ νιν ἔχει ἀμφιέλισσε.

ἐν Φαίδωνι τὸν τε ἐν τοῖς ἀπορρήτοις λεγόμενον ὡς ἐν τινι φρουρᾷ ἐσμὲν σιγῇ τῇ προεπούσῃ σέβων καὶ τὰς τελετὰς μαρτυρόμενος τῶν διαφόρων λήξων τῆς ψυχῆς κεκαθαυμένης τε καὶ ἀκαθάρτου εἰς Ἄιδου ἀπιούσης καὶ τὰς τε σχίσαις αὐτῇ καὶ τὰς τριόδους ἀπὸ τῶν θνητῶν καὶ τῶν πατριζῶν θεσμῶν τελευτούμενος, ἃ δὲ τῆς συμβολικῆς ἅπαντα θεωρίας ἐστὶ μεστιά, καὶ τῶν παρὰ τοῖς ποιηταῖς θρηλλομένων ἀνόδων τε καὶ καθόδων τῶν τε Διονυσιακῶν συνθημάτων (παθημάτων?) καὶ τῶν Τιτανικῶν ἀμαρτημάτων λεγομένων καὶ τῶν ἐν Ἄιδου τριόδων καὶ τῆς πλάνης. Iamblichus Protrept. VIII 134: Οἱ τὰς τελετὰς λέγοντές φασι διδόναι τὴν ψυχὴν τιμωρίαν καὶ ζῆν ἡμᾶς ἐπὶ κολάσει μεγάλων ἀμαρτημάτων.

222. 223.

Proclus in Plat. Polit. p. 696 ed. Mai: Ταῦτα καὶ τῆς Ὀρμητικῆς ἡμᾶς ἐκδιδασκούσης . . . θνητῶν τοῦτων ζώων λέγει (ὁ Πλάτων) . . . ὅτι τοὺς βίους ἀμείβονται αἱ ψυχαὶ κατὰ μὲν τινὰς περιόδους καὶ εἰσδύνονται ἄλλαι ἐς ἄλλα σώματα.

Πολλάκις ἀνθρώπων καὶ νῆες ἐν μεγάροισιν
εὖχοσμοὶ τ' ἄλοχοι καὶ μητέρες ἡδὲ θύγατρες
γίνοντ' ἀλλήλων μεταμειβομένησι γενέθλαις.

ἐν γὰρ τοῦτοις τὴν ἀπ' ἀνθρωπίνων σωμάτων εἰς ἀνθρώπινα μετοίχησιν αὐτῶν παραδίδωσιν.

Ἐπειθ' ὅτι καὶ εἰς τὰ ἄλλα ζῶα μετάβασίς ἐστὶ τῶν ψυχῶν τῶν ἀνθρώπων, καὶ τοῦτο διαρρήδην Ὀρφεὺς ἀναδιδάσκει ἐπηρμένα ἂν διορίζηται.

Οὐνεκ' ἀμειβομένη ψυχὴ κατὰ κύκλου χρόνοις
ἀνθρώπων ζώοισι μετέρχεται ἄλλοθεν ἄλλοις·
ἄλλοτε μὲν θ' ἵπποις, ὃ δὲ γίνεται . . .

ἄλλοτε δὲ πρόβατον, τότε δ' ὄρνεον αἰνὸν ἰδέσθαι,
ἄλλοτε δ' αὖ κύνεόν τε δέμας φωνὴ τε βαρεῖα,
καὶ ψυχῶν ὁφίων ἔρπει γένος ἐν χθονὶ δίῃ.

Fr. 222, 2 εὖχοσμοὶ Preller] εὖχοσμοι. — ἡδέ Preller] ἡ δέ. — 3 γίνοντ' Abel] γίνονται. —

Fr. 223, 1 χρόνοις Herwerden] χρόνοις. — 3 ἵπποις, ὃ δὲ (sic) Preller] ἵππος ὅδε. — 5 κύνεόν Abel] κυνέον. —

224.

Proclus in Plat. Polit. p. 696 ed. Mai: "Οὐ δὲ καὶ ἰδίᾳ τῶν ἀλόγων τίς ἐστι ψύχωσις, ἀλλ' οὐκ ἀπὸ μόνων τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν, δηλοῖ λέγων ὁ Ὅρφεύς·

Αἱ μὲν δὴ θηρῶν τε καὶ οἰωνῶν πτεροέντων
 ψυχαὶ οὔτ' αἰσσωσι λίπη τέ μιν ἱερὸς αἰὼν,
 τῶν οὔτις ψυχὴν κατὰγει δόμον εἰς Αἶδαο,
 ἀλλ' αὐτοῦ πεπότηνται ἐτώσιον, εἰσόζεν αὐτὴν
 ἄλλο ἀφαρπάξῃ μίγδην ἀνέμοιο πνοῇσιν·
 ὅπποτε δ' ἀνθρώπος προλίπη φάος ἡέλιοιο,
 ψυχὰς ἀθανάτας κατὰγει Κυλλήνιος Ἑρμῆς
 γαίης ἐς κελυμῶνα πελώριον.

5

δι' ὧν τὰς μὲν ἀνθρωπίνας ψυχὰς βούλεται χωρεῖν εἰς τὸν ἱποχθόνιον τόπον καθάρσεως ἕνεκα καὶ κολάσεως καὶ εἰς τὰ δεσμιωτήρια τῆς τίσεως, τὰς δὲ τῶν ἀλόγων αὐτοῦ περὶ τὸν αἴρα πωτασθαι, μέχρις ἂν εἰς ἄλλα σώματα πάλιν ἐνδεθῶσιν. εἰ δ' ἦσαν καὶ αἱ τῶν ἀλόγων ψυχώσεις ἀπὸ ψυχῶν ἀνθρωπίνων μόνων, πάσας ἔδει φάναι τὸν Ἑρμῆν εἰς Αἶδου κατὰγειν ἢ καθαρθησομένας ἢ κολασθησομένας, ὥσπερ καὶ Πλάτων ποιεῖ, καὶ τὰς ἐκ τῶν ἀλόγων ἀνθρωπίνας δὲ οὔσας ψυχὰς εἰς τὸν ἱπὸ γῆς τόπον ἀνάγων καὶ πάλιν ἐκεῖθεν στέλλων εἰς ἄλλας βίων αἱρέσεις.

225.

Olympiod. ad Plat. Phaed. p. 70 C: (παλαιὸς μὲν οὖν ἐστὶ τις λόγος οὗτος, οὗ μεμνήμεθα, ὥς εἰσὶν ἐνθὲνδε ἀφικόμεναι ἐκεῖ [αἱ ψυχαί] καὶ πάλιν γε δεῦρο ἀφικνοῦνται καὶ γίνονται ἐκ τῶν τεθνεώτων): Καὶ ὅτι τὸ ζῶον καὶ τὸ τεθνεὼς ἐξ ἀλλήλων κατασχευάζεται ἐκ τῆς μαρτυρίας τῶν παλαιῶν ποιητῶν τῶν ἀπὸ Ὅρφεως, ἡμί, λέγοντος·

Οἱ δ' αὐτοὶ πατέρες τε καὶ υἱές ἐν μεγάροισιν
 ἦδ' ἄλοχοι σεμναὶ κελυφαὶ τε θύγατρες.

καιταχοῦ γὰρ ὁ Πλάτων παρρηθεῖ τὰ τοῦ Ὅρφεως. Idem ibid.:

Fr. 224, 2 αἰσσωσι Preller] αἰῶσι. — τέ Preller] δέ. — 3 κατὰγει Abel] παρὰγει. — 4 πεπότηται Abel] πεπότηνται. — εἰσόζεν Preller] εἰς ὁ γεν.

“Οὗτοι παλαιὸς ὁ λόγος — Ὁρσικὸς τε γὰρ καὶ Πιθαγόρειος — ὁ πάλιν ἄγων τὰς ψυχὰς εἰς τὸ σῶμα καὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ σώματος ἀνάγων καὶ τοῦτο κύκλῳ πολλαῖς.

226.

Proclus in Plat. Tim. V 330 AB: Μία σωτηρία τῆς ψυχῆς αὕτη παρὰ τοῦ δημιουργοῦ προτείνεται τοῦ κύκλου τῆς γενέσεως ἀπαλλάττουσα καὶ τῆς πολλῆς πλάνης καὶ τῆς ἀνηνύτου ζωῆς, ἢ πρὸς τὸ νοερὸν εἶδος τῆς ψυχῆς ἀναδρομῇ καὶ ἡ φυγὴ πάντων τῶν ἐκ τῆς γενέσεως ἡμῖν προσπεφυκότων — — πᾶσαν δὲ τὴν ζωὴν εἰς τὴν εὐδαίμονα περιάγουσα ζωὴν ἀπὸ τῆς περὶ τὴν γένεσιν πλάνης, ἧς καὶ οἱ παρ’ Ὁρφεῖ τῷ Μιονίσῳ καὶ τῇ Κόρη τελοῦμενοι τιχεῖν εἴχονται.

Κύκλον τ’ αὖ λῆξαι καὶ ἀναπνεῦσαι κακότητος.

Cf. Simplicius in Aristot. de Caelo II p. 168 ed. Karsten: Ἐνδεσθῆναι δὲ ἐπὶ τοῦ τὸ κατ’ ἀξίαν πᾶσιν ἀγορεύοντος δημιουργοῦ θεοῦ ἐν τῇ τῆς εἰμαρμένης καὶ τῆς γενέσεως τροχῷ, οὔτε ἀδύνατον ἀπαλλαγῆναι κατὰ τὸν Ὁρφέα μὴ τοὺς θεοὺς ἐκείνους ἡλωσάμενοι, οἷς ἐπέταξεν ὁ Ζεὺς κύκλον τ’ ἀλλεῦσαι καὶ ἀναψῆξαι κακότητος τὰς ἀνθρωπίνας ψυχάς.

5. De praemiis initiatorum.

227.

Plato Polit. II 363 C: Μοισαῖος δὲ τούτων νεανιωτέρα ἰαγάθα καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ παρὰ θεῶν διδῶσιν τοῖς δικαίοις· ἐς Αἶδον γὰρ ἀγαρόντες τῷ λόγῳ καὶ κατακλίναντες καὶ συμπόσιον τῶν ὁσίων κατασχευάσαντες ἐστεφανωμένους ποιοῦσι τὸν ἅπαντα χρόνον ἤδη διάγειν μεθύοντας, ἡγησάμενοι κάλλιστον ἀρετῆς μισθὸν μέθην αἰώνιον· οἱ δ’ ἔτι τούτων μακροτέρους ἀποτείνουσι μισθοὺς παρὰ θεῶν· παῖδας γὰρ παίδων φασὶ καὶ γένος κατέπυσθεν λείπεσθαι τοῦ ὁσίου καὶ εὐόρκου. ταῦτα δὴ καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐγκωμιάζουσι δικαιοσύνην. τοὺς δὲ ἀνοσίους αἰ καὶ ἀδίκους ἐς πηλὸν τινα κατορύττουσιν ἐν Αἰδῷ καὶ κοσμήνῳ

ἴδωρ ἀναγκάζουσι φέρειν· εἴ τι τε ζῶντας εἰς κακὰς δόξας ἄγοντες, ἅπερ Γλαύκων (interlocutor dialogi) περὶ τῶν δικαίων, δοξαζομένων δὲ ἀδίκων διήλθε τιμωρήματα, ταῦτα περὶ τῶν ἀδίκων λέγουσιν, ἄλλα δὲ οἷα ἔχουσιν. ὁ μὲν οὖν ἔπαινος καὶ ὁ ὑβρός οὗτος ἐκατέρων. Cf. Plutarchus Comp. Cimon. et Lucull. p. 521: Ὅσπερ Πλάτων ἐπισιγώπει τοὺς περὶ τὸν Ὀρφέα τοῖς εἰς βεβιωκόσι φάσκοντας ἀποκείσθαι γέρας ἐν Αἰδου μέθην αἰώνιον. Olympiod. ad Platonis l. c.: Παρωδεῖ ἔτος Ὀρφικὸν τὸ λέγον ἔτι, ὅστις δ' ἡμῶν ἀτέλεστος, ὥσπερ ἐν βορβόρῳ κείσεται ἐν Αἰδου.

228.

Plato Phaed. p. 69 C: Καὶ κινδυνεύουσι καὶ οἱ τὰς τελετὰς ἡμῖν οὔτοι καταστήσαντες οὐ φαῖλοί τινες εἶναι, ἀλλὰ τῷ ὄντι πάλαι αἰνίττεσθαι, ὅτι, ὅς ἂν ἀμήντος καὶ ἀτέλεστος εἰς Αἰδου ἀφίκηται, ἐν βορβόρῳ κείσεται, ὁ δὲ κεκαθαρμένος τε καὶ τετελεσμένος ἐκείσε ἀγικόμενος μετὰ θεῶν οἰκήσει. εἰσὶ γὰρ δὴ, φασὶν οἱ περὶ τὰς τελετάς, ναρθηκοφόροι μὲν πολλοί, βάκχοι δὲ τε παῖροι. — Cf. Olympiodorus ad h. 1.: Παρωδεῖ πανταχοῦ τὰ τοῦ Ὀρφέως. διὸ καὶ στίχον αὐτοῦ γησι·

Πολλοὶ μὲν ναρθηκοφόροι, παῦροι δὲ τε βάκχοι.

XVII. ΤΡΙΛΑΓΜΟΙ.¹⁾

229.

Sextus Empiricus Pyrrh. Hypoth. III 30 (Phys. IX 5. 6. 620): Ὀνομάζοντος δὲ ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ γῆν. (τὴν πάντων ἀρχὴν εἶναι ἔλεγεν). Cf. Ausonius in Grypho (Idyll. XI; XXVI ed. Schenkl) v. 74:

Orpheos hinc tripodes, quia sunt tria, terra aqua flamma.

¹⁾ Hoc opus fortasse simile fuit Ionis Chii Triagmis, quibus de numero ternario agebatur. Confer tamen Lobeckium I p. 384—389: „Suidas satis abscisse Ὀρφεὺς ἔγραψε Τριασμούς· λέγονται δὲ εἶναι Ἴωνος τοῦ τραγικοῦ· ἐν δὲ τοῖτοις τὰ Ἱεροστολιὰ καλούμενα, quae omnia ex errore Grammatistae

Clemens Alex. Strom. VI p. 265: Ὁρφέως δὲ ποιήσαντος·

Ἔστιν ὕδωρ ψυχῆ, θάνατος δ' ὑδάτεσσιν ἀμοιβή·

ἐκ δ' ὕδατος γαίη, τὸ δὲ ἐκ γαίης πάλιν ὕδωρ·

ἐκ τοῦ δὲ ψυχὴ ὅλον αἰθέρα ἀλλάσσουσα,

Ἡράκλειτος ἐκ τούτων συνιστάμενος τοῖς λόγους ὥδὲ πως γράφει·

ψυχῆσι θάνατος, ὕδωρ γενέσθαι· ὕδατι δὲ θάνατος γῆν γενέσθαι·

ἐκ γῆς δὲ ὕδωρ γίνεται· ἐξ ὕδατος δὲ ψυχή.

XVIII. ΥΜΝΟΙ.

Cyrillus c. Iul. I, p. 25: Ὁρφέα τὸν Οἰάγρου δεισιδαιμονέ-
στατόν φασι γενέσθαι τῶν ἄλλων (ὧδ' αὖς δὲ καὶ ὕμνους τοῖς
ψευδωνύμοις ἐξηφῆναι θεοῖς), εἶτα τῶν ἑαυτοῦ δογμάτων κατεγνώ-
κῳτα συνέντα τε ὅτι μονονοχὶ τὴν ἀμαξιτὸν ἀφείδς ἐν ἐκβολῇ
γέγονε τῆς εὐθείας ὁδοῦ μεταποιῆσαι πρὸς τὰ βέλπιστα καὶ

confata videntur. Criticus a Clemente adhibitus: Ἴων ὁ Αἴως ἐν τοῖς
Τριαγμοῖς καὶ Πυθαγόραν εἰς Ὁρφέα ἀνεργεῖν τινα ἱστορεῖ. . . . Sed
ut plures libri Ioni illi falso adscripti sunt, ita etiam Triagmos non ipsius
sed Epigenis cuiusdam esse iudicavit Callimachus. Mirabilior autem Suidae
narratio, Triagmorum auctorem esse Orpheum sed dici Ionem. . . . Quis
enim credat librum soluta oratione scriptum in numerum carminum Orphi-
corum relatum esse? E superioribus patet, Ionem vel, ut Callimacho visum,
Epigenem in Triagmis Pythagoram accusasse, quod nonnulla sua Orpheo
affinisset. Licet igitur sumere, id a Criticis hoc vel simili modo traditum
esse: Ὁρφεὺς ἔγραψε πολλὰ καὶ ἄλλα καὶ δὴ καὶ τὸν Ἱερὸν Λίγον,
ὅτι περ Ἴων νοθεῦσαι λέγεται ὡς Πυθαγόρου ὄντα, summaque Lexicographi
illius festinatione accidisse, ut verbum νοθεῦσαι, quod tam de falsariis et
librorum subiectioribus, quam de Criticis fraudem arguentibus dicitur, per-
peram acciperet, quasi Ion ipse fraudem commisisset, cuius ille indicium
fecerat. Neque errore vacare videntur quae addit: ἐν δὲ τούτοις τὰ Ἱερο-
στολικά καλούμενα, quae potius Ναοτενεκτιζοῖς inserta fuisse ex argumenti
similitudine suspicor.

Fr. 230 recte Hermann sic constituit:

Ἔστιν ὕδωρ ψυχῆ. ψυχὴ δ' ὑδάτεσσιν ἀμοιβή·

ἐκ δ' ὕδατος μὲν γαῖα, τὸ δ' ἐκ γαίης πάλιν ὕδωρ·

ἐκ τοῦ δὲ ψυχὴ ὁδὸν αἰθέρος ἀλλάσσουσα.

τοῦ ψεῖδοις ἀνθελέσθαι τὴν ἀλήθειαν, γάναι τε οὕτω περὶ θεῶν· Φθέγγομαι οἷς θέμις ἐστί· . . (fragm. 4).

231.

Pausanias IX 30. 12: 'Όστις δὲ περὶ ποιήσεως ἐπολυπραγμόνησεν ἤδη, τοὺς Ὀρχέως ὕμνους οἶδεν ὄντας ἑκαστόν τε αὐτῶν ἐπὶ βραχύτατον, καὶ τὸ σίμπταν οἷς ἐς ἀριθμὸν πολλὴν πεποιημένους· Ἀνχομίδαί δὲ ἴσασι τε καὶ ἐπάδουσι τοῖς δρωμένοις. κόσμῳ μὲν δὴ τῶν ἐπῶν δευτερεῖα γέροντο ἂν μετὰ γε Ὀμήρου τοὺς ὕμνους, τιμῇς δὲ ἐκ τοῦ θείου καὶ ἐς πλεόν ἑκείνων ἔχουσιν.

232.

Pausanias IX 27. 2: Ὀλῆρος δὲ ὕστερον Πάμφως τε ἔπη καὶ Ὀρχεῖς ἐποίησαν· καὶ σφισιν ἀμφοτέροις πεποιημένα ἐστὶν ἐς Ἔρωτα, ἵνα ἐπὶ τοῖς δρωμένοις Ἀνχομίδαί καὶ ταῦτα ἔδωσιν· ἐγὼ δὲ ἐπελεξάμην . . . ἀνδρὶ ἐς λόγους δεδοικοῦντι καὶ τῶν μὲν οὐ πρόσω ποιήσομαι μνήμην.

233.

Menander de Encom. 2. p. 31: φυσικοὶ δὲ (ὕμνοι), οὓς οἱ περὶ Παριενίδην καὶ Ἐμπεδοκλέα ἐτίμησαν, τίς ἢ τοῦ Ἀπόλλωνος φύσις, τίς ἢ τοῦ Διὸς, παρατιθέμενοι· καὶ οἱ πολλοὶ τῶν Ὀρχέως τοῦτον τοῦ τρόπου — — — (5, p. 41:) Ἐπιτηρεῖν δὲ χορὴ καὶ μὴ εἰς τὸν πολλὴν ὄχλον καὶ δῆμον ἐκφέρειν τοὺς τοιοῦτους ὕμνους· ἀπιθανώτεροι γὰρ καὶ καταγελαστικώτεροι τοῖς πολλοῖς φαίνονται.

234.

Aristides Or. IV 1: Τοὺς μὲν οὖν τελέους ὕμνους τε καὶ λόγους περὶ Διονύσου Ὀρχεῖ καὶ Μουσαῖω παρῶμεν καὶ τοῖς ἀρχαίοις τῶν ἡμνοθετῶν, αὐτοὶ δὲ ὥσπερ ἐ συμβόλου χάριν, ὥς οὐ τῶν ἀμνήτων ἄρ' ἡμεν, συμμέτρῳ τῇ φωνῇ προσείπωμεν τὸν θεόν.

235.

Macrobius Sat. I 23. 22: Solem esse omnia et Orpheus testatur his versibus:

Κέκλυθι τηλεπόροισι δίνης ἑλίκαιγάς κέκλον
οὐρανίαις στροφάλιγξι περιδρομον αἰὲν ἐλίσσων,
ἀγλαὲ Ζεῦ Διόνυσε, πάτερ πόντοιο, πάτερ αἴης,
Ἥλιε παγγενέτορ, πανταίολε, χρυσεοφρεγγές.

236.

Proclus in Plat. Polit. p. 385: Τὰ δάκρυα τῆς εἰς τὰ
θνητὰ προνοίας αὐτῶν καὶ ἐπίκληρα πράγματα συνθήματά ἐστιν.
ὁ δὲ γέλως τῆς εἰς τὰ ὅλα καὶ ὡσαύτως κινούμενα πληρώματα
τοῦ παντὸς ἐνεργείας· διόπερ οἶμαι καὶ τὸν μὲν γέλωτα τῇ γενέσει
τῶν θεῶν, τὰ δὲ δάκρυα τῇ συστάσει τῶν ἀνθρώπων ἢ ζώων
ἀπονέμεται·

Δάκρυα μὲν σέθεν ἐστὶ πολιτλήμων γένος ἀνδρῶν,
μειδῆσαν δὲ θεῶν ἱερὸν γένος ἐβλάστησε.

Cf. Proclus in Plat. Polit. p. 384: Δάκρυα, πολιτλήμων γένος
ἀνδρῶν· γησί τις τὸν ἥλιον ὑμῶν. Proclus in Plat. Tim. I p.
35 C: Φερόμενον δ' οὖν τὸν Φαέθορτα περὶ γῆν καὶ τροπὴν
τινὰ δαιμονιώδη γλέγοντα ἐκείνους τοὺς τόπους οἷς ἂν πλησιάζῃ
διὰ τοῦ πυρρίου ρεύματος — — ἐθρήνον αἱ Ἠλιάδες — — καὶ
οἱ θεολόγοι δὲ τὴν Ἠλιακὴν πρόνοιαν καὶ εἰς τὰ θνητὰ διὰ τῶν
δακρύων σημαίνουσι· δάκρυα μὲν σέθεν ἐστὶ πολιτλήτων
γένος ἀνδρῶν.

237.

Clemens Alex. Strom. V 257 B: Ἦδη δὲ καὶ Ὅμηρος
φαίνεται Πατέρα καὶ Υἱὸν διὰ τούτων, ὡς ἔτιγε μαντείας
εὐστίχου, λέγων· — — Καὶ πρὸ τούτου Ὁρφεὺς κατὰ τοῦ
προκειμένου φερόμενος εἴρηκεν·

Υἱὲ Διὸς μεγάλιοι, πάτερ Διὸς αἰγιόχοιο·

238. 239.

Clemens Alex. Strom. V p. 259 AB: Πάλιν ὅταν εἴπῃ
(Orpheus)·

Αἰθέρος ἦδ' Αἶδου, πόντοιο γαίης τε τύρανε,
δς βρονταῖς σείεις βριαρὸν δόμον Οὐλύμποιο·
δαίμονες ὃν φρίσσουσι, θεῶν δὲ δέδοικεν ὁμιλος,

ὃ Μοῖραι πείθονται, ἀμείλιχτοί περ εὐδοῖαι·
 ἄφθιτε μητροπάτωρ, οὗ θεμῶν πάντα δορεῖται· 5
 ὃς κινεῖς ἀνέμους, νεφέλῃσι δὲ πάντα καλύπτεις,
 πρησιῆρσι σχίζων πλατὺν αἰθέρα· σὴ μὲν ἐν ἄστροις
 τάξις, ἀναλλάκτοισιν ἐφημοσύνησι τρέχουσα·
 σὴ δὲ θρόνῳ πύρροντι παρεστῶσιν πολέμοχοι 10
 ἄγγελοι, οἷσι μέμνηε, βροτοῖς ὥς πάντα τελεῖται.
 σὸν μὲν ἔαρ λάμπει νέον ἄνθεσι πορφύρεοισι,
 σὸς χειμὼν ψυχρῇσιν ἐπερχόμενος νεφέλῃσι.
 σὸς ποτε βακχευτὴς Βρόμιος διένειμεν ὀπώρας.
 εἶτα ἐπιφέρει ὅτῳς παντοκράτορα ὀνομάζων τὸν θεόν·
 ἄφθιτον, ἀθάνατον, ὅητὸν μόνον ἀθανάτοισιν.
 ἐλθέ, μέγιστε θεῶν πάντων, κρατερῇ σὺν ἀνάγκῃ,
 φοικιός, ἀήτητος, μέγας, ἄφθιτος, ὃν στέφει αἰθήρ.
 διὰ μὲν τοῦ μητροπάτωρ οὐ μόνον τὴν ἐκ μῆ ὕπτιων γένεσιν
 ἐμήνυσε, δέδωκε δὲ ἀφορμὰς τοῖς τὰς προβολὰς εἰσάγοισι, τάχα
 καὶ σύγγονον νοῆσαι τοῦ θεοῦ· παραγράφει δὲ ἐκείνας τὰς προ-
 φητικὰς γραφάς, τὴν τε Ἡσάϊον· Ἐγὼ στερεῶν βροντὴν καὶ
 κτίζων πνεῦμα, οὗ αἱ χεῖρες τὴν στρατιὰν τοῦ οὐρανοῦ
 ἐθεμελίωσαν· καὶ τὴν διὰ Μωϋσέως etc.

XIX. ΦΥΣΙΚΑ.

240.

Suidas s. v. Τριτοπάτορες: Δήμων ἐν τῇ Ἀτθίδι γησὶν
 ἀνέμοις εἶναι τοὺς Τριτοπάτορας· Φιλόχορος δὲ τοὺς Τριτοπά-
 τρεις πάντων γεγονέναι πρώτους· τὴν μὲν γὰρ Γῆν καὶ τὸν Ἥλιον,
 γησὶν, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα τότε καλεῖν, γονεῖς αὐτῶν ὑπίσταντο
 οἱ τότε ἄνθρωποι, τοὺς δὲ ἐκ τούτων τρίτους πατέρας. Φανόδι-
 μος δὲ ἐν ἐκτῷ γησὶν, ὅτι μόνοι Ἀθηναῖοι θύουσί τε καὶ
 εὔχονται αὐτοῖς ὑπὲρ γενέσεως παίδων, ὅταν γαμεῖν μέλλωσιν. ἐν
 δὲ τῷ Ὀρφεῶς Φουσικῷ ὀνομάζεσθαι τοὺς Τριτοπάτορας Ἀμαλ-

Fr. 238, 8 ἐφημοσύναισι. 12 ψυχραῖσιν ἐπ. νεφέλαισι(v) codd., corr. Abel. — 13 σός [Lobeck] ἄς. — βακχευτὴς Jos. Scaliger] βακχευτὰς.

καίδη καὶ Πρωτοζλέα καὶ Πρωτοζρέοντα¹⁾ θυρωροὺς καὶ φύλακας ὄντας τῶν ἀνέμων. ὁ δὲ τὸ Ἐξηγητικὸν ποιήσας Οὐρανοῦ καὶ Γῆς φησιν αὐτοὺς εἶναι· ὀνόματα δὲ αὐτῶν Κόπτον, Βοιάρειον καὶ Γύγην. Cf. Photius: Τριτοπάτωρ Τριτοπάτρεϊς· οἱ μὲν ἀνέμους, Φιλόχορος δὲ τοὺς πρώτους ἐκ Γῆς καὶ Οὐρανοῦ, ἄρξαντας δὲ γενέσεως. ἐν δὲ τοῖς Ὀρσιζοῖς ἀνέμων παῖδας. Et Schol. Mediol. Od. ζ. 2: Αἴολον ἐμνεύσαντο εἶναι δεσπότην ἀνέμων. ὁμοίως δὲ καὶ τὸν Ἀμαζλείδην καὶ Πρωτοζλή καὶ Πρωτοζρέοντα, ὡς φησιν Ὀρφεύς.

241.

Aristot. De anim. I 5 p. 485 B: Τοῦτο δὲ πέπονθε καὶ ὁ ἐν τοῖς Ὀρσιζοῖς ἔπεισι καλουμένοις λόγος· φησὶ γὰρ τὴν ψυχὴν ἐκ τοῦ ὅλου εἰσιεῖναι ἀναπνεόντων, φερομένην ὑπὸ τῶν ἀνέμων. Cf. Philoponum ad h. 1.: Λεγομένοις εἶπεν, ἐπειδὴ μὴ δοκεῖ Ὀρφεὺς εἶναι τὰ ἔπη, ὡς καὶ αὐτὸς ἐν τῇ περὶ φιλοσοφίας λέγει· αὐτοῦ μὲν γὰρ εἰσι τὰ δόγματα, ταῦτα δὲ φησιν Ὀνομάζοντον ἐν ἔπεισι κατατεῖναι. λέγει οὖν ἐκεῖ ὅτι ἡ ψυχὴ ὑπὸ τῶν ἀνέμων ἐκ τοῦ παντὸς φερομένη ἀναπνεῖται ὑπὸ τῶν ζώων, ὥστε καὶ οὗτος ὁ λόγος οὐ περὶ πάσης ψυχῆς λέγει· οὐ γὰρ πάντα ἀναπνεῖ τὰ ἐμψυχα. — — — φασὶ δὲ αἰνίττεσθαι τὰ ἔπη διὰ μὲν τῆς ἀναπνοῆς τὴν ἐπιτηδεύοντα τοῦ δεξιομένου τὴν ψυχὴν σώματος, διότι ἡ ἀναπνοὴ καταψύχουσα τὸ ἐμφυτον θερμὸν εἰς στυμμετρίαν ἄγει, τοὺς δὲ ἀνέμους φασὶ δυνάμεις τινὰς σημαίνειν, δι' ὧν κατὰγεται ἡ ψυχὴ εἰς γένεσιν ἐκ τῆς ὀλικῆς ἐνεργείας, ἣν ἐνεργεῖ τοῦ μεριζοῦ σώματος τούτου καὶ τῆς γενέσεως ἀπὸ ἀλλοιωμένης. Simplicius Comment. p. 72 ed. Hayduck: "Εοικε δὲ ὁ Ὀρφεὺς τὴν μὲν τῶν σωμάτων πρὸς ζωὴν ἐπιτηδεύοντα ἀναπνοὴν καλεῖν, τὰς δὲ ὀλικὰς κινητικὰς αἰτίας ἀνέμους, ὧν οὐκ ἂν ποτε χωρὶς αἱ μεριζαὶ ψυχώσκειαν τὰ ἐπιτήδεια σώματα. Iamblichus de anima ap. Stob. Ecl. Phys. I 41. 38: Οἱ μὲν δὴ μίαν οὐσίαν τῆς ψυχῆς ἀριθμῶ τιθέμενοι, πληθύνοντες δὲ αὐτὴν ἢ ὡς Ἀμέλιος οἶεται σχέσεσι καὶ κατατάξουσιν, ἢ ὡς οἱ Ὀρσιζοῖ

¹⁾ Πρωτοζρ. pro Πρωτοζλ. ex Schol. Med. ad Od. ζ. 2, Photio, Tzetzta, Etym. M., Phavorino recepi.

λέγουσιν επιπνοίας ἀπὸ τῆς ὀλῆς, ἔπειτα ἀναχέοντες ἀπὸ τοῦ πλήθους τῆς ὀλῆς ἐπὶ τὴν μίαν ψυχὴν ἀποθεμένης τὰς σχέσεις καὶ τὰς εἰς ἕτερον κατατάξεις καὶ ἀναλίσκοντες ἀπὸ τῆς εἰς τὰ μεταλαμβάνοντα διαιρέσεως ἀπολκρομένης τῆς τῶν μετασχόντων ἀπολήψεως, τηροῦσιν αὐτὴν ὅλην πανταχοῦ τὴν αὐτὴν μίαν οὐσίαν τε αὐτῇ διδῶσιν καθ' ἓν πεπερασμένην. Iamblichus De anima ap. Stob. Ecl. I 49, 32: τινὲς δὲ τῶν φυσικῶν — — — τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ ἀναπνεύεσθαι ἐπὶ τοῦ ψυχροῦ ὀνομάσθαι ἀποφαίνονται καὶ ἅμα ἐπ' ἀμφοτέρων [ἢ] τὸν ἀναπνεύμενον ἀέρα ψυχὴν νομίζουσιν, ὥσπερ Ἀριστοτέλης μὲν ἐν τοῖς Ὀρσικοῖς ἔπεσὶ φησι λέγεσθαι τὴν ψυχὴν εἰσιέναι ἐκ τοῦ ὅλου ἀναπνεόντων ἡμῶν φερομένην ἐπὶ τῶν ἀέμων. ἔοικέ γε μὴν αὐτὸς ὁ Ὀρσεὺς χωρὶς ὑπολαμβάνειν εἶναι καὶ μίαν τὴν ψυχὴν, ἀφ' ἧς πολλὰς μὲν εἶναι διαιρέσεις, πολλὰς δὲ καὶ ἀμέσους επιπνοίας καθήκειν ἐπὶ τὰς μεριστὰς ψυχὰς ἀπὸ τῆς ὅλης ψυχῆς. Cf. Themistii Paraphrases Aristotelis librorum quae supersunt vol. II p. 64 ed. Spengel: Τοῦτο δὲ πέπονθε καὶ ὁ λόγος ὁ λεγόμενος ἐν τοῖς καλουμένοις Ὀρσεύς ἔπεσι· φησὶ γὰρ τῆς ψυχῆς μεταλαμβάνειν τὰ ζῶα παρὰ τὴν πρώτην ἀναπνοήν.

XX. Χρησμοί.

242.

Schol. ad Eurip. Alc. 96δ: Καὶ ποιητὴς καὶ μάντις ἦν ὁ Ὀρσεύς. Φιλόχορος ἐν πρώτῳ περὶ μαντιτικῆς ἐκτίθῃσιν αὐτοῦ ποιήματα ἔχοντα οὕτως·

Οὔτοι ἀριστερός εἰμι θεοπροπίας ἀποπειῖν,

ἀλλὰ μοι ἐν στήθεσσι ἀληθεύουσι μέριμναι.

ὁ δὲ φυσικὸς Ἡράκλειτος εἶναι ὄντως φησὶ σαρίδας τινὰς Ὀρσεύς γραφῶν οὕτως· τὸ δὲ τοῦ Διονύσου κατεσχεύασται ἐπὶ τῆς Θράκης ἐπὶ τοῦ καλουμένου Αἴμου, ὅπου δὴ τινὰς ἐν σαρῖσιν ἀναγραφὰς εἶναί φασιν. Cf. Clem. Alex. Strom. I

p. 400: Ὀρφέα Φιλόχορος μάντιν ἱστορεῖ γενέσθαι ἐν τῷ α' περὶ μαντικῆς.

XXI. Incertae Sedis Fragmenta.

I. De aetatibus mundi et de saeculorum conversionibus.

243.

Lactantius Instit. I 13, 11: Orpheus qui temporibus eius recentior fuit aperte Saturnum in terra et apud homines regnasse commemorat:

Πρωτίστος μὲν ἄνασσεν ἐπιχθονίων Κρόνος ἀνδρῶν,
ἐκ δὲ Κρόνου γένετ' αὖτις ἀναξ μέγας εὐρύοπα Ζεὺς.

244.

Proclus in Hes. ἐκῆ v. 126: Ὁ μὲν Ὀρφεὺς τοῦ ἀργυροῦ γένους βασιλεύειν φησὶ τὸν Κρόνον τοὺς κατὰ τὸν καθαρόν λόγον ζῶντας ἀργυροῦς λέγων, ὥσπερ τοὺς κατὰ τοῦτον μόνον χρυσοῦς· ὁ δὲ Ἡσίοδος τὸ ἀργυροῦν γένος ποιεῖ ὀρέθυμον.

245.

Proclus Theol. Plat. V 10, 264: Τῶν δὲ θεολόγων τὸ ἀγῆρων τῇ τάξει ταύτῃ (τῇ Κρονίᾳ) προσήκειν λεγόντων ὡς οἱ τε βάρβαροί φασι καὶ ὁ τῶν Ἑλλήνων θεολόγος Ὀρφεὺς (καὶ γὰρ οὗτος αἰεὶ μελαίνας τὰς τοῦ Κρονίου προσώπου τρίχας μυστικῶς λέγει καὶ μηδαμῶς γίγνεσθαι πολιὰς) θαυμάζω τι. — — (dehinc exposita Platonis sententia de Saturni periodo addit:) ὁ δέ γε Ὀρφεὺς τὰ τοιούτοις ὅμοια περὶ τοῦ θεοῦ τοῦτου διατάττεται·

— — — ἐπὶ Ζητὶ Κρονίῳ

ἀθάνατ' ἐν τ' αἰῶνα λαχεῖν καθαροῦ γενείου
καὶ διερὰς χαίτας εὐώδεις, οὐδέ τι πάμπαν
γῆρας ἠπεδανοῖτο μιγήμεναι ἄνθρ' ἑλκεῖ,
ἀλλὰ περὶ κροτάφοισιν ἔχειν ἐριθιλέα λάχνην.

5

Fr. 245, 1 Versum mutilum Mullach verbis ἀλλὰ Κρόνον γάσκονσιν supplevit. — 2 τ' Düntzer addidit. — λαχεῖν Hermann] καμῖν. — 3 καὶ et τι Gesner, πάμπαν Herwerden addidit. Verba διερὰς χαίτας εὐώδεις οὐδὲ in codice versum claudunt. — 4 γῆρας Gesner addidit. — 5 ἀλλὰ π. χρ. ἔχειν add. Hermann, qui ὅλλ' ante ἐριθιλέα deleuit.

Cf. Proclus ad Hes. ἐκῆ v. 113: Καὶ γὰρ τὸν Κρόνον αἰὲ μελαί-
τας ἔχειν τὰς ἐπὶ τοῦ γενείου τρίχας γησὶν Ὀρφεύς· Πλάτων
δὲ (Polit. p. 270 D sqq.) τοὺς ἐπὶ τῆς Κρονίας περιόδου ἀπο-
βάλλειν γησὶ τὸ γῆρας καὶ αἰὲ γίνεσθαι νεωτέρους.

246.

Plutarchus Sympos. VIII 4, 2: Ὁ δὲ φοῖνιξ μακρόβιον ἐστὶν
ἐν τοῖς μάλιστα τῶν φυτῶν, ὥς που καὶ τὰ Ὀρφικά ταῦτα
μεμαρτύρηκε·

ῥῶον δ' ἴσον ἀκροζόμοισι
φοινίκων ἔρνεσσι.

247.

Sextus Empir. adv. Mathem. II 31 (et IX 15): Οἱ γὰρ
νόμοι πόλεων εἰσι σύνδεσμοι, καὶ ὥς ψυχῇ σώματος ἐκφθαρέντος
φθείρεται, οὕτω νόμων ἀναρεθέντων καὶ αἱ πόλεις διόλκννται·
καρὸ καὶ ὁ ἡθολόγος Ὀρφεὺς τὸ ἀναγκαῖον αὐτῶν ἵποφαίνων
φησὶν·

Ἦν χρόνος, ἡμίνα γῶτες ἀπ' ἀλλήλων βίον εἶχον
σαρκοδακτῆ, χρεισσων δὲ τὸν ἥσωνα γῶτα δάιξε.
μαιδεὺς γὰρ ἐπιστατοῦντος νόμου, ἕκαστος ἐν χειρὶ τὸ δίκαιον εἶχε.

248.

Servius ad Verg. Ecl. IV 10: Nigidius de diis l. IV.: Qui-
dam deos et eorum genera temporibus et aetatibus dispescunt,
inter quos et Orpheus, primum regnum Saturni, deinde Iovis,
tum Neptuni. inde Plutonis; nonnulli etiam ut magi aiunt
Apollinis fore regnum. In quo videndum, ne ardorem, sive illa
ecpyrosis appellanda est, dicant.

249.

Censorinus de die natali c. 18, 11: Cuius (magni) anni
hiemps summa est cataclysmos. quam nostri diluvionem vocant,
aestas autem ecpyrosis, quod est mundi incendium. Hunc
Aristarchus putavit esse annorum vertentium ΠῆCCCLXXXIII,

Aretes Dyrrachinus VDLII. Heraclitus et Linus XDCCC. Dion XDCCCLXXXIII, Orpheus CXX. Cassandrus tricies sexies centum milium.

250.

Plutarchus de def. Orac. c. XII: Καὶ ὁ Κλεόμβροτος· ἀκούω ταῦτ', ἔφη, πολλῶν καὶ ἐρῶ τὴν Στωικὴν ἐκπύρωσιν ὥσπερ τὰ Ἡρακλείτου καὶ Ὀργέως ἐπινεμομένην ἔπη, οὕτω καὶ τὰ Ἡσιόδου καὶ συνεξάπατῶσαν.

2. Orphei Symbola.

251. 252.

Clemens Alex. Strom. V p. 242: Ἀλλὰ καὶ Διονύσιος ὁ Θραῦξ ὁ γραμματικὸς ἐν τῇ περὶ τῆς ἐμφάσεως τοῦ περὶ τῶν τροχίσκων συμβόλου γησι κατὰ λέξιν· ἐσήμαινον γοῦν οὐ διὰ λέξεως μόνον, ἀλλὰ καὶ διὰ συμβόλων ἔνιοι τὰς πράξεις· διὰ λέξεως μὲν, ὡς ἔχει τὰ λεγόμενα Δελφικὰ παραγγέλματα, τὸ Μηδὲν ἄγαν καὶ τὸ Γινῶθι σαιτὸν καὶ τὰ τοιούτοις ὅμοια· διὰ δὲ συμβόλων, ὡς ὁ τε τροχὸς ὁ στρεφόμενος ἐν τοῖς τῶν Θεῶν τεμένεσιν, εἰλησμένος παρὰ Αἰγυπτίων· καὶ τὸ τῶν θαλλῶν τῶν διδομένων τοῖς προσκενοῦσι. γησι γὰρ Ὀργεὺς ὁ Θραύκιος·

Θαλλοῖς δ' ἴσα βροτοῖσιν ἐνὶ φρεσὶν ἔργα μέμνηεν.

οὐδὲν ἔχει μίαν αἴσαν ἐπὶ χθονός, ἀλλὰ κεκλεῖται
πάντα πέριξ· σιτῆραι δὲ καθ' ἓν μέρος οὐ θέμις ἐστίν,
ἀλλ' ἔχει, ὡς ἤρξαντο, δρόμον μέρος ἴσον ἕκαστος.

οἱ θαλλοὶ ἦτοι τῆς πρώτης τροφῆς σύμβολον ὑπάρχουσιν, ἢ ὅπως ἐπίστωνται οἱ πολλοὶ τοὺς μὲν καρποὺς δι' ὅλον θάλλειν καὶ αὔξεσθαι διαμένοντας ἐπὶ πλεῖστον· σγᾶς δὲ αὐτοὺς ὀλίγον εἰληχέαι τὸν τῆς ζωῆς χρόνον· τοῦτον χάριν δίδοσθαι τοῖς θαλλοῦς βούλονται· ἴσως δὲ καὶ ἵνα ἐπίστωνται, ὅτι, ὡς οὗτοι εὖ καίονται, οὕτω καὶ τοὺς εἰς τοῦτον τὸν βίον ἤκοντας ταχέως ἐκλιπεῖν καὶ πυρὸς ἔργον γενήσεσθαι. χρησιμώτατον ἄρα τὸ τῆς συμβολικῆς ἐξηγήσεως εἶδος εἰς πολλὰ, καὶ πρὸς τὴν ὀρθὴν θεολογίαν συνεργοῦν, καὶ πρὸς εὐσέβειαν καὶ πρὸς

Fr. 251, 1 θαλλοῖς Mullach, θαλλῶν. — ἴσα Lobeck] ὅσσα. — ἐνὶ φρεσὶν Lobeck, ἐπὶ χθονός. — 2 ἐπὶ χθονός Lobeck] ἐπὶ φρεσίν.

ἐπιδείξιν σιγῆσεως καὶ βραχυλογίας ἄσκησιν καὶ σοφίας ἐνδείξιν. σοφοῦ γὰρ τὸ χρῆσθαι τῇ συμβολικῇ φράσει, δεξιῶς φησιν ὁ γραμματικὸς Σίδνιος, καὶ τὸ γνωρίσαι τὸ διὰ ταύτης δηλούμενον. καὶ μὴν ἡ στοιχειωτικὴ τῶν παιδῶν διδασκαλία τὴν τῶν τειτάρων στοιχείων περιεῖληφεν ἐξημερίαν. βέδν μὲν γὰρ τοῖς Φοργῆας τὸ ἕδωρ φησὶ καλεῖν, καθὰ καὶ Ὁρφέως.

Καὶ βέδν νημεφῶν καταλείβεται ἀγλὰν ὕδωρ.

253.

Clem. Alex. Strom. V p. 244 B: Τί δ'; οὐχὶ καὶ Ἐπιγένης ἐν τῇ περὶ τῆς Ὁρφέως ποιήσεως τὰ ἰδιόζοντα παρ' Ὁρφεῖ ἐπιθέμενος, φησί, κερκίσι καμπυλόχρῳσι¹⁾ τοῖς ἀρότροις μηρίεσθαι, στήμοσι δὲ τοῖς ἀύλαξι, μίτον δὲ τὸ σπέρμα ἀλληγορεῖσθαι· καὶ δάκρυα Μιδὸς τὸν ὄμβρον δηλοῦν, Μοίρας τε αὖ τὰ μέρη τῆς σελήνης, τριακάδα καὶ πεντεκαίδεκάτην καὶ νοημερίαν· διὸ καὶ λευκοστόλους αὐτὰς καλεῖν τὸν Ὁρφέα, φωτὸς οὖσας μέρη. πάλιν ἄνθιον μὲν τὸ ἔαρ διὰ τὴν φύσιν, ἀργίδα δὲ τὴν νύκτα διὰ τὴν ἀνάπαισιν, καὶ Γοργόνιον τὴν σελήνην διὰ τὸ ἐν αὐτῇ πρόσωπον, Ἀφροδίτην δὲ τὸν καιρὸν, καθ' ὃν δεῖ σπείρειν, λέγεσθαι παρὰ τῇ θεολόγῳ. τοιαῦτα καὶ οἱ Πυθαγόρειοι ἡγίσσοντο, Φερσεφόνης μὲν κίνας τοῖς πλανήταις, Κρόνον δὲ δάκρυον τὴν θάλασσαν ἀλληγοροῦντες· καὶ μυρία ἐπὶ μυρίοις εὖροιμεν ἂν ὑπὸ τε φιλοσόφων ὑπὸ τε ποιητῶν αἰνιγματωδῶς εἰρημένα.

5. Fragmenta Miscellanea.

254.

Plato Legg. II 669 D: Ποιηταὶ δ' ἀνθρώπινοι σφόδρα τὰ τοιαῦτα ἐμπλέκοντες καὶ συγκιζῶντες ἀλόγως γέλῳτ' ἂν παρασκευάζοιεν τῶν ἀνθρώπων ἔσους φησὶν Ὁρφεὺς λαχεῖν ὥραν τῆς τέρεψιος.²⁾

255.

Schol. Pind. Isthm. VIII 91: Ἐφιλονείκησαν Ποσειδῶν τε καὶ Ζεὺς περὶ Αἰγίνης, ὅτε καὶ μετακαλεῖν δοκεῖ τὴν νῆσον Ποσειδῶν, καθὰ ἄλλοι τέ φασι καὶ Πυθαίνετος προσαγόμενος Ὁρφέα.

¹⁾ καμπυλόχοισι Lobeck ex Hesychio. — ²⁾ „Orphei sententia huius modi fuisse videtur: ὅσσοι

ἥβης μέτρον ἔχοντο. λάχον δὲ τε τέρεψιος ὥρη.“ Lobeck p. 948. Orph.

256.

Schol. Pind. Pyth. III 96 (Schol. Eurip. Alc. 1, Apollod. Bibl. III 10, 12): *Λέγεται δὲ ὁ Ἀσκληπιὸς χροσῶν δελεασθεὶς ἀναστῆσαι Ἰππόλυτον τεθνηκότα· οἱ δὲ Τυνδάρεων, ἔτεροι Κατάρεια, οἱ δὲ Γλαῦκον, οἱ δὲ Ὀρφικοὶ Ὑμέναιον.*

257.

Schol. Apoll. Rhod. II 946: (*Σινώπη*) *ἐν δὲ τοῖς Ὀρφικοῖς Ἀρεως καὶ Αἰγίνης γενεαλογεῖται· κατὰ δὲ τινας Ἀρεως καὶ Παρινάσσης· κατ' Ἐὐμηλον καὶ Ἀριστοτέλην Ἀσωποῦ.*

258. 259.

Schol. Apoll. Rhod. III 1: *Τινὲς μὲν οὖν ὅτι εὐρέτις ὀρχήσεως ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς παραδίδοται ἢ Ἐρατώ. — — ὅτι δὲ Θαλιῶν εἰσι προστάτιδες αἱ Μοῦσαι, ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς δεδῆλωται·*

*Οὐδέ τι λήθονται Μουσέων βροτοί· αἶ' γὰρ ἔασι
κοῖρανοι, ἧσι μέμηλε χορὸς θαλῖαι τ' ἐρατειναί.*

260.

Schol. Apoll. Rhod. III 467: *Πότνα θεὰ Περσηί] Τινὲς αὐτὴν φασὶ Λιὸς εἶναι παῖδα. ἐν δὲ τοῖς Ὀρφικοῖς Δῆμητρος γενεαλογεῖται·*

Καὶ τότε δὴ Ἐκάτην Ληὼ τέκεν εὐπατέρεيان.

Βακχλίδης δὲ Νυκτὸς φησιν αὐτὴν θυγατέρα· Ἐκάτα δαδοφόρε, Νυκτὸς μεγαλοκόλπον θύγατερ. Μουσαῖος δὲ Ἀστειρίας καὶ Λιός, Φερεκίδης δὲ Ἀρισταίου τοῦ Παίονος. Cf. fr. 216.

261.

Schol. Eurip. Hec. 3: *Τὰ περὶ τοῦ ὀνόματος τῆς Ἐλάβης διαφόρως ἱστῶνται. Φιλόχορος μὲν γὰρ ἐν τῇ περὶ τραγωδιῶν συγγράφῳ Χοιρίλην αὐτὴν φησὶ καλεῖσθαι, ἴσως δὲ διὰ τὸ πολέπαιδα γεγενῆσθαι. ἢ γὰρ χοῖρος πολλὰ τίττει καὶ ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς οἱ χοῖροι ἐκάβαι προσαγορεύονται· οἱ δὲ λοιποὶ τῇ κυρίῳ αὐτὴν ὀνόματι προσηγόρευσαν.*

262. 263.

Pausan. I 37, 4: (Athenis) Ὀικοδόμηται δὲ κατὰ τὴν ὁδὸν
καὶ οὐ μέγας, καλούμενος Κραμίτον· σαφές δὲ οὐδὲν ἔχω λέγειν,
εἴτε πρῶτος κνάμους ἔσπειρεν οὗτος, εἴτε τινὰ ἐπεγήμυσαν
ἴρωα ὅτι τῶν κνάμων ἀνενεγκεῖν οὐκ ἔστι σφίσιν ἐς Ἀθήμητρα
τὴν εἴρεσιν. ὅστις δὲ ἤδη τελετὴν Ἐλεισίῳ εἶδεν ἢ τὰ καλού-
μενα Ὀρφικά ἐπελέξατο οἶδεν ὃ λέγω. Cf. Didymus in Geo-
pon. II 35: Πρῶτος δὲ ἀπέσχετο κνάμων Ἀμφιάραος διὰ τὴν
δι' ὀνείρων μαντείαν· φέρεται δὲ καὶ Ὀρφέως τοιάδε ἔπη·

Δειλοί, πάνθειλοι, κνάμων ἄπο χεῖρας ἔχεσθε,

καὶ

Ἴσόν τοι κνάμους τε φαγεῖν κεφαλὰς τε τοκήων.¹⁾

264.

Clemens Alex. Strom. VI p. 263: Ὀρφέως τοίνυν ποιή-
σαντος·

Ὡς οὐ κίντερον ἦν καὶ ῥίγιον ἄλλο γυναικός,
Ὅμηρος ἄντικρυς λέγει (Od. λ. 427)· Ὡς οὐκ αἰνότερον καὶ
κίντερον ἄλλο γυναικός.

265.

Didymus Alex. de trinit. II 17, 1, p. 300: Ἀκουστέον καὶ
στίχων τῶν παρ' Ἑλλήσι μετρίαν περὶ τῆς πρὸς τὸν θεὸν
πατέρα συντάξεως τοῦ υἱοῦ λόγου καὶ τοῦ πνεύματος δεξαμένων·
— — — Ὀρφέως δὲ τοῦ παρ' Ἑλλήσι πρώτου θεολόγου·

Πάντα γὰρ ἀθανάτοιο θεοῦ μέγαλῃ ὑπ' ἀρωγῇ
ἄνθρωποι τελέουσιν σοφῇ ὑπὸ πνεύματος ὁρμῇ.

266.

Pollux II 39: Τὸ ἔγκοilon αὐτοῦ (τοῦ κρανίου) κορυφή, ὃ
καὶ μεσόκρανον ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς ὀνομάζεται μέτροις.

267.

Servius in Verg. Aen. III 98: (Et nati natorum et qui na-
scentur ab illis): Sane hic versus Homeri est [Il. Y 308: Καὶ

¹⁾ Alii priorem versum Empedocli, posteriorem Pythagorae tribuunt.

παῖδες παίδων, τοί γε μετόπισθε γένοντο], quē et ipse de Orpheo sustulit, item Orpheus de oraculo Apollinis Hyperborei.

268.

Servius ad Verg. Georg. I 8: Nam sicut Orpheus docet Acheloum generaliter propter antiquitatem fluminis omnem aquam veteres vocabant.

269.

Servius ad Verg. Georg. II 339: Atheniensibus morbus inmissus est talis, ut eorum virgines furore quodam compellerentur ad laqueum. Responditque oraculum sedari posse pestilentiam illam, si Erigones et Icari cadavera requirentur, quae cum diu quaesita nusquam invenirentur, ad ostendendam suam devotionem Athenienses ut etiam in alieno ea quaerere viderentur elemento, suspenderunt de arboribus funem, ad quem se tenentes homines hac atque illac agitabantur, ut quasi etiam per aërem illorum cadavera quaerere viderentur. Sed cum inde plerique caderent, inventum est, ut formas vel personas ad oris sui similitudinem facerent et eas pro se moverent, unde et oscilla dicta sunt, quod in his cillerentur id est moverentur ora. — Alii dicunt oscilla membra esse virilia de floribus facta, quae suspendebantur per intercolumnia ita, ut in ea homines acceptis clausis personis impingerent et ea ore cillerent, id est moverent ad risum populo commovendum. Et hoc in Orpheo lectum est. Prudentioribus tamen aliud placet, qui dicunt sacra Liberi Patris ad purgationem animae pertinere: omnis autem purgatio aut per aquam fit aut per ignem aut per aërem.

270.

Hieronymus adv. Iovin. II p. 206: Orpheus in carmine suo esum carnum detestatur.

271.

Fulgentius Myth. III 7: Quod venae, quae in talo sunt, ad renum femorum atque virilium rationem pertineant. — Nam et Orpheus illum esse principalem libidinis indicat locum.

Cf. Mythogr. Vatic. III 11, 24 ed. Bode: Unde et aliquae venae usque ad pollicem tendunt, et Orpheus in talo esse principalem libidinis indicat locum.

272.

Proclus in Plat. Tim. III 158 E: *Μὴ καὶ οἱ θεολόγοι τὴν μὲν εἰς Ἀσκληπιὸν ἀναφέρουσιν ὑγίαν τὴν ἱατρικὴν πᾶσαν τῶν παρὰ φύσιν, εἴτε αἰὲ τὸ παρὰ φύσιν ἀναστέλλουσαν εἴτε ποτέ, τὴν δὲ πρὸ Ἀσκληπιοῦ γεννῶσι τῇ δημιουργίᾳ συννεφεστῶσαν τῶν πραγμάτων, ἣν παράγουσιν ἀπὸ Πειθοῦς καὶ Ἐρωτος, διότι τὸ πᾶν ἐκ τοῦ καὶ ἀνάγκης ἐστίν.*

273.

Proclus in Plat. Theol. VI 8. 37: *Πρῶτον δὲ τοῦτο κατανοήσωμεν ὅπως καὶ αὐτὸς (ὁ Πλάτων) ὥσπερ Ὁρφεὺς τὸν ἥλιον εἰς ταῦτόν πως ἄγει τῇ Ἀπόλλωνι καὶ ὡς τὴν κοινωνίαν προσβείει· ἐκεῖνος μὲν γὰρ διαρρήδην λέγει καὶ διὰ πάσης τῆς ποιήσεως, ὁ δὲ Ἀθηναῖος ξένος . . .*

274.

Proclus in Plat. Crat. p. 102: *Ἡ μὲν γὰρ (Περσεφόνη) ἑνὰς ἐστὶ τῆς μέσης τριάδος τῶν ἀρχῶν καὶ ἑωρογονικὰς προβέβληται δυνάμεις ἀφ' ἑαυτῆς· ὁ δὲ (Ἀπόλλων) τὰς ἡλιακὰς ἀρχὰς εἰς μίαν ἔνωσιν ἐπιστρέφει, κατέχων τὴν τρίπτερον ἀρχὴν ὡς τὸ λόγιόν φησι. προσεχῇ δὲ τὴν ἐπόστασιν ἔλαχον αἱ ἡλιακαὶ ἀρχαὶ μετὰ τὰς ἑωρογονικὰς· διὸ καὶ παρ' Ὁρφεῖ ἡ Δημήτηρ ἐγγχειρίζουσα τῇ Κόρῃ τὴν βασιλείαν φησίν·*

*Αὐτὰρ Ἀπόλλωνος¹⁾ θαλερὸν λέχος εἰσαναβᾶσα
τέξεται ἄγλαὰ τέκνα περιγλεγέθοντα προσώποις.*

¹⁾ Hunc Apollinem Ἀπόλλωνα χθόνιον esse suspicatur Ricardus Foerster collato Proclo ad Plat. Tim. IV 282 D: *Πάντων γὰρ τῶν ἐν Οὐρανῷ θεῶν πρόοδοι γεγόνασιν εἰς τὴν γῆν καὶ ἀποπερατώσεις, καὶ ἐστὶν ἐν αὐτῇ πάντα χθονίως, ὅσα ἐν οὐρανῷ οὐρανίως· εἰκότως. καὶ γὰρ ἡ νοερά γηπάσας ὑποδέχεται τὰς πατρικὰς τοῦ οὐρανοῦ δυνάμεις καὶ ἔχει πάντα γεννητικῶς. οὕτως οὖν καὶ Διόνυσον χθόνιον ἐροῦμεν καὶ Ἀπόλλωνα χθόνιον, ὃς καὶ ὕδατα μαντικὰ πολλαχοῦ τῆς γῆς ἀναδίδωσι καὶ στόμια προφητεύοντα τὸ μέλλον· ἄλλους δὲ τόπους αὐτῆς καθαρικοὺς ἢ χοιρικοὺς ἢ ἱατρικοὺς ἀποτελοῦσιν αἱ εἰς αὐτὴν καθήκουσαι παιῶνιοι καὶ χοιρικοὶ δυνάμεις.*

275.

Hermias in Plat. Phaedr. p. 105: Οὐδένα γὰρ ἐνθουσιασμὸν ἄνει τῆς ἐρωτικῆς ἐπιπνοίας συμβαίνει γίνεσθαι. ὁρᾷς, πῶς Ὅρφεὺς πάσας ἐπιτηδεύσας φαίνεται, ὡς δεομένας καὶ ἐχομένας ἀλλήλων; τελεστικώτατον μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ μαντικώτατον παρελῆψαμεν, καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος κινούμενον, ἔτι ποιητικώτατον, ὃν γε δι' αὐτὸ τοῦτο καὶ Καλλιόπης υἱὸν γενέσθαι φασίν. ἐρωτικώτατός τέ ἐστιν, ὡς αὐτὸς λέγων φαίνεται πρὸς τὸν Μουσαῖον καὶ προτείνων αὐτῷ τὰ θεῖα ἀγαθὰ καὶ τελειῶν αὐτόν.

276.

Syrianus in Aristot. Metaph. II p. 859 b: Χρόνον δὲ καὶ Ὅρφεὺς τὸ πρῶτον ἐκάλει· ὁ δὲ ὄρχον μὲν τὸ πρῶτον ὡς ἔρκος καὶ φρουρὰν τῶν ἄλλων, τὴν δὲ ἀπ' αὐτοῦ προῖοῦσαν εἰς τὰς δύο τῶν ὄλων ἀρχὰς τελειότητα τὴν μετροῦσαν αὐτῶν τὰς δυνάμεις καὶ τὰς ἐπικρατείας τελείωσιν ὠνόμασε χρόνον, ὡς εἰ ἔλεγε τὴν ἀπὸ τοῦ χρόνου τελείωσιν.

277.

Simplicius in Aristot. Phys. Auscult. II 4, 5: Καὶ παρ' Ὅρφει δὲ μνήμης τετίχηκε (ἢ Τύχη).

278.

Damascius Quaest. de primis principiis p. 289: Ὁ Ζεὺς τοὺς πολλοὺς ἀφ' ἑαιτοῦ παράγων κατὰ μέρη θεοὺς ἐπὶ τῷ ὀλοτελεῖ μερισμῷ τὴν μεριστικὴν ὀλότητα παρήγαγε καὶ τοὺς ὑπὸ ταύτῃ πολλοὺς τεταγμένους θεοίς. ἢ οὐχὶ καὶ τοὺς Τιτᾶνας ὁ Ζεὺς ἐγέννησεν ἐν τῷ οἰκείῳ διακόσμῳ κατὰ τὴν Ὅρφικὴν παράδοσιν;

279.

Orion Etym. p. 163, 23: Χεῖρες ἀπὸ τῆς χρήσεως, ὥσανεὶ χρήσιες οὔσαι ἢ χρεῖαι· οὐδεμία γὰρ τέχνη προκόπτει δίχα χειρῶν. Ὅρφεύς·

Χειρῶν ὀλλυμένων ἔρρει πολύεργος Ἀθήνη.

Cf. Syncellus Chron. p. 282: Προμήθειά ἐστιν ἐν ἀνθρώποις ὁ νοῦς· ἐρμηνεύουσι δὲ οἱ Ἀναξαγόρειοι τοὺς μυθώδεις θεοὺς, νοῦν μὲν τὸν Δία, τὴν δὲ Ἀθηνᾶν τέχνην, ὕθην καὶ τὸ Χειρῶν ὀλλυμένων ἔρρει πολύμητις Ἀθήνην.

280.

Fragm. Hermetis Trismegisti apud Stobaeum Ecl. Phys. I cap. 49, 44: Καὶ παντελῶς μικρὸν τῷ ἐν τούτοις ὑγρῷ [καὶ] κίχλῳ τὸν ἑαυτῶν πρόγονον οὐρανὸν ὁρῶσαι στενάζομεν, ἔστι δ' ὅτε καὶ οὐ βλέπομεν [ἐνθεν Ὀρφεύς·

τῷ λαμπρῷ βλέπομεν, τοῖς δ' ὄμμασιν οὐδὲν ὁρῶμεν].¹⁾ ἄθλια γὰρ κατεκρίθημεν καὶ τὸ βλέπειν ἡμῖν οὐκ ἀντικρὺς ἐχαρίσθη, ὅτι χωρὶς τοῦ φωτὸς ἡμῖν τὸ ὁρᾶν οὐκ ἐδόθη.

281.

Stobaeus Floril. LXXIX, 28: Ὀρφεύς·

Ζεὺς δ' ἐφορᾷ γονέων ὅποσοι τίονσι θέμιστας,
ἥδ' ὅσοι οὐκ ἀλέγονσιν, ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντες.
καὶ τοῖς μὲν πρόφρων τε καὶ ἥπιος ἐσθλά δίδωσι,
τοῖς δὲ κακὰ φρονέων νεμεσίζεται ἐμμενὲς αἰεὶ·
δεῖναι γὰρ κατὰ γαῖαν Ἐρινίης εἰσὶ τοκίων.

282.

Lutatius Placidus ad Stat. Theb. IV 516: Iuxta picturam illam veterem in qua haec tormenta descripta sunt et ascensio ad deum, dicit deum Demogorgona summum, cuius nomen scire non licet. Infiniti autem philosophorum magorum, Persae etiam confirmant re vera esse praeter hos deos cognitos, qui coluntur in templis, alium principem et maxime deum ceterorum numinum ordinatorem, de cuius genere sint soli sol et luna; ceteri vero qui circumferuntur astra nominantur, quae eius clarescunt spiritu, maximis in hoc auctoribus Pythagora et Platone et ipso Tagete convenientibus. — Sed cum magi vellent virtutis eius ut putabant sese comprehendere singulas appellationes, has per naturarum potestates abusivo modo designarunt et quasi

Fr. 280 ἐνθεν . . . ὁρῶμεν seclussit Heeren.

Fr. 281, 4 ἐμμενὲς αἰεὶ [Elmsleius] ἐν μὲν ἐς δεῖ (ἐνμενίδεσσιν).

plurimorum numinum nobilitate deum appellare conati sunt quasi ab affectu rei cuiusque ductis vocabulis. Sicut Orpheus fecit et Moyses Dei summi antistes et Esaias et his similes.

283. 284.

Tzetzes Exeg. in Il. p. 26: *Εὐρίσχω γὰρ αὐτὸν (Ὅμηρον) ἃ μὲν τινα τῶν Ὀρφείως ἐπῶν καθ' ὁλοκληρίαν πρὸς τὴν αὐτοῦ μετοχρετεύσαντα ποιήσιν, ἕτερα δὲ πάλιν καθ' ἡμίσειαν παρασπάσαντα, ἔστι δ' ἃ καὶ μεταφράσαντα, ἣ καὶ ἄλλην ἄλλως μεταστρέψαντα ποιήσιν, ὥς τὸ — — — πρὸς δὲ καὶ τὸ*
ἔκτῃ ἐν ἡριγενεῖ, ῥοδοδακτύλῳ, ἀργυροπέτῃ
— — — ὁμοίως δὲ καὶ τὸ

Ζεὺς Κρονίδης βασιλεὺς ὑψίζυγος αἰθέρι ναίων.

285.

Tzetzes Exeg. in Il. p. 127: *Ὁ παλαιὸς γὰρ Ὀρφεὺς — — — ἐν ταῖς ἑαυτοῦ Δωδεκαετηρίσιν οὐ νήδυμόν φησιν, ἀλλὰ ἥδυμον, λέγων οὕτως· Ὡδε γὰρ ἂν μίμνοι . . . καὶ ἀλλαχοῦ πάλιν φησίν·*

Οὐδέ μ' ἔα γλυκὺν ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν λαίνει,
ἰστάμενος ἀπαλοῖς ἐν ὀνείρασι πᾶσαν ἂν' ὄρρην.
τὸ δὲ γλυκὺς ταῦτ' ἐν τῷ ἥδυμος. εἰ καὶ τὸν Ὅμηρον δὲ ἐξετάσεις,
ἥδυμον εὖρῃς γράφοντα καὶ οὐ νήδυμον.

286.

Tzetzes ad Lycophr. v. 143: *Πλευρὼν γὰρ πόλις Πελοποννήσου καὶ Θεράπνη ὁμοίως· ὅθεν Ὀρφεὺς καὶ Τρυφιδώδωρος Θεραπναίαν καλοῦσι τὴν Ἑλένην, οὗτος δὲ ὁ Ανκόφρων Πλευρωτίαν, ὃ δὲ Ὅμηρος Ἀργεῖαν.*

287.

Pselli scholia in Greg. Naz. ab Jacobo Billio in sermonem latinum conversa, Or. XLII, p. 1131 C. ed. Coloniensis a. 1690: Si Orpheo credimus et Platonicis et Lycio philosopho — — — natura dei ars quaedam est.

Fr. 283, 1 *ἔκτῃ ἐνῆριγεν εἰροδοδακτύλῳ ἀργυροπέτῃ* cod.

Fr. 285, 1 *οὐδέ μ' ἔα λυγὸν (γλυκὺν Mullach) ὕπνον* Lobeck] *ὕπνον* ὃς οὐκ ἔα με λυγόν. — 2 *ἐν* Lobeck addidit. — *ὀνείρασι πᾶσαν ἂν'* Lobeck] *ὀνείρασιν ἂν πᾶσαν.*

288.

Cramer Anecd. Oxonn. I p. 39, 14 (Etym. Gud. p. 82): 'Ο
 θεολόγος¹⁾ εἰς τὰ ἔπη·

Καὶ γὰρ ἀγοῦ πίπιοντος ὅλος σιρατὸς ἐς χθόνα πίπτει.

6. Fragmenta dubia aut falso inter Orphica relata.

289.

Gregorius Naz. in Julian. Or. III p. 104: 'Ορφεὺς παρίτω
 μετὰ τῆς κιθάρας καὶ τῆς πάντα ἐλκούσης ῥόδῃς, ἐπιβρεμέτω
 Διὶ τὰ μεγάλα καὶ ἵπερφνῇ τῆς θεολογίας δήματα καὶ νοήματα·

Ζεῦ κῦδιστε, μέγιστε θεῶν, εἰλυμένε κόπρῳ,
 ὅση τε μηλείῃ ὅση τε ἵππων ὅση τε ἡμιόνων, ἔν' ἐντεῦθεν,
 οἶμαι, δειχθῇ τὸ ζωογόον τοῦ θεοῦ καὶ φερέσβιον. Cf. Philostr.
 Heroic. 3, 39: 'Ορφέα δὲ ἐν πολλοῖς τῶν κατὰ θεολογίαν
 ἵπερῃρε (Protesilaus), Μουσαῖον δ' ἐν ῥοδαῖς χρησμῶν, καὶ
 μὴ καὶ Παμφῶ σοφῶς μὲν ἐνθνημηθέντος, ὅτι Ζεὺς εἶη τὸ
 ζωογονοῖν καὶ δι' οὗ ἀρίσταται τὰ ἐκ τῆς γῆς πάντα, εἰηθέστερον
 δὲ χρησαμένον τῷ λόγῳ καὶ καταβεβλημένα ἔπη ἐς τὸν Δία
 ἄσαντος (ἔστι γὰρ τὰ τοῦ Παμφῶ ἔπη·²⁾)

Ζεῦ κῦδιστε, μέγιστε θεῶν, εἰλυμένε κόπρῳ
 μηλείῃ τε καὶ ἵππεϊ καὶ ἡμιονεῖη)
 τὸν Ὅμηρον ὁ Πρωτεσίλειώς φησιν ἐπάξιον τοῦ Διὸς ἔσαι ὕμνον·
 Ζεῦ κῦδιστε, μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων,
 ὥς οἰκοῦντος μὲν αὐτοῦ τὸ καθαρώτατον, ἐργαζομένον δὲ ἔμβρια
 τὰ ἐπὶ τῇ αἰθέρι. καὶ τὰς μάχας δὲ ὀπύσαι Ποσειδῶνι μὲν
 πρὸς Ἀπόλλῳ, Αἰγτοῖ δὲ πρὸς Ἑρμῇ ἐγένοντο, καὶ ὥς ἐμά-
 χοντο ἡ Ἀθηνᾶ τῷ Ἄρει καὶ ὁ Ἥφαιστος τῷ ὕδατι, ταῦτα τὸν
 'Ορφέως τρόπον περιλοσοφῆσθαι τῷ Ὁμήρῳ φησί.

¹⁾ Orpheus an Gregorius Nazianzenus? Ceterum ἐς Abel pro εἰς.

²⁾ Pamphi esse hos versus hodie viri docti consentiunt.

290.

Gregorius Naz. in Iulian. Or. III p. 104: Ὁρφεὺς παρίτω — — καὶ μηδὲ τῆς ἄλλης φειδέσθω μεγαληγορίας.¹⁾

Ὡς εἰποῦσα θεὰ δοιοὺς ἀνεσύρατο μηρούς,
 ἵνα τελέσῃ τοὺς ἐρασιὰς, ἃ καὶ νῦν ἔτι τελεῖ τοῖς σχήμασιν. Cf.
 Nonnus Abbas ad h. l.: Τούτου τοῦ Ὁρφέως ἔνια ἔπη παρατίθῃσιν
 ὁ θεῖος Γρηγόριος, ἃ εἰσι περὶ τοῦ Διὸς εἰρημένα καὶ τῆς
 Δήμητρος· τοῦ δὲ περὶ τῆς Δήμητρος ἔπους ὁ νοῦς ἐστὶν οὗτος·
 ὅτι ἐπαιρομένη ἡ θεὰ τοὺς ἑαυτῆς μηρούς ἀνεσύρατο.

291.

Proclus in Plat. Tim. II 137 C: Οὕτω δὲ καὶ τὰ λόγια
 τὸν μέγιστον τοῦτον θεὸν πηγὴν πηγῶν προσαγορεύει καὶ μόνον
 ἀπογεννῆσαι τὰ πάντα φησὶν·

Ἐνθεν ἄδην θρώσκει γένεσις πολυποικίλου ὕλης,
 ἔνθεν συρόμενος πρηστήρ, ἀμυδροῦ πυρὸς ἄνθος,
 κόσμων ἐνθρώσκων κοιλώμασι· πάντα γὰρ ἔνθεν
 ἄρχεται ἐς τὸ κάτω τείνειν ἀκτῖνας ἀγῆτάς.

292.

Proclus ad Hes. ἐκῆ v. 126: Τὸ ἀργύρεον ἔνιοι τῇ γῇ
 οἰκειοῦσι λέγοντες, ὅτι ἐν τοῖς Μεγάλοις Ἔργοις τὸ ἀργύριον
 τῆς Γῆς γενεαλογεῖ.²⁾

293.

Proclus in Plat. Polit. p. 380: Οἱ θεοὶ πολλὰς ἑαυτῶν
 προτείνουσι μορφάς, πολλὰ δὲ σχήματα ἐξαλλάττοντες φαίνονται.
 — — — καὶ ταῦτα καὶ ἡ θεοπαράδοτος μυσταγωγία παραδί-
 δωσι. ταῦτα γὰρ φησιν ἐπιφωνήσασα·

¹⁾ Memoria lapsus primum versum frag. 212, ut videtur, citare voluit.
 Nonno fides habenda non est.

Fr. 291, 1 ἄδην Gesner] ἄρδην; — ἔνθεν ἀποθρώσκει est apud
 Damascium, recte, puto. — 2 ἀμυδροῦ Gesner] ἀμυδροῖο. — 4 ἐς Abel] εἰς.

²⁾ Lobeck Orphei nomen subintelligendum putat, alii hoc fragmentum
 Hesiodeis annumerant (est fr. 207 ed. Rzach).

Πῦρ ἕκλον σκιρτηδὸν ἐπ' ἡέρος οἶδμα ιταῖνον,
 ἢ καὶ πῦρ ἀτίπτωτον, ὅθεν φαναὶ προθέουσιν,
 ἢ φῶς πλοίσιον ἀμφὶ γήην ῥιζαῖον ἐλιχθέν,
 ἀλλὰ καὶ ἵππον ἰδεῖν φωτὸς πλέον ἀστράπτοντα,
 ἢ καὶ παῖδα θοοῖς κώτοις ἐποχοῦμενον ἵππου
 ἔμπυρον ἢ χορσῶ πεπνυασμένον ἢ πάλῃ γυμνὸν
 ἢ καὶ τοξέοντα καὶ ἐστηῶι' ἐπὶ κώτοις.

294. 295.

Proclus in Plat. Tim. II 124 D: Οὕτω δὲ καὶ ἡ θεοπαράδοτος θεολογία φησὶ συμπληρωῦσθαι τὸν κόσμον ἐκ τῶνδε τῶν τριῶν. λέγει γοῦν ἡ ψυχὴ περὶ τοῦ Διὸς ἐπέκεινα τοῦ δημιουργήσαντος τὸ πᾶν.

Μετὰ δὲ πατριζὰς διανοίας

ψυχὴ ἐγὼ καίω, θέρμη ψυχοῦσα τὰ πάντα.

κατέθετο γάρ·

Νοῦν μὲν ἐνὶ ψυχῇ, ψυχὴν δ' ἐνὶ σώματι ἀργῇ

ἡμῖν ἐγκατέθηκε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

Cf. Proclus in Plat. Tim. II 97 B: Κατέθετο γάρ· νοῦν μὲν ἐν ψυχῇ, ἐν ἡματι δὲ ἡμέας ἐγκατέθηκε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε. τοῦτο δὲ τὸ θαῦμα παρὰ τοῖς Ἕλλησι περὶ τοῦ παρ' αὐτοῖς δημιουργοῦ τεθρυλλημένον. εἰ δὲ ταῦτα δημοφώνως λέγεται τῷ Τιμαίῳ καὶ τοῖς λογίοις, πηγαῖός ἐστιν οὗτος δημιουργός, φαῖεν ἂν οἱ ἐκ τῆς θεοπαράδοτου θεολογίας ὀρμώμενοι, κατὰ τὰς ἰδέας καὶ αὐτὸς δημιουργῶν τὸν ὅλον κόσμον καὶ ὥς ἓνα καὶ ὥς πολλοὺς καὶ ὥς καθ' ὅλα διηρημένον καὶ ὥς κατὰ μέρη, καὶ εἰς ὑπό τε Πλάτωνος καὶ Ὀρφέως καὶ τῶν λογίων ποιητῆς καὶ πατὴρ ὑμνῆται τοῦ παντός, πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, γεννῶν μὲν τὰ πλήθη τῶν θεῶν, ψυχὰς δὲ πέμπων εἰς γενέσεις ἀνδρῶν, ὥς καὶ τοῦτό φησιν ὁ Τίμαιος.

Fr. 293, 1 σκιρτητῇ et ἴθμα coni. Lobeck. — 2 φωναὶ coni. Lobeck. — 3 ἀμφὶ γήην Hermann] ἀμφιγῆν; Lobeck ἀμφιγῆδην coni. — ῥιζαῖον Lobeck. — 5 θοοῖς Gesner] θεοῖς. — 6 ἔμπυρον Gesner] ἔλπυρον. —

Fr. 295, 2 ἡμῖν Mullach] ἡμέας (ἡμῶν).

296. 297. 298.

Proclus in Plat. Tim. I 4 D: Τοιαύτη δὲ οὖσα προελήλυθεν ὑπὸ τῆς ζυγογόνου θεᾶς·

Νούτοις δ' ἄμφι θεᾶς φύσις ἄπλετος ἡώρηται.¹⁾
 ἀφ' ἧς πᾶσα ζωὴ πρόεισιν ἢ τε νοερά καὶ ἡ ἀχώριστος
 τῶν διοικουμένων, ἐξηρτημένη δ' ἐκείθεν καὶ ἀπηωρημένη φοιτᾷ
 διὰ πάντων ἀκωλύτως καὶ πάντα ἐμπνεῖ, δι' ἣν τὰ ἀψυχότατα
 ψυχῆς μετέχει τινός, καὶ τὰ φθειρόμενα μένει διαιωνίως ἐν τῷ
 κόσμῳ, ταῖς ἐν αὐτῇ τῶν εἰδῶν αἰτίαις σινηχόμενα·

Ἄρχει δ' αὖ φύσις ἀκαμάτη κόσμων τε καὶ ἔργων,
 γησὶ τὸ λόγιον,

Οὐρανὸς ὕψος θείῃ δρόμον αἰδίων κατασείρων,
 καὶ τὰ ἑξῆς.

299.

Proclus in Plat. Tim. V 336 A: Ὁ γὰρ εἶπε περὶ τῆς
 μονάδος τῶν νέων θεῶν Ὀρφεύς· Κράτῃν μὲν οὖν Ζεὺς πάντα
 πατήρ, Βάκχος δ' ἐπέκραινε, τοῦτο καὶ περὶ τῶν νέων θεῶν
 ὀητέον, ὅτι δὴ τὴν δημιουργίαν ἐπιτελοῦσι τοῦ πατρός, ἣν ἐκεί-
 νος αὐτῷ τῷ νοεῖν ἐπέστησεν, ὥσπερ δὴ γησι καὶ τὸ λόγιον·

Ταῦτα πατήρ ἐνόησε, βροτὸς δέ οἱ ἐψίχωτο,
 καὶ πέπλασται οὖν τὰ θνητὰ καὶ ἐψίχεται κατ' αὐτὴν μόνην
 τὴν δημιουργικὴν νόησιν· οἱ δὲ νέοι θεοὶ τὴν ὀλιγὴν ἐκείνου
 ποιήσιν ἐκφαίνουσι διὰ τῆς ξαντῶν ἐκφανοῦς δημιουργίας,
 πληροῦμενοι τῆς δημιουργικῆς μονάδος.

300.

Proclus in Plat. Tim. II 65 B: Ἐπὶ δὲ ταύταις ἡ ἐμπέλασις
 (οὔτω γὰρ αὐτὴν καλεῖ τὸ λόγιον·

Τῷ περὶ γὰρ βροτὸς ἐμπελάσας θεόθεν φάος ἔξει)
 μεῖζω τὴν κοινωνίαν ἡμῶν παρεχομένη καὶ τρανεστέραν τὴν
 μετοσίαν τοῦ τῶν θεῶν φωτός.

¹⁾ „Hunc ut arbitror, praecessit versus a Plethone p. 30 cum inepta interpretatione prolatus: Αἰαῖς ἐν λαγύσιν κοινῆς ἀρετῆς πέλε πηγὴ.“ Lobeck I p. 225 sq.

301.

Proclus in Plat. Tim. II 65 D: Καὶ χορὴ ἀδιαλείπτως ἔχεισθαι τῆς περὶ τὸ θεῖον θρησκείας·

Δηθύνοντι γὰρ βροτῶν χοροὶ μάχαρες τελέθουσι.

302. 303. 304.

Proclus in Plat. Tim. III 155 E: Τοῦτον δὲ τὸν μέγιστον καὶ τελειότατον δεσμόν, ὃν περιβάλλει τῷ κόσμῳ πανταχόθεν ὁ πατὴρ ὡς φιλίας ὄντα ποιητικὸν καὶ τῆς ἑναρμονίου κοινωνίας τῶν ἐν αὐτῷ, δεσμὸν περιβριθῇ ἔρωτος τὰ λόγια προσείρηκεν·

Ἔργα νοήσας γὰρ πατριζὸς νόος αὐτογένεθλος

πᾶσιν ἐνέσπειρεν δεσμὸν περιβριθῇ ἔρωτος.

καὶ τὴν αἰτίαν προσέειπε·

Ὅρα τὰ πάντα μένῃ χρόνον εἰς ἀπέραντον ἐρῶντα,

μηδὲ πέσῃ τὰ πατρὸς νοεῶν ἱερασμένα φέγγει.

διὰ γὰρ τοῦτον τὸν ἔρωτα πάντα ἡρμოსται ἀλλήλοις·

Ὅτι σὺν ἔρωτι μένῃ κόσμου στοιχεῖα θέοντα.

305.

Proclus in Plat. Crat. p. 85: Περὶ δὲ τῆς ἱερογόνου πηγῆς Ῥέας, ἐξ ἧς πᾶσα ζωὴ θεία τε καὶ νοερά καὶ ψυχικὴ καὶ ἐγκόσμιος ἀπογεννᾶται, οὕτως φασὶ τὰ λόγια·

Ῥεῖν τοι νοεῶν μακάρων πηγὴ τε ῥοή τε·

πάντων γὰρ πρώτη δυνάμει κόλποισιν ἀφράστοις

δεξαμένη γενεὴν ἐπὶ πᾶν προχέει τροχάουσαν.

306.

Olympiod. in Plat. Alcib. I p. 19: Ἀλλὰ μὲν καὶ ἑλῶοι λέγονται οἱ τήνδε τὴν ἕλῃν ἐξάπτοντες τῆς τῶν οὐρανίων, καὶ διὰ τοῦτο φρουροῦντες αὐτὴν καὶ μὴ συγχωροῦντες ῥευστὴν οἶσαν, πάντῃ σφείρεσθαι. φησὶ γὰρ καὶ ὁ Ὀρφεύς·

Ἵλης οὐρανίης καὶ ἀστερίης καὶ ἀβύσσου.

Cf. Oraculum ap. Lydum de mens. III 5:

Νύμφαι πηγαῖαι καὶ ἐνέδρια πνεύματα πάντα,

καὶ χθόνιοι κόλποι τε καὶ ἡέριοι καὶ ὑπανγοί,
μηραιὸι πάσης ἐπιβήτορες ἡδ' ἐπιβῆται
ἔλης οἰρανίας τε καὶ ἀστερίας καὶ ἀβύσσων.

307.

Ignotus Auctor Collect. Chem. in Fabr. Bibl. Gr. XII ed. a. 1740. p. 762: Ἡ μυστικὴ ἢ τῶν Αἰγυπτίων καὶ Ἱερογραμματέων Αἰγύπτου θεία καὶ ἀληθὴς ἢ τῶν φύσεων συγγένεια τέρεται τὰς ἑμοουσίους φύσεις τοῦτο ἐστὶ τὸ Ὁρφαϊκὸν ὁμοούσιον καὶ ἡ Ἑρμαϊκὴ λύρα, ἐν ἣ ἢ τῶν οὐσιῶν ποθεινὴ τε καὶ ἐναρμόνιος ἀποτελεῖται συμπλοκή.

308.

Martyrium Theodoti Ancyrani et Sept. Virg. c. XXIV 124. T. IV Gall.: Ὁρφεὺς λέγει, ὅτι Ζεὺς τὸν ἴδιον πατέρα ἐφόνευσε καὶ ἔσχε τὴν ἰδίαν μητέρα Ῥέαν, καὶ γεννᾶται ἐξ αὐτῶν ἡ Περσεφόνη, ἣν καὶ αὐτὸς ἐμίανε, καὶ τὴν ἰδίαν ἀδελφὴν ἔσχεν Ἀρτεμιν, ἣν καὶ ἐμίανεν ἐν Ἀήλω παρὰ τῷ βωμῷ, καὶ ὁ Ἀρης τὴν Ἀφροδίτην, καὶ ὁ Ἡφαιστος τὴν Ἀθηναίαν.

309.

Joannes Diaconus ad Hes. Theog. 411: Εὐρίσχω δὲ τὸν αὐτὸν Ὁρφέα καὶ τὴν Τύχην Ἀρτεμιν προσαγορεύοντα, ἀλλὰ καὶ τὴν Σελήνην Ἐκάτην.

Εἰνὸδὴν Ἐκάτην κληῖω τριοδίτιν ἑρηνήν.
καὶ μυρία παρ' Ὁρφεὶ τὰ μεταληπτικῶς ἔχοντα τῶν ὀνομάτων εἰρήσεις.

310.

Mythogr. Vat. III 10, 7 p. 225 sq. ed. Bode: De Minerva etiam dicitur, quod tibias adinvenit. Quibus cum in convivio deorum concinuisset eiusque tumentes buccas dii omnes irrisissent, illa ad Tritoniam paludem pergens in aqua faciem suam turpem speculata tibias abiecit. Quibus repertis Marsyas canens Apollinem ad certamen provocavit. Midam igitur regem

iudicem elegerunt, quem Apollo, quod iniuste iudicasset, asinini-
 nis auribus dedecoravit. In criminis sui notam tonsori tantum
 ostendit, ei. ut taceret, partem pollicens regni. Ille celare ne-
 quiens nec palam proferre ausus, terram fodit et in defosso
 rem dixit et operuit. In eodem loco calamus natus est, unde
 sibi pastor quidam fistulam fecit, quae percussa: rex, inquit,
 Midas asininas aures habet. Sic ergo Orpheus in Theo-
 gonía scribit.

311.

Marsilius Ficinus de vita coelitus comparanda c. 22: Consi-
 deratu dignum est illud Iamblichi, coelestia mundana numina
 vires quasdam in se superiores, nonnullas inferiores habere. Per
 has quidem effectibus nos fatalibus devincire, per illas autem
 vicissim solvere nos a fato, quasi claves, ut inquit Orpheus, ad
 aperiendum habeant et ad claudendum.

312.

Marsilius Ficinus de vita coel. comp. c. 6: Empedocles, ubi
 propria unicuique planetarum munera tribuit, Iovem solem gener-
 rationis principem nominat Orpheum imitatus.

313.

Marsilius Ficinus in Plotin. L. V. Enn. III c. 5: Prima
 sunt (animalia rationalia) quorum corpora solus est ignis. —
 Si visibilis, stellae sunt, si invisibilis, daemones. Orpheus igneos
 vel coelestes appellat, qui in planetarum circulis stellarum vicem
 teneant sub planeta duce. — — — Quarta, quae tribus iam
 dictis subtilem adhibeant terram — — — hi ab Orpheo terreni
 daemones appellantur.

314.

Marsilius Ficinus in Plotin. L. VIII. Enn. IV c. 5: Pec-
 cantes gravius vexantur a daemonibus, quod Mercurius et Or-
 pheus Iamblichusque docent.

315.

Marsilius Ficinus Comm. in Plat. Conviv. Or. VI c. 17:

Anima ita corporalis formae blanditiis delinitur, ut propriam posthabeat speciem. — Hinc crudelissimum illud apud Orpheum Narcissi fatum.

316.

Marsilius Ficinus, Comm. in Plat. Conviv. Or. II c. 8: Amorem Plato rem amaram vocat — — — hunc et Orpheus γλυκύ-πιζγον nominat.

317.

Marsilius Ficinus, Append. in Tim. c. 23: Numina quaedam aquatica Orpheus canit.

318.

Marsilius Ficinus, De immort. anim. VIII 13: Nam ut placet Orphicis et Heraclito, lumen nihil aliud est nisi visibilis anima, unde per hoc omnia reviviscunt, anima vero lux invisibilis.

319.

Marsilius Ficinus, De immort. anim. XIV 10: Alii vero Pythagoreo ritu purgant mentem a sensibus per morales, physicas, mathematicas, metaphysicas disciplinas. — Hos appellat Orpheus Musarum legitimos sacerdotes, qui tandem in aetate maturiori de religione sentiunt multo melius, quem ad modum legimus apud Platonem in Epistula ad regem Dionysium, in Phaedro, in primo de repub., in decimo Legum.

320.

Marsilius Ficinus, De immort. anim. XVIII 8: Apud Orphicos autem octo coeli atque sub luna aethereus ignis.

321.

Marsilius Ficinus, De immort. anim. XVIII 10: Orpheus autem novem praecipuas animabus distribuit regiones, probis quidem vel octavam sphaeram vel planetas vel aetherem sub planetis — — — mediis autem aërem aquamve et terram, reprobis denique Acherontem, Cocytum, Pyriphlegethontem, ubi novies insuper Styx interfusa coercet. Novenarius autem numerus inde sumitur, quod vel affectione quadam vel habitu mobili vel habitu immobili peccaverunt atque quocumque horum modo deliquerint,

vel cogitatione vel etiam sermone vel insuper actione peccarunt, unde novem gradibus culparum novemque poenarum merito computantur.

322.

Agrippa a Nettesheim, *Occult. Phil.* I 14: Democritus autem et Orpheus et multi Pythagoricorum coelestium vires inferorumque naturas diligentissime perscrutati omnia plena diis esse dixerunt — deos autem vocabant virtutes divinas in rebus diffusas, quas Zoroaster divinas ilices, Synesius symbolicas illecebras, alii vitas, alii etiam animas nominabant, et ab his virtutes rerum dependere dicebant.

323.

Rosselius, *Comm. in Poemandr. L. IV* 10. p. 367: Quidam afferunt sub terra esse inferorum loca atque suppliciorum; hos imitari videtur Orpheus, quum descensum ad inferos describit.

APPENDIX.

PROCLI HYMNI.¹⁾

I.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΗΛΙΟΝ.

Κλῦθι πυρὸς νοεροῦ βασιλεῦ, χρυσήνιε Τιτάν,
κλῦθι φάους ταμία, ζωαρχέος, ὦ ἄνα, πηγῆς

¹⁾ De Procli celeberrimi sectae Neoplatonicorum ducis (412—485 p. Chr. n.) hymnis haec Marinus in vita eius c. XIX scripsit: *Δηλοῖ δὲ ἡ τῶν ὕμνων αὐτοῦ πραγματεία, οὐ τῶν παρὰ τοῖς Ἑλλήσι μόνων τιμηθέντων ἐγκώμια περιέχονσα, ἀλλὰ καὶ Μάρναν Γαζαῖον ὑμνοῦσα καὶ Ἀσκληπιὸν Ἀεοντοῦχον Ἀσκαλωνίτην . . . καὶ τῶν ἄλλων ἀπλῶς πάντων.* Ex Procli hymno in Dionysum versum profert Olympiodorus in vita Plat. p. 384 ed. Westerm. Praeterea duo nobis tradita extant Procli epigrammata, unum a Dorvillio (ad Charit. p. 385) ex codice quodam editum (cf. Jacobs Anthol. Graec. Lips. 1814, Vol. II 69; cl. III, 910):

Ῥηγίνου μελάθροισι τὸν εὐάστην Διόνυσον
δέρκεο, δεξιτερῇ χειρὶ κυπελλοφόρον,
ξανθὴν μὲν σφίγγοντα καρήατος αἴθοπι κισσῷ
χαίτην καὶ λαιῇ θυρσοφόρον παλάμῃ.
βαπτὰ δὲ πέπλα φέροντα κατὰ χροδὸς αἵματι κόχλον
καὶ στικτὴν νεβρίδων ἀμφικρεμῇ γλαμύδα.
αὐτὸν Βάκχον ἀνακτα δόμων ἔντοσθε δέδορκα,
εὐξείνων εὐχαῖς Ἥλιον ἑσταότα.

alterum in Anthologia Palatina (VII 341) sine auctoris nomine, quod Procli esse ex vita eius a Marino conscripta (cf. c. 36) intellegitur:

Πρόκλος ἐγὼ Λύκιος γενόμεν γενος, δν Συριανὸς
ἐνθάδ' ἀμοιβὸν ἔης θρέψε διδασκαλίης.
ξυνὸς δ' ἀμφοτέρων ὅδε σώματα δέξατο τύμβος,
αἶθε δὲ καὶ ψυχὰς χάρος ἔεις λελάχοι.

αὐτὸς ἔχων κληῖδα καὶ ἱλαίοις ἐνὶ κόσμοις
ἐψόθεν ἁρμονίης ῥέμα πλοῖσιον ἐξοχετεύων.
κέλκνθι· μεσσαίην γὰρ ἔχων ὑπὲρ αἰθέρος ἔδρην 5
καὶ κόσμον κραδιαῖον ἔχων ἐριφεγγέα κύκλον
πάντα τεῆς ἐπλησας ἐγερσινόοιο προνοίης.
ζωσάμενοι δὲ πλάνητες ἀειθαλέας σέο πνευστοῖς
αἰὲν ὑπ' ἀλλήλοισι καὶ ἀκαμάτοισι χορεῖαις
ζυρογόνους πέμπουσιν ἐπιχθονίοις ῥαθαμίγγας. 10
πᾶσα δ' ἴφ' ἡμετέροισι παλιννόστοισι διφρεῖαις
Ὡράων κατὰ θεσμόν ἀνεβλάστησε γενέθλη.
στοιχείων δ' ὀρυμαγδὸς ἔπ' ἀλλήλοισιν ἰόντων
παύσατο σεῖο φανέντος ἀπ' ἀρρήτου γενεῆρος.
σοὶ δ' ὑπὸ Μοιράων χορὸς εἴλαθεν ἀστυγέλικτος· 15
ἄψ δὲ μεταστρωγῶσιν ἀναγκαίης λίνον αἴσης,
εὖτ' ἐθέλεις· πέρι γὰρ κρατέεις, πέρι δ' ἴφι ἀνάσσεις.
σειρῆς δ' ἡμετέρης βασιλεῖς θεοπειθέος οἴμης
ἐξέθωρεν Φοῖβος· κισθάρη δ' ὑπο θέσκελα μέλπων
εἰνάζει μέγα κύμα βαρυφλοίσβοιο γενέθλης. 20
σῆς δ' ἀπὸ μελιχόδωρος ἀλεξιζάκου θιασεῖς
Παιήων βλάβστησεν, ἔην δ' ἐπέτασεν ὑγείην,
πλήσας ἁρμονίης παναπήμονος εὐρέα κόσμον.
σὲ κλιτὸν ἡμείνουσι Διονύσοιο τοζῆα·
ἔλῃς δ' αὖ νεάτοισ ἐνὶ βένθεσιν εὖιον Ἀιττην, 25
ἄλλοι δ' ἄρρὸν Ἀδωνιν ἐπευγήμησαν αἰοδαῖς.
δαιμαίνουσι δὲ σεῖο θεῆς μάλιστα ἀπειλὴν
δαίμονες ἀνθρώπων δηλήμονες, ἀγριοθύμιοι,
ψυχαῖς ἡμετέραις δνεραῖς κακὰ πορσύνοντες,
ὅφρ' αἰεὶ κατὰ λαῖτμα βαρυσμαράγον βιότοιο 30
σώματος ὀτλεύωσιν ὑπο, ξυγόδεσμα ποθοῦσαι,
ἰψιτενοῦς δὲ λάθουντο πατρὸς πολυφεγγέος αὐλῆς.
ἀλλὰ θεῶν ὦριστε, πνρριστεφές, ὄλβιε δαῖμων,
εἰζὼν παγγενέταο θεοῦ, ψυχῶν ἀναγαγεῦ,

κέκλυθι, καί με κάθ' ἡρον ἁμαρτιάδος αἰὲν ἀπάσης· 35
 δέχνησο δ' ἱεσίνην πολυδάκρυον, ἐκ δέ με λιγρῶν
 ῥέο κηλίδων, ποινῶν δ' ἀπάνευθε φηλάσσοις
 προήντων θοὸν ὄμμα Λίκης, ἧ πάντα δέδορκεν.
 αἰεὶ δ' ὑμετέρῃσιν ἀλεξικάκοισιν ἀρωγαῖς
 ψυχῇ μὲν φάος ἀγνὸν ἐμῇ πολύολβον ὑπ' ἄζοις 40
 ἀχλὺν ἀποσχεδάσας ὀλεσίμβροτον, ἰολόχευτον·
 σώματι δ' ἀρτεμίην τε καὶ ἀγλαόδωρον ὑγείην.
 εὐκλείης τ' ἐπίβησον ἐμὲ προγόνων τ' ἐνὶ θεσμοῖς
 Μουσάων ἐρασιπλοκάμων δώροισι μελοίμην.
 ὄλβον δ' ἀστιφέλικτον ἀπ' εὐσεβείης ἐρατεινῆς, 45
 εἴ κ' ἐθέλης, δός, ἄναξ· δύνασαι γὰρ ἅπαντα τελέσσαι
 ῥηιδίως, κρατερὴν γὰρ ἔχεις καὶ ἀπείριτον ἀλκήν.
 εἰ δέ τι μοιριδίοισιν ἐλιξοπόροισιν ἀτράκτοις
 ἀστεροδιμήτοις ὑπὸ νήμασιν οὐλοὺν ἄμμιν
 ἔρχεται, αὐτὸς ἔρκε τεῇ μεγάλῃ τύδε ῥιπῇ. 50

II.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Ὑμνέομεν σειρὴν πολυώνυμον Ἀφρογενεῖης
 καὶ πηγὴν μεγάλην βασιλήιον, ἧς ἅπτο πάντες
 ἀθάνατοι πτερόεντες ἀνεβλάστησαν Ἐρωτες,
 ὧν οὐ μὲν νοεοῖσιν οἰστεύουσι βελέμνοις
 ψυχάς, ὅφρα πόθων ἀναγῶγια κέντρα λαβοῦσαι 5
 μητέρος ἰσχανώσιν ἰδεῖν περιγεγνέας αὐλάς·
 οὐ δὲ πατρὸς βουλῇσιν ἀλεξικάκοις τε προνοαῖς
 ἰέμενοι γενεῇσιν ἀπείρονα κόσμον ἀέξιν
 ψυχᾷς ἡμερον ὥρσαν ἐπιχθονίου βιότοιο.

39 ὑμετέρῃσιν Abel] ὑμετεραῖσιν. — 46 εἴ κ' ἐθέλης Abel] εἴ κε θέλης.
 II, 4 et 7 οἷ Abel] οἷ.

ἄλλοι δ' αὖ γαμίων ὁάρων πολυειδέας οἴμους 10
 αἰὲν ἐποπτεύουσιν, ὅπως θνητῆς ἀπὸ φύτλης
 ἀθάνατον τεύξωσι δυηπαθέων γένος ἀνδρῶν·
 πᾶσιν δ' ἔργα μέμηλεν ἐρωτοτόκου Κυthereίης.
 ἀλλὰ, θεά, πάντῃ γὰρ ἔχεις ἀριήκοον οὐδας,
 εἴτε περισφίγγεις μέγαν οὐρανόν, ἔνθα σέ φασι 15
 ψυχὴν ἀενάοιο πέλειν κόσμοιο θεείην·
 εἴτε καὶ ἑπτὰ κύκλων ὑπὲρ ἄντυγας αἰθέρι ναίεις
 σειραῖς ὑμετέραις δυνάμεις προχέουσ' ἀδαμάστους·
 κέκλυθι καὶ πολύμοχθον ἐμὴν βιότοιο πορείην
 ἰθύνοις σέο, πότνα, δικαιοτάτοισι βελέμνοισι 20
 οὐχ ὁσίων παύουσα πόθων κρυόεσσαν ἐρωήν.

III.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΜΟΥΣΑΣ.

Ὑμνέομεν, μερόπῳ ἀναγώγιον ὑμνέομεν φῶς,
 ἐννέα θυγατέρας μεγάλου Διὸς ἀγλαοφώνους,
 αἵ ψυχὰς κατὰ βένθος ἀλωμένους βιότοιο
 ἀχράντοις τελετῇσιν ἐγερσινόων ἀπὸ βίβλων
 γηγενέων ῥύσαντο δυσαντήτων ὀδυνάων 5
 καὶ σπεύδειν ἐδίδαξαν ὑπὲρ βαθυχεύμονα λήθην
 ἶχρος ἔχειν, καθαράς δὲ μολεῖν ποτὶ σύννομον ἄστρον,
 ἐνθεν ἀπεπλάγχθησαν, ὅτ' ἐς γενεθλήιον ἀκτὴν
 κάππεσον, ὑλοτραφέσσι περὶ κλήροισι μανεῖσαι.
 ἀλλὰ, θεαί, καὶ ἐμεῖο πολυπτοίητον ἐρωήν
 παύσατε καὶ νοεροῖς με σοφῶν βακχεύσατε μύθοις· 5
 μηδέ μ' ἀποπλάγξειεν ἀδαισιθέων γένος ἀνδρῶν
 ἄτραπιτοῦ ζαθέης, ἐριφεγγέος, ἀγλαοκάρπου·
 αἰεὶ δ' ἐξ ὁμάδοιο πολυπλάγκτοιο γενέθλης

ἔλκετ' ἐμὴν ψυχὴν παναλήμονα πρὸς φάος ἀγνόν,
 ἑμετέρων βρίθουσας ἀεξινόων ἀπὸ σίμβλων
 καὶ κλέος εὐεπίης φρενοθελγέος αἰὲν ἔχουσας.

10

IV.

ΥΜΝΟΣ ΚΟΙΝΟΣ ΕΙΣ ΘΕΟΥΣ.

Κλῦτε, θεοί, σοφίης ἱερῆς οἴηκας ἔχοντες,
 οἳ ψυχὰς μερόπων ἀναγώγιον ἀψάμενοι πῦρ
 ἔλκετ' ἐς ἀθανάτους, σκότιον κενθμῶνα λιπούσας,
 ὕμνων ἀρρήτοισι καθηραμένας τελετῇσι.

κλῦτε, σωτήρες μεγάλοι, ζαθέων δ' ἀπὸ βίβλων
 νείσας, ἔμοι φάος ἀγνόν ἀποσσεδάσαντες ὁμίχλην,
 ὄσρα κεν εὖ γνοίην θεὸν ἄμβροτον ἥδ' αἰ ἀνδρα·

5

μηδὲ με ληθαίοις ὑπὸ χεύμασιν οὐλοᾷ δέξω
 δαίμων αἰὲν ἔχοι μακάρων ἀπάνευθεν ἐόντα,
 μὴ κρεττῆς γενέθλης ἐνὶ κύμασι πεπτωκυῖαν
 ψυχὴν οὐκ ἐθέλουσας ἐμὴν ἐπὶ δηρὸν ἀλᾶσθαι
 ποιή τις κρύβεσσα βίου δεσμοῖσι πεδήσῃ.

10

ἀλλὰ, θεοί, σοφίης ἐριλαμπέος ἡγεμονῆες,
 κέκλυτ', ἐπειγομένῳ δὲ πρὸς ὑψιφόρητον ἀταρπὲν
 ὄργια καὶ τελετὰς ἱερῶν ἀναφαίνετε μύθων.

15

V.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΛΥΚΙΗΝ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Ὕμνέομεν Λυκίῳ βασιλῆϊδᾳ, Κοιραφροδίτην,
 ἧς ποτ' ἀλεξιάχοιο περιπλήθοντες ἄρωγῆς
 πατρίδος ἡμετέρης θεοφράδοιμονες ἡγεμονῆες

IV, 4 ὕμνων ἀρρήτοις codd.

V, 1 κοῦρ' ἀφροδίτην codd.

ἱερὸν ἰδρίσαντο καὶὰ πτολίεθρον ἄγαλμα,
 σύμβολ' ἔχον νοεροῖο γάμου, νοερῶν ὑμεναίων 5
 'Ησπείστον πρὸεντος ἰδ' οὐρανίης Ἀφροδίτης·
 καὶ ἔθειν ὀνόμησαν Ὀλύμπιον, ἧς διὰ κάρτος
 πολλάκι μὲν θανάτοιο βροτοσθόρον ἐκφυγον ἰόν,
 ἐς δ' ἀρετὴν ἔχον ὕμια· τελεσσιγόνων δ' ἀπὸ λέκτρων
 ἔμπεδος ἀγλαόμητις ἀνασταχέσσε γενέθλη, 10
 πάντη δ' ἠπιόδωρος ἔην βιότοιο γαλήνῃ.
 ἀλλὰ καὶ ἡμετέρης ὑποδέχυνσο, πότνα, θυγλὴν
 εὐεπίης· Ἀνκίων γὰρ ἄσ' αἵματός εἰμι καὶ αὐτός.
 ψυχὴν δ' ἄψ ἀνάειρον ἀπ' αἵσχεος ἐς πολὺν κάλλος,
 γηγενέος προσηγοῦσαν ὀλοίοιο οἴστρον ἐρωῆς. 15

VI.

ΕΚΑΤΗΣ ΚΑΙ ΙΑΝΟΥ.

Χαῖρε, θεῶν μῆτερ, πολίωννμε, καλλιγένεθλε·
 χαῖρ', Ἐκάτη προθυραῖα, μεγασθενές· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 χαῖρ', Ἴανε προπάτορ, Ζεῦ ἄσθιτε· χαῖρ', ὕπατε Ζεῦ
 τείχετε δ' αἰγλήεσαν ἐμοῦ βιότοιο πορείην
 βριθομένην ἀγαθοῖσι, κακὰς δ' ἀπελαύνετε νούσους 5
 ἐκ θεῶν, ψυχὴν δὲ περὶ χθονὶ μαργαίνουσαν
 ἔλκετ' ἐγερσινόοισι καθηραμένην τελετῇσι.
 ναί, λίτομαι, δότε χεῖρα θεοσφραδέας τε κελεύθους
 δείξατέ μοι χατέοντι· γάος δ' ἐρίτιμον ἀθρήσω,
 κτανέης ὅθεν ἐστὶ θυγείν κακότητα γενέθλης. 10
 ναί, λίτομαι, δότε χεῖρα καὶ ὑμετέροισιν ἀήταις
 ὕμνον ἐς εὐσεβίης με πελάσσετε κεκημῶτα.
 χαῖρε, θεῶν μῆτερ, πολίωννμε, καλλιγένεθλε·
 χαῖρ', Ἐκάτη προθυραῖα, μεγασθενές· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 χαῖρ', Ἴανε προπάτορ, Ζεῦ ἄσθιτε· χαῖρ', ὕπατε Ζεῦ.

7 ὀλυμπίαν codl. — 12 ἡμετέρεην codl.

VII.

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ ΠΟΛΥΜΗΤΙΝ.

Κλῦθί μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἡ γενεῆρος
 πηγῆς ἐκπροθοροῦσα καὶ ἀκροάτης ἀπὸ σειρῆς,
 ἄρσενόθυμε, φέρασπι, μεγασθενές, ὄβριμοπάτρη,
 Παλλὰς, Τριτογένεια, δορυσόε, χουσεοπήληξ,
 κέκλυθι· δέχυνσο δ' ὕμνον εὐφροσι, πότνια, θυμῷ· 5
 μηδ' αὐτως ἀνέμοισιν ἐμὸν ποτε μῦθον ἐάσης.
 ἡ σοφίης πετάσασα θεοσιβέας πύλεωνας
 καὶ χθονίων δαμάσασα θεῖμαχα φῦλα Γιγάντων·
 ἡ πόθον Ἡφαίστοιο λιλαιομένοιο φρυγούσα
 παρθενίης ἐφύλαξας ἔης ἀδάμαντα χαλινόν· 10
 ἡ κραδίην ἐσάωσας ἀμιστίλλετον ἀνακτος
 αἰθέρος ἐν γνάλοισι μεριζομένον ποτὲ Βάκχου
 Τιτῆων ἐπὶ χερσὶ· πόρες δέ ἐ πατρὶ φέρονσα,
 ὄφρα νέος βουλῇσιν ὑπ' ἀρρήτοισι τοκῆς
 ἐκ Σεμέλης περὶ κόσμον ἀνηβήσῃ Διόνυσος. 15
 ἥς πέλεκες θήρεια ταμῶν προθέλυμα κάρηνα,
 πανδερχοῦς Ἐκάτης παθέων ἠνῆσε γενέθλην.
 ἡ κράτος ἤραο σεμνὸν ἐγερσιβρότων ἀρετῶν.
 ἡ βίοτον κόσμησας ὅλον πολυειδέσι τέχναις
 δημοεργεῖν νοερὴν ψυχῇσι βαλοῦσα. 20
 ἡ λάχες ἀκροπόλῃα καθ' ὑψιλόφοιο κολώνης,
 σύμβολον ἀκροάτης μεγάλης σέο, πότνια, σειρῆς·
 ἡ χθόνα βωτιάνειραν ἐφίλαο, μητέρα βίβλων,
 πατροζασιγνήτοιο βησαμένη πόθον ἱρόν,
 οὖνομα δ' ἄστει δῶκας ἔχειν σέο καὶ φρένας ἐσθλὰς, 25
 ἐνθα μάχης ἀρίδην ἐπὶ σφυρὸν οὔρεος ἄκρον
 σῆμα καὶ ὀψιγόνοισιν ἀνεβλάστησας ἐλαίην·
 εὖτ' ἐπὶ Κεκροπίδῃσι Ποσειδάωνος ἀγωγῇ
 μυρίον ἐκ πόντοιο κινώμενον ἦλυθε κῆμα,
 πάντα πολυφλοίσβοισιν ἑοῖς ῥεέθροισιν ἱμάσσον. 30
 κλῦθί μεν, ἡ φάος ἀγνὸν ἀπαστράπτοισα προσώπῳ,

δὸς δέ μοι ὄλβιον ὄρμον ἀλωομένην περὶ γαῖαν·
 δὸς ψυχῇ γάος ἄγρον ἀπ' εὐτέρων σέο μύθων
 καὶ σοφίην καὶ ἔρωτα· μένος δ' ἔμπναισον ἔρωτι
 τοσσάτιον καὶ τοῖον, ὅσον χθονίων ἀπὸ κόλπων 35
 αὖ ἐρύσει πρὸς Ὀλυμπον, ἐς ἣθεα πατρὸς ἑῆος.
 εἰ δέ τις ἀμπλακίη με κακῇ βιότοιο δαμάξει —
 οἶδα γάρ, ὥς πολλοῖσιν ἐρέχθουμαι ἄλλοθεν ἄλλαις
 πρήξεσιν οὐχ ὁσίαις, τὰς ἥλιον ἄφρονι θυμῷ —
 ἵλαθι, μειλιχόβουλε, σαόμβροτε, μηδὲ μ' ἐάσης 40
 διγεδαναῖς ποινηῇσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι
 κείμενον ἐν δαπέδοισιν, ὅτι τεὸς εὐχόμεν εἶναι.
 δὸς γυάλοις μελέων σταθερὴν καὶ ἀπήμεν' ὑγείην,
 σαρκωτάκων δ' ἀπέλαυνε πιτρῶν ἀγέλασματα νούσων,
 ναί, λίτομαι, βασίλεια, καὶ ἀμβροσίῃ σέο χειρὶ 45
 παῦσον ὄλην κακότητα μελαινάων ὀδυνάων.
 δὸς βιότῳ πλώοντι γαληνύωντας ἀήτας,
 τέκνα, λέχος, κλέος, ὄλβον, ἐνφροσύνην ἐρατεινὴν,
 περὶ σιωμυλὴν φιλίης, νόον ἀγκυλομήτην,
 κάρτος ἐπ' ἀντιβίοισι, προεδρίην ἐνὶ λαοῖς. 50
 κέκλυθι, κέκλυθ', ἄνασσα, πολύλλιστος δέ σ' ἱκάνω
 χρεοῖ ἀναγκαίῃ· σὺ δὲ μείλιχον οὔτως ὑπόσχες.

VIII.

EIS ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

Olympiodorus in vita Platōnis p. 384 ed. Westerm.:

Διθύραμβος ὁ Διόνυσος ὡς ἐκ δύο θηρῶν ἐξελθὼν, τῆς τε
 Σεμέλης καὶ τοῦ μηροῦ τοῦ Διός. εἰώθεισαν γὰρ οἱ ἀρχαῖοι τὰ
 αἰτίατα ὀνομάζειν τοῖς τῶν αἰτίων ὀνόμασι, καθάπερ καὶ τὸν
 Διόνυσον καλοῦσιν. διὸ καὶ ὁ Πρῶτος περὶ τούτου φησὶν·
 ὅσσ' εἶδον τελέεσσιν ἐφημίξαντο τοκῆς.¹⁾

¹⁾ τοκῆς Vindetus] τοκεῦσιν.

Anonymi hymni in Bacchum et Apollinem.

I. ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

Μέλπωμεν βασιλῆα φιλεύιον, εἰραμιώτην,
 ἄβροζόμην, ἀγροῖζον, αἰίδιμον, ἀγλαόμορφον,
 Βοιωτόν, βρόμιον, βακχεύτορα, βοτρυοχαίτην,
 γηθόσυνον, γονόεντα, Γιγαντολέτην, γελώοντα,
 Διογενῆ, δίγονον, διθυραμβογενῆ, Διόνυσον, 5
 εὔιον, εὐχαίτην, εὐάμπελον, ἐγρεσίωμον,
 ζηλαῖον, ζάχολον, ζηλήμοινα, ζηλοδοτῆρα,
 ἥπιον, ἡδυπότην, ἡδύθροον, ἡπεροπῆα,
 Θρήικα, θυρσοφόρον, θιασώτην, θυμιόλεοντα,
 Ἴνδολέτην, ἱμερτόν, ἰοπλόζον, ἱραμιώτην, 10
 κωμαστήν, κερᾶν, κισσοστέφανον, κελαδεινόν,
 Λυδόν, ληραῖον, λαθικηδέα, λυσιμέριμον,
 μύστην, μαινόλιον, μεθυδότην, μυριόμορφον,
 νικτέλιον, νόμιον, νεβρώδεα, νεβριδόπεπλον,
 ξυστοβόλον, ξυνόν, ξενოდότην, ξανθοζάρηνον, 15
 ὀργίλον, ὀβριμόθυμον, ὀρέσχοον, οὐρεσιφοίτην,
 πολυλυπότην, πλαγκτῆρα, πολυστέφανον, πολύζωμον,
 ρηξίνοον, ραδινόν, ρικνώδεα, ρηνοσορῆα,
 σκιρτητήν, Σάτυρον, Σεμεληγενέτην, Σεμελῆα,
 τερπνόν, ταυρωπόν, Τυρρηνολέτην, ταχύμηριν, 20
 ὑπνοσφόβην, ὑγρόν, ὑμενῆιον, ἐλῆεντα,
 φηρομανῆ, φρικτόν, φιλομειδέα, φοιταλιώτην,
 χρυσόκερων, χαρίεντα, χαλίφρονα, χρισεομίτην,
 ψυχοπλάνην, ψεύστην, ψοφομήδεα, ψυχοδαϊκτήν,

Hunc et sequentem hymnum eiusdem auctoris lusus pueriles Anthologia Palatina et Planudes nobis servaverunt; cf. CIG nr. 38. — V. 10
 *ἱραφ. cod. Pal., εἰραφ. Plan. — 12 λήναιοι cod. — 16 ὀρέσχοον Lobeck]
 ὀρέσκιον. — 23 χρυσομίτην cod. — 24 ψυχοπλανῆ cod.

ὤριον, ὠμῆστην, ὠρεΐτροφον, ὠρεσίδουπον.
μέλπωμεν βασιλῆα φιλείον, εἰραφιώτην.

25

II. ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

ῥινόμεν Παιᾶνα μέγαν θεὸν Ἀπόλλωνα,
ἄμβροτον, ἀγλαόμορφον, ἀκροσεκόμην, ἄβροχαίτην,
βριθύνουσαν, βασιλῆα, βελεσσιχαρῆν, βιοδότην,
γηθόσυνον, γελώοντα, Γιγαντολέτην, γλυκύθυμον,
Διογενῆ, Διόπαιδα, δρακοντολέτην, δαφνογηθῆ, 5
εὐλαλον, εὐρυβίην, ἔκαστηβόλον, ἐλπιδοδότην,
ζυγογόνον, ζᾶθεον, ζηνόφρονα, ζηλοδοτῆρα,
ἥπιον, ἥδυεπῆ, ἥδύφρονα, ἥπιόχειρα,
θηροφόνον, θαλερόν, θελξίφρονα, θελγεσίθυμον,
ἰαφέτην, ἰμερτόν, ἰήιον, ἱπποχορυστήν, 10
κοσμοπλόκον, Κλάριον, κρατερόφρονα, καρπογένεθλον,
Ἀητογενῆ, λαρόν, λιρογηθέα, λαμπετόντα,
μιστιπόλον, μάντιν, μεγάλητορα, μυριόμορφον,
νευροχαρῆν, νερόν, νηπενθέα, νηφαλιῆα,
ξυνοχαρῆν, ξυνόν, ξυνόφρονα, ξυνοδοτῆρα, 15
ὄλβιον, ὄλβιοεργόν, Ὀλύμπιον, οὐρεσιφοίτην,
πρηγύν, πανδερχῆν, παναπήμονα, πλουτοδοτῆρα,
ῥοσίπονον, ῥοδόχρουν, ῥηξήνορα, ῥηξιέλευθον,
σιγαλόεντα, σοφόν, σελαηγενέτην, σωτῆρα,
τερψίχορον, Τιτᾶνα, τέλοςτορα, τιμύεντα, 20
ἱμναγόρην, ὑπατον, ὑψαίχενα, ὑψήεντα,
Φοῖβον, φοιβᾶζοντα, φιλοστέφανον, φρενογηθῆ,
χρησμάγορην, χρύσειον, χρυσόχροα, χρυσοβέλεμνον,
ψαλμοχαρῆν, ψάλτην, ψευσίστιγα, ψυχοδοτῆρα,
ὠκύπον, ὠκυεπῆ, ὠκύζοπον, ὠρεσιδότην. 25
ῥινόμεν Παιᾶνα μέγαν θεὸν Ἀπόλλωνα.

25 ὠρινομυστην cod. — ὠρεΐτροφον Scaliger] ὠρεσσίτροφον. — ὠρεσίδουπον Scaliger] ὠρεσσίλοιπον. — Ultimus versus ter repetitur in codice.

II, 7 ζηλοδοτῆρα Brodaeus] ζηνοδοτῆρα. — 9 θελγεσίθυμον Abel] θελγεσίμυθον. — 12 λυροθηγά cod. — 14 νεβροχαρῆ cod. — 17 προήων cod. — 21 ὑψήεντα Brunck] ὑψ^ωέντα — 23 χρημαγ. et χρυσόχροον cod.

Hymni Magici.¹⁾

I.

¹ Απολλωνιακὴ ἐπίκλησις.

Οταν τελέσῃς πάντα τὰ προειρημένα, κάλει τῇ ἐπασιδῇ·

Ἄναξ Ἀπόλλων, ἐλθὲ σὺν Παιήνι,

χρημάτισόν μοι περὶ αἶν ἀξιῶ, κύριε.

Λέσποτα, λείπε Παρνάσιον ὄρος καὶ Δελφίδα Πυθώ,

ἡμετέρων ἱερῶν στομάτων ἄφθεγκτα λαλούντων,

ἄγγελε πρωτεύων Ζηρὸς μέγαλοιο Ἰαώ·

καί σε τὸν οὐράνιον κόσμον κατέχοντα Μιχαήλ,

καί σε καλῶ, Γαβριήλ πρωτάγγελε· δεῦρ' ἀπ' Ὀλύμπου 5

Ἀβρασάξ ἀντολὴς καταρήμενος Ἰλαος ἔλθοις

ἐς δύσιν ἀντολὴς ἐπισκοπιᾶξει[ν Ἀ]δῶναι·

πᾶσα φύσις τρομέει σε, πάτερ κόσμοιο πακερβηθ·

ὀρλίζω κεφαλήν[σε] Θεοῦ, ὅπερ ἐστὶν Ὀλυμπος·

ὀρλίζω σφραγίδα Θεοῦ, ὅπερ ἐστὶν ὄρασις·

10

ὀρλίζω χέρα δεξιτερήν, ἣ κόσμον ἐπέσχε·

ὀρλίζω κρητῆρα Θεοῦ πλοῦτον κατέχοντα·

ὀρλίζω Θεὸν αἰώνιον αἰῶνά τε πάντων·

ὀρλίζω φύσιν αὐτογενῆ, κρατερόν Ἀδωναῖον·

ὀρλίζω δύνοντα καὶ ἀντέλλοντ' Ἐλwaῖον·

15

ὀρλίζω τὰ ἅγια καὶ θεῖα ὀνόματα ταῦτα, ὅπως ἂν πέμψωσί μοι τὸ θεῖον πνεῦμα καὶ τελέσῃ ἃ ἔχω κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.

¹⁾ Hae incantationes duobus papyris Graecis a Partheyo editis („Zwei griechische Zauberpapyri des Berliner Museums“ in Actis acad. litt. Berolin. 1865. p. 109—180) nobis servatae intra saec. IV—VII post Chr. n. conditae esse videntur. Versus pessimos ubique ad rectum modulum corrigere nolui.

I, 1 λείπε Abel] λίπε. — 3 πρωτεύων Kirchhoff] πρωτεύον. — 7 ἀντολήθεν coni. Dilthey. — Inclusa supplevit Parthey. — 8 κόσμοιο Parthey] κόσμοιο. — 9 in papyro pro σε fort. εν extat. — 10 σφραγίδα Parthey] σφραγίδα. — 11 δεξιτερήν Abel] δεξιτέρην. — ἦν κόσμος ἐπέσχε cod., corr. Parthey, ἥ κόσμον ἐπίσχεις coni. Schenkl. — 14 κρατερόν Abel] κράτιστον. — 15 ἀντέλλοντ' Abel] ἀντέλλοντα. —

Κλῦθι μάκαρ, κλήζω σε τὸν οὐρανοῦ ἡγεμονῆα
 καὶ γαίης χάεός τε καὶ Ἄιδος, ἔνθα νέμονται·
 πέμψον δαίμονα τοῦτον ἑμαῖς ἱεραῖς ἐπαισιδαῖς
 νικτὸς ἐλαννόμενον προστάγμασι σῆς ὑπ' ἀνάγκης,
 οἷπερ ἀπὸ σκήνους ἐστὶν τόδε (καὶ φρασάτω μοι 20
 ἕσσα θέλω γνώμῃσιν, ἀληθείην καταλέξας)
 πρηνῆν, μειλίχιον, μηδ' ἀντία μοι φρονέοντα.
 μηδὲ σὺ μηνίσῃς ἐπ' ἑμαῖς ἱεραῖς ἐπαισιδαῖς,
 ἀλλὰ φύλαξον ἅπαν δέμας ἄρχιον ἐς φάος ἐλθεῖν·
 ταῦτα γὰρ αὐτὸς ἔταξας ἐν ἀνθρώποισι δαῖναι· 25
 κλήζω δ' οὖνομα σὸν μοίραις αὐταῖς ἰσάριθμον.

Ἰλαθί μοι, προπάτωρ, προγενέστερε, ἀντογένεθλε·
 ὀρκίζω τὸ πῦρ τὸ φανὲν πρῶτοι ἐν ἀβύσσῳ·
 ὀρκίζω τὴν σὴν δύναμιν τὴν πᾶσι μεγίστην,
 ὀρκίζω τὸν φθείροντα μέχρις Ἄιδος εἶσω, 30
 ἵνα ἀπέλθῃς εἰς τὰ ἴδια πρειμενῆς καὶ μή με βλάβῃς, ἀλλ'
 εἰμενῆς γενοῦ διὰ παντός.

II.

1. Φοῖβε, μαντοσύναισιν ἐπίροθος ἔρχεο χαίρων·
 Ἀητοῖδῃ, ἐξάεργε, ἀ[πό]τροπτε, δεῦρ' ἄ[γ]ε δεῦρο·
 δεῦρ' ἄγε θεσπίζων μαιτεύ[εο] νικτὸς ἐν ὥρῃ
 εἴ ποτε δίφιλον ἔσχεν ἔχων κλάδον ἐνθάδε δάφνης,
 [σῆ]ς ἱερῆς κορυφῆς ἐφ' ἧ γέγνεο πολλὰς εἰσθλά· 5
 καὶ νῦν μοι σπεύσειας ἔχων θεσπίσματ' ἀληθῆ· . . .

17 Ἄιδος Abel] αἰδος. Post v. 17 observante Diltheyo excidit versus qui in hymno in Solem a Millero edito nonus est: δαίμονες ἀνθρώπων οἱ πρὶν φάος εἰσορόωντες. — 20 ἐστὶν Parthey] ἐστί. — φρασάτω Parthey] φρασάτω. — 22 μειλίχιον Parthey] μειλίκιον. — μοι (sic) Parthey] μή. — 25 ἔταξας (vel ἔδειξας) Parthey] ἔδαξας. — 26 ἰσάρ. Parthey] εἰσάρ. — Sequuntur praecepta quaedam soluta oratione conscripta. — 27 προγενέστερος? — 30 μέχρις Parthey] μέχρις. — Ἄιδος Abel] αἰδος. — 31 πρειμενῆς Dilthey] προμνήσια.

II 1,4 δίφυλλον coni. Parthey.

2. Λάβη, μαντοσύνης ἱερὸν φρεσὶν Ἀπόλλωνος,
 ἧς ποτε γεισάμενος πετάλων ἀνέβηκεν αἰοιδάς·
 αὐτὸς ἄναξ σκηπτουῆχος, ἰήμε, κίδιμε Παιάν,
 ἐν Κολοφῶ[ν]ι ναίων ἱερῆς ἐπάκουσον αἰοιδῆς·
 ἐλθέ, τάχος δ' ἐπὶ γαῖαν ἅπ' οὐρανόθεν † σμίκτων ἔδωρ· 5
 ἄμβροσίων στομάτων δὲ σταθεῖς ἔμπνευσον αἰοιδάς·
 αὐτὸς ἄναξ μολπῆς μόλε κίδιμε μολπῆς ἀνάκτωρ·
 κλῦθι μάκαρ βαρύμηρι, κραταιόφρων κλέε Τιτάν·
 ἡμετέρης φωνῆς νῦν, ἄφθιτε, μὴ παρακούσῃς·
 στῆθι μαντοσύνην ἅπ' ἄμβροσίον στομάτοιο· 10
 ἔννεπε τῷ ἱκέτῃ πανακήρατε θάττον Ἀπολλων·
 χαῖρε πύρρος ταμῖα, τηλεσκόπε, κοίρανε κόσμου,
 ἡέλιε κλυτόπωλε, Διὸς γαιήοχον ὕμνα,
 παμφαές, ὑψικέλευθε, διπτεῖς, οὐρανοφοῖτα,
 αἰγλήεις, ἀκάκητα, παλαιγενές, ἀστυφέλιγτε, 15
 χρυσομίτρη, φαλεροῦχε, περισθενές, αἰολοθώρηξ,
 πωτήεις, ἀκάμας, χρυσίμνε, χρυσοκέλευθε,
 πάντας δ' εἰσορόων καὶ ἀμφιθέων καὶ ἀκούων·
 σοὶ φλόγες ὠδίνουσι φερανγέες ἡματος ὄρθρον·
 σοὶ δὲ μεσημβριόωντα πόλον διαμειρῆσαντι 20
 ἀντολίῃ μετόπισθε ῥοδόσφενρος εἰς ἔδον οἶκον
 ἀχνημένη στείχει· πρὸ δέ σοι δύσις ἀντεβόλησεν,
 ὠκεανῷ κατὰγονσα πυριτρεφέων ζυγὰ πώλων.
 νῦν γρυγὰς οὐρανόθεν καταπάλλεται, εὖτ' ἂν ἀκούσῃ
 πωλιζὸν ἀμφὶ τένοντα δεδοπτότα δοῖζον ἱμάσθλης... 25
 Μοισάων σκηπτουῆχε, φερέσβιε, δεῦρό μοι ἦδη·
 δεῦρο, τάχος δ' ἐπὶ γαῖαν, ἰήμε, κισσεοχαῖτα·

2, 5 φέρων pro σμίκτων (γ incertum) coni. Parthey. — 7 π. σεμνὸς ἀν. coni. Schenkl. — 11 χαῖρε post Ἀπολλων delevit Parthey. — 13 γαιήοχον coni. Schenkl. — 14 ὑψικέλευθε Parthey] ὑψικέλευθα. — οὐρανοφοῖτα Diltthey] οὐρανοφοῖτα. — 15 ἀκάκητα Kirchhoff] αἰχνητα. — 17 ἀκάμας Diltthey] ἄκαμνε. — χρυσοκέλευθε Parthey] χρυσοκέλευθα. — 18 εἰσορ. τε καὶ ἀμφ. Diltthey. — 19 φερανγέος coni. Schenkl. — ὄρθρον Diltthey] ὄρθρον. — 20 μεσημβριόωντα Diltthey] μεσημβριόεντι. 22 στείχει Diltthey] στίχει. — 21 ἀντολίῃ Diltthey] ἀντολῆς. — 27 κισσεοχαῖτα Abel] κισσεοχαῖτα.

μολιτῆρ ἐννεπε, Φοῖβε, δι' ἀμβροσίου σιομάγοιο·
καὶ σέ, πρὸς μεδέων αραραχχοια ἡθ' ἡμισιζησε·
καὶ Μοῖραι ἱρισσαί, Κλωθώ τ' Ἄρτοπός τε Λάχης τε. 30

III. Εἰς Ἐκ Ἀτῆν. 1)

Αἰὲρ Ἐκάτη, φαέεσσι Σεληνάϊας μεδέονσα,
Περσία, Βομβώ, φουρνῖτι < καὶ > ἰοχέαιρα,
ἀδμήτη, λυσία, πανδμάγειρ, εὔπατέρεια,
δεδοῖχ', ἱγμεμόνη, ἀγνή, ὑψαίχενε zoίρη,
κλῆθι διαξείξασα πύλας κλειτοῦ ἀδάμαντος, 5
Ἄρτεμις, ἥ καὶ πρόσθεν ἐπίσκοπος ἦσθα μεγίστη.
πότνια, ῥιξίχθων, σκυλακαγέτι, πανδαμάτειρα,
εἰροδία, ἱριζάρανε, φασφόρε, παρθένε σεμνή,
ἔλλογόν· ἐλθέ, ἄνασσα Ἀνδναία, πολέμορρε·
δεῦρ Ἐκάτη, ἱριοδίτι, πνρίπνοε, γάσμαι' ἄγονσα, 10
ἥ τ' ἔλαχες δεινὰς μὲν ὁδοὺς χαλεπὰς τ' ἐπιπομπάς,
τῆν Ἐκάτην σε καλῶ, σὲν ἀποφθιμένοισιν αὔροισι,

29 σὶ Diltthey] σε. — μεδέων αραρ. Diltthey] μεδέωνα ραρ. — 30 Κλωθώ Λάχης τ' Ἄρτοπός τε, vel Λάχης, Κλωθώ τ' Ἄρτοπός τε coni. Diltthey

1) Hunc hymnum et duos qui proxime sequuntur E. Miller ex duobus papyris graecis, ut Diltthey vidit (Miller enim altum silentium tenet de exemplis, unde has incantationes sumpsit) Berolinensi similibus in lucem protraxit in „Mélange de Littérature grécque“ (Parisiis 1868). Plurimae horum carminum emendationes Meinekio (Hermae IV 5 sqq.) Nauckio (Mélanges gréco-romains III 177 sqq.) et Dilttheyo (Mus. Rhen. XXVII 375 sqq.) debentur. — 1 φαέεσσι Σεληνάϊας (sic) Ludwich] γιγάεσσα διήνης ἥ. — 2 Βομβώ Diltthey] βαμβώ. — φουρνῖτι Diltthey] φουρνιτ'. — καὶ Miller addidit. — 3 λυσίη ἀδμήτη Diltthey pro ἀδμήτη λυδῇ. — πανδμάτειρ Abel (πανδμάτωρ Diltthey)] αδαμάτωρ. — 4 ἀγνή (sic) Meineke] νατα. — ὑψαίχενε Miller] ψυκαχένα. — 5 κλειτοῦ Meineke] κλυτοῦ. — 6 Ἄρτεμις ἥ Nauck (ἥ Diltthey)] Ἄρτεμις. — πρόσθεν Miller] πρὸς με. — ἦσθα Meineke] ἦσα. — 7 σκυλακαγέτι Nauck] σκυλακαγαίν. — 8 σε καλῶ ante ἔλλ. delevit Meineke. — 9 ἐλθέ ἄνασσα Abel] αλωεσσα. — Ἀνδναίη (sic) Diltthey] ἀνδναία. — 10 τριοδίτι Miller] τριοτιδι. — ἄγονσα Meineke] ἔχονσα. — 11 ἥ τ' Nauck] καί. — ἐπιπομπάς Meineke] ἐπὶ πομπάς. — 12 τῆν Ἐκάτην Abel] τὰν Ἐκάταν. — σε Miller] γε.

κεῖτινες ἰρώϊον θάνον ἀγναῖοι καὶ ἄπαιδες,
 ἄγρια σιγρίζοντες, ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔδοντες,
 ἡνεμόεν δ' εἰδῶλον ἔχοντες <ἀερθεῖν> 15
 στάντες ὑπὲρ κεφαλῆς, ἀφέλεσθε δὲ νήδυμον ἕπνον.
 μηδὲ ποτε βλέφαρον βλεφάρῳ κληιστὸν ἐπέλθοι,
 τειρόσθω δ' ἐπ' ἑμαῖσι φιλαγρύπνοισι μερίμναις.
 εἰ δέ τις ἄλλος ἑοῖς ἐν κόλποισιν κατὰκειται,
 κεῖνον ἀπώσασθω, ἐμὲ δ' ἐν φρεσὶν ἐγκαταθέσθω, 20
 καὶ προλιποῖσα τάχιστ' ἐπ' ἑμοῖς προθίροισι παρέστω,
 δαμναμένη ψυχὴν ἐπ' ἑμῇ φιλότῃ καὶ εὐνῇ.
 ἀλλὰ σί, ὦ Ἑκάτῃ πολυνύμμε, παρθένε κοῖρα,
 ἐλθέ, θεά, κέλομαι, ἐλάουσ' ἑλακῇ καὶ ἰωῇ
 Περσεφόνη, γριζάρανε, <θεά> πινρίφοιτε, βοῶπι, 25
 βουφόρβη, παμφόρβη
 δεῖρ' Ἑκάτῃ πολύβουλε, καλῶ σ' ἐπ' ἑμαῖς ἐπαιοιδαῖς
 μαινομένη ἴσταιτ' ἐπ' ἑμαῖσι θύραισι τάχιστα
 ληθομένη τοκέων <τε> συνηθείης τε τέκνων <τε>,
 καὶ στυγέουσα τὰ πόλλ' ἀνδρῶν γένος ἡδὲ γυναικῶν, 30
 ἐς τόδ' ἑμοῦ τοῦ δ(εῖνα) μόνον δ' ἔμ' ἔχουσα παρέστω
 ἐν φρεσὶ, δαμναμένη κρατερῆς ὑπ' ἔρωτος ἀνάγκης . . .

13 ἀγναῖοι καὶ Meineke] ἀγναῖοι τε. — 14 ἐνὶ Nauck] ἐπί. —
 ἔδοντες Dilthey] ἔχοντες. — 15 ἡνεμόεν δ' Dilthey] διδανέμων. —
 Versum supplevit Meineke. — 16 στάντες Nauck] πάντες. — Post κε-
 φαλῆς in cod. τῆς δ . . . legitur. — ἀφέλεσθε δέ Meineke] ἀφελείθε. —
 νήδυμον Schenkl] θυτήτον γλυκύν. — 17 κληιστόν Nauck] κληλινόν. —
 19 τις ἄλλος Dilthey] τιν' ἄλλον. — ἑοῖς Dilthey] ἔχοις. — κόλποισιν
 Meineke] κόλποις. — 20 κεῖνον Miller] ἐκεῖνον. — ἐγκατ. Miller] ἐνκατ. —
 22 δαμναμένη Miller] δαμνομένη. — ψυχὴν Meineke] ψυχῇ. — 24 ἐλθέ, θεά,
 κέλομαι Nauck] λόεσσα ελομαι. — αλωος φνλακα καὶ ἰωπη cod., corr.
 Dilthey, qui ἰώη edidit. — Puncta pro formulis magicis (μασκελλι μα-
 σκελλω φνουκεντα βαωθοροο βαζαγρα simil.) hic et infra posita sunt. —
 25 Περσεφόνη Miller] περσεφόνα. — θεά Miller addidit. — 26 βουφόρβη
 Miller] βουφοόρβη. — 27 πολύβουλε Abel] πινρίβουλε. — 28 ἴσταιτ' Meineke]
 ισταιτ'. — 29 τοκέων Dilthey] τέκνων. — τε Miller addidit. — τε Meineke]
 δέ. — τέκνων τε Dilthey] τέκνων. — 30 τὸ πᾶν coni. Meineke. — 31 ἐς
 Abel] εἰς. — δ' ἔμ' Meineke] με δ'.

..... πολιώνυμε κνδιάουσα . .
 γλέξον ἀκοιμήτω πνρὶ τὴν ψυχὴν
 ἐφθ' ἰδάτων χραιτέεις καὶ γῆς καὶ σκοοον . . . 35
 <ὄν> καλέουσι δράκοντα μέγαν ἀκροζοδῆρμον . . .
 σπεῖδε τάχιστ' ἤδη δ' ἐπ' ἐμαῖσι θύραισι παρέστω.

IV. ΕΙΣ ΗΛΙΟΝ.

Ἀεροφουήτων ἀνέμων ἐποχοῦμενος αὔραις,
 Ἥλιε χρυσοζόμα, διέπων φλογὸς ἀκάματον πῦρ,
 αἰθερίαισι ιρίβοισι μέγαν πόλον ἀμφιελίσσων,
 γεννῶν αὐτὸς ἅπαντα, τὰ περ πάλιν ἐξαναλίεις.
 ἐκ σοῦ γὰρ στοιχεῖα τεταγμένα σοῖς τε νόμοισι 5
 κόσμον ἅπαντα τρέφουσι τετράορον εἰς ἐνιαυτόν.
 κλῦθι, μάκαρ· κλήξω σε τὸν οὐρανοῖ ἡγεμονῆα
 καὶ γαίης χάεός τε καὶ Ἄιδος, ἐνθα νέμονται
 δαίμονες ἀνθρώπων οἱ πρὶν φάος εἰσορόωντες.
 καὶ δὴ νῦν λίτομαί σε, μακάρτατε, δέσποια κόσμου, 10
 ἦν γαίης κενθμῶνα μόλης νεκρῶν ἔ' ἐπὶ χῶρον,
 πέμψον δαίμονα τοῦτον ἐμοὶ μεσάταισιν <ἐν> ὥραις,
 Νυκτὸς ἐλαυνόμενον προστάγμασι σῆς ἐπ' ἀνάγκης,
 οἷπερ ἀπὸ σκήνους κατέχω ἰάδε (καὶ φρασάτω μοι

33 κνδιάουσα Meineke] κνζαλέουσα. — 35 ἐφθ' ἰδάτων χραιτέεις
 Miller] ἐπτά ἰδάτων χραιτεῖς. — 36 ὄν Miller addidit. — 37 ἤδη δ'
 Meineke] ἦδ'.

IV Ad hunc hymnum duorum codicum scripturas in notis proposuit
 Miller. — 4 ἅπαντα, τὰπερ Meineke] ἅπανταπερ (ἅπαντα ἅπερ). —
 5 ἐκ σοῦ Miller] ἐξ οὔ. — σοῖς τε Dilthey] σοῖσι. — 6 τετράορον
 Meineke] τέτρατον (τετραπον). — 8 καὶ γαίης Dilthey ex papyro Beroli-
 nensi] γαίης τε. — Ἄιδος Miller] αἶδαο (αἰδεος). — 9 εἰσορόωντες Abel]
 εἰσοροῶντες. — 10 μακάρτατε Meineke] μάκαρ ἀφθιτε. — 11 μόλης
 Meineke] μολῆς. — χῶρον Miller] χώρων (χώρφ). — 12 ἐμοὶ Dilthey]
 δεῖνα. — ἐν Miller addidit. — 13 ἐλαυνόμενον Dilthey ex pap. Berol.]
 ἐλενσόμενον.

ὅσσα θέλω γνώμαισιν, ἀληθείην καταλέξας) 15
 प्राहं, मे लिखिष्ये, न हि मे भ्रष्टव्यं.
 μηδὲ σὺ μηνίσῃς ἐπ' ἐμαῖς ἱεραῖς ἐπαιδαῖς,
 ἀλλὰ φίλαξον ἅπαν δέμας ἄρκιον ἐς γᾶος ἐλθεῖν.
 καὶ μοι μηνυσάτω ὁ δ(εῖνα) τοι ἠποθηνή δινατα μοι
 λίγναι τηρεσίαν καὶ τὸν χρόνον παρεδρεῖν. 20
 तावता गार् अतोऽ इतिहास एव अनुवर्तयति दाहना
 नृमाया मोर्याण ताव ताव उपोद्गमस्यन्तासि . . .
 κληΐζω δ' ὄνομα σὸν ἱεραῖς μοίραις ἰσάριθμον . . .
 Ἰλαθί μοι προπάτωρ, κόσμον πάτερ αὐτογένεθλε,
 πνεύρορε, χρυσογάς, φασσίμβροτε, δέσποτα κόσμον, 25
 δαῖμον ἀκοιμήτοι πνερὸς ἄφθιτε, χρυσεόγυγλε,
 γέγγος ἀπ' ἀκτίνων καθαρόν πέμπων ἐπὶ γαῖαν
 πέμπων τὸν δαίμονα ὅνπερ ἐξηγησάμην τῇ δ(εῖνα).

V. ΕΥΧΗ ΠΡΟΣ ΣΕΛΗΝΗΝ ΕΠΙ ΠΛΑΣΗΙ ΠΡΑΞΕΙ.

Ἐλθέ μοι, ὦ δέσποινα φίλη, τριπρόσωπε Σελήνη.
 εὐμενίῃ δ' ἐπάκουσον ἐμῶν ἱερῶν ἐπαιδῶν,
 νηκτὸς ἄγαλμα, νέα, φασσίμβροτε, ῥιγένηια,
 ἢ χαροποις τάρτοις ἐφελζομένη βασίλεια,
 ἡλίον δρόμον ἴσον ἐν ἄρμασιν ἱππεύουσα· 5
 ἢ Χαρίτων τρισσῶν τρισσαῖς μορφαῖσι χορεύεις,
 ἄστρασι ζωμάζουσα, Δίκη καὶ νήματα Μοιρῶν,
 Κλωθὴ καὶ Λάχεσις ἡδ' Ἄτροπος εἶ, τριζάρανε,

15 ὅσσα Diltthey ex pap. Berol.] ἢν ὅσα. — ἀληθείην καταλέξας Diltthey ex pap. Berol.] ἐν ἀληθείᾳ καταλέξῃ (ἐν φρεσὶν πάντα μοι ἐκτελέσῃ) — v. 16 inter v. 13 et 14 inserendum esse coni. Diltthey. — 17 ἐπ' ἐμαῖς ἱεραῖς ἐπαιδαῖς Abel ex pap. Berol.] ἐπ' ἐμαῖς ἱεραῖσιν ἐπαιδαῖς (χρηστεραῖς ἐπ' ἐμαῖς ἐπαιδαῖς). — 18 μου post ἅπαν delevit Miller. — ἄρκιον Diltthey ex pap. Berol.] ἄρτιον. — ἐς Abel ex pap. Berol.] εἰς. — Vv. 19, 20 corrupti sunt; in v. 19 πόθι δηθύνει latere coni. Schenkl, v. 20 λίγνος ἀπειρέσιος coni. Diltthey. — 22 ταῖς Miller] καί. — ὑποθημοσύνησιν Abel] ὑποθημοσύνησι. — 23 ἱεραῖς μοίραις Diltthey] ὥρων μοιρῶν. — ἰσάριθμον Diltthey ex pap. Berol. qui ἰσάριθμον habet] ἐς ἀριθμόν.

V 8 τε καὶ pro ἡδ' coni. Diltthey.

Τισιφόνῃ τε Μέγαιρα καὶ Ἀλληκτώ, πολίμορφε,
 ἢ χέρας ὀπλίζουσα κελαιναῖς λαμπάσι δειναῖς, 10
 ἢ φοβερῶν ὀφίων χαίτην σείουσα μετώποις,
 ἢ ταύρων μύζημα κατὰ στομάτων ἀνείσα,
 ἢ νηδὸν φολίσιν πεπνυασμένη ἐρπυστήρων,
 ἰοβολοῖς ταρσοῖσι κατωμαδίοισι δραζόντων,
 σφιγγομένη κατὰ νῶτα παλαιμναίης ἐπὶ δέσμης, 15
 νηπιβόῃ, ταυρῶπι, φιλήρεμε, ταυροκάρανε,
 ὅμια δέ τοι ταυρωπὸν ἔχεις, σκυλακάδεα φωνήν,
 μορφὰς δ' ἐν νημοῖσιν ὑποσκεπάουσα λεόντων.
 μορφαὶ λύκων σφύρον ἐστί, κύνες φίλοι ἀγριόθιμοι.
 τοῦνεκά σε κλήζουσ' Ἐκάτην, πολυνώνμε, μήνην, 20
 ἄερα μὲν τέμνονσαν ἅτ' Ἀρτεμιν ἰοχέαιραν,
 τετραπρόσωπε θεά, τετραώννμε, τετραοδίτι,
 Ἄρτεμι, Περσεφόνη, ἐλαφηβόλε, νηπιφάνεια,
 τρίζυπε, τρίφθογγε, τριζάρανε, τριώννμε μήνην,
 τρινακία, τριπρόσωπε, τριαύχενε καὶ τριοδίτι, 25
 ἢ τρισσοῖς ταλάροισιν ἔχεις φλογὸς ἀκάματον πῦρ
 καὶ τριάδων μεδέεις τρισσῶν δεκάδων τε ἀνάσσεις·
 ἴλαθί μοι καλέοντι καὶ εὐμενέως ἐπάκουσον,
 ἢ πολυχώρητον κόσμον νυχὸς ἀμφιέπουσα,
 δαίμονες ἦν φρίσσουσι καὶ ἀθάνατοι τρομέουσι, 30
 κνιδιάνειρα θεά, πολυνώνμε, καλλιγένεια,

9 Τισιφόνῃ τε Μέγαιρα Meineke] περσεφόνη τεμετερα. — 10 ἢ χέρας Miller] ἡμέρα. — 11 ἢ Meineke] ἦ. — σείουσα Meineke] σείεις τε. — 14 ταρσοῖσι Miller] ταρσοῖσιν. — κατωμαδίοισι Meineke] καματω-
 δίοισι. — 15 δέσμης Meineke] δεσμοῖς. — 16 ταυρῶπι Miller] ταυρώπη.
 — ταυροκάρανε Abel] ταυροκάρηνε. — 17 δέ τοι Miller] δέ τό. —
 18 νημοῖσιν Dilthey] νηήμασιν. — 19 μορφόλυκον dubitanter coni.
 Meineke; σοὶ τε λύκοι φίλοι εἰσὶ coni. Schenkl. — ἐστί Meineke] εἰσιν.
 — 20 σε Miller] γε. — Ἐκάτην Abel] Ἐκάταν. — πολυνώνμ' ἐρήμην
 ἄερα κτλ. coni. Meineke. — 22 τετραοδίτι Miller] τετραοδευτε. — 24 μήνη
 Meineke] σελήνη. — 25 τρινακία Abel] θρινακία. — 27 τριάδων Dilthey]
 τρισσῶν. — δεκάδων Miller] δεκάτων; Meineke δεκάνων coni. —
 28 ἐπάκουσον Meineke] εἰσάκουσον. — 29 νυχὸς Miller] νυχτός. —
 31 κνιδιάνειρα Abel] κνιδιάνειρε.

ταιρωῶπις, κερύεσσα, θεῶν γενέτειρα καὶ ἀνδρῶν,
 καὶ φύσι παμμήτειρα· σὺ γὰρ φοιτᾷς ἐν Ὀλύμπῳ
 εὐρεῖαν δέ τ' ἄβυσσον ἀπείριτον ἀμφιπολείεις.
 ἀρχὴ καὶ τέλος εἶ, πάντων δὲ σὺ μοῦνη ἀνάσσεις. 35
 ἐκ σέο γὰρ πάντ' ἐστὶ καὶ ἐκ σέο πάντα τελευτᾷ·
 ἀέναον διάδημα τεοῖς φορέεις κροτάφοισι,
 δεσμοὺς ἀρρήκτους ἀλύτους μέγαλοιο Κρόνοιο,
 καὶ χρύσειον σκήπτρον ἑαῖς κατέχεις παλάμαισι.
 χαῖρε, θεά, καὶ σαῖσιν ἐπωνυμίαις ἐπάκουσον. 40
 γράμματα τῷ σκήπτρῳ ἅγια Κρόνος ἀμφεχάραξε,
 δῶκε δέ σοι φορέειν, ὕψ' ἔμπεδα πάντα μένοιεν,
 δαμνῶ, δαμνογόνῃ, δαμασάνδρα, δαμνοδάμεια,
 σὺ δὲ φάους μεδέεις αραραχαραρα ηφθεισικηρε.
 θύω σοὶ τόδ' ἄρωμα, Αἰδὸς τέκος, ἰοχέαιρα, 45
 οὐρανία, λιμνῆτις, ὀρεῖπλανε εἰνοδία τε,
 νεστερία νυχία τ', αἰδωναία σκοτία τε,
 ἥσυχε καὶ δασπλῆτι, τάφοις ἐνὶ δαῖτας ἔχουσα,
 νύξ, ἔρεβος, χάος εὐρύ· σὺ γὰρ δυσάλυτος ἀνάγκη
 μοῖρά τ' ἔφης, σὺ τ' ἔρις, βάσανος, ὀλέτις σύ, δίχη σύ. 50
 Κέρβερον ἐν δεσμοῖσιν ἔχεις φολίδεσσι δρακόντων
 κτανέα, ὀφιοπλόκαμος καὶ ζωνοδρακόντι,
 αἰμοπότις, θανατηγέ, φθορηγόνε, καρδιόδαιτε,

32 ταιρωῶπις Dilthey] ταιρωῶπι. — 33 παμμήτειρα Meineke] παμμή-
 τωρ. — σὺ Miller] οὐ. — 36 ἐκ σέο Miller] ἐξέω. — ἐκ σέο Meineke]
 εἰσαιωνε. — 37 τεοῖς Abel] σοῖς. — 39 χρύσειον Meineke] χρύσειον. —
 παλάμαισι Abel] παλάμαισιν. — 40 ἐπάκουσον coni. Meineke. — 41 ἅγια
 Abel] ἅ τοι (ἅ γε τοι Miller). — ἀμφεχάραξε Abel] ἀμφεχάραξεν. —
 42 σοὶ Meineke] σθι. — 43 δαμνογόνῃ Dilthey] δαμνογένεια. — δαμασ-
 άνδρα Meineke] δαμάσανδρα. — δαμναναναία gnosticum vocabulum coni.
 Dilthey. — 44 φάους Dilthey] χάους. — 46 λιμνῆτις Dilthey] λιμνῆτι. —
 ὀρεῖπλανος? — εἰνοδία Meineke] εἰνοδαία. — 47 νυχία coni. Meineke. —
 τ' αἰδωναία Meineke] τε αἰδωναία. — 50 μοῖρά τ' Meineke] μοῖρα δ'. —
 ἔρις Meineke] ἔρινυς. — βάσανός τ' ? — ὀλέτις σύ Meineke] ολετισι. —
 51 φολίδεσσι Meineke] φολίσιν σύ. — 52 κτανέα Abel] κτανέη. —
 ὀφιοπλόκαμος Dilthey] ὀφιοπλόκαμε. — ζωνοδρακόντι Meineke] ζωνο-
 δράκοντι. — 53 αἰμοπότις Dilthey] αἰμοπότι. — καρδιόδηχτε? — φθορηγόνε
 Meineke (-ήγνε Miller)] φθορηγενες.

σαρκοφάγος, κοπειόζινπ', άωροβόρ', οίστροπλάγεια,
 ἔλθ' ἐλ' ἐμαῖς θυσίαις καί μοι τόδε προᾶγμα ποιήσον. 55

Hymnus in Isim.¹⁾

[Col. I.]

Αἰγέπτον βασίλεια λινόστολε, τᾷ γονοέσσαις
 ἀλλαζος ἀρχαία μέλεται πολέπυρος ἀγριά,

54 σαρκοφάγος Diltthey] σαρκοφάγε. — σαρκ. καὶ ἄωροβόρε κοπειόζινπε οίστροπλάγια cod., corr. Miller.

¹⁾ De hymno in Isim haec rettulit Ross in Inscriptionum Graecarum Ineditarum fasciculo secundo (Athenis 1842 p. 3 sqq.): „Hymnum in Isidem reperi [in Andro insula mense Iulio anni 1844] inter rudera antiquae urbis, ad casam Ἰαννάκη Μοναχέζη. Tabula est oblonga, albi marmoris, quatuor columnis [47 versuum] inscripta; sed titulum pessime habitum adeo festinanter transscribere coactus fui, ut difficiliora attingere non possem. Exscripsi igitur tantum Col. I et IV; verum si cui otium contingat, tabulamque commode ad lucem obvertat, crediderim etiam Col. II partem superiorem, et per totam fere Col. III dimidiam versuum partem qua Col. IV attingunt, legi et transcribi posse“. Col. II et III descripsit, reliqua contulit Welcker (Mus. Rhen. II 1843 p. 436 sqq).

Textum a Rossio editum iterum emendatius imprimendum curaverunt Sauppe (YMNOΣ ΕΙΣ ΙΣΙΝ. Hymnus in Isim. Ab L. Rossio repertum primum distinxit emendavit annotavit Hermannus Sauppius. Turici MDCCCLXII), Bergk (in „Zeitschrift für die Alterthumswissenschaft, herausgeg. von Theodor Bergk und Julius Caesar“ Marburg. 1-43 p. 36—46, 49—52) et Welcker (Mus. Rhen. II 1843 p. 327—334.) Plurima etiam G. Hermann emendavit (Z. f. Alt. 1843. p. 377—383). Quae Schmitz de hoc carmine in „The Classical Journal“ (London 1843 p. 34 sqq.) disseruit, non legi. Hymnum ad Isidis templum quod erat Andri olim pertinuisse veri quam simillimum, poetam ex Nonni schola prodiisse certum est.

De ipsa re imprimis dignus est qui conferatur Diodorus Siculus I c. 27,3 sqq.: Οὐκ ἀγνοᾷ δέ, διότι τινὲς τῶν συγγραφέων ἀποφαίνονται τοῖς τάφοις τῶν θεῶν τούτων ἐπάρχειν ἐν Νύσῃ τῆς Ἀραβίας, ἀφ' ἧς καὶ Νυσαῖον τὸν Διόνυσον ὠνομάσθαι. εἶναι δὲ καὶ στήλην ἑκατέρου τῶν θεῶν ἐπιγεγραμμένην τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν. ἐπὶ μὲν οὖν τῆς Ἰσιδος ἐπιγεγράφθαι Ἐγὼ Ἰσίς εἰμι ἢ βασίλισσα πάσης γῶρας, ἢ παιδευ-

σεισιροφόρος Βούβαστος, ἀμαλλοιόχοισί τε Μέρμυς
 γαθομένα πεδίοισιν, ὅπα στάλαν ἀσάλευτον
 εἶσε φιλοθρέσκων ἱερὸς νόμος ἐκ βασιλῆων, 5
 σᾶμα τεᾶς, δέσποινα, μοναρχίας, ἰκέταισι
 λαοῖς ἀπύοισαν. ἐγὼ χρυσόθρονος Ἴσις
 ῥωμαλέα σκάπτροισιν, ὅσαν πυριλαμπέος ἀκτὺς
 ἀελίῳ σελάγεσκε βολαῖς φορβάμονα γαῖαν,
 ἀσφαλέων Ἑρμῆνος ἀπόκρυφα σύμβολα δέλτων 10
 εὐρομένα, γραφίδεσσιν ἅ τ' ἔξυσε πᾶσι χαράζας
 ἡρικαλέον μίσταις ἱερὸν λόγον, ὅσσα τε δάμοις
 ἀτραπὸν ἐς κοινὰν κατεθήκατο, πάντα βαθείας
 ἐκ φρενὸς ἐκφάνασα διακρίδόν. ἅδε θνηταῶν
 πρέσβα Κρόνω θνηγίτηρ Ἴσις, δάμαρ εὐρεμ[έδοντος] 15

θεῖσα ἐπὶ Ἑρμοῦ, καὶ ὅσα ἐγὼ ἐνομοθέτησα, οὐδεὶς αὐτὰ
 δύναται λῦσαι. ἐγὼ εἰμι ἡ τοῦ νεωτάτου Κρόνον θεοῦ θυγά-
 τηρ πρεσβυτάτη. ἐγὼ εἰμι γυνὴ καὶ ἀδελφὴ Ὀσίριδος βασι-
 λέως. ἐγὼ εἰμι ἡ πρώτη καρπὸν ἀνθρώποις εὐροῦσα. ἐγὼ
 εἰμι μήτηρ Ὠρου τοῦ βασιλέως. ἐγὼ εἰμι ἡ ἐν τῷ ἄστρῳ [τῷ
 κυνί] ἐπιτέλλουσα. ἐμοὶ Βούβαστος ἡ πόλις ὠκοδομήθη.
 χαῖρε, χαῖρε, Αἴγυπτε ἡ θρέψασά με. ἐπὶ δὲ τοῦ Ὀσίριδος ἐπι-
 γεγράφθαι λέγεται. Πατὴρ μὲν ἐστὶ μοι Κρόνος νεώτατος θεῶν
 ἀπάντων, εἰμὶ δὲ Ὀσιρις ὁ βασιλεὺς, ὁ στρατεύσας ἐπὶ πᾶσαν
 χώραν ἕως εἰς τοὺς ἀοικήτους τόπους τῶν Ἰνδῶν καὶ τοὺς
 πρὸς ἄρκτον κεκλιμένους μέχρι τῶν τοῦ Ἰστροῦ ποταμοῦ
 πηγῶν, καὶ πάλιν τᾶλλα μέρη ἕως Ὠκεανοῦ. εἰμὶ δὲ νῆδος
 Κρόνον πρεσβύτατος καὶ βλαστὸς ἐκ καλοῦ τε καὶ εὐγενοῦς
 ὧοῦ σπέρμα συγγενὲς ἐγεννήθην ἡμέρας. καὶ οὐκ ἔστι τόπος
 τῆς οἰκουμένης εἰς ὃν ἐγὰ οὐκ ἀφῆγμαι, διαδοὺς πᾶσιν ὧν
 ἐγὼ εὐρετὴς ἐγενόμην. τσαῦτα τῶν γεγραμμένων ἐν ταῖς στήλαις
 φασὶ δύνασθαι ἀναγνῶναι, τὰ δ' ἄλλα ὄντα πλείω κατεφθάρθαι διὰ
 τὸν χρόνον.

1 τῇ Bergk] νῆ. — 6 μοναρχίας Sauppe, Welcker] μοναρχείας. —
 ἰκέταισι Abel] ἰκέταισιν. — 7 Ἴσις Sauppe] εἰσις. — 10 ἀσφαλέων Her-
 mann] δειφαλεωδ. — σύμβολα Rossii apographum, συνβολα est in la-
 pide. — 11 γραφίδεσσι κατεξυσε ταισι χαρ. lapis, corr. Hermann. —
 12 δάμοις Hermann] δαμος. — 14 ἐκφάνασα Sauppe] νφανασα. —
 θνηταῶν Hermann] τυραννῶν. — 15 Ἴσις Sauppe] εἰσις. — Versum
 suppleverunt Welcker et Sauppe.

ἐμὶ πολὺζάλειος Ὀσίριδος, ὧ πότ' ἔ[παδός]
 τὰν αὐτὰν ἀνέλυσα γενέθλιον [αἷλακα ῥίξας]
 βριθομένα σοβαροῖς ἐλικόπλοκος [ἀμφὶ προσώποις]
 αἰπινύω βασιλῆος, ὃν ὠρανὸς ἐπρέσ[βευσε], 20
 θεσμοθέτις μερόπων, τῶς [οὐ' τις ἀνὴρ καταλίσει]
 οὐδ' ἀπαμεινύσει πο[λλὸς χρόνος, οὐδέ ποτέ σφιν]
 ἐμπελάσει λά[θα]
 ἀστροφόροι
 θῆλ' τε γὰρ
 ἐξέλαμον 25
 Ἰσις ἐγὼ πολύβοιλος
 καὶ χθόνα μυδαλέαν
 ἐς κρίσιν ὠρανίοισι καταχθονίοις
 ἀτραπιτὸν πλαγκτὰν
 λοξοπόρου σελάγες[κε κατ' αἰθέρ]α καὶ πυροέντων 30
 ἄελιον πώλων ἀγήτορα φαίνοπα κύνων
 ἐς πόλον ἰθύνεσκον, ἦν' εὐκόσμοισι πορείαις
 ἄξονες ἱλίγγοισι περικτυπέοντι διαύλω
 νύκτα διακρίνωσιν ἀπ' ἡματος. ἄδε θαλάσσας
 πρᾶτον ἐν ἀνθρώποισι περάσιμον ἦνυσα μόχθον. 35
 ἄδε δικασπολίᾳ ῥώμαν πόρον, ἄδε γενέθλας
 ἀρχὰν ἀνδρὶ γυναῖκα συνάγαγον· εὖ τε σε[λά]νας

16 Ὀσίριδος Sauppe] οσειριδος. — Iota subscriptum in *ω* (v. 16) Bergk et Sauppe, in *διαύλω* (v. 33) Bergk, Sauppe, Welcker addiderunt. Versum suppl. Sauppe. — Vv. 17—22 Hermann supplevit. — 18 ἐλικόπλοκος Hermann] ελινोटροπος. — 19 βασιλῆος ὃν ὠρανός Bergk] βασιλῆος ον ωι \ νος. — ἐπρέσβευσεν Hermann] ειγρες . . — Ad v. 20—2: Sophoclem (O. T. 867 sqq.) conferri iubet Schenkl. — 20 τῶς Hermann] γως. — 21 πο[λλός] Abel scripsit (δαμάτωρ Hermann). — 22 ἐμπελάσει λάθα Hermann] ενπετασειλα . . — 26 Ἰσις Sauppe] εισις. — 28 ὠρανίοισι Bergk, Sauppe] ωιανιοισι. — καταχθονίοις Bergk] κα . . . χιον . . ος . . — 29 πλαγκτὰν Bergk] πλαγκτει. — 30 suppl. Bergk. — 31 φαίνοπα Bergk, Sauppe] φαινονα. — 32 ἰθύνεσκον Bergk, Sauppe] ειθυνεσκον. — ἦν' Bergk, Sauppe] αν. — 34 διακρίνωσιν Bergk, Sauppe] διακρεινωσιν. — 35 ἦνυσα Bergk, Sauppe, Welcker] ηνεσα. — 37 σελάνας Bergk, Sauppe, Welcker] σε . . τας.

ἐς δεκάταν ἀψίδα τεθαλότος ἄρκιον ἔργου
 φέγγος ἐπ' ἀργίγονον βρέφος ἄγαγον· ἄδε γονήων
 ἄζομένως τιμὰν ἔτι νηπιάχως ὑπὸ μαζῶν
 40
 ζωρισμοῖς ἐδίδαξα μελίφροσι, φοιτάδι δ' ἔργῃ
 μᾶνιν ἐρεισάμενα μυζάμονος ἄχρις ἐπ' εἰνὰς
 Ἰλιδος ἠπτείλῃσα μελαμφαέων τε βερέθρων
 ἀστόργοις φυλακὰν βαρυπάμοσιν. ἐμὶ δ' ἀρούρας
 45
 πυροτόκῳ μεδέοισα, δαιξάνδρων ἀπὸ χειρῶν
 ἐχθομένα βρώμαν, ἂν φωλάδες ἔστινγον ἄρκιοι,
 τὰν λύκος ὠρυκτὰς λιμῶν τεθωμένος ἀλκὰν

[Col. II.]

δυσμαθέων, ἀπενή[ναθ' ὁμαίμον]ος οὐλα[μὸν ἄγρας],
 τλαθύμων [δ' ἀγέλα βορὸν] ἀνθερεῶν[α πελ]άσσας
 ἀγροίκους τὼς δορυμὸς ἀμείλιχος [ἔτρεφεν οὔτι]
 50
 φείσατ' ὄν[ων] σκιεροῖσιν ἐν ὥρεσι θυ[μὸν λαίνων]
 ὁώσσοισιν
 ονεον λάπτοισα φιλατόκα σαι
 μαιμώνοντε τατασιν
 55
 ἀνχμῶδε[ι
 [ἀνθ]ρώποισινοτασῶ . . οντατον
 εοριον εσσω . .

38 ἀψίδα Sauppe, Welcker] ἀψείλα. — ἄρκιον Hermann] ἄρτιον. —
 39 γονήων Bergk, Sauppe, Welcker] γονηίων. — 42 μυζάμονος Bergk,
 Welcker [μωζάμονος Hermann]] μυκαμωνος. — 43 μελαμφαέων Hermann]
 μελαμφαρον. — 45 πυροτόκῳ Hermann] πυρνοτοκῳ. — δαιξάνδρων
 Bergk, Welcker] δαιξανδ.ων. — χειρῶν Hermann] μειρων. — 46 ἐχθο-
 μένα Hermann] ἐχθομεναν. — ἔστινγον Bergk, Sauppe, Welcker] εστισον.
 — Vn. 48—51 supplevit Hermann. — 48 οὐλαμὸν Hermann] ονδα. —
 49 ταιθυνωτο . . . κεν ανεριων . . . ασσας est in lapide, corr. Her-
 mann. — 50 ἀγροίκους τὼς et ἄμ. Hermann] αγροικιοσιωσ et μελιχος. —
 51 φείσατον.σωξεμοσενωφεισιον est in lapide, corr. Hermann.

Col. II et III inde a v. 52 Abel primus distinxit, nisi quod iam
 Welcker v. 97, 103, 109, 110, 111, 120 expedit. — 53 ὁώσσοισιν. —
 54 ἀπτοισα. — 56 ἀνχμῶδε.

τειραν	82
μητέρα γ	
αἴλακ' ἐκιναν	
ἄμητον δρεπ[αν	85
ἄμπελον ἐκπρο	
ἀμερίω καμάτω	
ἔργα κασιγνήτας ἐ	
ἱκέσιος βροναθω	
πᾶσα δὲ μιταναιο	90
δρῆς ει	
εισι	
καὶ προταν	

[Col. III.]

. αχ. χος ἔπλασε μῦθος	
. ατο ραως	95
. π ονδε μοναρχῶν	
. ορωια ον Ἐννῶ	
. περστ ἀρὰν ω	
. ἐπὶ τάρτα ας ἐνιπαῖς	
. δεοσ ἀν' ἄγρας	100
δῶκα θανιον ἀνδρὶ γυναικα	
ἀμφ οδαγρον αἰχένος αἵπος	
αθμ [ζ]ατεῖνασεν ἄσινχα πειθῶ	
. μαδεσ θελγέος ἡδ' ἀμαρυγᾶς	
. ερεχτερον ἐν πολιήταις	105
. ἦν ἄμιμι δ' ἀμανράς	
. νεγ αἰόλον. ἀντὶ δ' ὀλισθηῖ	
. λάχεν. εἶδεα δ' ἄγνά	
. εἶδεσι πάστως	
. α πένλας	110

.....	χ ἱμεναίοις	
.....	αδος ὀμφὰς . . .	
.....	οἶμαν	
.....	εὔστοχον οὔροισ . .	
.....	αἴσχους	115
.....	ον οἶκῳ	
.....	ἐν δὲ βαρεῖται . .	
.....	μερίμνας	
.....	ον ἐλαίνει	
.....	α δ' Ἐρινὺς	120
.....	ωι	
.....	δα	
.....	ο	
.....	ξ	125
.....	σ	
.....	λιοπλαεσ	
.....	αμοναρειπα	
.....	δ' ὀρίνειν	
.....	γαλάναν	130
.....	ννομεμ	
.....	υσσω	
.....	αιαδοσ	
.....	ζεταιαιμας	
.....	ευ	135

Col. IV.

ἀελίῳ βασιλῆος ὁμᾶ συν
 καί με καλεῦσι πάρεδρον· ἔλα
 συμφέρομ' ἀκτίνεσσι κάτω
 ὅσσα δ' ἐμὸς γνώμων νόος εἴσιδ[εν ἀρχεγένεθλα]

120 ερεινυσ. — 129 δορεινειν. — 136 βασιλῆος Bergk] βασιληιον. —
 138 συμφ. ἀκτίν. Bergk, Sauppe] συμφερομακτεινεσσι. — 139 suppl.
 Hermann.

ἐς πέρας ἰθύνω· τὰ δ' ἐπείροχον ἀγκαλέ[οντα] 140
 κῦρος ἱποκλάζουσ', ἐπάταν βασιληίδα τ[ιμάν]
 πιήσσανθ' ἀματέραν. δεσμῶν δ' ἀέκονσαν ἀν[άγκαν]
 ἀλλίω· πλωτὰ δὲ γιλιείδιος Ἀμυγτρίτα
 νηυσὶ μελαμπρόροισιν ἔπαι παρωδέος ἀνγκῶ,
 ἀνίκα μειδάμων, ἱλαρὰν ἐρέθοισα παρειάν, 145
 ἀμπετάσω Τηθὺν γλαυκώλεον· ἐν δ' ἀπεράτοις
 βένθεσιν ἀστιβέα πλαγκτὰν ὁδόν, εὐτέ με θιμὸς
 κορθύσῃ, κλονέω· παντῇ δὲ μελανθεί ῥοίῳ
 σπερχόμενος βαρὺ πόντος ἐνὶ σπήλγῳ βαθείαις
 μιζαῖ' ἐξ ἀδύτων· πράγα δ' ἐπὶ σέλματι δούρων 150
 κολπωτὰν ὁθόναισι θοὰν τρόπιν ἰθύνεσxon,
 οἶδμα καθιπτεύοισα· δαμαζομένας δὲ θαλάσσας
 ὠκινόροις ἐλάταις ἐλιζὰν ἔστασε χορείαν
 Ἰωρίδος εὐλοχία· περιπάλλετο δ' ἐν φρεσὶ θάμβος
 εἰρεσίαν ἀδάητον ἐν ὄμμασι παπτταινοίσαις. 155
 Ἰοῖς ἐγὼ πολέμῳ κριερόν νέφος ἔρκεσι μόχθων
 ἀμφέβαλον, κληῖζοισι πολυκτέανον βασιλείαν
 θεσμοφόρον. νάσως δὲ βαθυνομένας ἀπὸ ῥιζῶν
 ἐς γῆος ἐκ βυθίας ποτανάγαγον ἰλὸς αὐτά,
 ὥρεα καὶ πε[δίω]ν σπορίμαν βάσιν, ὀργάδα τ' ἄκραις 160
 στηρικταῖ[ς] ξείδω]ρον ὑπερτείνοισα, βοαύλοις
 μαλοκόμοι[ς] πλήθοισ]αν· ἐπ' ἀφροέντι δὲ Νηρεὺς
 πλάσσειν ὕ[δρι τεύ]χων περὶ μάρμαρον ἄνθεσιν ἄχνας,
 φλοῖσβο[ν] ὑπὸ β[ρ]ρεμέθορτα ποτὶ κροτάλαισιν ἀράσων

140 *υπείροχοπανκαιο* . . est in lapide, corr. Hermann. — 141 *τιμάν*
 Bergk, Welcker] *τε* . . . — 142 *ἀνάγκαν* Bergk] *αι* . . . — 143 *ἀλλίω*
 Bergk, Sauppe pro *ανλνω*, quod contra nostrum scribendi morem
 est. — 144 *μελαμπρόροισιν* lapis. — 146 *ἐν δ' ἀπεράτοις* Sauppe]
εν δε περητοις. — 155 *ἐν* Hermann] *ετ*. — 160 suppl. Bergk, Sauppe,
 Welcker. — 161 suppl. Sauppe. — 162 *μαλοκόμοις* restituerunt Sauppe,
 Welcker; cetera Hermann supplevit (*πλήθοισαν* Abel, *πλήθουσαν*
 Hermann). — 163 *πλάσσειν* Hermann] *πλλσειτ*. — ὕδρι pro *υ* . . .
 Sauppe. — *τεύχων* Hermann] *debetur*. — 164 *φλοῖσβον* Sauppe] *φλογερο*
 . . — Cetera in vv. 164—168 Hermann supplevit. — 164 *ποτὶ κρ. ἀράσων*
 Hermann]. *οτινοζαδαισιναρσσω*.

[χοιράδας· ἀμφὶ λό]φως δὲ κατ' ὄφρ' ἔρσάεσαν
 [κεκλιμέναν γέρ]βω ποτὶ ματέρα περζάζουσιν
 [ὄμφρακα χαρμὸδ]ότειραν· ὑπερφιάλοις δὲ κεραινῶ
 [ἀστράπτοις β]ολαῖς στιβαρὰν θνατοῖς[ιν] ἀπειλάν

— — — — —

165

166 Pro βω fort. ρω est in lapide. — απεικαζουσιν est in lapide, corr. Hermann; ματέρ' ἀπεικασθεῖσαν Bergk. — 167 ὑπερφιάλοις Sauppe] υπερναλοισ (v incertum). — 168 θνατοῖσιν Bergk, Sauppe] ονατος . . .
 — Post v. 168 sequuntur quindecim versus litteris ita corrosis ut legi nequeant.

Indices.

I. Index nominum.

(Siglis A. = Argonautica. E. = *Εὐχὴ πρὸς Μουσαῖον*, H. = *Hymni*, L. = *Lithica*, F. = *Fragmenta designantur*).

Ἀβαντιάδης A. 141. — Ἀβαντιάδαι A. 149.

Ἀβαρβαρέης L. 461.

Ἀβαρνιαῖος A. 487.

Ἀβας: Ἀβαντος A. 187.

Ἀβύδον A. 485.

Ἀγελείη L. 578.

Ἀγληροίδεω A. 680.

Ἀγκαῖος A. 207, 764, 1086, 1092, 1098, 1145, 1180, 1204, 1273. — Ἀγκαῖω A. 579, 727. — Ἀγκαῖον A. 198.

Ἀγλαΐη H. 60, 3; F. 140.

Ἀγνιαῖος A. 690. — Ἀγνιαῖον A. 122. — Ἀγνιαῖος A. 542.

Ἀγροτέρων A. 938.

Ἀδμητος A. 175.

Ἀδράστεια F. 36; 109, 1; 111. — Ἀδραστεία F. 110, 1. — Ἀδρήστειαν E. 36.

Ἀδωναῖος A. 30.

Ἀδωνι E. 41; H. 55, 26. — Ἀδωνι H. 56, 4.

Ἀθηναῖος L. 10, 679. — Ἀθῆνη A. 539, 604; F. 279, 1. — Ἀθηνᾶ F. 131—136; 198; 199; 289; 308; 310. — Ἀθῆνης A. 582. — Ἀθῆνην F. 92, 2.

Ἀθω A. 465.

Ἀταῖον A. 1208.

Ἀτακίδην A. 130.

Ἀτακῶ A. 185.

Ἀτῆνι L. 675.

Ἀτγιάδον A. 737.

Ἀτγίνα A. 186; F. 255; 257. — Ἀτγίνης A. 130.

Ἀτγυπτιῶν A. 32.

Ἀτγίπτου H. 42, 10; 55, 19. — Ἀτγίπτω A. 43, 102.

Ἀίδης H. 68, 6; F. 7, 1. — Ἀίδαο A. 972, 1142; H. 18, 15; 29, 5; F. 224, 3. — Ἀίδεω H. 69, 8. — Ἀίδου F. 238, 1. — Ἀιδος A. 41, 53. — Ἀίδην H. 3, 11; 41, 5.

Ἀίητης A. 55, 799, 803, 811, 1022. — Ἀίηται A. 770, 777, 860, 865, 872, 894, 1215, 1301, 1304; L. 315, 887. — Ἀίητω A. 762, 841, 989, 1365.

Ἀιθαλίδην A. 133.

Ἀιθῆρ F. 36; 48; 52. — Ἀιθέρ H. 5, 4.

Ἀιμονίας A. 79.

Ἀινέος A. 523. — Ἀινῆος A. 503.

Ἀινίτη A. 504.

Ἀινιάδης A. 140.

Ἀιολίδην A. 723.

Ἀΐσηπος A. 488. — Ἀΐσηπιος A. 144.

Αἰσορίδης A. 57, 82, 280, 576, 613, 810, 876, 1343. — *Αἰσορίδη* A. 590, 827. — *Αἰσορίδην* A. 946, 1361.
Αἴσορος A. 65, 297, 305, 491, 989, 1016, 1176.
Αἰνταίη A. 1252.
Αἰῶνος E. 28.
Ἀχειρεκόμης L. 400.
Ἀχταῖοι F. 12, 7. — *Ἀχταίων* A. 1073.
Ἀκτορίωνος A. 179.
Ἀλέου A. 150.
Ἀλεκτορίδης A. 138.
Ἀλεξάνδροιο L. 354.
Ἀληκτώ A. 968. Cf. *Ἀλληκτώ*.
Ἀλθαίη A. 159. — *Ἀλθαίης* A. 161.
Ἀλκείδην A. 295.
Ἀλκίνοος A. 1297, 1315, 1316. — *Ἀλκινόοιο* A. 1307. — *Ἀλκινόου* A. 1344. — *Ἀλκινόφ* A. 1329.
Ἀλκμήνη A. 119.
Ἀλκωνος A. 144.
Ἀλληκτώ H. 69, 2. Cf. *Ἀληκτώ*.
Ἀλόπη A. 134.
Ἀλπεις A. 1126.
Ἄλνος A. 736.
Ἀλφειοῖο A. 213.
Ἀμαζονίδων A. 740.
Ἀμαλκείδης F. 240.
Ἀμπρακίου A. 1346.
Ἀμπυκίδην A. 948.
Ἄμπυκι A. 128.
Ἄμυκος A. 659.
Ἀμυμώνης A. 202.
Ἀμύρου A. 462.
Ἀμφιδάμας A. 150.
Ἀμφιτρίτην A. 338.
Ἀμφίων A. 216.
Ἀμφρύσου A. 189.
Ἀνάγκη F. 36. — *Ἀνάγκην* A. 12.
Ἀναῦρου A. 114.
Ἀνάφην A. 1358.

Ἀνέμους E. 38.
Ἀνταίη H. 41, 1.
Ἀνταύγην H. 6, 9; F. 167, 4.
Ἀντιάνειρα A. 189.
Ἀντιογήμου A. 308.
Ἀξείνοιο A. 199, 716, 785. — *Ἀξείνου* A. 85, 759. — *Ἀξείνω* A. 1160.
Ἀπάτη F. 101, 5.
Ἀπιδανοῖο A. 164.
Ἀπιδος A. 45.
Ἀπόλλων L. 360; F. 148, 1; 200; 267; 273; 289, 310. — *Ἀπόλλωνος* A. 9; H. 67, 6; F. 274, 1. — *Ἀπόλλωνι* A. 188, 1299; H. 24, 12. — *Ἀπόλλωνα* F. 160, 10.
Ἀράξεω A. 749.
Ἀργάνθου A. 638.
Ἀργεφόντης A. 137; L. 58, 607. — *Ἀργεφόντα* H. 28, 3.
Ἀργος A. 238, 267, 274, 606, 861, 1098; F. 39.
Ἀργυρότοξος L. 764.
Ἀργώ A. 244, 259, 362, 489, 735, 757, 802, 1070, 1079, 1259, 1292, 1345; F. 10, 1. — *Ἀργοῦς* A. 628.
Ἀργώης A. 224, 534, 879. — *Ἀργώη* A. 86. — *Ἀργώην* A. 619, 1263. — *Ἀργώησι* A. 1157.
Ἀρηγονίς A. 129.
Ἀρήιος A. 148. — *Ἀρήιον* H. 39, 2. — *Ἀρήια* H. 38, 1, 7.
Ἄρης L. 307; F. 20, 1; 26, 1; 160, 4; 257; 289; 308. — *Ἄρεος* A. 1074. — *Ἄρηι* A. 824. — *Ἄρην* A. 857; F. 26, 2. — *Ἄρες* E. 10; H. 65, 3; 88, 1.
Ἀρήτη A. 1315, 1319.
Ἀριμασπία A. 1063.
Ἀρκαδίας A. 198. — *Ἀρκαδίηθε* A. 197.
Ἀρκτίων A. 1073.
Ἀρκτῶσις A. 515.
Ἄρκυες A. 1045.

Ἀρσώπας A. 1063.
 Ἀρτακίη A. 494.
 Ἀρτεμις H. 2, 12; F. 137; 138; 198;
 308. — Ἀρτεμίδος A. 983. —
 Ἀρτεμιν A. 902, 944; H. 35, 4;
 72, 3. — Ἀρτεμι E. 7.
 Ἀρχήν E. 42.
 Ἀσκληπιός F. 256. — Ἀσκληπιού
 A. 178. — Ἀσκληπιόν E. 37; F.
 160, 12. — Ἀσκληπιέ H. 67, 1.
 Ἀσπρὴνθεν L. 695.
 Ἀσπρῶν A. 754, 1302.
 Ἀστέριος A. 216.
 Ἀστεριών A. 163.
 Ἀστερόπη A. 1217.
 Ἀστήρ: Ἀστέρες H. 7, 3.
 Ἀστρα E. 4. — Ἀστρων H. 7, 1.
 Ἀστραίη F. 12, 1.
 Ἀσωποῖο A. 185, 195.
 Ἀτθίδος H. 18, 14.
 Ἀτλαντικόν A. 1169.
 Ἀτλας F. 205, 1. — Ἀτλαντος E.
 28; L. 543.
 Ἀτρακχίδα A. 160.
 Ἀτρεΐδῃσιν L. 388.
 Ἀτροπος F. 39. — Ἀτροπε H. 59,
 16.
 Ἀτρυτώνη L. 548. — Ἀτρυτώνης
 L. 717.
 Ἀττική F. 213.
 Ἀττιν E. 40.
 Αὔγείης A. 214.
 Αὔραι H. 81, 1.
 Αὔσονίας A. 1249.
 Ἀφροδίτη A. 1323; H. 55, 1; L. 323;
 F. 101; 139; 140; 160, 4; 253; 308. —
 Ἀφροδίτης H. 46, 3; 57, 4; L.
 469. — Ἀφροδίτην A. 30; F.
 140, 4.
 Ἀχελῷος F. 268.
 Ἀχερουσία F. 156.

Ἀχέρων A. 1131; F. 155; 156; 321. —
 Ἀχέροντα A. 1140; F. 154, 3. —
 Ἀχέρονθ' H. 18, 10.
 Ἀχιλλεύς A. 414, 447. — Ἀχιλλῆος
 L. 676.
 Ἀψυρτίδας A. 1034.
 Ἀψυρτος A. 797. — Ἀψύρτοιο A.
 1030, 1163. — Ἀψύρτω A. 1024.

Βαβῶ F. 216.
 Βαθνάγων A. 1061.
 Βάκχαις H. 54, 6, 9.
 Βακχεῖον H. 30, 2.
 Βακχεῦ H. 45, 2; 52, 1.
 Βακχῆιον H. 53, 4.
 Βακχιακάς H. 79, 9.
 Βακχικά L. 748.
 Βάκχος F. 192, 1; 299. — Βάκχοιο
 A. 9, 429; H. 24, 11; 51, 3; 53, 1;
 54, 18; 55, 7; F. 12, 9. — Βάκχον
 A. 28; E. 34; H. 44, 8; 46, 2; 47,
 1; 48, 2; 49, 1; F. 11, 9. — Βάκχα*
 A. 194; H. 50, 1; 51, 16; L. 502. —
 Βάκχε H. 45, 4; 50, 1, 3.
 Βάσσαρε H. 45, 2; 52, 12.
 Βανβῶ F. 215. — Βανβοῦς F. 215, 3.
 Βεβρύκων A. 666. — Βεβρύκεσιν
 A. 659.
 Βένδις F. 184, 1.
 Βέχειρες A. 741.
 Βιθυνῶν A. 668.
 Βιστονίης A. 679. — Βιστονίη A. 78.
 Βοιβηίδα A. 166.
 Βοδὸς πάρον A. 1056.
 Βορέης A. 677. — Βορέω A. 675. —
 Βορέου A. 218. — Βορέα H. 80, 2.
 Βορειάδος A. 738.
 Βουκολίδης L. 463.
 Βουονόμαι A. 1045.
 Βούτης A. 140.

- Βράγχιε* H. 34, 7.
Βράγχου A. 152.
Βραχέως F. 39.
Βραμοῦς A. 17, 429.
Βρομίος F. 71, 1; 238, 13. — *Βρομίου* H. 40, 10; L. 610, 718. — *Βρομίου* L. 749.
Βροντάς E. 39.
Βρόντης F. 39.
Βύζηρας A. 756.
- Γαῖα* E. 3: H. 26, 1; F. 39, 1. — *Γαίης* A. 554; H. 37, 1; 79, 2. — *Γαῖαν* F. 89, 1. Cf. *Γῆ*.
Γαῖόχορος F. 2, 6.
Γελωνόν A. 1061.
Γέτας A. 1062.
Γῆ F. 31: 39; 91; 165, 1. — *Γῆς* F. 44, 2. — Cf. *Γαῖα*.
Γηγενέες F. 35, 510. — *Γηγενέων* A. 18.
Γιγάντων A. 429; H. 32, 12. — *Γίγαντες* A. 516. — *Γίγαντας* F. 44, 1.
Γλανζήν A. 338.
Γοργείην L. 539, 561.
Γοργόνιον F. 253.
Γοργοφόρος H. 32, 8.
Γοργώ: *Γοργόνα* L. 542.
Γρυνεῖε H. 34, 4.
Γύγης F. 39.
Γυμνοί A. 1045.
Γύρτωνος A. 144.
- Δαίμονα* E. 31 (bis); H. 73, 1. — *Δαίμονας* E. 32.
Δαμοῖς L. 358.
Δαρδανίην A. 486.
Δελφικῶ H. 79, 4. — *Δελφικέ* H. 34, 4.
Δελφῶν E. 8.
Δήλι' H. 34, 8.
- Δήλος* F. 305. — *Δήλον* A. 1357. — *Δήλῳ* H. 35, 5.
Δημήτηρ E. 6; L. 240; F. 15, 2; 106; 107; 160, 2; 165, 1; 187; 219; 274; 290. — *Δήμητρος* A. 323, 1190; F. 11, 9. — *Δημήτερος* H. 18, 12; F. 209, 1. — *Δημήτρι* L. 594. — *Δήμητρ* H. 40, 2.
Δηώ F. 260, 1. — *Δηοῦς* H. 23, 5; 29, 5; 39, 7; 65, 8. — *Δηοῦ* H. 40, 1; 51, 16.
Διδυμεῦ H. 34, 7.
Δίη H. 55, 22.
Δικαιοσύνη H. 63, 3. — *Δικαιοσύνης* E. 14.
Δίχη A. 352; H. 10, 13; 43, 2; F. 33; 125, 1; 126. — *Δίχης* H. 62, 1; 69, 11. — *Δίχην* E. 25.
Δικταῖον F. 35, 509.
Δίκτυρα H. 36, 3.
Δινδύμον A. 602, 624. — *Δινδυμον* A. 553.
Διόνυσος F. 7, 1; 160, 7. — *Διονύσου* H. 74, 2. — *Διόνυσον* H. 30, 1; 42, 1; 46, 1; 48, 2; F. 167, 3; 168, 1; 169, 1; 193 sqq. — *Διόνυσος* E. 9; H. 45, 1; F. 235, 3. — Cf. *Διόνυσος*.
Διωναίη A. 1323.
Διωνήν E. 19; F. 95, 3.
Διόνυσος F. 167, 6. — *Διωνύσου* H. 44, 3; 75, 1. — *Διωνύσοιο* A. 1244; H. 57, 3; F. 12, 6. — Cf. *Διόνυσος*.
Δοιαντίδος A. 739.
Δολιέων A. 502.
Δολόπεσσιν A. 131.
Δόλοπος A. 461.
Δόλωνα L. 656.
Δυσανίλης F. 215; 217. — *Δυσανύλον* H. 41, 6.
Δώριον H. 34, 18, 23.

- Ἐγκελάδοιο* A. 1251.
Ἐλατιδῆς A. 654.
Ἐλεθρία E. 13; H. 2, 9, 12.
Ἐμαρμένη F. 110.
Ἐορήνη H. 43, 2.
Ἐκάτη A. 977; 982; F. 201, 1; 219. —
Ἐκάτης A. 935. — *Ἐκάτην* H. 1,
 1; F. 260, 1; 309, 1.
Ἐκατόγχειρες F. 39; 93.
Ἐκτορι L. 687, 690.
Ἐλάτοιο A. 168.
Ἐλέρον L. 358. — *Ἐλένοιο* L. 366.
Ἐλευσίς F. 215. — *Ἐλευσίρος* H. 18,
 15; 40, 6; 41, 4; 42, 5.
Ἐλίξης A. 749, 1104.
Ἐλλήσπορτον A. 484, 495.
Ἐριαντόν E. 18.
Ἐρροσίγαιος A. 1278. — *Ἐρροσι-
 γαίω* A. 203. — *Ἐρροσίγαιον* A.
 1367.
Ἐρροσίθων F. 160, 3.
Ἐρραλίοιο A. 873; L. 582.
Ἐρατώ H. 76, 9; F. 258.
Ἐργῆρος A. 152.
Ἐρεβος F. 36; 48.
Ἐρεχθῆος A. 219.
Ἐριννύς A. 869, 1162. — *Ἐριννύν*
 A. 1175, 1365. — *Ἐριννύες* A.
 352; F. 281, 5. — *Ἐριννύσι* L. 589.
Ἐριούτιον L. 69.
Ἐρμῆς F. 160, 1; 224, 6; 289. — *Ἐρ-
 μοῦ* H. 57, 3. — *Ἐρμείας* A. 132;
 L. 18, 54. — *Ἐρμάωνος* A. 383. —
Ἐρμείαν E. 23. — *Ἐρμεία* H. 28, 1.
Ἐρμιόνη A. 1136.
Ἐρμθείης A. 1048.
Ἐρπτον A. 135.
Ἐρως H. 52, 10; F. 58; 69, 1; 71;
 123, 11; 139; 272. — *Ἐρωτα* A.
 14, 424; H. 58, 1; F. 67, 1; 68, 1.
Ἐσπερίδων F. 196, 2.
Ἐυβοίηθεν A. 141.
Ἐβουλείς F. 215; 217. — *Ἐβου-
 λῆος* H. 29, 8; 42, 2; 72, 3. —
Ἐβουλήα H. 41, 8; F. 167, 4. —
Ἐβουλέῦ H. 30, 6; 52, 4; 56, 3.
Ἐβονλ' H. 18, 12.
Ἐκλεία F. 140.
Ἐμμενίδες H. 70, 1; F. 218. — *Ἐμ-
 μενίδων* H. 29, 6.
Ἐμμολπος F. 215.
Ἐννομή H. 43. 2. — *Ἐννομή* H.
 76, 10.
Ἐπολέμεια A. 133.
Ἐρυνβία F. 104.
Ἐρυνδάμας A. 166.
Ἐρυννόμη F. 35, 503. — *Ἐρυννόμης*
 H. 60, 2.
Ἐρυντίων A. 179.
Ἐρσεβίης E. 14.
Ἐρσθένεια F. 140.
Ἐρσώρον A. 504.
Ἐττέρη H. 76, 8.
Ἐτρήμη F. 140.
Ἐτρήμος A. 205.
Ἐτφορβος L. 433, 463. — *Ἐτφόρβοιο*
 L. 441, 448. — *Ἐτφόρβω* L. 436.
Ἐτφρήται L. 263.
Ἐτφροσένη H. 60, 3; F. 184, 1.
Ἐχίονα A. 135.
Ζαργῆος A. 24.
Ζεύς A. 1278; H. 11, 12; 29, 7;
 63, 16; L. 630; F. 7, 1; 31; 33;
 35, 508; 36; 46, 1—7; 47; 48; 71,
 1; 93; 108; 112; 114; 116; 117;
 118; 120—122; 123, 1—7; 127—
 129; 130—133; 161, 1; 164, 1; 183;
 186; 187; 192, 1; 200; 219; 220;
 243, 2; 255; 278; 281, 1; 284, 1;
 299; 308. — *Ζιός* A. 176, 522, 931,
 992; E. 16, 21; H. 5, 1; 16, 2; 17 (2),
 4; 28, 1; 29, 1; 30, 6; 32, 1; 36, 1.

- 41, 7; 44, 5; 46, 6; 50, 1; 52, 5; 59, 13, 14; 70, 2; 82, 4; L. 1, 13, 47, 147, 260; F. 46, 2; 95, 4; 106, 1; 120, 4; 123, 2, 22; 140, 3; 204, 1; 207, 1; 237, 1 (bis); 253. — Ζηνός A. 108, 362, 660; H. 14, 4; 17(2), 1; 35, 3; 38, 21; 43, 1; 60, 2; 62, 2; 72, 3; 76, 1; 77, 1; F. 2, 44; 121, 8; 123, 12; 124, 1. — Δι' A. 1279; F. 35, 511. — Ζηνί A. 119, 1299; H. 43, 9; F. 92, 1; 245, 1. — Δία A. 426; H. 25, 5; 74, 2; F. 4, 16; 164, 3. — Δι' A. 1035. — Ζῆνα H. 73, 3; Ζῆν' 15, 1 (bis); F. 164, 2. — Ζεῦ E. 3; H. 8, 13; 18, 2; 19, 1; F. 235, 3; 289, 1.
- Ζεφυριτίδες H. 81, 1.
 Ζέφυρος A. 485. — Ζέφυρον A. 1150.
 Ζῆλος F. 101, 5.
 Ζήτης A. 222.
- Ἡβη E. 13.
 Ἡέλιος A. 303, 650; L. 302. — Ἡελίοιο A. 55, 214, 342; L. 313; F. 152, 2; Ἡέλιου A. 1216; E. 4; L. 292, 658. — Ἡελίω L. 93, 153. — Ἡέλιον L. 90. — Ἡέλιε F. 49, 3. — Cf. Ἥλιος.
- Ἥλιος 7, 1; F. 160; 169, 1. — Ἥλιον L. 701. — Ἥλιε F. 235, 4. — Cf. Ἡέλιος.
- Ἥμαρ E. 24.
 Ἡρη A. 362, 774, 828, 1331; H. 16, 2; F. 31; 130; 220. — Ἡρης A. 297, 695, 867. — Ἡρη A. 807. — Ἡρην A. 61; E. 16.
- Ἡρακλῆς A. 302, 551, 639. — Ἡρακλῆς F. 36; 39; 158. — Ἡρακλῆος A. 118, 226, 292, 657, 856, 1243; L. 772. — Ἡρακλέος E. 13. — Ἡρακλῆι A. 229, 417, 525, 583. — Ἡρακλῆα A. 655; L. 10. — Ἡρακλες H. 12, 1.
- Ἡριγόνη F. 269.
 Ἡρικεπαῖος F. 48; 56; 62, 1; 66; 78, 2. — Ἡρικεπαίου F. 87, 1; 120, 1. — Ἡρικεπαῖον H. 6, 4.
- Ἡφαιστος F. 140; 160, 2; 195; 289; 308. — Ἡφαίστοιο A. 212; H. 66, 7; F. 200. — Ἡφαίστου E. 10. — Ἡφαιστον F. 92, 2. — Ἡφαιστ' H. 66, 1.
- Ἡχοῦς H. 11, 9.
 Ἡώς A. 563. — Ἡοῖ 78, 2.
- Θάλεια H. 76, 8. — Θαλίη H. 60, 3.
 Θανάτων H. 85, 8.
 Θαΐμας F. 104.
 Θεῖαν F. 95, 2.
 Θειοδάμαντι L. 94.
 Θέμις F. 105; 129; 160, 9. — Θέμιδος H. 43, 1; 43, 5. — Θέμιστος H. 88, 4. — Θέμιν A. 549; E. 23; H. 79, 1; F. 95, 1.
- Θεμισκύρης A. 739.
 Θεραπναία F. 286.
 Θεράπνας A. 206.
 Θερμώδων A. 736, 750.
 Θεσσαλίην A. 60.
 Θεσσαλός A. 82.
 Θεσμοδότειραν E. 25.
 Θεσπιέων A. 123.
 Θέτις A. 385. — Θέτιδος A. 397.
 Θρήκης H. 80, 2. — Θρήκην A. 71, 1373.
 Θυνηίδα A. 714.
- Ἰαχχος F. 215, 2. — Ἰάχχον H. 49, 3. — Ἰαχχον H. 42, 4.
 Ἰαπετόν F. 95, 6.
 Ἰδαίων A. 25. — Ἰδαίους E. 22.

- Ἰδα* A. 180.
Ἰδης H. 49, 5; L. 432. — *Ἰδην* A. 486.
Ἰδμων A. 187. — *Ἰδμωνα* A. 723.
Ἰερνίδα A. 1181. — *Ἰερνίσιν* A. 1166.
Ἰήσων A. 71, 273, 479, 592, 767, 806, 1210, 1313; F. 10, 1. — *Ἰήσονος* A. 248, 347, 1172. — *Ἰήσωνα* A. 299, 302, 329.
Ἰκαρίου F. 12, 5. — *Ἰκάριον* F. 12, 8.
Ἰκαρος F. 269.
Ἰκετάονος L. 441.
Ἰλιόθεν L. 694.
Ἰλίσσου A. 220.
Ἰνώ E. 35.
Ἰππα F. 207. — *Ἰππαν* H. 48, 4; 49, 1.
Ἰρον A. 179.
Ἰσθμία F. 10, 2.
Ἰσιδι H. 42, 9.
Ἰστιή H. 37, 9; 84, 1.
Ἰφικλος A. 139, 160. — *Ἰφίκλοιο* F. 18, 1.
Ἰφίτος A. 146.
Ἰωλκόν A. 835, 1369.
Καβείρων A. 27. — *Καβείρους* E. 20.
Καδμείοισι H. 47, 2.
Καδμηίς H. 44, 10. — *Καδμηίδα* H. 44, 1; 74, 1.
Κανῆος A. 170.
Κάλαϊς A. 222.
Καλλιόπεια A. 683.
Καλλιόπη F. 140. — *Καλλιόπης* A. 77. — *Καλλιόπη* H. 24, 12; 76, 10.
Καλλίχορον A. 731.
Κάλπιος A. 1123.
Καλνδῶνα A. 158.
Κάνθος A. 141.
Καραμβίην A. 735.
Κάσπιον A. 1077.
Κασσάνδρην L. 765.
Κάστορι A. 585. — *Κάστορα* A. 127, 947.
Κανκάσιον A. 1048.
Κέκρυφας A. 1062.
Κένταυρος A. 395, 413, 440, 448. — *Κενταύροιο* A. 438. — *Κενταύρων* A. 378, 415. — *Κενταύροις* A. 171.
Κερκετικῶν A. 1046.
Κέρκυραν A. 1294.
Κηφεύς A. 197.
Κικόνεσσι A. 78.
Κιμμερίοισι A. 1120.
Κίρκη A. 1225. — *Κίρκης* A. 1207, 1364. — *Κίρκην* A. 1216.
Κλείτην A. 600.
Κλειώ H. 76, 8.
Κλωθώ H. 59, 16; L. 632; F. 39.
Κοιαντίς H. 35, 2.
Κοῖτον F. 95, 5.
Κόλχοι A. 901, 1342. — *Κόλχων* A. 59, 751, 824, 857, 1012, 1041, 1302, 1326. — *Κόλχοισι(ν)* A. 844, 863. — *Κόλχους* A. 98, 287.
Κολῶνας A. 157.
Κομήτου A. 163.
Κόρη F. 47; 155; 186; 194; 210 sqq.; 274.
Κορύβαντα H. 39, 4. — *Κορύβαντες* H. 38, 20; F. 210. — *Κορυβάντων* A. 25. — *Κορύβαντας* E. 20.
Κόρωνος A. 138.
Κόσμος F. 51. — *Κόσμον* E. 39.
Κόττος F. 39.
Κουρήτες H. 31, 1; 38, 1, 7; 38, 20; F. 112; 134; 149; 194. — *Κουρήτας* E. 20.
Κρήτη F. 183. — *Κρήτην* A. 1350.
Κρόϊον F. 95, 5.

- Κρορίδης* L. 11, 88; F. 284, 1. —
Κρορίδαο L. 556, 604; F. 133. —
Κρορίδην A. 345.
Κρορίοιο H. 44, 5; 72, 3. — *Κρόριον*
 A. 1081. — *Κρόριε* H. 15, 6.
Κρορίωρος A. 23; F. 123, 22. —
Κρορίων A. 119; F. 245, 1.
Κρόνος L. 651; F. 31; 104; 108; 114;
 115; 118; 197; 243, 1; 244; 245. —
Κρόνον H. 14, 5; 27, 12; 48, 1;
 84, 2; F. 243, 2. — *Κρόνοιο* L.
 646. — *Κρόνω* F. 35, 505; 100, 4;
 105, 1. — *Κρόνον* A. 426; E. 26;
 F. 93; 95, 6; 99, 1. — *Κρόρε* H.
 13, 5 (bis).
Κρορότεκρε H. 3, 8.
Κρανείας A. 682, 1160. — *Κρανείας*
 A. 709.
Κρανοχαίτης F. 2, 2; 46.
Κρεβέλοις A. 22.
Κυδωνιάς H. 36, 12.
Κύζικος A. 501. — *Κύζικου* A. 595. —
Κύζικον A. 524, 569.
Κυθέρεια A. 868. — *Κυθερειή* H.
 42, 7.
Κύκλωπες F. 35, 510; 39; 93. —
Κύκλωπας A. 177.
Κυλλήνης A. 137.
Κυλλήνιος F. 224, 2
Κυλληνίδα L. 554.
Κύπρις A. 478, 1226. — *Κύπριδος*
 H. 22, 7; 56, 8; 65, 7. — *Κύπριν*
 H. 3, 2.
Κυπρογενές H. 55, 15.
Κύπρω H. 42, 7; 55, 24. — *Κύπρον*
 A. 30, 1283.
Κύρβαντ' H. 39, 2.
Κνταίδα A. 821, 1006. — *Κνταιάσιν*
 A. 906.
Κωκυτός F. 155; 156; 321. — *Κω-*
κυτοῦ H. 57, 1; 71, 2. — *Κωκυ-*
τοῖο F. 154, 5.
- Κωρυκιῶτα* H. 28, 8.
Λαοδόκος A. 148.
Λαοθόη A. 136.
Λαομεδοντιάδης L. 389.
Λαπίθαι A. 416. — *Λαπίθαις* A. 171.
Λατίνων A. 1248.
Λάχσεις F. 39. — *Λάχσει* H. 59, 16.
Λειβηθριάς F. 17, 1.
Λειβήθρων A. 51, 1374.
Λελίων A. 1073.
Λέρου A. 210.
Λευκοθέην E. 35.
Λήθης H. 85, 8.
Λημνιάδεσσι A. 477.
Λήμνοιο A. 578; L. 359. — *Λήμνω*
 A. 472. — *Λήμνον* A. 29.
Λητοῖδης L. 8. — *Λητοῖδαο* L. 762. —
Λητοῖδην L. 398.
Λητώ E. 19; F. 289. — *Λητοῦς* F.
 49, 1; 201, 2. — *Λητοῖ* H. 35, 1.
Λιβύης A. 143. — *Λιβύη* A. 102.
Λιλύβαιον A. 1250.
Λίνος F. 182.
Λιπάξου A. 156.
Λιταί A. 108.
Λοξία H. 34, 7.
Λυαλου H. 65, 7.
Λυγκεύς A. 181, 1188.
Λυδοῖσι H. 49, 6.
Λυκαονίην A. 1280.
Λίκος A. 719. — *Λίκοιο* A. 718.
Λυκωρεῦ H. 34, 1.
Μαιάνδρου A. 154.
Μαιης L. 1.
Μαινάσι H. 45, 3.
Μαιώτας A. 1060.

Μαῖως Α. 1034. — Μαῖωτιδα Α. 1064.
 Μακράες Α. 744.
 Μακροβίων Α. 1107.
 Μαλεήτιδος Α. 205. — Μαλεήτιδας
 Α. 1363.
 Μαλείης Α. 1233.
 Μαριανδυνοῖσιν Α. 744.
 Μαρσίης F. 310.
 Μαχαονίης L. 349.
 Μέγαιρα Α. 968; H. 69, 2. — Με-
 γαίρης L. 225. — Μέγαιραν L. 728.
 Μεθυναίου F. 11, 4.
 Μειλιτόην H. 71, 1.
 Μέλαναν Α. 713.
 Μελάντιπος L. 438.
 Μελαντίοισιν Α. 1355.
 Μελέαγρος Α. 158. — Μελέαγρον
 Α. 162.
 Μεμβολίης Α. 167.
 Μελομένη H. 76, 8.
 Μέμνοια L. 694.
 Μέμψιν Α. 44.
 Μεμφίτ' H. 34, 2.
 Μεμετοῖο Α. 136.
 Μενοίτιος Α. 192.
 Μήδεια Α. 867, 887, 906, 936, 949, 955,
 989, 1016, 1340. — Μήδει' Α. 999.
 — Μηδείης Α. 780, 1030, 1308 —
 Μηδείη Α. 1334. — Μήδειαν Α. 795,
 1023, 1175, 1303, 1322, 1343.
 Μηνα E. 40.
 Μήνη H. 9, 2, 3; L. 484. — Μήνης
 E. 4; F. 4, 2; 5, 2; 6, 4.
 Μητέρα ἀθανάτων E. 40.
 Μητις F. 48; 56; 69, 1; 153, 11. —
 Μητιν F. 61, 2.
 Μίδας F. 310.
 Μιλήτιο Α. 153.
 Μινύαι Α. 375, 465, 492, 526, 565,
 606, 612, 810, 858, 1020, 1342. —
 Μινυῶν Α. 113, 590. — Μινύας Α.
 98, 193, 294, 478, 843, 855, 1042,

1365. — Μινύσαι(r) Α. 81, 94, 443,
 453, 521, 769, 773, 864, 1171, 1270,
 1348. — Μινύας Α. 111, 505, 720,
 1303, 1331. — Μινύης Α. 279.
 Μινυῖον Α. 254.
 Μίσση H. 42, 3.
 Μνημοσύνη F. 162, 2. — Μνημοσύ-
 νης H. 76, 1. — Μνημοσύνην E.
 17; H. 77, 1; F. 95, 2. *
 Μνημώ F. 163.
 Μοῶ' Α. 1362. — Μοῶρα H. 59, 11
 14. — Μοῶραι Α. 711; H. 43, 7;
 59, 1, 19; 69, 12; L. 154, 655;
 F. 238, 4. — Μοιρῶν Α. 107.
 Μοσσύνοισι Α. 742.
 Μορυνχίης Α. 935. — Μορυνχίη Α.
 1076.
 Μοῦσα F. 17, 1. — Μούσης Α. 6. —
 Μοῦσαι H. 76, 2; F. 319. — Μου-
 σέων F. 259, 1. — Μουσῶν F.
 162, 1. — Μούσας E. 17; H. 77, 2.
 Μουσαῖος F. 159. — Μουσαῖε Α.
 308, 858, 1191, 1347; E. 1; F. 25,
 1. — Μουσαῖ' F. 4, 3; 5, 3; 6, 3.
 Μόψος Α. 942, 990. — Μόνρον Α.
 128, 942.
 Μορμιάδος Α. 134.
 Μύσια Α. 631.
 Ναῖσι H. 54, 6.
 Ναπάταις Α. 755.
 Ναυβόλον Α. 146.
 Ναύπλιος Α. 202.
 Νεῖλος Α. 45.
 Νεμέοις F. 10, 2.
 Νέμεσι H. 61, 1.
 Νηλῆιος Α. 155.
 Νηρέες F. 104. — Νηρέος H. 24, 1. —
 Νηρέα Α. 336. — Νηρῆα L. 584. —
 Νηρεῖ H. 23, 3.

- Νίκη* H. 88, 4. — *Νίκη* H. 33, 7. —
Νίκην E. 36; H. 33, 1.
Νομάδες A. 1077.
Νόμον H. 64, 2.
Νύξ H. 3, 2, 12; F. 30; 52; 59, 2;
 86 — 89; 91; 97; 99, 1; 113; 114;
 117, 1; 121; 122; 126. — *Νυκτός*
 A. 15, 18, 341; H. 7, 3; 59, 1; F. 86,
 2. — *Νύκτα* E. 24; H. 3, 1; F. 96,
 1. — *Νύκτες* F. 60.
Νύμφαι H. 51, 1; F. 160, 2. — *Νύμ-*
φας E. 15.
Νυσαῖται H. 51, 15.
Νύσιον H. 46, 2. — *Νύσιε* H. 52, 2.
Ὄβριμοπάτρη L. 575.
Ὄδυσσῆος L. 678.
Οἰάγροιο A. 1376. — *Οἰάγρον* A. 77.
Ὀιλέης A. 193.
Οἰνεύς A. 159.
Οἶνος F. 202—204.
Ὀλυπίον H. 14, 4.
Ὀλύμπος F. 104; 112. — *Ὀλύμπου*
 H. 25, 7; 59, 12; 88, 3. — *Ὀλύμ-*
πω H. 38, 23; 55, 15. — *Ὀλυμπον*
 H. 45, 4; 56, 11; L. 9, 12, 688;
 F. 61, 3; 167, 7; 201, 2. — Cf.
Ὀλύμπος.
Ὀμόλη A. 462.
Ὀνειρε H. 86, 1. — *Ὀνειρων* A. 1142.
Ὀπόεντος A. 192. — *Ὀπόεντα* A. 180.
Ὀρτυγή H. 35, 5.
Ὀρφέος A. 1233. — *Ὀρφεῦ* A. 77.
Ὀσίριδος A. 32.
Ὀλύμποιο H. 17 (2), 3; F. 35, 504;
 238, 2. — *Ὀλύμπου* A. 464. —
 Cf. *Ὀλύμπος*.
Ὀυρανίδαι L. 751.
Ὀυρανίοιο F. 44, 2. — *Ὀυρανίη* H.
 55, 1; 76, 9. — *Ὀυρανίην* E. 41.
Ὀυρανόπαιδ' H. 79, 1. — *Ὀυρανό-*
παι H. 27, 13.
- Ὀυρανός* L. 646; F. 31; 39; 43, 1;
 90, 9; 93; 96; 97; 101; 298, 1. —
Ὀυρανοῦ A. 18; H. 37, 1; L. 650. —
Ὀυρανόν F. 39, 3; 89, 1; 170, 1. —
Ὀυρανέ H. 3, 1.
Ὀφίων F. 35, 503.
Παγασηίδας A. 112.
Πάγγαιον F. 140.
Παιάν A. 175, 1356; H. 8, 12; 11,
 11; 34, 1; 52, 11; 67, 1. — *Παιᾶ-*
νος A. 21.
Παλαιμόνιος A. 210.
Παλαίμονα E. 35. — *Παλαῖμον* H.
 75, 3.
Παλλάς A. 1157; H. 32, 2; L. 10. —
Παλλάδος A. 268. — *Παλλάδα*
 E. 28.
Παλλήνης A. 156. — *Παλλήνην* A.
 466.
Πάν F. 36; 48. — *Πανός* H. 11, 3. —
Πανί H. 51, 8. — *Πᾶνα* E. 15;
 H. 11, 1; 34, 24.
Πανδώρα A. 982. — *Πανδώρην* A.
 975.
Πανικόν H. 11, 23.
Παρθενίης A. 87, 264.
Παρθενίοιο A. 730.
Πάρις L. 356. — *Πάριν* L. 357.
Παρνασσός F. 200.
Παρνησίδα A. 2.
Παταρίη H. 34, 7.
Παφίης H. 57, 4.
Παφλαγόνων A. 734.
Πειθώ F. 272.
Πειρεσίην A. 164.
Πεισματίη A. 628.
Πελλής A. 56, 834. — *Πελλίο* A.
 223, 1312.
Πελλήνην A. 217.

Πένες E. 42.
Περιζλόμενος A. 155.
Περκώτης A. 487.
Περμησσοῖο A. 123.
Πέρσειαν H. 1, 4.
Περσεύς L. 540. — *Περσῆι* L. 542, 551.
Περσεφόνη F. 219; 308. — Cf. *ἸΦερσεφόνη* et *Φερσεφόνηα*.
Περσηιάδαο L. 511.
Πηλεύς A. 376, 445. — *Πηλέος* A. 397. — *Πηλῆι* A. 580. — *Πηλῆα* A. 1261. — *Πηλέα* A. 130.
Πηλίου A. 370, 434. — *Πήλιον* A. 387, 458.
Πηνειός A. 165. — *Πηνειοῖο* A. 167.
Πηρώ A. 149.
Πιερίδες H. 76, 2.
Πιερίην A. 50.
Πίνδον A. 380.
Πισίτιδας A. 213.
Πίστιν E. 25.
Πιτύην A. 486.
Πλευρώνιος A. 207.
Πλουτεὺς A. 1194. — *Πλουτῆρος* A. 182.
Πλοῦτος H. 68, 9.
Πλούτων H. 18, 4; F. 186; 187. — *Πλούτωνος* H. 29, 3. — *Πλούτωνα* H. 29, 20. — *Πλούτων'* H. 72, 4.
Πλουτώνη F. 184, 1.
Ποιάντιος L. 350, 357, 762.
Ποιναί A. 982.
Πολυδένκης A. 664. — *Πολυδένκει* A. 587. — *Πολυδένκεα* A. 127, 947.
Πολύμνια H. 76, 8.
Πολύφημος A. 168, 654.
Πόντος F. 104.
Ποσειδάων F. 160, 3. — *Ποσειδῶν* F. 255; 289. — *Ποσειδῶνος* A. 833. — *Ποσειδάον* E. 5; H. 17, 1; 17 (2), 1.

Πραξιδίκη A. 31.
Πριαμίδης L. 356. — *Πριαμίδαο* L. 394. — *Πριαμίδη* L. 690.
Πριάμοιο L. 447, 771.
Πρίηπον H. 6, 9.
Προθυραία H. 2, 4, 12.
Πρόνοϊαν E. 30.
Πρωτεῖ H. 25, 9. — *Πρωτέα* A. 339; H. 25, 1.
Πρωτόγονος F. 36; 48; 57. — *Πρωτογόνοιο* H. 14, 1. — *Πρωτόγονον* H. 6, 1; F. 59, 1.
Πρωτοκλῆς F. 240.
Πρωτοζορέων F. 240.
Πυθίῳ H. 79, 5. — *Πύθιε* H. 34, 3.
Πυθοκτόνε H. 34, 4.
Πυθῶνος A. 1. — *Πυθοῖ* H. 79, 5.
Πυριφλεγέθων F. 155; 156; 321.
Ῥέα H. 14, 1, 7; 58, 6; F. 31; 35, 506; 47; 104; 112; 194; 308. — *Ῥέας* H. 13, 7.
Ῥέη A. 547, 625. — *Ῥέης* A. 553.
Ῥείη A. 535, 615; F. 105, 1; 305, 1. — *Ῥείης* A. 551. — *Ῥείην* A. 604; F. 95, 4; 106, 1. — *Ῥεῖαν* E. 26.
Ῥηβαῖον A. 713.
Ῥίπαιον A. 1123. — *Ῥιπαῖον* A. 1079.
Ῥοδόπη A. 80.
Ῥυνδακίδας A. 632.
Σαβάζει H. 48, 1.
Σάβον H. 49, 2.
Σαγγάριος A. 716.
Σαλαμῖνος A. 186.
Σαμοθράκη H. 38, 21. — *Σαμοθράκην* A. 29, 466; H. 38, 4.

- Σαπίρων* A. 755.
Σαράγγης A. 1052.
Σαρδῶ A. 1283.
Σαρδῶρον A. 1248.
Σατέροις H. 54, 7.
Σαρκομάτας A. 1062.
Σειρήνες A. 1285. — *Σειρήνων* A. 1271.
Σεληναίη F. 11, 8.
Σελήνη H. 9, 1.
Σεμέλην E. 34; H. 44, 2.
Σηπιάς A. 400.
Σιγίντων A. 756.
Σιληνῶν H. 54, 2.
Σίνδης A. 748.
Σίνδων A. 1046.
Σιντιακαῖς A. 471.
Σινώπη F. 257. — *Σινώπης* A. 754.
Σιφαῖσι A. 124.
Σκίαθος A. 461.
Σκύθας A. 1074.
Σμινθεῦ H. 34, 4.
Σολύμων A. 753, 1302.
Σποράδων A. 1358.
Στερόπης F. 39.
Στρυμονίας A. 80.
Στύξ F. 156; 157; 321. — *Στυγός* E. 29; H. 69, 4.
Συρίης H. 55, 17.
Συρηγενέος H. 55, 17.
Σύρτιν A. 1348.
Σωτήρας E. 21.

Ταιναριεύς A. 205.
Ταίναρον A. 41, 1370.
Ταλαός A. 148.
Τανάργης A. 147.
Τάναῖς A. 750.
Ταρτάριον H. 18, 2. — *Ταρταρίοισι* H. 37, 3.
Ταρταρόπαις A. 977.

Τάρταρος H. 58, 7. — *Τάρταρον* H. 56, 10; 57, 10; F. 154, 6.
Ταύρους A. 1075.
Τεγέης A. 151.
Τελαμών A. 184.
Τέμβριος A. 715.
Τερψιζόρη H. 76, 9.
Τηθύς F. 31; 100—104. — *Τηθύος* A. 335, 1104. — *Τηθύν* H. 22, 1; F. 32, 2; 95, 1. — *Τηθύα* E. 26.
Τιβάρηνα A. 741.
Τισαίη A. 460.
Τισιφόνη A. 968.
Τιτάν A. 512, 1057; H. 8, 2; 12, 1; 13, 2; 34, 3. — *Τιτῆνος* H. 78, 3. — *Τιτῆνες* H. 37, 1; F. 102, 1. — *Τιτᾶνες* F. 39; 100; 103; 104; 278. — *Τιτῆσιν* F. 35, 507. — *Τιτᾶσι* A. 516. — *Τιτῆρας* F. 39, 2.
Τιταρῆθεν A. 128.
Τιτηνίς H. 36, 2.
Τιτυοκτόνε H. 34, 1.
Τῆρς A. 274, 358, 371, 442, 490, 528, 532, 619, 651, 701. — *Τῆρυν* A. 122, 723. — *Τῆρν* A. 543.
Τμῶλος H. 49, 6. — *Τμῶλον* H. 48, 4.
Τομαριάς A. 264, 1156.
Τριπτόλεμος F. 215; 217.
Τριτογένεια H. 32, 13. — *Τριτογενείη* A. 66. — *Τριτογένειαν* A. 492, 586.
Τρίτωνα A. 339. — *Τριτώνων* H. 24, 4.
Τριτώνιον H. 24, 6. — *Tritonia palus* F. 310.
Τριτοπάτορες F. 240.
Τροίηνδε L. 358.
Τρώων L. 689. — *Τρώεσσιν* L. 354, 766.
Τυνδαρίδαι A. 990.
Τυρρηνιάς A. 1249.
Τύχη H. 72, 1; F. 277.

Υγρία H. 58, 2. — Υγρία H. 67, 7.
 Υλίοις A. 1062.
 Υλός A. 227, 643.
 ὑμῶναις F. 256.
 ὑπερβόροι A. 1082. — ὑπερβορέους
 A. 1077.
 ὑπερίων A. 1217, 1362. — ὑπερίονα
 F. 95, 6.
 ὕπερ H. 85, 1.
 Ὑψίπληα A. 474. — Ὑψίπλην A.
 578. — Ὑψίπλην A. 479.
 Φάθων F. 57; 152, 10.
 Φαεσίμβροτος L. 166. — Φαεσιμ-
 βρότω L. 129.
 Φαίηρες A. 1296. — Φαίητων A. 1310.
 Φαίρων F. 20, 1.
 Φάληρος A. 144.
 Φάλης F. 38; 53; 56—58: 63 sq.;
 119. — Φάνητος F. 58, 2; 59, 2. —
 Φάνητ'(-ητι) F. 41, 1. — Φάνητα
 A. 15; H. 6, 8; F. 40, 1; 61, 2;
 107, 3; 168, 1. — Φανῆ F. 171, 3.
 Φᾶσις A. 750, 1052. — Φάσιδος A.
 784, 1039. — Φᾶσιν A. 85, 225,
 264, 657, 759, 791.
 Φεραιόθεν A. 175, 223.
 Φερητιάς A. 189.
 Φερσεφόρεια H. 57, 10. — Φερσε-
 φορείης H. 24, 11; 30, 6; 44, 6; —
 Φερσεφόρειαν H. 41, 5; 46, 6.
 Φερσεφόρη E. 6; H. 29, 1, 16; 71,
 3. — Φερσεφόρης A. 26; H. 43,
 7; 53, 3; 56, 9; 57, 5; 70, 3; 71,
 5. — Φερσεφόρην A. 23, 1192.
 — Cf. Περσεφόρη.
 Φθῆ A. 131.
 Φιλοκτήτης L. 393.
 Φιλοφροσύνη F. 140.
 Φίληρας A. 755.
 Φιλιρίδης A. 452.

Φινεύς A. 671. — Φινῆς A. 650. —
 Φινῆ A. 675.
 Φλέγραίων H. 32, 12.
 Φλέγρη A. 1125.
 Φλίας A. 194.
 Φοίβην F. 95, 4.
 Φοῖβος A. 191; L. 360, 514. — Φοί-
 βον A. 382; H. 67, 6. — Φοίβη
 A. 140. — Φοῖβον H. 35, 4; 79,
 6; L. 398; F. 160, 11. — Φοῖβε
 E. 7; H. 34, 1; F. 49, 1.
 Φολόη A. 418. — Φολόην A. 380.
 Φόρυνς F. 31; 104. — Φόρυν F.
 95, 5. — Φόρυννα A. 339.
 Φοῖξος A. 872. — Φοῖξοιο A. 794. —
 Φοῖξον A. 861.
 Φονγίης H. 27, 12; 48, 5. — Φονγίη
 H. 42, 6; 49, 5.
 Φνιάζον A. 139.
 Φύσι H. 10, 1.
 Φωζίδος A. 147.

Χαλδαίων F. 5, 20; 6, 24.
 Χαλζιόπη A. 862. — Χαλζιόπην A.
 794.
 Χάλυβες A. 741.
 Χαονόρη A. 129.
 Χάος F. 36—38; 48; 52.
 Χαρανδαίων A. 753, 1047, 1302.
 Χάριτες H. 43, 8; 60, 1. — Χάρι-
 των H. 10, 13. — Χάριτας E. 18.
 Χάρνβιδις A. 1254.
 Χάρων F. 158.
 Χείρων A. 378, 398, 411; L. 11. —
 Χείρωνι A. 387, 408.
 Χινδαίων A. 753.
 Χρόνος F. 36; 39; 48; 50; 52; 53, 1;
 67, 1; 276. — Χρόνον A. 13; E. 29.
 Χρυσόρραπις L. 15.

- Ῥεαρίς F. 35, 504.
 Ῥεαρός H. 11, 15; F. 31; 32, 1;
 39; 100, 1; 104; 155; 156; 212. —
 Ῥεαροῖο A. 306, 512, 537, 1187;
 E. 27; H. 51, 1; F. 35, 506; 152,
 11; 220. — Ῥεαροῦ A. 333, 1151;
 H. 22, 1; F. 152, 15. — Ῥεανῶ
 A. 1081. — Ῥεανόν E. 27; H.
 38, 8; 83, 1; F. 95, 6. — Ῥεα-
 νόνδε A. 1069.
 Ῥραι H. 43, 1; F. 129. — Ῥρῶν H.
 29, 9. — Ῥραις H. 11, 4. — Ῥρας
 E. 18.
 Ῥρεῖθνια A. 219.
 Ῥρίων L. 495.

II. Index scriptorum, apud quos poësis Orphicae fragmenta servata sunt.

(Numeri unciniss inclusi fragmentorum Orphicorum sunt.)

- Achilles Tatius Isag. ad Arati Phaenonom. p. 76 sqq. (53), p. 85 (90).
 Aëtius I 6 f. 10^b (180), I 10 f. 12^b (180).
 Agrippa a Nettesheim Occult. Phil. I 14 (322).
 Alexander Aphrodisiensis in Arist. Metaph. I p. 800 (85).
 Alexander Trallianus I 545 (173).
 Apollodorus Bibl. III 10, 12 (256).
 Apollonius Rhodius I 494—512 (35).
 Apuleius Apol. 30 (172).
 Aristides Or. IV 1 (234).
 Aristoteles de anima I 5 p. 485 B (241). — de gener. anim. II 1, 613 C (8).
 Arnobius adv. nationes V 19 (196), V 26 (215).
 Athenagoras Legatio pro Christianis p. 294 C (39), p. 295 C—296 B (41), p. 309 A (47).
 Ausonius in Grypho v. 74 (229).
 Cedrenus Hist. Comp. I 37 (170).
 Censorinus de die natali c. 18, 11 (249).
 Chalcidius in Plat. Tim. c. 126 (95).
 Clemens Alexandrinus Cohort. p. 5. (196. 200), p. 6 (215); — Cohort.
 c. VII p. 22, Strom. V 14. 259. V 12. 693 (5). — Strom. I 400 (242), V 242 (251. 252), V 244 B (253), V 257 B (237), V 259 A B (238. 239), VI 259 (43), VI 263 (264), VI 265 (230), VI 266 (45. 188).
 Clemens Romanus Homil. VI 4. 671 sqq. (37. 38). — Recogn. X c. 30, X 7. 316 (38).
 Damascius Quaestiones de primis principiis p. 133 (52), 142, 307, 346 (61), 147 (53), 186 (98), 198 (50), 289 (278), 380 (48), 382 (30), 387 (36).
 Diaconus (Jo.) ad Hes. Theog. v. 411 (309), v. 617 (164), v. 950 (160. 161. 162).
 Didymus Alex. de trinit. II 17, 1, p. 300 (265).
 Didymus in Geopon. II 35 (262. 263).
 Dio Chrysostomus (Anonymus) Or. XXXVII p. 107 (10).
 Diodorus Siculus I 2, 14; III 62, 7 (165), I 11, 3 (168), I 92, 3, I 96, 4 (153). III 62, 8 (196).

- Etymologicum Gudianum p. 82 (288),
 p. 395 (214).
 Etymologicum Magnum s. v. *Φάρις*
 (40), s. v. *Πύλας* (44).
 Eusebius Praep. Evang. XIII 12 (6),
 III 9 (123).
 Eustathius ad Dionys. Perieg. v. 1
 (220). — ad Hom. Il. XVIII 5701 (82).
 Ficinus (Marsilius) de vita cœlitus
 comparanda c. 6 (312), c. 22 (311). —
 in Plotin. L. V Enn. III c. 5 (313),
 in Plotin. L. VIII Enn. IV c. 5
 (314). — Comment. in Plat. Conv. Or.
 VI c. 17 (315), Or. II. c. 8 (316). —
 Append. in Tim. c. 23 (317). — de
 immort. anim. VII 13 (318), XIV
 10 (319), XVIII 8 (320), XVIII 10
 (321).
 Firmicus Maternus de errore profan.
 relig. c. 6 (200).
 Fulgentius Myth. III 7 (271).
 Galenus de antid. II 7, 909 B (174).
 Gaudentius Isag. Harmon. initio (42).
 Gregorius Nazianzenus in Julianum
 Or. III p. 104 (289. 290).
 Hermias in Plat. Phaedr. p. 105 (275),
 125, 137 (65), 135 (64) 140 (88. 116),
 141 (59. 89. 92. 120), 143 (85), 144
 (60. 89), 148 (109. 110).
 Hippolytus Refut. omn. haeresium libri
 X p. 208 (3).
 Jamblichus de anima apud Stobaeum
 Ecl. Phys. I 41, 38, I 49, 32 (241). —
 Theolog. Arithm. V 37 (146), IX
 59 (149). — Vita Pythag. V 28
 p. 304, V 96 p. 306 (141).
 Ignotus auctor Collect. Chem. in Fabr.
 Bibl. Gr. XII ed. a. 1740 p. 762
 (307).
 Julianus Or. VII 216 (153).
 Justinus Cohort. c. 15 (4. 7. 170),
 c. 17 (209). — Monarch. c. 3 (4).
 Lactantius Instit. I 5 (57), I 6 (75),
 I 13 (243), IV 8 (62).
 Lutatius Placidus ad Stat. Theb. IV
 516 (282).
 Lydus de mens. I 15 (151), II 5 (144),
 II 7 (145), II 11 (147. 148).
 Macrobius Sat. I 8, 22 (152), I 17,
 42 (80), I 18, 12 (167), I 18, 17
 (169), I 23, 22 (235). — Somn. Scip.
 I 12 (206).
 Malala (Jo.) Chronogr. IV p. 72. 73
 (49), 73. 74 (52), 74 (56), 75. 76
 (76).
 Martyrium Theodoti Ancyрани et Sept.
 Virg. c. XXIV 124 (308).
 Menander de encom. 2 p. 31, 5 p.
 41 (233).
 Michael Ephesius in Arist. Met. XIV
 301 (85).
 Mythogr. Vatic. III 10, 7 (310), III
 11, 24 (271), III 12 (206)).
 Nonnus Abbas ad Greg. Naz. in Julian.
 III p. 104 (290). — Coll. et exp.
 hist. quibus Greg. Naz. in priore
 invectiva in Jul. usus est c. 78 (66).
 Nympiodorus in Plat. Alcib. I p. 19
 (366). — in Plat. Phaedon. 32 (208).
 — in Plat. Phaedr. (85. 155. 156.
 225. 228). — in Plat. Phileb. p. 264
 (163). — in Plat. Polit II 303 C (227).
 Orion Etym. p. 163, 23 (279).
 Pausanias I 14, 3 (217), I 37, 4 (262),
 IX 27, 2 (232), IX 30, 12 (231).

Philoponus ad Aristot. de anim. I 5
p. 485 B (241).

Photius s. v. *Τριτοπάτωρ* (240).

Plato Crat. p. 400 C (221), 402 B (32).

— Legg. II 669 D (254), IV 715 D
(33). — Phileb. p. 66 C (34). — Polit.

II 363 C (227). — Tim. p. 40 D (31).

Plinius Nat. Hist. XX 32 (179), XXV
12 (178), in indice libri XXVIII
(177), XXVIII 34 (175), XXVIII
43 (176).

Plutarchus de def. orac. c. XII (250). —
de placitis philos. II 13 (1). —
Sympos. II 3, 2 (42), VIII 4, 2
(246).

Pollux II 39 (266).

Pophyrus de antro nymph. p. 118
(114), XIV 15 (211).

Proclus in Hes. *ἔζη* v. 113 (245),
126 (244, 292), 763 (24), 767 (29),
804 (27), 820 (24). — in Plat. Alcib.
II 181 (69, 70), III 33 (193), III
70 (126), III 88 (71, 123). — in Plat.
Crat. p. 24 (135, 211), 30, 31 (118), 36
(61), 52, 53 (127), 57 (116), 59, 66
(114), 59 (86, 190), 62 (210), 64
(50), 65 (116), 66 (123), 71 (50), 79
(55), 85 (305), 85, 96 (106), 90 (186),
97 (99, 107), 100 (201, 218), 102
(274), 111 (138, 201), 111, 112 (218),
112 (137, 201), 114 (202 — 204),
116 (101, 140), 118 (134). — in
Plat. Parmen. I 40 (93), I 91 (191),
III 22 (123), IV (124), IV 235
(72), VI 102, VII 168 (52), VII 230
(50). — in Plat. Polit. p. 353 (184),
372 (221), 375 (205), 380 (293), 384,
385 (236), 387 (133), 388 (115),
696 (154, 222, 223, 224). — in Plat.
Tim. I 4 D (296, 297, 298), I 29 D
(83), I 35 C (236), I 36 E (183), I
51 D (132), I 52 B (131), I 52 D, I

57 B (136), I 53 C, I 53 F, I 58
(205), I 54 D (52), I 54 B (102), I
57 F (103), I 86 B (50), I 381 A (77),
II 63 E (117), II 65 B (300), II 65 D
(301), II 93 E, V 335 B (74), II
93 E, V 291 A (85), II 95 D (84),
II 95 E (121, 122), II 96 BC (126),
II 96 E (112), II 97 B, II 124 D
(294, 295), II 99 A (120), II 100 A,
(92), II 101 D (140), II 102 DE (71),
II 117 C (52), II 121 A (105), II 124 C D
(207), II 130 (53, 58), II 130 B (63),
II 130 F, V 303 B (62), II 132 (58),
II 137 B, V 315 D (130), II 137
BC (61), II 137 C (116, 291), II
137 B, V 291 D (73), II 139 B (185),
III 137 B (94), III 146 E, 173 F
(121, 122), III 154 A, IV 283 B,
292 B (81), III 155 E (302, 303, 304),
III 156 (139), III 160 D (54), III
163 F (195), III 168 C (148), III
184 D (198, 199), III 200 D (293),
III 203 D (207), III 307 (211), IV
256 A (82), IV 264 C (58), IV 266
AB (60), IV 267 C (68, 119), V
291 B (197), V 291 C (72), V
293 (91), V 295 D (95), V 295
F (97), V 295 (104), V 296 A (100),
V 308 F (79), V 313 B (206), V
323 C (110), V 330 AC (226),
V 334 D (191), V 336 A (192, 299). —
Theol. Plat. I 28, 68 (50), III 20,
161 (58), V 10, 264 (245), V 11,
267 (128), V 35, 322 (194), VI 8,
37 (273), VI 8, 363 (125), VI 11,
371 (186, 210), VII 13, 382 (210).

Protopatharius (Jo.) ad Hes. *ἔζη* v.
768 (29).

Psellus apud Allatium (216), in Greg.
Naz. Or. XLII p. 1131 (287).

Pseudo-Apuleius de orthogr. p. 132
(218), 137 (52).

Simon-Arist. *de mundo* c. 7 p.
461 A. 461.

Porphyrius Comm. in *Psalmum* l. IV
10 p. 367 (323).

Philostr. ad Apoll. Rhod. II 946 (257), III
1 (258. 259), III 26 (67), III 467
(260). — ad Eurip. Alc. v. 1 (256,
v. 968 (242). — ad Eurip. Hec. v. 3
(261). — ad Hes. Theog. v. 914 (212),
v. 209 (103). — ad Hom. II. XVIII
570 (182); ad Od. XI 2. — ad
Pind. Pyth. III 96 (256, Isthm.
VIII 91 (255). — ad Plat. Legg. IV
715 D (33). — ad Theocr. II 12 (219).
Priscianus ad Verg. Aen. III 98 (267),
VI 392 (158), VI 565 (157), VI 667
(159). — ad Verg. Ecl. IV 10 (248).
— ad Verg. Georg. I 8 (268), I 166
(205), II 389 (269).

Proclus Empiricus adv. mathem. II 31
(247). — Pyrrh. Hypoth. III 30 (229).
Simplicius in Arist. de Caelo p. 132.
251 (51), p. 163 (226). — in Arist.
Phys. Auscult. II 4, 5 (277). p.
528 (52), p. 641 (78). — Comment.
ad Arist. de anima p. 72 (241).

Stobaeus Ecl. I Phys. I 1, 23 (123). I
49, 44 (280). — Floril. LXXIX 28
(231).

Suidas s. v. *Βάραθρον* (213), s. v.
Ἰππος Νυσαῖος 9), s. v. *Μητρα-
γύτης* (213), s. v. *Ὀρχεύς* (52. 76),
s. v. *Τροποπάτορες* (240).

Synecellus Chron. p. 282 (279).

Syrianus in Arist. Metaph. I p. 842 a,
859 b (52), 893 a (143), 902 a (142).
915 b (150), 935 a (85. 87. 96. 113),
II p. 859 b (276).

Tatianus Or. adv. Graecos c. 6 (47).

Themistius Paraphr. II p. 64 (241).

Theo Smyrnaeus Expos. rerum ma-
them. p. 105 (171).

Theophilus ad Autolyceum III 171 C (4).

Tzetzes Proem. ad Hes. *ἐκῆ* p. 18 (11.
25). — ad Hes. *ἐκῆ* v. 568 (12).
763 (26), 764 (28), 780 (13), 502
(16), 817 (24). — Exeg. in Hom.
II. p. 26 (14. 15. 18. 189. 211. 283.
284), 23 (20), 33 (19), 127 (12.
285). — ad Lycophr. v. 143 (286),
399 (108), 410 (17), 523 (23). —
Chiliad. IV 128 (12), XII 339 (21).

III. Tabula libri.

Praefatio	p. I—III.
Orphica	
Orphici Argonautica	1—53.
Hymni	55—102.
Lithica	103—135.
Fragmenta Orphica	137—273.
Testimonia veterum de Orpheo	139—140.
I. <i>Ἀστρονομία</i> (fr. 1. 2)	141—143.
II. <i>Βαρυχά</i> (fr. 3)	144.
III. <i>Διαθῆκαι</i> (fr. 4—7)	144—148.
IV. <i>Σίξιννος</i> (fr. 8. 9)	149.

V. *Ἐπιγράμματα* (fr. 10) 149.

VI. *Ἔργα καὶ Ἡμέραι* (fr.
11—29) 150—156.

VII. *Θεογονία* (fr. 30—140) 156—209.

1. Theogonia antiquis-
sima (fr. 30—34) 156—157.

2. Theogonia ab Apol-
lonio Rhodio servata
(fr. 35) 157—158.

3. Theogonia Hellanici
et Hieronymi (fr.
36—47) 158—167.

4. Theogonia rhapsodica (fr. 48—140) 167—209.
- VIII. Ἰερὸς Λόγος (fr. 141—151) 209—212.
- IX. Ἰεροστολικὰ. Καταζωστικόν (fr. 152) 213.
- X. Κατάβασις εἰς Ἄιδου (fr. 153—158) 213—215.
- XI. Κρατῆρες (fr. 159—169) 216—219.
- XII. Ὅρκοι (fr. 170.171) 220—221.
- XIII. Περὶ φνῶν, βοτανῶν, φαρμάκων (fr. 172—181) 221—223.
- XIV. Σφαῖρα (fr. 182) 223.
- XV. Σωτήρια (fr. 183) 224.
- XVI. Τελεταί (fr. 184—228) 224—247.
1. Διόνυσον ἀφανισμός (fr. 184—207) 224—236.
2. Κόρης ἀρπαγή (fr. 208—219) 236—242.
3. Περὶ Διὸς καὶ Ἥρας (fr. 220) 243.
4. De migratione animarum (fr. 221—226) 243—246.
5. De praemiis initiatorum (fr. 227, 228) 246—247.
- XVII. Τριαγμοί (fr. 229. 230) 247—248.
- XVIII. Ὕμνοι (fr. 231—239) 248—251.
- XIX. Φυσικά (fr. 240.241) 251—253.
- XX. Χρησμοί (fr. 242) 253—254.
- XXI. Incertae sedis fragmenta (fr. 243) 254—273.

1. De aetatibus mundi et de saeculorum conversionibus (fr. 243—250) 254—256.
2. Orphei Symbola (fr. 251—253) 256—257.
3. fragmenta miscellanea (fr. 254—288) 257—265.
4. fragmenta dubia aut falso inter Orphica relata (fr. 298—323) 265—273.

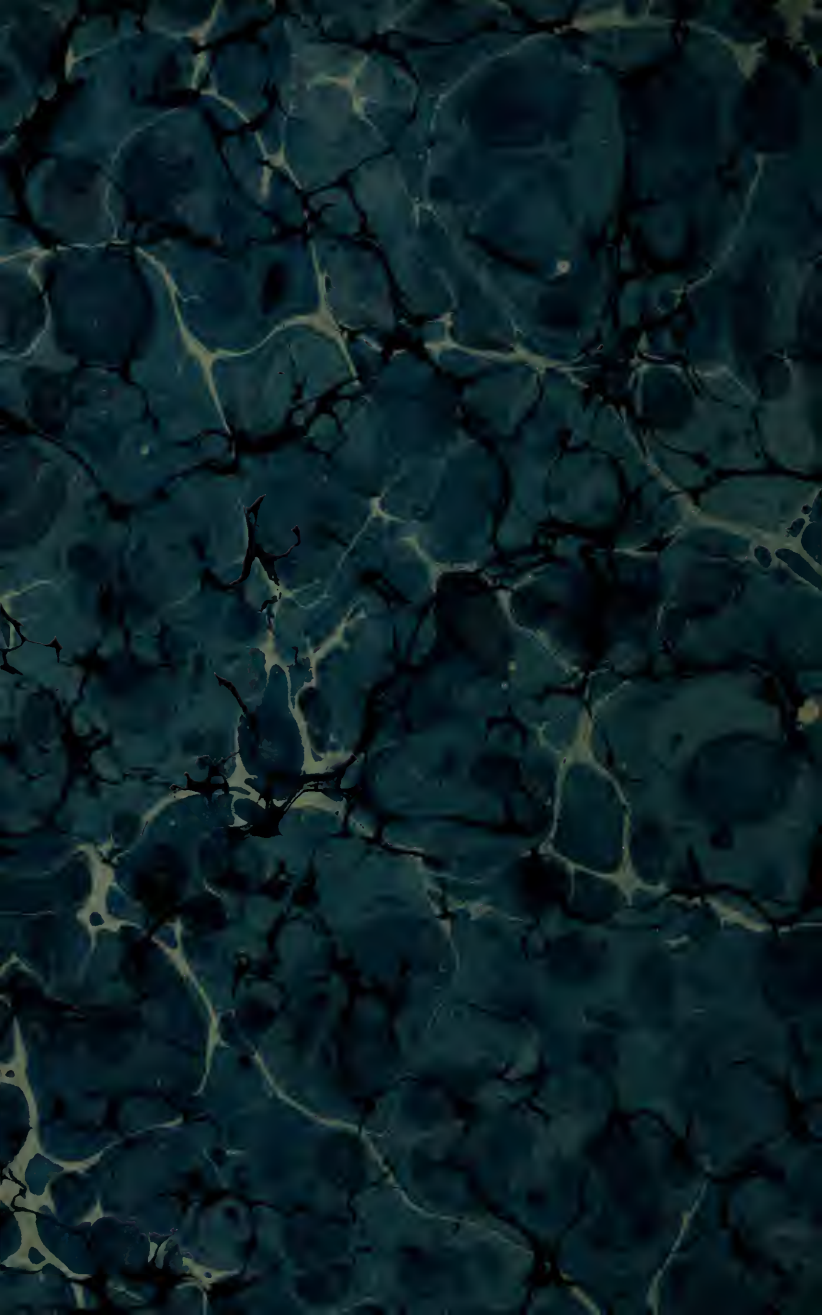
Appendix.

- Procli Hymni 278—283.
- Anonymi hymni in Bacchum et Apollinem 284—285.
- Hymni magici 286—295.
1. Ἀπολλωνιακὴ ἐπίκλησις 286—287.
2. Ἀπολλωνιακὴ ἐπίκλησις 288—289.
3. Εἰς Ἐκάτην 289—291.
4. Εἰς Ἥλιον 291—292.
5. Εὐχὴ πρὸς Σελήνην ἐπὶ πάσῃ πράξει 292—295.
- Hymnus in Isim 295—302.

Indices Orphicorum.

- I. Index nominum. 303—316.
- II. Index scriptorum apud quos poesis Orphicae fragmenta servata sunt 316—319.
- III. Tabula libri. 319—320.

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

PA
4258
A2
1885

Orpheus
Orphica

UTL AT DOWNSVIEW

D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 16 02 06 13 015 2